

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

٤٤

نڄیره‌ی هزری هاوچه‌رخ‌ی ئیسلامی

چیرۆکی ئێسمان له قوتئاذا

٢

له باره‌ی ئیمان و بانگه‌وازی و جهاددا

دوێژنه
سکاوه‌ها و به‌لار

نوسینی
دکتێر صلاح عبدالقاسم الخیاری

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

چيروكى پيشينان

له قورئاندا

بهشى دووهم

سده بسین نه زخمیهی عزیزی که در هر روز می‌رسد

❖ ده و نه نذر کردنی بهتجاندی کوردیه به گزینترین و کاریگرترین ده قی نه کیسانه

که نه شغلی سرریزی عزیزی ها و چه زیستلایمن .

❖ ناشنا کردنی خوینته رولاوی موسلمان کورده به ده قی نه کیسانه

که سرچاوه دن یوروشنیری نیسلامی و سارینه ری برابونی نیسلامین .

❖ شاره زاکردنی راسته و خوی لاوی کوردیم سه چاوانه ، نازاکردنیا

که گشت کوفت و به ندو بونچونی ته سکی عزبایه قی و تاکره وی و به ونگه رایی .

❖ بناغیه یک بنی بونیا دنانی که سایه تیک نیسلامی به سیر بوهره تیکلی

موسلمان کورد ، ناتوانای نه جمادانی نه و گوزاکاریانه هبی ، که خوی

به روه ردگارپنی سپاردوه .

ده گنل ریزو ته قدیرمان بوپرو برای نوسه رانی نه زخمیه ، مرچش نه

نیغیرپا به ندی همه موپیر و بونچونکایان پن .

باده ستوریشمان له وه رگرتن فرمایشته که ی خوی به روه ردگارپنت ،

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

الْقُسْبِ

چیرۆکی پیشینان له قورئاندا

چه‌ند وانه‌یه‌ك له ئیمان و
بانگه‌وازو جیهاد دا

به‌شی دووهم

نووسینی
د. صلاح عبدالفتاح الخالدي

وه‌رگیرانی
كاوه‌هاوراز

بۆ ئۆزگۆز و وێلاگه‌بان

ماڻي لھ ڇاڀڊانهوھي پاريزراوھ ٻو
نوسينگھي تهفسير

ناوي ڪٽيٻ به عهريبي: مع قصص السابقين في القرآن (۲)
 ناوي نوسهر: د. صلاح عبدالفتاح الخالدي
 ناوي ڪٽيٻ به ڪوردي: چيروڪي پيشينان له قورئاندا به شي دووهم
 ناوي وهر گيهر: ڪاوه مصطفي (هاوراز)
 ڇاپ و بلاو ڪردنهوھي: نوسينگھي تهفسير ٻو بلاو ڪردنهوھي ڀاڳه يانندن/ههوليئر
 نه ڇشه سازي ناوهوھ: عزالدين محمد عمر
 ڇهت: نهوزاد ڪوٻي
 بهرڪ: نه مين مخلص
 نور و سالي ڇاپ: يه ڪهم ۱۴۳۱ هـ - ۲۰۱۰ ز
 تيراز: ۱۵۰۰ دانه

له بهريو به رايه تي گشتي روشنيري و هوندر ههوليئر ژماره ي سپاردن (۳۰۹) سالي ۲۰۰۴ ي پيڊراوه

التفسيير
 ٻو بلاو ڪردنهوھي و راڳه يانندن
 هموليئر - شفق ملي دادڪا - زهر لوتيلي شهرين پالاص
 ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
 موبائل: ۲۲ ۵۱ ۴۶۰ ۵۰ - ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۷۰
 tafseeroffice@yahoo.com
 tafseeroffice@maktoob.com
 altafseer@hotmail.com

www.al-tafseer.com

بهشی دووهم

چیرۆكه كانى سوورەتى (كهف)

﴿ تَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ۖ ۞ (۱۳) ﴾ الكهف

به ناوی خودای به خشندهی میهره بان

پیشه کی

ان الحمد لله نحمده ونستعينه ونستهديه، ونعوذ بالله من شرور انفسنا، وسيئات اعمالنا، من يهد الله فلا مضل له، ومن يضل فلا هادي له، واشهد ان لا اله الا الله، وحده لا شريك له، واشهد ان محمدا عبده ورسوله، صلوات الله وسلامه عليه، وعلى آله وصحبه.. اما بعد:

ئه مهش بهشی دووهمه له تیروانین و لیکۆلینه وه مان له چیرۆکی پیشینه کانی نیو قورئانی پیرۆز... ئه وه بوو پیشت بهشی یه که مان ده رکرد که ته رخاغان کردبوو بۆ گرن گترین چیرۆکه کانی (به نو ئیسرا ئیل) و که ده رباره ی چهند چیرۆکێک بوو، وه ک (چیرۆکی دایکی مووسا- سلاوی لی بیّت) و (چیرۆکی پیاوه باوه رداره که ی هۆزی - فیرعه ون) و (چیرۆکی قاروون) و چیرۆکی ویل بوونی (به نو ئیسرا ئیل) له (سینا) داو (چیرۆکی سه رب رینی مانگا که) و (چیرۆکی هاوه لانی شه مه (اصحاب السبت) و (چیرۆکی طالوت).

به ئینیشماندا که له م کتیبه دا له سه ر کاره که مان برۆین و له م بواره دا به رده وام بین و چهند نمونه یه کی دیکه ی چیرۆکی پیشینه کانی نیو قورئان لیک بدهینه وه.

بیگومان ئه م به شه مان ته نها بۆ ئه و چیرۆکانه ی نیو سووره تی (کهف) ته رخان کردووه.. دیاره سووره تی (کهف) یش سووره تیکی چیرۆک ئامیژه و، چیرۆکه کان به شیکی زۆری سووره ته که یان پێک هی ناوه و زۆربه ی ئایه ته کانیان له خو گرتووه، چونکه له کۆی هه موو ئایه ته کانی سووره ته که که (۱۱۰) ئایه ته هه فتاویه ک (۷۱) ئایه تیان له سه ر چیرۆکه کان ها توون.

- ١- چیرۆکی هاوهلانی نیو شهشكهوت (قصه اصحاب الكهف).
- ٢- چیرۆکی كابرای خاوهن دووباخه كه له گهڵ هاوهله باوهرداره كهیدا.
- ٣- چیرۆکی (مووسا) - سلاوی خوای لی بیت - له گهڵ بهنده چاكه كهدا.
- ٤- چیرۆکی (ذو القرنین).

بۆ ههر چیرۆكێك لهم چیرۆكانهش بهندیكى تایبه تیمان داناوه له بهرایى گشت چیرۆكه كاندا دهسپێكێكمان بۆ راخۆشكاریی گرتۆته بهر كه باسى ئهو باردۆخه ی هاتنه خوارهو ی سووره ته كه دهكات و ئاماژه بۆ ئهو تاقیكردهوهیه ی موشریكه كانیش دهكات كه بهرئیمایى یه كى جووله كه كان پیغه مبهرى خودایان ﷺ تاقی كردهوه.

ههر لهو دهسپێكه دا تیروانینى مامۆستا (ابو الحسنی ندوی) بۆ سووره تی (كهف) مان خسۆته روو كه سهرنجی وردی خۆی له بابته بنچینه ییه كه ی ئهم سووره ته داوه وای بینویه كه ئهم سووره ته چهق دهخاته سهر ململانی نیوان باوهرو ماده په رستی.

ههروه ها لهم بهرایى یه دا زۆربه ی ئهو پێناسه ییه ی مامۆستای پێشه وا (سید قطب) مان هیئاوه كه له تهفسیری (فی ظلال) هكهیدا نووسیویه تی و، سهرنجی له بابته گشتیه یه ی سووره ته كهو له وته وه ره یه شی داوه كه سهرجه م بابته لاوه كى (جزئی) و ئایه ت و برگه كانی پێكه وه ده به ستیتته وه.

بابته گشتی یه كه ی ئهم سووره ته وهك (سید قطب) یش سهرنجی لی داوه، ئه وه یه مه به ست و ئامانج تییدا راستكردهو ی بیروباوهرو، راستكردهو ی بهرنامه ی فیکرو تیروانی و، راستكردهو ی به ها جوانه كانه به ته رازووی عه قیده .. بینگومان بۆ سهرنج و تیروانی له چیرۆكه كانی پیشینان بهرنامه یه ك له ئارادا هیه . ئهم بهرنامه یه ش له قورئانی پیرۆزو فهرمووه ده كانی پیغه مبهر ﷺ و تیگه یشتنی هاوهلانی (صحابه) و زانایانی لیكۆلیارو ساغكه ره وه كانه وه، سهرچاوه ی گرتووه ..

ئهوهبوو له بهرگی یه کهمی ئهم کتێبهدا به درێژیی لهم بهرنامهیه دواين، که تاييهت بوو به چیرۆکهکانی (بهنو ئيسرائيل).. لهم بهرگهشدا ههر چهق دهخهينهوه سهه ئهوه به نامهیه، که پێشهکیی بهرگی یه کهم بوو به پێشهکی یه کی ئهم بهرگهوه به سهههتایه کی ری خوشکاریشی دادهنێینهوه.

به راستی دیدو تیروانین له ئایهتهکانی سوورهتی (کهف) هه مه لایه نه وه مه گیره وه، دهه سه وه په ندو وانه لێ دهه هینراوه کانیشی هه مه جوو هه مه ره نگن، وهك ئه وهی، که چه نه ده ها دهه سه وه په ندی (باوه درایتی وه، بانگخوازی وه، جیهادکاری وه، په ره وه دهیی وه، مه نه هجی وه، زانستی وه، ره وه شتمه ندی وه، ئابووری وه، کۆمه لایه تی وه، پێشه سازی وه، جوگرافی وه، هه ره ها میژوویی وه.. چه ندین جوو ره بواری تریشن..) به لام سه ره رایێ ئه مه ش نه ماتوانیوه هه موو ئه وه وانه ئاماژه وه په ندو عیبه ره تانه ی لێ دهه بینین وه، هیه چ که سیکیش ناتوانیت ئه وه پر و پا گانه ده یه بوخوی بکات، بۆیه بیگومان هیشتا گه لیك په ندو وانه ی وای تیدا ماون، که ئیمه گوزه ره مان به لایاندا نه کردووه.

لیره ش دا له چه ند خاڵێکدا ئامانجی تیروانیی خۆمان لهم چیرۆکانه وه وه ی ده مانه ویت به دیان به یین، دیاری ده که ین:-

۱- هیشتنه وه ی باسی ئه وه چیرۆکانه له که ش وه هه وای ده قه قورئانیه که داو، ده رنه چوون له وه ده قانه ته نه ها بۆ سه ره فه رمووده راست (صحیح) هکانی پیغه مبه ر ﷺ نه بیته، که لایه نیکی نادیارو نه زانراو روون ده که نه وه وه، ته م ومژو ئاسته نگیك ده ره ویتته وه، واته ته نه ها پشت به وه دوو سه ره چاوه یه (قورئان و سوننهت) به ستراوه.

۲- په سند نه کردنی هیه چ هه والو روونکردنه وه و شیکاریك له ده قه هه لبه ستراوه ئیسراییلییه کان وه له هه ره سه ره چاوه یه کی هاوشیوه یان له ریوايات و قسه وه باسه پووچه ل و ئه فسانه ییه کان.. هه ره ها ره تکرده وه ی هه ره وته و باسو خواسیك له

هەر مـرۆڤـێـکهـوه تـهـنـانـهـت هـهـر کـه سیـک و لـه هـهـر پـلـه یـه کـدا بـیـت ئه گـهـر و تـهـو
 باسـه کـه ی پـشـتـیـان بـه دـه قـی رۆـشـنی قـورئـان، یـان فـهـر مـوودـه ی (صـحـیـح)
 نـه بـه سـتـیـت، ئه مـهـش بـه پـیـی بـرـو ابـو و غـان بـه پـیـو سـتـیـی قـایـل بـوون تـهـنـها بـه رـوون
 کـراوه ی قـورئـان و فـهـر مـوودـه ی پـیـڤـه مـبـهـر ﷺ، هـهـر و هـا پـیـو سـتـی و پـیـو سـتـبـوونـی
 بـی دـهـنـگـی لـه ئـاسـت ئهـو رـوودـاوو شـیـکارانـه ی کـه ئـهـم دـوو سـهـر چـاوه یه (قـورئـان و
 سـونـنـهـت) لـیـبی بـی دـهـنـگ بـوون.

۳- تاوردانه وه له رهه نه واقیعییه کانی نهو چیرۆکانه و ئاماژه کردنی بۆ پیاده کردنی هه ندیک دیمه و وینه و نمونه یان به سهر واقعی نه مپۆدا، ههروه ها پیاده کردنی نهو رهه نه (بعده) واقعییه کرده یی و زیندووهش به سهر نه واته و به لگه و نیشانه ی لهو چیرۆکانه وه ورده گیرین.

۴- چەق خستەنەسەر وانه باوەرداری و بانگخوازی و جیهادی و پێسابەندیە دەرهێنراوەکانی ئەو چیرۆکانه، بەو پێودانگەی گرنگترین ئاتاج و ویستەمەنیی بانگەوازکارو چاکسازی خوازانی ئەم سەرەدەمیان تێداوە.

چەند چىرۆكىكى تىرىش لە قورائىدا ھەن كەلىڭكۆلىنە ۋە يەككى سەربەخۇيان بۆ
دىارى دەكەين، كە بەرگى سى ھەمى ئەم كىتتەيەو (ان شائىللە) لەدواى ئەم بەرگە
دەردەچىت، ديارە ئەو چىرۆكانەى تىرىش ھەردەربارەى پىششىنەكانە، ۋەك (چىرۆكى
ھارووت ۋە مارووت) ۋ (چىرۆكى ئەو پىيوارەى بەلاى ئاۋايىيەكەدا تىپەپرى) ۋ (چىرۆكى
ھەردو كورەكەى ئادەم) ۋ (چىرۆكى ئەو پىياۋەى خۆى لە زانستى ئايەتەكانى خودا
دامالى) ۋ (چىرۆكى مېروولە ۋ پەپوسلىمانكە) ۋ (چىرۆكى لوقمان) ۋ (چىرۆكى سەبەء
ۋ (چىرۆكى ھاۋەلانى گوندەكە).

خوینهری هیژاو بهرێز..

ئەوا پەندو وانە دەرھینراوەکانی ئەو چیرۆکانە ی نێو سوورەتی (کەھف) لەبەر دەمتانسان بۆ ئەوەی تۆش بەگورۆ تین و شەوقیکی گەورەترەو خوازیاری خویندەنەویان بیتو، بۆ ئەوەی ھاندەریشت بیت بۆ بەردەوامیی خویندەنەوێ ئەم سوورەتە ی قورئان. بێگومان ئەم سوورەتی (کەھف) ەش تایبەتمەندیی یەکی جوداو بابەتیکی دیاری تێدا یە و پێزو پێزو فەزلیکی تایبەتیشی ھەیە.

سونەتیش وایە گشت موسلمانێک پۆژی ھەینی سوورەتی (کەھف) بخوینێت، وەک پیغەمبەر ﷺ پێنمای کردووین و چەندین فەرموودە ی لەمبارە یەو ھە یە، وەک:-

۱- (مسلم) له (صحيح) ی خزی له (ابو الدرداء) ەو ەو، ئەویش لە پیغەمبەرەو ە ﷺ گێراویانەتەو ە، کە فەرمو یەتی: ((من حفظ عشر آيات من أول سورة الكهف، عصم من الدجال))^(۱)..واتە "ھەرکەسیک دە ئایەت لە سەرەتای سوورەتی (کەھف) لەبەر بکات ئەوا لە دەجال پارێزراو ە."

۲- (ابو داود) یش لە (سنن) ی خۆ ی لە (ابو الدراء) ەو ە - خوا لێ ی پازی بیتو ئەویش لە پیغەمبەرەو ە ﷺ گێراو ی تێ یەو ە کە فەرمو یەتی: ((من حفظ عشر آيات من أول سورة الكهف، عصم من فتنة الدجال))، لە گێرانەو ە (روایە یەکی دی دا ھاتو ە: کە ((من حفظ عشر آيات من خواتيم سورة الكهف)). لە پێوایەتیکی سێ یەمدا و ھاتو ە: ((من آخر الكهف))^(۲) ھەردوو پێوایەتە کەش مانای ئەو ە دەگە یەنن کە ھەرکەسیک لە کۆتایی سوورەتی (کەھف) دا، دە ئایەت لەبەر بکات ئەوا لە شەرپو فیتنە ی دەجال پارێزراو ە.

(۱) مسلم (۶): کتاب صلاة المسافرين (۴۴) باب فضل سورة الكهف، حدیث رقم (۸۰۹).

(۲) ابو داود : (۳۶) کتاب الملاحم (۱۴): باب خروج الدال، حدیث رقم (۴۳۲).

۳- (ترمزی)یش له (سونهن)ی دا -خوا لیئی رازی بیّت- و ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ گێڕاویتییه‌وه، که فهرموویه‌تی: ((من قرأ ثلاث آيات من اول الکهف عصم من فتنة الدجال))^(۱).. واته: "هه‌رکه‌سی: سی ئایه‌ت له سه‌ره‌تای سووره‌تی (کهف)ه‌وه بخوینیت ئه‌وا له شه‌رو فیتنه‌ی ده‌جال پارێزراوه".

۴- (بخاری)و (مسلم)و (ترمزی) له (براو- کوپی -عازب)ه‌وه- خودا لیئی رازی بیّت- گێڕاویانه‌ته‌وه که‌وا: جاریکیان پیاویک سووره‌تی (کهف)ی ده‌خویندو ئه‌سپیکێ خۆشی به‌دوو گوریسی درێژ به‌ستبووه‌وه له‌وکاته‌دا په‌له هه‌وریک دایبۆشی، وای لی هات ده‌سپایه‌وه نزیك ده‌بووه‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌سپه‌که‌ش لیئی نزیك ده‌بووه‌وه، کاتیک کابرا هاته لای پیغه‌مبه‌رو ﷺ ئه‌وه‌ی بۆ گێڕایه‌وه، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ پێی فهرموو: ((تلك السکنیه تنزلت للقران))^(۲).. واته: ئه‌وه هیمنی و ئاسوده‌یی یه‌که بووه، که بۆ قورئان هاتۆته خواره‌وه".

۵- (الحاکم) له (مستدرک)ی خۆی، له (ابو سعید-ی خدری)یه‌وه -خوا لیئی رازی بیّت- گێڕاویه‌تییه‌وه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: ((من قرأ سورة الکهف کما انزلت ثم خرج الى الدجال لم یسلط علیه ولم یکن له علیه سبیل))^(۳).. واته: "هه‌رکه‌سێک سووره‌تی (کهف) وه‌که چۆن هاتۆته خواره‌وه هه‌موو پێکه‌وه به وردبوونه‌وه له ماناو مه‌به‌سته‌کان، بخوینیت، پاشان بۆ رووبه‌روبوونه‌وه‌ی ده‌جال ده‌رچیت، ئه‌وا (ده‌جال) ناتوانیت به‌سه‌ریدا زالبیّت و هیچ رێگه چاره‌و ده‌ربازیکی له به‌رامبه‌ریدا نیه".

(۱) ترمذی: (۴۲) : کتاب ثواب القرآن (۶) باب ماجاء في سورة الکهف، حدیث رقم (۳۰۴۷).

(۲) البخاری: (۶۶) کتاب فضائل القرآن (۱۱): باب فضل سورة الکهف، حدیث رقم (۵۰۱۱) و مسلم: (۶) کتاب صلاة المسافرين (۳۶) باب نزول السکنیه لقراءة القرآن. حدیث (۷۹۵).

والترمذی: (۴۲) کتاب ثواب القرآن (۶) باب ماجاء في سورة الکهف، حدیث رقم (۲۰۴۶).

(۳) المستدرک للحاکم کتاب الفتن والملاحم، باب من قرأ سورة الکهف لم یسلط علیه الدجال (۴):

(۵۱۱) وقال عنه الذهبي في التلخيص: صحيح (۴: ۵۱۱) حاشية.

٦- (ابن مردویه) و (ضیائی مقدسی) ییش له (المختار) دا له (علی) یهوه ﷺ و ئهویش له پیغه مبهروه ﷺ گیراوتییهوه که فهرموویهتی: ((من قرأ الکھف يوم الجمعة معصوم الى ثمانية ايام من كل فتنة تكون، وان خرج الدجال عصم منه))^(١). واته: (ههركه سیك له رۆژی ههینی دا سوره تی (کهف) بخوینی، ههتا ههشت رۆژ پارێزراو ده بێت له ههه به لایهك پرویدات، خو ته گهر رۆژی ده رجوونی ده جالیش بێت، ههه لی پارێزراوه".

ئهم فهرمووده راست و صحیحانهش هه موویان به لگهن له سههه ئهوهی، که سووره تی (کهف) ریزو پیژو فهزلیکی تایبه تی ههیه و ههركه سیك له بهری بکات و هه موو رۆژی ههینی هه له سههه خویندنه وهی بهردهوام بێت، ئهوا خودا له شهرو فیتنه ی مادده په رستی ده یارێزێت و به ساغ و سهلامهت و هیزو تینه وه لیان ده ده چیت و، جیگهرو خوړاگریش ده بێت له سههه ئاین و ئیمانه کی.

ئهم سههه ده مه ی ئیمه ش سهه ده می فیتنه و ئاشووبی مادده په رستییه، که هه موو خیریک راده مالیت، که سیسته می مادده په رستی جاهیلی تیدا بلا بوته وه و جوان کراوه، هه موو جادوو و ساخته و فیتنه و فریودان و ئاره زوو و بی شه رمی و لادانیکی له نیو موسلماناندا بلا و کراوه ته وه، له هه موو روویه کیشه وه رووبه ندی ژیا نی موسلمانانی داگیر کردوه، موسلمانانیش یه خسیری ئه و داگیر کردنه بوون و، وهک نیچیر که وتوونه بهر که لبه کانی و، خو یان داوه به دهه ههوا و هه وهس و ئاره زوو کانیه وه، پروایان به جادوو و ساخته و ری لی و نکر دنی کردوه.

به لام خودا موسلمانان راست و دلسۆزه کانی له بهردهم ئه و شالوو مملانی یه دا پاراستوه، به قورئان پاراستوونی له کاتی کدا ئهوان پرویان کردۆته قورئان و له بهریان کردوه، به تهواوه تی مافی خویندنه وه یان پی داوه، به تهواوه تیش لی ی تیگه یشتوون و، ههه به قورئانیش جیهاد له دژی سیسته می مادده په رستی جاهیلی

(١) الدر المثور للسيوطي (٥: ٣٥٥).

ده‌کهن و له‌رڼې راستييه کاني قورئانو چه مک و واتهو پړسا کانيه وه بهر بهر ه کانيي نهو
سسسته مه ده‌کهن.

ههروهه سووره تهی (کهف) - سووره تهی ململانی نیوان نیمان و ماده په رستی -
 ئه رکێکی هه جگار گه وهی له پوه پوه بونه وه و جههاده کاری و خوراکریدا ههیه ..
 ماموستا (ابو الحسنی ندوی) دهباره ی رازی (خوراستن له فیتنه ی ده جال بهم
 سووره ته) و له فیتنه ی هاوشپوه کانی له جادوو گهران و درۆزان، گووتوویه تهی:
 "بێگومان ئهم سووره ته له سووره ته بێ هاوتاکانی قورئانه که گه وه ترین و زۆر ترین
 باب تهی تێدایه، به تایبه تیش ئه و باب تهی په یهسته به فیتنه و پشپویه کانی دوا یین
 سه ده، که جادوو گهر ده جال حوکی تێدا ده کات و فیتنه و جادوو گه وه ده کات و
 به یدا خه که ی هه لده گریت. ههروهه ئهم سووره ته زۆر ترین برو میقداری ئه و
 ده رمانه ی تێدایه که ژه هری ده جال له ناو ده بات و زامه که ی ساریژ ده کات،
 هه رکه سیکیش هیدی هیدی له کانیای و واتاکانی ئهم سووره ته بخواته وه و خۆی لی
 تیرکات، (واته له ئه نجامی له به رکردنی و زۆر خویندنی له گشت حاله تیکدا) ئه و له
 فیتنه و ئاشووبی ئهم سه رده مه ده پارێزیت، که سه رتا پای جههانی ئالۆز کردوه و،
 له داوو تۆره کانیشی ده رباز ده بیت.

ديسان هەرئەم سوورەتە ھىندەي پېنمايى و ئامۇژگارى و پەندو چىرۆك تىدايە،
 كە دەجال لە ھەموو زەمان و جىگەيە كدا ديارى و دەسنيشان دەكات، و، بنەماي
 فیتنە و بانگەشە كانيان دەر دەخات، و، عەقل و دەروونی خەلكى بۆ بەر بەرەكانى و
 بەرەنگار بوونەوى ئەو فیتنەيە و بۆ بەر بەرەچدانەوى سازو ئامادە دەكات، بىگومان
 عەقل و دەروونی مەزخەلەش گيانىكى و ايان تىدايە كە بەر بەرەلەستىي و بەرەنگارى
 جادوگەرى و پىشە و ايانى و، بەرنامەي بىر كەردنە و ايان و پلانى ژيانيان، بەرۆشنى و
 بەھىز دەكات^(۱).

(١) أبو الحسن الندوي (تأملات في سورة الكهف) ٩-١٠.

له راستیشدا ههر به قورئان دهتوانین خۆمان له گوناهان بپاریزین، ههر به قورئانیش رزگاردیهین، خۆراگری و دان به خۆدا گرتنیشمان تهنها به قورئانهو، سه به رزی و سهروهی و به خته وه ریشمان به قورئانهو یه، سه رکه وتن و سه رفرازی و گره و بردنه و ههشمان ههر به هۆی قورئانهو یه، به ههشتیشمان به یارمهتی خودا تهنها به پابه ندییمان بهم قورئانهو دهست ده که ویت.

(خودایه قورئانی پیروژ بکه به به هاری دلائمانو، رۆشنایی سینه مانو، نهمانی خه م و په واندنهوی په ژاره مانو، بواری خویندنهوی قورئانیشمان له ساته کانی شه و رۆژدا بۆ بره خسینهو، نهوی لیتی بۆ ناگابوین ونه مانزانیهو فیрман بکهیتو، نهوی له بیرمان چوه تهوه به بیرمان بێنیهوه، بیکه یته به لگه و شه فاعه تکارمان له رۆژی قیامه تدا). له گه ل ئه م نزیاه دا ئه م نزیاه ی پیغه مه ریش ده لێینهوه که (احمد) گێراویتییهوه :

((اللهم اني عبدك وابن عبدك وابن امتك، ناصيتي بيدك ما من في حكمك، عدل في قضاك. اسألك بكل اسم هو لك، سميت به نفسك او انزلته في كتابك او علمته احدا من خلقك او استأثرت به من علم الغيب عندك، ان تجعل القرآن الكريم ربيع قلبي ونور صدري وجلاء حزني وذهاب همي وغمي)).

(احمد) له پیغه مبه ره وه ﷺ گێراویتییهوه که پیغه مبه ر ﷺ فەرموویه تی: (ههر عه بدیکی خودا تووشی خه م و په ژاره یه ک بوویت، به م نزیاه له خودا بپاریته وه ئه و خوداش خه م و په ژاره که ی بۆ لابر دووه و، به خۆشی و شادی بۆی گۆریوه).

دروودو سلاو له سه ر گیانی پیشه و اما ن پیغه مبه رو که سو خانه واده و هاوه لانی بێت.

صلاح عبدالفتاح الخالدي

صويلح- يه ك شه مه

كۆچی ١٤٠٨/٦/١١

زایینی ١٩٨٨/١/٣١

بهرایى:

ناساندنى سوورەتى "كهف"

"ئهو بارودۆخى كه سوورەتهكهى تێداهاتۆته خوارهوه":

بهپای تێکپایى سهرحهم زانایانى تهفسیر، كه له هۆیهكانى هاتنه خوارهوه (اسباب النزول)ى قورئانیان كۆلیوهتهوه، سوورەتى (كهف) مهكیه، واته لهشارى (مهككه) هاتۆته خوارهوه لهكاتیكیشدا هاتۆته خوارهوه كه جهنگو ململانیى فیکریی لهنیوان پیغه مبهروه صلی الله علیه و آله موشریكانى قورەیش بهتوندی پهری سهندوو، له گهرمى تهشه نهسهندنى ململانیى نیوان باوهرو مادده پهرستیدا ئهم سوورەته هاتۆته خوارهوه.. ئهمه سهبارەت به رهوش و بارودۆخى گشتیى هاتنه خوارهوى سوورەتهكه.

بهلام دیاره بۆنهو مونسابهیهكى تایبهتیش بۆ بارودۆخى هاتنه خوارهوهكهى ههیه، كه زانایانى تهفسیر له (المأثور) و ژياننامه (سیره)ى پیغه مبهروه صلی الله علیه و آله دیاریان کردوه. بۆ نمونهش: ههريهكه له (ابن اسحاق) و (ابن جریر) و (ابن المنذر) و (ابو نعیم) و (بیهقی) له (ابن عباس)وه (خودا لییان رازی بیّت) بهسهر هاتیکیان هیناوه (اخراج) ^(۱) کردوه، كه ناوبراو واته (ابن عباس) گێراویتیهوهو گوتویه: (قورەیشیهكان (نضری کورپی حارث) و (عقبهى کورپی ابو معیط)یان بۆ لای زانایانى جوولهكهكانى نیو(مهدينه) ناردو پێیان گوت: (دهربارهى "موحهمه"د" پرسىاریان لى بکهنو، شیوهو سیفهتى باس بکهن بۆیان و ههوالی ووتهكانى پێیان

(۱) (اخراج) له زاستى فرمودهوه گێرانوهی دهقی فرمودههكانى پیغه مبهردا مبهست لهوهیه كهوا نهو ریوایهت و فرمودانهیان به بهلگهو (سهنده)ه راستهکانیانوه هیناوه. (وههگیر)

بدەن، چونکە ئەوان خۆیان یەكەم كۆمەڵی شوێنكەوتووی كۆتیی خۆدان، زانستییكى وهه‌اشیان له‌مەر پێغه‌مبەران هه‌یه كه ئێمه نیمانە. ئەو دوو كەسەش (واته: نضر و عقبه) رۆشتن تاكو گه‌یشتنه مه‌دینه و له‌وى پرسى‌اریان له‌ زانایانى جووله‌كه‌كان كرد دەر‌باره‌ی پێغه‌مبەرى خۆداو وه‌سفى كاروبارو مه‌سه‌له‌كه‌یان بۆ‌كردن و هه‌ندىك له‌ فه‌رمووده‌كانیان پى‌ راگه‌ياندن. پى‌شيان گوتن: (ئێوه شوێنكەوتووی ته‌وراتن، بۆیه ئێمه هاتووین بۆ لاتان تاكو هه‌والی ئەو هاو‌پێیه‌ی خۆمانان پى‌ بێت). جووله‌كه‌كان له‌ وه‌لامیاندا گوتیان "پرسى‌ارى سى‌ شت له‌و پیاوه‌ واته له‌ (محمد) بکه‌ن، جا نه‌گه‌ر هه‌والی ته‌واوی له‌سه‌ریان پێدان، نه‌وه دياره‌ پێغه‌مبەریكى ره‌وانه‌كراوه، خو نه‌گه‌ر وه‌لامى ته‌واویشى پى‌نه‌بوو نه‌وه دياره‌ له‌خۆیه‌وه قسه‌ ده‌هۆنێته‌وه، ئێوه‌ش بى‌رو‌راى خۆتان بخه‌نه كارو تاقي بکه‌نه‌وه.. ئەو سى‌ شته‌ش ئەوه‌یه:

یه‌كه‌م: پرسى‌ارى دەر‌باره‌ی زه‌مانى یه‌كه‌م لى‌ بکه‌ن، كه ئاخۆ حاڵى خه‌لكى چۆن بوو بێت، چونكه قسه‌وباسیى سهرسوپه‌یێن له‌ باره‌یان‌وه هه‌یه.

دووهم: دەر‌باه‌ی پیاویى گه‌رۆكیش لى‌ بپرسن، كه هه‌موو ناوچه‌كانى رۆژه‌لات و رۆژ‌ئاواى زه‌وى گه‌راوه‌و، داخۆ هه‌والی چى بێت..

سى‌یه‌م: له‌باره‌ی گیانه‌وه (رۆح) لى‌ بپرسن كه داخۆ چى بێت؟! "

ئینجا (نضر و عقبه) ده‌ستیان به‌گه‌رانه‌وه كردو هاتنه‌وه بۆ لای قور‌ه‌یش و پى‌یان گوتن: ﴿ئەى گە‌لى قور‌ه‌یش بە‌لگه‌ی جیا‌که‌ره‌وه و بپێنه‌ره‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ی نێوان ئێوه و (محمد) مان بۆ هێنانه‌وه كه زانایانى جووله‌كه‌كان داویان لى‌كردین چه‌ند پرسى‌ارىك له‌سه‌ر چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌ك له‌ (محمد) بکه‌ین﴾.. ئینجا پرسى‌اره‌كانیان سه‌باره‌ت به‌و سى‌ مه‌سه‌له‌یه‌ بۆ قور‌ه‌یش گێ‌رایه‌وه و ئەوانیش ئەوپرسى‌اران‌ه‌یان له‌ پێغه‌مبەر ﷺ كرد. پێغه‌مبەرىش ﷺ له‌ وه‌لامدا پى‌ی فه‌رموون: (سه‌ینى هه‌والی ئەو رووداوو مه‌سه‌لانه‌تان پى‌ ده‌گه‌یه‌نم) (بى‌ئ‌ه‌وه‌ی ئەگه‌رىكى جیا‌کاریى له‌سه‌ر

دابنیت..)، واته نهیفرموو سبهینی نهگهر خودا خواستی لى بیّت (ان شاءالله) جا کاتیک ئەم وهلامه‌ی به‌بێ وتنى (ان شاءالله) پى گه‌ياندن، ئەوانى رۆشتن به‌و هیوايه‌ی سبه‌ینى بینه‌وه بۆ لای.

پێغه‌مبه‌رى خودا ﷺ تا پازده رۆژ مایه‌وه‌و خودا سرووش (وحى) ی بۆ نه‌ده‌نارد، (جبریل) یش نه‌ده‌هاته لای، تاواى لى هات ته‌نانه‌ت خه‌لکى مه‌ککه‌ش ده‌ستیان کرد به‌ دروستکردنى وته‌و هه‌والى ناراست و پشپوى نانه‌وه... ئەم حاله‌تى راوه‌ستانی سرووشه‌ش پێغه‌مبه‌رى ﷺ دلته‌نگ کردبوو، کارى ئاخاوتنى بۆ خه‌لکى مه‌ککه‌ی له‌ لا گران کردبوو.

پاشان (جبریل) به‌ سوورته‌ی (که‌ف) له‌ لای خوداوه‌ هات بۆ لای که‌ تیییدا له‌سه‌ر دلته‌نگ بوونى بۆ ئەوان گله‌بى لی‌کراوه‌، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر هه‌والى پێگه‌ياندنى ئەو مه‌سه‌لانه‌ی که‌ ده‌رباره‌ی لاوه‌کان و پیاوه‌ گه‌ریده‌که‌و حه‌قیقه‌تى رۆح پرسیاریان لى کردبوو، وه‌ک فرمايشتى خوداش ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ...﴾ (٨٥) الإسراء ﴿ناماژه‌ی بۆ ده‌کات^(١).

بێگومان هاوه‌ل بۆ خوادانه‌ران (موشریکه‌کان) له‌گه‌ل جووله‌که‌کاندا رێکه‌وتبوون له‌سه‌ر ئەوه‌ی، که‌وا پێغه‌مبه‌ر ﷺ تاقى بکه‌نه‌وه، له‌و تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌شدا سى پرسیاریان خستبووه‌ به‌رده‌م که‌وه‌لامیان بداته‌وه. سوورته‌ی (که‌ف) یش وه‌لامى دوو پرسیاریان داوه‌ته‌وه، واته‌ وه‌لامى ئەو دوو پرسیاره‌ی که‌ ده‌رباره‌ی (هاوه‌لانى نیو ئەشکه‌وت) و (ذو القرنین) بوون، به‌لام ده‌رباره‌ی پرسیارى سی‌هه‌م بۆ مه‌سه‌له‌ی رۆح ئەوه‌ دیاره‌ که‌ سوورته‌ی (اسراء) به‌وه‌ وه‌لامى له‌سه‌رداوه‌ته‌وه که‌ ئەمه‌ش (واته‌ رۆح) له‌ کاروبارى خودایه‌و، جگه‌ له‌خوداش هه‌یج که‌سیک له‌ حه‌قیقه‌ت و بنج و بناوانى نازانیت.

(١) الدر المنثور للسيوطي، ٣٥ : ٥٧

هه‌ربۆیه‌ش هیچ وه‌لامیـــــــــك له‌سه‌ر ئه‌و په‌رسیا‌ره له قورئاندا نه‌دراوه‌ته‌وه

﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾

﴿الإسراء﴾ ٨٥، كه‌وا بوو سووره‌تی (كه‌ف) سووره‌تی ئه‌و تا‌قی‌كه‌ردنه‌وه‌یه‌یه كه په‌یغه‌مبه‌ری خو‌دا ﷺ ئه‌نجامی دا‌وه، كه خو‌دا تیا‌یدا په‌یغه‌مبه‌ری خو‌ی سه‌رخستوه‌و جه‌ریلی بو‌ ناردۆ‌ته خو‌اره‌وه تا‌كو به‌و وه‌لامانه‌وه فریای كه‌وێ‌ت و ئه‌ویش وه‌لامه‌كانیان بو‌ ب‌خاته‌پوو بو‌یان ب‌خوێ‌نیته‌وه.. به‌م شی‌وه‌یه‌ش په‌یغه‌مبه‌ر ﷺ به‌سه‌ره‌رشتی خو‌دا و سه‌رخستو و په‌شت‌گی‌ری خو‌دا وه‌بۆ‌یه‌وه سه‌ر‌كه‌وتوه. ئه‌وه‌ی كه له كه‌ش‌وه‌ه‌وای تا‌قی‌كه‌ردنه‌وه كه‌شه‌وه ده‌رده‌كه‌وێ‌ت ئه‌وه‌یه ئایه‌ته‌كان به‌ را‌ش‌كا‌وی گو‌زارشت له‌وه ده‌كه‌ن، كه وه‌لامه‌كه له‌خو‌دا وه‌یه و هه‌رخو‌دا شه وه‌لامه‌كان بو‌ په‌یغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﷺ ده‌نێ‌رێ‌ت تا‌كو ئه‌ویش له‌لای خو‌یه‌وه بو‌ ئه‌و خه‌لكه‌ی ب‌خوێ‌نیته‌وه. خو‌داش ده‌رباره‌ی ها‌وه‌لانی ئه‌ش‌كه‌وت فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ۖ إِنَّهُمْ فِي الْعَقْدِ﴾ (١٣) ﴿الكهف﴾، واته: (ئێ‌مه هه‌وا‌ل و ده‌نگ و با‌سی ئه‌و كو‌مه‌له لا‌وه‌ت به‌را‌ستی و یه‌قینه‌وه بو‌ده‌گێ‌رینه‌وه كه هیچ گو‌مانی‌کی تێ‌دانیه).

ده‌رباره‌ی (ذو الق‌رنین) یش فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (٨٣) ﴿الكهف﴾، واته: (ده‌رباره‌ی (ذو الق‌رنین) په‌رسیارت لی‌ ده‌كه‌ن، تۆ‌ش پی‌ یان ب‌لی هه‌وا‌ل و ده‌نگ و با‌سی‌كتان له‌ باره‌یه‌وه بو‌ ده‌گێ‌رمه‌وه).

ده‌رباره‌ی گیان (روح) یش خو‌دا فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي قَلِيلًا﴾ (٨٥) ﴿الإسراء﴾، واته: (ده‌رباره‌ی گیان په‌رسیارت لی‌ ده‌كه‌ن تۆ‌ش له‌وه‌لامدا پی‌یان ب‌لی مه‌سه‌له‌ی گیان هه‌رله فه‌رمان و کاروباری خو‌دا خو‌ی دا‌یه).

سوورەتی مەملانی نیوان باوەردارێتی و ماددە پەرستی

مامۆستا (ابو الحسن ندوی) به وردی لهم سوورەتی روانیوه و هه‌لۆیستە ی له‌سه‌ر ئەو دەزوه‌ وەرده‌ کردوه‌، که هه‌موو ئایه‌ته‌کانی پێکه‌وه‌ ده‌به‌ سێتیه‌وه‌، چه‌قیشی خستۆته‌ سه‌ر ئەو مه‌سه‌له‌گشتیه‌ی، که چیرۆکه‌کان و بره‌گه‌کانیان کۆ ده‌کاته‌وه‌.. بازانین مامۆستای ناویراو چۆن ئەم دەزوه‌ وەرده‌مان پیشان ده‌دات و لهم باره‌یه‌وه‌ چی ده‌لێت ؟!

(من هه‌موو سوورەته‌که‌م وابینیوه‌ که ملکه‌چییه‌که‌ بابه‌ته‌و ده‌توانم ناوی بنی‌م: (له‌ نیوان باوەردارێتی و ماددە پەرستیدا) یان (له‌ نیوان ئەوه‌یژه‌ی، که هه‌لسوورپێنه‌ری ئەم گه‌ردوونه‌ - واته‌ خودا- و، له‌نیوان سروشت یان هۆیه‌کان دایه‌).. هه‌روه‌ها بینیم، که گشت ئاماژه‌، یان گشت به‌سه‌رهاته‌کان، یان گشت په‌ند و وانەکان به‌چوار ده‌وری ئەم مانایه‌دا ده‌سوورپێنه‌وه‌، له‌پێگه‌یه‌کی رۆشنه‌وه‌ ئاماژه‌ی بۆ ده‌که‌ن، یان له‌که‌ناریکی نادیاره‌وه‌ بۆی ده‌روانن^(١).

هه‌روه‌ها ده‌لێت: (بێگومان سوورەتی (الک‌هف) چیرۆکی مەملانی نیوان دوو تی‌پروانین و، دوو عه‌قیده‌، دوو که‌سیتیه‌.. مەملانی نیوان بر‌واکردن به‌ مادده‌و پاشکۆکان و، باوه‌ره‌یتان به‌نادیار (غیب) و باوه‌ره‌یتان به‌خودایه‌، هه‌روه‌ها ئەم سوورەته‌ شیکاری پاشینه‌ی گشت تی‌پروانینی که له‌بیروباوه‌رو، له‌کار و خوورە‌وشت و سه‌ره‌نجام و شوینه‌واره‌کان^(٢).

مامۆستا (ندوی) له‌کتیبه‌که‌یدا (تأملات في سورة الک‌هف) بایه‌خی زۆری به‌م حه‌قیقه‌ته‌ داوه‌ و به‌م روانگه‌یه‌ش هه‌ر چوار چیرۆکه‌کی (هاوه‌لانی نیو ئەشکه‌وت) و

(١) تأملات في سورة الک‌هف - الصراع بين الايمان والمادية - للندوي: ص (١٠).

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه‌: ص - ٢٣.

(کابرای خاوهن دوو باخه که) و (موسا و عهده سالحه که) و (ذو القرنین) ی خستۆته پروو، پاشان ئهو ده زووه ورده شی پیشان داوین، که پیکیانوه ده به ستیت و، ئهو بابته گشتی یه شی بۆ دیاریی کردوین، که هه رچوار چیرۆکه که ی یه ک خستوه، ئینجا رهنگدانوه ی مملانی (نیوان باوه داریتی و ماده په رستی) ی بۆ پروو کردوینه وه، له گه ل پروو کردنه وه ی مملانی نیوان (تپروانیی ماده په رستیانه ی برواکار به هویه ماده یه سرووشتییه کان) و، (تپروانیی ئیمان دارانه ی باوه رهین به حه قیقه ته خودایی یه نادیاره کان) و، سه رکه وتنی ئهم تپروانییه ئیماندارانه یه له هه موو ویستگه و دیمه نه کانی سووره ته که دا.

کرۆک و کلیلی سووره ته که

مامۆستا (ندوی) دوا ی هه لۆیسته کردنی له سه ر ئهو ده زووه ورده ی سووره ته که و، له سه ر دیاری کردنی مه سه له و بابته گشتیه که ی، له ئایه ته کانیشی کۆلیوه ته وه، تا کو ئایه تیکی کۆکه ره وه ی هه موویان بدۆزیته وه، که وه ک گیانیکی سه رتاسه ری به نیو هه ر ئایه تی کدا گوزه ره ده کات، ئینجا ئایه ته که شی دۆزیوه ته وه، که له نیویه سه رهاتی (کابرای خاوهن دوو باخه که) دا و له و برگه یه دایه، که گفتوگۆیه که له نیوان ئهم کابرایه و هاوڕێ ئیمانداره که ی دا، ئایه ته که ش له سه ر زاری ئهو هاوڕێ ئیمانداره یه وه هاووه، که پێی گوته وه: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ...﴾ (الكهف ٣٩)، واته (ئه رێ بۆچی تۆ کاتی که ده چیه نیو باخ و بێستانه که ته وه و پێی دلشاد و سه رسام ده بیت، نا لیت: ماشاء الله، لا قوه الا بالله (ئای خودا چی بۆ فه راهه م هیناوم، به راستی هیه چ هیزوتوانایه کی خۆمی تیدا نیه ته نها له خودا وه نه بیت).

بێگومان هەر تهنها ئهم کلێلهش (واته) (ماشاءالله) و خواست و فەرهم هینانی خودایی) به جی هینراوه له کایه دایه و هەر شتی که خودا خۆی خواستی لی بیئت ههرده بیئت بیئت، هه رشتیکیش خودا خۆی خواستی لی نه بیئت هه رگیز ناشی بیئت، که وابوو ئه وهی خودا خواستی لی بیئت (ماشاءالله) بووه، ئه وهی خواستیشی لی نه بیئت، نه بووه.

ههروه ها هیچ هینیکیش جگه له هینزی خودا له ئارادا نه وه، هه ر هینیکی دنیا له خودا دوور که ویتته وه به ره به ره کانی بکات یان له ریبازی دادی خودا لابتات، ئه وه هینیکی فه و تاو له نیو چوه، هه مدیسان هه ر هینیکیش کۆمه که له خودا داوا نه کات ئه وه لاوازو تیکچوه، بۆیه تهنیا هینیک، که به سوودو خیردار بیئت، ئه وه هینیه که کۆمه که ویا رمه تی له هینزی خودا وه داوا ده کاتو، به هینزی خودا وه په یه وسته وه هه ر رووی له قایی خودایه. دهسته واژه ی هه ر خواستی خودایه و هیچ هینیک نه تهنها له خودا وه نه بیئت ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ده بینن گیان وگور و تینی ئهم دهسته واژه یه له گشت ئایه ته کانی سووره ته که وه له گشت برکه کانی شیدا ده گه ریت، ده بینن مانا که ی له گشت ئایه تی که دایه، له ئایه ته کانی چیرۆکی (ها وه لانی ئه شکه و ت) و چیرۆکی (خا وه نی هه ردوو باخه که) و چیرۆکی (موسا له گه ل عه بده پیا و چاکه که) و چیرۆکی (ذو القرنین) دا به دی ده کریت^(۱).

پیناسه ی مامۆستا سید قطب بۆ سووره ته که

مامۆستای پێشه و (سید قطب) هه لۆیسته یه کی نایابی له سه ره تای ته فسیر کردنی سووره تی (کهف) وه پیشان داوه، که تییدا سووره ته کی ناساندو وه ئه و بابه ته بنچینه ییه شی دیاری کردو وه، که بابه ته فره عیه کانی پیکه وه ده به ستیته وه، که له گشت ئایه ت و برکه کانیاندا ره نگ ده ده نه وه.

(۱) الصّراع الايمان والمادیة من ۰۷۴.

لیره دا پوختهی ئه و پیناسهیهی مامۆستا (سید قطب) دهخینه پروو به و
پێودانگهی بیته سه ره تایه کی را خوشکاری بو لیدوانان له سه ره چیرۆکه کانی ئه م
سووپه ته. مامۆستای به پێزمان گوتویه تی:

(چیرۆکه کان ئه و ره گه زه ن، که بالی به سه ره که شی سووپه ته که دا کی شاهه بو
نمونه له سه ره تاکه یه وه چیرۆکی (هاوه لانی نه شکه وت) دیت دوا ی ئه مه چیرۆکی
(کابرای خاوه ن دوو باخه که) و پاشان ئاماژه یه که بو چیرۆکی (ئاده و ئیبلیس) و،
له ناوه راستی سووپه ته که شدا چیرۆکی (مووسا له گه ل عه بده پیاو چاکه که دا) دیت،
له کۆتاییشدا چیرۆکی (ذوالقرنین) دیت. ئیدی ئه م چیرۆکه نه زۆربه ی ئایه ته کانی
سووپه ته که ده گرنه وه. چونکه له کۆی (۱۱۰) ئایه ت له حه فتا و یه ک ئایه تیاندا
ها توه، زۆربه ی ئایه ته کانی تریش تیشک ده خه نه سه ره ئه و چیرۆکه نه، یاخود
له ئاکام و سه ره نجامیان ده کۆلنه وه.

له پال چیرۆکه کانیشدا، هه ندیک دیمه نی قیامه ت باسکراوه، له گه ل باسکردنی
هه ندیک دیمه نی ئه و ژیا نه ی، که بیرۆکه یه ک، یا ن مانایه ک (له سه ره شیوازی قورئان
له گوزارشت به وینه گرتن) وینا ده کات، به لام ئه و ته وه ره بابه تیانه یه ی
سووپه ته که، که بابه ته کانی پیکه وه ده به ستیته وه و سه ره به ندیشی له خولگه ییدا
ده سوپیته وه، ئه مانه یه:

۱- راستکردنه وه ی عه قیده.

۲- راستکردنه وه ی به رنامه ی فیکرو تیروانین.

۳- راستکردنه وه ی به ها کان به م عه قیده^(۱)

(۱) فی ظلال القرآن / سید قطب (ع: ۲۲۵۶ - ۲۲۵۷).

١- راستکردنه‌وه‌ی عه‌قیده:

سه‌باره‌ت به راستکردنه‌وه‌ی عه‌قیده، سه‌ره‌تای سه‌وره‌ته‌که‌وه کو‌تاییه‌که‌شی برپاری له‌سه‌ر ده‌ده‌ن. له سه‌ره‌تای سه‌وره‌ته‌که‌وه خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی^(١):

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۖ ۝١ فَيَمَّا يَلِيْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝٢ مَّا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا ۝٣ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝٤ مَّا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝٥﴾ **الکھف**. له کو‌تایی سه‌وره‌ته‌که‌شدا خودا فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا ۝١١﴾ **الکھف**.

هه‌ر له سه‌روبه‌ندی سه‌وره‌ته‌که‌شدا، چه‌ندان جا‌رو له چه‌ندین شی‌وه‌دا ئەم مه‌سه‌له‌و بابه‌تی عه‌قیده‌یه ده‌سنیشان‌کراوه، بۆ نمونه: له چیرۆکی (ها‌وه‌لانی ئەشکه‌وت)‌دا ئەو لا‌وانه‌ی با‌وه‌ریان به‌خودای په‌روه‌ردگاریان هه‌ینا‌وه ده‌لین: ﴿وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ ۚ إِلَٰهًا لَّقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ۝١٤﴾ **الکھف**. فه‌رمایشتی خوداش له به‌دوادا‌چوونی ئەم وته‌یه‌ی لا‌وه‌کان و کاروباریاندا هات‌وه، که فه‌رموویه: ﴿... مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۝٣٦﴾ **الکھف**. له چیرۆکی کابرای خا‌وه‌ن دوو

(١) له‌م (به‌رایه‌ی)‌یه‌دا ته‌فسیری نایه‌ته‌که‌م نه‌هه‌ینا‌وه و اتا کوردیه‌که‌م نه‌نووسیه‌وه، چونکه به‌یارمه‌تی خودا له یه‌که‌مین چیرۆکی ئەم به‌رگه‌وه چه‌ند جا‌ری‌ک و اتا ته‌فسیری نایه‌ته‌کانی دیاری کرا‌ون. وه‌رگه‌یر

باخه که دا، پیاوه باوهرداره کهش له دواندنی کابرا دا ده ئیت: ﴿... أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ۖ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝٣٨﴾ (الكهف). له به دواچوون و تیشك خستنه سهر ئهو گفتوگۆیه شدا فهرمایشتی خودا هاتوو، که فهرموویه تی: ﴿وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةً يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصَرًّا ۝٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۝٤٤﴾ (الكهف). له دیمه نیک له دیمه نه کانی روژی قیامه تیشدا خودا فهرموویه تی: ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَوْبِقًا ۝٥٢﴾ (الكهف). له تیشك خستنه سهر دیمه نیک تیشدا، خودا فهرموویه تی: ﴿أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِ آلِهَاتٍ إِنَّا أَعْنَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۝١٠٢﴾ (الكهف).

٢- راستکردنه وهی بهرنامه ی فیکرو تیروانین:

راستکردنه وهی مهنه جی فیکرو تیروانین به پروونی، له به ناشیرین دانانی بانگه شهی موشریکاندا رهنگه دهاته وه، کاتیك له سهر مهسه لهیه که ده دوین زانیاریان له بارهیه وه نیه، هیچ به لگهیه کیش له سهر وته کانیان دیاری ناکه. ههروه ها راستکردنه وهی ئهم مهنه جه له وه شدا ده ده که ویت، که مروژ ئاراسته ده کات بۆ ئه وهی حوکم به پیتی زانیاری خو ی بدات و له وه تیپهر نه بیت، هه مهسه لهیه کیش زانسته و زانیاری له بارهیه وه نه بوو، با بۆ فهرمانی خودای بگه پینتیه وه. بۆیه ش له سه ره تای سووره ته که دا خودا فهرموویه تی: ﴿وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝٤﴾ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ ۝٥﴾ (الكهف).

لاوه کانیشت (واته هاوه لانی نیو نه شکهوت) ده لێن: ﴿هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ ۖ﴾ (١٥) الکهف ﴿کاتیکی ده باره ی ماوه ی مانه وه یان له نه شکهوته کهدا له یه کتر ده پرسن، نهو زانیاری یه تهنها بۆ خودا ده گیر نهوه، وهک ده لێن: ﴿... قَالُوا لَيْسَ آيَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَتْ...﴾ (١٩) الکهف ﴿له دوو تووی چیرۆکه که شهوه بهر په رچی نهوانه ده در یته وه، که به بی به لگه ده باره ی ژماره ی لاوه کان ده دوین و ده لێن، که گوایه نه وهنده که سه بوون:-

﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كُذِّبُوا وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كُذِّبُوا رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامُنُهُمْ كُذِّبُوا قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تَحْمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ (٢٢) الکهف ﴿له چیرۆکی موساش له گه ل عه بده پیاو چاکه کهدا، کاتیکی ده باره ی رازو نه ینی چهند هه لئس و کهوتیکی پر سیاری لی ده کات، که پێی ناخۆش بوون، فهرموویه: ﴿رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾ (٨٢) الکهف ﴿له مه شدا مه سه له که بۆ لای خودا ده گیر یته وه.

راستکردنه وه ی به ها کان به پێوه ی عه قیده له چه ندین شوینی هه مه جوړی سووره ته کهدا هاتوه و، به ها راسته قینه کان بۆ ئیمان و کاری چاک گیراوه ته وه، به م پێیه به ها زه مینییه دنیایی یه کانیشت، که چاوان سه رسام ده کات، بچوک ده کاته وه - چونکه هه رش تیکی جوان و سه رسو ره یی بۆ هه لسه نگاندنی مرۆڤ و تاقیکردنه وه یه تی.. به لام کو تایی هه موو شته جوان و سه رنج راکیشه کان له دنیا دا هه ر نه مان و فه وتانه: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (٧) وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا﴾ (٨) الکهف ﴿

په ناگه‌ی پارێزگاریی خوداش فراوانتره‌و، ته‌گه‌ر مرۆڤ له‌ناچاریدا په‌نا بباته‌ نێو ته‌شكه‌وتیكی ره‌ق و ته‌ق و ته‌نگه‌ به‌ر ته‌وا زۆرباشتره‌ بۆی.. لاوه‌كانی هاوه‌لانی ته‌شكه‌وتیش كه‌ باوه‌ریان هه‌یناوه‌ دواى خۆ دا‌برانیان له‌ گه‌له‌كه‌یان گوتوو‌یانـه‌:

﴿وَإِذْ أَعَزَّلْنُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرُ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ۝١٦﴾ الكهف

هه‌روه‌ها پرۆی گوتار (خطاب)یش ئا‌راسته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ كراوه‌، تاكو بێ‌باكیش بێت له‌ناست دیاره‌ فریوده‌رو جوانكراوه‌كانی دنیاو هاوشینی گه‌وره‌ پیاوان و ده‌سه‌لاتداران، كه‌ له‌خودا بێ‌ئاگان ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشیِّ یُریدُونَ وَجْهَهُ. وَلَا تَعْدُ عَيْنَاکَ عَنْهُمْ تُریدُ زینَةَ الْحَیَوةِ الدُّنْیَا وَلَا تُطِيعَ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ. عَنْ ذِکْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَکَانَ أَمْرُهُ. فُرطًا ۝٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّکُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُکْفُرْ... ۝٢٩﴾ الكهف

له‌چیرۆکی هه‌ردوو‌باخه‌كه‌شدا ته‌وه‌ پێشان ده‌دات، كه‌ چۆن مرۆڤی باوه‌ر‌دار له‌ به‌رامبه‌ر مال‌و سامان‌و پله‌ه‌وپایه‌و دنیاى ئال‌و والا‌دا شانازی به‌باوه‌ره‌كه‌یه‌وه‌ ده‌كات‌و، به‌ (حه‌ق)یش پرۆبه‌پرۆی كه‌سیكی خاوه‌ن سامانی بێ‌ده‌بێته‌وه‌، كه‌ ته‌واو له‌خۆی گۆ‌راوه‌و فووی كردۆته‌ خۆی‌و، ته‌میش (واته‌ باوه‌ر‌داره‌كه‌) به‌توندى گله‌یی لێ‌ ده‌كات له‌سه‌ر ته‌وه‌ی، كه‌وا خودای له‌بیرچۆته‌وه‌و به‌سامان‌و شتومه‌كى دنیاوه‌ ده‌نازیت، وه‌ك خودا فه‌رموویه‌: ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ۝٣٧﴾ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۝٣٩﴾ فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا

حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾ الكهف ﴿٤١﴾

له دواى ئەم چیرۆكەشەوه غومونەیهك له سەر (ژیانی دنیاو خیرایی له نیۆ چوونی دواى گەشە کردنی) دەهینیتەوهو، دەهه رموویت ﴿وَأَصْرَبْ لَهُمْ مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذَرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْدِرًا﴾ ﴿٤٥﴾ الكهف ﴿٤٥﴾، ئینجا وایشی لێك دەداتەوه كه به هاو بیروباوه په پووچه لو له ناوچوو هه كان له به هاو بیرو باوه په جوان و پیرو زو بهرده وامه كان جیا ده کاته وه: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾ ﴿٤٦﴾ الكهف ﴿٤٦﴾.

(ذو القرنین)یش له به سهر هاته كهیدا بهو په ننگه باس ناکریت، كه پادشایهك بووه، به لكو له بهرکاره چاکه کانی باس ده کریت. بوغومونه، کاتیك ئەو گه له ی كهوا دانیشتوانی ناوچه ی نێوان دووچیاكه بوون، داوا ی لێ ده كه ن به نداویکی وایان بو دروست کات، كه بیان پارێزیت له (یه ئجوج و مه ئجوج) و، ئەمانیش له هه مبه ر کاره كهیدا سامانیکی پی بدهن، به لام ئەو یه كسهر ئەو سامانه یان ره تده کاته وه، چونكه نه وه یزو توانایه ی، كه خودا له دروستکردنی ئەو بهر به ستو هویه پارێزگاریانه دا پی داوه، له مال و سامانی ئەوان باشتره بۆی، وهك خوداش فهرموویه تی: ﴿قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾ ﴿٩٥﴾ الكهف ﴿٩٥﴾، کاتیك به نداوه كه ش ته واو ده كات، هۆكارو فه زلی ئەم کاره ههر بوخودا ده گێریت هوه، نهك بوه یزه مرویه كه ی خۆی: ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ ﴿٩٨﴾ الكهف ﴿٩٨﴾.

له کۆتایی سوورپه ته که شه دا خودا برپار له سهر ئه و رێسایه ده دات، که ئه وانه ی له کارو کرده وه کانیا نندا دۆراوترین و زه ره رمه ندرتین که سن ئه وانه ن، که با وه پریان به (به لگه و نیشانه رۆشنه کانی خودا) و به (گه راندنه وه بۆ لای خودا) نه هینا وه، ئه م جوړه که سانه هیچ سه نگ و به ها و قورساییه کیان نیه سه ره پایی ئه وه ش و ابزانن کارو کرداری باشیان نواندوه: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ (١٠٣) الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ الكهف ﴿١٠٥﴾

به م ره نگه ش ده بینین ته وه ره ی سووره ته که: (راستکردنه وه ی بیروبا وه ی) و (راستکردنه وه ی به رنامه ی فیکرو تیروانین) و (راستکردنه وه ی به ها کان به ته رازووی عه قیده) ^(١) یه جا ئیدی ئه مه سووره تی (کهف) وه، ئه مه باب ته که یه تی و، ئه مه ش تایبه تمه ندیتی یه که ی و، ئه وه ش ده زووه ورده که ی و، ئه وه ش کیل و، ئه وه ش گیان و کرۆکیه تی.. پاشه که وتبوونی ئه مانه ش له ههر چوار چیرۆکه کهیدا (ها وه لانی ئه شکه وت، خاوه نی هه ردو و باخه که، موسا له گه ل (خضر و ذو القرنین) به دی ده که ی.. ده فهرموون ئه وه چیرۆکه کان با هه لۆیسته له ئاستیا نندا بکه یین و چه ند ساتیک له سایهیدا بژین و، هه ندیک له په ندو وانه کانی وه ربگرین.

(١) سید قطب - فی ظلال القرآن (٤: ٢٢٥٧-٢٢٥٩).

چیرۆکی یه کهم

چیرۆکی هاوه لانی نیو نه شکه وته که

چیرۆکه که له قورئاندا بهم جوړه هاتوو، که خودا له باره یه وه فره موویه تی:

﴿أَمَرَ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۖ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝٩﴾ إِذْ فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۝١٠ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ۝١١ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۝١٢ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ۝١٣ هَتُولَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَوْلَا يَأْتُواكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ بَيِّنٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝١٤ وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْأَىٰ إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ۝١٥ وَتَرَى السَّمَاسَ إِذَا طَلَعَتْ تَرَوُرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّصُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ يَجْدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ۝١٦ وَتَحْسَبُهُمْ آتِفَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقِلْتُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ

مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمْلَمْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ
 قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا
 لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِرِiquكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا
 فَلْيَأْتِكُمْ بِرِiquٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ
 يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿٢٠﴾
 وَكَذَلِكَ أَعِزَّنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ
 يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ
 غَلَبُوا عَلَى أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كُذِّبَتْ
 وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كُذِّبَتْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ
 كُذِّبَتْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرًّا ظَهَرُوا وَلَا
 تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾
 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ
 هَٰذَا رَشْدًا ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ
 أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ
 دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ الكهف ﴿٢٦﴾

واته: ئەو پێغه مبه‌ر ﷺ .. ئایا واتێ ده‌گه‌یت که هاوه‌لانی نیو نه‌شکه‌وته‌که‌و،
 نه‌و تابلۆ به‌ردینه‌ی^(١)، که به‌سه‌ره‌هاتی نه‌وانی له‌سه‌ر نووسراوه‌ته‌وه‌و خراوه‌ته‌

(١) تابلۆ به‌ردینه‌ی که (الرقيم) که لی‌ره‌دا بۆمانای وشه‌که (الرقيم)ه‌یناومه، له‌ هه‌مان کاتدا زانایانی
 ته‌فسیر له‌سه‌ر وشه‌ی (الرقيم) گوتویه‌نه (نه‌و دۆله‌یه‌که‌ نه‌شکه‌وته‌که‌ی تیایدا بووه‌) گوتراویشه‌ نه‌و

بهردهرگای ئەشکهوته که، بهلگهیهکی جی سهرسورمان بیت و که له شته گرنگ و سهرسورپهینهکانی تری نیو ئاسمانهکان و زهویدا ههیه، که خودا ئەو ههموو مهخلووقات و شته جوربهجۆرانهی نیوان ئاسمانهکان و زهویشی تیا دا دروست کردووه، بهتواناشه لهوه دا، که چهند کهسیک لهخه لکی بۆماوهی پتر لهسی سهد سال لهشوینیک داپاریزیت. ئەو پیغه مبهەر ﷺ ئەو بۆ ئەو کهسانه باس بکه، که پرسپارت لی ده کهن دهربارهی چهند لاویک کاتیک چوونه ته نیو ئەشکهوتیکهوه و پهنايان بۆ بردووه له دهست پادشایهکی ستهمکارو بی باوهر ههلاتوون و گوتوویانه: (خودایه، ئەو پهروهردگاری ئیمه له لایهن خۆتهوه سۆزو رهحمهتیکمان پی ببهخشه، که ویسته مهینهکانی لیخۆشبوون و ناسودهیی و رزق و رۆزی تیدا بیت، هه رله لایهن خۆشتهوه رینمایی یهکی وه هاما بۆ دابین و ئاسان بکهیت که په زامه ندیی تو تیدا به دی بکهین و له دهست بی باوهربوون دهربازین) دای ئهم نزایه یان ئیمهش په ردهیهکی وه هاما به سهر گویاندا داو و هومان لی خستن و ماوهی خهولێخستیان لهو ئەشکهوته دا چهندین سالی دیاری کراو و بژێردرا بووه. دای ئەو سالانهش لهخو ههلمان ساندوون و بهخه بهرمان هیناونه تهوه تاکو زانیاری لهپیشترمان په یوهست بیت بهراستی وتهی یه کیک لهو دوو تاقمهی، که وتهکی لهوی دی راستره له سهر ژماردنی ماوهی مانه وهی لاوه کان له ئەشکهوته که دا.. ئەو پیغه مبهەر ﷺ ئیمه هه وال و به سهرهاتی ئەو لاوانهت بهو راستی و یه قینه وه بۆ ده گیرینه وه، که هیچ گومانیک تیدا نیه.. بهراستی ئەوان چهند گهنجیک بوون، که باوهریان به خودای پهروهردگاریان هینا بوو ئیمهش رینمایی و بهرچاو روونیهکی

تابلۆیه که هه ندیک کهس له میلله تی ئەو سهرده مه ناوی هاوه لانی نیو ئەشکهوته کهو به سهرهات و چیرۆکیانی له سهر نووسیوه ته وه گوتراویشه (رقیم) له سهر کیشی (فعیل) له وشه ی ژماره (رقم) وه هاتووه، که ریشه ی (مرقومه)، وهك (جریمو مجروح)، ههروه ها گوتراویشه (رقیم) شوی نی نزیک (تبله) یه له خواروی (فله ستین).

زێده‌ترمان پێ به‌خشیبوون تا به‌هۆیه‌وه‌ بتوانن ئارام له‌سه‌ر به‌جی‌هێشتنی خاکی گه‌له‌که‌یان بگرن و به‌ ئاینه‌که‌یان‌وه‌ هه‌لبێن. هه‌روه‌ها سروشتی خۆراگری و دانه‌خۆداگرتمان پێ گه‌یان‌دبوون و دڵیاغان به‌جورته‌ت و بویری له‌سه‌ر دیاریکردنی حه‌ق قایم‌کردبوو، که‌ توانیان به‌هۆیه‌وه‌ مانه‌وه‌ ژیا‌نی نیو ئه‌شکه‌وت هه‌لبژێرن، ئه‌وانیش له‌و حا‌له‌ته‌ د‌ل قایمی و باوه‌ردار‌یتیی به‌هێزه‌یاندا گو‌تیا‌ن (به‌روه‌ردگاری ئی‌مه‌ به‌روه‌ردگاری ئاسما‌نه‌کان و زه‌وی یه‌و جگه‌ له‌خودا هه‌یج په‌رستراویکی دی داوا ناکه‌ین و نایکه‌ینه‌ خودای خۆمان، گه‌ر وانه‌بین ئه‌وه‌ ب‌ینگومان و ته‌یه‌کی هه‌یج‌گار نا‌راست و پ‌ر له‌ درۆو ده‌له‌سه‌مان درکاندوه‌و ته‌نه‌ته‌ له‌سنووری ئه‌وپه‌ری درۆشدا‌یه) جاکاتی‌ک ئه‌م لا‌وانه‌ له‌شار ده‌رده‌چن، ده‌لێن : (ئا ئه‌وه‌ گه‌له‌ ب‌ی باوه‌ره‌که‌مانه‌ که‌له‌جیا‌تی خودا چه‌ند ب‌تی‌ک ده‌په‌رستن و کردوویان به‌ په‌رستراوانی خۆیا‌ن، ئه‌ی ب‌ۆچی به‌ل‌گه‌یا‌ن له‌سه‌ر شیاوی په‌رستیا‌ن نیه‌و ب‌ۆچی به‌ل‌گه‌ی راست و دروستیا‌ن و بیا‌نو و پا‌کا‌نه‌ی رۆشن و ب‌ی پ‌ی‌چ و په‌نایا‌ن له‌سه‌ر ره‌فتاره‌که‌یا‌ن نیه‌ ئیدی ک‌ی سته‌مکار‌تره‌ له‌و‌که‌سه‌ی، که‌ درۆوده‌له‌سه‌ی خستۆته‌ پ‌ال خودا به‌هۆی ئه‌وه‌ی ها‌وه‌لی ب‌ۆ دا‌ده‌نی‌ت) (جا ما‌دام ئی‌وه‌ خۆتان له‌م گه‌له‌ ب‌ی باوه‌ره‌و له‌په‌رستراوه‌کا‌نیا‌ن دا‌ده‌پ‌رن و مل به‌هه‌ره‌شه‌ی پا‌دشای سته‌مکار نا‌ده‌ن و ته‌نها خودا ده‌په‌رستن، ئه‌وا په‌نا به‌رنه‌ به‌ر ئه‌شکه‌وته‌ی چیا‌یه‌ک، که‌ ناوی (ئه‌نج‌لۆس) بو‌وه، تا‌کو خودا سۆزو به‌زه‌یی به‌رفراوانی خۆی ب‌ۆ سا‌زو دا‌بین ب‌کا‌ت).

جاکاتی‌ک ئه‌ی پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ﷺ تۆ، یا‌خود هه‌رکه‌سی‌کی دی ب‌یدیا‌یه‌ ئه‌و لا‌وانه‌ چۆن خه‌وتوون ده‌یزانی، که‌ چۆن له‌ئا‌می‌زی‌کی تۆکه‌می پار‌یزگاریی خودا‌دانو، ئه‌گه‌ر خۆر له‌خۆره‌ه‌لا‌ته‌وه‌ ده‌رکه‌وتا‌یه‌ ئه‌وا به‌ل‌ای را‌ستی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا لا‌رده‌ب‌ۆوه‌ تا‌کو خۆر لی‌یا‌ن نه‌دا‌ت، له‌کا‌تی خۆرئا‌واش خۆره‌که‌ به‌ل‌ای چه‌پی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا لا‌ی ده‌دا‌و تی‌ده‌په‌ری تا‌کو به‌ریا‌ن نه‌که‌وی‌ت چو‌نکه‌ ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که‌ له‌پ‌رووی با‌کووره‌وه‌ بو‌وه‌و، به‌م ره‌نگه‌ش تی‌شکی خۆره‌که‌ ده‌که‌وته‌ سه‌ر هه‌ردوو لا‌ی

ئەشکەوتەکەو بەریان نەدەکەوتو، ئازاری بەجەستەیان نەدەگەیاندا، ئەوانیش لەهۆڵیکی فراوانی ناوێوەی بوون. ئەم پارێزگاریەش بۆ ئەوان، لە بەلگە دیارەکانی توانا و قوودرەتی خودایە، هەرکەسیەکیش خودا رێنمایی ئیمانی پێ بدات (وەک هاوێڵانی نیو ئەشکەوتەکە، کە بەهۆی خواستی خۆیان لەئیمانداریتی و رەتکردنەوێ زوڵم و کفر) خودا رێنمایی پێ گەیاندا، هەرکەسیک ئاوابێت، ئەوا خوداش رێی راستی پیشاندەدات و جێگیر و دامەزراوی دەکات. خۆ هەرکەسیەکیش بەهۆی سەرکێشیی و بەدکارییی خۆیەو خودا گومرای بکات، ئەوا سەرخەرو پێ پیشاندەریکی نابێت.

تۆ کاتێک لاو خەوتوو کانت دەبینی، واتە زانی بیدار و بەخەبەر، ئەمەش بەهۆی ئەوێ چاوەکانیان کرابوونەو بەزۆریش هەڵدەگیرانەو، ئەو بوو ئێمە لەکاتی ئەو خەوتنەیاندا بەملاولایاندا هەڵماندەگیرانەو دەماخستنه سەر لای راست و سەر لای چەپیان. (ابن عباس) گوتویە: (ئەگەر ئەوان بەملاولادا نەخرانیەو راست و چەپیان پێ نەکرایە، ئەوا زەوی لاشەیان دەخوارد).^(۱) سەگەکشیان هەردوو قوڵی لەسەر زەویی حەوشەیی ئەشکەوتەکە درێژکردبوو، وەک ئەوان خۆی هەڵدەگیرایەو بە باری لاشەیی خۆی دەگۆڕیی و هەردوو چاویشی کراو بوو. خۆ ئەگەر تۆ بۆیان پڕوانیایە، ئەوا لەترسان راتدەکردو لەو دیمەنیان زۆر دەترسایت و ترسو بێمێکی زۆر دڵدادەگرتیت، چونکە خودا سام و هەبەتیکی وەهای پێ بەخشیبوون، تاکو هیچ کەسیک نەتوانی بەلایان دا بچێت. خوداش وەها پاراستنی، کە هیچ کەسیک غیری لێ نزیك بوونەوێانی نەبوو. پاشان دواي ئەوێ ماوێەکی زۆر خەواندەمان، لەو خەوێ هەڵمان ساندنەو ئەوانیش تەماشای یەکتیان دەکردو دەربارەیی حالی خۆیان و ماوێ مانەوێ نیو ئەشکەوتەکیان پرسیاریان لەیەکتەر دەکرد، ئەو بوو یەکتێک لەخۆیان گوتی: (ئەری ئێو چەندیک

(۱) پڕوانە (مختصر تفسیر الطبری) لابی یحیی بن صمادح التجیبي. (وەرگیر)

لەم ئەشكەوتەدا خەوتوون؟! ھەندىكىيان گوتيان : (رۆژنىك يان ھەندىك لەرۆژنىك تىيدا ماوينەتەو) ھەندىكى تریشيان گوتيان (خوداى پەرورەدگارتان خۆى دەزانىت چەندە ماونەتەو. ئىستاش برسيمان بوو ەيەكىكتان بنىرن با بەم دەرھەمانەى، كە پىمانە بچىت بۆيازارو پاكترين خۆراکمان بۆ بکړیتو كە چوو بۆ ناو خەلكەكەش با بەھىمنى و نەرمونيانى سەودا لەگەڵاندا بكات و بەھىمنى بەرپىگادا بروت تاكو هېچ كەسێك ھەستى پى نەكات، كە كىيەو لەكوپە ھاتووە!!

چونكە ئەگەر كافران شوینەكەتان پى بزائن و بیدۆزنەو زەفەرتان پى دەبەن و بەردبارانتان دەكەن و دەتانكوژن، يان ناچارتان دەكەنەو بۆ ئەوێ پەپرەبى دینە نابەجى كەى خۆيان بكەن و گەر واش بكەن ئەوا ھەرگىز بەسەرفرازى و رەزامەندىي خودا ناگەن و ھەرگىز بەھەشتى خودا و ژيانى ھەمىشەبى نىو بەھەشتان دەسگىر نايىت). ئىمە بەم رەنگە (وہك چۆن بەخەبەرمان ھىنان) كۆمەلەكەى ترمان لە خەلكى ئەو ئەگاداركردەو كەوا ئەوانەى گومانيان لەسەر زىندووكردەو ەى مردووان ھەيە بابزائن، كە بەلئىنى خودا راست وھەقەو ھەر بەدى دىت وھەر زىندوو دەكرىنەو ەو قىامەتیش كاتى خۆى دىت وگومانى تىدا نىە، جا ئەو كەسانەى لەشارەكەدا بوون ناكۆكى و مشتومرى بىروپايان لەنىواندا پەيدا ببوو، ھەندىكىيان گومانى تىدا ھەبوو بەدوورى دەگرت، ھەندىكى تریشيان واى بۆ دەچوون گوايە تەنھا رۆحەكان زىندوو دەكرىنەو ەو لاشەكان لەخاكدا دەپزىن.. ھەندىكىيان دەربارەى لاوەكان، كە لەدوايىدا لە ئەشكەوتەكەدا مردن) گوتيان: (ساختمانێك لەسەرگۆرەكانيان دروست بكەن، خودا خۆى زانايە لەكاروبارياندا، ھەندىكى تریشيان، كە حاكمان بوون و دەسەلاتيان لەكاروبارى لاوەكان و ناوچەكەدا ھەبوو گوتيان: (برىار دەدەين، كە مزگەوتێك لەسەر گۆرەكانيان دروست بكەين تاكو بەندايەتى بۆ خودا تىدا بكړیت.

جائهی پیغه مبهەر ﷺ له سهردهمی تۆشدا کهسانیک هه‌نو ده‌رباره‌ی ژماره‌ی هاوه‌لانی نیو شه‌شکه‌وته‌که پرسپاری هه‌مه‌ جوړ ده‌که‌نو له‌خۆیانوه ژماره‌یان بۆ داده‌نن هه‌ندیکیان ده‌لێن (لاوه‌کان پینچ که‌س بوون شه‌شه‌میان سه‌گه‌کیان بووه) ئه‌م وتانه‌شیان هه‌ر له‌گومان بردنه‌وه‌یه وله‌خۆیانوه باس له‌ نادیار ده‌که‌ن. هه‌ندیکی‌تریشیان ده‌لێن: جه‌وت که‌س بوون و هه‌شته‌میان سه‌گه‌کیان بووه. جاتۆش ئه‌ی پیغه مبهەر ﷺ مشتومر له‌گه‌لێاندا له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌و کاروباری لاه‌وه‌کان مه‌که‌ ته‌نها به‌وه‌نده‌ نه‌بی‌ت، که‌ بۆمان گێڕایته‌وه، هه‌روه‌ها پرسپار له‌م باره‌یه‌وه له‌ هیچ که‌سی: له‌وانه‌ مه‌که، که‌ ده‌رباره‌ی ژماره‌یان مشتومر ده‌که‌ن. ئه‌ی پیغه مبهەر ﷺ فه‌رمانیشت پێ ده‌که‌ین، که‌ ده‌رباره‌ی هیچ کاریک، که‌ سه‌هینێ ده‌یکه‌یت مه‌لێ (سه‌هینێ ئه‌و کاره‌ ده‌که‌م) به‌لکو ئه‌و رسته‌یه‌ت بلکینه به (ان شاء الله) وه‌و به‌لێ (ئه‌گه‌رخوا خواست و ئیراده‌ی له‌سه‌ربوو سه‌هینێ ئه‌و کاره‌تان بۆ ده‌که‌م) هه‌رکاته‌یکیش له‌بیرت چوو، که‌ به‌لێت (ان شاء الله) و پاشان له‌دوایدا بیرت که‌وته‌وه ئه‌وا بیلێره‌وه‌و به‌لێ ﴿وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا﴾ (٤٤) الکه‌ف﴾، واته‌ (به‌لێ تکاکارم خودا رینماییم بکات بۆ پرکردنه‌وه‌ی ئه‌و پێوستیه‌وه بۆ پێکانی ئه‌و راستیه‌ی، که‌ به‌لێنم پێدا‌بوون له‌سه‌ر گه‌یانده‌یی به‌ ئێوه‌و پێم راگه‌یاندن که‌ (انشاء الله - به‌خواستی خودا) ئه‌و کاره‌ ده‌که‌م.

لاوه‌کان ماوه‌ی سێ سه‌دو نۆ ساڵ به‌زیندووبی و به‌خه‌وتووبی له‌ شه‌شکه‌وته‌که‌یاندا مانه‌وه (هه‌ندیک له‌ زانایان گو‌توویانه، که‌ سێ سه‌د سالی هه‌تاوی (شمس) به‌رامبه‌ر به‌ سێ سه‌دو نۆ سالی مانگی (قمری) ماونه‌ته‌وه. تۆش ئه‌ی پیغه مبهەر ﷺ به‌لێ (خودا خۆی ده‌زانیت ماوه‌ی چه‌نده‌ ماونه‌ته‌وه‌و زاناته‌ره له‌وه‌که‌سانه‌ی، که‌ رێی جو‌راو جو‌ریان له‌سه‌ر ماوه‌ی مانه‌وه‌یان ده‌رپریوه‌و، خوداش پێشتر ئه‌و ماوه‌یه‌ی دیاری کردوه‌و، چونکه‌ په‌یه‌سته به‌خۆیه‌وه‌و ده‌زانیت له‌ بارودۆخی خه‌لکی ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا چی دیاره‌و چی نادیاره‌ ئای به‌راستی خودا

چەند بینا و بیسەرە، هیچ شتێک لە چوارچێوەی بینایی و بیستنی خوادا دەرنایەت. خەڵکی سەر زەویش و مەخلووقاتێ ئاسمانەکانیش هیچ خاوەن و سەرپەرشتیارێکیان جگە لە خودا نیە و هیچ کەسیکیش بەشداریی حوکم و بڕیارەکانی خودا نیە). تا ئێرە تەفسیریکی ئایەتەکانی (۹-۲۶) بوو، کە ئەم چیرۆکە دەگێڕنەو.

کورتەی چیرۆکە که له رپی گیرانهوهی قورئانهوه

ئێمە لەرپی گیرانهوه قورئانیە کهوه له چیرۆکی هاوهلانی ئەشکەوت دەکۆڵینەو، بەهیچ شیوەیهک پوو ناکهینه دهقه ئیسرائیلییهکان چ له رپوایهت و وتەو بەسەر هاته کانیشیان بێت، که چەند میژوونوس و راشەکاریکیش هیناویانەتەو. چونکه ئەمە ئەو مەنەجە دروستیه له مامەلە له گەل چیرۆکی پیشینه کاند، وهك چۆن قورئان خستویهتیه بهرچاومان و که خۆشان ئاوا پێی قایل بووین.

هاوهلانی ئەشکەوتە که کۆمەلە لاویکی باوه رهیئ بەخودا بوون ئەم کۆمەلە لاوهش ژمارهیان (وهك له قورئاندا ناماژە پێ کراوه) حەوت کەس بووه. دیاره هیچ زانیارییه کیشمان له سەر ناوه کانیان و کاره کانیان و ئەوشارهی تییدا بوون، ئەو پادشایه له سەردەمیدا ژیاون، ئەو ئاینه پەیره و بیان کردووه، ئەو ئەشکەوتە پەنایان بۆ بردووه، نیه. ئەم لاوه باوه دارانه هەلوێستیه کیان بۆ لیکۆڵینهوه و تیروانین تهرخان کردووه، ئەنجامیکی بنه بر (قاطع)یان لیوه دەر هاویشتووه، ئەوهیه که بێگومان خودا هەر تهنه خۆی پەروردگاری جیهانیانەو، ئەوانیش تهنه باوه ر بهخودا دههینن و جگە لهخودا هیچ شتیکی تر ناپەرستن.

بێگومان زانیویشیانە که گەله کهیان بێ باوه رن، چونکه غهیری خودایان پەرستووه ئەم کفر و بێ باوه ری یهشیان ستهم و درۆو هۆینهوهی بوختانی بۆ به دیهینان، جا کێ ستهم کارتره لهو کهسهی، که درۆوده لهسه لهسەر خودا

دههۆنیتتهوه؟ هه‌لۆیستی ئهم لاهه باوه‌ردارانesh بیرکردنهوه بوو له‌پێگه چاره‌یه‌ك بۆ ئهو قۆناغه، رێگه چاره‌كeshیان له خۆدابړاندا بینیه‌وه بۆیه بپاریاندا، خۆیان له گه‌له‌كه‌یان دابړن، چونكه خۆیان باوه‌ردارن و گه‌له‌كه‌شیان کافرن، له‌بهر ئه‌وه هه‌یچ بواریك بۆ پێكه‌وه ژيان له‌گه‌لیاندا نه‌ماوه ئه‌وه بوو له‌شاره‌وه به‌ره‌و چیاكان ده‌رجوون و بپاریاندا په‌نا به‌رنه‌بهر ئه‌شكه‌وتیك له‌ چیایه‌ك دا...

داواشیان له‌ خودا كرد، كه ره‌حمی به‌رفراوانی خۆی له‌ ئه‌شكه‌وته‌كه‌دا پێ‌بگه‌یه‌نیت. خوداش به‌دهم داواكه‌یانه‌وه هات و نژای گه‌را كردن و ره‌حمه‌تی خۆی له‌ ئه‌شكه‌وته‌كه‌دا بۆ ناردن، ئه‌وه‌بوو خودا كاره‌كه‌ی بۆ ئاسان كردن وه‌ه‌موو به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌كیشی بۆ به‌یده‌ست كردن و فره‌مانی به‌ خۆركرد، كه به‌رجه‌سته‌یان نه‌كه‌ویت، تاكو ئازاریان نه‌دات. ئه‌وه‌بوو له‌كاتی به‌یاناندا خۆر له‌سه‌ر جه‌سته‌یانه‌وه به‌لاپیی ره‌ت ده‌بوو به‌لام نه‌ده‌كه‌وته سه‌ریان له‌كاتی ئیوارانیش دا به‌م ره‌نگه‌ به‌لاپیی به‌سه‌ریاندا ره‌ت ده‌بوو لێی نه‌ده‌دان. ئه‌وانیش له‌بۆشایی یه‌كی ناوه‌راستی ئه‌شكه‌وته‌دا بوون یه‌كێك له‌ به‌لگه‌ رۆشنه‌كانی خودا له‌سه‌ریان له‌و ئه‌شكه‌وته‌دا ئه‌وه‌بوو چاوه‌كانیان كرابوونه‌وه، بۆیه هه‌ركه‌سی: سه‌یری بكردنایه‌ وای ده‌زانی بێدارو به‌خه‌به‌رن و سه‌یری ده‌كهن كه‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خه‌وتوو و پالگه‌وتوو بوون. جا بۆ ئه‌وه‌ی زه‌ویش له‌ش و لاریان نه‌خوات، خودا جاریك له‌سه‌ر لای راست دایده‌نان و، جاریکی تریش به‌لای چه‌پیان دا هه‌لیده‌گه‌پړانه‌وه.

ئه‌وان سه‌گه‌یكی خۆشیان له‌گه‌ل دابوو كه له‌به‌رده‌م ده‌رگای ئه‌شكه‌وته‌كه‌ دانیشته‌بوو و هه‌ر دووقۆلی بلاوكرده‌بۆوه، وه‌ك شیوه‌ نووستنی ئه‌وان نوسته‌بوو، جا بۆ ئه‌وه‌ی له‌كاتی پالگه‌وتن و نووستیاندا هه‌یچ كه‌سێك ده‌ستدریژیان نه‌كاته‌ سه‌ر، خودا ترس و بیمی خسته‌بوو دلی هه‌ركه‌سێكه‌وه، كه بۆیان ده‌روانی و ترسه‌كه‌ش به‌شیوه‌یه‌ك بوو، كه ئه‌و كه‌سه‌ی بۆی بڕوانینه‌یه‌ خه‌را پرووی وهرده‌گه‌را و هه‌لده‌هات و ترسیكی زۆری لی‌ ده‌نیشت.

ئهو لاوانه له نووستنیکى دريژخايهندا بوون و سى سه دو نو سال لهو حالدها مانهوه.

دواى ئهوماوهيهش خدا له خهوه کهيان بيدارى کردنهوه، ئهوانيش پرسياريان له نيوخوياندا له يه کتر ده کرد له سهر ماوهى نووستنه کهيان و له مهزنده کردندا بيروپاي جياوازيان هه بوو، هه نديکيان ده يانگوت که: (ماوهى رۆژتيك، يان هه نديکى ماوه رۆژ خهوتوون)، به لام زۆر له وهيان نه کۆلييهوه، چونکه زانياريان له بارهيهوه نه بوو، بۆيه زانيارييه کهيان بۆ خدا گه پاندهوه و گوتيان (خوداي پهروهردگارتان زانايه له وهى چهند ماونه تهوه)، به لکو بايه خيان به کاري گرنگتر داو، يه کى: له خويان به وه پاسپارد، بچيت بۆ شاره کهو ئه و پارهيهى پييان بوو پييانداو داوايان ليکترد خوراکيکيان بۆ بکپي تابيخۆن، داواشيان ليکترد خوارده مه نييه کى خوش و هه لال و پي پيداويان بۆ بکپي. ههروهها نامۆزگاريان کرد، زۆر ورياو چاپووک و ناگادار بيت نه بادا که سينک له کاري به ناگا بيت و، با که شيش هه ستي پي نه کات، چونکه ئه وان له گه له کهيان ده ترسان و، نه گهر به مه سه له يه کهيان بزانيايه و شوينه کهيان بۆ ده رکه وتايه ئه و ده يانکوشتن، يان تووشى به لايان ده کردن و ايان ليده کردن له ئاينه کهيان هه لگه پينه وه و بيانگي پينه وه بۆ سه رشيرک و هاوه ل بۆ خوا دانان.

ئهو که سه پاسپيتردراوهش چوه نيو شاره و تاکو خوارده مه نييان بۆ بکپي و، سووريش بوو له سهر ناگاداريبوون و وريايى و خۆ هه شاردان، به لام خودا خواستى له سه رکاريکى تر هه بووه، خواستى خودا وابوو ئه مان بکات به به لگه و نيشانه يه ک بۆ تواناو قودره تي خۆى له سهر زيندوو کردنه وه. ئه وه بوو راستى مه سه له ي ئه م لاوانه ي ده رخست و به گه له کهيان ناشناى کردنه وه، به لام گه لى ئه و سه رده مه (واته دواى تيپه رپووني ئه و سى سه د ساله) گه ليکى باوه رداريبوون و باوه رپيان به خدا هينا بوو، چونکه ئه و نه وه کافرو بي ئيمانه ي ئه وسا نه ما بوون، که لاوه کان له ده ستيان

هه‌لاتبوون و چووبوون نێو ئه‌شکه‌وته‌که، به‌لکو دواى به‌خه‌به‌رهاتنه‌وه‌یان (نه‌وه‌یه‌کی ئیماندار و باوه‌ڕه‌ین به‌خودا) هاتبوون کایه‌وه‌ جا کاتی‌ک دانیشتوانه ئیمانداره‌کانی ئه‌و شاره‌ پیاوه ئیمانداره‌که ده‌بینن دواى ده‌که‌ون تا ئه‌شکه‌وته‌که‌و کاتی‌ک ده‌گه‌نه ئه‌شکه‌وته‌که هه‌رحه‌وت لاوه ئیمانداره‌که ده‌بینن، که‌وا (مردوون). ئه‌م جاره‌یان به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی و راسته‌قینه‌ مردوون.

ئینجا ده‌رباره‌ی پڕۆشوی‌نی به‌خاک سپاردنیان بیروپرای جیاوازو نا‌کوکیان له‌نیواندا دروست ده‌بێت، پێویسته‌ چیان لێ بکه‌ن؟!

له‌باره‌یه‌وه‌ هه‌ندیکیان ده‌لێن: (ساختمان‌یکیان له‌سه‌ر دروست بکه‌ن، خودا خۆی زانی‌یه‌ له‌ کاروباریان، به‌لام حاکم و کاربه‌ده‌سته‌کانیان پڕیاریندا، مزگه‌وتی‌کیان له‌سه‌ر دروست بکه‌ن. ئه‌م پڕیاره‌ش ئه‌نجامدراو مزگه‌وته‌که له‌سه‌ریان له‌به‌رده‌م ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که دروستکرا. به‌م ڕه‌نگه‌ش لاپه‌ڕه‌یه‌ک له‌ لاپه‌ڕه‌کانی باوه‌ڕداریتی و دڵسۆزی و نه‌ویستن له‌ دنیا‌داو په‌نا‌برده‌ به‌خودا پێچ‌رایه‌وه‌و، به‌سه‌رهاتی هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که بو‌ه‌میشه‌ مایه‌وه‌و هه‌موو خه‌لکی و شوێنکه‌وتوانی ئایینه‌ ئاسمانیه‌کان به‌رده‌وام به‌یه‌کتری ده‌گه‌یه‌نن، و باوه‌ڕدارانی‌ش لێی ڕاده‌می‌نن و هه‌لۆیسته‌ی له‌به‌رده‌مدا ده‌که‌ن، تا‌کو چه‌ند وانه‌یه‌کی له‌باره‌ی باوه‌ڕ و دڵسۆزی و جێگیربوون له‌سه‌ر ڕیتی پاسته‌وه‌ لێ وهرگرن.

هۆی هاتنه خوارهوی نایه ته کان

(ابن هشام) له ژياننامه (سیره) دا ئهوهی گیراوه تهوه کاتی که فیکریی نێوان پیغه مبهری خودا ﷺ و (قورهبیش) له (مه که که) دا توندو دژوارتر بووهوه، قورهبیشیه کان داوای کۆمه کیان له جووله که کانی نێو (مه دینه) کرد، ئهوه بوو (نضری کورپی حارث) و (عقبه ی کورپی و معیط) یان بۆ لای زانایانی جووله که نارد تا کو پرسیاریان دهرباری پیغه مبهر ﷺ لی بکهن. ئهوانیش هاتنه لای جووله که کان و پێیان گوتن: (ئێوه خاوهنی تهورات) ن و هاتووین هه والمان دهرباره ی هاوڕێکه ی خۆمان (واته محمد ﷺ) پێ بدهن). .. زانایانی جووله کهش پێیان گوتن: (له سێ رووهوه پرسیارله و هاوڕێیه تان بکهن، ئێمه ش سێ فهرماتان پێ ده دهین، جا ئه گهر دهرباره ی ئه وسێ فهرمانه، وه لآم و هه والی پێدان ئه وه دیاره پیغه مبهری که رهوانه کراوه، خو ئه گهر هه والی پێ نه بوو، ئه وه پیاویکی قسه هه لبه سته و له خۆیه وه ده دویت. جا ئێوه ش بزانیان بیرورای خۆتان چۆنه:

۱- دهرباره ی چه ند لاویک پرسیار لی بکهن، که له یه که م سه رده مدا رۆشتوون و داخۆ مه سه له که یان به چی گه یشتووه، چونکه به راستی ده نگوباسی که سه رسوهری ئه مه ر ئه و چه ند لاوه وه هه یه!!

۲- دهرباره ی پیاویکی گه ریده پرسیار لی بکهن که له گه ران و هاتوچۆی نێو دنیا دا سه ران سه ری خۆره لاتی زه وی و سه ران سه ری خۆرئاوای پریوه و داخۆ هه والی چیه!!

"دهرباره ی گیان (رۆح) یش پرسیار لی بکهن"

ئهوانیش (واته ئه و دوو نێردراوه) هاتنه وه بۆ لای قورهبیش و گوتیان (ئه ی کۆمه لی قورهبیش ئێمه هه والی یه کلا که ره وه ی کێشه ی نێوان ئێوه و (محمد) مان بۆ هینا ونه ته وه، که زانایانی جووله که تی گه یاندووین و فهرمانیان پێ کردین پرسیار

له محمد ﷺ له سههر چهند شتێك بكهین ئهوانیش هاتنه لای پێغه مبهري خوداو ﷺ
 گوتيان: (ئه‌ی محمد ﷺ هه‌والمان پێ بده له سههر چهند لاویك، كه له سهردهمی
 یه كه‌مدا ژیا‌ون و رووداویکی سه‌یرو سه‌رسو‌رپه‌نیان هه‌یه، هه‌والی‌شمان له سه‌ر
 پیاویکی گه‌ریده پێ بده، كه سه‌رانسه‌ری خۆره‌ه‌لات و خۆرئا‌وای زه‌ویی گه‌راوه،
 ئینجا هه‌والمان له سه‌ر رۆح پێ بده ئاخۆ چی بێت!!)

پێغه مبه‌ری خوداش ﷺ له وه‌لامیان فه‌رمو‌وی: (سبه‌ینی هه‌والی ئه‌و
 مه‌سه‌لانه‌تان پێ ده‌ده‌م كه پرسیا‌ریان له‌بار وه‌ ده‌كه‌ن: به‌لام پێغه مبه‌ر ﷺ له‌و
 وه‌لامه‌یدا ئه‌گه‌ریکی وای جیا‌نه‌كرده‌وه، كه بلیت (ان شاء الله) (ئه‌گه‌ر خودا
 بیکات)، واته (ان شاء الله) ی له‌گه‌ڵ وه‌لامه‌كه‌یدا نه‌گوت. کاتی: سبه‌ینی داها‌ت
 (جبریل) وه‌لامی بۆ نه‌هێنا‌و، ئیدی پا‌زده شه‌و به‌بی سرووش (وحی) مایه‌وه
 خه‌لكی (مه‌كه‌كه‌)ش ده‌نگوباسی خراپیا‌ن بلا‌و‌كرده‌وه گو‌تیان: (محمد ﷺ به‌لینی
 سبه‌ینی پێدا‌ین‌و، كه‌چی وا ئه‌م‌رۆ پا‌زده شه‌و تیپه‌ری هه‌والی له سه‌ر ئه‌و
 مه‌سه‌لانه پێ نه‌گه‌یا‌ندین پێغه مبه‌ریش ﷺ به‌ دوا‌كه‌وتنی سرووش د‌لته‌نگ بو‌و، و
 گران‌بو له سه‌ری له‌و رووه‌وه بۆ خه‌لكی (مه‌كه‌كه‌) بدو‌یت.

دوای ئه‌و پا‌زده رۆژه‌ش (جبریل) به‌ سووره‌تی (كه‌ف) وه‌هات بۆ لای و تییدا
 گله‌یی یه‌کی سووکی له سه‌ر د‌لته‌نگ بوونی بۆیا‌ن ت‌ی دا‌یه‌و، هه‌روه‌ها وه‌لام
 هه‌والی ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ی لاوه‌كان و پیا‌وه‌گه‌رۆكه‌و، گیا‌ن (رۆح) ت‌ی‌دا‌یه^(١).

زانایانی ته‌فسیریش وه‌ك (طبري و سیوطي و شوکانی و ابن کثیر) ئه‌م
 رپوايه‌تانه‌یان به‌شیوه‌ی (مأثور)^(٢) له (ابن اسحاق) وه‌هێنا‌وه‌و، له‌ویشه‌وه (ابن
 هشام) رپوايه‌ته‌کانی ژیا‌ننامه (سیره) ی وه‌رگرتوه‌.

(١) الروض الانف - شرح السيرة النبوية (٣: ١٢٨-١٢٩).

(٢) -مأثور- ئه‌و فه‌رمووده گێ‌را‌وه‌یه‌یه كه دوا‌یه‌كان (خلف) له‌پ‌شینه‌كان (سلف) وه‌ه
 وه‌ریان‌گرتوه. - وه‌رگێ‌ر-.

چەند هیماو ئاماژەیەك لەم پروداوەوە

كاتێك لەم ڕیوایەتە ورد دەبینەو، چەند هیماو نیگاو ئاماژەیەك دەردێنن،
و هك:-

۱- ئارەزووی قورەیش لەدروست کردنی گومان لەدژی پیغەمبەری خودا ﷺ
هەروەها لە بەکارهێنانی هەر ئامرازێك بۆ وەستان بەرپوویداو نەهێشتنی
بلاوبوونەوهی بانگەوازهكە.

۲- پشت بەستنی قورەیش بەهۆزو تیرەکانی دی لە بەرەنگاری پیغەمبەری خودا
ﷺ، ئەمەش هیماو دەلالەتە لەسەر توندو تیژی و درپندەیی و سەختی ئەو
جەنگە کە دەیانگێڕا.

۳- بێگومان جوولەكەکانیش مەترسیدارترین خەلك بوون لەسەر بانگەوازی حق،
هەروەها سەر سەخت ترین دوژمنی ئەم بانگەوازهو زۆرتین ئارەزوویان لە
ریشەكێشکردنیدا هەیه، هەر بۆیەش قورەیش پەنایان بۆ بردن لەدژایەتی کردنی
پیغەمبەری خودا ﷺ ئەم دوژمنایەتی یە توندهی جوولەكەش لەبەرەمبەر
ئیسلاام و موسلماناندا تائەمپۆش هەیه و بەردەوامەو هەمیشەش لەسەر دەمی
پیغەمبەرەو ﷺ تا کاتی ئیستامان، تا هەتا هەتایە هەردەمی نیت.

۴- بەپراستی جوولەكەكان مامۆستایانی بەدکاریو، زانایانی ناهەق و پیشەوایانی
تاوان و شیواندن، شەیتانە مروییهكانن، واتە ئەوانەن کە خەلكانی ئالەبەری تر
پەنایان بۆ دەبن تاكو دەرسیان لە لا بخوینن و لییانەو فیڕین و سوود لە زانست و
زانباری یەکانیان وەرگیرن، کار بە بیروپراکانیان بکەن و پەیرەویی زانیاری و
ئامۆژگارییهکانیان بکەن. ئەو بوو پیشەوایانی قورەیش لەزایانانی جوولەكەو
فیڕی زانیاری دەبوون و لەبەرەنگار بوونەوهی پیغەمبەری خودا ﷺ دەرسیان
لەوانەو وەر دەگرت.

ههروهها بهردهوام جووله که کان چاوگێک بوون بۆ کافران و کهسانی دژی ههق و، تاوانباران و تێکدهرو بهدپهفتاران.. لهم رووهشوه ههه خودی جووله که کان ههه چهنديکیان له زانست و زانیاری ههه بوویت بۆ ئهوهی خه لکیی پێ فیزی خراپه و ناههق و تاوان و بهدکاری بکهن، تهه رانیان کردوو و درییان نه کردوو. بهراستی ئه مهش په یامیکی پیسی جووله کانه یه، پێشپه یه تیه کی جووله کانه شه له خراپه و ناههقی و تاوانکارییدا.

۵- بێگومان جووله که کان مه بهستیان تاقیکردنه وهی پێغه مبهه بهووه ﷺ له کاتی که ئه وه سی پر سیاره یان به قه ره ی شدا ئا راسته کردوو، پێغه مبه ی خوداش ﷺ تاقیکردنه وه یه کی سه خت و دژواری نه نجام داوه، چونکه پازده رۆژ چاوه روانی کردوو تا وه لامی له لایهن خوداوه بۆهاتوو.

۶- بێگومان پێغه مبهه بهووه ﷺ وتی (ان شاء الله) ی له بیر چوه له کاتی که به ئینی به گه له که ی نه داو، له سه ره ئه وه ی، رۆژی دواتر (سه بنی) وه لامی پر سیاره کانیان پێ بگه یه نیت، دیاره خوداش وانه یه کی کاریگه ری به پێغه مبه ره که ی داوه (وهک چۆن هه مان وانه ی به ئیمه ش گه یاندوو) وانه که ش ئه وه یه پازده رۆژ سه رووش (وحی) ی لێ دوا که وت، سه ره پایی ئه وه ی زۆر زۆر پیویستی پێ بوو، سه ره پایی ئه وه ش له بهردهم تاقیکردنه وه یه کی سه ختوگران بوو، پاشان سه ره پایی ئه وه ی ده بوايه وه لامی چهن د پر سیاریکی قورسی جووله که کان بداته وه.

۷- بێگومان دوا که وتی سه رووش له پێغه مبهه بهووه ﷺ بۆ ماوه ی پازده رۆژو له و ماوه یه شدا هه موو رۆژێک قه ره ی شیه کان به چنه لای و داوای هه والۆ وه لامی مه سه له کانی لێ بکه و، هه موو جاری کیش پێغه مبهه بهووه ﷺ له وه لامیاندا بهه رمویت: (هیشتا وه لامه کهم بۆ نه هاتوو)، به لگه یه کی پروو و ئاشکرایه له سه ره ئه وه ی که: "قورشان له لایهن خوداوه نێردراوه، نهک له لایهن (عه مد) خۆیه وه ﷺ چونکه ئه گه ر قورشان له لایهن عه مد ﷺ خۆیه وه بووايه، ئاتاجی به و

چاوه‌پروانیه نه‌ده‌بوو و، ده‌سبه‌جی وه‌لامیی ده‌دانه‌وه‌و ده‌شیدایه پالّ خودا (والعیاذ باللّٰه).. بۆیه ده‌سته‌وسان بوونی له وه‌لامدانه‌وه‌دا سه‌ره‌پایی پیوستیه‌کی فره‌ی پیییشی و، چاوه‌پروانی کردنی هاتنی سرووش له ئاسمانه‌وه‌و، خه‌مباربوونی بۆ دواکه‌وتنی سرووش و، ته‌نگه‌تاو‌بوونی به قسه‌و ده‌نگ و باسی موشریکان، هه‌موو ئه‌مانه هی‌ماو ده‌لاله‌تن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که (قورئان فره‌مایشتی خودایه).

چهند وشه‌یه‌کی گرانی نیو ئایه‌ته‌کان^(۱).

۱- اَلْكَهْفُ : ئه‌شکه‌وتی‌که له‌چیدا

۲- وَالرَّقِیْمُ : به‌ردی‌کی ته‌خت و ری‌که که به‌ژماره ناوه‌کانی هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ی له‌سه‌ر نووسراوه‌ته‌وه‌و، خراوته سه‌رده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که.

۳- فَضَرَبْنَا عَلَیْٓ آٰءَاذَانِهِمْ : وامان لی‌کردن بجه‌ون.

۴- شَطَطًا : ناهه‌ق و پووچه‌ل.

۵- يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ : په‌روه‌ر‌د‌گارتان سۆزو به‌زه‌یی‌تان بۆ دابین ده‌کات.

۶- مَرَفَقًا : ئه‌وه‌ی به‌کاری دیتن وه‌ک ئامراز بۆ‌سوود لی‌وه‌ر‌گرتن له‌گوزه‌ر‌انتاندا.

۷- تَزَوُّرٌ : له ئه‌شکه‌وته‌که لاده‌دات و لی‌وه‌ی لاره‌ده‌یی‌ته‌وه‌.

۸- تَقَرُّضُهُمْ : لی‌یان لاده‌دات و لی‌یان دوور ده‌که‌وی‌ته‌وه‌.

۹- وَهُمْ فِي فَجْوَ مِمَّنَّهٗ : له پانتاییه‌کی نیوه‌پاستی ئه‌شکه‌وته‌که‌دان.

(۱) هه‌رچه‌ند واتیده‌گه‌م له‌م ده‌قه‌ی ته‌رجه‌مه کوردییه‌که‌دا ئه‌م بر‌گه‌یه‌ی مانا‌کردنی چهندو وشه‌یه‌کی گران هی‌نده پیوست نه‌ییت، به‌لام وه‌ک ئه‌مانه‌تی‌کی کاره‌که‌و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نووسه‌ر دیاری کردووه منیش ته‌رجه‌مه‌ی ماناو رافه‌کانی ئه‌وم کردووه. (وه‌ر‌گیر).

- ۱۰- بِالْوَصِيدِ : پيش ده رگاکه.
- ۱۱- بَوْرِقِكُمْ : بهو دراوه زیوه تان.
- ۱۲- أَزْكَى طَعَامًا : حه لالتیرین و خوشترین خواردن.
- ۱۳- يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ : په رده له سه ر کاروبارتان هه لده دهنه وه.
- ۱۴- أَعْزَنَّا عَلَيْهِمَ : ده رمان خستن بوخه لکی.
- ۱۵- رَجَمًا بِالْغَيْبِ : قسه يه ك به گومانه وه، به بی یه قین و زانیارییه ك.
- ۱۶- فَلَا تَمَارَ فِيهِمْ : مشت و مپر له سه ر مه سه له كه یان مه كه.

چهند لایه نیتکی نادیار له چیرۆکه که دا.

لایه نه نادیاره کانی قورئان گهر قورئان خوی روونی نه کردبنه وه، ئهوا له ربی سه رچاوه ناراسته کان و بی متمانه کان و نایه قینییه کانه وه روون ناکرینه وه. هه ر بۆیه ش به چهند لایه نیتکی نادیارو نه زانراوی وا دانراون، که بهر ههستی مرؤف ناکه ون. ههروه ها بۆ زانییان ته ماشای فهرمووده کانی پیغه مهر ﷺ ده کریت، خو ئه گهر فهرمووده یه کی (صحیح) له سهریان هه بوو ئهوا پیویسته کاری پی بکریت. ده نا ئه گهر له فهرمووده شدا نه بوو ئهوا پیویسته له سه رمان لی بی ده نگ بینو له سه ر باره نادیاریه که ی بیهی لینه وه، چونکه بۆمان شیواو نیه له سه رچاوه ئیسرا ئیلییه کان و سه رچاوه کانی تره وه هه ولی روونکردنه و یان بدهین.

له چیرۆکی هاوه لانی نیو ئه شکه و تیشدا چهند لایه نیتکی نادیار هه یه و له قورئان و له فهرمووده شدا رووننه کراونه ته وه، له و لایه نه نادیارانه ش، وه ك:-

- ١- ئەو ماوه زەمەنیهی که خەڵکی سەردهمی ئەشکهوتە که تیایدا ژیاون، ئایا له پیش جووله که کاندا بوون، یان له دوايان هاتوون؟ ئەی ئایا پیش سەردهمی (عیسا سلاوی لیّ بیت) یان له دواي ئەو بوون؟!
- ٢- ئەو ئاینه پەڕه‌وییەکان کردووه، ئایا ئاینی جووله‌که؟، یان ئاینی نەسرانی، یان ئاینی تری ئاسمانیی خوا به یه‌کگرتن بووه؟
- ٣- ناوی ئەو پادشایه‌ی له‌ماوه‌ی حوکمرانییدا ژیاون ئایا پادشاکەش (رۆمانی)یان (یۆنانی)یان (فارس)یان (جووله‌که) یاخود (عەرەب) بووه؟
- ٤- ناوی ئەو شارە‌ی که تیایدا بوون، ئایا (ئەفسوس)ی تورکی، یان (طرطوس)ی سووریا، یان (عەمان)ی ئەردەن، یان کام شار بووه؟
- ٥- شۆینی ئەو ئەشکهوتە‌ی که تیایدا هەساو‌نەتەوه، لە‌ئەردەن، یان سووریا، یان له‌ تورکیا، یان له‌ ولاتیکی تر بووه.
- ٦- کاری ئەو لاوانه پیش ئەوه‌ی بچنه‌ نیۆ ئەشکهوتە‌که‌وه، ئایا کورانی میرو پادشایان بوون، یان له‌ گه‌وره‌ فەرمانبەرانی لای پادشا بوون، یان چەند شوانیک بوون.
- ٧- چۆنیەتی هیدایەتدان و رێنمایی کرانیان بۆ رێبازی خوداو باوه‌ڕه‌ینانیان به‌خوداو زانیارییان له‌سەر بۆ باوه‌ڕپیی و گومرایی گه‌له‌که‌یان.
- ٨- چۆنیەتی پیک‌گه‌یشتنی هەندیکیان به‌یه‌کتری و دەرچوونیان له‌شارە‌که‌و، رۆشتنیان به‌ره‌و ئەشکهوتە‌که‌، ئەی ئایا گه‌له‌که‌یان پێ یان زانیبوون یان نا؟ ئەی ئایا پادشاکه‌ گرتبوونی‌وه‌ یان پێیان نه‌گه‌یشتبوو.
- ٩- سه‌گه‌که‌یان، ئایا له‌کوێ دوايانکه‌وتوووه‌ چۆن ناسیونی و، فەرمانی له‌گه‌ڵیاندا چی بووه؟!
- ١٠- ناوه‌کانی ئەو لاوانه‌و، ناوی سه‌گه‌که‌یان و ره‌نگ و بارستایی یه‌که‌شی؟!

۱۱- کاتی چوونه نیۆ ئەشکهوتە کەو کاتی بەخەبەر هاتنەوهیان تییدا.

۱۲- ناوی ئەو کەسە لە خۆیان بوو چوو بۆ نیۆ شارە کە تاكو خۆراکیان بۆ بهێنیتەوه، ئەي داخۆ ئەوپرە پارەیهی پێی بوو چەند بوو، ئایا لەنیۆ شارە کەشدا چ رووداو و مەسەلەیه کی کتوپری تووشبوو؟

۱۳ - شیکارو درێژەي پێزانینی خەلک بەو لاوانەو ناسینەوهیانو، چۆنیەتی گەشتنیان پێیان ناكوکیان لەبەرپادا لەسەر کاروباریان و بنیاتنانی مزگەوت لەسەریانو، ئایا رۆلی پادشاکەش لەوهدا چی یە؟

۱۴- دواي دۆزینەوهو پێزانینیان لایەن خەلکە کەوه چیان بەسەر هاتوو و ئایا خەلکانی دواتر پێیان گەشتوون یان نا؟ ئەي ئایا خەلکانی تر لە هاوڕێ و یاوهر بینویان؟ ئەي ئایا دەشی تەسبیکی دی بیانینی، یان نا؟

۱۵- ئایا هاوێلانێ ئەشکهوت لەپاشە رۆژدا چیان بەسەر دیت؟ ئایا لەکاتی هاتنە خوارەوهی (عیسا)دا، سلاوی لی بی ت- ئەوانیش دەژینو، ئایا لەگەڵیدا دەبن یان نا؟

بۆ هەموو ئەم پرسیارانەو چەندانی تریش وەلامیکی زانراوی راست و دروست و یەقین بەخش نیە، بەداخەوه چەندین تەفسیرکارو میژوونووسی پیشین تییدا رۆچوون و لەئەنجامدا بریکی زۆری کەلە کە بوویان لەئەفسانەو دەقە ئیسرائیلییه کان هیناوهو خەلکیان پێ سەرقالی ناتەبابی و خیلافات کردوو، بەرچاویان لەئاست دەقە قورئانیە کەو، لیۆردبوونەوهی و دەرھینانی فەرمايشته ناسکەکانی و دەرس و پەندەکانی، گرتوون.

بەراستی گەرپان بەدواي ئەو لایەنە نادیارانەداو هەولێ وەلامدانەوهی، ئەو پرسیارانەي پیشووی نیۆ ئەو پازدە خالە، هیچ زانست و سوودو کەلکێک بەخەلکی ناگەیهنیت، جگە لەوێ کە لەگەڵ (بەرنامەي راستی مامەلە لەگەڵ نادیارەکانی قورئاندا) ناگوغیبت.

هەندىك لە بەلگەو نیشانەكانى خودا لەم چېرۆكەدا

چېرۆكى ھاوەلانى نىو ئەشكەوت دياردەيه كه لە دياردەكانى قودرەتى بەكارى خودا، خواستى بەجێ گەيه نراوى، هێزى بالا دەست و سەرورەى، دانايى و رەحمەت و پێكخستنى كاروبارى دنيا.

قورئان لەكاتى باسكردنى چېرۆكەكەدا كۆمەلێك بەلگەو نیشانەى سەرسۆرھێن، چەندین موعجیزەى ديارو، چەندین سەربازى ناديارى لەوانەى (خودا ھەر خۆى دەيانناسیت و تەرخانى كردوون بۆ پاراستنى ھاوەلە ئيماندارەكانى نىو ئەشكەوت، خۆشگوزەرانىيان) ديارى كردووە. لەو سەربازانەى خودا ديارى كردوون و لەو ئامرازانەى دەستەبەرى كردوون كە بە چەند بەلگەو نیشانەيه كى خودا دادەنرێن، ئەمانەن:

۱- (ئەشكەوتەكە) لەوشوێنە گونجاو و شياویدا كە ژيانى ھاوەلەكانى تێیدا ھەمووى خۆش و ئاسان و ئاسوودە بوو، بەيانىيان و ئىوارانىش لە تيشكى خۆر پاراستونى.

۲- ئەو سەگەى ياورو ھاوڕێيان بوو و كاتێك چوونەتە نىو ئەشكەوتەكەو، ئەم سەگە لە پێش دەرگا كە راوەستاو و پاسەوانيان بوو و ھەردوو دەستى بەسەر زەوى ھەوشەى پێش دەرگای ئەشكەوتەكەدا بلاوكردۆتەو و ەك شێو نووستنى ئەوان نووستووە.

۳- ئەو خۆرەى كە سوور بوو لەسەر ئەوێ بە گەرمىيەكەى خۆى ئازاربان نەدات، بۆيە خۆرەكەش ەك زیندووێه كى ژيرو ھوشيارو دانا رەفتارى كردووە، بۆ نموونە كاتێك ھەلھاتوو تيشكەكەى لەوان دوورخستۆتەو بەلای راستدا لار بۆتەو، لەكاتى ئاوابوونیشدا بەلای چەپدا لێيان دووركەوتۆتەو، ئەوانیش لە كەلێنێكى فراوان و پانتاییيەكی نىو تيشكەكەى و لە نێو پراستى ئەشكەوتەكەدا بوون.

٤- بۆ ئهوهی لاشهکانیان بهنووستنه درێژخایه نه کهیان ماندوو شه کهت نه بیّت و، پاشان بۆ ئهوهی زهوی له لاشهیان نه خوات، خودا به لای راست و به لای چهپاندا هه لێده گێڕانهوه، جا کاتیگ به لای راستدا هه لێده گێڕانهوه، لای چهپان به رههه و ده کهوت، له کاتیگیدا به لای چهپدا هه لێده گێڕانهوه لای راستیان ده کهوته به رههه و ده که سایه وه بهم رهنگهش لایه کانی لهشیان و سه رهجم به شه کانی جهستهیان به ساغو سه لیمی ده مانه وه.

٥- بۆ ئهوهی که سیکیش ده سترێژییان نه کاته سه ر، خودا له بهرچاوی کهسانی تر دیمه نیکی تر سناک و به سامی پێدا بوون که بینه رانیان وا لێده کرد رابکه ن و ترسیکی زۆریان لی بنیشیت دیاره هوکاری لێ ترسانیشیان ئه وه بووه که چاوانیان کراوه ته وه، هه رکه سیگ بۆیانی روانیوه، وایزانیوه ئه مان بیدارو به خه بهرن و بۆی ده روانن، که چی له گه ل ئه وه شدا راکشاوو نووستوو بوون.

٦- به خه به ره ی نه نه وه یان له و خه وه درێژخایه نه یان، که سی سه دو ئۆ سالی خایاندووه.

"ژماره یان و ماوه ی مانه وه یان"

گه ل و نه ته وه دیرینه کان هاوړیو یه کده نگ نه بوون له سه ر ژماره ی لاوه کان. زانایانی موسلمانیش له سه ر نه گه ری زانیی ژماره یان یه کده نگ نین.. قورئانیش سی جۆره بیرو پای گه لانی پیشینی له مه ر ژماره که یان خستۆته ړوو.

١- ژماره یان سی که س بووه: ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾

٢- ژماره یان پینج که س بووه: ﴿وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا

بِالْغَيْبِ﴾

٣- ژماره یان هه ت که س بووه: ﴿سَبْعَةٌ وَثَمَانُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾

قُلْ رَبِّیْ اَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا یَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِیلٌ ﴿٢٢﴾ (الكهف)

هەر بۆیهش کۆمهڵیک له زانیانی تهفسیر وای بۆچوون که ناکریت ژماره یان بزانریت، چونکه قورئان به راشکاوی ئاماژهی بۆ نه کردووه، به لکو زانیسی ژماره ی نهو لاوانه یان به کاروباری خودا داناوهو، ته نیا خوداش زاناو ئاگاداره له ژماره که یان (قُلْ رَبِّیْ اَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ).

به لام کۆمهڵیکی دی له زانیانی لیکۆلیارو ساغکه ره وه له تهفسیردا وای بۆچوون، که ژماره ی لاوه کان جهوت کهس بن له م بۆچوونه شیاندا گووتوو یانه: "ئه مه وته ی لابه لاو گومان فریدانه، چونکه دهسته واژه ی (رجا بالغیب) گومان فری دان) له زمانی عه ره بیدا ئه وه یه: به بی زانست و بی به لگه بدوویت "ئه وان بۆ ئه م وته یه یان، ئه م به لگانه یان هه یه:

١- قورئان هه ردوو وته که ی پیشوو، که گوتراوه (سی بوون) یان (پینج کهس بوون): "سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ" و "وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ" ره تکر دوته وه ئه مه ش به و وه سفه که و (رَجْمًا بِالْغَيْبِ) ن، واته به بی زانیاری و، به لگه یه که گوتراون بۆیه ئه م وه سفه ش ره تکه ره وه ی هه ردوو وته که یه.

٢- بی دهنگی قورئان له ئاست وته ی سی یه م، که گوتراوه (جهوت کهس بوون): "وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ" که به ه یچ وه سفیک تیشکی نه خستۆته سه ری، ئه گه ر ناراست بوا یه ئه و به لاوازو بی نیوه پۆکی داده نا. ئه م بیدهنگی یه ی قورئان به لگه یه له سه ر داننان به م وته یه ی دوایی و پشت پی به ستینیدا.

هیئانی ئامرازی گه یاندنی پیتی (و) بۆ وته ی سی یه م، به لگه یه که له سه ر راستی و دروستی بۆچوونه که. ئه م (واو) هه ش له زمانی عه ره بیدا به (واو)

الشمانيه) ناو بردوو له برههیهکی تری ئهم باسهدا (ان شاءالله) ههلوێستیهکی له ئاستدا دهکهین.

٤- قورنان بهشیوهیهکی نهگۆڕو دهسنیشانکراو (زانینسی ژمارهی هاوهلائی نیو نهشکهوتهکه)ی بهکاری چهند کهسیکی کهم داناوه.. وه که فرموویه (قُلْ رَبِّیَّ اَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا یَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِیلٌ) جائهگهر هیچ کهسیک تواناو مافی ئهوهی نهبوایه که ژمارهکهیان بزانیته، ئهوا قورنان بهراشکاوایی ئهوه فرمایشتهی ئاوا رادهگیاندا (ما یعلمهم الا الله).

٥- وتهی راشکاوانهی ههندیك له هاوهلان (ضمانه) لهسهر ئهوهی که ئهوان لهو کهسه کهمانه کهوا ژمارهی لاههکان دهزانن، بۆ نمونه: (عبدالله ی کوری مسعود) (خوالیی رازی بیته) گوتویهتی: (من لهو چهند کهسه کهمانه که ژمارهیان دهزانن، ئهوان ههوت لاهو بوون). (ابن عباس)یش- خودا لییان رازی بیته- گوتویهتی: (من لهو کهسه کهمانه که خودا له زانینسی ژمارهکهیاندا جیای کردوینهتهوه، ئهوان ههوت لاهو بوون)، ههمان وتهش له (قتاده) و (عطاء). خودا لییان رازیته- گێڕاوهتهوه.

بهلام ماوهی مانهوهیان له نهشکهوتهکهدا بیروپرای ههمه جۆری لهسهر ههیه. بۆ نمونه ههندیك له زانایانی تهفسیر گوتویانه (سی سه دو نۆ ساله) ئهههش لهدهقی ئایهتهکهوه وهریان گرتووه، ههندیکیشیان گوتویانه: (بهلگهیه که لهسهر ئهوه ماوهیه نیه، چونکه خودا ههر لهویدا دهفرمویت: (قُلْ اَللهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا) هۆی لیك نهچوونی بیروپرای زاناکان لهسهر مهزندهکردنی ماوه که جودایی بۆچوونیه لهمه بهستی ئایهته که، که خودا تیایدا فرموویهتی: ﴿وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَاَزْدَادُوا تِسْعًا﴾ ٢٥ الکهف، واته (سی سه د سالا له

ئەشکەوتە که یاندا مانەووە نو سالی تریشیان زیاد کردووە (کهواتە جودایی بیروبوچوونی زاناکان لەم فەرماشته دایە.

۱- (ابن کثیر) گوتویەتی: (ئەمە هەوالیکە لە خوداوە بو پیغەمبەرە کە ﷺ دەربارە ی ماوەی سالانی مانەووەی هاو لەانی نیو ئەشکەوتە کە لە ئەشکەوتە که یاندا، لەو کاتەووەی خودا خەوی لی خستوون تا کو کاتی بە خەبەر هینانە وەیان و دەر خستنه وەیان بو خەلکی ئەوسەر دهمە ی تیا دا بە خەبەر هاتوونەووە. ئەم ماوە یەش سی سەد سال بوووە، بەلام لە سالی مانگی (هیلالی) دا نو سالی تریشی دە چیتە سەر^(۱).

۲- لە کاتی کدا زانیانی تری تەفسیر وای بەراست تر دادەنن گوایه ئەمە لە وەتی (ئەهلی کیتاب) بیّت، واتە (جوولە کەو دیانە کان)، بەلام ئەم وەتیە راست نیە، وەك چۆن وەشیان دەربارە ی ژمارە ی لاوە کان راست نەبوو (ابن عباس) (خوا لی رازی بیّت) گوتویەتی: (مرؤف کاتی ک نایە تە کە لی ک دە داتەووە وای دە بینیت کە بە پیی ژمارەو سالە کان ناوایە، بەلام لە ماوە ی نیوان ئاسمان و زەوی دوورترە، کە دە خوازیت لە نادیار بزانیّت، پاشان (ابن عباس) نایە تی (وَلِئِشُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) ی خویندو تەووەو گوتویە تی: (ئەو کە سانه چەند ماو نە تەووە؟ گوتوویانە: (سی سەدو نو سال) گەر وابوایە خودا نەیدە فەر موو (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَشُوا) واتە: (بلی خودا خۆی دە زانیّت چەند ماو نە تەووە) ئینجا وەتی ئەو گە لە ی هیناوە تەووەو گوتویە تی: (سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَأَيْعُهُمْ كُلُّهُمْ ..) تا دەستەواژی (رَجَمًا بِالْغَيْبِ) کە لە سەر زاری ئەوان هاتووە هەوالی ئەو دە گە یە نیّت کە ئەوان ژمارە کە یان نە زانیووە. هەروەها گوتویە:

(۱) تفسیر ابن کثیر (۳: ۷۹).

دهلین (وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا) ئهم وتهیهشی له (قتادهو مطرقو ابن اسحاقو کهسانی ترهوه هیناوهو (ابن کثیر)یش یه کخستنیککی له نیوان ههردوو فهرمایشته کهی خودا (وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ...و) (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا) دا دروست کردووهو گوتوو یه تی: (له فهرمایشتی خودا- قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا - واته: ئه گهر ده باره ی مانه وهی لاوه کان پرسپارت لی کراو، تۆش هیچ زانیارییه کت لهو باره یه وه پێ نیه وهی لاوی خوداشه و ئاوا دانرا بیئت، ئهوا هیچ رایه ک مه خه ره پیش چاویان، به لکو لهو جوۆره حاله ته دا بلێ (اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا له غیب السموات والارض) واته: خودا ده زانیئت و هیچ که سی ک نازانیئت، ئیدی کێ هه یه له خه لکی دروست کراوی خۆی، که ئه و زانیاریه یه ی پێ بگه یه نیئت^(۱). به مانای ئه و ژماره یه هه رچه نده لای خودا وه ئاوا دانرا وه، به لām هه ر خودا خۆی زانیه. ئیمه ش رامن له سه ر یه کلایی کردنه وهی وته که ی (ابن کثیر)ه له سه ر ماوه ی مانه وه یان، که سی سه دو نو سāl به تاییه تیش، که ئه مه وته ی کۆمه لێ زانیانی ته فسیره و، هه ر خوداش زانیه.

"چیرۆکه که یان کورت کراوه یه و پاشان درێژ کراوه یه"

قورئانی پیرۆز چیرۆکی هاوه لانی ئه شکه وتی به شیوازیکی جوان و کاریگه ر خستۆته پروو، که سه رنجی دلّو دهروونی مرۆفی به لایدا راده کیشیئت و به پێی به رزترین شیوازی داړشتنی هونه ری هیناویه تی..

(۱) تفسیر ابن کثیر (۳ : ۷۹).

له سه ره تاشدا به کورتی و پوختی باسی به سه رهاته که یان ده کات، پاشان به درێژی شیکارو پروونی ده کاتهوه بۆ نموونه له چوار ئایهتی سه رهتای چیرۆکه که دا ئهو کورتی و پوختکردنه وهیه به دی کراوه، که خودا تیا یاندا فه رموویه تی:

﴿أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۖ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝١٠ فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۝١١ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ۝١٢ الْكَهْفُ﴾

به لام شیکارو درێژه ی چیرۆکه که لهو ئایه تانه ی دواتریان وهیه، که به ئایه تی ﴿تَحْنُ نَفْسُ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ...﴾ (١٣) الْكَهْفُ ده ستپێده کات.

ره گهزه کانی کورت و پوختکردنه وه، سه رجه م به شه کانی چیرۆکه که شی بهیه که وه به ستۆته وه. جا به وردی سه رنج بده له م پوختکردنه وهیه ی قورئان له سه ر چیرۆکه که: ئه وان هاوه لانی نیو ئه شکه وتو، دۆله که ن، ئه وان له به لگه ونیشه کانی خودان.. ئه وان چه ند لاویکن.. په نیا ن بۆ ئه شکه وته که به ردووه و داوای کۆمه ک به هانا وه هاتنی خودایان کردووه، خوازیاری ره حمه ت و رینمایی و ئاراسته کردنی خودا بوون خوداش خه ویکی قورسی وای لی خستوون که گوئیان له هیچ ده نگیک نه بیّت، ئه وانیش خه وتوون.. خه وه که شیان تچه ندین سال به رده وام بووه، پاشان خودا له وخه وه هه لی ساندوونه ته وه خه لکیش له مه سه له ی ژماره ی ئه و لاوانه و له سه ر ماوه ی مانه وه ی نیو ئه شکه وتیا ندا بوون به دوو کۆمه لی لیک جودا له بیروادا. قورئانیش له بیروا و ته ی هه ردوولایان وته ی پاستی کۆمه لیکانی دیاری کردووه، وته ی ئه وی تریانی پووچه ل کردۆته وه.

دیاره له ئایهتی یه کهمی به سه رها ته که دا که ئایهتی ژماره (۹) ی
 سوورته که یه و که تییدا فه رموویه تی: ﴿أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ
 وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا﴾ له م ئایه ته دا وه لāmīkī ئه و که سانه ده داته وه که
 له چیرۆکه که یان سه رسام ده بن، ههروه ها وه لāmīkīشه بو ئه و جو له که و
 موشریکانه ی که پرسیاریان ده باره ی لا وه کان له پیغه مبه ری خودا ﷺ کردو وه.

"رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةٌ"

بیگومان لاوه باوه‌پداره‌کان کاتی‌ک په‌نایان برده‌بهر ئه‌شکه‌وته‌که، داوای کۆمه‌ک و هانایان له خودا کردو لێی پارانه‌وه‌و گوتیان.. ﴿رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةٌ وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشْدًا﴾ ئه‌وان به‌م نزایه‌ بوونه‌ته‌ پیشه‌نگی ئیمانداران له په‌نابردنه‌ به‌رخواداو له‌داوای هانا لێ کردنی و داوای په‌حه‌مت و پشت پێ به‌ستنی له پێتمایی بۆ پێی چاکه‌و دانانی له‌کاروباری ژياندا. دیاره‌ ئه‌وان زانیویانه‌ که‌سۆزو ره‌حه‌متی راسته‌قینه‌ ته‌نها له‌خودا خۆیه‌وه‌یه‌تی، هه‌ربۆیه‌ش له‌ سه‌رچاوه‌ به‌خشنده‌که‌یه‌و داوایان کردووه‌ ﴿إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةٌ﴾ مانای (لندن) به‌عه‌ره‌بی (عندک) واته‌: (له‌لایه‌ن خۆته‌وه‌ له‌ کانه‌گای سه‌رچاوه‌ی به‌خشنده‌بی خۆته‌وه‌).

وه‌ک تیبینیش کراوه‌ وشه‌ی (لندن) به‌زۆریی له‌سووره‌تی (که‌ف) دا به‌کاره‌یه‌نراوه‌ که‌ چوار جار تییدا هاتوه‌:-

۱- خودا فه‌رموویه‌تی: ﴿فِيمَا لَيْنَدِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ

الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾ (۲) الکه‌ف.

۲- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿... رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةٌ وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا

رَشْدًا﴾ (۱۰) الکه‌ف.

۳- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا

وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ (۶۵) الکه‌ف.

۴- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿... قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾ (۶۶) الکه‌ف.

وهك تَبَيَّنِيْش دهكْرِیْت وشه ی (رحمة) بهزۆری له سووره تهكه دا ههیه كه شهش جار هاتوو، وهك :-

۱- وتهی هاوه لانی نیو ئه شكه وته كه: ﴿... رَبَّنَا اِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهِيَ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشْدًا﴾ (١٠) الكهف.

۲- وتهی هه نديك لهو هاوه لانه به هه نديكي تريان له كاتی چوونه نیو ئه شكه وته كه دا: ﴿... فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾... (١٦) الكهف.

۳- فەرمايشته كه ی خـودا: ﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابُ﴾... (٥٨) الكهف.

۴- خودا ده رباره ی (خضر) گوئویه: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ (٦٥) الكهف.

۵- (خضر) له مەر هه ردوو كۆر هه میردمنداله هه تيوه كانی نیو شاره كه گوئویه: ﴿... فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ﴾... (٨٢) الكهف.

۶- (ذو القرنين) يش كاتيک به ربه سته كه ی بنيات نا، گوئی: ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّيْ فَاِذَا جَاءَ وَعَذَرْنِيْ جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾... (٩٨) الكهف.

ره حه تهی خـوداش له سووره تی (كهف) و له چیرۆكه كانیدا به دیار ده كه ویت، بۆ نموونه ره حه تهی خودا بۆ هاوه لانی نیو ئه شكه وته كه ئه وهیه، كه رینمایي بۆ ئه شكه وته كه کردوون، ئه وانیش تییدا نیشته جی بوون و خویان له گه له (هاوبهش بۆ دانهر و موشریكه کهیان) دابریوه.

ههروهها خودا لهوهشدا رهحمی پێ کردوون، کاتیك مانهوهی نیو ئهشکهوتهکهی بهدریژایی ئهوه چهندین ساله بۆ ئاسان کردوون.

ههروهها لهوهشدا خودا رهحمی پێ کردوون، کاتیك وای لێ کردوون سهدان سال بخهون، تا ئهوه نهوه بپاوهپهه، که ههلاتیبوون لهدهستیان، نهمابوون و نهوهیهکی پاوهپدار جێنشینان ببوون، پاشان رهحمهتی خودا بۆ ئهوان لهوهش دایه، که خودا چهندین نیشانهو موعجیزهو کهراماتی لهنیو ئهشکهوتهکهدا بۆ بهیدهست (تسخیر) کردبوون.

ئهوان زانیبویان، که رهحمهت و بهزهیی تهنها لهخوداوه دهسگیر دهییت، بۆیه لێیان خواستبوو، ههروهها زانیبویان، که رێنمایی ئهوهیه: خودا به شوێنکهوتوانی خۆی دهدا، بۆیه لێیان خواستبوو: ﴿... فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ (١٠) الکهف.

کاتیك ئهوه رهحمهت و رێنمایی بهشیان بهدلسۆزی و گهپانهوه بۆ لای خوداوه پاستگۆیی و تکاکاری یهوه داوا کردبوو، خوداش بهدهم نزاکهیانهوه هاتو، دهههه رهحمهتی خۆی لێ کردنهوهو، وای لێ کردن لهوهشکهوتهی رهحمهتهدا بژینو، لهنیو سیبهرو فێنکاییهکانیدا ئهملاولای جهستهیان بگۆرن.

بهراستی رهحمهتی خودایان لهنیو ئهشکهوتهکهدا بۆ چوو بووو بهوه رهحمهتهش شوێنهکیان ببوه هۆی بهختهوههه و ناز و نیعمهت.. ههه لههه رهوهه خودا بهفرمویه: ﴿مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ...﴾ (٢) فاطر.

"نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ"

ئهم فهرماشتهی خودا (نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ). چەندین ناماژەى سرووش بەخشی تێدايه، وهك:-

۱- بێگومان کاتیك خودا خۆی هەوالی هاوەلانی ئەشكەوتەكەمان پێ دەگەیهنیت، ئەو دیاردەیهكە له دیاردەكان ره‌حه‌متی خودا بۆ ئێمه‌و، دیاردەیه‌کی فێرکاریشه‌ که فێرمان ده‌کات و ئەو‌ی سوودی بۆمان هه‌یه‌ له چیرۆکه‌کانی پیشینان بۆمان ده‌گێڕێته‌وه، ئەمه‌ش چاکه‌و فەزل و ڕێز لێنانی‌که له‌خوداوه بۆ ئێمه‌.

۲- ئەو بارودۆخه‌شان بێرناچیت که ئایه‌ته‌کانی تێدا هاتونه‌خواره‌وه، ئەو دۆخه‌ی که موشریک و جووله‌که‌کان تیايدا پیغه‌مبه‌ریان ﷺ (ده‌رباره‌ی هاو‌ه‌لانی ئەشكەوتەكە) تاقی کردۆته‌وه، بۆیه هه‌ربه‌وه‌ی که خودا خۆی هەواله‌کانی به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ له‌سه‌ر ئەو تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌ گه‌یان‌دووه، هه‌ر به‌مه‌ سه‌رکه‌وتن و پشت‌گه‌یری له‌ خوداوه تێدايه بۆی.

۳- هه‌م‌دیسان ئەم ره‌حه‌مه‌ته‌ی خودا ده‌شیت به‌ به‌لگه‌یه‌ك له‌ به‌لگه‌کانی (پیغه‌مبه‌ریتی) و (شایه‌تی دانیکێ خودا) بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ دابنریت خۆ ئەگه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌بوایه ئەوا خوداش بۆی به‌راست دانه‌ده‌ناو شاهیدی بۆ نه‌ده‌داو بۆی نه‌ده‌گێڕایه‌وه.

۴- وه‌سف‌کردنی گێڕانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که له‌لایه‌ن خوداوه به‌ (حه‌ق): "نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ" بانگه‌وازی‌که بۆ ئێمه‌ بۆ باوه‌ر‌کردن به‌ هه‌موو ئەو مه‌سه‌له‌و رووداوانه‌ی نێو چیرۆکه‌که‌و پڕواهێنانه‌ش به‌ راستی و دروستی و بوونی له‌ واقیعه‌دا سه‌ره‌پایی ئەوه‌ی که چەند مه‌سه‌له‌یه‌کی هه‌نده‌کی (جزئی)‌یشی تێدا

بیت و ملکهچی پتوهره ماددی و دنیاویه کان نه بیت، چونکه عهقلی باوهردار نه و راستیه بۆ خدا دهسهلمینیت کهوا (قودرهتی بهکار) و (ئیرادهی بهجیگهیه نراو) (خواستی رهها)ی ههیه که هه موو جوهره یاساو ریساو سوننه تیکی گهردوونی بئی دهگۆریت.

۵- ههروهها وهسفکردنی گێرانهوه که به (حق): (نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ ...) بانگهوازیکیشه بۆ ئیمه که سیفهتی (حق) بهدی بینین، نهو حهقهی، که مانای: راستگویی و راست پیکانو وجودی راستهقینه دهگهیه نیت له توێژینه وهماندا له مههر چیرۆکهکانی پیشینان له قورئاندا، لهو مهیدانهی، که تییدا هه لده سوورپیت، لهو سهراوانهی لیوهیان سوود وهرده گرینو، لهو بهره نجامهش، که دهریده هینین. بۆیه ههرده بیت هه موو نه مانه به سیفهتی راستی و حق وهسف بکریت، نه مهش تهنها بۆ سهراواه راست و دلنیاکارو جیی متمانه کان دهگونجیت که قورئانی پیروزو فهرمووده راسته کان (الحديث الصحيح)ن.

بینگومان وهسفکردنی گێرانهوهی چیرۆک له به سهرهاته کهی هاوه لانی نهشکهوتدا به (حق)، بانگهوازیکه بۆ توێژهر و لیکۆلیاران، که تهنها پشت به گێرانهوه راستگۆیهانه حق بیژه کهی خودا بههستو روو نه که نه نهو سهراوانهی تر، که چه ندين دهقی ئیسرایلی و نهفسانه و شتی پرۆپوچیان له خوگرتووهو، تهنا نهت پێویسته نهو جوهره سهراواه راستانه تیپه رینن، پشتگۆییان بجهن و، هه موو جوهره ریوایه تیکی لی وهرگیراوه یان به لاوه نین.

۶- وشهی (نبأ) له ئایه ته که دا: (نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ) مانای نهوه دهگهیه نیت، که چیرۆکی هاوه لانی نیتوئهشکهوته که گرنگه، چونکه وشهی (نبأ) بهو هه وال و به سهرهاته گرنگانه دهگوتریت، که له هه مان کاتدا راستیشن.

"إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ"

خودای مهزن هاوه لانی نیو ئه شکه وته که ی به چه ند لاویک (فِتْيَةٌ) وه سف کردووه: ﴿إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَهُمْ هُدًى﴾ (١٣) الکهف.

وشه ی (فِتْيَةٌ) کۆی (فتی)یه.. له عه ره بیدا (فتی) به و لاوه ده گو تریت که له سه ره تای ته مه نی گه نجی تی دایه و له می رد مندال، یان له نه و جه وان (غلام) گه و ره ت ره و له گه نج (شاب) یش به چوو کتره.

قۆناعی گه نجی (مرحلة الفتوة) قۆناعی جۆش سه ندن و جم و جۆل و چالاک بوونه و هه روه ها قۆناعی به خشین و به رزی و پابه ندییه. "گه نجی تی" سیفه تی کی ستایش کراوه له قورئاندا و خاوه نه که شی ستایش کراوه له کاتی کدا ئه گه ر با شترین کرده و وه گه و ره ترین و به یرتترین ئاکار بنویتی.

بۆ فونه ش (ئیراهیم) (سلاوی خودای لی بیّت) کاتی ک به ته کانی گه له که ی تی کشکاند، به گه نجی کی تازه پی گه یشتوو (فتی) وه سفیان کرد: ﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُمْ إِبْرَاهِيمُ﴾ (٦٠) الانبیاء، واته: (بیستمان گه نجی ک که ناوی (ئیراهیمه) باسی به ته کانی ده کرد که ناییت به رستری ن) ئه وان به م وه سفه مه به ستیان به که م دانان و سه رزه نشت کردن و تاوان بار کردن بووه، وه ک ئه وه ی له باره یه وه بلین: (ئو گه نجی کی بزێوو سه رکه شه و له ئاکامی کرده وه کانی نازانیت و هه ست به ئه نجامی ره فتاره کانی ناکات. خۆ ئه گه ر گه و ره و پی گه یشتوو بوایه خۆی له قه ره ی ئو کاره نه ده دا).. به لām ئیمه له وه سفکردنیدا به گه نجی تی (فتوة) و له

ستایشکردنی تێده‌گه‌ین، که له‌راستیدا ستایشی ره‌فتاره‌که‌ی کراوه، چونکه گه‌نجیتیه‌که پالنه‌ری بووه بۆ به‌ربه‌ره‌کانی‌کردنی کاری خراپه و تیکشکاندنی بته‌کان و هه‌ر گه‌نجیتیه‌که شه‌ پێی نه‌داوه، که هه‌سه‌له‌ی بینینی خراپه و نا‌ره‌وایی هه‌بێت و، هه‌ر بۆیه‌ش هه‌نگاوی بۆ تیکشکاندنه‌که ناوه. گه‌نجیتی لاوی موسلمان و پابه‌ندی به‌ دینه‌که‌شیه‌وه، سه‌رچاوه‌ی تۆمه‌تبارکردنی و سه‌رزه‌نش‌ت‌کردنی و به‌که‌م گرته‌یه‌تی له‌لایه‌ن دوژمنانی ئیسلامه‌وه. ئه‌وه‌تا به‌چه‌ند گه‌نجیکی سه‌ره‌پۆ و چه‌ند لاویکی بی‌باک و بزێویان داده‌نێن و ده‌لێن: (گه‌ر ئه‌وان چه‌ند پیاویکی گه‌وره‌بوونایه ئه‌وا هوشیارو داناو زیره‌ک و پێگه‌یشتوو ئه‌بون). له‌کاتی‌که‌دا گه‌نجیتی ئه‌و لاوه پابه‌ندان هه‌م‌گه‌ی هه‌ممه‌ت و ووزه و هه‌ول و کۆشش و چالاکیانه‌و هه‌میشه‌ش به‌روبوومی پێگه‌یی‌و گه‌نجیتی راست‌گۆیانه‌و پابه‌ند بوونیانه. هه‌روه‌ها لاوان هۆکاری گۆرانکاری و چاک‌سازیشن و بانگه‌وازه‌کانیش هه‌ر به‌هێزو توانای لاوان به‌پێوه‌چوون گۆرانکاریش ته‌نها به‌کۆششی ئه‌وان به‌دی دیت، زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری لایه‌نگرو شوێنکه‌وتوانی پێغه‌مبه‌ران و بانگه‌وازه‌کارو چاک‌سازانیش هه‌ر لاوان بوون.

جا له‌به‌رئه‌وه‌ی لاوان کاریگه‌ریه‌کی دیاریان هه‌یه‌و له‌به‌رئه‌وه‌ش دوژمنانی موسلمانان له‌م سه‌رده‌مه‌دا سورن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که نابێت موسلمانان سوود له‌ وزه‌ و ده‌ی لاوه‌کانیان وه‌ریگرن و، بۆیه‌ پێژدن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ناخی فیکرو عه‌قیده‌و بره‌وايان داگیر بکه‌ن و بیاخه‌نه‌ نیو گێژاوی ون بوون و بی‌هه‌ده‌یی یه‌وه‌و جوامێری ووره‌و چالاکیان له‌ناوه‌رن و، رێنمایان بکه‌ن یان بۆ شته‌ که‌م بایه‌خ و بی‌نرخه‌کان و چه‌ند کاروباریکی لابه‌لای ژیان.

بێگومان له‌ مه‌وبه‌ر هه‌نده‌ی ئه‌م زه‌مانه‌ لاوانی موسلمان دژایه‌تی نه‌کراون و هه‌ک ئه‌م‌پۆش غه‌زوی فیکری یان له‌سه‌ر نه‌بووه. موسلمانان له‌ مه‌وبه‌ر هه‌ک ئه‌م‌پۆ توشی کاره‌ساتی جه‌رگه‌ر له‌ نیوان ریزه‌کانی لاوانیاندا نه‌بون. ته‌نانه‌ت هه‌رگیز موسلمانان له‌ رابردوودا هه‌ک ئه‌م‌پۆ لاوه‌کانیان گومراو سه‌رگه‌ردان و سه‌رنه‌نگوم

نه کراون. داخۆ نه ته وهش چهنده زیانی لێ بکهوێت کاتیك له سهنگهری لاوانیه وهتوشی کارهسات ده بپیت و کاتیك له نیو نهوجه وانان و گه نجه تازه پێگه یشتوه کانیه وه مهینه تی به سهردا ده بارپیت. له کاتیكدا لاوان کۆله کهی نه ته وهو جی ئومیدی گهرهی نه ته وهن. به لām نه ته وهی موسلمان هه موولاوانی له دهست نه داوهو، چونکه هیشتا چهنده ها لوی سālح و باش و چه ندين گه نجی هه لاسوراوی تیدا ماوه و فرمایشت و وهسفی خوداش که بۆ لاوانی نیو نه شکوته که یه و، ئه وانیش ده گریتسه وه: ﴿...إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى﴾ (الکھف ۱۳)، چونکه ئه م لاوانه ی ئه مپۆمان روپیان کردۆته ئاینی ئیسلامه که یان به ته واوی ناسیویانه و راستگۆیانه ش پابه ندبوون پێوه ی و به هیممهت و گورج و گۆلی و دلسۆزیشه وه بانگه وازی بۆ ده که ن.. لاوانی ئیمه ش ئه وانن که ﴿إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ﴾: کاتیك باوه رپیان به خودای پهروه ردگاریان هیئاوه و رپبازه که یان هه لپژاردووه و ئیدی خوداش راستگۆیی و دلسۆزی لێ بینیون و به م هۆیه شه وه کۆمه ک و هانایان له لایه ن خوداوه پێگه یشتوه و ئه وه یه که زیاتر رینمایی کردوون بۆ سه ر رپبازه راسته که یان.

ئه م ئایه ته ده یه وپیت جه خت له سه ر ئه و حه قیقه ته قورئانیه راستگۆیانه یه له بابه تی باوه رداری و رپی راست گرته به ردای بکات، که ئه وه یه: بێگومان مرۆفی باوه رداری خۆی رپی خۆی هه لده بژپیت و کاتیك رپی باوه رداریه تی هه لده بژپیت و به دلسۆزی و پابه ندی و راستگۆیی و په رۆشییه وه پرووی تیده کات و باوه ری به هیز ده کات. خۆ ئه گه ر ئه وکه سه خۆی هه ناگای یه که م نه نیّت و رپی راست به کرده وه دلسۆزی هه لده بژپیت و، ئه و خوداش هیدایهت و رینمایی پس نادات و وێرای ئه وه ی نه خوازه لا بۆی زیاد بکات. بۆیه ئه رکی تۆ ته نها هه لپژاردنی رپگاکه یه و خوداش (ئه وه ی هه لیده بژپیت) بۆت زیاد و زۆرتر ده کات و کۆمه کت پس ده دات، سائیر

باوه‌رداریت، یان بێ باوه‌رو، له‌سه‌رپێی پاست بیت یا گومرایی. ئەمەیه ئەو سوونەتەى خودا که له‌ چەند ئایەتیکى قورئاندا پرپاری له‌سه‌ر داوه، وه‌ك ئەم ئایەتانه‌: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كَلَّا نُمَدِّهُتُولَاءَ وَهَتُولَاءَ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ

وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾ الإسراء ﴿٢٢﴾. واتە: (هەرکەسێک خۆشی و شادی هەر له‌ دنیا دا ده‌وێت (ئەوا ئێمەش به‌خواستى خۆمان) ئەو شادی و ئاواتە به‌ په‌له‌یه‌ى دنیای بۆیه‌ ده‌ست دێنین، پاشان به‌ بێزراوى و ده‌رکراوله‌ ره‌حه‌تى خودا ده‌چێته‌ نێو دۆزه‌خه‌وه‌و به‌ گروتنی ئاگرى دۆزه‌خ ده‌برژێنرێت جاهه‌ر که‌سی‌کیش خوازیاری خۆشی و شادی رۆژى دوايه‌و به‌ ئیمانداریتی و خواپه‌رستی یه‌وه‌ هه‌ولێ ته‌واوى بۆ ده‌دات، ئەوا ئەم جو‌ره‌ که‌سانه‌ هه‌ول و کۆششيان به‌ فێر و ناچیت و پاداشتیان له‌ به‌رچاوه‌. ئێمه‌ کۆمه‌کى هه‌ریه‌ که‌ له‌وان (چ دنیاپه‌رستان و، چ کۆششکارانى ئاخیره‌ت) ده‌که‌ین و هه‌موو لایه‌کیان له‌ نێو به‌خشش و کۆمه‌کى خوادان و، به‌خششی په‌روه‌ر ده‌گاریشت له‌ که‌س قه‌ده‌غه‌ نه‌کراوه‌، جا بپروانه‌ چۆن هه‌ندیکیانمان له‌ هه‌ندیکى تریان جیا کردۆته‌وه‌و فه‌زلى باوه‌رو رێی راستمان به‌هوى هه‌ول و دڵسۆزى خۆیانوه‌ پێ داوه‌.

دیاره‌ له‌ رۆژى دوايشدا پله‌و پایه‌و فه‌زلى و سه‌رخستنى زیاتر به‌و تاقمه‌ى دووهم (باوه‌رداران) ده‌دریت).

"وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ"

لاوه باوه‌پداره پێنماییکراوه‌کانی (هاوه‌لانی نیو ئەشکه‌وته‌که) له‌نیو‌که‌سانێکی کافرو بێ‌باوه‌ردابوون پێچه‌وانه‌ی پێبازی کافرانیان گرت‌بوو‌به‌رو لایه‌نی حه‌ق و ڕیگای باوه‌ریان هه‌ڵبژارد‌بوو ئەوه‌بوو دلیان بۆ باوه‌ر والا کردو کاتی باوه‌ریش چوه نیو دله‌کانیان‌وه‌ خودا زیاتری کرد بۆیان، باوه‌رو هیدایه‌تی زیاتریشی پێ به‌خشین به‌ شیوه‌یه‌ك که هه‌موو دله‌کانی ئەوانی لێ پرکرد.

دوای ئەوه‌ش دله‌کانیان پر بوو له ئیمان و هیدایه‌ت و، خودا ئەو دلا‌نه‌ی جیگیرو به‌ئارام و دامه‌زراو کرد که ئارامی و نازایه‌تی تێدا‌چاند، هه‌موو ئەمانه‌ش مانای ئەم ده‌سته‌واژه‌یه‌ی نیو ئایه‌ته‌که‌یه (وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ).

مانای (وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ) واته‌: (ئێتنامه‌ علی‌ الایمان = له‌سه‌ر باوه‌ر جیگیرو دامه‌زراومان کرد)، ئیدی جیگیربوون له‌سه‌ری به‌وپه‌ری توندو تۆلی و وره‌و ئارامی و سوور بوونه‌وه. من خۆم (نوسه‌ری ئەم کتێبه‌) زۆرسه‌ر‌سامم به‌و دیمه‌نه‌ قه‌شه‌نگه‌ی که ئەم رسته‌یه‌ پیشانی ده‌دات، به‌جۆرێك سه‌ر‌سامیشم که وینه‌ی دله‌کانیان له‌به‌ر‌چاومه‌ چۆن پر‌بوون له‌ باوه‌رو هیدایه‌ت، ئەمه‌ش زیاتر هاوشیوه‌و ویک‌چووی گۆزه‌یه‌کی پر له‌ناوه‌ که خاوه‌نی گۆزه‌که‌ توند سه‌ره‌که‌ی ده‌به‌ستیت تا‌کو ئاوی لێ نه‌رژیت و ئاوه‌که‌ی تێدا له‌نیودا بمی‌نیت.

جانه‌و دلا‌نه‌ی که‌باوه‌رو هیدایه‌تیان هه‌ڵبژارد‌وو‌ه ترسی ئەوه‌یان لێ ده‌کریت که له‌ نیوه‌ندی فیتنه‌و به‌لای قه‌ومی کافراندا (باوه‌رو هیدایه‌ته‌که‌یان لێ بکه‌ویت و برژیت) ئەوا خودا خۆی ئەو دلا‌نه‌ی جیگیر کرد‌وو‌ه ده‌مه‌ کانێانی به‌ست‌وو‌ه تا‌کو ئیمان و هیدایه‌ته‌که‌ی نیویان به‌ی‌لتیه‌وه‌.

جا ئەو دلانەی که باوەڕ هەڵدەبژێرن ئاتاجیان به جیگیربوون و دامەزراوەیه،
 تاكو ئیمانیاں لى كەم نهیبتهوه، یان لى ون نهیبت، وهك خودا به باوه‌ردارانی
 جه‌نگی (به‌دری) فهرمووه: ﴿...وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ
 وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝۱۱﴾
 الأنفال ﴿۱۱﴾. واته: (ئەوه‌بوو خودا بارانیشی له ئاسمانه‌وه بۆ باراندن تاكو خاوینتان
 بكاته‌وه پێی و وه‌سه‌سه‌و دله‌ خورپه‌ی شه‌یتانیشتان لى دوورخاته‌وه‌و، پاشان دلتان
 به‌هێزو دامەزراو کات و جیگیربن له مه‌یدان).

" إِذْ قَامُوا فَقَالُوا "

خودا دهفه رمویت: ﴿ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ ۚ إِلَٰهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾ الْكَهْفِ ﴾

بیگومان لاوه باوهرداره کان (هاوه لانی نیو نه شکموت) به چهند قوناغیکی یه که دواوی یه که پله به پلهی ریگی ئیماندا تیهه ریون، که بهم رهنگهیه:-

١- ئهوان، یه که بهار باوهریان به خودای پهروهردگاریان هیناوه دواوی ره همت و شاره زایی و رینماییان لی کردوه. خوداش بهدم داواکه یانهوه هاتوه و باوهرو شاره زایی و هیدایهتی زیاتری پی داون.

٢- ههروهه ئهوان که رامهت و پێزو نیعمه تیان له خودا وه چنگ که وتوهوه، خودا خوئی دلیانی دامه زراو کردوه و پری کردوه له باوهر بۆیان، تا کو ئیمان که یان به زیندووویی تیدا بهیلنهوه.

٣- ئهوان دواوی ئه مهش به وره هیمه تهوه جوولانه تهوه به چالاکی و کۆشکر دیشه وه گهراون و به راشکاویی رایانگه یاندوه، که خودای پهروهردگاریان به ته نهها پهروهردگاری ئاسمانه کان و زهوییشه، ئیدی ئهوان جگه لهم خودایه، هیچ خواوه ندو په رستراوێک بۆخویان دانانین، بۆیه ئهوان گه له یان، که په رستراوێکی دی، جگه له خودا ده په رستن به ههله داچوون. ئه م قوناغهی سییه میش قورئان گوزارشتی بهم فره مایشتهی خودا لی کردوه: ﴿...إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ ۚ إِلَٰهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا﴾

﴿إِذْ قَامُوا﴾ له‌م ئایه‌ته‌دا که به‌مانای (کاتیک هه‌ستان.. یان کاتیک جوولان و کهوتنه‌خۆ)، یان به هه‌ر مانایه‌کی زمانه‌وانیی هاوشیوه‌ی تر دیت، چه‌ند بیروپرایه‌کی له زانایانی ته‌فسیره‌وه له‌سه‌ر ده‌رپراوه‌و ماناکانی هه‌ستان و کهوتنه‌خۆ (القیام) یان له‌م چه‌ند خاله‌دا پروون کردۆته‌وه:

١- هه‌ندی‌ک له‌زانایان گوتویانه: ئه‌وه هه‌ستانی‌ک بووه له‌و لاوانه‌وه به‌ پرووی پادشا بێ باوه‌ره‌که‌دا.. ئه‌مه‌ش سیفه‌تی‌کی هه‌ستانیانه له‌به‌رده‌میداو، پادشاکه‌ش پیتی زانیون، که‌وا سه‌رپیچی له‌ ئایینی ئه‌و ده‌که‌ن، بۆیه مه‌سه‌له‌که‌یان خراوه‌ته به‌رچاوی و، پاشان خۆیشیان براونه‌ته لای پاشا و پیتی گوتراوه: ئه‌مانه‌ خۆیان له‌ ئایینی تۆ دا‌برپوه‌و باوه‌ر به‌ تۆ ناهینن، پادشاکه‌ش فه‌رمانی پێ‌کردوون، که وانه‌که‌ن، به‌لام ئه‌وان له‌سه‌ر حه‌ق جێگیربوون و پێیان گوتوه: (رَبَّنَا رَبِّ السَّمَاوَاتِ...) ئه‌م به‌سه‌رهاته گه‌ر به‌راستی له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ گیرایه‌ته‌وه ئه‌وا په‌سنده، به‌لام گه‌ر به‌ فه‌رمووده‌ی (صحيح) لێیه‌وه رپوايه‌تی نه‌کرایه‌ت ئه‌وا ئیمه‌ش نایلێینه‌وه.

٢- هه‌ندی‌ک له‌ زانایانی تری ته‌فسیر گوتویانه: ئه‌و لاوانه له‌ کورانی گه‌وره‌پیاوانی شاره‌که‌ بوون و له‌وشاره ده‌رچوون و له‌ قه‌راغی شار (به‌بێ بوونی واده‌یه‌کی نیوانیان) کۆبوونه‌ته‌وه و یه‌کی‌کیان گوتویه‌تی: (من له‌دلی خۆمدا وای ده‌بینم که خودای په‌روه‌ردگارم، خودای ئاسمانه‌کان و زه‌وییه)، ئه‌وانیش گوتویانه: (ئیمه‌ش له‌ دلی خۆماندا هه‌مان شت ده‌بینین). ئنجا هه‌موویان هه‌ستان و گوتویانه (رَبَّنَا رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ئه‌م شیکاره‌ش له‌ رپوايه‌ته‌ راست (صحيح) ه‌کانی فه‌رمووده‌دا (ده‌رباره‌ی ئه‌م جو‌ره هه‌ستانه) ده‌قی‌کی له‌سه‌ر نه‌هاتوه.

٣- هه‌ندی‌کی تر له‌ زانایانی ته‌فسیر گوتویانه: قورئان لێ‌رده‌دا هه‌ستان (قیام) گوزارشتی له‌ جیا‌بوونه‌وه‌و ده‌رچوون له‌گه‌له‌که‌یان و، سووربوونیان له‌سه‌ر هه‌لاتن

بۆ لای خودا، کردوو، وەك چۆن بلیت: فلان كەس ھەستاو كەوتەخۆ بۆ فلان كار، ئەگەر ئەوكەسە بەوپەرى جیددی و پەرۆشییەو بەتەمای ئەوكارە بیّت^(۱). بەلام ئیمە مەسەلەیهكى تر لە وشەى ھەستان (قیام) لەم جیگەیهدا تیدەگەین. لەوانەشە ھەستانیکى راستەقینەى ھەست پىكراو بیّت بەمانای وەستان (وقوف) بەو پەنگەى كە پىگەى خودایان ھەلبژاردییت و خوداش دلیانی جیگیرو دامەزراو کردییت و ئینجا ئەوان ھەستابن و راوہستابن و بەناشكراو بەراشكراو رایانگەیاندىت كەخودای پەرورەدگارى ئەوان، خودای ئاسمانەكان و زەوى یە، ھەرەھا دەشیت مەبەست لەھەستان (قیام): (اذا قاموا) كۆشش و لیكۆلینەو وەو بايەخ دان و پەرۆشى و ماندوو بوون بیّت، چونكە ئەوان جیددی و راستگۆبوون لە ھەلبژاردنى ریگای خواداو، پاشان بەجوامیڤى و ورو ئیرادەو پەپەرەوى پىگاكەیان کردوو.

ھەرەھا شیوازیكى دى لە ھەستانەكەیان تیدەگەین، ئەویش بزواتن و كۆشش و ھەولدانە، بەمانای ئەوان باوەرپوئیمانان تەنھا لەبازنەى زانیارى یەكى تیۆرى (نظري) و فیکرى و عەقلىدا دانەناو، ھەر تەنھاش بەرۆشنیڤى یەك و مەعریفەيەك و شارەزایی یەك دانەناو، بەلكو ھەنگاویكى تریان ناو كەبە بەروبوومیكى سروشتى و ئەنجامیكى لۆژیكى (منطقي) مەعریفەى ھزرو پۆشنیڤى و عەقلى دادەنریت، ئەو ھەش لەكاتیكدا بوو كە ھەستان و جوولاون و كۆششیان کردوو.

پىگومان ھەستان و كۆششكردنیشیان ھۆكاریك بوو لە بەھێزكردنى باویریاندا، پاشان بزوات و جم و جۆل و ھەنگاوە کردەى (عملى) یەكەشیان زۆر پىویست و تەواو كەرى باویرەكەیان بوو. كەوابوو ھەر دەبیّت باویر ئیمانان زیندوو كاراوە بەھێز بیّت، وەك ئیمانى ئەو لاوانە ھەردەشبیت كە ئەو ئیمانە پىشەواو

(۱) القرطبي / ۱۰: ۳۶۵-۳۶۶).

پښیشاندهرمان بیټ بۆ ههنگاوه کردهیی یهکان وجم وچۆله دههکیسهکان بهو رهنګه ی ژیاغان هه مووی به گویزه ی ئه و باوه ردها برژیینه وه، پاشان هه به و باوه رده وه رووبکهینه لای کهسانی ترو بانگه وازیان بکهین بۆ لای ریازی خودا.

بیگومان ههستانی به ئیمان و ئیسلامه وه به جیگیربوون له سه ری و به بانگه و اوکردنی بۆ لای ئاتاجی به چه ند دلێکه که هه لژییری ئه و باوه رده و پاشان لیی پر ده و، ئینجا داوا له خوداش ده که ن که به هیز و دامه زراویان کات، چونکه کاتی که خودا دلانی لاوه کان (هاوه لانی نیو نه شکوته که) ی له سه ر باوه ر دامه زراوو جیگیر کردوه، هیوا و وره هیممه تیشی پی به خشیون و، نه وانیش به باوه ر که یانه وه هه ستاون. هه موودلێکی باوه ردارو جیهادکاریش هه میسه ئاوان، بیگومان قورئان داوای ئه و هه ستان و هه لژیسته مان لی ده کات که هه موو کاریکی بایه خدان و هیممه ت و وره له گه ران و لی کۆلێنه وه و وردبوونه وه له خۆ ده گریت، نه گه ر نه م کارانه ش به جی بگه یه نریت ئه و مرۆڤ باوه ر و پابه ندیی هه لده یژی ریت. خودا فرمویه تی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَحْدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَى وَفُرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

﴿٦٦﴾ سبأ. واته پیان بلی من یه که په ندو ده رس به ئیوه ده گه یه نم ئه وه یه که دوو دوویان یه که یه که له پیناوی خوا دا هه ستو ئیمان و ئیسلام وه رگرن، پاشان بیربکه نه وه له وه ی که هاوه له که تان (واته پیغه مبه ری خودا ﷺ شیت نیه و هیچ جوړه شیتییه کی به پرو پاگه نده ی ئیوه تیدا نیه، به لکو ئه و ترسینه ری که بو تان له به رده م سزایه کی سه خت دا".

شیتیکی سه یرو سه مه ره ش له ریازی سو فیگه رییدا هه یه، ئه وه یه گوایه ئه وان په یوه ست به هه ستانه که ی هاوه لانی نه شکوته و ئه و وته یه یانه وه که گو تیانه: (ربنا رب السموات والارض) نه مه شیان کردۆته به لگه یه که بو خویان له سه ر شیا و بوونی را وه ستانیان و حه ره کاتیان و سه ماو خو بادانیان له هه لقه کانی زی کړو ده رویشی و سرو و دیژی دا ..

ئیمامی (قرطبی) یش وه لّامی ئهو په یوه ستبونهی سۆفیه کانی وه هادا وه ته وه که به لّگه هینانه وه که یانی پووچهل کرۆدته وه گوته ویه تی: "ئهمه په یوه ست بوونیی ناراسته، چونکه لاهه کانی نیو ئه شکوته که هه ستاون و یادو زیکری خودایان لهو باره یه وه کردوه که رینمایی کردوون بۆ ریی راست، هه روه ها سوپاسی خودایان له سه ره به خشش ونیعمه ته کانی کردوه.. ئیدی ئه مه له کوئ وئو ره فتاره ی سۆفی و دره ویشه کان له کوئ که پی به زه ویدا ده ده ن و سه ماده که ن و شان هه لده ته کیئن، به تایبه تیش له م زه مانه دا که له کاتی بیستنی ده نگه ناسکه کانی مندا ل و ژناندا حالیان لی دیت و ئهو سه مایانه ده که ن.. به راستی نیوانیان واته: (نیوانی ئه مان و لوانی نیو ئه شکوته که ئه رزو ئاسمانه) پاشان ئهو نه ریته ش له لای کۆمه لی زانایان هه رامه. ئیمام (ابوبکری طرسوسی) یش ده رباره ی (پچکه ی سۆفییه گه ری) پرسیاری لی کراوه له وه لّامدا گوته ویه: (سه ما کردن و حال لی هاتن یه که م جار هاوړی یانی (سامیری) دایانه ینا، ئه وه بوو دوا ی ئه وه ی جهسته ی گویره که یه کی له ئالتوون بۆ کردن، که هیچ گیانیکی تیدانه بوو و ده نگیکه ی وه ک بۆره ی مانگای لی ده هات، که وتنه سه ما کردن به ده وری داو حالیان له خۆیه وه ده هیئا) ^(۱).

"لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ"

هاوه لانی نیو شهشکه وته که ههستان و گوتیان: ﴿رَبَّنَا رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا﴾ (١٤) الکهف، ههروه ها ههستان و گوتیان ﴿هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ (١٥) الکهف. .. بیگومان شه و ریبارهی تریان دهپهرست و، چهندين خواوهنديان له جياتی خودای پهروه ردگار بو خویان دانابوو. بۆیه داوایان له گه له کهیان کرد، که به لگه و پاساو و پاکنه و نیشانهیه کی روون و ئاشکریان له سهر شیاو بوونی شه و باطیلهی له سهری بوون، پی بدهن، پاشان بریاری شه نجامی ئاساییان له سهر شه ودا، شه نجامه کهش شه و بهوو که: (بیگومان هیچ که سیك سته مکارتر و زۆردارتر نیه له و که سهی درۆ بو خودای پاک و میهره بان هه لده به سستی و، هاو به شی بو داده نی و شتی تری له گه لدا ده په رستی.

جا بۆیه وتهی لاوه کان: "لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ" واته (بۆچی به لگهیه کی روون و ئاشکرا له سهر شیرک و بی باوه ریتییه کهیان ناخه نه بهرچاو)؟! شه و تهیه حه قیقه تیکی بنه بر (قاطع) ی قورئان ده خاته پروو بریار له سهر ریسایه کی زۆر پیویستی قورئانیش له بابتهی عه قیده و فیکرو بیرو پاکاندا ده دات.

(لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ) شه ری بۆچی بیانوو به لگه و پاساو یك له سهر ریچکه و ریباری خویان نا هیئنه وه؟!.. لی ره دا پی تی (لولا) پی تی مه رج (حرف شرط) نیه، به لکو پی تی هاندان و پالئانه، چونکه شه گهر له دوای (لولا) وه فرمان (فعل) هات بی ت، شه وابه پی تی ئامرازی هاندان و پالئان داده ری ت و، به مانای (هلا) دیت، واته (بۆچی)؟!

خو ته گهر له دواي (لولا) ناو (اسم) هه بېت تهوا به پیتی مه رج (حرف شرط) داده نریت که پیتی (امتناع لوجود)ه.

بېگومان قورئانی پېرۆز دهیه ویت خه لکی هه موویان به ئاکاریکی زانستی و مهنه جی و بابه تیانه وه له مه سه له ی عه قیده و فیکرو بیروړاو تیروانیاندا بجوړلینه وه، فیکرو رایه کی وه ها وهرنه گرن، گهر له گه ل راستیدا نه گوځیت و، گهر لایه نه زانستی و مهنه جی و بابه تیانه که شی تیا دانه بیت.

جابۆ نه وه ی ئه م سیفه ته هه ره پتویسته ی پتیا به پهیره وکراوه که یان به دی بهینن، ده بیت نیشانه و به لگه و پاسا و له سه ر بیرو باوه رپان بخه نه روو و نه و به لگه و پاسا وه ش ده بیت روون و ئاشکرا بیت و هه موو عه قلیکی ساغ په سندی کات و له گه ل هه موو دانایی به کی راستیشدا بگوځیت.

خو ته گهر هه رمرو قیك به لگه و پاسا و نیشانه یه ك له سه ر نه وه ی با وه پری پتی هیه، یان له سه ر نه وه ی که به وتن ده ری ده بریت، دا و ا ب کات و ته نانه ت هه ر بیروړا و فیکرو ریسایه کیش له سه ر بنچینه ی به لگه یه کی ئاشکرا بیت بخاته لاه، نهوا خه لکی واز له زۆریه ی و ته کان و بیرو باوه ره که یان دینن و به مه سه له به لگه نه ویسته دانپیدا نرا وه کانیا ن داده نین به راستی ته مپۆ زۆریه ی نه و بیرو باوه رو نه فکار و ریساو تیورو دروشمانه ی له جیهاندا بلا و بوونه ته وه له بی ئا گایی و بۆشاییه کی توژی نه وه ی زانستی و مهنه جی و بابه تیانه دان و پتویستیان به به لگه و نیشانه و پاساوی ره وایه.

قورئانی پېرۆزیش دا وای به لگه و نیشانه له خه لکی ده کات و نه م دا وایه شی به تاییه تی خستۆ ته بهرچاوی کافران و له سه ر فیکرو بیروړا و ریساکانیا ن گفتو گو یان له گه ل دا ده کات.

خودای مه زن له باره ی دیاری کردنی شته حه رام کرا وه کانه وه فه رموویه تی ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْأَيْمُ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ

مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ الأعراف ﴿٣٣﴾ واته "بلی بیگومان خودای پهروهردگار هه موو درۆ گوناھ و سه ریچی به کی ناشیرینی چ به کردار، یان به گفتار بیت و، چ به ناشکراو دیار بیت، حه رام کردوو، وهك ئەو کردارانهی، که به دهستی نه نهقهست ده کریت، وهك کوشتن و زینا و دزیکردن، یان به په نهانی و شاراوه بیت، وهك کرداره ناوه کیه کانی دَل له مه سه لهی حه سوودی و نیازی خراپ، ههروه ها بلی: خودا هه موو جوړه سه ریچییهك، که (گوناھ) ی لی ده که ویته وه هه موو جوړه سته م و ده ستر یژییه کیشی بۆ سه ر خه لکی، که به ناهه ق سته میان لی ده کریت حه رام کردوو، ههروه ها شه ریک و هاو به ش بۆ خودا دانانیشتنی حه رام کردوو، که هیچ به لگه یه کی له سه ر نه ناردۆته خواره وه، پاشان ئەوه شی لی حه رام کردوون، که له خۆتانه وه به بی به لگه و وته و قسه ی وه ها له سه ر خودا ده برین، که زانستان له سه ری نیه.

ههروه ها قورئان وته ی ئەو موشریکانه شی هیناوه، که کوریا ن بۆ خودا داناوه، به وه ش وه لامی داونه ته وه، که هیچ به لگه یه کیان له سه ر ئەو وته یه یان نیه:

﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ یونس ﴿٦٨﴾

ههروه ها قورئان جه ختی له سه ر ئەوه ش کردوو، که ئەو موشریکانه ی هیچ به لگه یه کیان له سه ر شه ریک و هاو به ش بۆ خوادانانیا ن نیه و پیرای ئەوه ش سوورن له سه ر نه ریتی هاو به ش بۆ خوادانانه کیان و مشتومر له نایه ته کانی خوادا ده که ن ئەوه بیگومان به هو ی خۆ به زل زانییانه وه یه له ناخی خۆیا ندا، وهك ده فه رمو یت:

﴿إِنَّ الَّذِي يُمْجِدُونَ فِي عَائِصِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَلِغِيهِ وَمَا...﴾ غافر ﴿٥٦﴾

واته " ئهوانه‌ی مشت و مری له ئایهت و نیشانه‌کانی خوادا ده‌که‌ن به‌بێ ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کیان له‌خوداوه‌ بۆ هاتبێت ئه‌وانه له‌دلیاندا نه‌ریتی خۆ به‌زل دانان و ئی‌ره‌یی پێ‌بردنیان هه‌یه. به‌لام بێ‌ئه‌وه‌ی بگه‌ن ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی خۆ به‌زل دانان و ئی‌ره‌یی پێ‌برده‌ ".

له‌ شوینیکی تری قورئاندا، خوادا فه‌رمانی به‌پی‌غه‌مبه‌ری خۆی (محمد ﷺ) کردووه، که‌ با به‌ره‌ره‌چی موشریکان له‌ په‌رستنی بت و په‌یکه‌ره‌کان بداته‌وه‌و پووجه‌لیان بکاته‌وه، چونکه‌ هه‌یج به‌لگه‌یه‌کیان له‌سه‌ری نیه وه‌ك ده‌فه‌رموێت "

﴿ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنْوَةَ الْثَالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٢٠﴾ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ﴿٢٢﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَتْهُمَا أُتُمٌ وَعَابَاؤُكُمْ مَّا أُنزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ﴿٢٣﴾ النجم ﴾

واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی هاوه‌ل بۆ خواداده‌نی‌ن، ئایا ده‌توانن هه‌یزو توانای ئه‌و بتانه‌م پێ‌پاگه‌یه‌نن که‌ (لات - عی‌ په‌رستگه‌ی - قوره‌یش) و (عوززا - عی‌ په‌رستگه‌ی - طائیف) و (مه‌نات - عی‌ په‌رستگه‌ی - بنو کعب) ن، ئایا ئه‌ی موشریکان، ئی‌وه‌ وای داده‌نی‌ن، که‌ ئه‌م بتانه‌ کچانی خودان، ئایا کوره‌کان بۆ خۆتان داده‌نی‌ن، کچانی‌ش له‌ مێینه‌ بۆ خوادا داده‌نی‌ن، به‌راستی ئه‌مه‌ دابه‌شکردنی‌کی ناته‌واوو نا‌پێ‌که‌، بێ‌گومان ناوی ئه‌و بتانه‌ش (لات و عوززا و مه‌نات) چهند ناوی‌کی دانراوی خۆتان و، چهند شتی‌کی ناو‌لی‌نراوی خۆتان و باب و با‌پیرانتان و، خوداش هه‌یج به‌لگه‌و بیانویه‌کی له‌سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌ ده‌سه‌له‌به‌ستانه‌ی خۆتان نه‌ناردۆ‌دته‌ خواره‌وه‌، به‌لکو ئه‌وان به‌و وته‌ نا‌راست و خولقی‌نراوانه‌یان، دوا‌ی گومان و هه‌وا و ئاره‌زووی نه‌فسیان که‌وتوون، له‌کاتی‌که‌دا (محمد ﷺ) له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ په‌یامی ریی‌ی رابستی بۆ هه‌تانه‌، که‌چی سوودی‌ان لی‌ وهرنه‌گرت "

بیگومان بـیـباوهـراـن هـیچ بهـلـگهـو بیـانوـو پاساویکیان لهـسهـر ئهـو بـیـباوهـری و رـیـبـازه پـوـوچه له نیه، که په پیرهوی ده کهن، ته نانهت گهر هه موو ته مه نیشیان تـیـدا به سه ره نه و، ژیا نی بۆ ته رخا نه کهن و عه قل و ژیرییان تیا بره تینن و، خۆیان به گه پـراـن و خواستن و لیـکـۆـلـیـنه وه وه ماندوو بکهـن. چونکه بهـلـگهـو پاساوی بۆ هـیچ پـیـچـکه یه که نیه، ته نهـا بۆ یه که حه قیقه ت نه بیـت، ئهـویش حه قیقه تی په رستراویـتی و په روه ردگارـیتی خودای په روه ردگاری جیهانیانه و، پابه ندیشه به ههـر فهـرمان و حوکم و پـیـسا و بنه مایه که وه که له خوداوه ئاـراـسته ی به نده کانی کرابیـت.

ئیمهـش لهـم سهـرده مه ماندئا ئهـو وته یه ی (هاوه لانی ئه شکهـوت، که به گه له که یان راگه یانـدبوـو) بهـو که سانه ی هاوچه رخی خۆمان ده لـیـینه وه، که له بهـرنامه ی خودا دهـرچوون و پـیـگه یه کی دی پیاده ده کهن، پـیـان ده لـیـین:

﴿ هَتُولَاءَ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَّوَلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطٰنٍ

بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾ الْكَهْفُ ﴿١٥﴾ !؟

"وَإِذْ أَعَزَّلْتُمُوهُمْ"

دوای ئەو هی لاوه کان (هاوه لانی ئەشکهوته که) گەشتنه ئەو قۆناغه له لیکۆلینهوه و به برنانی ریی راست، ههروهها دوای ئەو هی هیزی خۆیان و توانایان له بهرامبەر هیزو توانای گه له که یاندا زانی و، دوای ئەو هوش بۆیان دهرکهوت که ئەوان له ئاست پروبه پروبوونهوه و گۆرانکارییدا دهسته وسانن، برپاری خۆ دابریانان له گه له که یان داو، وایان به چاکتر زانی که بۆ ئەشکهوته که برۆن و، ههندیکیان به ههندیکی تریان گوت: ﴿وَإِذْ أَعَزَّلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا﴾ (١٦) الکهف ﴿ به مانای: به هۆی ئەو هی برپاری خۆ دابراتان له گه له کافره که تان داو، برپاری خۆ به دوورگرتن لهو به ندایه تییه بۆ ناوه رۆکه ی ئەوانتاندا که چهند په رستراویکی تریان له جیاتی خودا په رستووه، له به رئه وه به رهو ئەشکهوته که برۆن و په نای بۆ به رن، چونکه ئەو ی باشتترین شوینه بۆ دابران و، هه ر له ویش خودا بالی ره حه مت و به زه بیتان به سه ردا ده کیشیت و به سه رتاندا بلاویده کاته وهو شوینی شیایوی نیشته جی بووتان بۆ ده ره خسینیت.

"کهی له گهله کهیان دابراون؟"

ئهو پرسیارهی خۆی ده‌رده‌خات و قوت ده‌بیته‌وه، ئه‌وه‌یه: کهی لاوه باوه‌رداره‌کان بریاری خۆ دابرا نله‌گه‌له‌که‌یاندا؟

وه‌لامه‌که‌ش ئه‌وه‌یه، ئه‌وان دواى دیراسه‌کردنى ئه‌و واقیعه‌ی تیی‌دا ده‌ژیان بریاری خۆ لێ دابرا نیا‌نداوه، ئه‌وه‌بوو ته‌ماشای هێزی گه‌له‌که‌فره‌که‌یان کردو، بۆیان ده‌رکه‌وت که هه‌موو ده‌زگا و ئامرازێکی هێزو ده‌سه‌لاتیان هه‌یه‌و، ته‌ماشای خۆشیان کرد که هه‌یج هێزێکی ماددی ئه‌وتۆیان له‌به‌ر ده‌ست نیه‌.

ئهمه‌ش مانای وایه گه‌ر ئه‌وان رووبه‌رووی گه‌له‌که‌یان بینه‌وه‌و له‌به‌رامبه‌ریان به‌هنگن، ئه‌وا جه‌نگێکی نابه‌رامبه‌ر ده‌بی‌ت و ئاکامه‌که‌شی هه‌ر پێشتر زانراوه‌ که ئه‌وان تیی‌دا سه‌رناکه‌ون، ئیدی بۆچی جه‌نگێکی ئاوا به‌گیرن؟!

پاشان به‌وردی سه‌رنجی هه‌ل‌ئۆیست و ئاکاری گه‌له‌که‌شیان داوه، که ئه‌وان هه‌ر سوور بوون له‌سه‌ر کفر و بێ باوه‌ری و گوێ له‌هه‌یج وشه‌یه‌کی (بانگه‌واز بۆ باوه‌ره‌ینان به‌خودا) ناگرن، به‌ده‌م بانگه‌وازی خاوه‌ن بانگه‌وازه‌که‌وه‌ ناچن، به‌لکو په‌نا ده‌به‌نه‌ به‌ر له‌نیۆ بردنی، یان ئازاردان و ئه‌شکه‌نجه‌دانى و، یاخود کوشتنى و پ‌ژاندنى خۆینى، که‌وا بوو هه‌یج سوودێک له‌مشتوم‌ر له‌گه‌ڵ کردیان، یان له‌بانگه‌واز کردنیاندا نیه‌.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ لاوه باوه‌رداره‌کان زانیان، که هه‌یج سوودێک له‌ وجودیان له‌گه‌ڵیاندا نه‌ماوه‌و، هه‌یج توانایه‌کی‌ش بۆ مانه‌وه‌ له‌گه‌ڵیاندا نه‌ماوه‌، به‌لکو ته‌نانه‌ت ده‌ترسان له‌وى، که به‌لایان به‌سه‌ردا بێ‌نن و له‌باوه‌ره‌که‌یان پاشگه‌زىان که نه‌وه‌. بۆیه هه‌یج رێگه‌ چاره‌یه‌کیان نه‌ما‌بوو، ته‌نها خۆدابه‌ران و رووکردنه‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌ نه‌بی‌ت تا‌کو له‌گه‌ڵ باوه‌ره‌که‌یاندا بژین و، خودای په‌روه‌ردگاریان تیدا به‌هه‌ست بێ‌گومان بریاری خۆدابه‌رانه‌که‌یان و رۆشتن به‌ره‌و ئه‌شکه‌وته‌که‌ش، بریارێکی راست و به‌جێ بوو و له‌گه‌ڵ بارودۆخ و واقیعه‌یاندا ده‌گونجا، بۆیه‌ش خودا نراکه‌ی بۆ گیرا‌کردن و، با‌لێ سۆزو ره‌حمه‌تى بۆ کردنه‌وه‌و، وه‌ک مه‌نزله‌گایه‌کی هه‌یمن بۆ سازکردن.

"نایا ئیمەش له خۆدابڕاندا شوین پێی ئەوان هەلگرین"

هەندێک کەس له موسلمانان دەربارە (خۆدابڕانی هاوەڵانی ئەشکەوت) (له گەله‌که‌یان) پرسیاریک دەرئۆتێن و دەرئۆتێن: (بەو پێوانە‌گە‌ی که هاوە‌ڵانی ئەشکەوتە که ئیماندار بوون و بریاری خۆ دابڕانیان پاست و دروست بوو و خوداش له قورئاندا ستایشی هە‌ڵۆ‌ستە‌که‌یانی کردوو، نایا دەرئۆتێن ئیمەش له‌وه‌دا شوین پێی ئەوان هە‌لگرین؟ ئە‌ی چ ئە‌رکی‌کمان له‌سەرە ئە‌گەر خۆمان له‌ گە‌له‌که‌مان دابری و رومان کردە ئەشکەوت و چیاکان و یان له‌ ماله‌کانی خۆماندا گۆشە‌گیرین و خۆمانیان لی دابڕین؟!).

بۆ وه‌لامی ئە‌م پرسیاره دەرئۆتێن: بۆ مرۆ‌فی موسلمان ناشیت، که خۆی له‌ خە‌لکی دابڕیت و به‌جە‌سته لی‌یان جو‌ی بێ‌ته‌وه‌و، په‌یوه‌ندیان له‌گە‌ڵ بې‌چرێ‌تیت و تیکه‌لاویان نه‌کات و بانگه‌واز و ئاموزگاریان نه‌کات، بۆ‌یه ناشیت له‌م سه‌رده‌مه‌دا مرۆ‌فی موسلمان له‌خۆ دابڕاندا شوین پێی هاوه‌ڵانی نێو ئەشکەوتە هە‌لگریت.

"جیاوازی په‌کانی نیوان ئیمه‌و ئەوان"

چە‌ند جیاوازییه‌کی بنچینه‌یی له‌نیوان واقیعی ئە‌مرۆی موسلمانان و هاوه‌ڵانی ئەشکەوتە‌دا هه‌یه، ناشیت که واقیعی موسلمانان به‌هه‌مان پێوه‌ری واقیعی ئەوان هە‌ڵسه‌نگێ‌ن، له‌و جیاوازیانه‌ش:-

- ١- هاوه‌ڵانی ئەشکەوت شه‌رعیکی تری جودا له‌م شه‌رعه‌ی ئیمه‌یان هه‌بووه‌و، به‌پێی ئە‌و شه‌رعه‌یان بۆیان شیاوه که خۆیان له‌ گە‌له‌که‌یان دابڕن و پاساوی پێ رانه‌گیان‌دنیشیان بۆ داناون، به‌لام ئیمه له‌م حوکمه‌دا شوین پێیان هە‌لناگرین. به‌رای په‌کلاکراوه‌ی زانایانی (اصول)یش "شه‌رعی گە‌لانی پێش ئیمه، به‌ شه‌رع و یاسا بۆ ئیمه دانانریت".

۲- شهرعی ئیمه به راشکاوی ئاماژهی بۆ قهدهغهبوونی دابرا نکردوو، به راشکاویش باسی پێویستبوونی راگهیاندن و بانگهوازیکردوو. له قورئاندا چهندین ئایهتی ڕوون و ئاشکرا لهم بارهیهوه هیه، وهک:

أ- خودا فەرموویهتی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

﴿المائدة﴾ واته: ئه‌ی پێغه‌مبهر ههر شتێک، که له خودای په‌روه‌ر دگارت هه‌ بۆت هاتۆته‌ خواره‌وه به‌خه‌لکیی راگه‌یه‌نه، گه‌ر وانه‌که‌یت ئه‌وا راسپاردیه‌ی خودات نه‌گه‌یاندوو، خوداش خۆی له ده‌سدڕێژیی کافران ده‌تپاریزیت، بێگومان خودا رێنمایی کۆمه‌ڵی به‌د‌ه‌فتاران ناکات.

ب- هه‌روه‌ها فەرموویهتی: ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ مُجِيبِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ

مُلْتَحِداً﴾ ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ... ﴿الحجن﴾ واته: پێیان بڵی من جگه‌ له‌ خودا که‌س نامپاریزیت، جگه‌ له‌ خوداش هه‌یج په‌نایه‌کم نه‌یه، هه‌روه‌ها هه‌یج زیان و رێنمایی به‌کیشم بۆتان نه‌یه، ته‌نها ئه‌و راگه‌یاندنه‌ نه‌ییت، که‌ له‌ خودا و راسپارده‌و په‌یامه‌کانیه‌وه پێتان ده‌گه‌یه‌نم.

بێگومان ئیسلام ته‌نها به‌ تیکه‌ڵبوون له‌ گه‌ڵ خه‌لکی و بانگه‌وازیکردنیان ب‌لاوه‌به‌یته‌وه، م‌رو‌فی موس‌لمانیش، ته‌نها له‌ ڕێی بانگه‌وازی پێراگه‌یاندن و ڕوونکردنه‌وه‌وه، ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی ڕاده‌په‌رێنیت و له‌ به‌رپرساریتی و سزاش رزگاری ده‌ییت.

۳- بێگومان پێغه‌مبهر ﷺ هانی داوین له‌سه‌ر تیکه‌ڵبوون له‌ گه‌ڵ خه‌لکی و، ئارا م‌گرتنیش له‌ به‌رامبهر ئازارگه‌یاندنیان و، پاشان ڕێی خۆی دابرا نیشانی لێگرتوین.. له‌ رێنمایی و ئامۆژگاریه‌کانیشیدا ئه‌م فەرمووده‌یه‌مان به‌سه، که (ابن ماجه) له (عبدالله کورپی عومه‌ره‌وه) (خودا لێی رازی بیت) گێڕاوتیه‌وه

که گوتویهتی: (بێغه مبهری خودا ﷺ فرمویهتی: ((المؤمن الذي يخالط الناس ويصبر على اذاهم، اعظم اجرا من المؤمن الذي لا يخالط الناس ولا يصبر على اذاهم))^(١) ... واته "ئهو ئيمانداره ی تیکه لاوی خه لکی ده بیست و ئارام له سهر ئازاردانیان ده گریت، لهو ئیمانداره پاداشتی گه وره تره که تیکه لاوی خه لکی نابیت و ئارام له سهر ئازاردانیان ناگریت".

بینگومان (تیکه لاویون له گه ل خه لکی) ده بیست له پیناوی ئامۆژگاری کردنو به یاد هینانه وهیان له ربیازی چاکدا بیت، نابیت موسلمان، باز به سهر ئاینه که ی دابات، یان بنه ماکانی پشتگوێ بخت، یاخود به بیانوی خۆتیکه لا و کردنی خه لکی کاری ناشیرین و هه راکراو ئه نجام بدات. به راستی هاوه لێ به ریزو سه نگین (عبدالله کورپی مسعود) (خودا لێی رازی بیت) پیاویکی هه یجگار وردبین و زیره ک و کراوه هاوسه نگبوه، کاتیک گوتویه: (خالط الناس و دينك لاتکلمنه)^(٢). واته "به هاوسه نگ و ریکسازی له گه ل خه لکیدا تیکه لا به، به لام ده خیل وریابه له وهی که به وهی کاری خراپ و، به ده ر هفتاری و، وازه یان له ئه رکی سه رشانه وه ئاینه که ت زامدارو بریندار بکه یت".

٤- پاشان چواره مین جیاوازی له نیوان ئیمه و هاوه لانی ئه شکه وته که دا، ئه و واقیعه یه که ئیستا تیدا ده ژیین، ئه وان بینگومان له نیو گه لیک کافرو بێ باوه ردا ده ژیان که به رده وام سووربوون له سه رکفرو، هه میشه بانگه وازو ئامۆژگاری یه کانیان رته ده کرده وه، بۆیه هه رده بوایه خۆیانان لێ دابرن. به لام ئیمه له نیوه ندی که سانیکی موسلمان وادا ده ژین که زۆر جار مه سه له یه کی هاوبه ش (که ئایینی ئیسلام) له نیوانماندا هه یه و ده شیت لیه وه هه نگاو نیین و کاری له سهر بنیات بنیین و، له رێی پیکه وه ژیان وله گه ل تیکه لا بوونیانه وه بیانگیرینه وه بۆ خانه ی پابه ندی و په یره ی کردنی به رنامه ی خودا.

(١) ابن ماجه، کتاب (صلی الله علیه وسلم) الفتن، باب ٢٣ - الصبر علی البلاء) حدیث ٤٠٣١.

(٢) رواه البخاري - تعليقا - في كتاب ٧٨ - الادب - باب ٨١ الانبساط الى الناس في ترجمة الباب.

"له نیوان دابرانی جهستهیی و فیکریی دا"

لیڤه شدا پێویسته ئاماژه بکهین بۆ دابرانی فیکریی، جیاوازیی له گهڵ دابرانی جهستهیییدا دابرانی جهستهیی ئه وهیه خهڵکی به جی بیلێت و به لهش و لاره وه خۆتیان لی دابریت و له گهڵیاندا نه ژیت، به لکو نه وهت لایشتییت که له کونجی ماله که تا لیی دانیشیت، یان له ئه شکهوت و چیاکاندا، وهک زانیشمان ئه مه شیاو نه.

به لām دابرانی فیکریی، ئه وهیه به جهسته تی که لاوی خه لکی بیت، به لām به فیکرو دیدوبۆچوون و ره وشت و ره تار لییان جودا بیت، واته به هه ست و شعوروو تیروانینت خۆت له و رێبازه پوچه له ی ئه وان دابریت و په په ره ویی هیچ به شیکی رێبازه که یان نه که یت و ته نها به رێبازی نیسلام هه لسوکه وت بکه یت، به م ره نگه ش تی که لاویان ده که یت و کاریشیان تی ده که یت له کاتی که دا له بهر به ستیکی باشی و ادایت که کارت تی ناکه ن.

"له نیوان ته نگه به ریی دنیاو، به رفراوانی ئه شکه وتدا"

لاوه باوه رداره کان بریاری خۆدابران له گه له که یانداو، په نایان برده بهر ئه شکه وته که و ئومیده وار بوون خودای پهروه رداریان ره هه تیان به سه ردا برێژییت، خوداش نزای بۆ گیرا کردن و، ئومید و تکایانی بۆ به دیی هیئان و، له ئه شکه وته که دا ره هه ته تی خۆی به سه ردا رژاندن به راستی مڕۆڤ سه ری له و دیمه نه ده سوڕمییت، بپوانه:

ئه و دنیا فراوان و پان و به رینه ی که تییدا له گه ل گه له که یان داده ژیان، و پرای فراوانیه که ی، له بهر چاویان ته سه کبۆته وه، چونکه، به تال بووه له ئیمان، پاشان بۆیه

دنیايان له لا تنگه بهر بۆتهوه، چونکه پرپوه له كفرو له بى باوه پى به خودا. بهرته سكبوونه وهى دنيا و ژيانى دنياش له كاتى كدايه، كه له ئيمان خالى ده بنه وه كه كفرو به دكارى و گومراى به ته و اوى دايان ده پۆشیت، ئىدى مرۆفى باوه ردار هینده به ته سك و تنگه بهر ده يانبینیت كه خهريكه هه ناسه كانى لى ده پريت- كه چى ئه وه نه شكه وه - ته سكه شيان- له لا بهر فراوان بۆته وه وهه ستیان واكر دوه كه فراوان و پان و بهرینه، جاناخۆ له كوێه ئه مه هه ستیان بۆ هاتبیت؟!

بىگومان ئه وه هه سته كرده ئىكى راسته قینهيه، نه ك خه يالێك يان دلته وایيه ك يان گومانێك بىت، هه ر بۆه ش مرۆفى باوه ردار كاتێك په پره وى ئىسلامه كهى ده كات و له نىو راستيه كانى باوه ره كهيدا ده ژى، هه ست به خۆشى و ئاسووده یى و دلته و اوانى ده كات. لاوه كان ئه مه راستيه يان له نه شكه وه ته كه دا دۆزى بووه وه، ئه وه بوو به ئيمان وه له نىو نه شكه وه ته كه دا ژيان و تامة به ندایه تى و خۆشى پاران وهى شیرینی ئيمان يان تیدا چه شت و، هه ستیان به بهر فراوانيه كهى كرده بوو.

دياره ئه وهى، كه نه شكه وه ته كه يانى فراوان و ئاسووده و ئارام كرده بوو، ئه وه ره هه ته زۆرهى خودا بوو، كه خوازىارى بوون و كه خوداش خواسته كه يانى به جى گه ياند بوو وه هه تهى خۆى به سه ر دار شت بوون ﴿...يَنْشُرْ لَكُمْ رَبِّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ...﴾ (الكهف ١٦). به راستيه ش خودا له ره هه تهى خۆى به سه ر دار شت و، نه شكه وه ته كه يانى لى پرپوو و، هه ر به وه ش به كامه رانى و به خته وه رى ژيان. هه ر سه باره ت به ره هه ته ش خودا فه رمويه تى: ﴿مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ...﴾ (فاطر ٢). واته "گه ر خودا ده رگای خيّر له هه ر كه س و خه لكێك بكاته وه، كه س ناتوانیت دا بخت، گه ر خوداش خۆى دا ببخت، كه س ناتوانیت جگه له خودا و له جياتى خودا بى كاته وه".

کاریگه‌ریی ره‌حه‌تی خودا له گوتاری (سید قطب)دا

بێگومان (سید قطب) —خودا لێی خوشبێت— ده‌باره‌ی (کاریگه‌ریی ره‌حه‌تی خودا له‌سه‌ر ژيان کاتێک ئاوێزانی ده‌بێت)، هه‌روه‌ها ده‌باره‌ی ئه‌و ره‌حه‌ته له‌سه‌ر دنیا کاتێک تییدا بلاوه‌ده‌بێته‌وه‌و، له‌سه‌ر مڕۆفی باوه‌رپادارێش کاتێک بایه‌ به‌سه‌ردا ده‌کێشێت، چه‌ند وته‌یه‌کی هه‌یه‌و ده‌باره‌ی کاریگه‌ریی ژيانیش به‌بێ ئه‌و ره‌حه‌ته، دواوه‌، له‌ وته‌یه‌کیدا گوتویه‌تی: (هه‌ر نێعمه‌تی‌کێش ئه‌گه‌ر خودا په‌حه‌تی له‌گه‌ڵ دانه‌نێت ده‌بێته‌ سزاو ناخۆشی، هه‌ر نێعمه‌تی‌کێش په‌حه‌تی خودای له‌گه‌ڵ بێت، خۆی له‌خۆیدا ده‌بێته‌ نێعمه‌ت).

مڕۆ ژ گه‌ر له‌سه‌ر درێکێش بجه‌وێت به‌لام په‌حه‌تی خودای له‌گه‌ڵ دا‌بێت ئه‌وا ئه‌و جێگه‌ درکاوییه‌ی بۆ ده‌بێته‌ پێخه‌فیکی نه‌رم، که‌چی ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئاوریشم بجه‌وێت، به‌لام ره‌حه‌تی خودای لێ‌پرابوو ئه‌وا ده‌بێته‌ درکه‌لانیکی ئه‌ستوورو ناگرین. گرانه‌ترین کێشه‌ش به‌ره‌حه‌تی خودا چاره‌سه‌ر ده‌بێت، به‌کێشه‌یه‌کی زۆر ساده‌و ساکار ده‌رده‌که‌وێت. به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ چاره‌سه‌ری سانه‌ترین کێشه‌دا ره‌حه‌تی خودا نه‌ما‌بێت ئه‌وه ئالۆزوو دژوار ده‌بێت. هه‌ر به‌و ره‌حه‌ته خودایی یه‌ش پێگه‌ ترسناک و ئالۆزه‌کان ده‌برێت و هه‌ک پێگه‌ هێمن و متمان‌ه پێ‌کراوه‌کان ده‌رده‌که‌وێت. که‌چی شیوازو پێبازه‌ ئاسانه‌کان به‌بێ ره‌حه‌تی خودا ده‌بنه‌ بنکه‌ی له‌ناوچوون و فه‌وتان هه‌یج بارگرانه‌کیشی له‌گه‌ڵ ره‌حه‌تی خودا نیه‌، به‌لکه‌و له‌گرتنه‌وه‌ی دایه‌و که‌ له‌جیاتای ئه‌و ده‌ست به‌شتی‌کی تروه‌و بگرێت. هه‌یج بارگرانه‌ک له‌و ره‌حه‌ته‌دا نیه‌ ته‌نانه‌ت گه‌ر له‌مڕۆفی ره‌حه‌ت پێ‌کراو له‌تاریکیه‌کانی زینداندا بێت، یان له‌ دۆزه‌خی سزای دنیا‌یدا بێت، یاخود له‌ توله‌ریی تیاچووندا... هه‌یج خۆشی و به‌رفراوانیه‌کیش له‌ حاله‌تی نه‌مانی ره‌حه‌تی خودا نیه‌ ته‌نانه‌ت گه‌ر مڕۆ ژ له‌و په‌رپه‌ری نازو نێعمه‌ته‌دا‌بێت و به‌جێت و له‌کانگه‌ی هه‌موو خێرو خۆشی و

خۆشگوزهرانیه کیش داییت. چونکه ههر به رههمهتی خودا لهناخی دهروونهوه کانیای بهختیار و پهزامهندی و ئارامی دهتهقیتهوه، ههر به نهمانی رههمهتی خوداش لهناخی دهروونهوه میلهکانی کاتزمیری بی ئارامی و ماندویتی و بهلاو نارهمهتی و مهینهتی دهزرنگیتهوه^(۱).

ههروهها (سید قطب) چهند نمونهیهك دهبراره ی ئهو پیغه مبهرو کهسه پیاوچاكانهش دهخاته روو، که خودا بهرههمهتی خۆی دهراگی خێرو سهرفرازی لێ کردوونهتهوهو حالو گوزهرانیانی بو خۆشی و بهرچاوتیری گوپیوه، له مباریه شهوه گوتوویهتی: (رههمهتی خودا له هیچ جیگه و زهمانیکدا له هیچ خوازیاریکی نه گیراوه تهوهو لێ ئالۆزنه کراوه، ئهوهبوو پیغه مبهری خودا (ابراهیم) - سلاوی خودای لێ بیت - له ئاگره کهدا رههمهتی خودای بینیهوه، (یوسف) (سلاوی خودای لێ بیت) رههمهتی خودای له بیره کهدا بینیهوه، پاشان له زیندانیشدا ههر دیتی. (یونس) - سلاوی خودای لێ بیت - یش له نیو سکی نههنگه کهداو له سێ تاریکیدا بهدی کرد، (موسا)ش - سلاوی خودای لێ بیت - له دهریادا کاتیك مندا لێکی ساوای دا بر او له ههر هیرو ههر پاسهوانیهك بوو، رههمهتی خودای پێگهشت، ههروهها له کۆشکی فیرعه وندا، که دوژمنیکیشی بوو، له بۆسه دا بووه بۆی و بهدوایدا گهراوه. هاوهلانی نیو ئهشکهوته کهش له ئهشکهوته دا رههمهتی خودایان بهدی کردووه له کاتییکدا ئهو رههمهتیان له کۆشک و تهلارو خانووهکانی نیو شاردا له دهست دابوو، بۆیه ههندیکیان به هندیکی تریان گوتبوو: ﴿... فَأَوْرَأَ إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُم مِّن رَّحْمَتِهِ...﴾ (١٦) الْكَهْفِ ﴿﴾، ده پهنا بهرنه بهر ئهشکهوته کهو لهوێ خودا دهتاخاته بهر رههمهتی بهرفراوانی خۆی.. پیغه مبهری خوداش محمد ﷺ خۆی و (ئهبویه کر)ی هاوهلی، له ئهشکهوته دا رههمهتی خودایان

(۱) في ظلال القرآن، ۵: ۲۹۲۲.

بینیهوه له کاتیکیشدا که گهلهکهیان بهدوایاندا دهگهراڤان و شوپین پیکانیان ههڵدهگرتن.. ئیدی ههر کهسێک لهو پهڕی ناو میڤیدیدا تهنها پهناي بۆ رهحهتهی خودا بردییت و ههر پرووی له قاپیی رهحهتهی خودا کردییت و وازی له ههر قاپی و دهروازهیهکی دنیا یی هینابییت و، دهستی له ههر هیزیکێ ڕوای تهباری رهحهته و له ههر دیاردیهیهکی گومان پێ براویشی ههڵگرتییت، ئهوه به بیگومان رهحهتهی خودای بهدی کردووه و بهرکهوتووه" (۱).

دیاریکردنی ئەزمونیکی دی له مامه له له گهڵ رهحهتهی خوادا..

ههروهها (سید قطب) که به شیوهیهکی واقعی مامهلهی له گهڵ رهحهتهی خوادا کردووه، که به کردهوهش له حهقیقه تهکانی ژیانیدا ههلس و کهوتی کردووه، که دیوێتهی ژیان به رهحهته و بهزهیی خوداییهوه چۆنه، ئەزمونیکی کردیهی و زیندووی خۆیان له مامه له له گهڵ رهحهتهدا بۆ دهگێڕیتهوه و دهلیت: "ماوتهوه بلیم، کاتیک من به سوپاسکردنی خوداوه پروو له رهحهتهیکی تایبهتهی خودا بووم، له مانایهتهوه پیم زانیوهوه له ساتیکدا هاتۆته به رهو پروم، له ساتیکدا، که من له تهنگانه و ماندوویی و تهنگه بهری و نا رهحهتهیدا بووم، له ساتی وشک ههلاتنی روحي و، به ده بهختی دهروونی و، تهنگ پێ ههڵچنن به تهنگانه و، بارگرانی له نا رهحهتهیدا، له وساتانهدا رهحهتهی خودا هاتۆته به رهو رووم، له وساتانهدا خودا بۆی ئاسانکردم که ئاگاداری باری راستی و حهقیقه تهکهی یم، له و کاتانهدا بارانی حهقیقه تهکهی به سههر روحمدا برژییت و هه ئه وهی بۆن و بهرامیهکی خوش بییت و هه لێ ده مژم و هه ست به روشتن و خسانی بکه م له ناخی دهروونمدا. ئه مه حهقیقه تهکه و ده یچیژم، نهک مانایهک بییت و په ی پێ ببه م، به راستی خۆی له خۆیدا

هەر ڕه‌حه‌مه‌ت بووه‌و له‌خودی خۆیشدا ته‌فسیرێکی واقیعی ئه‌و ئایه‌ته‌م بۆ ده‌کات که ئه‌م کرانه‌وه‌یه‌ی خۆی بۆ کردوومه‌ته‌وه‌.

بێگومان من له‌مه‌وپێش ئه‌م ئایه‌ته‌م زۆر خویندۆته‌وه‌و، زۆرجاریش پێیدا تێپه‌ریوم، به‌لام له‌و ساته‌ وه‌خته‌دا، که باسم‌کرد بۆن و به‌رامه‌و گولای به‌سه‌ردا ڕشتووم و ماناکه‌یم به‌دی کردووه‌و، ڕاستی و حه‌قیقه‌ته‌که‌یم به‌ته‌نها بۆ دابه‌زیوه‌و پێشی گوتووم: (ها ئا ئه‌وه‌تا نمونه‌یه‌ک له‌ره‌حه‌مه‌تی خودا کاتێک ده‌کرێته‌وه‌، ده‌بروانه‌ چۆن ده‌بی‌ت؟)

له‌ڕاستیشدا خۆ هیچ گۆڕانکارییه‌ک له‌ چوارده‌ورم (له‌ ده‌ره‌وه‌ی قه‌واره‌ی جه‌سته‌) پێدا نه‌بووه‌، به‌لام هه‌موو شتێک له‌ ناخدا گۆرا، به‌ڕاستی ئه‌مه‌ نیعه‌مه‌تێکی هیجگار گه‌وره‌یه‌، ئه‌گه‌ر دل بۆ حه‌قیقه‌ته‌ی گه‌وره‌ له‌ حه‌قیقه‌ته‌کانی وجود (وه‌ک بۆ ئه‌م حه‌قیقه‌ته‌ گه‌وره‌یه‌ی نیو ئایه‌ته‌که‌) والا بی‌ت و بکریته‌وه‌" (١).

"شوینی ئه‌شکه‌وته‌که‌"

له‌ ئاسانکاری خودا بۆ لاوه‌ باوه‌ڕداره‌کان، ئه‌و ئه‌شکه‌وته‌بوو، که سرووشی په‌نا بۆ بردنی پێدان. قورئان ئاماژه‌ی بۆ جێکه‌وته‌ (موقع)ی ئه‌شکه‌وته‌که‌و ئه‌و به‌لگه‌و نیشانانه‌ی نیویشی کردوه‌، له‌ گه‌ڵ ئاماژه‌ بۆ ئه‌و سه‌ربازه‌ ڕامکراوانه‌ی خودا، که ڕام و به‌رده‌ست (تسخیر)ی کردبوون بۆ خزمه‌تکردنیان و، ئاسانی تیدا نیشته‌جێ بونیان: ﴿وَرَى السَّمَاسَ إِذَا طَلَعَتْ نَزْوَراً عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ إِلَهُمُ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ (١٧) الکهف: نیمام (ابن کثیر) - خودا لێی خۆشبێت - له‌ ئایه‌ته‌که‌وه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ دینیت، که

(١) فی ظلال القرآن، ٥: ٢٩٢٤.

پرووی دەرگای ئەشکەوتە که به‌رهو باکوور بووه، له‌م پرووه‌وه گوتووێه‌تی: (له‌مه‌دا به‌لگه‌یه‌ك هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که دەرگای ئه‌و ئەشکەوتە پرووه‌وه باکوور بووه، چونکه خودا خۆی هه‌واله‌که‌ی وا راگه‌یاندووه، که ئه‌گه‌ر تیشکی خۆر له‌کاتی هه‌لاتنیدا که‌وتبێته‌ نێو ئەشکەوتە‌که‌وه، ئه‌وا به‌لای راستدا لار بۆته‌وه، واته‌ سیبهره‌که‌ی به‌لای راستداو له‌ریی لاربوونه‌وه‌ی تیشکی خۆره‌وه که‌م بۆته‌وه. ئەمه‌ش له‌به‌رئەوه‌ی هه‌رچه‌نده له‌ ئاسۆدا به‌رزتر بێته‌وه، تیشک و گه‌رمییه‌که‌شی که‌م ده‌بێته‌وه، تا له‌ کاتی ئاوابووندا هه‌یج شتیکی وای له‌و جێیه‌دا نامی‌نێت. هه‌ر بۆیه‌ش فەرموویه‌تی: ﴿وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ﴾: واته‌ خۆره‌که‌ له‌ باکووری دەرگا که‌یه‌وه چۆته‌ نێو ئەشکەوتە‌که‌یان ئەمه‌ش له‌ پرووی خۆره‌لاته‌وه. به‌مه‌ش ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر راستیی و ته‌که‌یان ده‌کات^(١).

خۆ ئه‌گه‌ر ئیمه‌ هاوڕێی (نیمام — ابن کثیر) بین له‌ به‌لگه‌هێنانه‌وه‌یدا به‌و ئایه‌ته‌ له‌سه‌ر جێکه‌وته‌ی ئەشکەوتە‌که‌، به‌لام له‌وه‌دا هاوڕێی نین، که‌ خۆره‌که‌ له‌ باکووری دەرگا که‌یه‌وه له‌کاتی خۆرئاوابووندا چووبێته‌ نێو ئەشکەوتە‌که‌یه‌وه، چونکه‌ ئایه‌ته‌که‌ هه‌والی ئه‌وه‌ی راگه‌یاندووه، که‌ خۆره‌که‌ له‌ کاتی خۆرئاوا بووندا پرووه‌وه باکوور لێیان دوورکه‌وتۆته‌وه‌وه لاربۆته‌وه‌ مانای (تَقَرُّهُمْ) واته‌: لێیان دوور ده‌که‌وته‌وه‌وه خۆی لێ لاده‌دات، چونکه‌ له‌زمانی عه‌ره‌ییدا (قرض) مانای (قطع) ده‌گه‌یه‌نێت.

زانای ئیسلام (مجاهد) گوتووێه‌تی: "تَقَرُّهُمْ" - واته‌ به‌جێیان ده‌هێلا - (ترکه‌م)." .

(قتاده)ش گوتووێه‌تی "تَقَرُّهُمْ" - واته‌: وازیان لێ ده‌هێنێت (تدعهم)." .

(١) تفسیر القرآن العظیم لابن کثیر (٣: ٧٥)

(نحاس)یش گوتویهتی: "(القرض) واته برین و وازلیهینان (القطع والترك)"
ئهمهش له زماندا زانراوه.

(قرطبی)یش گوتویهتی: "ماناکهی ئهوهیه ئهوان ههڵبەت خۆریان (وهك ریزلینانیک بۆیان) بهرنه کهوتوه.. ئهمه وتهی (ابن عباس)یشه"^(۱).

ئهو له بهلگه و نیشانهکانی خدا بووه.. (ذلك من آیات الله).

کۆمهڵی زانیانی تهفسیر بیرپریان وابوو، که خۆر نه له کاتی ههڵاتن، نه له کاتی ئاوابووندا بهریاننه کهتوه، ئهمهش بههۆی جیکهوتهی ئهشکهوته کهو ئهوه ده رگایه شیهوه که پروهو باکوور بووه، له مهر ئهم واتیهش، ئیمام (ابن کثیر) گوتویهتی: (ئهمه پروو و ئاشکرایه بۆ ئهوه که سهی بهوردی سه رنجی داوه و زانیاریی له سه ر زانیانی پروکاره کهو، سه ورپانهوی خۆرو مانگو ئهستیره کان هیه. پرونبونهوی ئهمهش له وه دایه ئه گهر ده رگای ئهشکهوته که له پرووی خۆرهه لاتهوه بوايه، ئهوا له کاتی خۆرئاوا بووندا هیچ شتیکی وای له تیشکی خۆر بهرنه ده کهوت، گهر له پرووی قیبله شهوه بوايه ئهوا له کاتی ههڵاتنداو له کاتی ئاوابوونیشدا بهرینه ده کهوت، سیبهره کهش به لای راست و به لای چهپدا لار نه ده بووه، خۆ ئه گهر ده رگا له پرووی خۆرئاوا شهوه بوايه ئهوا له کاتی ههڵاتنی خۆردا تیشکی خۆری تی نه ده چوو، به لکو له نیوه پۆوه تا خۆرئاوابوون تی ده چوو"^(۲).

جیی باسیشه ئیمه هاوپای (ابن کثیر) نین له تیگه یشتنیدا ده رباری بزوتنی خۆر. گوايه ئهوه ئهشکهوتهی، که لاوهکانی تیدا بووه، له کاتی خۆرهه لاتن و ئاوا

(۱) الجامع الاحکام القرآن للقرطبي (۱۰: ۳۶۹).

(۲) تفسیر ابن کثیر (۳ ۷۵).

بووندا خۆری لیکهوتوو، چونکه ریی تهواوو یه کلاکراوه له وشهکانی نایهته که دایه، که خۆر ههرگیز نه چۆته ئەشکهوته کهوه، نه له کاتی بهیانی و نه له کاتی نیوهڕۆداو، خوداش ههرخۆی زانایه (والله اعلم).

قورئانی پیرۆز جیکهوتهی ئەشکهوته کهو بزووتنی خۆری به دهویدا به دوو نیشانه له نیشانهکانی خدا داناه: (ذلک من آیات الله). مانای به نیشانه بوونی ئەمانهش، ئەوهیه بینگومان خدا خۆی خواست و قهدهری بۆ ئەوان وابوو، که پهنا ببه نه بهر ئەو ئەشکهوته و سرووشی چوونه ناوهوی پێدان، پاشان ویستی خدا له سههر ئەوهش بوو، کهوا ئەشکهوته که لهو جیکهیه داییتو، بزواتی خۆریش به دهویدا بهو شیوهیه بێت.

بهلام زانا (زجاج) بۆ چوونیکی تری له تهفسیری نایهته کهدا ههیهو بهرای خۆی: "بینگومان کرداری خۆره که نیشانهیه که بوو له خوداوه، بی ئەوهی ده رگای ئەشکهوته که روو لهو لایه بووبیت، که وای پێویست کرد بێت" (۱).

به مانای: خۆره که، ئەگەر به پێی سروشتی خۆی بوایه، ده شیا بجیتته نیو ئەشکهوته کهوه، بهلام خدا فهرمانی پێ کردوو که له ناست لاوه کاندای کورت ولار بێتهوه، له بهیانیاندا لێیان دوور کهوێتهوه و له نیوهروانیشتا ههروهها، خۆ ئەگەر خدا ئەو فهرمانه ی پێ نه کردایه، ئەوا خۆره که ده کهوته نیو ئەشکهوته کهوه.

رای یه کلاکراوهش له مبارهیهوه ئەوهیه، که کۆمه لای زانایانی ئیسلام پێی گهیشتون، وێناندنێ شیوهی کهوتنیان له نیو ئەشکهوته کهدا قورئانی پیرۆز وێنه کهوتن و راکشانی لاوهکانی له نیو ئەشکهوته کهدا به شیوهیه کی هێجگار وردو دیارو کاریگهرو گرتوووه به جۆرێکی شه، که کاتی که به سه رهاته کهیان ده خوێنینهوه

(۱) تهفسیری - قرطبي - (۳۶۹: ۱۰)، ههروهها (امام - ی - شنفی - یش) له أضواء البيان (به رگی ۴، لاپه ره ۳۳-۳۴) دا، رای (زجاج) ی هیناوه په سه ندی کردوو، ئەو رایه ی پێشووشی پهت کردۆتهوه .

وادهزانین خهڕیکه دهیانینین و ههست به وجودیان دهکهین، ئهمهش له دیاری و زیندویتی و یتاندنی ئیعازی بێهاوتای قورئانه...

وهك خودا دهفرمویت: ﴿وَتَحْسَبُهُمْ آتِفَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَسِطٌ ذِرَاعَاهُ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعَتْ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا﴾ (الكهف ١٨)... له ئایهتهکهی پیششودا ئاماژه کراوه بۆ قهدهرو خواستی خودا بۆ ئهوان که له ئهشکهوتهکهدا بن، چونکه ئهوه بۆ ئهوان گونجاو بووه.. لهم ئایهتهشدا ئاماژه کراوه بۆ قهدهریکی تری خودا بۆیان له کاتیکیدا ئهوان نووستووو جینشینی نیو ئهشکهوتهکه بسوون، پارێزهریکیان به یارمهتی خودا بۆ ماوهتهوه.. ئهم قهدهرو خواسته خوداییهش له چهند خالیکیدا خۆی دهنویتی، وهك:-

١- وای لی کردوون که چهن دین سالی دوورو درێژ بجهون بێئهوێ زهوێ له لاشهکانیان بخوات، یان ههستهکانیان تیک بجیتو، بێئهوێ هیچ کهسیکیش لی یان نزیک بیتهوه.

٢- بۆ ئهوێ لاشه ههستهکانیشیان پارێزراو بیت، چاوهکانیان کراوهبوون و پوانینیان ههبووه و سه رهپایی ئهوێ خهوتوویشن ئهمهش بۆ ئهوێ تیک نهچن و خراپ نهبن، ههروهها بۆ ئهوێ ههوايان بۆ بجیت، چونکه ئهمه زیاتر هوێ مانهوهێ چاوانیان بووه.

٣- مه بهستیکی تریش له هیشتنهوهێ چاوانیان به کراوهیی، له فرمایشتهکهی خوادا هاتوه: (لَوِ اطَّلَعَتْ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا)، ئهمهش به مانای بۆ ترساندنی ههركهسیك بووه که بۆی پوانین، تاكو خراپهیهکیان دهرهق نهکات، چونکه له کاتیکیدا بۆی پوانیون و بینوونی کهوا چاوانیان کراونهتهوه و وهك ئهوهش دیاربوووه گوايه بۆی دهپوانن، یه کسه ر ههلاتوه له لایان.

٤- بۆئەوهی زهوی له لهشو لاریان نهخوات، هه‌لگێڕو داگیرپان پئی‌کراوه:
(وَنَقْلِبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ) .. هه‌لبێژاردنی فهرمانی رانه‌بردوو
(الفعل المضارع) لهم رسته‌یه‌دا (ونقلبهم) که ده‌لاله‌ته له‌سه‌ر نوێ‌کردنه‌وه‌و
به‌رده‌وام کردن، ده‌لاله‌تیشه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌لگێڕانه‌وه‌ی لاشه‌کانیان
به‌رده‌وام هه‌میشه‌یی بووه، نه‌ک (وه‌ک هه‌ندیک له پیشینه‌کان ده‌لێن گوايه: له
سالی‌کدا دووجار بووه).

گه‌رانه‌وه‌و خستنه‌ پالی فهرمانی هه‌لگه‌راندنه‌وه‌شیان بۆ (خودا) ده‌لاله‌ته
له‌سه‌رئه‌وه‌ی، که ئه‌مه‌ کاری خودا و قه‌ده‌رو فهرمانی خۆی بووه‌و دياره‌ خودا
فریشته‌یه‌ک له فریشته‌کانیشی راسپاردوه به‌ئه‌جمادانی کاری هه‌لگێڕانه‌وه‌یان.

٥- له رێکی و ته‌واویی بایه‌خپیدانیان و پاراستنیشیان، ئه‌وه‌یه‌ خودا خواستی
وابوو که سه‌گێکی‌شیان له‌پیش ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که هه‌بووبیت، و له‌و شوینه‌دا
هه‌لتوووتاوه (دانیشتوو) و، هه‌ردوو په‌لی لی‌بلاو‌کردۆته‌وه‌و نووستوو. به‌لام
باری جه‌سته‌یی سه‌گه‌که جی‌گێرو نه‌گۆر‌بووه، واته‌ به‌ملا‌ولادا
هه‌لنه‌گه‌ریندراوه‌ته‌وه، بکه‌ری په‌ل درێژ‌کردن (بس‌ط) که له‌عه‌ره‌بیدا (باس‌ط)ه
به (اسم ی فاعل = بکه‌ر) داده‌نریت، مانای نه‌گۆری و مانه‌وه له‌سه‌ر یه‌ک جۆره
حاله‌ت ده‌گه‌یه‌نیت. ئیدی کێ ده‌توانیت لی‌یان نزیک بیت‌ه‌وه‌و ئازاریکیان پئی
بگه‌یه‌نیت له‌کاتی‌کدا سه‌گه‌که‌شیان به‌و حاله‌ته‌وه پاسه‌وانه له‌به‌رده‌م ده‌رگای
ئه‌شکه‌وته‌که‌دا.

٦- هه‌رکه‌سێک بیری له ئازاردانیان و ده‌ستدریژی کردنه سه‌ریان کردبیت‌ه‌وه، ترسو
بیم خراوته نیو دلییه‌وه، ده‌ستبه‌جێ لی‌یان هه‌لاتوو.

وینا‌کردنی وردی ئه‌شکه‌وته‌که‌و باری جه‌سته‌یی لاوه‌کانیش تییدا، به‌لگه‌ی
سه‌رچاوه‌گیری قورئانه.

وهك تییینی دهكهین قورئان چهند زانیاریهکی وردو گرنگی (بهشیوازی ئیعبازی وینه گرتنی دیمه نه کان) له مەهر ئەشکه و ته کهو جیکه و تهو بزواتی خۆر له گه لیداو، له مەهر لاوه کانی نیو ئەشکه و ته کهش، خستۆته پروو.

زانایان ئەم زانیارییه قورئانیانه یان به به لگهی سه رچاوه گه ربی (مصدری) قورئان داناه، کهوا له قورئانه وه سه رچاوه یان گرتووه و، ههروه ها به و به لگه و نیشانانه شیان داناون، که ته نه ها له خودا وه هاتوون، نهک له خودی (محمد) وه ﷺ.

رێبازی به به لگه دانانه که شیان ئەوهیه، پیغه مبه ر ﷺ سه باره ت به ها وه لانی ئەشکه و ت پرسیا ری لیکرا وه و، وه لامی پرسیا ره کانیش به و زانیاریانه وه هاتو وه، به لام زانیاریه کانیش نه له ته و رات و نه له ئینجلیشدا دیاری نه کرا ون، به م ره نگه ش نه گه ری وه رگرتیان له و کتیبانه وه پو و چهل ده بیسته وه.

وهك زانرا ویشه پیغه مبه ر ﷺ له ژیا نیدا ئەو ئەشکه و ته ی نه دیوه و نه چۆته سه ر لاوه کان له نیو ئەشکه و ته که دا .. به م ره نگه نه گه ری وه رگرتنی ئەم زانیاریانه له و ریکه یه شه وه، که گوا یه دواتر خۆی خو ئیند بنیه وه، پو و چهل ده بیسته وه.

ته نه ها ئەوه ده مین یته وه، که هه ر خودای پاک و بێ خه وش زانا و شاره زایه و، هه ر خوداش خۆی سه رووشی ئەو مه سه له یه ی به پیغه مبه ره که ی ﷺ گه یان دو وه. به م پییه ش ئەوه مان بۆ ده سه ملیت، کهوا قورئانی پیرۆز سه رچاوه ی زانیاریه کانه و بیگو مان قورئانیش له لایه ن خودا وه نی ردا وه ته خواره وه.

(ثیمام السهیلی) له کتیبی (الروض الانف) دا گو تویه ته ی: (سوودی گه و ره و زانیاریی دیار له و سیفه تانه دا ئەوه یه، که ئەم زانیاری و پو و نکرد نه وانه ه یچ که سیکی ش له وانه ی که لاوه کانیشی بینیه، نه زانرا وه، چونکه هه ر که سی: نه گه ر چا ویشی پیا ن که و تبی ت، ده سه به جی ترسی کی زۆری لێ نیشتو وه، بۆیه نه یه توانیه هه مو و ئەو زانیاریه وردو گرنگانه ده ربا ره ی بارو دۆخی لاوه نوو ستو وه کان بزانی ت و به و ردی سه رنج له حا له ت و شی وه ی خه و ته نه که یان بدات ..

پێغه مبه‌ری خ‌وداش ﷺ ه‌هرگ‌یز نه‌یدیب‌وون‌و، ه‌یچ ق‌سم‌و با‌سیکی له‌بار‌ه‌یان‌ه‌وه نه‌ب‌ی‌ست‌بو‌و، ک‌ت‌ی‌ب‌ی‌ک‌یش‌ی له‌سه‌ریان نه‌خ‌و‌ین‌د‌بو‌وه‌وه، ج‌گ‌ه له‌وه‌ی ه‌ه‌ر نه‌خ‌و‌ین‌د‌ه‌وار‌یش بو‌وه‌و له‌ن‌ی‌و گ‌ه‌ل‌ی‌کی نه‌خ‌و‌ین‌د‌ه‌وار‌دا بو‌وه، به‌لام ب‌ی‌گ‌ومان زانیاری و ه‌ه‌وال‌ی‌کی وای له‌سه‌ر ئ‌ه‌و به‌سه‌ره‌اته ب‌ۆه‌ینان که پ‌ی‌ش‌تر ه‌ی‌چ که‌سی‌کی دی پ‌ی‌ی نه‌گ‌ه‌یان‌د‌بو‌ون.

ئ‌ه‌وه‌ش له‌ پ‌ی‌ی ئ‌ه‌و س‌رو‌وش (وح‌ی)ه‌ی که له‌ خ‌وداوه به‌وش‌ی‌وه رو‌ون‌و نا‌ش‌ک‌رای‌ه‌و به‌و به‌ل‌گ‌ه ت‌ه‌وا‌وان‌ه‌وه ب‌ۆی ه‌ی‌نان^(۱).

سه‌گ‌ه‌که‌شیان له‌پ‌یت‌و به‌ره‌که‌تی ئ‌ه‌وان به‌ه‌ره‌مه‌ند ده‌ب‌یت

ق‌ورئانی پ‌ی‌ر‌ۆز با‌سی ئ‌ه‌و سه‌گ‌ه‌شی ف‌ه‌رام‌ۆش نه‌ک‌رد‌وه‌وه، که یا‌وه‌ری لا‌وه‌کان بو‌وه‌و با‌سی ش‌ی‌وه‌ی دان‌ی‌ش‌تن‌ی ک‌رد‌وه‌وه که ه‌ه‌رد‌وو پ‌ه‌لی ل‌ی‌ی ب‌لا‌و‌ک‌رد‌ۆت‌ه‌وه له‌به‌ر‌ده‌م ده‌ر‌گ‌اک‌ه‌دا له‌وان‌ه‌شه ه‌ه‌ند‌یک که‌س پ‌ر‌سی‌ار ده‌ر‌بار‌ه‌ی ح‌یک‌مه‌تی با‌س‌ک‌رد‌نی سه‌گ‌ه‌که‌یان ب‌که‌ن، دی‌اره ح‌یک‌مه‌ت له‌وه‌دا ئ‌ه‌وه‌یه که - وه‌ک پ‌ی‌ش‌تر گ‌وت‌مان - ئ‌اما‌ژه ب‌ۆ چ‌او‌گ‌دار‌ی‌تی (ق‌ورئان)ک‌را‌وه، ده‌نا چ‌ۆن پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر‌یش ﷺ ده‌یزانی که‌وا (سه‌گیان له‌گ‌ه‌ل بو‌وه‌و، ه‌ه‌رد‌وو با‌لی ب‌لا‌و‌ک‌رد‌ۆت‌ه‌وه، له‌به‌ر‌ده‌م ده‌ر‌گ‌ای ئ‌ه‌ش‌که‌وته‌ک‌دا) ئ‌ه‌گ‌ه‌ر س‌رو‌وش (وح‌ی)ی ب‌ۆنه‌ه‌ات‌ایه‌؟!

زانیانی ئ‌ی‌س‌لام له‌م ر‌وه‌وه با‌س له‌وه ده‌که‌ن که ب‌ی‌گ‌ومان سه‌گ‌ه‌که‌شیان ه‌ه‌مان پ‌یت‌و به‌ره‌که‌تی ئ‌ه‌وانی به‌ر‌که‌وت‌وه به‌ه‌ۆی یا‌وه‌ری‌ک‌رد‌نیانه‌وه.

ئ‌یم‌ام (ابن ک‌ثیر) گ‌وت‌و‌ویه‌تی (سه‌گ‌ه‌که‌شیان به‌ه‌ه‌مان پ‌یت‌و به‌ره‌که‌ت‌یک، که به‌ر ئ‌ه‌وان که‌وت‌وه، به‌ه‌ره‌مه‌ند بو‌وه، وات‌ه وه‌ک ئ‌ه‌وان به‌و‌ح‌ال‌ه‌ته‌وه خ‌ه‌و‌ن‌را‌وه، ئ‌ه‌مه‌ش

(۱) الروض الانف للسهيلى، ۳: ۱۶۵-۱۶۶ (ب‌أختصار).

سوودیکی یاوه‌ریکردنی پیاوچاكانه. بهم پێیه سه‌گه‌ش باسو وه‌ولۆ به‌سه‌ره‌اتیکی هه‌بووه^(١).

ئیمامی (قرطبی) یش گوتویه‌تی: "خۆ نه‌گه‌ر هه‌ندێك سه‌گ-یان- سه‌گێك- ئه‌و پله به‌رزهی به‌یاوه‌ریکردن و تێكه‌ڵبوونی له‌گه‌ڵ پیاوچاكان و خواپه‌رستاندا ده‌ستكه‌وتییت، به‌م شیویه‌ خوداش له‌ کتێبه‌که‌یدا هه‌والی له‌سه‌ر هینابن، ئه‌ی داخۆ که‌سانی باوه‌ردار و خواناس (که‌ خودا به‌یه‌ك ده‌گرن و له‌ یه‌ك خواپه‌رستی دان) و، تێکه‌لی پیاوچاكان و خواپیستان و خوشه‌یستانی خودا ده‌که‌ن، له‌چ پله‌و پایه‌یه‌ك دا بن.. ته‌نانه‌ت له‌و جو‌ره هه‌والانه‌ی تایبه‌ت به‌و سه‌گو گیانه‌وه‌رانه‌دا دانه‌وایی و لاوانده‌وه‌یه‌ك بۆ ئه‌و باوه‌ردارانه‌ش هه‌یه، که هیشتا نه‌گه‌شتونه‌ته پله‌کانی کامل بوون و درێغیان هه‌یه، به‌لام پێغه‌مبه‌ریان ﷺ خوشده‌ویت"^(٢).

جا له‌کاتی وردبوونه‌وه له‌م نایه‌تانه‌دا ده‌بینین جیاوازییه‌ك له‌نیوان هه‌والی لاوه‌کان و، هه‌والی سه‌گه‌که‌یاندا هه‌یه، جیاوازییه‌که‌ش ئه‌وه‌یه، ئه‌وان به‌لای راست و چه‌پدا هه‌لگیراونه‌ته‌وه، که‌چی سه‌گه‌که‌یان وای لی نه‌کراوه، به‌لکو ته‌نها هه‌ردوو په‌لی له‌به‌رده‌م ده‌رگا که‌دا بلاوکه‌راوه‌ته‌وه و، به‌وشیویه‌ خه‌وتوه.

ئیمامی (سهیلی) هه‌ولیداوه حیکمه‌تی ئه‌و هه‌لنه‌گیرانه‌وه‌یه‌ی سه‌گه‌که‌ش ده‌ستیشان بکات، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، که‌وا لاوه‌کان باوه‌ردارن و له‌ خوشه‌ویست و شوینکه‌وتوانی خودان، له‌دنیا و له‌ رۆژی دوايشدا، دياره سه‌گه‌که‌ له‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌یه، مه‌گه‌ر نابینیت خودا فەرموویه (له‌به‌ر ده‌رگا که‌ بووه/ بالوصید) واته: له‌ هه‌وشه‌ی نه‌شکه‌وته‌که، نه‌ك له‌گه‌ڵ لاوه‌کان له‌ ناوه‌وه‌ی بوویت. بێگومان مه‌لانیکه‌ته‌کانیش ناچه‌ نیو مالیکه‌وه، که سه‌گی تیدا بی‌ت^(٣).

(١) تفسیر ابن کثیر، (٣: ٧٦).

(٢) تفسیر القرطبی (١٠، ٣٧١-٣٧٢).

(٣) الروض الانف (٣: ١٦٦-١٦٧).

جگه لهم حیکمهته، دهشیت حیکمهتی تیشی تیدا بیت، وهك ئاماره کردن بو تواناو قودرهتی خودا له سهر پاراستنی نووستوو هکان. ئەم توانا خوداییهش ژیریاری هیچ هۆکاریک نیه، چونکه خودا له پێی هه‌لگیراندنیانه‌وه لاوه‌کانی پاراستوو، زه‌ویش له‌ جه‌سته‌کانیانی نه‌خواردوو، که‌چی له‌کاتی‌کدا خودا له‌ پێی هه‌لگیراندنه‌وه‌وه سه‌گه‌کیانی نه‌پاراستوو، زه‌ویش له‌ لاشه‌ی سه‌گه‌که‌ی نه‌خواردوو سه‌ره‌پایی ئه‌وه‌ی سێ سه‌دو نو‌ سال سه‌گه‌که‌ به‌بێ جم‌وجول له‌و حاله‌ته‌دا ماوه‌ته‌وه‌و جیگیر بووه‌).

" هه‌ل‌سوکه‌وتی لاوه‌کان "

دوای وه‌خه‌به‌ره‌هینانه‌وه‌یان له‌ نووستنه‌که‌یان "

خودا فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿ وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِنِسَاءٍ لِّوَايَنَّهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ ﴿١٩﴾

الكهف ﴿١٩﴾

خودای په‌روه‌ردگار لاوه‌کانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ی وه‌خه‌به‌ره‌هینان له‌و خه‌وه‌ی، که‌ سێ سه‌دو نو‌ سالی خایاند، لهم ر‌ستانه‌شدا گوزارشته‌ قورتانیه‌که‌، ئاورپکی جوانی له‌مه‌ر به‌خه‌به‌ره‌هینانه‌وه‌یان به‌کرداری زیندوو‌کردنه‌وه‌ (بعث) داوه‌ته‌وه‌: " وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ " چونکه‌ کرداره‌که‌ هاوشیوه‌ی کرداری زیندوو‌کردنه‌وه‌ی مردوو‌انه‌ له‌ گۆره‌کانیانه‌وه‌، ده‌نا ئایا ده‌شیت مرو‌ژ پتر له‌ سێ سه‌د سال بژی و بتوانیت جه‌سته‌شی به‌ پار‌یزراوی به‌هیل‌یت‌ه‌وه‌، دوای ئه‌وه‌ش له‌ نووستنه‌که‌ی و خه‌به‌ری‌ت‌ه‌وه‌؟ به‌راستی ئه‌مه‌ موع‌جیزه‌یه‌کی دیاری خوداییه‌و، به‌لگه‌یه‌ له‌سهر توانای په‌هاو به‌ربلاوی خوداو، له‌سهر خواستی به‌جیگه‌یه‌نراویشی.

ههروهها گوزارشت (تهعبیر) له زیندووکردنهوه، مانای ئهوه دهگهیهنیت، که لاوه باوهردارهکان جهستهو ههستو شعورو پۆشاکهکانیان پارێزراو بوون و هیچ کهم و کوورپیهکیان تێدا پیدانهبوو. (بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ) = (وهخه بهرمان هێنان تاكو پرسیارو گفتوگۆ لهگهڵ یهکدییدا دامهزرێنن لهسهرا ماوهی نووستنیان) له رستهکهدا (لام) ی (لِيَتَسَاءَلُوا) بهپیتی بهدوا دواچوون (لام العاقبة) دادهنریت، بهمانای له ئهجمای پرسیارو بهدواداچوون لهنیوخۆیان و لهسهرا ماوهی مانهوهیان.. دیاره ئهوان لهسهرا ماوهی مانهوهیان له ئهشکهوتهکهدا پرسیاریان له یهکدی کردوه، بۆ نمونه یهکیکیان لێ پرسیون: (ئێوه چهند لهم ئهشکهوتهکهدا به نووستویی مانهوتهوه) یهکیکیشیان له وهلامیدا گوتویهتی (رَوَّيْتُكَ يَانْ هَنْدِيكْ لهماوهی رَوَّيْتُكَ ماوینهتوه.. لهوانهیه رَوَّيْتُكَ تهواو خهوتبین، یان بهشیک له رَوَّه که خهوتبین).. ئهوان لهو برهوایه دابوون ههر هێنده خهوتبن، چونکه ههرچی له ئهشکهوتهکهدا بووه وای بۆ دهخستوون که رَوَّيْتُكَ یان بهشیک رَوَّ خهوتوون، ههموو ئهو شتانهی نیو ئهشکهوتهکه دهلالهتی لهسهرا ئهوه کردوه که ماوهی خهوهکهیان درێژ نهبوو، چونکه هیچ شتیکی چواردهوری خۆیان تیک نهچوووه نهڕزیوهو نهگۆراوه.

وادیاریشه ههندیکیان ئهوه وهلامهیان به وهلامیکی وردو تهواو دانهناوهو زانیویه، که ناتوان ماوهی مانهوهیان له خهوی نیو ئهشکهوتهکهدا مهزهنده بکهن، بۆیه ئهو زانیارییهیان تهنها بۆ خودا گهپاندۆتهوهو گوتویه: "رَبِّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ".

لهم ههلوێستهشیانهوه پهندو وانیهك وهردهگرین، ئهوهیه ناییت خۆمان لهوهدا ماندوو بکهین، که هیچ ئامرازیکی ساغو سهلیم و پێنماکاری وامن بۆ قوول بوونهوه تیایدا دهست دهکهوێت، چونکه ئهوه تهنها بهفیرۆدانی کات و ههول و

فیکره، کهوابوو پێویسته ئهوه تهنها بۆخودا بگێڕینهوه و ئهوهی که ناتوانین تیایدا قوول بینهوه، لهبارهیوه بڵێن ههر خودا زانیه (الله اعلم).

﴿قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَتْ فَاْبَعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿٢٠﴾﴾ الكهف

واته: "گوتیان: پهروهردگارتان زانیه لهوهی چهنده لهو خهوهدا ماونهتهوه. بۆیه ئیستاش دواى وهخه بهر هانتان ئهم دراوه زیوینهتان به یه کیکتاندا بۆ بازاری نیو شاره که بنیرن تاكو حه لائترین و باشتترین خوراکتان بهم پارهیهی پیمانه بۆتان بکریتو، که چووه نیو خه لکیشهوه، با به هیمنی و نهرمى سهودایان له گه لدا بکات و به هیواشی به پێدا بروات و کەس ههستی پێ نه کات، که کێیهو له کوپوه هاتوه، چونکه ئه گهر خه لکی کافری ئه و شاره شوینه که تان پێ بزانی و بیدۆزنه وه، بهرد بارانتان ده که نو ده تانکوژن، یان ناچارتان ده کهن، که بتانگه پێننه وه بۆ نیو ئایینه ناشایسته که ی خویان، گهر واش بکهن، هه رگیز به سهرفرازی و په زامه ندیى خودا ناگهن."

ئهم ئاراسته و پێنموونی کردنه ش، که به هۆیه وه نێردراوه که ی خویان بۆ نیو شاره که نارد، چهن دین واتاو سرووش و ئاماژه ی له خو گرتوه، لێره دا ئاماژه بۆ هه ندیکیان ده که یین:-

یه کهم: شیایی راسپاردن:-

هه ندیک له زانیان له وته ی هاوه لانی نیو ئه شکه وته وه (فَاْبَعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ) دا به لگه یه که له سه ر شیایی راسپاردن له ئیسلامدا وه رده گرن، پرسیای

به لگه ليوه رگرته كه شيان نه وه يه لاهه كان كه سيك له خويان راسپارد بؤ كړينى ناتاج و پيداويستى خويان له شاره كهو، پاره و دراوى خويان پي سپاردبوو بؤ نهو كاره.

پيشهوا (شنقيطي) له (اضواء البيان): دا "شياو بوونى راسپاردن و راستى و دروستييه كه ي ديارى كړدوه نه وه يه كه گوتو ويانه (فَكَابَعْتُوا أَحَدَكُمْ بِوَرَقِكُمْ) ده لاله ته له سهر راسپاردنى نهو نيردراوه، يان به كړينى خؤراك.

هنديك زاناش گوتو ويانه:- (نهم نايه ته به په هايى ده لاله ته له سهر شياو بوونى راسپاردن ناكات، به لكو به لگه ي سل كړدن و ترساندن، چونكه نه گهر هم مو يان بؤ كړينى پيوستى يه كه يان ده رچن نهوا دوژمنانيان له گوماني خوياندا پييان ده زانن و نه و انيش پاساوى خويان ده بيت، بؤ يه نايه ته كه ده لاله ته له سهر راسپاردنى كه سيك، كه پاساوى هه يه له جياتى غه يري خؤى. ئيمام (ابو حنيفه) ش هه مان راي هه يه و، هه ر نه مەش و ته ي (سحنون) ه، كه له ها وه لاني (مالك) ه و، ده ر باره ي راسپاردنى كه سيك بؤ نيو ناكوك و دژه كان په وا بكرت (۱).

(شنقيطي) نهم سه رنجه ي له مېر راسپاردن به شياو داناهه تاكو ده ر باره ي راسپاردن و به شدار كړدن و مه سه له و به لگه و ليكولينه وه كانى نهو و ته يه ده ربړ پيت و هه ربؤ يه ش سى لاپه ر ه ي له كتيب ه كه ي (اضواء البيان) دا بؤ ته ر خان كړدوه (۲).

ئيمه ش وای بؤ ده چين، كه (به لگه هيانه وه به و نايه ته له سهر راستى راسپاردن) له نايينى خؤماندا جى تى تير امان و تاو توي كړدنه، چونكه راست تر وايه بلين نه وه شه ر عيكي پيش ئيمه بووه، نه كه شه ر عيك بووييت بؤ ئيمه. هه روه ها وايشى ده بينين، كه راي هه لهنجر او ي (ئيمام شنقيطي) سه باره ت به راسپاردن و به شدار كړدن ده رچوونه له مانه وه سهر ده كه كه، نه گهرچى ثامازه كانى نيو ده كه كه له ته فسير كړدندا واش بگه يه نن.

(۱) (اضواء البيان، ۴: ۴۵).

(۲) (اضواء البيان، ۳: ۴۵-۷۵)

دووهم: شیاویی بهشدارکردن:

(شنقیطی) بهلگههینانهوهی ههندیك له زانایانی مهزههبی (ئیمام مالك)ی ده‌بارهی وتهی هاوه‌لانی نیو ئه‌شكه‌وته‌كه (فَاَبْعَثُوا اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ) له‌سه‌ر راستی وشیاویی بهشدارکردن هیناوه‌ته‌وه، وه‌ك گوتویه‌تی: (هه‌ندیك له زانایانی سه‌ر به‌مه‌زهه‌بی ئیمام مالك له‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ه شیا‌بوونی بهش‌داری‌کرد‌نیان خستۆته‌پوو چونكه ئه‌و لا‌وانه له‌پاره‌ زیوه‌كه‌دا بهش‌دارو ها‌وبه‌ش‌بوون، كه‌ ناردیان بۆ ئه‌وه‌ی خۆراکیان بۆ پێ بکړیت.

زانا (ابن العربي مالیکی) گوتویه‌تی: (له‌م ئایه‌ته‌دا هیچ به‌لگه‌یه‌ك له‌سه‌ر بهش‌دارکردن نیه ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌و ئه‌گه‌ره‌ی له‌وانه‌یه‌ هه‌ریه‌كه‌ له‌ولا‌وانه‌ به‌شی خۆی به‌ته‌نیا به‌نی‌راوه‌كه‌یاندا ره‌وانه‌کردی‌ت تاخۆراکی خۆی به‌ته‌نیا بۆ بکړیت).

(شنقیطی)یش له‌ هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌م وته‌یه‌دا گوتویه‌تی: (ئه‌وه‌ی كه‌ ابن العربي- باسی كردووه به‌باری بینراو و‌پاڵه‌تی مانا‌كه‌یی‌دا ئاراسته‌كراوه^(١) ئی‌مه‌ش له‌ هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌و جۆره‌ به‌لگه‌هینانه‌وه‌و جیا‌وازیی بی‌رو‌پایانه‌ش دا پامان وایه‌ كه‌ (هیچ هۆ‌كارو پێ‌ویستی‌یه‌كه‌مان پێی نای‌ت، چونكه‌ ئه‌وه‌ شه‌رع و یاسایه‌کی پێش ئی‌مه‌ بووه، نه‌ك شه‌رعی‌ك بو‌وی‌ت بۆ ئی‌مه‌، چونكه‌ له‌ده‌قه‌كانی خۆماندا هینده‌ به‌لگه‌مان له‌سه‌ر شیاویی بهش‌دارکردن و راسپاردن هه‌یه‌ كه‌، به‌سمانه‌.

سێ‌یه‌م: گه‌ران به‌د‌وای خۆراکی هه‌لا‌ل و باش‌دا:

ئه‌وان نو‌ینه‌ره‌كه‌ی خۆیان، كه‌ ناردیان بۆ نیو شار، راسپارد به‌چاو‌گێ‌ژان و وردی‌ینی‌و، هینانی خۆراك بۆیان، پا‌ك و هه‌لا‌ل یی‌ت (فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا

أَزْكَى طَعَامًا)..بېنگومان فرمان (فعلی) (فَلْيَنْظُرْ) به لڼگه یه له سهر پېویستبوونی وردبونه وهو چاوگېړان و پشکینینی خوراکي باش و هه لېژاردنی به چاکی. نه مه ش زیاتر له کاتی زوړی هرام و حوکمی نه فامی و، که می هه لالدا ده بیټ. مروڅی موسلمانیش له م جوړه بارودوخه دا ئه وهی لی خوازراوه، به وردی و وریاییه وه به دواي خوراکي هه لالدا بگه ریټ و، هرام هه لنه بژیریت.

له رسته که دا وشه ی (أَزْكَى طَعَامًا) یش ئاوردانه وه یه کی جوانی قورئانه له خوراکي پاک و خوښ و هه لال.. له باره ی مانای (أَزْكَى طَعَامًا) هوه چهند و ته و بیروپایه ک هه یه، بۆ نمونه: (ابن عباس) گوتوویه تی: (مانای - أَيْهَا أَزْكَى طَعَامًا) واته: (هه لالترین خوراک). هه ندیک له زانایانی تریش گوتوویانه، واته: (خوښترین خوراک) هه ندیک تریشیان گوتوویانه، واته: (هه زانترین خوراک) چهند زانایه کی تریش گوتوویانه، واته: (زوړترین خوراک) به لام (نیمام ابن کثیر) و ته ی یه که می به راست و به پای یه کلاکراوه داناوه و گوتوویه تی: (مانای راستی له و ته ی یه که م دایه، چونکه مه بهستی لاوه کان له خوراکیکي باش و هه لالدا بووه، سائیر که م بوویټ، یان زوړ بوویټ)^(۱).

چواره م/ قورئانو هه زی گشتی له خوراکدا:

له و ته ی لاوه کان (أَيْهَا أَزْكَى طَعَامًا) دا ئاماژه یه کی دی هه یه و مه بهستیان له (أَزْكَى طَعَامًا) هه لالترین و چاکترین و خوښترین خواردنه.. لیږده دا وشه ی (أَزْكَى) ماناکانی پاک و گه یشتووی و چاکی و به پیټی ده گه یه نیټ. قورئان ئه وه مان لی ده خوازیت، هه زو میزاجمان له هه لېژاردنی جوړه کانی خوراک و پوښاکدا، به پیټی ریټماییه کانی ئیسلام و ریټساکانی هه لال و هرام بیټ.

لە ڕېيازى نەفامىدا ئەم مەسەلەيە دەشیۆنریت و، شۆینکەتووە نەفامەکانیش پیس و ناشیرینی دەکەن، چونکە هەزو میزاجەکانیشیان دەردەدارو شیۆنراوو ساختەن.

بێگومان خۆراکی باش لای ئەوان، کە بە (أَزْكَى طَعَامًا) ی دادەنێن ئەوێە بەپێى تازەترین شیوازو مۆدیلی کولاندنو لینان و خواردن بێت، بێ ئەوێ هۆکارە ئایینیەکەى تێدا ڕەچاویکەن یان لەبازنەى حەلّال و حەرامدا بیهێلنەوێ. ئەوێ زیاتر جێى داخە ئەوێە، ئەم (بۆچوونە جاهییلییە لەسەر پاکۆترین و باشترین خۆراک) هەندیکە کەسى لە موسڵمانانیش گرتۆتەوێ و ئامادەنێن مەسەلەى حەلّال و حەرام لە خۆراکدا ڕەچاویکەن، بەلکۆ وای دادەنێ، گوايە لەگەڵ هەزى ساغ و میزاجى راستدا ناکۆکەو پەيوەندى بە هەلبژاردنى چاکترین و رەوانترین خۆراکەوێ نێ.

بێگومان پوختترین خۆراک لەژياندا ئەوێە خۆشترین و حەلّالترینیان بێت پوخت ترین پۆشاکیش لەژياندا ئەوێە کەوا لەگەڵ ڕێساو رێنمایيەکانى ئیسلامدا گونجاو بێت دیارە خۆراکى حەرامو، پۆشاکى حەرامیش ئەوێە پیستى و خراپترینیان بن.

هەزى موسڵمانیش، کە قورئان بەرزو بەرپزى کردووە، میزاجیشى، کە ئیسلام رێنماکارو رێکخەریەتى، خۆراکى حەرامو، پۆشاکى حەرام پەسەند ناکات، چونکە لەبازنەى شتەپیس و خراپ و ناپەسەندەکاندا دایاندەنێت.

هەر خۆراکێکى حەلّالیش، پاک و پوختە، هەموو خۆراکێکى حەرامیش پیسە، هەموو پۆشاکێکى حەلّالیش پاک و پوختە، هەموو پۆشاکێکى حەرامیش پیسە.

ئەم ئاماژە قورئانیەش ئەوەمان لى دەخوازێت ئاورو سەرئى ورد لە رێنمایى و ئاراستەو پەندە جوانەکانى قورئان بدەینەوێ و چەند بەلگەيەکى راستیان لى دەربینین، قورئانیش چەندەها ئاماژەى هەمەرەنگ و چەندین سەرئى هەمەگىرو هەمەلایەنەى لەسەر هەموو چەشنە بوارىکى ژيان تێدايە، گرنگیش ئەوێە ئیمە بزاین چۆن ئاوریان لى بدەینەوێ و هریان بگرین و سەوداو مامەلەیان لەگەڵدا بکەین.

پێنجهم / "ولیتلطف"

لاوه كان، نێردراوه كهی خۆیان بۆ نێو شار بهوه راسپارد، كه نهرمونیان بیّت، بهباشی و به نهرمونیانی مامه له له گه له خه لکی شاره كه دا بکات، کاتیك پێیان دهگات و، شتیان لی دهکریّت.

نهرمونیانییش له گه لیاندا بهوه دهبیّت، كه له خۆبوردوو، ساکارو، هیمنو، رۆح سووک و، ئاسانکار بیّت، ئهم راسپاردیهی ئهوان بۆ ئه و نێردراوه كه نهرمونیان بیّت ئاوردانه وهیه کی زیره كانه یان بووه له گرنگیی نهرمونیانی و ساکاری و له خۆبوردویی له ژياندا و، له په یوهندی کردن به خه لکی و مامه له له گه لدا کردنیان و، له کرین و فرۆشتندا.

ئهمهش ئاوریکی پێویست و پێنماییه کی گرنگه بۆ ههر موسلمانیک و، ئه وه دووپاتده کاته وه، كه وا ژیان ته نها به نهرمونیانی رێکده بیّت و، ییگومان په یوه ندیشی له گه له کهسانێردا ته نها به نهرمونیانی ده بیّت، دیاره مامه له کردنیشی له گه لیاندا له گشت بواره هه مه جۆره کانی کارو، له هه موو لایه نه کانی ژياندا ته نها به نهرمونیانی به دیدیت و سه رده که ویت. به راستی جیاوازییه کی هیجگار زۆر له نیوان پیاویکی (نهرمونیان له گه له خه لک) و پیاویکی تری (خراب و دل ره ق و قین له دل و تووره) دا هیه نهرمونیانی و هیمنی و چاوپۆشی و به سۆزی، په یوه ستن به ئاکاری جوان و نه نفسی ره زامه ندو خونه ریتی هیدییه وه، ده شیّت ئهم ره وشته جوانانه به تاقیکردنه وه و کۆششکردن و کۆلنه دان و هه ولّی به رده وام ده سته بهر بکریّت. ئارامی به ئارام گرتن و، نهرمونیانییش به رده حم و سۆزه خشین ده بیّت.

قورئانی پیرۆزیش ئاماژه ی بۆ چاکیی نهرمونیانی و گرنگی چاوپۆشی و ئاسانکاری و نیعمه تی رۆح سووکی له گه له خه لکیدا کردوه، ئهمهش له کاتی که دا خودا ئه و ئاکاره به رزه ی به پیغه مبه ره که ی ﷺ به خشیوه و پێی فره مووه:

﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنَّ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ لَهُمْ ۝۱۶۱﴾ آل عمران ﴿۱۶۱﴾. واته " نهى پيغه مېهر به هوى ره همتهى خداوه تو نهرمونيان بوييت له گه لياندا، د هنا نه گهر كه سيكي دلره قو توندوتيز بوييتايه، هه موويان له ده ورت ده ته كينه وه. ده توش لييان ببوره وداوى ليخوشبوونيان له خدا بۆ بكه و راويژو ته گبريشيان له سهر كاروباره كان پي بكه."

هه روه ها پيغه مېهرى خداش ﷺ له چهندين فرمودهيدا، هانى داوين له سهر نهرمونيانو ره حم و به زه يي له گه لّ موسلماناندا، له و فرمودانده ش:-

- وهك نه وهى، كه (مسلم) له (جريرى كورپى عبدالله) وه - خودا لى رازى بيت - گيړاوييتيه وه، كه پيغه مېهر ﷺ فرمويه تى: ((من يعرم الرفق يحرم الخير كله))^(۱).. واته "هه كه سيك به نهرمونيانى بيبه ش بوييت، نه و له هه موو خيريك بيبه ش كراوه."

- هه روه ها (مسلم) له (عائشه) وه گيړاوييتيه وه كه پيغه مېهر ﷺ فرمويه تى: ((يا عائشة ان الله رفيق يحب الرفق، ويعطي على الرفق ما لا يعطي على العنف))^(۲). واته.. "نهى (عائشه) خودا نهرمونيانه و، نهرمونيانى پي خوشه و، نه و پاداشتهى له سهر نهرمونيانى ده بيه خشيت، هه رگيز له سهر توندوتيزى نايه خشيت".

نه مهش بانگه وازي كه بۆ ئيمه، له ها وه لاني نه شكه وته كه وه له قورئان و له پيغه مېهرى خداشه وه ﷺ بۆ نه وهى له ژياناندا نهرمونيان بين، له گفتارو كرداره كانمانو، له ژيان و پهيوه ندييه كانمانو له ناشنايه تى و سه وداو نالويړيه كانماندا هه نهرمونيان بين.. ئيدى ژيان به ئاسوده يي و به خته وه رى و خير و خوشى به سهر

(۱) رواه مسلم في (۴۵) كتاب البرو الصلة، باب (۲۳) فضل الرفق/ حديث (۲۵۹۲).

(۲) رواه في كتاب البرو الصلة، باب الرفق، حديث رقم (۲۵۹۳).

ده‌به‌ینو، په‌یوه‌ندییه‌کانیشمان له‌گه‌ڵ که‌سانی تردا له‌خۆشی و نه‌رمونیانی و چاکیدا ده‌بی‌ت خوداش فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا...﴾ (البقرة ٨٣) واته‌.. "قسه‌ی جوانو به‌جی و ناسک له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا بکه‌ن".

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ (٣٤) وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ (٣٥) فصلت ﴿، واته‌: (چاکه‌و خراپه‌ وه‌ك يه‌ك نين. ئه‌وه‌ی وه‌ی و ته‌ی چاك و په‌سه‌ندی هه‌یه. یه‌كسان نیه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وكه‌سه‌ی، كه‌ وته‌ی خراپ و ناپه‌سه‌ندی هه‌یه. تۆش ئه‌ی پی‌نغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ هیمنی و نه‌رمونیانی خۆت هه‌لۆیستی باشت له‌ناستیاندا بنوینه‌ وئیدی ئه‌وكه‌سه‌ی دوژمنایه‌تی له‌گه‌ڵتا هه‌یه‌ ده‌بی‌ته‌ هاوڕێیه‌کی نزیکت، وه‌ك ئامۆزایه‌ك یان وه‌ك كه‌سی‌کی نزیکتی لێ دیت. ئه‌م ئاكارێ وه‌لامدانه‌وه‌ی (خراپه‌) به‌چاکه‌یه‌ش، ته‌نها ئه‌وكه‌سانه‌ پێی به‌هه‌رمه‌ندن كه‌ ئارامیان له‌ به‌رامبه‌ر که‌سانی خراپ و به‌دکاردا گرتوه‌، هه‌رکه‌شیش ئه‌م ئاكاره‌ جوانه‌ی ئارامگرتنی هه‌بی‌ت زۆر به‌خه‌وه‌ره‌و به‌ختی‌کی زۆری له‌ پی‌شپه‌رکی‌ی به‌ده‌سته‌ینانی خێرو هه‌لۆیستی چاکه‌دا هه‌یه‌.

شه‌شه‌م: شاردنه‌وه‌ی ده‌نگ و باسی خۆیان له‌گه‌له‌که‌یان:

هه‌ر له‌و راسپاردانه‌ی لاوه‌كان به‌نی‌ردراوه‌که‌یان ئه‌وه‌بوو، هه‌والو ده‌نگوباس و مه‌سه‌له‌که‌یان له‌گه‌له‌که‌یان به‌شاریته‌وه‌: ﴿وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾ (١١) إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا (٢٠) الکهف ﴿، واته‌: .. "با هیچ که‌سی‌ک هه‌سه‌تتان پی‌نه‌کات و به‌ هه‌والو ده‌نگوباستان نه‌زانیت، چونکه‌ ئه‌گه‌ر به‌ کاروبارتمان بزانیان به‌ردبارانتان ده‌که‌ن و

ده تانكوژن، ياخود ده تاخه نه سه ر دينی خويان و، به م په نگهش هه رگيز سه ركه وتوو نابن."

ئه وان پيشتر داوايان له نيردراوه كه يان كرد، له گه ل خه لکی شاردان نهرمونيان بيت وهك نه وهی له هه جووليداو له گه يشته نيو شاره كه شدا، نهرمونيان بيت. هه روه ها له كرينی خورا كه كه و، له هه لئس و كه وتی و له گه رانه وه شدا هيته نهرمونيان بيت كه مه سه له كه ی خو بيان لئ بشاريته وه و هه چ گومان يكي لئ نه كه ن و شك له مه سه له كه ی نه كه ن و دوا ی نه كه ون و شوين پي هه لته گرن. ئه وان (واته لاوه كانی نيو نه شكه وته كه) هوی ئه م نه ينگيريی و نهرمونيانی و مه سه له هه شاردا نهيان نه وه به و، كه وا بيگومان، نه گه ر گه له كه يان پييان بزائن و په رده له سه ر مه سه له كه يان هه لده نه وه و بگه نه نه شكه وته كه يان و رازی مانه وه يان ده ربه خه ن، ئه وا به ردا رايان ده كه ن و ده يانكوژن، ياخود ده يانگي پنه وه بو سه ر نه و ئايه نه پووچه له و ريبازه ناراسته كه يان و، وايان لئ ده كه ن باوه ربه خودا نه هيته ن و، هاوه ل (شه ريك) ی بو دابنين. به م ره نگهش هه رگيز سه ركه وتوو نابن، نه له دنيا و، نه له پوژی دوايشدا. له مه وه تيده گه ين، كه بيگومان هاوه لانی نيو نه شكه وته كه سووربوون له سه ر شاردنه وه ی مه سه له كه يان و، كه نا بيت هه چ كه سيك پييان بزانيته. هه ربويهش ويستويانه خويان له چاوانيان بشارنه وه.

ئه مهش ئاماژه به كه بو شياويی و په وایی شاردنه وه ی ريكخستن. كه بيگومان ده شيته بانگه وازكاران شيوازی ريكخستنيان له گه له كه يان بشارنه وه و هه موو جمو جووليكيان به نه ينی بيت و كه س پييان نه زانيته و خوشيان بويان ده رنه خه ن، كه سه ر به چ تا قم و لايه نيكن و په يوه نديان پيوه يان چونه و چهنده !!

دياره ده شيته (كاری ريكخستنی ئيسلامی) يش به نه ينی و په نهانی بيت، نه گه ر هۆ زه روورته و ابخوازيته. بيگومان دوژمنانی ئه م ئايه نه ديانه ويته ده ستي به سه ردا بگرن و، دژايه تي پياوان و سه ربازانی بكه ن و، هه موو ره نگ و شيويه کی كاری ئيسلامی بسپرنه وه. خو نه گه ر بانگه وازكاران له و جوژه ژينگه يه ی وهك سه رده می ئه م لاوانه دابوون و، له قوناغيکی لاوازی و بي ده سه لاتيدا بوون، ئه وا

بۆیان دهشیټ که رېڅخستنه که یان به نهیښی بیټ و کاروباری خویان له ناحه زانیان
بشارنه وه. به لām پېویسته له سهریان کهوا کهسانی تریش بۆ ټهو رېبازه یان بانگ
بکه نو، ئیسلامبوونی خویان بۆ ناشکراکه نو، ئاموژگاریی گه له کهشیان بکه نو له
ههولئ سه رخستنی ئاینه که یاندا بن نه ک هه ر لیئ دانیشن و به و نه یښگیړی و
مه سه له شاردنه وه یه وه سه رقāl بن، واز له به جئ هیئانی ئه رکه که یان به یښن.

بیگومان رېڅخستو و پیکه وه جوښدانی (بزاوت و رېڅخستنی نه یښی) و
(بانگه وازو پروونکرده و ی ئاشکرا) ئاتاجیان به هاوسه نگی و زیره کی و دانایی هه یه،
جگه له ئاتاجی زۆریان به یارمه تی و رېنمایي خوداش.

قورئانی پرۆزیش چه نډین نمونه و په نډی له سه ر (نه یښگیړی و په نهانی و
باسنه کردنی کارو چالاکی له لای کهسانی تر) پیشان داوین، وه که به سه رهاتی
خوشکه که ی (مووسا) که به راسپارده ی دایکی که و ته شوین هه وائی براکه ی و له
دووره و چاو دیړی ده کرد بی ټه وه ی ناحه زانیان پئی بزنان.

له ژياننامه (سیره) ی پیغه مبه ریشدا ﷺ گه لیك نمونه ی له م چه شنه مان
له سه رکاری په نهانی پیغه مبه ری خودا ﷺ هه یه که چۆن رېڅخستنه
ئیسلامیه که ی له یه که مین قۆناغی بانگه وازه وه له هه ردو و بارودۆخی نیو
(مه که که و) (مه دینه) شدا تا دواقۆناغ به رپوه بردووه. دیارترین نمونه ش له م پرووه وه
ټهو به سه رهاتانه یه که (ابو ذری غفاری) - خودا لیئ رازی بیټ - له سه ر
موسلمانبوونی خوی گیراوتیته یه وه کهوا باسی هه لویستی (فاطمه ی کچی الخطاب)
له به رامبه ر دایکی (ابوبکری صدیق) دا ده گیرپتته وه، کاتیک (فاطمه) هاتووه بۆلای
ټهو ژنه و پرسیاری ده رباره ی پیغه مبه ر ﷺ لی کردووه .. هه روه ها، که
پیغه مبه ریش ﷺ مامی (واته - عباس - ی خودا لیئ رازی بیټ) راسپاردووه
به وه ی له مه که که دا بمیښته وه، تاکو هه وāl و ده نگ و باسی دانیشته وانه که ی له وپوه به
موسلمانان بگه یه نیټ.

"حیکمهت له ناردنی نێردراوه که یان و، ناشکرا بوونی به سه رهاته که یان"

خودا فەرموویە: ﴿وَكَذَلِكَ أَعِزَّنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَن تَوَعَدَ اللَّهُ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا ۖ﴾ (١١) الكهف " له چیرۆکی هاوۀ لانی نیو ئەشکەوتە کەدا بۆشایی یەکی هونەری هەیه، بۆشایی یەکی له نیوان ناردنی یەکیکیان بۆ بازاری نیو شارە کە، تاكو خۆراکیان بۆ پەیدا بکات و، له نیوان گەڕانەوێ ئەو نێردراوۀ شیاندا بۆ لایان له ئەشکەوتە کە، لەم بۆشایی یە هونەرییەدا بە سه رهات و مەسەله که یان ناشکرا دەبێت بۆشایی ی پۆشتنی ئەم پیاوۀ، تاگەیشتۆتە شارە کەو ئەو دیار دە سه یرو سه مه رانە ی، کە چار ی پێیان کەوتوو ئەو هەل سوکەوت و مامەلانی له نیوان خۆ ی دانیشتوانی شارە کەدا بوو، گەڕانەوۀشی بە سه رسامی و سه رسورمانەوۀ بۆ لای هاوۀلەکانی له ئەشکەوتە کەدا بە راستی بۆشایی و پانتاییەکی هونەرییانە یە، کە هیچ شتیکی له پیاوۀتە راستەکان و له ناراستەکانیشدا له بارەوۀ بەدی ناکەین.

قورئانی پیرۆزیش هیچی له بارەوۀ نه خستۆتە پوو، ئەمەش وەك ئەوۀ وایە، خۆنەر بانگ کات بۆ ئەوۀ بە بیروخەیاڵی خۆ ی، هۆیک بۆ ئەو بۆشاییە دیاری بکات و، هەر بە بیروبۆچوونی خۆشی رووداو پێشهادی کتێپی لهو بۆشاییەدا مەزەندە بکات. لێرەدا تەنھا ئەوۀندە هەیه کە (نێردراوۀ که یان بۆ نیو شار) کارە کە ی لێ ناشکرا بوو، (ناشزانین چۆن) بۆ لای هاوۀلەکانی له ئەشکەوتە کەدا گەڕاوتەوۀ، ئە ی داخۆ چۆن خەلکی شارە کە دوا ی کەوتوو، کاتی ک گەیشتوونەتە بەر دەرگای ئەشکەوتە کە، هەموو لاوۀ ئیماندارەکانیان بە مردووی تێدا دیوۀتەوۀ، ئەم جارە یان بە راستی بە واقعی مردوون.

بیگومان خودا هاوه لانی ئەشکهوته که ی بۆ خەلکی ئاشکرا کردووه وای له خەلکی شارە که کردووه پێیان بزانی و هه‌لۆیسته له‌ناست مه‌سه‌له‌و به‌سه‌رهاته که یاندا بکه‌ن، قورئان حیکمه‌تی ئەمهی له‌وه‌دا ده‌رخستوه، به‌دوایدا هاتوه: ﴿وَكَذَلِكَ أَعِزَّنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ واته: "به‌م‌ه‌نگه (به‌و جو‌ری که نێردراوه که یان چۆته نێرشارو، خەلکی شاریش به‌نه‌یینه که یان زانیوه دواي که‌وتوونو، پاشان چاویان به‌هه‌موو لاوه‌کان که‌وتووه که‌وا تازو له‌کاتیکی که‌مدا به‌پاستی گیانیان لی کێشراوه، به‌م‌ه‌نگه کاروبارو به‌سه‌رهاتیانمان بۆ خەلکی شارە که ده‌رخستوه تا‌کو بزانی که‌بیگومان به‌لێنی خودا و توانا و قودره‌تی خودا له‌سه‌ر زیندوو‌کردنه‌وی مردووان راسته‌و حه‌قه‌و، ده‌با ئەوانه‌ی ئەم وته‌و به‌سه‌رهاتانه به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه بزانی ئەمه‌یه وه‌عدی خودا و بزانی بیگومان روژی دوايی هه‌ر دێته پێشه‌وه هه‌چ گومانیکی تیدا نیه".

حال و مه‌سه‌له ئاوابوه تا‌کو خەلکی شارە که بزانی که به‌لێنی خودا پاسته‌و قیامه‌ت شک و گومانی تیدا نیه. به‌لێنی خودا بۆ به‌نده ئیمانداره‌کانیشی پاسته‌و هه‌چ لارییه‌کی تیدا نیه، خودا له‌گه‌ڵیاندا به‌هه‌موو شیوازیکی سه‌ره‌رشتی کردنیان و پاراستنیان و سه‌رخستنیان و راگیر کردنیان له‌سه‌ر پێبازه‌که‌ی ده‌با هه‌ر که‌سیک، مه‌رجه خوازراوه‌کان جێبه‌جی بکات، ته‌واو دُنیا بێت له به‌ده‌یهاتنی به‌لێنی خودا.

ئه‌وه‌تا هاوه‌لانی نیو ئەشکهوته که په‌نایان بردۆته به‌رخودا و خوداش له‌گه‌ڵیاندا بووه و پاراستوونی و به‌رگری لی‌کردوونو، لاشه‌کانیانی به‌ساغی هه‌شتۆته‌وه له‌کاتیکی‌دا ئەوان بۆ ماوه‌ی سێ سه‌د ساڵ له‌خه‌ودا بوون. پاشان خودا مه‌سه‌له‌که‌یانی ئاشکرا کردۆته‌وه تا‌کو خەلکی شارە که‌و (که‌سانی دواي خۆیان ونه‌وه‌کانی دواتریان) بزانی، روژی دوايی (روژی زیندوو‌کردنه‌وه)

هەردیت و گومانی تێدانیه. شیوازو هۆکاری بەلگە هێنانەوه به چیرۆکی هاوه‌لانی نێو ئەشکەوتە که لەسەر زیندووکردنەوه لەرۆژی قیامەتدا ئەوهیه، ئەوان سی سەدو نۆسێ خەوتوون، رۆحه‌کانیشیان لەو ماوه‌ درێژەدا لەلاشه‌کانیان جیا‌بووه‌تەوه‌و، پاشان خودا رۆحه‌کانیانى به‌به‌رلاشه‌کانیاندا کردۆته‌وه‌و، ئیدی له‌خه‌وه‌که‌یان هه‌ڵساندوون و بیداری کردوونه‌تەوه‌.

جا مادام خودا به‌توانایه‌ لەسەر ئەوه‌ی، که ئاویان به‌سەر بێنیت و له‌و خه‌وه‌ درێژه‌ش به‌خه‌به‌ریان بێنیت، ئەوا به‌تواناشه‌ لەسەر زیندووکردنەوه‌ی خه‌لکی له‌ پۆژی قیامەتدا و به‌توانایه‌ لەسەر ئەوه‌ش، جاریکی دی رۆحه‌کانیان به‌ به‌ر لاشه‌ رزیه‌وه‌کانیاندا بکاته‌وه‌.

به‌ راستی چیرۆکی هاوه‌لانی ئەشکەوتە که له‌به‌هێزترینی به‌لگه‌ کرده‌یی (عملي)یه‌کانی قورئانه‌ لەسەر زیندووکردنەوه‌ی خه‌لکی له‌ رۆژی قیامەتدا، ئەم به‌لگه‌ قورئانیه‌ش به‌رده‌وام ئاماژه‌ و ده‌لاله‌تی خۆی، تا پۆژی قیامه‌ت ده‌گه‌یه‌نیت..

"گه له که یان له ناستیاندا بوون به دوو به شه وه"

گه له که یان له سهر مه سه له ی لاهه کان ناکوکیان تی که وتوووه، واپی ده چیت داوی نهوسی سه دهیه گه له که یان باوه ردار به خودا بوونو یه کخواپه رستی (توحید) یان ره چاو کردوو، وه خوداش له باره یانه وه فهرموویه تی: ﴿إِذْ يَتَنَزَّلُ عَلَىٰ بَنِيهِمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ۖ﴾ (الكهف) .. که واته نهوان ده رباره ی لاهه کان بوون به دوو کومه له وه:

کومه لی یه که م/ نیمانداره راستو چاکه کان، که گوتوویانه (بینایه کیان له سهر دروست بکه نو خوداش خو ی له کاروباریاندا زانیه و چیان لی ده کات). بیگومان نهوان داوی دروستکردنی بینایه کیان له سهر یان کردوو، نه م بینایه ش مرگه وت نیه، یاخود بو مه بهستی به پیروزدانانی لاهه کان نیه، به لکو بو مه بهستی ریژلینانیان بووه که لاشه کان یان دفن بکریتو، بنیژرینو، لهو بینایه دا بیاریژریت. وه زانراویشه، ریژنان له مردوو نه وه یه بنیژریت. نه م باوه ردارانه ش زور به مه سه له که دا رو نه چوون، چونکه ده یانزانی، که هیچ نامیرو نامرازیکیان بو پشکنین ولیکولینه وهو دیراسه و شیته لکاری نیهو، مادام نه م جوړه نامرازانه شیان به ده سته وه نیه، نهوا ناییت په نا بهرنه بهر گرمیان وگوتره کاری و نه فسانه کان، هه روه ها ناییت کاتو هه ول و عه قل و فیکریشیان له شتی کدا، که بویان یه کلا ناکریته وهو، سوودیکیان پی نادات به فیرو بدن. کهوا بوو ته نها نه وه یان له سهره، مه سه له که بخه نه پال زانستی خداو، زانینی بنجو بناوانی به سه ره اته که ش هه ر بو خودای پاکو زاناو

شارهزا بگيرنه‌وه، هه‌ربؤيه‌ش گوتوويانه (رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ) بېنگومان (ثيمانداريتي و باوه‌ره‌ينانيان به‌خودا) رينمايي كردوون بؤ‌ئو و بيروپايه‌و سرووشي ئو و ته‌يه‌ي (رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ) پي‌گه‌ياندوون ئيمه‌ش به‌هؤي ئو باوه‌ره‌يانه‌وه به‌باوه‌ردارمان داناون.

كۆمه‌لي دووهم/ ئو حاكم و ده‌سه‌لاتداره كار به‌ده‌ستانه‌يانن كه قورئان به‌وه‌سفي
(الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ) ناوي هيناون و، بيروپايان و ابووه، مزگه‌وتيك له‌سه‌ر هاوه‌لاني نيو ته‌شكه‌وته‌كه بينات بنريت: قَالَ الَّذِي غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا، واته: "ئو كه‌سانه‌ش، ده‌سه‌لاتداربوون و ده‌سه‌لاتيان له‌كاروباري لاوه‌كان و ناوچه‌كه‌دا بوو گوتيان: (ئيمه‌ بپيار ده‌دهين، مزگه‌وتيك له‌سه‌ريان دروست بكه‌ين". له‌م و ته‌يه‌ي ده‌سه‌لاتداره‌كاندا هه‌ستيكي خو به‌زل زانين و خو به‌گه‌وره دانان و خو سه‌پاندين و ديكتاتوريش به‌ديي ده‌كه‌ين، چونكه ئه‌وان به‌سه‌رگه‌له‌كه‌ياندا (ده‌رباره‌ي كاروباري لاوه‌كان) زال بوون و ركيفيان له‌سه‌ر توند كردوون و، به‌لووتبه‌رزى و خو به‌زل دانانه‌وه مامه‌له‌يان له‌گه‌لدا كردوون و به‌زه‌برو زه‌نگيكي وه‌هاشه‌وه قسه‌يان له‌گه‌لدا كردوون، بواري هيچ گف‌توگؤ و موناقه‌شه‌يه‌ك، يان پاشگه‌زبوننه‌وه له‌بيروپاكه‌ياني تيدا نه‌ماوه‌ته‌وه به‌توندى گوتوويانه: (لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا).

كاتيك زاناياني ته‌فسيريش، له‌نوسيني ته‌فسيره‌كانياندا گه‌يشتوونه‌ته ئه‌م جيگه‌يه، ده‌رباره‌ي حوكمي (بنياتناني مزگه‌وت له‌سه‌ر گوږه‌كان) دواون و چه‌ندين فهرموده‌ي پيغه‌مبه‌ريان ﷺ له‌وباره‌يه‌وه ديارى كردووه، كه بنياتناني مزگه‌وتيان له‌سه‌ر گوږه‌كان تيدا قه‌ده‌غه‌كراوه‌و، كه نه‌فره‌تى خوداي تيدا به‌جووله‌كه‌و ديانه‌كان به‌هؤي ئه‌وه‌ي، گوږي پيغه‌مبه‌ران و پياوچاكانيان كردوته په‌رستگا.

لهو فەرموودانهش:-

١- (مسلم) له (عائشة)وه - خودا لیی رازی بیّت - گێڕاویتییهوه: (أم حبیبة)و (ام سلمة) له (حەبەشە) کلێسهیهکیان بینیه، کهوا چه‌ندین وێنهو نیگاری پیغه‌مبه‌رانی خودای تیدا کیشراوه‌و ئەمەیان بو پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ گێڕاوه‌ته‌وه‌و ئەویش فەرمویه‌تی: ((ان اولئك اذا كان فيهم الرجل الصالح فمات، بنوا على قبره مسجداً، وصوروا فيه تلك الصور، اولئك شرار الخلق عند الله يوم القيامة))^(١). واتە: " ئەو جووله‌که‌و گاوارانه‌که‌ر پیاویکی باشیان تیدا بردایه، په‌رستگایه‌کیان له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی دروست ده‌کردو ئەوجۆزه‌ وێنه‌و نیگارانه‌شیان تیدا ده‌کیشا، به‌راستی ئەوانه‌ له‌قیامه‌تدا له‌لای خودا خراپترین خه‌لکن".

٢- (مسلم) له (عائشة)وه - خودا لیی رازی بیّت - گێڕاویتییهوه، پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌ نه‌خۆشییه‌که‌ی دواجا‌ریدا، که‌ لیی هه‌لنه‌سایه‌وه‌ فەرمووی: ((لعن الله اليهود والنصارى اتخذوا قبورا أنبيائهم مساجد))^(٢). واتە " نه‌فره‌تی خودا له‌ جووله‌که‌و گاواره‌کان بیّت که‌ گۆره‌کانی پیغه‌مبه‌رانیان کردۆته‌ چه‌ند په‌رستگایه‌ک".

٣- (مسلم) له (جندب)وه (خودا لیی رازی بیّت) گێڕاویتییهوه، گو‌توویه‌تی: (گویم له پیغه‌مبه‌ری خودا بوو ﷺ له‌پیش مردنیدا پینج ناوی هاوه‌لی ته‌نیای هیناو فەرمووی: ((اني أبرأ الى الله، ان يكون لي منكم خليل، فان الله تعالى قد اتخذني خليلاً، كما اتخذ إبراهيم خليلاً الا وان من كان قبلكم كانوا يتخذون قبور انبيائهم

(١) مسلم، کتاب (٥) المساجد ومواضع الصلاة، باب (٣) النهي عن بناء المساجد على القبور، حديث (٥٢٨).

(٢) مسلم، حديث (٥٢٩).

وصالحهیم مساجد. الا فلا تتخذوا القبور مساجد، اني انهاكم عن ذلك))^(١)...
 واته: "من پهنا دهگرم بهخودا لهوهی، تاکه هاوهلێکی ههلبژارده لهئێوه بۆخۆم
 دابنێم، چونکه خودا خۆی منی کردووه بهتاکه هاوهلێ ههلبژارده، وهك چۆن
 (ئیهراهم)ی کردۆته تاکه هاوهلێ ههلبژاردهی پاك و دڵسۆز. خۆ ئهگهر له
 نهتهوهكهم، تاکه یهك هاوهلێ پاك و ههلبژاردهم بۆ خۆم دابنایه، ئهوا
 (ئهبوبهكر)م بهو جۆره هاوهله دادهنا، بهلام كهسانی و گهلانی پیش ئێوه
 گۆڤه كانی پیغه مبهرائیان دهکردنه چهند پرستگایهك، جا ئێوهش ئهو جۆره
 گۆڤانه (واته گۆڤهكه ی من و گۆڤی پیاوچاكانی نهتهوهكهم) مهكهنه چهند
 مزگهوتێك، چونكه من به تهواوی ئهوهم لێ قهدهغه كردوون".

لهم فهرموودانهوه ئهوه تێدهگهین، گهلانی پیش ئیسلام سهزهنهشتكراون لهسهر
 بنیاتنانی پرستگا و مزگهوت لهسهر گۆڤی پیغه مبهرائیان و پیاوچاكانیان. تهنا ته
 لهسهر ئهم تاوانه نهفرهتیان لێكراوه. ئهمهش دهلالهته لهسهر ئهوهی كه ئهوانه ی
 سووربوون لهسهر بنیاتنانی مزگهوت لهسهر گۆڤه كانی هاوهلانی نیو ئهشكهوتهكه،
 له ئیمانداره چاكهكان نهبوون و، بیروپاشیان راست یان پهسهند نهبووه، ههروهها له
 جهختكردنهوهیان لهو پرستیهی (لَنْتَخَذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا) دا واتێدهگهین،
 حاكم و دهسهلاتدارهكان ئهو رایهی خۆیان، كه لهسهری پڕۆبسون، بهجێ هیناوهو
 مزگهوتیان لهسهر ئهو ئهشكهوته بنیات ناوه، بهلام قورئان هیچ شتێکی وای
 لهبارهی بنیاتنانی مزگهوتهكهوه باس نهكردوه، بهروونیش ناماژهی بهوه نهداوه،
 ناخۆ دروستكراوه و كارهكه تهواوكراوه یان نا...؟ ئهمهش لهبهر دوو هۆ:-

یهكهم / بێگومان قورئان له شیوازی گێڕانهوهی چیرۆكهكاندا ههمیشه بۆشاییهکی
 هونهری جێدیلێت، تاكو بوار بدات بهبیرو خهیاڵی خوێنهر، تا خوێنهر خۆی

ئەو بۆشاییە پڕبکاتەوه. ئێمەش وەک خۆینەر لێره داو لەم چیرۆکەدا خەیاڵمان دەچیتە سەر ئەو گەلە، سەرگەرمی بنیاتنانی مزگەوتەکە بوون و لەخەیاڵی خۆینەریشدا وێنەی مزگەوتەکە دەکێشیت کەوا لەسەر ئەشکەوتەکە بنیاتنراوه. دووهم/ لەبەر بێزارای (کراهية)ی کاری بنیاتنانی مزگەوت لەسەرگۆڕەکان و لەبەر بێزارویی ئەو کارەش کەوا جێبەجێکارانی کردوویانەو، خوداش خۆی زاناو ناگاداره لێیان.

"سێ وتە لەسەر ژمارە ی لاوه کان"

قورئانی پێرۆز ئاماژەی بۆ جیاوازی وتەو بیروپرای خەڵکی لەسەر ژمارە ی هاوەلانی نیۆ ئەشکەوتەکە کردووهو، لەمبارەیهوه سێ وتە ی خەڵکی هیناوه تەوه، وەک لە فەرمايشتهکە ی خوا دا هاتووه:

﴿ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ... ﴾ (٢٢) الكهف ﴿

وتە ی یەكەم دەلێن: "ژمارە ی لاوه کان سیان بوونو، چواره میان سه گە که یان بووه".

وتە ی دووهم دەلێن: "پینج بوونو، شەهه میان سه گە که بووه".

وتە ی سێیەم دەلێن: "حهوت بوون، ههشته میان سه گە که یان بووه".

لهو دهستهواژانهی پیشووهوه، ئهم چهند خاله تیئینی کراوه یاخود گه‌ل‌له ده‌بن:-

۱- قورئان، وتهی یه‌که‌م دووهمی ره‌تکردۆته‌وه‌و پووجه‌لی کردوونه‌ته‌وه، چونکه به‌شیویه‌که وه‌سفی کردوون، هۆکاره بۆ ره‌تکردنه‌وه‌و پشتگۆی خستنیان، بۆیه‌ش له‌باره‌یان‌وه‌وه فهرموویه: (رحما بالغیب)، واته (له‌خۆیان‌وه‌وه باسی نادیار ده‌که‌ن) وشه‌ی (رحما بالغیب) لهم ئایه‌ته‌دا، واته: (وتهیه‌که به‌بی زانست و زانیاری) و (ئیددیعایه‌که به‌بی به‌لگه‌).

۲- قورئان هه‌ردوو وته‌ پووجه‌له‌که به‌ (رحما بالغیب) وه‌سف ده‌کات، له‌وه‌دا بانگه‌وازی‌که بۆ ئیمه، که وته‌کانی ئیمه‌ش راست و سه‌لمینراوبن و فیکرو بیروپاکانیشمان به‌راستی و دلتیاییه‌وه بخه‌ینه‌پروو، ده‌یئت ته‌نها به‌پی‌ی ئه‌و زانیارییه‌ی هه‌مانه‌ بیروپا ده‌رپین و، هه‌یچ وته‌یه‌کیش نه‌درکینین، نه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌که له‌سه‌ر راستی و دروستیه‌که‌ی نه‌یئت. ده‌نا وته‌یه‌که به‌بی زانست و رایه‌که به‌بی به‌لگه‌یه‌که، له‌گه‌ل ئه‌و به‌رنامه‌پێژییه‌ زانستیانه‌و بابه‌تیانه‌دا (که قورئان خوازیاریه‌تی لیمن) ناگۆنجیئت.

۳- بی‌ده‌نگی قورئان له‌سه‌ر وته‌ی سه‌ی‌یم ﴿وَيَقُولُ سَبْعَةٌ وَثَمَنُهم﴾ هه‌روه‌ها به‌خراپ دانه‌نانی ئهم وته‌یه‌ له‌لایه‌ن قورئانه‌وه، دیاره ئه‌مه دانپێدانانیکی قورئان و په‌سه‌ند کردنیکی بیئت، به‌پی‌ی ئه‌وه‌ی، که چهند زانییه‌کی که‌م له‌زانا لی‌کۆلیاره‌کان ئاوا لی‌ی تیگه‌یشتوون.. به‌پشتیوانی خوداش دوا‌ی نه‌ختیکی دی دیننه‌وه سه‌ر باسی ئهم مه‌سه‌له‌یه‌.

۴- ژماره‌ی هاوه‌له‌کانی نیو شه‌شکه‌وت ژماره‌یه‌کی تا‌ک (فردی)یه، نه‌که جووت (زوجی) واته: ئه‌وان سه‌ی، یان پینج که‌س، یان راستر وایه‌ جه‌وت که‌س بووبن، هه‌رسێ ژماره‌که‌ش تاکن.

٥- له هه‌موو وته‌کاندا سه‌گه‌که‌شيان حساب‌کراوه، نه‌مه‌ش له‌گه‌ل نه‌وه‌دا، که هه‌ردوو وته‌ی یه‌که‌م و دووهم جیاوازییان له‌گه‌ل به ژماره‌دانانی سه‌گه‌که‌و لاوه‌کاندا نه‌کردووه، وه‌ک گوتوو‌یان‌ه: سێ که‌سن و چاره‌میان سه‌گه‌که‌یان‌ه، پینچ که‌سن و شه‌شه‌میان سه‌گه‌که‌یان‌ه ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ﴾ به‌لام له‌وته‌ی سێ‌یه‌مدا، که وته‌ی یه‌کلاکه‌روه‌یه جیاوازییه‌که‌ی نیوانیان به‌پیتی واو (و) دانراوه ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾.

وادیاریشه‌ب‌اسی سه‌گه‌که‌یان له‌و ده‌سته‌واژانه‌دا، که له‌هه‌رسی وته‌که‌دا هاتووه‌ بۆ‌نه‌وه‌یه، پاسه‌وانیی کردوون و بۆ‌نه‌وه‌ی له‌گه‌لیشياندا بیت، بۆ‌یه له‌خێرو به‌ره‌که‌تی نه‌وانیشی به‌رکه‌وتوو‌ه، نیعمه‌ته‌که‌یان نه‌ویشی گرتۆته‌وه، به‌جۆریک که کاتی‌ک ب‌اسی نه‌و لاوانه ده‌کریت ب‌اسی نه‌ویش ده‌کریت و هه‌والی نه‌ویشیان بۆ زیاده‌کراوه، ئه‌م زیاده‌کردنه‌ش له‌رووی خاوه‌نداریتیان و تاییه‌تکاری و ڕیز لی‌گرتنه‌وه‌یه‌تی.

"پیتی (واوی هه‌شته‌مین): (واو الثمانیة).

ئه‌م پیته (و) نه‌وه‌یه له‌فه‌رمایشته‌که‌ی خوادایه: ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾، ئه‌م واوه‌ش نه‌وه‌یه، که دوا‌ی ژماره‌ی هه‌وتی پینچ ژماره‌ی هه‌شته‌م هاتووه، هه‌ربۆیه‌ش به‌واوی هه‌شته‌مین (واو الثمانیة) ناوبراوه، مانا‌که‌ش کاتی‌ک دیاری ده‌کریت نه‌گه‌ر وشه‌ی په‌یوه‌ست (معطوف)ی دوا‌ی خۆ‌ی نه‌چوو‌یته‌ نیو رسته‌یه‌کی په‌یوه‌ست‌کراوی پینچ خۆ‌ی، چونکه ده‌لاله‌ت له‌گۆرانکاریی مانای نیوان په‌یوه‌سته‌کراو ده‌کات.

رازی دیاریکردنی لیڤه‌شدا ئەو ئاماژەیەمان پێ دەبەخشیت، وتەی سێیەم لەسەر ژمارەی هاوێڵانی نیو ئەشکەوتەکه وەك هەردوو وتەکی پیش خۆی نیە، بەلكو گۆرانکاری هەردووکیەتی، جائەگەر ئەو دوو وتەیە رەتکراوە نا پەسەندن، ئەوا واوی هەشتەم ئاماژە بۆ راستی و دروستی وتەی سێیەم دەکات و ئاماژە بۆ ئەوەش دەکات، قورئان پشتی پێ بەستوو.

(امامی سهیلی) له کتیی (الروض الانف)دا دەربارەی ئەم (واو) وتەیەکی نایابی هەیە و ئاماژەیەکی جوانیشی لێوە دەرھێناوە و گوتویەتی: (ئەم- واو- دەلالەت له برپا پێکردن و پشتمگیرکردنی خاوەنانی وتەکان دەکات، چونکە گەیه‌نەری وشەیه‌که بەوشەیه‌کی نادیارى نیو پرستەکه، بەمەزەندە (وشەى بەلێ- یه) بۆ: هەشتەمیان سەگەکیانە ﴿وَأَمْنَهُمْ كُلُّهُمْ﴾. بۆ نمونەش گەر کەسێک بلیت (زەید شاعیرە) و تۆش سیفەتێکی تری بۆ زیاد کەیت و بلیت: (هەروەها زاناشە) ئەوا لەو حالەتەدا، وەك ئەوەیە تۆ بلیت: (بەلێ وایە ئەو شاعیرە، هەروەها زاناشە) لە فەرموودەیه‌کیشدا دەربارەی ئەم پیتی گەیه‌نەری (واو)ەکه بۆ بەراستدانان و پشتمگیرکردنی پرستەیه‌کی پیش خۆیەتی، لە پیڤەمبەری خودا ﷺ پرسیارکرا: ((أَتَوْضَأُ بَمَا أَفْضَلْتُ الْحَمْرَ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَيَمَا أَفْضَلْتُ السَّبَاعَ كُلَّهَا)) أخرجه الدار القطنی^(١). واتە (ئەم پیڤەمبەری خودا ﷺ نایا ئیمە دەتوانین بەئاوی بەرماوێ ئازەلە گياخۆرو مالییه‌کان دەستنوێژ بگرین؟ ئەویش له وەلامدا فەرموی: بەلێ، هەروەها لە بەرماوێ ئاوی ئازەلە گوشت خۆرو دڕندەکانیش).

(١) ئەم فەرموودەیه‌که لەوێ (دار قطنی) - تخریج-ی کردوو، (شافعی) و (بیهقی)یش له معرفة السنن والاثر-دا- تخریج-یان کردوو هەروەها (بیهقی) گوتویەتی: ئەم فەرموودەیه‌که چەند (سند)یکی هەیە، ئەگەر هەندێ: (سەند یان بە هەندێکی تریان بگەیه‌نرێت ئەوا بەهێز دەبێت بپروانه کتیی (نیل الاوطار)ی- شوکانی- (١: ٤٥).

له قورئانی پیرۆزیشدا ئەم (واو)ی زیادکردنه لهچەند شوییتیکدا هەیه، وەك ئەم نایەتەدا ﴿... وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا...﴾ (البقرة ۱۷۶)، واتە "ئێبراهیم لەخودا پاراپیوهو گووتی: (خودایە رزق و رۆزی لە بەربوومەکانی دنیا بەو کەسانە، کە دانیشتوانی ئەم ناوچەیە و باوەریان بەخودا و رۆژی دوایی هێناوه، ببەخشە). خودا فەرمووی: (هەر وەها یە کسانێ بێ باوەرو پێ نەزانیش دەبەخشم)" ئەم نایەتەدا بەپیتی (واو)ی گەیه نەرو زیادکراوی راستییەکان، ئەو دەگەیه نیت، کە خودای پەرەردگار لەو ئەلامی نزاکی (ئێبراهیم)دا بفرمویت: "بەئێ من ئەم هەر رزقی ئیماندارەکان دەدەم، بەئێم رزقی ئەو کافرانەش دەدەم، کە لەماوێه کی کەمی ژیانی دنیادا بەهەرەمەند دەبن و لەدوایشدا بەره و سزای دۆزەخیان دەبەم، کە خراپترین چارەنۆسه بۆیان). جا بۆیە سەبارەت بەمەسەلەی لاوەکانیش هەر ئاویەو بەو رەنگەیه، کاتێک خەڵکی گوتوویانە (حەوت کەس بوون) خوداش فرمویەتی: (هەشتەمیان - سەگە کەیانە) بەلام گەر بگوترایە (سادسەم کلبەم - شەشەمیان سەگە کەیان)یان حەوتەمیان "وسابعەم کلبەم ئاواو بەم رەنگە ی لێ نەدەهات، چونکە لەجینگە ی وەسفی پێش خۆی دایە" (۱).

همروه‌ها پیتی (واوی هشت) له چندین جیگه‌ی تری قورئاندا هاتوو، وهك:-

۱- نهو فره‌مایشته‌ی خودا ده‌بارهی نهو ئیماندارانه‌ی به‌یعه‌تیانداو نه‌فس و مال و سامانیشیان به‌خودا فروشتبوو: ﴿الَّذِينَ يَبِئِشُونَ أَلْعِیْدُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ السَّابِقُونَ الزَّكٰوٰتُ السَّاجِدُونَ الْاٰمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّكٰهَاتِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحٰفِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِینَ ﴿۱۱۲﴾ التوبه ﴿۱﴾ لهم

(١) الروض الاتق (٣: ١٧٠).

ئایه ته دا (واو-ی ههشت) ئه وهیه که چووه ته سه ر (وَالنَّاهُوتَ عَنِ الْمُنْكَرِ) واته چووه ته سه ر سیفه تی هه شته م له سیفه ته کانی ئیمانداران. له مه شدا تاووتوئ و ئالوگۆر کارییه ک له نیوان (الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ) و (وَالنَّاهُوتَ عَنِ الْمُنْكَرِ) دا هه یه، واته له نیوان رسته ی پێش (واوی هه شته م سیفه ت) و له رسته ی دوا یه وه.

۲- ههروه ها له ئایه تیکی تر دا خودا فه رمو یه تی: ﴿عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَقَنَّ أَنْ يَبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُؤْمِنَاتٍ فَاِنَّهُنَّ يَتَّبِعْنَّ عِدَّتِ سَيَحْتَرِ تَبَيَّنَ وَأَنْكَارًا﴾ التحريم ﴿﴾ له م ئایه ته دا (واوی ههشت) چۆته سه ر سیفه تی هه شته م له سیفه ته کانی ژنه ئیمانداره کان، ههروه ها سیفه تی دوا ی (واو) ه که ش پێچه وانه ی سیفه تی پێش واوه که یه و ناشی ت هه ردوو سیفه ته که (تَبَيَّنَ وَأَنْكَارًا) له یه ک ئافره تدا پێکه وه هه بن چونکه مه حاله ئافره تی ت له یه ک کاتدا ژنیش و کچیش بی ت (ثیب و بکر) به لکو یان ژن ده بی ت، یان کچی شوونه کردوو.

"مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ"

تهنها چهند كه سیکی كه م ژماره ی لاوهكان دهزانیته

كۆمهڵێك له زانایانی تهفسیر وای بۆ دهچن كهوا مرۆڤ دهستوه و سانه له زانینی ژماره ی لاوهكانی نیو ئهشكهوتهكه، بۆته م بۆچوونهشیان پشتیان به و فهرمایشته ی خدا ﴿قُلْ رَبِّيَ اعْلَمُ بَعْدَتِهِمْ﴾ بهستوه، كه تیايدا خدا ئه م زانیارییه ی، تهنها بۆ خۆی گه راندۆتهوه، ئیتمه ش ناییت ده مه قالی و مشت و مری له سه ر بکهین و، ناشیته پرسیار له كه سان و گه لانی پێشین له باره یانه وه بکهین. به لام كۆمهڵێکی دی له زانایانی تهفسیر وای بۆچوون، كهوا ئیتمه ده توانین ژماره ی لاوهكان بزانی، چونكه قورئانی ش رینمای و ئاماژه ی به وه داوه، ئایه ته کانی شی ئاتاجیان له لیۆردبوونه وه هیه، به وردی له مانا کانیان بکۆڵینه وه له ئاماژه و رینمای یه کانیان تی بگهین. له بهر ئه مه شه گوته و یانه (لاوهكان حهوت كهس بوون و، هه شته میان سه گه کیهان بووه). ئه وه لگانه ی له م ئایه ته وه به دیی ده کرین، ئه مانه ن:-

۱- بێگومان خدا زانینی مرۆقی له سه ر ژماره ی لاوهكان، به شتیکی مه حال دانه ناوه، ئه و زانیارییه شی لی یان نه سپیوه ته وه، به لکو به پێچه وانه وه باسی مرۆڤ و توانای زانینی تیدا کردوه و، ده شیته ئه وه بزانه ن، وه ك فهرموویه ته ی: ﴿مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ﴾، واته: (تهنها ژماره یه کی كه م، تهنها چهند كه سیکی كه م له خه لکی ژماره ی لاوهكان ده زانن). خۆ ئه گه ر خودا بیویستایه زانیاری مرۆڤ له وه دا نه بیته، ئه و ده یفه رموو: (لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ)، واته (جگه له خودا كهس زانیاری له سه ر یان نه). ئایا نایینیت له سوره تی (ابراهیم) دا خودا باسی

دهسته و سانی مروّف ده کات له مهر زانیاری گهلانی دواي (سه مود) و، زانیارییه کانی تايهت بهو گهلانی تهنها بهخویه بهندکردوه، وهك فهرموویهتی: ﴿الزَّيَّاتُكُمُ نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَعَاكِ وَثَمُوْدُ وَالَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ...﴾ (٩) إبراهيم، كهواته جياوازی کردوه له نیوان ﴿قُلْ رَبِّيْ اَعْلَمُ بَعْدَتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيْلٌ﴾.

٢- چوونی (واوی ههشت) بو سهر وتهی سییهم ﴿وَيَقُولُوْنَ سَبْعَةٌ وَثَامُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ ئەم (واوه) دهچیته سهر ئەو پرستهیهی كه له پیشیهوه هاتوهو پیچهوانه ماناکیهتی، چونكه نهگهر ههردوو وتهكهی پیشتر (واته وتهی یهكهو دووهم) رهتکرابنهوه، ئەوا وتهی سییهم وته راستهکیهوه، واللّه اعلم.

٣- قورئان له کاتیئیدا ههردوو وتهكهی پیشووی رهتکردۆتهوه بهوه وهسفی کردوون (رجا بالغیب) بوون له کاتیئیدا وتهی سییهمی رهتهکردۆتهوه، بهلكو لیی بیدهنگ بووه، وهك لی بیدهنگ بوونیکی دانیانان وپیار بۆدان.

٤- هاوهلانی پیغه مبهرو ﷺ زانیانی لیكۆلیاریش له بواوی تهفسیری قورئاندا وا له ئایهته كه تیگه یشتوون، دهشیّت مروّف زانیاری له سهر ژماره ی لاوه کانی نیو نهشكهوته كه هه بیّت. بۆیه رایان له سهر راستی وتهی سییهمو قورئانیش دانی بهوه دا ناوه، پالنه ریانه بو ئەو رایه و بو خسته نه گهری عهقل و فیکریان تییدا وهك (ابن کثیر) یش له (ابن عباس) هوه - خودا لیی رازی بیّت- گپراویتییهوه، گوتویهتی: ((أنا من القليل الذين استثنى الله عزوجل كانوا سبعة)) .. واته "من له وچهند كه سه كه مه م كه خودا جیای کردونه تهوهو زانیاریان له سهر ژماره ی لاوه کانی نهشكهوت ههیه، ئەو لاوانه ژماره یان ههوت كهس بووه". ههروه ها ناوبراو واته - (ابن عباس -) گوتویهتی: ((أنا ممن استثنى الله كانوا

سبعة^(١)... واته (من یه کیکم له وانهی که خودا جیای کردوونه ته وه بۆ زانینی ژمارهی لاوه کان، که ههوت کهس بوون) ئیمهش له گهڵ (امام عباس) داین له تیروانینیدا بۆ ئایه ته کهو بۆه له ینجاندنی ئه و راپیهی که پیتی گه یشتوه، بۆیه ئیمهش دان به وه دا ده نیین، ژمارهی لاوه کان ههوت کهس بوون و هه شته میان سه گه که یان بووه و، خوداش هه رخۆی زانیه.

حیکمه تیکی دیکه ی (واو-ی هه شته م)

به تیروانینی ورد له رسته ی ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَذِبٌ﴾^١ ئاماژه یه کی دیکه وهرده گرین و به حیکمه تیکی دیکه ده گه ین، ئه مهش به هۆی ئه وه ی (واو-ی هه شت) ی چوه ته سه ر... ئه م (واو) هه هه ر ههوت هاوه له که ی، له سه گه که یان جیا کردۆته وه ئه م جیا کردنه وه یهش زۆر پتو یسته، چونکه ئه وان چه ند ئیماندار یکی پیاو چاک بوون و، سه گه که شیان ئاژه ئێکی پیس بووه، بۆیه ناشیت مه سه له ی سه گه که یان به وتن و ناو بردنیش له گهڵ ئه واندا به راورد بکری ت.

کاتی که له هه ردوو وته که ی پیشووش راده می نین، ده بی نین به راورد یکیان له نیوان لاوه ئیمانداره کان و سه گه که یاندا نه کردوه: ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَذِبٌ﴾^٢ یان ﴿وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَذِبٌ﴾^٣، دیاره ئه م به راورد نه کردنهش هۆکار یکی تری به ره له ستی کردنی قورئانه بۆ ئه و دوو وته یه و بۆ په تکردنه وه یان. دیاره جیا کردنه وه ی وته ی سی یه می ش به (واو) ی (هه شت) هۆکار یکی تری په سه ند کردنی و پشت پی به ستنی و دانپیانانیه تی، جا ئه وانه ی وته ی سی یه م ده لێن، تییینی ئه م مانا ئه ده بییه ده که ن، چی ژێکی نایابی تێدا یه، چونکه ئه وان به راورد یان

(١) تفسیر ابن کثیر (٣: ٧٨)

لەنێوان مەرۆفە ئيماندارەكان و ئاژەلێكى وەك ئەو سەگەدا كەردوو، بەراوردیان
لەنێوان پیاوێ پاكەكان و، سەگە پيسەكەدا كەردوو، وێرایی ئەوێ یاوەریشیان بوو،
بەلام بەو یاوەرى كەردنە تۆزقالێك لە پيسییهكەى نەگۆراو، هەر بۆیەش قورئان
دووورى خستۆتەوێ لێیان و لەبەردەم دەرگای ئەشكەوتەكەدا دايناو (بِالْوَصِيدِ)
خوداش هەرخۆى زانایە.

"وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا"

نزیکترین مانای ئهم دهسته واژه به ئه وه به، داوا له پیغهمبه ری خودا — محمد ﷺ ده کات، پرسیار دهرباره ی هاوه لانی نیو نه شکمه وته که له هیچ که سیک نه کات، به تایبه تیش له (ئه هلی کیتاب). واته له جووله که و دیانه کان. هیچ پرسیار یکیان لی نه کات و پرسورایان پیته کات، چونکه ئه وان هیچ زانیاریه کیان له و باره به وه نه بووه و خاوه نی زانستیکی راسته قینه و راست و دروست و پرواپیکراو و جی متمانه ش نه بون، به لام خو ئهم دهسته واژه به تنها دهرباره ی هاوه لانی نه شکمه وته که نه، له گه ل نه وه ش، له سه ره ئه وان هاتو ته خواره — چونکه (په ندو وانه لیوهرگر تیشی) گشتیه و هممو مه سه له یه که ده گریته وه، پرسیار له وان له سه ریان نه کات، له دوان واته، نه که ته نیا به وه یه وه، به لکو به گشتیه و په لده هاویت بو (سه رجه م چېړۍ که کانی تری قورئان و به سه ر هاته کانی پېشینان)، نابیت پیغهمبه ر ﷺ پرسیاران له باره وه له جووله که و دیانه کان و خه لکانی تر بکات.

هروه ها رینمایي و داواکاری (پرسیار له که س نه کردنه که ش) تنها ناراسته ی خودی پیغهمبه ر خودا ﷺ نه کراوه و تنها به وه وه به ندنیه نه گهرچی پروی گوتاره که سه ره تا ناراسته ی نه و کراوه، به لام گوتاری ناراسته کراو بو شه خصی پیغهمبه ری خودا — محمد — ﷺ گوتاری که بو سه رجه م نه ته وه که شی تنها چه ند مه سه له یه کی په یوه ست و تایبه ت به خو یه وه نه بیت که به لگه یه کی له سه ر ه بیت.

بیگومان داواکاریه که ی ئهم دهسته واژه به که ده فره مویت پرس و راو پرسیار له هیچ که سیکان مه که ﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ ناراسته ی گشت موسلمانیک کراوه تاروژی دواپی و، ری لی ده گریت، پرسیار له شوینکه وتوانی

كتيپه ئاسمانيه كانى پېشوو (بەتايەتەش لە جوولەكەو ديانەكان) نەكەن يان لە
كەسانى غەيرى ئەوانىش پرسیار نەكەن دەربارەى ھاوەلانى نێو ئەشكەوتەكە، يان
دەربارەى كەسانى تری نێو چېرۆك و بەسەرھاتەكانى پېشىنان لە قورئانى پېرۆزدا.

بېنگومان ئەم دەستەواژەيە رېسايەكى پتەوى قورئانييمان لە مامەلە لەگەڵ
چېرۆكەكانى قورئاندا پێ دەگەيەنیت، لەلایەكەو پێمان لێ دەگریت لە پرسیارکردن
لە شوێنكەوتوانى كتيپە ئاسمانيه كان (أهل الكتاب) و لەكەسانى تر دەربارەى ئەو
چېرۆكانەو پێمان لێ دەگریت، هېچ وتەيەك لەوانەو وەرەگرین و بۆلایان
نەگەپێنەو، و تەو ھاوالب و بەسەرھات و گێرپانەو كانیان نەھيێنەو و نەگێرپنەو.

ھەرۆھا ئەمە رېسايەكى زانستى و مەنھەجى و بابەتيانەشە.. نايیت پرسیار لە
ئەھلى كىتاب بكەين و هېچيان لێوەرەگرين، چونكە دەسكارى كتيپەكانى خودايان
كردووەو شيواندوو يانەو (لەسەر مێژوو ھاوالبى گەلان و راستىيە مێژوويەكان)
دەسپاك و جى متمانە نين. ھەرۆھا لەلایەكى دىكەشەو لەبەرئەوھش نايیت پرسیار
لەوان بكەين، چونكە چېرۆكەكانى پېشىنان و رووداوو شىكارو وردەكارىيەكانيان
لەجىھانى ناديارو غەيبى رابردوون. ديارەو بېنگومان ئەو رووداوو وردەكارىيە
غەيبىش تەنھا خدا دەيانزانیت، بۆيە تەنھا لە خداو لە كتيپى راستى خدا
(لە قورئانەو) دەبیت وەرگيرين بەپێى ئەو رادەيەى ئامارەيان بۆ كراوە تىيدا.

ئیمەش بۆ مەسەلەى بەسەرھاتەكانى ھاوەلانى نێو ئەشكەوتەكەو
چېرۆكەكانى قورئان- تەنھا لەچار چۆەى ھەق و راستى و دروستيدا پابەندين و،
راستى و يەقىنىش تەنھا ئەو يەكە لە قورئانى خواداو لە فەرموودەكانى
پيغەمبەردا ﷺ ھاتووە. خدا لەو كەسانەش خۆشبیت، بەنەفامى پەنايان بردۆتە
بەر ئەھلى كىتاب و، تەو رېوايەتيانى لەسەر چېرۆكەكانى پېشىنان ھيئاو تەو،
بەو ھۆيەشەو سەرپيچيان لەورىتمايى يە پېرۆزە خودايە كردووە كە دەفەرمىوت

﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾

(امام ابن کثیر) له تفسیر کردنی ثم دہستہ واڑہیدا گوتویہ تی: "سہ بارہ تہ ہم مانایہ ﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ ﴿۱﴾ تہ وہیہ چونکہ تہ وان ہیچ زانیاریہ کیان لہ سہر لاوہ کان نہ بووہ، تہ نہا تہ وہ نہ بیّت، کہ لہ خوئیانہ وہو (رحما بالغیب) دہیلین، واتہ ببئی بہ لگہ وپشت بہستن بہ وتیہ کی راست ودروست قسہیان لہ بارہ وہ دہ کن، جا تہی (محمد) ﷺ توش لہ لایہن خوداوه حہقو راستیت بؤ ہاتوہ، ہیچ شک و گومانیکی نیو ہہرثم حہقش زانیاریہ کانت پیّشکہش دہکات و حہکم و ہہلسہ نگیںہری تہو رپواہیہ تہ پیّشکہ شکراوانہی نیو کتیّہ کانی ترو نیو قسہو باسہ کانیانہ" (۱).

"له بیر چوونه وه که ی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله"

خودا فەرموویەتی: ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَئٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا﴾ (۴۳) إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾ (۴۴) الکھف... لھم ئایەتەدا فەرمانیک ھەییە لەخوداوە بۆ پیغەمبەرەکی ﷺ، ھەروەھا بۆگشت موسلمانیک لەدوای خۆی، تاییەتە بەوێ ھەرکاریک لە ئایندەدا دەکەن بەخواستی خوداوە بیبەستەنەو لەکاتی باسی کاریکی داھاتوویدا بلیت: (بەخواستی خودا (ان شاء الله) سبەینی ئەوکارە دەکەم.. ھەر لھم ئایەتەدا رێنماییەکی خودای بۆ پیغەمبەر ﷺ تێدایە، لەدوای لەبیرچوونی گوتنی (بەخواستی خودا) دووبارە بەیادخۆی بینیتەووەو بلیتەووە: (وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ).. ھەروەھا ئەم ئایەتە ئامارە بۆ بۆنە (مناسبە)ی ھاتنەخوارەوێ ئایەتەکانی چیرۆکی ھاوێلانێ نیو ئەشکەوتە کە دەکات. (کە لە سەرەتای لێدوانان لھم چیرۆکەو) خستمانەروووە کەوا پیغەمبەری خودا ﷺ بەلێنی

(۱) تفسیر ابن کثیر (۳: ۷۸).

به کافرانی قورهبش دابوو بۆ رۆژی سبهینى وه لآمى ئەو پرسىارانەى ئاراسته‌یان کردبوو بداته‌وه. ئەوه‌بوو پێى فەرموون: (سبهینى وه لآمتان دده‌مه‌وه) به لآم له‌بیری چووبوو که به‌واژه‌ی (ان شاء الله) جیاکاری (استثناء) یه‌کی بۆ دابنیت، واته له‌بیری چوو، به‌رسته‌ی (سبهینى) — به‌خواستى خودا "یان ئە‌گەر خواویستی" وه‌لآمتان دده‌مه‌وه، به‌لێنیان پێدات.

ئەوه‌بوو به‌م هۆیه‌وه (جبریل) پازده رۆژ لێى دواکه‌وت. ئەمه‌ش زۆرناخۆش بوو بۆ پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ، چونکه ئیدی کافرانی‌ش ده‌ستیان کرد به‌ نوکته‌و گالته‌جارى و قاقای پێکه‌نین و ده‌یانگوت (به‌راستی هاوه‌له‌که‌ت خۆى لى لادایت و نه‌هاته‌وه بۆلات)، بێگومان ئەو دواکه‌وتنه‌ی سرووش و مه‌لائیکه‌ت له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ نیازدار بووه‌و حیکمه‌ت و نیازى‌کی خودای تیدا هه‌بووه بۆ ئەوه‌ی ئەم وانه‌یه‌مان فێرکات و ئەورێسا باوه‌ردارییه‌شمان بخاته به‌رچاو که نایه‌ته‌که خستویه‌تییه‌روو.

"نایا پیغه‌مبه‌ر ﷺ شتى بیر ده‌چیته‌وه؟"

ئەم له‌بیرچوونه‌یه‌ی پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ نابیته هۆى لارى و که‌م و کوورپى له پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌یداو، له عیصمه‌ت و پاکیتی‌شى که‌مناکاته‌وه.

راسته، خودا ئەوکاره‌ی بۆ له‌ئەستۆناوه که شتى بیرنه‌چیته‌وه ﴿سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَى﴾ (٦) (الأعلى)، واته.. "ئیمه له‌م قورئانه هی‌نده‌ت پێ د‌ه‌خوینینه‌وه که هێزى له‌به‌رکردنیت هه‌بی‌ت و بیرت ناچیته‌وه" به‌لآم خو ئەم (نه‌فى کردنى له‌بیرچوونه‌ویه‌ش) هه‌رله‌چوار چێوه‌ی خواست و دانایی خودا دابوو، د‌ه‌نا ئە‌گەر خواستی خودا له‌کاتی‌کی تایه‌تى و دیارى کراودا وابوو‌بیت که پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی شتى‌کی له‌بیربجیت، ئەوه‌ی بێگومان له‌بیری ده‌چیت. هه‌ربۆیه‌ش دواى ئەوه‌ی پێى

ههروهها (مسلم) له (عبداللهی کوری مسعود) وه خودا لئی رازی بیست - گیراویتییه وه، پیغه مبهری خودا ﷺ نوژیکی کردو وه کاتی: سهلامی داوه ته وه لئی پرسراوه: - (ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ ئایا شتیك له نوژه که دا رووی داوه؟ نه ویش فهرموویه: (چی بو)؟ گوتوویانه (نوژه که ت ئاوا ئاواکرد) ئینجا نه ویش ههردوو پیسی ریکخستوته وه رووی له قیبله کردو وه دوو سوژده ی بردو وه، سهلامی داوه ته وه پاشان رووی تی کردین و فهرمووی: ((انه لوحدث في الصلاة شيء انباتکم به، ولكن انما انابشر، انسی کما تنسون، فاذا نسيت فذکرونی، واذا شک احدکم في صلاته فليتحر الصواب، فليتم علیه، ثم ليسجد سجدين))^(۱). واته.. "ئه گهر له نوژه که دا شتیك - سه هوویه ک - رووی دابیته ئهوا ئیوهی لی ئاگادار ده که کم، به لام خو منیش مروقم و هک ئیوه شتم بیرده چیته وه، جا ئه گهر شتیکم بیرجوو، به بیرم بجه نه وه، ههروهها ئه گهر هه رکه سیك له ئیوهش گومانیکی له نوژه کهیدا هه بوو، با بهدوای راستیه کهیدا بگه رپیت و نوژه که ی له سه رته واکات و، پاشان دوو سوژده ی سه هوو ببات" ههروهها (مسلم) له (ابو هریره وه) گیراویتییه وه گوتوویه: (پیغه مبهری خودا ﷺ پیشنوژی نوژیکی کاتی رۆژی بۆ کردین (سائیر) یان نوژی نیوه رۆ بووه، یاخود نوژی عه سر) له دوای دوو رکات سهلامی دایه وه و پاشان هاته لای (په له دارخورمایه کی) قیبله ی مزگه وته که وه به زویری بالی له سه ر دانا، له نیو خه لکه که شدا (ابو یکرو عمر) ی لی بوون و، به لام ترسان که له وباریه وه قسه ی له گه لدا بکه ن. خه لکیش چوونه ده ره وه ده یانگوت، گوایه نوژی کورت کراوه ته وه. بیاویک که ناسرابوو به (ذو الیدین) له پیغه مبهری ﷺ پرسى: (ئه ری ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ ئایا نوژه که کورترکراوه ته وه یاخود خو ت له بیرت چوو؟ پیغه مبه ریش ﷺ سه یریکی لای راست و چه پی کردو فهرمووی: (ذو الیدین،

چی ده‌لیت؟ ئایا وایه، گوتیان: (به‌لێ راست ده‌کات ته‌نها دوو پرکاتت بۆکردین) ئینجا پیغه‌مبەر ﷺ دوو پرکاتی تری له‌ نوێژه‌که‌ کرده‌وه‌و، سه‌لامی دایه‌وه‌^(۱).

که‌واته‌، له‌نوێژه‌دا پیغه‌مبهری خودا ﷺ شتی له‌بیرچووه‌و سه‌هویشی تیدا کردووه‌و، له‌پرکاتی دووه‌مدا سه‌لامی داوه‌ته‌وه‌، به‌لام کاتیک هاوه‌لان ئه‌وه‌یان به‌بیرهی‌ناوه‌ته‌وه‌، هه‌ردوو پرکاته‌که‌ی تریشی کردۆته‌وه‌و، پاشان سوژده‌ی سه‌هووی بردووه‌و سه‌لامی داوه‌ته‌وه‌. له‌فه‌رمووده‌که‌شیدا به‌پاشکاوێ دانی به‌وه‌دا ناوه‌، که‌ بێگومان ئه‌ویش خۆی مرۆفیکه‌و، وه‌ک مرۆفه‌کانی دی شتی له‌بیر ده‌چیته‌وه‌و، داوايشی لێیان‌کردووه‌، هه‌رکاتیک شتیکی له‌بیرچوو، به‌یادی بێننه‌وه‌.

بێگومان هه‌ر ئه‌و له‌بیرچوونه‌وه‌یه‌ی پیغه‌مبهریش ﷺ به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر مرۆفبوونی پیغه‌مبهری خودا ﷺ، چونکه‌ مه‌سه‌له‌ی له‌بیرچوونه‌وه‌، خوویه‌کی هه‌میشه‌یی مرۆفه‌و به‌لگه‌یه‌کیشه‌ له‌سه‌ر پیغه‌مبهری‌تییه‌که‌ی. چونکه‌ خودا خۆی به‌بیری هیناوه‌ته‌وه‌و، ئاگاداری کردۆته‌وه‌ له‌و شته‌ی که‌له‌ بیری چوو.

له‌وانه‌شه‌ هه‌ندیک که‌س پرسیار بکه‌ن ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی: چۆن پیغه‌مبهری خودا ﷺ سه‌هووی له‌نوێژیدا کردووه‌؟! ئه‌ی داخۆ فیکروخه‌یالی له‌کوێ بوویت؟! بۆ لێکدانه‌وه‌ی مانای ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش شاعیرێک گوتویه‌تی:

ياسائلی عن رسول الله كيف سها

والسهو في كل قلب غافل لان

قد غاب عن كل شيء قلبه منها

عما سوى الله فـ في التعظيم لله..

واته: (ئهی ئهوه که سهی پرسیارم لی ده کهیت، ئاخۆ چۆن ده بیست پیغه مبهری خودا ﷺ سه هووی کردییت، له کاتی کهدا سه هوو له هه موو دایکی بی ناگاو ئالوده دایه .. به لام دلی پیغه مبهر ﷺ خه یالی له سه ر هیه شتیکی دنیایی نه بووه. ته نها ئه وه نه بیست که دلی به خوداو به گه وره گرتنی خوداو سه رقال بووه).

"چه ند پیغه مبهریکی دیکه ش شتیان له بیر چۆته وه"

دیاره هه ر پیغه مبهری ئیمه ش ﷺ شتی له بیر نه چوه، به لکو چه ن دین پیغه مبهری تریش (سه لامی خودایان لی بیست) ئه و حاله ته یان به سه ردا هاتوه، له مباره یه وه پیغه مبهری خودا ﷺ هه والی به سه رهاتیکی (سلیمان سه لامی خودای لی بیست) بۆ گیرا وینه ته وه، که له بیر ی چوه بلیت: (ان شاء الله)، ئه مه ش له و فرموده یه یدا هاتوه، که (بخاری) له (أبوهریره) وه -خودا لی رازی بیست- و ئه ویش له پیغه مبهره وه ﷺ گیرا ویتیه وه، فرمودیه تی: (قال سلیمان بن داود - علیه السلام- : ((لا طوفن اللیلة علی مائة امرأة- او تسع وتسعين- کلهن یأتی بفارس یجاهد فی سبیل الله. فقال له صاحبه: قل إن شاء الله. فلم یقل إن شاء الله. فلم تحمل منهن الا امرأة واحدة جاءت بشق رجل. والذي نفس محمد ﷺ بیده لو قال ان شاء الله. لجاهدوا فی سبیل الله فرسانا اجمعون))^(۱) ..

واته (سلیمانی کوری داود- سلاوی خودایان لی بیست- جاریکیان گوتی (ئه مشه و به سه ر سه د ئافره ت) (یان نه وه دونۆ ئافره تدا) ده گه ریم (واته له هاوسه ره کانی، چونکه نابراو خاوه نی ژماره یه کی هیجگار زۆری هاوسه ران بووه) ده گه ریم هه ری که شیان شۆره سواریکی وام بۆ ده خاته وه، که له پیتاوی خوداا بجه نگیت) هاوړی یه کی له و کاته دا پیتی گوت: (بلی: ان شاء الله)، به لام ئه و نه یگوت (ان شاء الله)

(۱) (البخاری) کتاب الجهاد، باب (۲۳) من طلب الولد للجهاد. حدیث رقم (۲۸۱۹).

له دوایدا تهنها ئافرهتییکیان سکی لێی ههبوو، ئهویش کۆرپیکی شان خوارو کهم نهندامی لێبوو.. دهسا بهو خودایهی که گیانی (محمد) ﷺ به دهسته نه گهر (سولهیمان) بینگوتبایه " ان شاء الله " له ههر هاوسهرێکیان شۆرهر سواریکم ده بیته - نهوا له ههموویان نهو شۆرهر سوارانهی ده بوو که له پیناوی خودادا جیهاد بکهن).

ههروهها له سوورهتی (کهف) هوه ئهوه شمان زانیوه کاتیك (مووسا) (سلای خوی لێ بیته) به لێنی به هاوڕیکهی داوه (که - خضر - بووه سلای لێ بیته) ده ربارهی هیچ هه لسوکه و تیکێ (خضر) پرسیری لێ نه کاتو، به رهه لستی هیچ کاریکی نه کات، به لام کاتیك دیتی پا پۆرپکی کونکرد، به رهه لستی کردو گوتی: ﴿أَخْرَقَهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ (کهف) ٧١، ئایا نهو پا پۆرته بۆیه کون کرد، تاکو سه رنشینه کانی سه رنجوم بکهیت، به راستی کاریکی ناشایسته و غه ربیت کرد".

کاتیك هاوڕیکهشی به لێنه کهی بیرده خاته وه له سه رنه وهی گلهیی له هیچ کاریکی نه کات، خیرا (مووسا) ش دان به بیرچونه وه کهی ده نیته و پینی ده لیت: ﴿قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسْرًا﴾ (کهف) ٧٣، واته (سه رزه نشتم مه که له سه ر نه وهی، که له بیرم چوووه و بارگرانی و کاری قورسم به سه ردامه ده به وهی، که گوايه هه رنابیته شتم بیربچیت).

ههروهها قورئان نهو به سه رهاتهشی له سه ریه کهم مرۆف، که باوکی مرۆقه کانو یه کهم پیغه مبه ریشه (واته ئادهم - سلای لێ بیته) بۆگێراوینه ته وه، که شتی بیرچۆته وه له دره خته کهی خواردوووه، به وهش فه رمانه کهی خودای بیرچۆته وه، ئه مهش به ئانقه ست و به سه رپیچی و سووربوون له سه ر گونا هه که نه بووه، چونکه مرۆفیک، که پیغه مبه ری خوداش بووه (واته ئادهم) به ئانقه ست سه رپیچی له فه رمان و په یانی خودا نه کردوه.

"هه موو کارێک به خواستی خودایه"

﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا﴾ (٢٣) إِلَّا أَنْ يَشَاءَ... ﴿٢٤﴾ الْكَهْفِ ٥٥ ..
 ئهم ئایه ته (له پێی ناگادار کردنه وهی پیغه مبه ره وه ﷺ هه موو موسلمانیکیش
 ناگادار ده کاته وه له وهی، له داهاتوودا هه ر کارێک ده کات بیبه ستیته وه به خواستی
 خودایی یه وه، هه ره وه ها ناگاداری ده کاته وه له وهی به بی جیاکاری (استثناء) هه یچ
 به ئینیک نه دات (وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ...)..
 له وانه شه مروڤه پرسیار بکات و بلیت (بوچی ئهم جیاکاریه هه بیته و بوچی
 سبه یینی و داهاتوو به خواستی خودا وه به ستریتته وه؟ نهی ئایا ئه وکه سه ی، که
 کاره کانی داهاتوو به خواستی خودا وه ده به ستیته وه) ده سته و سانه له وکاره ی له
 داهاتوودا ده یکات؟ نهی بوچی ده سته و سانه لیتی؟

بێگومان داهاتوو شتیکی نادیاره له مروڤه، چونکه ئهم داهاتوو ته نها
 به ده سته ی خودا خۆیه تی و، خوداش هه یچ نامرازیکی وای به مروڤه نه داوه تا به و
 هۆیه وه ناگاداری هه بیته وبتوانیته وهی له داهاتوودا دیته پێی دیاری بکات،
 یان ئه وکاره ی له داهاتوودا ده یکات بیزانیته.

جا له به رته وهی داهاتووش نادیاره، ئه و هه ر خودا خۆی ده یزانیته، چونکه خودا
 خۆی کلێله کانی نادیا ری هه یه: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
 وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ (النمل ٦٥) مروڤه نازانیته له داهاتوودا، چ پر و وداویکی
 تووش ده بیته و له سبه یینی شیدا چی ده کات، له م پر و وه شه وه خودا ده فه رمویته:
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
 مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ...﴾ (لقمان ٣٤) لقمان ٥٥. واته:

"يېگومان خودا زانستى رۆژى لېپرسىنەوہى لەلايەو جگە لەخودا هيچ كەسيك نازانئىت كاتى قيامەت كەى دئىت، ھەروەھا خودا ھەرخۆى باران دەبارئىتتو، ھەرخۆيشى دەزانئىت چى لە پەحمەكانى دايكان دايە، ھەر خوداش دەزانئىت سبەينى چى ڕوودەداتو، ھيچ نەفسىك ئاگادارى رووداوەكانى سبەينى نىەو، ھيچ نەفسىكىش نازانئىت لەچ خاكىكدا دەمرئىت."

يېگومان سبەينى (الغد) پرە لە رووداوى كتوپرو ئەگەرەكان بۆ مرۆف ، بەپيى بىركردنەوہى مرۆفئىش لەوانەيە لە سبەينىدا فلان كارو فلان شتو فلان مەسەلەى واى بۆ ڕووبدات، ھەرگىز حسابى بۆ نەكردوہ. ھەروەھا لەوانەيە مرۆف بەتەماى كارىك يئتو لە ئايندەدا تووشى بئىت، لەوانەشە نەخشە بۆكارىك بكئىشئىت، سبەينى دەيكاتو ھەموو جوړە ئامرازو كەرەسەيەكى پئويستيشى بۆ دابىن بكاتو ھيچ سستىو درئغى يەكيشى تئىدا نەكاتو، كارەكەشى بەپيى حساباتو مەزەندە مرۆيىيەكان لەسەداسەد بە مسۆگەركرائى دەركەوتبئىت، كەچى دواتر شتئىكى كتوپرىي بئتە پئشەوہو ھەموو مەسەلەكان ھەلگيرئتەوہ، ھەموو نەخشەو بەرنامەيەكيشى بۆ ھەلۆەشئىتتەوہ، ئەم شتە كتوپرپيەش لە حسابو مەزەندەيدا نىەو تواناش لەسەر لابردنى نىە.

ئەمە سەبارەت بە تېروانىن و زانست و تواناى مرۆف.

بەلام سەبارەت بەخوداى پاك و ميھرەبان، ئەوہ ديارە توانايەكى بالا دەستىي رەھاو، خواستئىكى بەجئگەيەنراوو ئىرادەيەكى بئسنوورى ھەيە، بەپراستى خودا بەخواستو ھەلئبئاردنى خۆى دەتوانئىت ھەموو كارىك بكات، ھەروەھا ھەر كارئىكىش بىەوئىت دەيكاتو ھيچ پەتكەرەوہيەك بۆ كارو فەرمانى نىە، ھەر خواستە ئىرادەو تواناى خوداشە، كە برپيار لەسەر ڕووداوەكانو ھەوالەكانو فەرمانو ھەلسوكەوتەكانىش دەدات، ھيچ كەسيكيشو ھيچ فەرمانئىكىش لەو خواستە ئىلاھيە دەرنانچن، تەنانەت گشت مەخلووقئىكىش لەم گەردوونەدا، سائىتر

له مڕۆڤ یان -جن- یان -مهلائیکه بن- هه موویان ملکه چی ئیراده و خواستی خودان، دیاره هیچ که سیکیش له و مه خلوقانه ناتوان بهرامبهه خواستی خودا بووهستن، یان نکوولی لی بکهن، یاخود پیچهوانه ی بوهستن، یان دژایه تی بکهن، یاخود پووچه لی بکه نه وه. چونکه نه وه فرمانی خودای خالق و به هیرو توانایه.

بۆیه ده بینین هه رشتیک له گهردووندا روودهات، به خواستی خودایه و هیچ شتیکیش به بی و یست و ئیراده ی خودا ناییت. خواستی خه لکیش له ژیر خواستی خودایه، ئیدی هه رشتیک خواستی خودای له سه ربییت، ده بییت هه رشتیکیش خواستی خودای له گه لدا نه بییت، ناییت خه لکیش هه موویان هیچ خواستیکیان به جی ناگات، گه ر خواستی خودای له گه لدا نه بییت، وهك له مباره یه وه خودا فه رموویه:

﴿...فَمَنْ شَاءَ اخْتِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ (٢٩) وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ (٣٠)﴾ الإنسان ﴿﴾.

ههروهها خودا فه رموویه تی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ (٢٩)﴾

التکویر ﴿﴾، جا به هۆی نه وه ی مڕۆڤ نازانییت له سه بهینییدا چیی بو ڕوو ده دات، به هۆی نه مه ش، که بی توانایه له سه ره بهرگری له هه رشتیک، که خودا خواستی وایه تووشی بییت و، بی تواناشه له سه ره پهیدا کردنی نه وشته ی خودا خواستی وایه پیی نه گات، بۆیه ده بینین مڕۆڤ شکست و دهسته وسانه له زانین و پیشبینی کردنی نه وه ی (له خیر یان له شه ر) دیته ری، ته نانهت له مسۆگه ر کردنی نه خشه و بهرنامه کانی و، له دهسته بهر کردنی نه وه ش، که نه خشه و بهرنامه ی بو داده نا.

له بهر نه مه ئایه ته که ڕێنمایی ده کات، بو هه لس و که وتی شیاو له و مه سه له یه داو، داواشی لی ده کات، که هه موو به لێن و نه خشه یه کی ئاینده ی به خواستی به جی گه یه نراوی خودا وه گری بدات، ئیدی مڕۆڤ ناکه ویته بهر گله یی خه لکی، له کاتی کدا دهسته و هسان بییت له به جی هیئانی نه وه ی به لێنی له سه رداوه ..

دياره ئەمە ماناي ئەو ناگەيەنيت، مەرۆقى موسلمان ھۆکارەکان نەگريته بەرو،
ھەموو نەخشەو بەرنامەو ھيواو ئاواتيکيشى ھەلۆەشيئەتەو، چونکە وەبەرنانى
ھۆکارەکان لە بنەماکانى باوەرو لەبوارەکانى بەندايەتى و عيادەتە. تەنھا ئەو ھەندە
ھەيە، نابيت پەنای تەواو بۆھۆکارەکان ببات و ھەر چاوى لە نەخشەو بەرنامەکان
بیت، بەلکو دەبیت پيودانگى يەكەم بۆخواستى ئيلاھى دابنيت..

"وَأَذْكُرُّكَ إِذَا فَسَيْتَ"

له بېرچوونه وهې پېغه مېر ﷺ له وهدا بوو، کاتېک به لېنې به موشرېکانې مه ککه دا له سهر نه وهې سبه يني و ه لامي پر سياره کانېان ده داته وه، نه يفه رموو (ان شاء الله) نه مه ش هويه کي گونجاوي قورئانه، پړنمايه کي خوداي تېدايه بو پېغه مېرو ﷺ هر موسلمان يکي دواي خوېشي، که نه مې بنه ما جوانه قورئانيه له م سهرزه وييه پياده بکات.

هر بويه ش خودا فرمويه تي: (وَأَذْكُرُّكَ إِذَا فَسَيْتَ) کاتېک شتېکت بېر چوو، يادي خودا بکهر وه.. نه م و ته نايابه ش راستي يه کي بنچينه ييه له راستييه کانې ئيسلامو، چاره سهر يکي سووډبه خشيشه بو لادان، يان بو که مته رخه مي، يان بو بې ناگايي و له بېرچوونه وه.

بېگومان مروفي موسلمان له م ژيانه دا جهنگي کي حتمې و به سهر دا سه پېنراو ده گېرېت، جهنگيک له گهل - شهيتان - و له گهل شوېنکه وتواني، جهنگيک له گهل ناهق (باطل) و شوېنکه وتواني...

بېگومان خوداش سهر که وتني له و جهنگه دا بو مسوگه رکړدوه گهر نه و مروشه موسلمان په نا بباته به خوداي په وروډگارې و پشتي پې به ستيت. ههروه ها خودا نه و مروشه له دوژمنه که ي (له شهيتان) ناگادار کړدو ته وه بو شي روونکړدو ته وه که و شهيتان ته نه ا ده سلا ت و رکيف و کاريگه ري له سه رشوېنکه وتوان و سهر بازاني خزي هيه، له دهر وازي (بې ناگايي و له بېرچوونه وه و پشتگوي خستن و که مته رخه ميشه وه) ده چي ته ني و بېرو خيالي مروشه وه.

هېرېږيخه خودا مروځي له م دهروازانهی (بې ټاگایي و له بیرچوونه وه، که مته رځه مېي، پشتگوږ خست) وریاکردو ته وه، پېشي فېرمووه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾﴾ الحشر

واته: " ښه ټيماندان له خودا بترس باهر که سيک پروانیت بو ښه وي بزانيت چې ي بوسه پېښي خوږ دابینکړدوه، به مېش له سزای خودا خوټان پېاريژن، چونکه شاره زو ټاگاداري کرده وه کانتانه. هېروها ښه ښه ښه ټيماندان وک ښه وکسانه ي پېش خوټان نه بېن، که خودا و پېيازي خودايان له بیرکړدو، خوداش ښه واني له بيري خوټان برده وه وایان لي هات نه فسي خوټان و ښه که کاني نه فسي خوټان له بیر چووه وه، به م ږنگه ښه واني به دکارو له پړي لادېر دهړچون."

جا نه گېر مروځ بې ټاگابو، يان شتيکي له بیرچو (بېگومان هېرتووشي حاله تي بې ټاگايي و له بیرچوونه وه ش ده بېت) ښه و له سېري پيوسته، به بيري خوږي بېنيتته وه وریاو ټاگادار بېته وه، به م پېيه ش په نابېريته بهر خودای په روه ردگاري و داوای لي خوښبونې لي بکات و داوای کو مېک و یار مېتشي لي بکات، خودا له باره ښه وه فېرموويه تي:

﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ ﴿٢٢﴾﴾ الاعراف

واته " ښه وکسانه ي خوټاريژو له خواترس بوون هېرکاتیک خوږېه و خه يالتيکي نابېجيان له شېتانه وه بهرکه ویت، خېرا يادی خودا ده که نه وه بهرچاويان پرونده بېته وه باري راستي واقيعه که ده بېنن، به لام براياني شېتان که (کافرو

موشريکه کانن) له لايمن شهي تانه کانه وه کو مەك وهاري کاري ده کرين تاکو هر له گومړاييدا بمينه وهو پاشان لهو کو مەك وهاري کاري ياندا دريغی و که مته رخه مبي ناکه ن).

ههروه‌ها فرموویه (وَإِذْ كَرَّرْنَا بِكَ إِذَا أَسَيْتَ) .. جاب‌یه زی‌کرو یادی خودا
باشترین چه‌که بۆ سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر شه‌یتان و سه‌ربازانییدا، هه‌روه‌ها زی‌کرو
ناوه‌ینانی خودا چارسه‌ریکی کارای قورئانه بۆ که‌مه‌ترخه‌می و پشت‌گویی‌خست‌و
ده‌ربازوون له‌ حوکه‌کان و گونا‌ه‌کردن.

هه‌م‌دیس‌ان زی‌ک‌رویادی خودا ژیانیکه بۆ‌دل و، به‌ختیاریه بۆ‌گیان و،
حه‌وانه‌وه‌یه بۆ‌ مروّقی باوه‌ردارو، رۆشنا‌یی‌ه که بۆ‌ ژیان و، رپّ‌گایه که بۆ‌ خۆ‌ش‌ویستی
خودا و ره‌زامه‌ندی خودا و، هۆیه‌کی‌شه بۆ‌ چو‌نه نیۆ به‌ه‌شته‌که‌ی و، رزگار‌بو‌ون له
سزای دۆ‌زه‌خه‌که‌ی.

ههروهه ئهه ئایهته رینماییمان دهکات بۆ جیگهیهکی ترله باسی یادی خودا، که (لهبیرچوونهوهیه) واته مروڤ بیری خودا بکاتهوه لهکاتی لهبیرچوونهوهدا.

"وَأَذْكُرُّ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ" لَیږدا له‌بیر‌چوونه‌وه سنووردارو دیاریکړاویښه، به‌لکو گشتی وړه‌هایه. قورئانیش له‌سه‌رباره‌گشتییه‌که‌ی دایناوه تا‌کو‌هه‌موو شی‌وه وړه‌نگی‌کی نه‌و (له‌بیر‌چوونه‌وه) یه بگریته‌وه، هیچ چار‌سه‌ری‌کی نیه ته‌ن‌ها به‌یاد‌کر‌دنه‌وه‌ی خدا نه‌بی‌ت.

باشتریش وایه دهسته وازده که له سه رباره گشتیه که ی خوی بهیلریتیه وه، سنووردارو دیاریکراو نه کړیت، چونکه ئەمه یه کیکه له کلپله کانی مامه له له گه ل قورئانو ریسایه کیشه له ریساکانی لی تئ گیشتنی.

هه‌ندیك له‌و وێنه‌و ڕه‌نگ‌و حاڵه‌تانه‌ی، كه ده‌سته‌واژه‌ی (له‌بیر‌چوونه‌وه‌كه) ده‌یان‌گرتته‌وه، ئه‌مانه‌ن:-

١- له بیرچوونهوهی خوا (نسیان الله)، خودا به یادت بێنهوه ئه گهر له بیرت چوو، چونکه بۆ هیچ موسلمانێک ناشی، بۆ ساتی کیش خودای له بیر بچیت. له بیرچوونهوهی خوداش (واته ئه گهر موسلمانێک خودای له بیر بچیت) ئه وه بێگومان گوناوه که مته رخه مییه که. بۆیه ههر ده بیست یادی خودا بکاته وه داوای لیخو شبوونی لی بکات. ههروه ها له بیر کردنی خودا هۆیه که بۆ که وتنه نیو گونا هانه وه، چاره سه ری ئه مه ش ته نها یاد کردنه وهی خودایه.

٢- له بیرچوونهوهی (جیاکاری و دانانی ئه گهر) وه هه لپه ساردنی به لێن به خواستی ئیلاهی یه وه:- واته یادی خودا بکه ره وه ئه گهر له بیرت چوو بلیت: (سبه ینی - ان شاء الله - ئه وه ده که م) بۆیه له کاتی به بیر هاته وه دا ئه وه (جیاکاری و ئه گهر دانانه) ش دیاری بکه وه مه سه له که به خواستی خودا وه ببه سه ته ره وه. ئه م شیوازی به بیر دا هاته وه یه زۆربه ی زانیانی ته فسیریش له شی کردنه وهی ئه م ئایه ته دا باسیان کرد وه.

٣- له بیرچوونهوهی دوژمنایه تی دوژمنه گه وه که (شه یتان و شوینکه وتوانی)، چونکه بیرچوونهوهی دژایه تی کردنیان هۆیه کی به ده مه وه چوونی وه سه کانیانه بۆیه یادی خودا خاوه نه یاد که ره که ی به که سیکی بینا و بهرچا و رۆشن و ئاگادار له و دوژمنانه ده هیلت وه.

٤- له بیرچوونهوهی ئه رکه کان: یاد کردنه وهی خودا هۆیه که بۆ یاد کردنه وهی ئه رکه کان و به جی گه یان دنیان، هه مدیسان هۆکار یکی راسته وخۆشه له مامه له کردنی باش له و ئه رکانه وه له تیروانین بۆیاند.

٥- بیرچوونهوهی (مه به ست له ژیان) و فرمان تیایدا و نه خشه ی سه رکه وتوو بۆ به سه ر بردنی ژیان له سه ر بهرنامه ی خودا.

٦- له بیرچوونهوهی مردن و، ده رچوون له م دنیا یه وه نه مانه وهی به نه مری تییدا.

٧- له بیر چوونهوهی رۆژی دواویی و له بیر چوونهوهی دۆزهخ و سزاکانی و، له بیر چوونهوهی بهههشت و نيعمهت و خیر و خوشییهکانی.

بیگومان نهم وینانه و ئهوانی تریش، ترسناکن و چهندنین زیانی کاریگهریان له ژانی موسلماندا ههیهو، هیچ چاره سهڕیکی نیه تنها بهردهوامی له سهڕ زیکرو یادی خودا نهییت (وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ).

"کئ گوتوو یه تی (سئ سه د سال) له ئه شکه وته که یاندا ماونه ته وه؟"

له فرمایشته که ی خوادا ﴿وَلَيْسُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا﴾ (٢٥) الکھف ﴿هه والیکه له سهڕ ئه و ماوه یه ی که لاوه کان له ئه شکه وته که دا ماونه ته وه، یان له سهڕ ئه و ماوه یه یی له ئه شکه وته که دا (به ده رپرینیکی وردتر) خه وتوون، ئه مه ش ئه و ماوه یه ی نیوان چوونه نیو ئه شکه وته که یانه تائه و کاته ی گه له که یان پێیان زانیون، پاشان هه والکه که برپاری ئه وه ده دات، گوايه ئه و ماوه یه سئ سه دو نو سال بووه. به لام کئ ئه م هه واله ی گوتوو وه راگه یان دو وه؟! ئایا ئه مه فرمایشتی خودایه تابییته برپار له سهڕ ئه و ماوه یه؟! یان وته ی ئه و که سه پیشینانه یه، که جیاوازیی وته و برپاریان له نیواندا هه بووه له سهڕ به سه رهاتی لاوه کان؟ تا به م رهنگه قورئانیش له (باب) ی گێڕانه وه ی حیکایهت و داستانه کانه وه هینابییتی یان له (باب) ی دان پێنان و برپاردانه وه؟!

زانایان له مه ددا بیرو پای لیک جودایان هه یه، هه ندیکیان گوتوو یانه: (ئه مه فرمایشتی خودایه له سهڕ ماوه ی لاوه کان له ئه شکه وته که دا) هه ندیکی دیکه شیان گوتوو یانه: (ئه مه وته ی ئه و که سه پیشینانه یه له سهڕ مه سه له ی به سه رهاتی لاوه کان ناکۆک بوون).

وتهی یه کهم/ وتهی ئەو پیشینانە بوو له مهسهلهی لاوه کاندای ناكۆك بوون و قورئانیش دانی پێدانه ناوه یان پشتی پێ نه بهستوه، به لكو به رهه لهستی کردووه و په تیکردۆتهوه.

پیتی (واو) لای ئەوان لهو وتهیه دا ﴿وَلِئِثْنًا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ﴾
 - له مه دا- واوی په یوه ندییه، واته ئەم وتهیه ی به وته که ی تره وه ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ په یوه ست کردوه. ماناکهش ئاوا ی لێ دیت (ده لێن: ئەوان سی که سن، چواره میان سه که که یانه ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ ... (ههروه ها ده لێن: ئەوان سی سه د ساڵ له ئەشکه وته که یاندا ماونه ته وه ﴿وَلِئِثْنًا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ﴾ قورئانیش ئەو وتهیه ی ئەوانی لهم وتهیه ی خۆیدا پووجه لکردۆته وه که خودا تیایدا فرموویه: ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيثْنًا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾... ﴿الكهف﴾، واته: (بلی خودا هه رخۆی ده زانیت چهنده ماونه ته وه، زانستی نادیاره کانی ئاسمانه کان و زهوی له لای خۆیه تی)... که واته بهم وتهیه قورئان ماوه ی مانه وه یانی بۆ زانستی خودا حه واله کردووه. خۆ ئەگه ر وتهی ئەو که سه پیشینانە راست و جیتی باوه ر بوایه ئەوا مانایه کی نوێ بۆ وته که ی قورئان ده بوو، واته بۆ وتهی ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيثْنًا﴾ خۆ ئەگه ر ئەم وتهیه له خودا وه بوایه ئەوا هیچ مانایه ک بۆ فرما یشتی ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيثْنًا﴾ نه ده بوو..
 زانای ئیسلام (سیوطی) له (الدر المنثور) دا له (ابن عباس- وه- خودا لییان رازی بیت) وتهیه کی هینا وه، گو تویه تی: مرؤف کاتیک ته فسیری ئایه ته که ده کات، واده زانیت به و رهنگیه، که خۆی ده بینیت، بۆیه دوورتر له ماوه ی نیوان ئاسمان و زهوی بۆی ده ورات.

پاشان (ابن عباس) رستهی (وَلِئِشْوَافٍ كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) ی خۆبندۆتهوهو ئینجا گوتویهتی (ئهو لاوانه چهنده ماونهتهوه)? گوتویانه (سێ سهدهو نۆسال) ئههیش گوتویهتی: (ئهگهر ئهوهنده ماونهتهوه، خودا نهیدهفهرموو: (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَئِشْوَافٍ) بهلکو تهنها وتهی ئهو خهڵکهی پیشینانی گێراوتهوه، وهك چۆن له رستهی (سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ) دا وتهی ئهو خهڵکهی گێراوتهوهوه ههوالی ئهوهشیداوه، ئهوان نازانن (ئینجا (ابن عباس) گوتویهتی: ئهوان دهلێن: سێ سهده سال ماونهتهوهو، نۆ سالی تریشیان بۆ زیاد کردوه (وَلِئِشْوَافٍ فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ).

ههروهها (سیوطی) له (قتاده) وه - خودا لێ رازیییت - گێراویتهوه: ئهمه خهڵکی گوتویهتی، ئایا نابینیت ئهو گوتویهتی (وَلِئِشْوَافٍ كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) پاشان گوتویهتی: (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَئِشْوَافٍ) له رپایهتیکی تردا، ههر له (قتاده) وهیه گوتویهتی: (ئهمه وتهی ئههلی کیتابه، خوداش به فهرمایشتی (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَئِشْوَافٍ) وهلامیداونهتهوه^(۱).

وتهی دووهم/ بێگومان هی خودایه، ههولدانیکه لهخوداوه دهبرارهی ماوهی مانهوهی لاوهکان لهئهشکهوتهکهدا، وهك (سیوطی) یش له (مجاهد) هوه وتهیهکی ئهوی دهبرارهی ئایهتهکه هیناوه، گوتویهتی (ئهو ژمارهی ئهو ماوهیهیانه، که لهنیو ئهشکهوتهکهدا ماونهتهوه^(۲).

پیشهوا (ابن کثیر) یش ئهم وتهیهی تهبهننی کردوهو پشتگیریشی لیکردوهو، وتهی یه کهمینێ رهتکردۆتهوهو، پاشان گوتویهتی: "ئهمه ههوالیکه لهخوداوه بۆ

(۱) الدر المنثور للسيوطي (۵ : ۳۷۹).

(۲) ههمان سهراچه

پێغه مبه ره که ی خۆی ﷺ ده باره ی ژماره ی سالانی ئه و ماوه یه ی، که لاوه کان له رۆژی خه ولیکه وتنیانه وه ژماره ی به خه به ره هاته نه وه یان و پێزانینی خه لکی و ولاته کهش به کاروباریان" تییدا ماونه ته وه ژماره ی ئه و سالانه ش سێ سه د سال بووه به لام به سالی مانگی (هیلالی) نۆ سالی تریشی دێته سه ر فه رمایشته که ی خوداش (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا)، واته: نه گه ر ده باره ی ماوه ی مانه وه یان پرسیارت لێکراو، بێگومان تۆش زانیاریه که ته له سه ری نیه و، نه مه ش له لای خودا بهنده ئه و له وه لامدا هیه چ شتێک مه خه ره پروو، به لکو له وه لامی ئه و جوړه پرسیارانهدا بلێ: (خودا خۆی ده زانیته چه ند ماونه ته وه، هه وائی نادیاره کانی ئاسمانه کان و زهوی هه ر له لای خودا خۆیه تی: ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾.. به مانای کهس ئه وه نازانیته ته نها خودا نه بیته، جا کێ هه یه له بهنده کانی خودا به توانیته ئه و زانیاریانه به خودا بدات؟

ئه مه ی ئێمه ش (واته: ابن کثیر) گوتومه مانه رای پتر له یه که سه ی زانیانی ته فسیری له سه ره، وه کو رای (مجاهد) و زانیانی پێشین و پاشین (السلف والخلف)، به لام وته که ی (قتاده) که گوتویه گوایه (دیدوبۆچوونیکی له سه ره)، ئه وه دیاره ئه وه یه (ئه هلی کیتاب) ده ریان بریوه، که و (سێ سه د سال لاوه کان له ئه شکه وته که دا ماونه ته وه، واته به بی حساب کردنی ئه و نۆ سالی له سالتنامه ی (مانگی) حسابی بۆ کراوه، به لام به پێی سالتنامه ی (هه تاوی/ شمسی) ته نها سێ سه د سال ده کات. خۆ نه گه ر خودا وته ی ئه وانی بگێڕایه ته وه ئه و نهیده فه رموو: (وازدادوا تسعا). وه که له ئایه ته که شه وه به دیی ده کریت، ئه م ماوه یه هه وائی که له خودا خۆیه وه نه که گێڕانه وه ی بیته له زاری ئه هلی کیتابه وه ئه مه رای هه لبرێر راوی (ابن جریر) شیه ره هه ته ی خودای لێ بیته" (۱). بۆ ئه وه ی ماوه ی جیاوازی نیوان سالانی (هه تاوی) و (مانگی) بزاین.

"ئایا نو سائە که ئەو جیاوازییە ی نیوان

هەردوو ژمارە حسابکراوە کە یە ؟"

چەندین زانای دێرین و هاوچەرخی (تەفسیر) وای بۆچوون، لاوانی نیو ئەشکەوتە کە بەپیتی سائنامە ی (هەتاوی (شمسی) سێ سەدسال له ئەشکەوتە کە یاندا ماوانەتەو، ئەم ژمارە یەش (۳۰۰ سال) بەپیتی سائنامە ی (مانگی / قمری) دەکاتە (۳۰۹) سال. جا ئەو نو (۹) سائە ی دوا ییش ئەو جیاوازییە ی نیوان هەردوو ژمارە حسابکراوە کە ی سائنامە ی (هەتاوی) و (مانگی) یە.

ئەو زانایانە (ئەو نو سائە ی قورئان باسی کردوو) دەکەنە بەلگە یە کە لە سەر ئەو ی، تەنها قورئان تاکە سەرچاوە ی چیرۆکە کە یە، دیارە قورئانی ش فرمایشتی خودایە، نە ک فرمایشتی پیغەمبەر ی خدا ﷺ.

(ئیمام ابن کثیر) دەر بارە ی (بوونی ئەو نو سائە بە جیاوازیی نیوان هەردوو حسابە کە) گوتوو یە تی: "بێگومان میقداری سالانی مانەو یان لە ئەشکەوتە کە دا سێ سەد سال بوو، بەلام بە سائی مانگی (نۆسائی تریشی بۆ زیاد دەبێت) ئیدی بەپیتی سائنامە ی (هەتاوی) سێ سەد سائە، چونکە جیاوازیی نیوان هەردوو سائنامە کە لە هەر سەد سال جارێکدا سێ سائە، بۆ یەش خودا دوا ی ئەو سێ سەد سائە فرموویە تی: (نۆ سائی تریشیان زیاد کردوو، (ازدادوا تسعا)" (۱).

بەلام هەندێک لە زانایانی هاوچەرخی بەم رایە قایل نیو، وای دادەنێن لە گەڵ حسابە کە دا ناگوخی ت.. یە کێک لەوانەش (عبدالرحمن الوکیل-ی خودالیی خوش بێت) لە لێکدانەو ی (الروض الأنق) یدا بۆ ئەم وتە یە، دە ئێت، (ئەم لێکدانەو یە ی ژمارە ی سائە کان، بۆ کتیبی خودا ناشایستە یە، هەر وەها بۆ فرمایشتی خوداش

(۱) تفسیر ابن کثیر (۳: ۷۹).

هههه ناشایستهیه، دهبینن ڕستهی (وَلِئِشْوَا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) له فهرمایشتی خودا خۆی بێت نهك وتهیهك بێت له خهڵكانی دیکهوه گێڕاییتوه، له نایهتهكهشدا بهلگهیهکی وانیه بهرپههایی (مطلق) ئاماژه بو ئهم لیكدانهوهیه بکات" (۱).

پێش ئهوهش وتهی کۆمهڵی زانایان بسهلمینن که (ابن کثیر) لهغومنه هههه دیارهکانیانه، دهبێت لهوه بکۆڵینهوه، ئاخۆ جیاوازی نیوان ههردوو سائنامه که لهسێ سهه سالد، نۆ ساله؟ بۆ وهلامدانهوهی ئهم پرسیارهش، پرسیارێکی دیکه دهکهین، (نایا جیاوازی نیوان سائی ههتاوی و سائی مانگی چهنده؟!.. میژوونوسی هاوچهرخێ ئیسلامی (احمد عادل کمال) لهکتیبهکهیدا (جداول التقویم المیلادی المقابل للتقویم الهجری)دا دهلێت:

(یهك رۆژ له سائی ههتاوی - بهمیقدا ری (سێ دهقیقهو - ۵۵۹ - ی چرکه) له رۆژیکی سائی - مانگی - زیاتره له لای عهربهکانیش "رۆژ له کاتی ئاوابوونی خۆرهوهیه تا ئاوابوونی جاریکی تری له رۆژی دواتردا) مانگی سائی (مانگی/ قمری)یش (۲۹۵۳۰۵۸۸) رۆژه.

(سائی مانگی)یش: (۳۵۴) رۆژو (ههشت سهعات) و (۴۸ دهقیقه) و (۳۶) چرکه (ثانیة)یه. واته نزیکه ی (۱۱) رۆژی له (سائی ههتاوی) که مته، چونکه سائی (ههتاوی) - ۳۶۵ - رۆژو - شەش سهعات و - ۹ دهقیقهو - ۹۵ - چرکهیه" (۲).

دوای ئهم ههژمارکردنه ورده دهبینن جیاوازی نیوان ههردوو حسابیه ههتاوی و مانگییه که تهنها نۆ سالی نه، بهلکو لهوه زیاتره (ئیمامی - ئالووسی)یش لهم مهسهلهیهی کۆلیوهتهوه و تییینی جیاوازی نیوان ههردوو ساله که ی کردووه،

(۱) الروض الانق بتحقیق الوکیل (۳ : ۱۷۳).

(۲) جداول التقویم المیلادی الهجری ل احمد عادل کمال (۳-۴).

گوتووێهتی: (جیاوازی نیوان هەردوو سالنامە کە لەیەک سالد - دە پۆژو - بیست و یەک سەعات و - یەک دەقیقەیه.

جا ئەگەر ئەمە جیاوازی یەک سالیان بیت، ئەواجیاوازی سەد (۱۰۰) سالیان (هەزارو هەشتاو هەوت پۆژو، سیازدە سەعات و چوار دەقیقەیه، ئەمەش دەکاتە (سێ سالی بیست و چوار پۆژو یازدە سەعات و شازدە دەقیقە)، بەم پێیە جیاوازی سێ سەد سالیان دەکاتە (نۆ سالی و هەفتاو سێ پۆژو، (نۆ سەعات و، چلو هەشت دەقیقە)"^(۱).

کەواتە جیاوازی نیوان هەردوو جۆرە سالنامە کە نۆ سالی بێ کەم و زیاد نیە وەک قورئان دیاری کردووە، بەلکو پتر له (۷۳) رۆژیشی زیاترە.

جا له بەر ئەم ژمارە زیاترە ی که لەسەر (نۆسالی زیاده که) ش پەیدا بوو، چەند زانیە ک گوتووین: (ئەمە هەوائیک نیە له خوداوو، بریاردانى خوداش نیە، بەلکو دیاریکردنی وتەى ئەو کەسە پیشیانە، له بەسەرھاتی ھاوێلانی ئەشکەوتە کەدا ناكۆك بوونو، بیروپرای جیاوازیان دەرپریو لەسەریان. جا ئەم کەسانە وەک چۆن لەسەر ژمارەى لاوێ کانیشت بیروپرای هەمە جۆریان هەبوو، لەسەر ماوێ مانووی لاوێ کانیشت لە ئەشکەوتە کەدا هەریروپرای لیكجوداو جیاوازیان هەبوو، بۆ نمونەش كۆمەلێکیان وایان راگەیاندوو، ئەو لاوانە سێ سەدو نۆسالی له ئەشکەوتە کەیاندا مانووتەو، بەلام ئەم وتەییەشیان راست نیە. چونکە ئەگەر ئەمە فەرماشتی خوداو (هەوائیک بوايه له خوداو) ئەوا زۆر وردو تەواو دەبوو، قورئانیشت هەموو هەوالو بەسەرھاتو وتەیکیشی بەوردی و تەواوی هیناوو بەم شیوازە رایهیناوین.

هەندیک له زانایانی دیکەى ئیسلام گوتووین: ئەم جیاوازییە کەمە (واتە ئەو زیادەیه له نۆ سالی کە) ش گرنگ نیە و دەشیئت، چونکە له چوار مانگ کەمترە،

نهریتی عمره به کانیس ههر وابوو، همیشه پارچه وپاشماوه کان دهبرنو نه گهر له نیوه که متر بوو یټ باسیان نه کردوو، ههر بویهش قورنان نه یفه رموو (نۆ سالی زیاترو چاره که سالیك، یان نۆسالی زیاترو هفتاو سی رۆژی زیاتریش ماوه نه ته وه) .. له م پرووه وه (ثالووسی) ده لیت: " دانانی جیاوازییه که ههر به ته نیا بو نۆ سال، له سهر بنچینه ی به نزیکی دانانه یه تی، چونکه ماوه زیاده که نه گه یشتوته نیوه ی سالیك و وه رزیک له وه رزکانیشی ته واو نه کردوو، بویه بایه خیکی ئه وتوی پی نه دراوه " (۱).

"رای راستر ئه وه یه : ئه مه هه والدانیکه له خوداوه"

لیږدا، دواى هه لویسته یه که له ناست به لگه کانی ههر دوو لادا، هه ول ده ده یه رای راستر یه کلابکه یه وه .. به لگه کانی کۆمه لی یه که می زانایان، که ده لیتن (ماوه ی مانه وه ی لاوه کان له نه شکمه وته که دا به سی سه دو نۆسال دیاری بکریټ)، ئه وه وته ی ئه و پيشینانه یه، که رای جیاوازو لیکجودایان له سهر ژماره ی لاوه کانی نیو نه شکمه وته که ده برپوه . قورنانی پیرۆزیش ئه م وته یه ی له (باب) ی (گیرانه وه ی وته و باسی ئه و پيشینانه وه) هینا وه ته وه، به لگه کانی ئه م کۆمه له ش له پرووی وردبینی و، ژمیریاریه وه به هیتن.

به لام کاتیك گومانی جیاوازی ژمیریاریه که ده ره وینینه وه به وه ی گوايه عه ره ب خویان نه گهر که رته کان له چوار که متر بیتن دایده شکینن، بویه له مه وه نه گهر نزیکه ی هه شتا (۸۰) رۆزیش له و نۆساله زیاتر مابنه وه، ئه وه قهیدی ناکات گهر حساب نه کریټ، بویه نیمه له گه ل کۆمه لی (جمهوری) زانایان داین به وه ی، ئه م هه واله (وَلِئِثْنًا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) هه والدانیکه له خودا خویه وه

دهرباره ی ماوه ی مانه وه ی لاوه کان له ئەشکه وته که دا، ئەک گیرانه وه ی وته یه ک له وته ی پیشینان بیت.

ئەم فەرماشته ش بایه خ ی هەردوو سالتامه (هەتاوی) و (مانگی) یه که شی پاراستوه، واته ئەمه به سالتامه ی (هەتاوی) - رۆمی ی - زاین) که (دهوله تی رۆمانی) ئەوسا کاری پێ ده کردو دهوله ته هاوچه رখে کانی خۆرئاواش به که له پوور لییان گرتونه ته وه، سێ سه د سالت، به لام به سالتامه ی (مانگی) ی عه ره بی - که (عه ره ب) له سه رده می جاهیلیدا له سه ری بوونو، به سالتامه ی کۆچی (هیجری) داده نریت و موسلمانانیش له دوایدا کاریان پێکردوه، سێ سه دو نو سالت. ئیدی ئەو نو سالتو، ئەو که رته که مه ی لێی داشکیئراوه، جیاوازی نیوان هەردوو سالتامه که یه.

سوودی برگه ی " قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوْا "

له ربی به هیژترین به لگه ی ئەوانه ی گوتبوویان (دیاریکردنی ماوه ی مانه وه ی لاوه کان له ئەشکه وته که دا به پرای که سه پیشینه کانی شوینکه وتوی کتیبه کانی دیکه ی خودان، (واته به پرای ئەهلی کیتاب) ده بیت، قورئانی پیرۆزیش له دوا ی هینانی وته که یانه وه، ده فەرمویت (قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوْا) ئەمه وه ئەوه وایه قورئان ئەو وته یه ی ئەوان ره تده کاته وه به تال و پووجه لی ده کاته وه، وایشی له قه له مده دات، له سه ر بنچینه ی زانستیکی راست نیه و رینماییشان ده کات بو ئەوه ی مه سه له که بو زانستی خودا بگیری نه وه.

(عبدالرحمن الوکیل) له (تحقیق الروض الانف) دا گوتویه تی : لیکدانه وه که ی (ابن هشام) بو فەرماشته که ی خودا (ولبشوا فی که فهم) لیکدانه وه یه کی نایابه

(به پیتی ئه وهی له م فرمایشته دا وهی پیشینه کان هاتوه) ئه م وهیه ش به وهی (ئه هلی کیتاب) داده ئیت، به م رهنگه تێگه یشتنیشمان له نایه ته که پێکو راست ده بیته وه، هه ر ئه مه ش له گه ل پسته ی دواتریدا (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُثُوْا) دا پێک ده که ویت چونکه گه ر ده سته واژه ی (ولبثوا) له فرمایشتی خودا خۆی بویه ئه و فرمایشته که ی خۆی (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُثُوْا) هیچ مانایه کی نه ده بوو. (۱)

به لام کۆمه لێ زانایان ئه م لێکدانه وهیه په سه ندناکه ن و ئه و به ره له سستی یه ش لاده بنو، وای داده ئیتن که هه ردوو پسته که له فرمایشتی خودان، واته پسته ی (ولبثوا فی کهفهم...) و پسته ی (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُثُوْا) ..

لێره دا پوخته یه کی به سوودی پسته ی پاشینه ی (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُثُوْا) دیتینه وه له گه ل روون کردنه وه ی هاو پێکبونی به رامبه ر به پسته ی پێش خۆی که (امامی الوسی) هیناویه تی یه وه .. (ولبثوا فی کهفهم) پسته یه کی به رای و ده سپێکرای روونکراوه یه، له فرمایشتی خودا (فضرنا علی آذانهم فی الکهف سنین عدا) دا پوخت کراوه ته وه. هه ر له سه ر ئه م بنچینه یه ش فرمایشته که ی تری خودا (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُثُوْا) بپیار ده دات له سه ر ئه وه ی ماوه ی مانه وه یان له و خه ولیخستنه دا ئه وه نده بووه، که ئاماژه مان بو کرد، وه که ئه وه ی بفرمویت (بلی هه ر خودا خۆی ئاگادارو زانایه له ماوه ی مانه وه یانداو، ئه و زانیارییه شی به ئیمه ی داوه و، ئه م زانیاریه ش ئه و حه قه راست و دروستیه هیچ گومانێکی له سه ر نیه.

سوودی دواخستنی ئه م روونکردنه وه یه ش ده رباره ی ماوه ی مانه وه که یانه، بو ئه وه یه ئاگادارین، له سه ر ئه وه ی کهسانی پیشینه کان له سه ر ماوه ی مانه وه که یان ناکوک بوون، وه که چۆن له سه ر ژماره ی لاوه کانیش ناکوک بوون، بۆیه دوا به دوا ی

(۱) الروض الانف - بهرگی سی (۳) لاپه ره (۱۷۲-۱۷۳) په راوێژ.

ناکۆکیان و لیک جودایی بیروراکانیان له سهر ژماره‌ی لاوه‌کان ئهم روونکردنه‌وه‌یه‌ی هیناوه.

پاشگری رسته‌ی دوايش به فهرمانی (قُلْ / قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُؤْتُوا) هیناوتی تاهه به پاشگری^(١). (قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ) یش بیگرتته‌وه، پاشان بۆ ئه‌وه‌شه به‌لگه بیته له سهر ئه‌وه‌ی ئهم چیرۆکه له نادیار (غیب) هوه به پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ گه‌یه‌نراوه تاکو بیته موعجیزه‌یه‌کی تر بۆی^(٢).

هه‌روه‌ها (ئالوسی هه‌لۆسته‌یه‌کی نایاب و زیره‌کانه‌ی له‌ئاست ئه‌و وته‌یه‌شدا کردووه، که درابووه پال (ابن عباس) خودالیشان رازی بیته - لیه‌وه گیرابووه‌وه که‌وا گوتووێه‌تی: "وته‌ی که‌سانی پیشین ده‌باره‌ی مانه‌وه‌ی لاوه‌کان له ئه‌شکه‌وته‌که‌دا بۆ دیاریکردنی ماوه‌که‌یان به‌راست داده‌نریت) قورئانیش ئه‌و وته‌یه‌ی به‌فهرمایشتی (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُؤْتُوا) به‌تاکردوته‌وه. هه‌روه‌ها (ئالوسی) رای (ابن عباس) مان ده‌باره‌ی ژماره‌ی لاوه‌کانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ بۆ به‌راست داده‌نیت وای بۆچووه ژماره‌یان هه‌وت که‌س بووه‌و، هه‌شته‌میان سه‌گه‌که‌یان، سه‌ره‌پایی ئه‌وه‌ش خودا له‌دوای رسته‌که‌یه‌وه‌ فهرموویه‌تی: (قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ) ئهم به‌دوا داچوونه‌ش مه‌سه‌له‌ی زانینی ژماره‌که‌یان هه‌واله‌ی زانست و علم‌ی خودا ده‌کات، ئه‌و وته‌یه‌ به‌درۆ ناخانه‌وه‌ که (ژماره‌که‌یان هه‌وت بووه‌و هه‌شته‌میان سه‌گه‌که‌یان بووه‌و، ئیدی بۆچی لێره‌دا فهرمایشته‌که‌ی دواتر که به‌دواداچوون (تعقیب) ه له‌سهر ژماره‌که (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُؤْتُوا) رینگر بیته له‌ پشت به‌ستن به‌و هه‌واله‌ی پیشتریه‌وه؟!

(١) نێمه وشه‌ی پاشگری (التذیل) بۆ شیوازی قورئان بریار ناده‌ین، به‌لکو باشت‌ر وایه رسته‌ی (ختم الاية بكذا - نایه‌ته‌که‌ به‌وه‌ کۆتایی پێ هیناوه) به‌کاربێتین. (نوسهر)

(٢) روح المعانی (١٥: ٢٥٢)

(ئالوسی) گوتویه: (وادیاره ئهمه له زانایه کی وهك (ابن عباس) وه- خودا لیی رازی بیت - (واته: كه ده ربای ماوهی مانه وهی لاوه كانه) به راست نه هاتوه، بیگومان وتهی پیشتری ده ربای ژماره ی لاوه كانی نیو نه شكه وته كه به راست هاتوه، كه گوتویه تی (ژماره یان ههوت كهس بووه، هه شته میان سه گه كه یان بووه) له كاتیكدا خوداش له دوای باسکردنی ئهم ژماره یه وه فرموشیه تی: (هه ر خودا ژماره كه یان ده زانیی "قُلْ رَبِّیْ اَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ" هیچ جیاوازی یه كیش له نیوان هه ردوو فرمایشتی "قُلْ رَبِّیْ اَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ" و، "قُلْ اَللهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوْا" دا نیه ئهی بۆچی ئهمه یان ده لاله تی كردۆته سه ر ره تكردنه وه به تاكردنه وهی وته كه و، ئه ی تریشیان ده لاله تی نه كردۆته سه ر ره تكردنه وه كه" (۱).

"به لگه داریتی (وَأَزْدَادُوا تَسْعًا) له سه ر به چا و گبونی قورئان"

زانایانی ئیسلام هه لۆیسته یه کی هیواشو له سه رخۆیان له ئاست فرمایشتی (وَأَزْدَادُوا تَسْعًا) دا کردوو وه هه وڵیاندا وه حیکمه تی دیاریکردنی ئهم فرمایشته بدۆزنه وه.

پوخته ی دیدو بۆ چونیشیان ئه وه یه: ئهم ڕسته یه (وَأَزْدَادُوا تَسْعًا) ده لاله تیکی ئاشکرا ده کاته سه ر به چا و گبونی قورئان، واته ئاماژه بۆ ئه وه ده کات، قورئان سه رچاوه ی چیرۆکه کیه وه له خودا وه نێردرا وه ته خواره وه، نهك کتیییکی دانراوی پیغه مبه ر خۆی بیت ﷺ رووکاری ده لاله ت کردنه وه که شی ئه وه یه: -تایه ته که بیگومان (دوو سالنامه ی (هه تاوی) و (مانگی) ی له مه ر ماوه ی مانه وه ی لاوه کان له نه شكه وته که دا) له خۆگرتوو: (وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا

قَسْعًا).. ماوه کهش به حسابی سائی (ههتاوی) سێ سهد سال بووهو، به حسابی سائی مانگیش نو سال و کهرتیکی بۆ زیاد دهکریّت.

ئهمهش ههوالدانیکه له خوداوه به پیغه مبه ره که ی خۆی ﷺ. خۆ نه گهر قورئان له دانانی پیغه مبه ر ﷺ بوايه، ئهوا چۆن دهیزانی ئه و ماوه یه سێ سهد ساله ؟ له کاتی کدا. (ئه هلی کیتاب) یش له جووله که و دیا نه کان نه یانده زانی، ههروه ها پیغه مبه ر ﷺ (بیگومان که سیکی نه خوینده واریش بووه) نه یشیده زانی، ئه و ماوه یه به حسابی سائی مانگی: (سێ سهدو نو سال) بووه.

وشه ی (وازدادوا) ش ئه م مانایه ده دات، ئه م (نو ساله) زیاد کردنی که بۆ ساله ههتاوییه که، چونکه جیاوازی نیوان ههردوو جۆره سالنامه که شه.

بیگومان جووله که کانیش گرانی ئه م پرسیاره یان ده زانی. هه ربۆیه ش پرسیاره که یان ئاراسته ی پیغه مبه ر ﷺ کردۆته وه، ههروه ها زانیونی شیانه ئه مه به لگه و ده لاله ته له سه ر کاری پیغه مبه ر یتیه که ی و ﷺ له سه ر په یامه که شی له حاله تی وه لامدان ه ودا. وه لامه که ی خوداش بۆ بریاردان له سه ر ئه و حه قیقه ته هاتووه، بۆ زیاد کردنی به لگه یه کی تری بنه بریش بۆ سه ر به لگه زۆره کانی له سه ر ئه و ی بیگومان ئه م قورئانه فه رمایشتی خودای پاک و میهره بانه و، خودا به سه رووش بۆ پیغه مبه ره که ی خۆی ﷺ ناردووه.

"چه ند به لگه یه کی دی له سه ر به چا و گبونی قورئان"

ئهمه ی پیشو هه رتا که به لگه یه ک نیه له سه ر چا و گداریتی قورئان. به لکو هه موو چیرۆکه که بۆ ئه و ده لاله ته هاتووه، هه ر بۆیه ش موعجیزه یه ک بووه له موعجیزه کانی پیغه مبه ری خودا ﷺ..

ئه و به لگانه ی تریش له م ڕووه وه، ئه مانه ن:-

- ۱- فرمایشته که ی خودا (إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ)، وێرایی دیاریکردنی حالهتی تهمه‌نیان که لاو بوون.
- ۲- فرمایشته که ی خودا (وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَوُّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ) ئهم ئایه‌ته که پیشتر به‌دریژی مانا که یان لێکدا یه‌وه، وێنا کردنیکی وردی بزواتی خۆره.
- ۳- فرمایشته که ی خودا (وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ): به‌م شیوه‌یه که (له گۆشه‌یه‌کی پانتایی ناوه‌راستی نه‌شکه‌وته که دا بوون) وێنه‌گرتنیکی وردی شیوه‌ی پالکه‌وتنیانه له‌نیۆ نه‌شکه‌وته که دا.
- ۴- ئه‌وه‌ی له وێنه‌گرتنی پیشووی جیگه‌ی نه‌شکه‌وته که یانه‌وه له پرووگه‌ی ده‌رگا که شیانه‌وه لێی ده‌فامریته‌وه.
- ۵- فرمایشتی خودا: (وَتَحْسَبُهُمْ آيْكَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ) له‌گه‌ڵ ئاماژه‌ بو (کراوه‌یی چاویان) وێرایی ئه‌وه‌ش که نوستوون.
- ۶- فرمایشتی خودا (وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ) و وێنه‌گرتنی جموجوولی هه‌لگیرانه‌وه‌ی لاشه‌کانیان له‌نیۆ نه‌شکه‌وته که دا.
- ۷- فرمایشتی خودا (وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ) دیاریکردنی جیگه‌ی سه‌گه‌که‌و ئه‌وباره‌ جه‌سته‌یی، که به‌سه‌ریدا خه‌وتبوو.
- ۸- فرمایشتی خودا (لَوْ أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلَمْتَ مِنْهُمْ رُعبًا) له‌گه‌ڵ ده‌لاله‌تی ئه‌و راستیی، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاگاداری حاله‌ته‌که‌شیان نه‌بووه، چونکه له‌م ئایه‌ته‌دا ئامرازی (لو) پیتی قه‌ده‌غه‌کردنه، بۆ قه‌ده‌غه‌کردنێک، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ خزی لێیان هه‌ڵنه‌هاتووه له‌ترسان رای نه‌کردووه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئاگاداری و بینه‌ری حاله‌ته‌که‌یان نه‌بووه، ئیدی

چۆن ئهو هه‌موو شیکارو باسه وردانه‌و، ئهو وینه‌گرتنه وردبینییانه‌شی زانیوه، که هیچ که‌سیکی دیکه نه‌یزانیون؟!

۹- فه‌رمایشتی خودا (قَالَ الَّذِيكَ عَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا) و ئاماژه‌کردن بۆ بنیاتنانی مزگه‌وته‌که‌ش که‌بیروپرای ئه‌و که‌سه حاکم و کاربه‌ده‌ستانه‌یان بوون، که رای خۆیان به‌سه‌ر شیوازی مه‌سه‌له‌و کاروباری ناشتنی ته‌رمه‌که‌کانیاندا سه‌پاندوه.

۱۰- دیاریکردنی وته‌کان له‌باره‌ی ژماره‌ی لاوه‌کان له‌سێ وته‌دا، که‌چواره‌میان‌نیه.

۱۱- فه‌رمایشتی خودا: (وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَمَانِيَةٌ مِنْهُمْ كَلْبُهُمْ) که‌وته‌ی هه‌ره راسترویه‌کلاکه‌روه‌یه له‌سه‌ر ژماره‌یان.

۱۲- فه‌رمایشتی خودا (وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ) و، ئاماژه‌ی بۆ هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌که‌و، له‌بیرچوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ به‌لێنی وه‌لامدانه‌وه‌که‌ی به‌خواستی خوداو گوتنی (ان شاء الله) وه‌په‌یه‌ست بکات، جگه‌ له‌ دواکه‌وتنی (سرووش) له‌سه‌ر وه‌لامه‌که‌ی به‌هۆی ئهو له‌بیرچوونه‌وه‌یه‌وه.

۱۳- ئه‌وه‌ی له‌ رپویه‌ته‌کاندا‌یه ده‌رباره‌ی هۆیه‌کانی هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئان و ده‌رباره‌ی دواکه‌وتنی هاتنه‌خواره‌وه‌ی (جبریل) - سلّوی لى بیّت- بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌گه‌ڵ نه‌مه‌شدا زۆر پێویستی پى بووه، به‌تایبه‌تیش، که‌ به‌لێنی به‌ موشریکان دابوو له‌سه‌ر وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیاره‌کانیان له‌روژی سبه‌ینیداو، هه‌رجاریکیش، ده‌چوونه‌لای و ئه‌ویش پى ده‌فه‌رمون: (هیشتا سرووشم بۆ نه‌هاتوه)، نه‌مه‌ش وای لێده‌کردن گومان و پرپهاگه‌نده‌ له‌دژی بلاوبکه‌نه‌وه، دیاره ئه‌مه‌ش نا‌په‌ه‌تی و ئازاریکی زۆری به‌ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ گه‌یانده‌وه.

۱۴- فەرمايشتی خودا (وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) و جهخت کردنه سهر ديارىکردنى ئه و ماوهيه وهك باسمان ليه کرد...

۱۵- فەرمايشتی خودا (وَأَزْدَادُوا تَسْعًا) و ديارىکردنى ئه و سالانهش به بيژه (لفظى) ئه و زيادکردنهى كه ئاماژه بو جياوازي نيوان ههردوو جوړه سالنامه (ههتاوى و مانگى) يه كه دهكات.

"حیکمەت له بهدواداچوونی قورئان بۆ چیرۆکهکانی"

وهك تيبينى دهكریت قورئانى پيرۆز بهچهند نايهتیک بهدواداچوون و ليكدانهوى لهسهر ئه و چیرۆكانه ههيه كه هیناونهوه، له و بهدوا داچوونهشدا گرنگترینى ئه و مانایانهى چیرۆکهكه و ئه و بهلگه و دهلالهت کردانهشى ديارىکردوه، كه لييه وه وهرده گیرین، له گه ل ديارىکردنى ئاتاجى موسلمانان بهدهرس و عیبه تهکانى ئه و چیرۆكانه. ئه م بهدواداچوونه قورئانهش چهند مهسه لهیه كى وهك ئه مانه ی لای خواره وه مان بو نیشان ده دات:-

۱- بینگومان چیرۆکهکانى قورئان بو گیرانهوى خودى بهسهرهات و رووداو نيه، بهلکو ئه مه ئامرازىكى سهرکه و تووانهيه بو گهيشتن بهچهند ئامانجىكى پاك و چهند نيازىكى بههادر.

۲- قورئان داوامان لى دهكات، كه نياز و مهبهست له چیرۆکهكه دا بهدىي بکهين و پهى به و زانسته بهين و ههلوستهشى لهسهر بکهين و، لى وردبينه وه و مامهلهى چاکی له ته کدا بکهين.

۳- قورئان داوامان لى دهكات، خو مان ماندووکهين له ليكدانهوى ورده کاريهکانى چیرۆکهكه دا، واته له و مهسهله وردو گرنگانهيدا كه نه له قورئان و فرموده ی راست (صحيح) يشه وه تيشکیان نه خراوه ته سهر، بهلام

نابیت خۆمان به ڕوونکردنهوهی لایه نه شاراوو نه زانراوه کانی ئهو چیرۆکانهوه
خهریک بکهینو، کهسانو زهمه نو جیگه کانی دیاریبکهین، به لکو له جیاتى ئهو
پێویسته ئاوړ له پهندو ئامۆژگاری و نیازو مه بهسته کانی بدهینهوه.

٤- قورئان داوامان لى دهکات، شۆینکه وتووی ئهو بیروباوهرو ریبازه بین که له
چیرۆکه کانهوه دهیاخهینهروو، ئهمهش بهو جوړه مه بهستو ئامانجمان تیدا
هه بیته و له پرتی ئهو چیرۆکانهوه ههولێ بهدی هینانیا بدهین.

"به دوا داچوونی قورئان بو چیرۆکی هاوه لانی نیو ئه شکوته که"

به دوا دا چوون و لیکۆلینه وهی قورئان بو چیرۆکی هاوه لانی نیو ئه شکوته که له
نایه تانهی خواره وه دایه، که خودای پهروهردگار تییاندا فهرموویه:

﴿وَأَنذِرْ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ
دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ (٢٧) وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا
قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ (٢٨) وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ
فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ
يَسْتَعِيشُوا يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا﴾ (٢٩)
إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ (٣٠)
أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعَمَ الثَّوَابِ
وَحَسَنَتْ مُرْتَفَقًا﴾ (٣١) الكهف.

واته: "ئه‌ی پیغه‌مبەر بلیّ خودا خۆی ده‌زانیت ماوه‌ی چه‌نده ئه‌و لاوانه له ئه‌شکه‌وته‌که‌یاندا ماونه‌ته‌وه، یان له رۆژی به‌خه‌به‌ره‌ینه‌وه‌یان و پاشان مراندن‌یان تانه‌م‌پ‌رۆ خودا خۆی ده‌زانیت ماوه‌که‌ی چه‌نده، جاتۆش هه‌ر له‌و راستیه‌ی پ‌روانه که خودا چه‌نده بینا و بیسه‌ره‌و هیچ شتیکی له‌به‌رچا و ن نابیت و، هیچ شتیکیشی لیّ تیک ناچیت، خه‌لکی ئاسانه‌کان و زه‌ویش جگه له خودا هیچ سه‌رپه‌رشته‌کارێکی دیکه‌یان نیه سه‌رپه‌رشتی کاروباریان بیت، هه‌روه‌ها هیچ که‌سی‌کیش به‌شداریی حوکم و دادوه‌ریی خودا نیه. جا ئه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ (له‌ویشه‌وه بۆ هه‌ر موس‌لمانیک به‌رده‌وام) به له‌سه‌ر خۆینه‌وه‌ی قورئان، که به‌سه‌رووش ناردوومانه بۆت، ئه‌مه کتیبی په‌روه‌ردگارت‌مو هیچ که‌سیک ناتوانیت له وتاری خودا بگ‌ز‌پ‌یت و جگه له خوداش هیچ په‌ناگه و پشتیوانیک نیه. پاشان تۆ هه‌ر له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌ژارو که‌م ده‌ستانه‌دا (وه‌ک بیلال و ابو‌ ذرو ابن مسعود و سه‌لمانی فارسی و سه‌هیب و ئه‌وانی دیکه‌دا) دانیشه‌و ئارام بگره له‌دانیشتن له‌گه‌ڵیاندا، چونکه هه‌ر ئه‌وان، به‌یان‌یان و ئیواران له‌خودا ده‌پا‌رینه‌وه‌و به‌ته‌مای ره‌زامه‌ندی خودان. ده‌تۆش ئه‌م موس‌لمانه هه‌ژاران به‌که‌م مه‌زانه‌و چاویان لیّ مه‌ترووکی‌نه‌و مه‌پ‌روانه بۆ ده‌وله‌مه‌ندان تا پا‌زیان بکه‌یت، ئایا ده‌ته‌وی‌ت کۆ‌پ‌روکۆمه‌لی ژیا‌نی دنیات به‌دانیشتن له‌گه‌ڵ ده‌وله‌مه‌ندان و ده‌س‌پ‌ریش‌تواندا پا‌زینی‌ه‌وه،؟! له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا، حا‌له‌تی ده‌وله‌مه‌ندیی دیارده‌یه‌کی کاتی و له‌نی‌و چو‌وه، بۆیه نابیت گو‌پ‌را‌یه‌لی ئه‌و که‌سانه بیت، که د‌ل‌و ده‌روونیانمان (به‌هۆی کرده‌وه خراپه‌کانیان‌ه‌وه) له‌یادی خۆمان بی ناگاکردووه‌و، ئه‌وانیش شو‌ینکه‌وتووی هه‌وا و ئاره‌زووی خۆیان بوون و له‌و کاره ناله‌بارانه‌یاندا له‌سنوور تی‌په‌ری‌وون.

هه‌روه‌ها ئه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ ئه‌وانه‌ی د‌ل‌یان له‌یادی ئیمه‌ بی‌ناگایه، پ‌ی‌یان بلیّ: (هه‌ق ئه‌وه‌یه خاوه‌نی مو‌لکه‌که دادوه‌ریی تیدا ده‌کات، هه‌ق له‌په‌روه‌ردگارتانه‌وه‌یه، جا هه‌ر که‌سیک پ‌روای پ‌یده‌کات با‌پ‌تی بکات و، هه‌ر که‌سی‌کیش نایه‌وی‌ت با‌بی با‌وه‌ر

بیت، هەرکەسە بەئارەزووی خۆبەختی و، ئەمە بەزۆرکاری نیە، بەلام دوازی ئیـمە ناگری دۆزەخمان بۆ ئەو زالم و کافرانە ئامادە کردووە، هەموو شوورەو دیواری کانی ئەو دۆزەخە چوار دەوری تەنبیون، خۆ ئەگەر لەو دۆزەخدا لەبەر زۆری تینۆیتیـان داوای ئاو بکەن، ئەوا ئاویکی وەها گەرم توندو تیژیان بۆ دینن کەوا وەك ئاسنی تـواوە وایەو دەمو چاویان دەبرژینیـت، ئەمەش خراپترین خواردنەوێهە فریایان دەخەن، ئەو دۆزەخەش ژینگەبەکی زۆر خراپ و نالەبارە.

جا ئەوانەى باوەرپان بەخودا هێناوێ و شۆینکە و تووی رێبازە کەى بوون و کارو کردەوێ چاکیان کردوو، ئێمە پاداشتی چاکە کاران، ون ناکەین، ئەوچاکە کارو ئیماندارانە دەخەینە نێو بەهەشت و باخاتی کەو، جۆبارو رووبارەکانیان لەژێردا دەرواتو، تیایدا چەندین بازنەى ئالتوون و پارچە پۆشاکى سەوزو ئاوریشمین لەبەردە کەن و بەرگى تەنک و ئەستوورى تێدایەو، لەسەر تەختى شاندانان پالێ لێ دەدەنەو، ئەمەش باشترین پاداشتەو، شۆینی بەهەشتە کەشیان باشترین شۆینی لەبارو گونجاوێ بۆیان".

هه‌ندیك ئاماژە و تەدی نەستەقی نیۆ ئەم بەدواداچونە:

۱- فیرمان ده کات ئه ده بمان له گه له خوا دا چۆن بێتو، پاشان هه موو کاروبارو مه سه له و زانیارییه کی تاییه ت به چیرۆک و پروداو هه کان بۆ زانستی هه مه لایه نه ی خودا بگێرینه وه، وه ک له فهرمایشته که شیدا هاتوو ه: (قُلْ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِعَالِیْنٰوُۢۙ).

۲- فیڙی ستایشکردنی خوداو سوپاسگوزاریان ده کاتو، که ده بیټ به شیوه یه کی هیجگار زور ستایشی بکهین، وهك لهم فەرماشته شیدا دیاره (ابصر به وسمع) ماناکه شی واته: (خودا چهند بینه رو چهند بیسه ره!!)، چونکه دیتنی خودا هه مه گه ره هه موو شتیک له وجوددا ده گرتته وه.

۳- خودا هه‌رخۆی سه‌ره‌رشتیارو هه‌لسۆرپنه‌ری کاروباری خه‌لکی یه‌و، هه‌یچ که‌سیکی دی جگه‌ له‌خۆی شایسته‌ی ئه‌و جوۆره‌ سه‌ره‌رشتیاریتیه‌ نیه‌، هه‌رکۆمه‌له‌ خه‌لکیکیش که‌سیکی دی جگه‌ له‌خودا بکه‌ن به‌ سه‌ره‌رشتیارو کاروباری خۆیانی پێ بسپێرن، سوودیکیان پێ ناگه‌یه‌نیت. بۆیه‌ هه‌یچ سه‌ره‌رشتکارێک له‌جیاتێ خودا نیه‌ (مَالَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِّنْ وَلِيٍّ).

٤- بئگومان خودا پئویستی به هیج هاویه شیك نیه و بئ باکه له کهسانی جیهان، هه ربویهش کهس له هوکمیدا به شدار نیه (وَلَا يُنْزِلُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا).

۵- بانگه‌وازیکه بۆمان، که داوای خویندنه‌وهی قورئان و لیوردبونه‌وهی و تیگه‌یشتنی ماناکانی و گوزهران پیی و بانگه‌واز بۆ لای قورئانمان لی ده‌کات. ئهم جزره خویندنه‌وه‌یهی قورئان ژییانی دلان و گیان و جهسته‌کانیشی تیدایه: (وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ).

۶- قورئان ھەوالئى ئەو ھەشمان پىئ دەدات كە، فەرمايشتە كانى خودا ھىچ گۆرپانكارى و ئالوگۆرپىكيان بەسەردا نايەت. وشە كانى ئەم فەرمايشتەنەش ھەمەگىرى خواست و نيازە كانىەتى و، پەل دەھاون بۆ ھەموو ئەو رپىسا گشتىيانەى، كە ژيانى مروفۇ راگىر دەكەن و، بۆ ھەموو ئەو بەلگەو نىشانەو ئايەتە ھەكىمانەيەى قورئان كە: (لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَتِهِ).

۷- قورئان فەرمانى ئەۋەشمان پى دەكات، كه له گەڤ پياوچاكاندا بينو، ليسان بى ناگا نه بين وچاويان لى نه نووقينين، لهم پرووه شهوه نارامى و خوراگريه كى وه هاش بو دەر ووغان مهيسر بكهين، كه بتوانين هر له گەڤ ئەو پياوچاكانه دا برئين: "

(وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ. وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا).

۸- قورئان هه‌وایی ئه‌وه‌شمان پێ ده‌دات، که هه‌رکه‌سیک خۆی له پیاوچاکان دا‌بریت، ده‌ستبه‌رداریان بیت، وه‌ک ئه‌وه وایه ژیا‌نی دنیا و شته‌ جوانه‌کانی دنیا به‌ته‌نیا به‌وازیت: (وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا).

۹- (خه‌لکی) له دوو کۆمه‌ڵ پێکدێن، سێ هه‌میان نیه، یه‌که‌میان: کۆمه‌ڵی چاکان، ئه‌و باوه‌رداران‌ه‌ی شه‌وو روژ له‌خودا ده‌پارێنه‌وه‌و خوا‌زیاری پێ‌بازی راست و په‌زانه‌ندیی خودان. دوه‌میشیان: کۆمه‌ڵی ئه‌و کافرو سته‌مکارانه‌ن، که دلیان له‌یادی خودا بێ ناگایه‌و دوا‌ی هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانیان که‌وتوون و ژیا‌نی خۆیان شی‌واندوه‌و. هه‌رکه‌سیکیش واز له‌چاکان و مرۆفه‌ ئیمانداره‌کان بێ‌نیت، ئه‌وه بێ‌گومان هه‌ر له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵه‌ خراپه‌که‌ی دیکه‌دایه‌.

۱۰- هه‌روه‌ها قورئان ده‌لاله‌ت ده‌کاته سه‌ر ئه‌وراستییه‌ی، که باوه‌ره‌ینان به‌خودا ئه‌و سیسته‌مه‌ پێکوپێکه‌یه‌ ژیا‌نی مرۆف کۆ ده‌کاته‌وه‌و، ئه‌و رایه‌له‌ پته‌وه‌شه‌، که گه‌ردیله‌کانی ئه‌م ژیا‌نه‌ پێکه‌وه‌ ده‌به‌ستیته‌وه‌و یه‌کیان ده‌خات. جا ئه‌گه‌ر ئه‌م سیسته‌مه‌ له‌نیۆ به‌جیت، ئه‌م رایه‌له‌ش بپه‌چریت، ئه‌وا گه‌ردیله‌کانی ژیا‌نیشی په‌رش و بلا‌و ده‌بنه‌وه‌و ون ده‌بن، ده‌بن به‌و سنووربه‌زاندنه‌ پشت گوێ خرا‌وو گوم بووه‌ی، که هیچ خێرو چاکه‌یه‌کی تیدا نیه: (وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا).

۱۱- ئیمه ئه‌وه‌مان لێ خوا‌زاروه (واته به‌شی‌وازیکی پوونی بانگکردن و پاسپاردن و به‌ به‌لگه‌و پوونکردنه‌وه‌و پێناساندنه‌وه‌) لی‌مان خوا‌زاروه، هه‌ق به‌ پو‌شنی و به‌ناشکرا بۆ خه‌لکی پوونبه‌کینه‌وه‌و پێ‌نیشانده‌ریان بێن بۆ ئه‌و هه‌قه‌و، بانگیان بکه‌ین بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ هه‌قدا بن، به‌م په‌نگه‌ش ئه‌رکه‌که‌مان به‌جێ ده‌گه‌یه‌نریت: (وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ^ط).

۱۲- خه لکى سهر به ستن که چ رېگايه که ده گرنه به رو، دواى چ کومه لېک ده که ون، ئيمه له سه رخا لى لېک جيا بونه وهى رېگاکان ده يانوه ستيښين و رېگاکانيان پى ده ناسيښين، نه وانيش به خواستى خوږيان، يان رېگاي باوه ر، يان رېگاي بى باوه رپى، هه لده بږيږن، (فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ).

۱۳- بؤ نه وهى يارمه تيبان بده ين له سه ر هه لېږاردنى راست و، له سه ر دوور که و تنه وه له رپى چه وت، ناکام و کو تايى رېگاکانيان پېښانده ده ين، بؤ نمونه باسى چه ند ديمه نيکى به هه شت و نيعمه ته کانيان بؤ ده که ين، هه روه ها باسى چه ند ديمه نيکى دوزه خو و نازار و نه شکه نه کاني دوزه خيان بؤ ده که ين.

۱۴- دنيا خانه ي کار کړدنه و، روژى دوايش خانه ي پاداشته، جا هه رکه سيک له دنيا دا رپى چاک بگري ته به رو، باوه ر بيښت و کارى چاکه بکات، نه وا خودا پاداشتي نه وه که سانه ون ناکات که راي چاک ده گرنه به ر، (إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا).

۱۵- سه ره رايى نه وهى هه ردو و کومه لى ئيمان داران و کافر انيش له ژيانى نيو دنيا دا هاو به شن، به لام له ناکام و چاره نووسى روژى قيامه تياندا لېک جيان، به هه شته که ي باوه ر داران با شترين پاداشت و، چاک ترين شو ينى هه وانه وه يانه و، ناگرى دوزه خه که ي کافر انيش خراپ ترين خوړاک و خواردنه وه و، خراپ ترين شو ينى مانه وه شيانه .. ناي چه ند جيا وازو له يه که دوورن، ناي چه ند جودا و نات ه بان هه ريه که له (چاکه) و (خراپه)، (به هه شت) و (دوزه خ)، (پاداشت) و (سزا) ..

"پوختهی گرنهترین وانهکانی ئەم چیرۆکه"

له کۆتایی لێدوانماندا ده‌رباره‌ی چیرۆکی هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته که هه‌لۆیسته‌یه‌ک ده‌که‌ین، بۆ ئه‌وه‌ی گرنه‌ترین وانه‌و ئاماژه‌و په‌ندی لێ وه‌رگیرای لێ تۆمارکه‌ین:-

١- بێگومان کافران له‌نیو خۆیاندا هاوکاری یه‌کدی ده‌که‌ن، هه‌لۆیست و راویژیان یه‌ک ده‌خه‌ن بۆ به‌ربه‌ره‌کانی ی بانگه‌وازی هه‌ق و، به‌ ڕوودا وه‌ستانی، وه‌ک چۆن قورئه‌یشیه‌کان و جووله‌که‌کان هاوکاری یه‌کدیان کرد له‌ ئا‌راسته‌کردنی ڕاسپارده‌کانیاندا بۆ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ.

٢- جووله‌که‌کان توندترین دوژمنایه‌تیان بۆ موسلمانان هه‌یه‌ (وه‌ک قورئانیش به‌ ڕاشکاوی ئه‌م ڕاستیه‌ی ده‌رخستوه‌). هه‌روه‌ها زۆرترین ڕقیان له‌موسلمانان هه‌یه‌، وه‌ک له‌و پرسیاره‌ قورس و ئالۆزانه‌شدا ئه‌م ڕقه‌ به‌دیاره‌که‌وتوه‌، که‌ ئا‌راسته‌ی پیغه‌مبه‌ریان ﷺ کردوه‌.

٣- جووله‌که‌کان وه‌ستای خراپه‌و شیواندن، بۆیه‌ که‌سانی خراپی هاوشیوه‌یان په‌نایان بۆ ده‌به‌ن، تا‌کو له‌سه‌رده‌ستی ئه‌وان فی‌ری خراپه‌و شیواندن به‌ن، وه‌ک چۆن قورئه‌یش له‌وانه‌وه‌ فی‌ربوون.

٤- بۆ زانینی ڕووداوه‌کان و ورده‌کارییه‌کانی ئه‌و چیرۆکه‌، پێویسته‌ ته‌نها پشت به‌ قورئان به‌ستری‌ت و له‌ سنووری قورئان تی‌په‌ر نه‌بی‌ت بۆ ته‌ی ئیس‌رائیلیات و ئه‌فسانه‌کانیان.

٥- دیارینه‌کردن و له‌خۆوه‌ ده‌سنیشان نه‌کردنی لایه‌نه‌ نه‌زانراوه‌کانی قورئان، سه‌باره‌ت به‌و که‌سه‌ نه‌زانراوه‌و کات و جی‌گه‌ نه‌زانراوه‌کانی ڕووداوه‌کانیش.

٦- چیرۆکی هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌، له‌دیاره‌ترینی ئه‌و به‌لگانه‌ی قورئانه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌گه‌ری بوونی پله‌ی (کرامات) بۆ به‌نده‌ چاکه‌کان و، په‌یدا بوونی له‌

جیهانی واقعدا، چونکه ئەم چیرۆکه ناماژەیی بۆ چەندین حالەتی (کرامات)ی ئەو لاوه باوەردارانە کردووه، که بۆیان پەیدا بووه.

۷- ئەم چیرۆکه دا چەندین ئایەتیش دەربارەیی وجودی خودا، ناسینی خودا هەیه و هەندیک سیفەت و کرداریشیمان بۆ دەخاتەرۆو.

۸- ئەم چیرۆکه روونترین بەلگەیه لەسەر پارێزگاریی خودا بۆ شوێنکەوتوانی، سەر خستنیان ئیدی ئەوانیش لەئارامی و ئاسوودەیییدا دەژین، بە لە سەرخۆیی و خۆراگرییهوه بەرهو رووی دۆژمنانیان دەههست.

۹- ئەم چیرۆکه فیڕی ئەوه مان دەکات، دەبێت مەروڤی باوەردار پەنا بباتە بەر پەروردگاری و دەست بە رێبازەکییهوه بگریت و پشستی پێ ببەستیت و داوای رەحمەت و لیخۆشبوونی لی بکات، ئەمەش بەهێزترین ئامرازی ئارامگریی و خۆراگرتن و جیهادکردن و سەرکەوتنە.

۱۰- قورئان چیرۆکی هاوێلانی ئەشکەوتی بە راستی و بەحق بۆ گێڕاوینهتەوه، ئەمەش مانای وایه هەر هەوال و بەسەرھاتی، لەقورئاندا ھاتیبت، راستن و ئەو راستیەشن، که هیچ گومانێکیان تیادا نیه، ئیدی هەرچی لەگەڵ قورئاندا نەگونجیت راستی تیدا نیه.

۱۱- قورئان کاتیکی وەسفی هاوێلانی نیو ئەشکەوتەکی بەچەند لاویک کردووه، ئەوه وەسفیکی ستایشکردن و رێز لێنانە، ئەمەش ناماژەیه که بۆگرنگیی قۆناغی لاوی و گەنجیتی بهو پێودانگەیی قۆناغی بەخشش و چالاکی و بنیاتنان و خوێن گەرمییه.

۱۲- خودا توانای بەدەستھێنان و ھەلبژاردنی رێگای بەمەروڤیش داوه، مەروڤ گەر رێگای خۆی ھەلبژیریت، ئەوا لەو ھەلبژاردنەشدا هەر بەپێ ئیرادەیی خودایهوه، سائیر رێی راستی ھەلبژارد بێت، یان رێی خراپ، خوداش بۆی زیاد دەکات، گەر هەر رێگایه کیشیان بێت.

۱۳- دلی هاوه له کانی نیو شهکه وته که پر ببوو له ئیمان و به سه قامگیری له سه ر نهو باوه ره شهوه پروویان له خودا کردبوو، خوداش دلیانی پیوه په یوه سترکردبوو، بویه موسلمانیش پیویسته دلی خوی پرکات له باوه رو پاشان داوا له خودا بکات دلی پیوهی په یوه سترکات، تاکو باوه ری تیا که نه بیته وه، یاخود تاکو شتی دیکه به باوه ره وه له دلیدا تیکه له نه کات.

۱۴- دوی برینی قوناغی هه لباردنی رپی باوه رو پرکردنی دل به باوه رو پیوه په یوه سترکات، قوناغیکی دیکه دیته ئاراهه، که هه ول و بانگه وازو هه لسوورانوه، کارکردنه به جیددی و تیکۆشانیشه له پیناوی نهو باوه ره دا که هه لی بژاردوه ..

۱۵- بنه ماکانی عه قیدهو کاروباری باوه رو له نیو دل و هه ستدا، ته نها به بزاوت و کارکردن و، بانگه واز بۆ ئایین و، هه لسووران به حه قه وه و، به به ره نگاربونه وهی ناهه ق، ده چه سپیت.

۱۶- هیچ بیرۆکه و بانگه وازیک په سه ند نا کریت، ته نها دوی له ئارادابوونی به به لگهی بنه پرو روشن نه بیت، دیاره چهنده ها بیروباوه رو بانگه وازی لابه لاش ئاتاجیان به م رپسا بنچینه ییه.

۱۷- سته مکارترین کهس نه وه یه که درۆ به ده م خوداوه هه لده به ستیت، جا نه گه ر درۆ کردن له گه ل خه لکیدا تاوانیک بیت، نه وه دیاره درۆ کردن له گه ل خوداشدا تاوانیکی گه وره تره و، به لگه یه کیشه له سه ر نه مانی چاکه و خیر له دل و ده روونی خاوه نه کهیدا (واته تاوانباره که دا).

۱۸- بیگومان هاوه له لانی شهکه وته که له به ره نه وه خویان له گه له که یان دابری، چونکه ته نها نهو رپی خودا برانه یان له به ره ده مدابوو، خو ئیمه ش نابیت له وه دا لاسایان بکه ینه وه و خۆمان له گه له که مان دابرین، چونکه چه ندین جیاوازی له نیوان ئیمه و نه وان و بارودۆخه کافاندا هه یه.

١٩- بێگومان تێکه‌ڵاوبوون له‌گه‌ڵ که‌سانی ترو په‌یوه‌ندیی پێوه‌کردنیان و ئامۆژگاری کردنیان و بانگکردنیان بۆ پرێبازی راست و به‌یاد هێنانه‌وه‌یان، ئه‌ركێکی مڕۆفی بانگه‌وازکاره‌و نابێت خۆی له‌ که‌سانی تر دابهرێت، مه‌گه‌ر له‌کاتی‌که‌دا نه‌بێت که‌ ئه‌و ئامرازی تێکه‌ڵاوبوونانه‌یانی له‌به‌رده‌مدا نه‌مابێت.

٢٠- له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا مڕۆفی بانگه‌وازکار تێکه‌ڵی خه‌ڵکی ده‌بێت و په‌یوه‌ندییان پێوه‌ده‌کات، پێویسته‌ هه‌ر له‌رووی هه‌ست و نه‌سته‌وه‌ خۆیانی لی دابهرێت و (ئه‌م جوهره‌ دابهرانه‌ی لی یان هه‌بێت) ئه‌مه‌ش به‌ومانایه‌ی له‌ریبازه‌ چه‌وته‌که‌ی ئه‌وان هه‌یج وه‌رنه‌گریت و، هه‌موو دڵ و ده‌روون و هه‌ست و قه‌واره‌ گیانی و جه‌سته‌یه‌که‌ی به‌خودای خۆیه‌وه‌ به‌یلتیه‌وه‌.

٢١- کاتی‌که‌ هاوه‌ڵانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ چوونه‌ نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌یان هه‌، خوداش ئه‌شکه‌وته‌که‌ی بۆ ئاسان و له‌بارکردن، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌و ره‌حه‌مه‌ته‌وه‌ بوو که‌ په‌خشی کرد به‌سه‌ریاندا، جا چه‌ند خۆشه‌ ژیان به‌ره‌حه‌تی خوداوه‌، چه‌ند تال و ناخۆشیشه‌ به‌بێ ره‌حه‌تی خودا.

٢٢- خودا له‌و ئه‌شکه‌وته‌دا چه‌ندین سه‌رباز و هاوکاری بۆ لاوه‌کانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ فه‌راوه‌مکردبوو و، چه‌ندین ئامرازی ماددی بۆ پاراستنیشیان دابینکردبوو.

٢٣- یاوه‌ریکردنی پیاوچاکان خێرو به‌ره‌که‌ت به‌سه‌ر ئه‌ویاوه‌رانه‌یاندا ده‌رژنییت، ئه‌مه‌ش به‌هۆی هاوه‌ڵیتیکردنیانه‌وه‌، به‌لام یاوه‌ریکردنی پیاوخراپان به‌شینک له‌ خراپه‌و زیان به‌سه‌ر یاوه‌ریاندا ده‌بارنییت.

٢٤- تێپه‌راندنی ئه‌و مه‌سه‌له‌ لاوه‌کی و به‌تالانه‌ی، که‌ هه‌یج سوود و خه‌یریکیان تێدا نیه‌و، به‌فیرۆ نه‌دانی کات تیایدا، وه‌ک چۆن هاوه‌ڵانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ له‌وه‌دا وایان کردو مشت و مڕو ده‌مه‌قالیی بی‌سوودیان له‌گه‌ڵ گه‌له‌ بی‌باوه‌ره‌که‌یاندا نه‌کردو به‌ئهن‌دازه‌ی ئه‌و ماوه‌ی نووستنه‌یان له‌و ئه‌شکه‌وته‌دا مانه‌وه‌.

٢٥- ئهم چیرۆکه بهلگهیه لهسهر ئهوهش كه نوینهردانان و نییراو بۆ کارێکی تایبهتی دهشیت و رهوايه، ئهوه بوو لاههكان يهكێك لهخۆيان راسپارد و ناردیان بۆ نیو شارهكه تا خۆراکیان بۆ بکڕیت و پارهو پولیشیان بۆ ئهوهکاره پێداوو.

٢٦- ههروهها ئهم چیرۆکه ئاماژه بۆ بیژران و نهویستراوی قهرز دهکات، ئاماژه بۆ ئهوهش دهکات، باشتروایه کڕین بهپارهی حازر بیّت، وهك له سرووشی وتی لاههكان دایه كه خودا لهسهرزاريان فهرموویهتی: (فَاَبْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ).

٢٧- هاوهلانی نیو ئهشکهوتهكه فیڕی ئارامگری و لیۆردبوونهوهمان لهکاتی کڕینی خۆراکدا دهکهن، دهبیّت بهدوای خۆراکی ههڵاڵ و باشدا بگهڕێن، واز لهخۆراکی ههراو و پیس بیّن.

٢٨- وتی لاههكان بۆ ئهوهکهسهیانن كه ناردیان بۆ شار (فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا) بریار لهسهر پرسیایهکی بنچینهیی قورئان دهبارهی خۆراک دهکات. پرسیاکهشی ئهوهیه بیگومان خۆراکی پاک تهنها خۆراکی ههڵاڵه، دهنا جگه لهخۆراکی ههڵاڵ تهنها خۆراکی پیسو و بیژراو ههیه.

٢٩- ئهم رێسا قورئانییه دهلالهته لهسهر بایهخدانی قورئان بهههزو میزاجی تایبهتی تاکه کهسی، بۆ نموونه ئهوه له موسلمان دهخوازیت، زهوق و میزاجی بهپێی شەرع بیّت و داخۆ شەرع بریاری ههڵاڵکردن یان ههراکهکردن لهسهر چ خۆراکێك دهکات.

٣٠- وشە (ولیتلطف) (با نهرمو نیان بیّت) روخساریکی جوان و دههکهوتوو قورئانییهو، رووناکییهکی رێ نیشاندهره دهبارهی پێویستی ی نهرمونیانی و هێمنی لهژيانداو، دهبارهی پهیوهندی و سهوداو مامهله لهگهڵ کهسانی تردا.

۳۱- وتهكهى تريشيان (وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا) سرووشى مهسه لهيهكى دى دههات، شياوى و پهوايى خوشاردنه وهيه له كافران و دوژمنان و په نهانيى بانگه وازو ريكخستنه، ههروهها سووربوونيشه له سهه دهه نه خستنى نه و بانگه وازو ريكخستنه بو دوژمنان.

۳۲- سهه رپايى سووربوونى هاوه لاني نيو ئه شكه وته كه له سهه خو حهشاردان، كه چى خدا له كو تايدا ئاشكرايان ده كات بوگه له كه يان و مهسه له كه يان بو ده رده خات، ئه مهش له بهر حيكه تيك، كه خوداي دانا خوى خوازيارى كه شف كرديان بووه تاكو بيكات به لگه يه كى كرده يى (عملى) له سهه زيندوو كرده وه، له سهه روژى دوايى.

۳۳- به خه به ره ينانه وهى هاوه لاني نيو ئه شكه وته كه له وهى كه پتر له سى سه دهى خاياندووه، له به هيز ترين به لگه عه مه لى و واقعييه كانه له سهه زيندوو كرده وه و روژى دوايى ..

۳۴- له وه ته يه ي حاكم و كار به دهسته كاني ئه وشاره دا كه كارى ناشت و شيوازى پى و ره سمه كه يان به دهسته وه بووه و گوتبويان (مزگه وتيك له سهه گوڤه كانيان دروست ده كه ين "لَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا") نه غمه يه كى خو به زلدانان و ده سه لا تداريتى و بالا ده ستى تيا به ديده كريت، ئه مهش نه ريتيكى هه ميشه يى هه موو ئه و حاكم و ديكتاتورانه يه، كه به مه نهه جى خودا وه پابه ند نين.

۳۵- قورئانى پيرو ز هه نديك وته ده خاته پروو ئاماره ش بو هو كارى ره ت كر د نه وه و به ره له ستى كردن و به تال كر د نه و ه شيان ده كات، ئه مهش له ئيشاره ت و هو يه كى ئاماره به خشى وادا ده رده كه وي ت، كه زور كه س سه رنجى لينادات، به لام له وه كه سه زي ره كانه په نهان نيه، كه به وردى و تير پرامانه وه قورئان ده خو ينن.

٣٦- سه‌ره‌پایی جیاوازی بیروپای خه‌لکه‌که له‌سه‌ر ژمارهی هاوه‌لانی نیو
ئه‌شکه‌وته‌که‌وه‌، سه‌ره‌پایی هینانه‌وه‌ی سێ وته له‌سه‌ر ژماره‌که‌یان، به‌لام قورئان
برپاری شیای و ئه‌گه‌ری زانیی مرۆفی له‌و ژماره‌یه‌دا داوه‌.

٣٧- وته‌ی راست ترویه‌ کلاکراوه‌ ئه‌وه‌یه‌، هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌، هه‌وت که‌س
بووبن و هه‌شته‌میان سه‌گه‌که‌یان بوویت. ده‌شیت له‌خودی قورئانه‌وه‌ چوار
به‌لگه‌ له‌سه‌ر یه‌ کلاکردنه‌وه‌ی ئه‌م وته‌یه‌ ده‌رهاویژین.

٣٨- له‌م چیرۆکه‌دا پیتیکی (واو) هه‌یه‌، که‌ به‌ (واو-ی هه‌شته‌مین) داده‌نریت،
وه‌ك له‌ فهرمایشته‌که‌ دایه‌ (وَأَمِنْهُمْ كَلْبُكُمْ) ئه‌م -واوه‌-ش چه‌ند
ئاماژه‌یه‌کی به‌خشیوه‌.

٣٩- فهرمایشتی خودا (وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا) پێسایه‌کی قورئانیه‌
له‌سه‌ر چۆنیه‌تی مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ چیرۆکه‌کانی پیشیناندا، ئه‌مه‌ش قه‌ده‌غه‌
کردنیکی تونده‌ له‌ خوداوه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، نابیت پرسیارو داوای روونکردنه‌وه‌ له‌
هیچ که‌سێک له‌پیشینه‌کان بکړیت، یان وته‌کانیان له‌وباره‌یه‌وه‌ وەرگیریت.

٤٠- له‌بیرچوونه‌وه‌ی وشه‌ی (ان شاءالله) له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ وه‌ینانه‌وه‌ی
نمونه‌ش له‌ قورئاندا له‌سه‌ر نه‌ریتی له‌بیرچوونه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌رانی تر،
به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر مرۆقبوونی پێغه‌مبه‌ران و له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که‌وتونه‌به‌ر چه‌ندین
نه‌ریتی مرۆقابه‌تییه‌وه‌.

٤١- له‌ راستیه‌که‌کانی تری قورئان: ئه‌وه‌یه‌ هه‌رشتیک له‌ گه‌ردوون و ژیان و
هه‌لسوکه‌وتی مرۆڤدا، به‌قه‌ده‌رو ئه‌ندازه‌ی خوداو، به‌پێی خواست و ئیراده‌ی
خودایه‌و، هیچ شتیک به‌بێ ئاگاداری و خواستی خودا روونادات.

٤٢- مرۆڤ له‌به‌رده‌م نادیاردا ده‌سته‌وسان و نه‌قامه‌، چونکه‌ هیچ که‌سێک له‌
غه‌یب و نادیار نازانیت، ته‌نها خودا نه‌بیت، هه‌رخودا خۆیشی چواره‌وری
نادیاری گرتوه‌و لێی ئاگاداره‌.

٤٣- لەوانەيە مەزەندەكارى و نەخشەو بەرنامەكانى مرۆڤ دوا بکەوئ، لەوانەشە دەستەوسان بێت لەبەدى هێنانيان چونکە خودا خواستى لەسەر بەدىيى هاتنيان نەبوو، ئەمەش ماناي ئەوەنەيە کە گرتنەبەرى ئەو هۆيانە پيويست نەو گوايە پيويستىيە کەيان لا بريت، بەلکو دواي گرتنەبەرى ئەو هۆيانە دەبیت پشست بەخودا ببەستريت.

٤٤- قورئان فيرى ئەوەشمان دەکات، کە بەلێنە کافان بە خواستى ئيلاهيەو بەستينەو، لە کاتى بەلێندانيشدا ئەگەر جياکاريەك بە وشەي (ئەگەر خودا کردنى / ان شاء الله) دابنن.

٤٥- لەبەرچوونەو نەريتیکى پيۆه لکاو مرۆڤەو، هېچ مرۆڤيک نە، کە شتى بېرنەچيستهو، هەندیک جاريش لەبەرچوونەو دەبیت نيعمه تيکی خودا، وەك لەبەرچوونەو کەرەساتەکان، هەندیک جاريتيش لەبەرچوونەو ئەئەرکەکاندا دەبیت، وەك لە فەرزهکان و فەرمانەکاندا، ئەم جورە بېرچوونەو هەيش لە شەيتانەو هە.

٤٦- قورئان پينماييمان دەکات، بۆ پيويستى يادکردنەو خودا لە کاتى لەبەرچوونەو دا تاكو بەسەر وەسوەسو خورپەکانى شەيتاندا زال بين و دل و قەوارەي جەستەو گيانيشمان لە گەل خوادا بهيلىنەو.

٤٧- قورئان دانى بەو داناو کە خەو کەى هاو ئەلانى نيۆئەشکەوتە کە دريژەي کيشاوەو ماو هەي کى زۆرى تا سى سەو نو سال خاياندووە.

٤٨- نۆسائە کە جياوازي نيوان هەردوو سالنامە (هەتاوى) و (مانگى) يە کەيە، لە ماو هە مانەو ياندا. ئەمەش بەلگەيە لەسەر بەسەرچاوەبوونى قورئان و کە بېگومان لە خوداى پاك و ميهربانەو هە.

- ٤٩- ئەم چیرۆکه پتر له پازده به لگهی تێدایه له سههر ئهوهی قورئان له لایهین خوداوه نێژاوه و له دانان و ههلبهستنی پێغه مبهری خودا ﷺ نیه. دهنای ئهوه هه موو شیکار و ورده کارییهی فیژده کردو پی ده گهیاند، که هیچ مرۆفینک نه یزانیون.
- ٥٠- قورئان هه می شه بۆ هه موو چیرۆکه کانی، لیکدانه وه به دوا دا چوونی هه بووه، ئه مه ش بۆ چاره سه ری ئه و مه سه له و کێشانه یه، له ژیان و واقعی موسلماناندا دروست ده بن، پاشان قورئان ئه و ده رس و په ندانه ی نیو چیرۆکه کانیشی دیاری کردووه.

چیرۆکی دووهم

"چیرۆکی" خاوهنی ههردوو باخهكه

ئهم چیرۆكه له قورئان دا بهم شیوهیه هاتوه:-

خودا فەرموویهتی:

﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۝٣٢ كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ ءَانَتْ أَكْلُهَا وَلَمْ تَطْلِم مِّنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ۝٣٣ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۝٣٤ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝٣٥ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ۝٣٦ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ۝٣٧ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝٣٨ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۝٣٩ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۝٤٠ أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝٤١ وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ فَاصْبَحَ يَقْلِبُ كَفْتِهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيِّنُنِي لَهُ أَشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝٤٢ وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِتْنَةٌ يَصْرُوهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصِرًّا ۝٤٣ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ

الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْنَدِرًا ﴿٤٥﴾ الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ الكهف ﴿٤٦﴾

مانای چهند ووشهیه کی گران له نایه ته کان دا^(١):

- ١- وَحَفَفَتْهَا بِنَخْلٍ : واته (چوارده وری ههردوو روزه که یان به دارخورما گرتبوو).
- ٢- وَلَمْ تَطْلُم مِّنْهُ شَيْئًا : واته (ئهو دو روزه هیچ کهم و کورپی یه که له به رو بو میان دا نه بوو).
- ٣- وَأَعَزَّنَفَرًا : واته (به هیترترین پشتیوان و دهست و پیوه ند).
- ٤- أَنْ تَبِيدَ : واته (بیم وانییه که ئه مه له ناو بجیت و نه مینیت).
- ٥- مُنْقَلَبًا : واته (پاشینه یه کی چاکتر).
- ٦- حُسْبَانًا : واته (سزایه کی وه که چه خماخه و هه و ره بروسکه).
- ٧- فَتُصْبِحَ صَعِيدًا رَلَقًا : واته (وه که خاکیکی بیرونی ره قو بی سه وزایی).
- ٨- غَوْرًا : واته (ئاوه که ی به ناخی زه ویدا بجیتته خواره وه و سوود به باخه کان نه گه یه نیت).

(١) هه رچهنده له ماوه ی لیکدان هه ی نایه ته کان ی ئه م چیرۆکه و بره گه کان ی باسه که شدا هه موو وشه و رسته کان ی ئه م نایه تانه م به کوردی لیکداوه ته وه، به لاه وه که سپارده یه کی نووسه ری کتیبه که، به پیویستم زانی ماناکان ی ئه و چهند وشه یه شی له هه مان ماناکان ی خۆیه وه ته رجه مه بکه م. (وه رگێر)

- ۹- وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ : واته (مال و سامانه‌که‌ی له‌نیۆ برا).
- ۱۰- وَحَیْرٌ عُمْبًا : واته (باشترین سه‌ره‌نجام بۆ خاوه‌نانی باوه‌ر).
- ۱۱- هَشِيمًا : واته (وردوخاش بوو وه‌ک کایه‌کی وشک و وردکراوی لى هات).
- ۱۲- نَذَرُوهُ الرِّيحَ : واته (با ده‌یبرد به‌حه‌واداو په‌رش و بلاوی ده‌کرده‌وه).

"کورتە‌ی چیرۆکه‌که‌ له‌پێی گێڕانه‌وه‌ی قورئانه‌وه"

ئهم چیرۆکه‌ دوو تیروانینی لێک جودا بۆ ژیا‌مان و بۆ دیارد‌ه‌و مولک و سامانه‌کانی ژیا‌مان ده‌خاته به‌رچاو: تیروانینی کابرایه‌کی ئیماندار، که‌ له‌ رواله‌ته‌کانی دنیا، خاوه‌نی هیچ شتی‌ک نیه، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا کاری نه‌کردۆته سه‌ر چاویلکه ئیمانیه‌که‌ی و ته‌رازووه ئیسلامی یانه‌که‌ی. بۆیه‌ش به‌وردی بۆ که‌ره‌سه‌و مولکی دنیای په‌وانبوه‌و، ئه‌وه‌شی به‌ کیشی‌کی راست و دروسته‌وه کیشاوه، هه‌روه‌ها تیروانینی پیاوی‌کی کافر که‌ خودا دوو په‌زی جوان و دوو بیستانی فراوانیشی پێ به‌خشیوه. هه‌ردوو باخه‌که‌ش له‌ترئ بوون، ترئ‌کانیش به‌چه‌ندین په‌زی دارخورما چوارد‌ه‌وریان درابوون، تۆوی میوه‌کانیش له‌نیوان دره‌خته‌کاندا ده‌چیتران، خوداش فه‌رمانی به‌هه‌ردوو باخه‌که‌ کردبوکه هه‌موو جوژه به‌روبوومی‌ک بۆ خاوه‌نه بێ ئیمانه‌که‌یان به‌ره‌م بێنن، ئه‌و دوو باخه‌ش فه‌رمانی خودایان به‌جێهێنا و به‌روبوومه‌کانی خ‌زیا‌ن به‌ته‌واوه‌تی بۆ به‌ره‌م هێنا.

کابرای بێ باوه‌پیشی به‌و مولک و سامانه‌ی دنیا خرۆشا و له‌خ‌زایی بوو و، وای داده‌نا، گوايه ئه‌مه هه‌موو شتی‌که‌و، ئیدی خودا و پ‌وژێ دوا‌یی بیرچووه‌وه‌و، خ‌وی به‌سه‌ر هاو‌پێ ئیمانداره‌که‌یدا باده‌داو، فیزی به‌سه‌ردا ده‌کردو خ‌وی له‌لای خه‌لکی و

له لای خوداش لهو بهبашتر دادهنا، له کاتییکدا قسهی له گهڵ دا ده کردو مونا قه شهو ده مه ته قتی له گهڵ دا ده کردو خۆی به سه ریا باده دا، پیی ده گوت: (من مالو سامان و کس و عه شیره تم له تو زور زیاتره)، ته مه ش چونکه دیار ده کانی چاکی و خۆ بهباشتر دانانی له سه ر بنچینهی مالو سامان و هۆیه کانی خۆشگوزهرانی بوو، بۆیه به پای خۆی وای ده بیننی گوایه به مالو سامانه که یه وه له لای خه لکی لهو له پی شت رهو، که سوکارو پال پشتی زورتی هه یه و، پله و پایه یه کی کۆمه لایه تی به رزی شی له لایان هه یه .

ئه م کابرا بی باوه ره جاریکیان ده چی ته نیو باخه که یه وه به نه ریتیکی (سته م له خۆکاری) یه وه به دل ئیکی دا پو شرا و به کفره وه خۆی پی داده کات، دیاره به گو مان و بۆچو نه تایبه تییه کانی شی ته مه هه می شه یییه و نه مره و هه موو شتی که بۆخۆ یه و، گوایه زیندوو بوونه وه و لی پر سی نه وه و قیامه ت نیه، بۆیه ده لئیت: (وا گو مان نا به م که ته مه هه رگیز له نیو بجیت، واش گو مان نا به م که قیامه ت بیته کایه وه) .. به لام بۆ به دا دا چوونی و ته کانی خۆی، دووباره ده لئیت: "خۆ ته گه ر بۆ لای خودای په ره رد گاری شم بگه ر پێ نریمه وه ئه و پێ گه و پاشینه یه کی با شتر له مه م ده ست ده که ویت، جا ته گه ر زیندوو کرد نه وه و کۆ کرد نه وه ی مرۆفه کانی ش راست بیتو، بۆ لای خودا بگه ر پێ نریمه وه ئه و ئه و کاته ش له و په ری پێزو حورمه تی لای خودا دا ده بمو، خودا له م با خانه ی ئی ستام با شتر پیی ده دا ت، چونکه له دنیا دا ئا و پێزو که ره می لی ناوم و ته م با خه ی پیی داوم، جا له به ر ته وه ی من شایانی ته م رێز لێ ناو نیعه تانه م، ئه و خوداش له و ئی - له قیامه ت - دا خیری زیاترم پیی ده به خشی ت .. ته مه ته گه ر بۆ لای خۆی بگه ر پێ نریمه وه، (ته گه ر) ..".

به لام هاوړی ئی مانداره که ی به ر ده و ام هه ر پا به ند بووه به ئی مانه که یه وه هه ر به ته رازوو و چا و یل که ی ئی ماندا ریتی یه که ی، ئه و مه سه له یی هه لسه نگاندوو وه، به و دیار ده ی مالو سامانه ش که پی او ده و له مه نده کافره که خا وه نی بووه فریوی

نه خواردوو، ههروهها له بهردهمی دا بێ هێز نه بووه، بێ دهنگ و ترسنۆکیش نه بووه، به لکو به لۆژیکی دانایانهی که سێکی موسلمانێ بڕوا به خۆ جیگیر و بینا دواندوو بهتی و، وهلامی داوه تهوهو، پێی گوتوه: (ئهڕێ تۆ بێ باوه ریت بهرامبه ر ئهو خودایه که له خۆل دروستی کردوویت و پاشان له ئاوێکی لینج و ئینجا گۆشت پارهو، پاشان کردویتی به پیاو؟ بهلام من ئهو خودایه به پهره ر دگاری خۆم ده زانم و هیچ شت و که سێکی بۆ ناکهم به هاوهل و به شدار). دوا ی ئهم وتهیه کابرای ئیماندار، هاوړی بێ ئیمان که ی پێنمایی کردوو بۆ زانینی چاکه ی خودا، بۆ فریونه خواردن به دیارده له نیوچوو هکانی دنیاوه، پێی گوتوه: (ئهو بۆچی کاتێک ده چیته نیو باخه کانتیه نالیت؟ ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ئای خودا چی ی بۆ کردووم و هیچ هێزێک نیه ته نهها له خوداوه نه بێت) ههروهها (له سه ره نجامی کفر و پێنه زانی و بێ باکی و ته فره خواردن به باخه کانی) ی وریا کردۆته وه تێی گه یان دووه که بێگومان خودا به توانایه له سه ر ئه وه ی هه ردوو باخه که ی بۆ وێران و خاپوور بکات و، له ئاکامی کفر و بێ باکیشی دا سزای بدات، پاشان داوای لێ ده کات که له ئه نجامی سه پله یی و بێ باوه ریه کهیدا پێشبینی چه خماخه یه کی له نیو بهر بکات که هه ردوو باخه که ی وێران ده کات و، هه رچی تر ی و خورما و میوه چی تر او هکانیه تی نا هیلێت و هه ریه که یان وه ک خاکیکی ره ق و پرووت و بێ سه وزایی لێ بێت، هه مدیسان پێشبینی به ناخی ئه رزا چوونی ئاو ی ئه و رووباره ش بکات که به نیو هه ردوو باخه که دا ده روات و به فه رمانی خودا بۆی نه میێت، جا ئایا له و حا له ته دا ده توانیت ئهم ئاوه بگێریت هه ؟

له ئاکامدا خودا سزای کفر و به دکارییه که ی داو نیعه ته که ی نه هیشت و له نیوی بردن وه ک چۆن هاوړی ئیمانداره که ی پێشبینی ده کرد.. کابرای کافر په شیمان بووه، بهلام له کاتێکدا که په شیمانی سوودی پێ نه ده گه یاندو، هه ردوو چه پۆکی خۆی ده شکانده وه، دلته نگیش بوو به له ده ستدانی ئه و پاره و خه رجیه ی که تێیدا

باخه‌که‌ی پیاوه بێ باوه‌په‌که، دیاره هه‌ر ئه‌و کرداره چاک و باشانه‌ش له‌لای خودا ده‌مینن که پیاوه باوه‌پداره به‌رچاو پۆشنه‌که ئه‌نجامی داوێ. خه‌لکیش هه‌ر ئه‌وه‌یان له‌سه‌ره که یه‌کیک له‌م دوو نمونه‌یه هه‌لبژێرن: یان نمونه‌ی پیاوه باوه‌پداره چاو‌کراوه‌که، یان نمونه‌ی پیاوه کافره به‌دکاره بێ‌باک و له‌خۆبایی یه‌که. به‌لام ده‌بیته ئه‌نجامی هه‌لبژاردنه‌که‌شیان له‌ئسته‌سۆ بگرن له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌نجامی ئیماندارتی‌یان زانیوه، دوا‌ی ئه‌وه‌ش که سه‌ره‌نجامی کفرو سته‌م و له‌خۆبایی بوونی‌شیان بۆ ده‌رکه‌وتوه.

"ئه‌مه‌ چیرۆکی راسته‌قینه‌ بووه، نه‌ک نمایشکاری"

هه‌ندێک لیکۆلێار گومانیان وایه که "چیرۆکی خاوه‌نی هه‌ردوو باخه‌که چیرۆکی هێماکاری (په‌مزی)یه، نه‌ک واقعی، هه‌روه‌ها چیرۆکی نمایشکاری (تمثیلی)یه نه‌ک راسته‌قینه".

(گوايه قورئانیش وه‌ک نمونه‌یه‌کی نواندن بۆ خێرو شه‌پرو، ئیمان و کفرو، پوو‌کردنه دنیاو نه‌ویستنی دنیا، باسی لێ‌وه کردوه، چونکه ئه‌م چه‌مک و واتایه‌ی له‌ دوو نمونه‌ی شو‌بهان‌دن و لێک نزیک خست‌و، له‌ دوو دیمه‌نی ته‌مسلییدا خست‌وته‌پرو). وته‌ی ئه‌م لیکۆلێاران ه‌ ساغ و په‌سه‌ندکراو نیه، چونکه په‌سه‌ندکردنی ئه‌م و ته‌یه ده‌بیته هۆی گومان کردن له‌ واقعی بوونی چیرۆکه قورئانه‌کانو، گومان بردن به‌وه‌ی گوايه هێماکاری یه‌کی ته‌مسلیانه‌ن، واته گوايه ئه‌وه پاست نیه، به‌لکو له‌ ئه‌فسانه‌کانه، ئه‌مه‌ش وته‌ی ئه‌و کافرا‌نه‌یه که قورئانیان به‌ (ئه‌فسانه‌کانی گه‌لانی زوو)ی داده‌نا.

به‌لام لیکۆلێاره ساغ که‌ره‌وه‌و دادپه‌روه‌ره‌کان له‌ چینی زانیان رایان وایه که چیرۆکه‌کانی قورئان واقعی نه‌ک په‌مزیو، پاسته‌قینه‌ش بن نه‌ک ته‌مسیلکردن. به‌

مانای: ئەم چیرۆکانه لەزەمانیکی زوودا بەراستی و بەواقیعی ڕوویان داوه، کەسەکانی نیو چیرۆکەکش چەند مەژۆنکی زیندووی بەشداری نیو بەسەرھاتە کە بوون، ڕووداوەکانیش بەعەمەلی لەسەر ڕووی زەوی ھاتوونە ئاراوە. چیرۆکی کابرای خاوەن دوو باخەکش ئەم چوارچۆیە بەدەر نیە. چونکە بەسەرھاتی دوو پیاو لە واقیعدا دەخاتە ڕوو کە ئەو ڕووداوانە لە ئایەتەکانی تایبەت بەچیرۆکە کەدا ھاتوون دەگیرێتەو، دیارە چەند ڕووداویکی راست و واقیعی.

"ورده‌کاری یه‌کانی ئەم چیرۆکە نەزانراوە"

لەوانەشە ھەندێک کەس لە مەسەلەی واقیعی بوونی چیرۆکە کەو بەچەن سەر مەسەلەیەکی ترو، داوای شیکار و ورده‌کارییەکانی چیرۆکە کە بکەن، بڵێن: (دە ی مادام ئەمە چیرۆکیکی راست و واقیعی، شیکار و درێژە ناوەرۆکە کە یان پێ بڵێن)، ئێمەش دەڵێن: (لە ڕووی بەواقیعی بوونی ئەم چیرۆکە مەرج نیە کە بەداوای ورده‌کارییەکانی ڕووداوەکاندا بگەرێن، چونکە دوو مەسەلەی لێک جودا و پێکەو نەبەستراون، واتە مەسەلەی بەواقیعی بوونی چیرۆکە کە شتیکی، گەر ئاغان بەداوای درێژە ناوەرۆکە کە دا شتیکی ترە.

بێگومان ڕووداوەکانی ئەم چیرۆکە لەزەمانیکی ھێندە زوودا بوو کە بەراستیش سەر زەوی لەو ڕۆژگاردا ئەو ڕووداوانە بەخۆوە دیو. بەلام ئەوەی لەئێمە خوازراوە ئەوەیە درێژە شیکاری چیرۆکە واقیعی و راستەقینەکانی پیشینان لەسەرچاوە راست و بێ گریو گۆلۆ متمانە پێکراوە کەنەو وەرگرین کە ئەو سەرچاوانەش بەپەلە یە کەم لە قورئانی پیرۆز و فەرموودە راستەکانی پێغەمبەر دا بەندن، تاکو لە غەیری ئەمەو و تەو بەسەرھاتی ناپاست لەسەر پیشینەکان ھەڵنەبەستین، هیچ شتیکی زیادەش نەخەینە سەر ڕووداوەکان گەر وا نەبن و لەراستیدا نەبووبن.

جا ئه گهر پوو بکهینه سه رچاوه راسته کان بۆ زانینی درێژهی چیرۆکی کابرای خاوهن دوو باخه که ئهوا ده بینین ته نها ئه وهندهی له سه ر ههیه که له قورئانی پیرۆزدا هاتوو، هه یچ شتیکی بۆ زیاد کراویشی له فهرمووده راسته کانی پیغه مبه ر ﷺ له سه ر نیه. له بهر ئه وه بریار ده دهین له سه ر ئه وهی که درێژه و شیکاری چیرۆکه که له و لایه نه نه زانراوانه یه تی که بۆ پروون کردنه وه یان لێی ناکۆلینه وه.

هه ر له دوا ی ئه مه ش چه ند پر سیاریکی بۆ وه لām پهیدا ده بن، وهك (کین ئه و دوو پیاوه ی که وتووێژیان له گه ل یه کتر دا کردووه؟ ناوه کانی هه ردووکیان چی بوون؟ له چ ولاتی کدا ده ژیان؟ ئه ی له چ سه ر ده می کدا هه بوون؟ پله ی نزیک ی و خزمایه تی یان چه ند بووه؟ چی به یه کی گه یاندوون؟ هه ردوو ره زه که ی کابرا بۆ باوه ره که له کو ی بوون؟ باسی کشتوکال و دره خته کانیان به درێژی چۆنه؟ ئه ی که ی خودا سزای وهك هه وه تریشقه ی له ئاسمانه وه بۆ ناردوون؟ ئه ی خۆیان دوا ی وێران کردنی هه ردوو باخه که چی یان به سه ر هاتوو ه؟

ئهم پر سیاران ه ش له مه سه له نه زانراوه کانن، بۆیه هه یچ وه لām یکیان له سه ر چاوه راسته کانه وه له سه ر نیه و، له بهر ئه مه ئی مه ش وزه ی که می سنوور دارمان له لیکۆلینه وه یاندا خه رج ناکه یین و، کاتی خۆمان و خه لکی تریشی تێدا به فیرو ناده یین، به لکو ئه وه ی قورئان باسی کردووه هه ر ئه وهنده به سه و له وه شدا په ندو وان ه ی لێ وه به دیی ده کریت.

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ

بۆچی قورئان ئەم دوو پیاوێ بۆکردووین بە نموونە؟ ئەو بۆچی چیرۆکی ئەم دوو پیاوێ بۆباس کردووین؟ ئەو بۆچی خودا لە قورئاندا فەرمان بە پیغەمبەرە کە لە دەکات ﷺ کە بە نموونە بۆ خەڵکیان بهێنیتەوه؟ ئەو ئەو راستییانە چۆن کە ئەم چیرۆکە بریارێ لەسەر داوون؟

چیرۆکی (پیاوی خاوەن دوو باخە کە) و (هاوێ ئیماندارە کە) لە چوارچێوەی نیازە بنچینهییە کە یێر چیرۆکەکانی سوورەتی (کەف) دان کە نامانجیان (راستکردنەوهی عەقیدە) و (راستکردنەوهی فیکرو تیروانین) و (راستکردنەوهی چەمک و بەهاکان بە تەرازووی عەقیدە) یە..

بێگومان ئەم چیرۆکە عەقیدە راست دەکاتەوه، ئەمەش لە کاتی کەدا پیاو ئیماندارە کە داوای لە هاوڕێکە کردوو کە ئیمان بەخودا بێنیت و سوپاسی بکات و لە سەرەنجامی کفر و ستمە کەشی ئاگادار کرۆدەوه.

هەر وهه ئەم چیرۆکە چەمک و بەهاکان (قیم) یش بە تەرازووی عەقیدە راست دەکاتەوه، ئەمەش لە کاتی کەدا سەرەنجامی ئەو کەسە پوون دەکاتەوه کەوا بە مولک و مائی دنیا تەفرە ی خواردوو و سەرگەرمی بوو و شانازیشی پێوە کردوو، بەلام لەبەرچاوی خۆی ئەو مولک و مائی وردوخاش و پەرش و بلاو بووتەوه..

پاشان ئەم چیرۆکە چارەنووسی ئەو کەسە باوەردارە شمان بۆ پوون دەکاتەوه کە شانازی بە خودای پەروردگار بیهێوە کردوو و پەنای بۆ بردوو و هۆگری پاداشتی نەبراوێ لای خودا بوو، ئیدی باشتین پاداشت و باشتین هیوای تێدا بەدی کردوو.

نهم دوو پياوې كه سووره تې (كهف) بؤى كرووېن به پهنديك، له دوو نمونه ي مړوې (بشري) پېكهاتونو، له هر پارچه خاكيكي سهرزهوې داو له هر سهرده ميكي ميژووشدا نمونه كانيان ههيه، تهنانهت هيچ سهرده ميك نه بووه كه به دهريټ لهم دوو نمونه يه. هر بؤيه ش قورناني پړوژ داوامان لى دهكات، تييېني نهم دوو حالته بكهين له كاتي ديتنو سهرنج ليدانياندا.

﴿وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ﴾، "نهي پېغه مېهر تو به سهرهاتي دوو پياو به نمونه يه كه بؤى كه له كهت بگيرېره وه"، هدرچه ننده نهم فرمانه ناراسته ي پېغه مېهرى خدا ﷺ كراوه، به لام له ويشه وه هه مو ليكوليارو پهيره وكاريكي قورنانيش ده گريتموه له وانه ي كه نهركي (بانگهواز بؤى لاى خدا) و (ناموژگاري و رينو يني كړدنې كه ساني تر) له نه ستو ده گرن، بؤيه قورنانيش داوا لهم كه سانه دهكات كه نهم نمونانه به بيسه رانيان بگه يه نن تاكو نه مه باشتري هؤى به دهده مه وه هاتنيان بيت، ههروه ها داواشيان لى دهكات له كاتي بانگهوازدا په نا بهرنه بهر چېړكه كانو وهك نامرازتيك له نامرازه كانى بانگهواز به كاريان بيتن.

"خودا نيعمه تي دنيايي به سهر كافردا دهريژيت"

له چېړكه كه دا نه وه هه مو نازو نيعمه ته مادد بيه دنيايي يه ش به دىي ده كه ين كه خدا به مړوځى كافرى به خشيوه به ليشاو به سهريدا رشتويتى. بؤى نمونه نهم پياوه كافره دوو رهزى گه وره ي تريي ههيه و چوارده وريان به ريزه دار خورماكان ته نراوه له نيوان هه ردوو رهزه كه شدا كشتوكالتيكي تري ههيه و روبرا يكي ش به نيوانياندا دهروات، هه ردوو رهزه كه ش بهرى خويان به ته واوه تي گرتووه و، خاوه نه كه يان به هؤيه وه به روبرو بو ميكي گه وره ي دهست كه وتووه وهست به دهوله مهندي و مالو سامان و گه وره ي و پله و پايه دهكات. كاتييك ده چيټه نيو

باخه که شیه وه ستهم له خۆی ده کات، به هۆی ئهم وته یه وهی که گوتویه تی: ﴿مَا أَظُنُّ
أَنْ تَبْدَ هَذَا أَبَدًا﴾ هه رگیز پیم وانیه که ئه مه مه له ده ست ده رچیت."

هاوړې باوه پداره کەشی هیچ شتیکی له مولک و مالی دنیا نه بوو، به لام نهم پیاوه
بې باوه ره خوۍ به سهر ئه ودا به گه وړه ده گړیت و پئی ده لیت: ﴿أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا
وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾ من مالو سامان و کەس و عەشیره تم له تو زیاترو به هیزترن، نهم
هاوړې باوه پداره شی وه لامی ده داته وه و پئی ده لیت: ﴿إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا
وَلَوْلَا ﴿٣١﴾ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ﴾، "نه گەرچی ئیستا تو
ده مبینی که من به مالو کەس و کار له تو که مترم، به لام ناییت ئه وه به دوور بگری
که خدای پەر وەر دگرم پئی ده چیت له و باخه ی تو با شترم پئی بدات". جا ئه و په نده ی
که و له نایه تانه وه به دب ی ده که من ئه وه یه: بیکگومان نهم جوړه به خشینه بو مروشی
بې باوه و ئه و جوړه به خشینه ش بو مروشی باوه و دار، تاقیکردنه وه ی خودان بو
هه ردو و پیاوه که. کابرای بې باوه به و هه مو مالو نیعمه ته تاقیکراوه ته وه، له
تاقیکردنه وه که شدا که وتوو ده دهر نه چوو ده، ئیدی کفر و بې باوه پر یه کەشی زور بوون،
کابرای باوه و داریش به بې به شکردنی له و رواله ته ماد دیان ه تاقیکراوه ته وه و
له تاقیکردنه وه که دا دهر چوو ده سه رکه وتوو بووه و، ئیمان و باوه ویشی زیاتر بووه.

هەر له‌وه‌شدا راستییەکی حاشا هه‌ئنه‌گری باوه‌ردارێتی نیو قورئانمان دیتە بەرچاو، ئەوه‌یه: "بێگومان خۆشی و دارایی دنیا کەشتی‌کی براوه‌شه، دیارده‌یه‌کی رێزلیتانی خودا له‌مرۆڤ نیه به‌هه‌مان شیوه، بێگومان بێ به‌ش بوونیشتی له‌و خۆشی و داراییانه‌ی دنیا یانی دیاریده‌ی به‌که‌م دانانی ئەو مرۆڤه‌ نیه له‌لای خودا، چونکه‌ ئەم داراییه‌ی دنیا زۆر سووک‌تر و سانا‌تره له‌لای خودا که‌ بیه‌تته‌ بواریکی رێزلیتانیان یان به‌که‌م گرتنی به‌نده‌ی خودا، یان مایه‌ی خۆشه‌ویستی یاخود ڤقو کینه‌ بگه‌یه‌نیت له‌خوداوه‌.. هەر بۆیه‌ش خودا ئەم دارایی و که‌ره‌سه‌و که‌لوپه‌له‌ براوانه‌ی

دنیا (که بێگومان هەر ده‌برینه‌وه) به‌شیوه‌یه‌کی زۆر زیاتر به‌کافران ده‌دات و هه‌ له‌وه‌ی، که به‌موسڵمانانی بدات.

قورئانی پیرۆزیش سه‌ره‌نشتی ئه‌و که‌سه‌ کورتبینانه‌ی کردوه، که ئه‌م جووره‌ گومانه‌ به‌خودا ده‌بنو، ئه‌گه‌ر خودا که‌ره‌سه‌و دارایی زۆری له‌دنیا به‌مرۆڤێک به‌خشیی، ئه‌وه‌ گوايه‌ خودا خوشی ده‌وێت و ڕیزی لێناوه، یان ئه‌گه‌ر ڕزق و ڕیزی لێ که‌م کرده‌وه‌و شتیکی ئه‌وتۆی له‌مالی دنیا پێ نه‌دا، ئیتر گوايه‌ خودا به‌که‌می داناوه‌و ڕیزی لێ نه‌ناوه، نه‌خێر ئه‌مه‌ وانیه، ئه‌م دوو سێ دێره‌ی دوايش و اتای ئه‌م نایه‌تانه‌ بوون، که ئاماژه‌ بۆ ئه‌م راستییه‌ ده‌که‌ن، که خودا تیاياندا له‌م باره‌یه‌وه‌

ده‌فه‌رموێت: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَنَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تُكْرَمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾

الفجر... که‌وابوو خودا له‌دنیا‌دا به‌شی زۆری هەر که‌سیک ده‌دات، سا ئیتر ئه‌و که‌سه‌ی خوش بوێت یان خوشی نه‌وێت، به‌لام دین و ئیمان ته‌نها به‌و که‌سانه‌ ده‌دات که خوشی ده‌وێن.

"گێڕانه‌وه‌ی فه‌رمانه‌کان بۆ لای خودا"

له‌ نایه‌تی سه‌ره‌تای چیرۆکه‌دا تییینی ڕێسایه‌کی ڕوونی زمانه‌وانی ده‌که‌ین، که ده‌لاله‌تیکی باوه‌رداریتی و عه‌قیده‌یه‌شی هه‌یه، ئه‌ویش له‌م نایه‌ته‌دا ﴿جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا﴾.. بێگومان له‌م نایه‌ته‌دا سێ فه‌رمانی ڕابردوو (الافعال الماضية) بۆ لای خودا گێڕاوه‌ته‌وه‌:

١- جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ.

۲- وَحَفَفْنَاهُمَا بِخَلٍ .

۳- وَجَعَلْنَاهُمَا زَرْعًا وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا.

ئهم ناماژه پروونه پێزمانیهش ده لاله تی ئه وه مان ده خاته بهرچاو که بێگومان خودا ههر خۆی بکهڕ (فاعله) ی راسته قینه وه دانهری ئه وه کشتوکال و دره ختو به رو بوومانه ی نیو ههردوو پهزو باخه که ی کابرای بی باوه ره. بێگومان ئایه ته که ش خاوه نه بی باوه ره که ی ئه وه دوو باخی له ههر کردو کۆششیک دابریوه سه ره پایی ئه وه ش که کابرا زهوی یه که ی کیلاوه و تۆوه کانی تییدا چاندووه و دره خته کانی پرواندووه و ئاوی داو و پاراستوونی و هه می شه به سه ریانه وه گه راوه و چاودێری کردو و .. راسته کابرا ئهم ئه رکه ماددیانه ی به ئه نجام داوه، به لām ئه وه خۆی ته نها هۆکاریکی پروه ته ی و ماددی بووه له وه دا. دهنه خۆ ته گه ر خواست ئیراده ی خودای له سه ر نه بوایه، هه ولۆ کۆششی ئه وه به ئه نجام نه ده گه یشت و، ئیشه کانی شی به فیرو ده چو و، باخ و پهزو دره خته کانی شی نه ش و نمایان نه ده کردو بهریان نه ده گرت، ئه مه هه مووی ته گه ر ویست و نیازی خودای له سه ر نه بوایه، خاوه نی ههردوو باخه که ته نها هۆیه ک بووه، به لām خودا خۆی (هۆ خۆلقین/ مسبب) بووه. کابرا ئه وه که سه (به هۆکار دانراوه ی خودا) بووه که زهویی کیلاوه و چاندووه، خوداش به مه زنده و خواستی خۆی بریاری له سه ر به ئه نجام گه یشتنی کاره که ی بۆ داوه، ئیدی هه رچی خواستی له سه ر بیته، بووه، هه رچیش خودا خواستی له سه ر نه بیته، نایته. هه ر بۆیه ش فه رمانه کان درا و نه ته پال خودا و، کابرای کافریش هه ر هه ولۆ کۆششیکی له دوو باخه که دا بوو بیته لیی دامال راوه .. ئهم راستیه له سووره تی (الواقعه) شدا جه ختی له سه ر کرا وه ته وه، وه ک خودا تیایدا ده فه رمو یته:

﴿ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الَّذِينَ نَزْرَعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطًا فَظَلَمْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ الواقعة ﴿٦٨﴾ ..

واته: "ئه‌ڕی دیوتانه ئه‌و تۆوه‌ی ده‌یچینن؟ ئایا ئیوه به‌رهمی دینن یان ئیمه بۆتان ده‌یچین و به‌رهمی دینن؟! خۆ ئه‌گه‌ر ئیمه بمانویستایه ده‌مانکرده پووش و په‌لاشی به‌ر (با) و ئه‌وسا ئیوه هه‌ر سه‌یرتان ده‌کردو هیچتان بۆ نه‌ده‌کرا، به‌لكو ده‌تانگوت: (ئیمه له‌ده‌ستمان چوو و دۆراندمان، ته‌نانه‌ت ده‌تانگوت ئیمه بێ به‌شو مه‌حرووم بووین).

هه‌روه‌ها له‌ گه‌راندنه‌وه‌ی مافه‌كان بۆ ده‌سه‌لاتی خوادا، لایه‌نیکی تری لێ تیده‌گه‌ین، ئه‌ویش به‌ناشیرین دانانی ره‌فتار و کرده‌وه‌ی کابرای خاوه‌ن دوو باخه‌که‌یه، که له‌ بێ‌باوه‌ری و لادان و لووتبه‌رزیدا ده‌ده‌که‌ویت، هه‌م‌دیسان روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و راستیه‌شه، که ئه‌و خۆی هیچ مافیکی له‌و هه‌لسوکه‌وتانه‌یدا نیه، چونکه ئه‌و دوو باخه‌ی، که ئه‌و به‌هۆیانه‌وه‌ فریوی خواردوو و پێ‌یان سه‌رسام و دلخۆش بووه، هیچ ده‌ستیکی خۆی تیا‌یان دا نیه، به‌لكو خودا بۆی دانا‌و، خودا چواره‌وریانی به‌ دارخورما‌کان پازاندۆته‌وه‌. خودا له‌نیوانی هه‌ردوو ره‌زه‌که‌دا چه‌ندین کشتوکال و پروه‌ک و سه‌وزایی تری بۆ دانا‌وه‌.. خودا پروباریکی سازگاری به‌ نیوانی هه‌ردو باخه‌که‌یدا ته‌قاندۆته‌وه‌.. ئه‌م کابرایه‌ش له‌باتی ئه‌وه‌ی سوپاسی خودا له‌سه‌ر ئه‌و هه‌مو نیه‌مه‌تانه‌ بکات، که‌چی سه‌پله‌ و بێ‌باوه‌ر ده‌رچوو‌وه‌، له‌ لووتبه‌رز و خۆ به‌زل زانی‌دا ته‌فره‌ی خواردوو‌وه‌، ئاکار و نه‌ریتیشی تێکه‌چوو‌وه‌.

"هونه‌ریکی کشتوکالی له‌ رێکخستنی هه‌ردوو باخه‌که‌دا"

دیسان پروانینیکی دی بۆ ئه‌و ئایه‌تانه‌ هه‌یه، که ئه‌و دوو باخه‌ ده‌خه‌نه به‌رچا‌وان، ئه‌وه‌ش پروانینیکی هونه‌ریانه‌ی ئه‌ندازیاری نیوکشت و کالیه بۆ رێکخستنی باخه‌کان..

ئهم ئايه تانه وینهیه کی نمونهیی هونه ریی له ریکخستن باخه کهو، ئەندازیاریی بیستانه کهو پرواندنی دره خته کان تییدا به شیوازیکی هونه ریه ی جوان و سهرنج راکیش، جا به وردی سهرنج بده:-

- دوو رهزه جوانه کی تری.

- خودا چواره دوری ههردوو رهزه کی به چهند ریزیکی دارخورما گه مارۆ داوه.

- پاشان خودا کشتوکالێکی تری له نیوانیاندا داناوه.

- ههروهها به نیویاندا (به نیوانی ههردوو باخه کهدا) پرووباریکی تهقاندۆتهوه.

له ئەنجامی ئەمانه دا ههردوو رهزه که به روبوومی خۆیان گرت و هیچ کهم کوورییه که لهو به روبوومه یاندا نه بوو. ئیمه واتیده گهین، که مه بهست لهم شیکاری ئەندازیاریانه وهیهو له بنیاتنانی ههردوو رهزه که (که به بی باری ئاسایی قورئان له تیپه پاندنی خیرا به سهر نمونه کانی ئەم مه سه له درێژه پی دراوه مامناوهندیانه دا)، بانگکردنی بینهرانی قورئان و لیوردبووه وانیسه تی بو به دییکردنی ئەم هونه ره ئەندازه ییه ریکخه ره.

جا کاتی که سهرنج لهم ئاوپه هونه ریه ی قورئان ده دهین، چهند مه سه له یه کی دی به دیی دینین، وهک:

۱- زهوقی جوانکاری و هونه ریه یان، له ئایه ته کانی قورئاندا له پروی ئاماژه کردنی وه، بو ره ههندی ئەندازیاری کشتوکالێ له ریکخستنی باخچه و بیستانه کاند.

۲- پهیره وکردنی ئەم رپسا قورئانی وه، ریکخستنی باخچه و بیستانه کان له سهر ئەم بنچینه یه.

۳- سوود وه رگرتن له قورئان له ریزه ندرکردنی شته کاند، بهم ریزه ندییه ئەندازه یی و هونه ریه، سا ئیتر له جیهانی کشتوکال، یان له جیهانی ههر پیشه یه کی تردا

بیت. چونکه هەر ته‌ن‌ها ئاماده‌کردنی شته‌كان و به‌ئه‌نجامگه‌يان‌دنی کاره‌که
گرنگ نیه، به‌ل‌کو گرنگ نه‌وه‌یه نه‌نجامدانی کاره‌که به‌چاوینکی هونه‌ری و،
زه‌وتی‌کی جوانکاری و، ده‌ستی‌کی ریز به‌ندو ریک‌خه‌روه بیت.

جا پروانه چهند جوانه ریک‌خستن و لایه‌نی نه‌ندازیاری هه‌ردوو باخچه‌که.

- نه‌و دارو دره‌ختانه‌ی که میوی ترئ‌کانیان پیا هه‌ل‌واسراوه که‌پریان بو‌ترئ‌که
کردوه.

- نه‌و میوانه‌ی که به‌بئ‌که پر ترئ‌یان گرتوه.

- پۆله دارخورماکان به‌ریز چوارده‌وری نه‌و باخچه‌یه‌یان داوه هه‌ردوو ره‌زه‌که‌یان
به‌که‌پردارو بئ‌که‌پره‌کانیشه‌وه گه‌مارۆ داوه وه‌که نه‌وه‌ی بووبنه په‌رژینیک
بو‌یان. نه‌و کشت و کالۆ کی‌ل‌گه‌و دانه‌ویل‌ه چئ‌ن‌راوانه‌ی که له‌ته‌ن‌یشت ره‌زه‌که‌نه‌وه
نه‌شوفایان کردوه.

- نه‌و پرووباره‌ی که به‌نیوانی هه‌ردوو ره‌زه‌که‌دا ده‌روات.

دیاره و نه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چئ‌ت که نه‌م ریک‌خستن و ریزه‌ندی یه نه‌ندازه‌یی و
جوانکاری و هونه‌ریانه‌یه هه‌ر ته‌ن‌یا تامو بو‌ی جوانی و قه‌شه‌نگی ناب‌ه‌خشیت،
به‌ل‌کو له‌هه‌مان کاتدا ده‌سکه‌وتی‌کی کشت و کالۆ و ئابووری‌شی ده‌سته‌به‌ر کردوه،
چونکه هه‌ردوو ره‌زه‌که به‌روبوومی خ‌زیان هه‌بووه هی‌چی لئ‌که نه‌بو‌ته‌وه.
بی‌گومان ریک‌خستن و ریزکردن کار به‌ره‌و چاکی‌ی نه‌نجامدانی ده‌بات و، وه‌ی زه‌وی له
به‌خشیندا ده‌ق‌وز‌یت‌ه‌وه وه‌ی دارو دره‌خته‌کانیش له‌به‌رگرتندا پاشه‌که‌وت ده‌کات،
زه‌ویش به‌ته‌ندازه‌ی نه‌وه‌ی پئ‌ی ده‌ده‌یت، به‌ره‌مت پئ‌ی ده‌به‌خشیت، دره‌ختیش
ئاتاجی به‌باه‌خ‌دان و سه‌ره‌به‌شتیاری‌ی و هه‌ول‌و ته‌ن‌سیقی تۆیه تا‌کو نه‌وه‌ی له
به‌روبوومی هه‌یه‌تی پئ‌ت به‌خشیت.

مانای ﴿وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ و زولمی خاوهنی باخهکان چیه؟

له ئایهتهکانی ئهم چیرۆکهدا دووجار ئاماژه بۆ زولم و ستم کراوه که جارێکیان به (نهری) و جارێکیش به (نهری) هاتون، واته له جاری یه کهمدا زولم له نههریتی باخهکان دوور دهخاتهوه که بهبێ کهم و کورپی بهروبوومی خۆیان بۆ کابرا گرتوووه له مبارهیهوه زولمیان نه کردوو: ﴿كَلْنَا الْجَنَيْنَ ءَانَتْ أَكْلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ بێگومان ههردوو ڕهزه که ههرحییان بووه له بهروبووم و بهرهم بهبێ ئهوهی تووڤالێکی لی کهم که نهوه دهسته بهریان کردوو، قورئان ئهمه ی بهوه ناو بردوه که وا ڕهزه کان، باخه کهو کشتوکاله کانیاان ستمه میان له کاری خۆیاندا نه کردوه ﴿وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا﴾. له جاری دووه میشتا که وشه ی (ظلم) یان تیدا هاتوو قورئان کاری ستم و زولم کردنی داوته پال خاوهنی ئهو دوو ڕهزه: ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ واته: (کابرا زالم بووه کاتی که بهبێ پهروایی و لووتبه رزی یهوه خۆی بهنیو باخه کهدا کردوو) که وابوو ئهو خۆی ستمه کارو زالم بووه نه که باخهکان. دیاره ئهو که سه ی بهوردی له مانا و ڕافه ی قورئان سه رنج بدات له م دیمه نه سه رسام ده بیست: (باخیک پیکهاتوو له کیلگه ڕهزی تریو دارخورما.. باخیکی عادل و به ئه مه که هه یچ زولمیکی له خاوه نه که ی نه کردوو و هه یچ به شیکی به رو بوومه که ی لی نه شار دۆتوه).. دیمه نی که (پروه که و خۆلۆ شتی بێ گیان و بێ دهنگ بوون و قورئان زولمی لی دوور خستوونه ته وه). (مرۆڤیکیش پیکهاتوو له عه قل و گیان و، هه ست و سۆزو بیرو پیتی هه یه و، له گه ل نه وه شدا له ژیا نیدا ستمه مکار بوه، ئهم مرۆڤه ستمه کاره کاتی که ده چیته نیو ئهو باخه بێ ستمه یه وه که به دلقراوانی و به خشنده بی یه وه به رو بوومه کانی خۆی پێ ده به خشی ت، که چی ئهو به زولم و لووتبه رزی و خۆ به گه وه ره دانانه وه وه ریا ن ده گری ت)، سه یره ئهم مه سه له یه: (کیلگه به خشنده و به رداره که

ستەم ناكات، لە گەڵ مرۆڤىكى چاۋچنۆك و لەخۆبايى و ستەمكار) .. دەبىت
لەبىرمان نەچىت كە قورئان ستەمى مرۆڤە بى باوەرەكەى بۆ سەر مرۆڤەكە خۆى
زىادكردو، واتە ئەو مرۆڤە ستەمى لەخۆى كردو، ئەمەش بەوئى كەوا بەرامبەر
بەخودا كافرو بى باوەر بوو، ئەم بى باوەرپىەشى بەرەو پۆخەكانى تياچوونى بردو ..
هەمدىسان ئەو بۆيە ستەمكارى نەفسى خۆى بوو، چونكە مالى سامانى
ونكردو، هەروەها بۆيەش ستەمكارى نەفسى خۆى بوو، چونكە هەردوو باخەكەى
لە دەست كفو بى باوەر بوون گۆريو، لە راستيشدا هەر ستەمكارىك تەنها ستەم
لەخۆى دەكات ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا...﴾ (فاطر ﴿٤٣﴾)، واتە: (فروڤىل
نەخشەو پلانى خراپ لە ئاكام دا هەر خاوەنە پىلانگىرەكەى دەگرىتەو).

"تېروانىيىكى لەخۆبايى يانەى فريوخواردوو"

قورئانى پېرۆز بەشپۆهەكى سەيرو سەرسوپهين وىنەى هەلس و كەوتى كابرأى
خاوەن دوو باخەكەى بۆ كىشاوين، لە رەفتارە سەيرەكانى ئاگادارى كردووين،
وتەو رستەكانى خۆ بەزل زانى و خەيال پلاويى بۆ تۆماركردووين، و پەردەى لەسەر
تېروانىنە پوچ و دەردەدارەكەشى هەلداو تەو.

جىى باسە ئەو رووپەندەى، كە هەموو ئەم هەلس و كەوت و رەفتار و گفتارانەى
لەخۆگرتو، ئەو، كە لە مرۆڤىكى لەخۆبايى و فريوخواردوو دەركەوتو، كە
مالو سامان و پالەتە ماددىيەكان كۆيرى كردوون، ئەو دەوڵەمەندى يە زۆرەيشى
خستووئىتى يە نىو خۆ بەزل زانى و دەعيە و لوتبەرزىيەو، ئىدى هەموو ئەم دەردو
پەتايانەش، پەردەيەكى رەشيان بەسەر ئاسۆى تېروانىنى داھىناو، نەيزانىو چى
بلىت، چۆن رەفتاركات، چۆن سەنگى خۆى بزانيت، بەهاورخيشى چۆن بزانيت.

يىگومان قورئانى پېرۆز ئەم رەفتار و گفتارانەى بۆ تۆماركردووە:-

۱- که چۆته نێو باخه که یه وه ستهمکاری نه فسی خۆی بووه ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾.

۲- گومانی وابوو هه باخه هه ده مینیت بۆی و، گوایه نیعمهت و به خشه کانی هه میشه یین هه بۆیه سه رگه رمی بووه گوتویهتی ﴿مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا﴾.

۳- به هۆی ملکه چبوونی بۆ باخه کهو قایل بوونی به ته نیا بۆ نیعمه ته کانی و، له بیر چوونه وی رۆژی دوا یی و، سه رکیشی کردنی له به دیهینانی رۆژی لیپرسینه وه وه گوتبووی ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾.

۴- جا نه گه ر (وهك گوتبووی) رۆژی لیپرسینه وه وه قیامه تیش به وته ی با وه پداران هه بیته و، نه گه ر خودا نه م کابرا ده وه له مه نده ی له گۆره که یه وه زینه دوو کرده وه، بر دی یه وه بۆ لای خۆی ته وا (به پای خۆی) گوایه خودا نیعمه تی با شتر له وه به هه شته ی پی ده دات، جا له بهر ته وه ی خودا له دنیا دا ته وه دوو باخه ی پی به خشی بوو، ته وا له رۆژی دوا ییشدا له وه با شتری پی ده دات (ته مه نه گه ر به پای جه نایان ئاخیره ت هه شبیته) هه ر بۆیه ش گوتبووی: ﴿وَلَيْنُ رُدِّدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا﴾.

۵- هه ر ته مه ش (واته هه موو ته م بیرو بوچونه فریو خوار دوانه ی) په لکی شیان کرد بوو، بۆ ته وه ی خۆی به سه ر ها وه له با وه پداره که یدا به رز بگریته له کاتی ووت و ویت له گه ل کرد نیدا، بۆیه ش پی گوتبوو: ﴿أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾.

ئهم پياوه گومانى وابووه گوايه بوارى بهچاكتربوونى كهسيكى دى بهزورى مالو سامانهو، ئيدى بههوى زورى مالو سامانهوه لههاورپكهى باشته، ههروهها گومانى وابووه گوايه مهيدانى ريزو بوارى ئهم شتانه بيت ئهوا به(پيوهرو تهرازووى خوى) له هاورپكهى خوى سەنگينتره.

بېگومان لهخوبايى بوون خاوهنهكهى (واته مړوڤه لهخوبايى بووهكه) لهئاست راستى يهكان دا كويز دهكات، رووكردنه سهر كهرهسهو باقو بريقى دنياى براوهش چاوهكانى خاوهنهكهى بهپهردهيهكى وا دادهپوشيت كه ناهيتليت رېنگاى راستو دروست بينيت.

"ژيربېژيى باوهردارانه له قسهکردنى پياوه ئيماندارهكه"

ههرچهنده ئاگادارىى لوژيك (منطق)ى خوږهزل زانى و لهخوبايى بوونو لووتبهرزىي و سپلھيى كابرآى بىباوهر بووين، بهلام قورئان لوژيكىكى ترى پيشان داوين، ئهويش لوژيكى ژيربېژيى و نهرمونيانى و ميهرهبانیه خوښويستراوهكهيهتى، ئهمهش ئهو ژيربېژييه باوهردارانهيهتى كه به روونى له ئاخوتنى پياوه ئيماندارهكه بژ پياوه بىئيمانكهدا رهنگى داوتهوه، ئهم پياوه باوهرداره له ههموو روالهتتېكى فريودهري ماددهپهرستى و له ههموو كهرهسيهكى جوان و سهرنج پاكيشى ساختهى دنياى براوه دوور بووهو، ههميشه دهستى گرتبوو بهباوهرويهقين و دلّسافىي يهكهيهوه. كاتيك هاوپر بىئيمانكهشى ديوه كه بههوى مولك و مالّوه لهخوبايى بووهو، كه گوئى له وتهكانيشى بووه وه كهسيكى لهخو رازى و بهههيبهت خوى پيشان داوهو له ستهمو زورداريدا روچووه، بهم ههلويستهى نهخهلهتاوهو، بهلكو پياويكى داناو بهرچاو روښن بووه، ههروهها ههستى بهلاوازى و سهرشورپى يان بهترسنوكى نهكردوهو لهبهردهم هاوپر بهدكارهكهى داو، خوښى بههوى ئهوهوه

هه‌ل‌ئه‌سه‌نگاندوووه، هیوای ئه‌وه‌شی نه‌خواستوووه که وه‌ك ئه‌و خاوه‌نی مو‌لك و سامان بی‌ت، هه‌زی له‌وه‌ش نه‌کردوووه که له‌مه‌یدانه‌که بکشیته‌وه یان له‌گۆشه‌یه‌کدا گۆشه‌گیربی‌ت و ته‌نها به‌سو‌پاس و زی‌کری خوداوه خه‌ریک بی‌ت. به‌لكو به‌رام‌به‌ر هاو‌پ‌ی لوت‌به‌رزو له‌خۆبایی یه‌که‌ی وه‌ستاوه ده‌مه‌ته‌قی و ووت وویژی له‌گه‌ل‌دا کردوووه، به‌جورئ‌ه‌ت و سه‌ره‌رزو و با‌وه‌پ‌ی پته‌وو خۆ‌پ‌ا‌گری و سه‌رب‌لندی یه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل‌ دا کردوووه، وه‌ك ئامۆژگارو روون‌که‌ره‌وه و تی‌گه‌یه‌نه‌ری‌ك دوواندوویه‌تی و پ‌ی‌ی پ‌استیی پیشان داوه و پ‌ی‌نموونی کردوووه بۆ پ‌ی‌بازی چاك و هه‌ره‌باش‌ترو، فی‌ریشی کردوووه چۆن بروانی‌ت بۆ ئه‌و مال‌و دارایی یه‌ی که خودا پ‌ی‌ی به‌خشیوه‌و، چۆن به‌کاریشی بی‌نی‌ت، هه‌روه‌ها دا‌وای لی‌ کردوووه که له‌خۆ‌بور‌دو و بی‌ت و به‌باشی هه‌لسوکه‌وت بکات‌و، به‌ چاک‌ی ئه‌و په‌روه‌ردگار‌ه‌یشی بناسی‌ت که نی‌عه‌مه‌تی پ‌ی‌ی به‌خشیوه‌و پاراستوویه‌تی و زق و رۆ‌زی پ‌ی‌داوه.. پاشان به‌ر له‌وه‌ی تووشی ئه‌و چاره‌نوسه‌ بی‌ت سه‌ره‌تا و ره‌گو و پ‌یشه‌ی کاروباره‌کانی پ‌ی‌ی ناسان دووه. وه‌ك خوداش فه‌رموویه‌تی: ﴿ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نَظْفٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا ۖ ﴿٢٧﴾ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝ ﴿٢٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنِّيًا أَقَلَّ مِنْكَ مَا لَا وَوَلَدًا ۖ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُوْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَنُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۝ ﴿٢٩﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَاءً وَهَٰ غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝ ﴿٣٠﴾ ...

ئه‌وه‌ی له‌م پیاوه ئی‌مانداروه سوودی لی‌ وهرده‌گرین ژیریژی و شی‌وازه نایابه‌که‌یه‌تی له‌ دواندن و ناخاوتندا، چون‌که فی‌رمان ده‌کات چۆن که‌سانی تر بدوینین‌و، گو‌مانه‌کانیان پووچه‌ل‌ بکه‌ینه‌وه‌و، په‌رده له‌سه‌ر چاوانیان لاب‌ده‌ین‌و، دیدو تی‌روانینه‌کانیان بۆ پ‌است بکه‌ینه‌وه‌و، ئیدی (ئه‌و پله‌و پایه‌و ده‌سه‌لات و نازو نی‌عه‌مه‌تانه‌شیان) نه‌بنه‌ ر‌ی‌گر له‌کاری دواندنیا‌ماندا. هه‌روه‌ها فی‌رمان ده‌کات خۆ‌مان

نهخه له تێنێنو، خۆمان بهوان هه لئه سهنگینین و خۆزگه به حال و مالیان نه خوازین.. چونکه ئیمه لهوان به هیژترو خۆراگرترو سهربه رزترو باشترو دهوله مهندترو له خوا نزیکترین، مادام ئیمه خاوهنی باوهڕین به خودای پاك و بالادهست.

" مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ "

پیاوه باوه‌داره که له کاتی دواندنی هاوڕێ کافره‌که‌ی دا پێنموونی ی کرد بۆ هه‌لس و که‌وتییکی شیاوو راست به‌و په‌نگه‌ی سوپاسی خودای په‌روه‌دگاری تیدا بکات و هه‌ول بدات بۆ به‌رده‌وامیی نيعمه‌تی خودا له‌سه‌ری، داواشی لیکرد په‌نا به‌ریتته به‌ر خوداو، کاروباری به‌خواستی خوداوه هه‌له‌به‌سی‌ریت و، به‌قوده‌تی خوداشه‌وه بیه‌ستیتته‌وه، هی‌زی خۆی له‌هی‌زو کۆمه‌کی خوداوه وه‌ربگریت. وه‌کو پێی گوت: ﴿ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ﴾.. له‌مه‌دا حیکمه‌تیکی گه‌وره هه‌یه که پیاوه ئیمانداره‌که به‌م ده‌سته‌واژه‌و پرسته باوه‌رداریتیان‌وه دواوه له‌کاتی‌کدا (نه‌ختیک له‌مالو سامان یان له‌که‌س و کارو عه‌شره‌ت) ی که‌سیکی دی سه‌رسامی کردییت. نه‌کرده‌.

بێگومان ئه‌و دانی به‌وه‌دا ناوه که ئه‌وه‌ی په‌یدای کردووه به‌خواست و ئیراده‌ی خودا بووه، نه‌ك (کابرابی بێ باوه‌ر) به‌هه‌ولو که‌سایه‌تی و کۆششی خۆی بێت، هه‌ر بۆیه‌ش پێی گوتووه: (ماشاء‌الله) پاشان باوه‌ری وابوو که هی‌ز په‌یدا نابیت ته‌نها له‌کاتی‌کدا نه‌بیت که له‌هی‌زی خوداوه کۆمه‌کی بکری‌ت، چونکه هه‌ر خودا خۆیه‌تی که به‌هی‌زه و به‌توانا و بالا‌ده‌سته، هه‌ر خۆشیه‌تی هی‌ز به‌خه‌لکی ده‌دات، خۆ ئه‌گه‌ر خودا هی‌ز له‌ مَرَوْفَتِک بستی‌یتته‌وه ئه‌وا هه‌موو هی‌زه‌کانی تری سه‌رزه‌وی سوودی پێ نابه‌خشن و هه‌ر ناشتوانن هی‌زی پێ بگه‌یه‌نن، له‌به‌ر ئه‌مه‌شه به‌گوته‌ی زمان پێی وتوووه ﴿ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ﴾. بێگومان ئه‌م ده‌سته‌واژه‌و قورئانیه ئیماندارانه‌یه به‌لگه‌یه‌که له‌سه‌ر هی‌زی ئیمانداریتی خاوه‌نه‌که‌ی و له‌سه‌ر په‌نا‌بۆ‌خودا‌بردنی و، هه‌ستکردنی به‌پێوستی و ئاتاجی زۆری به‌خوداو به‌لا‌وازی خۆی له‌به‌رده‌م خوادا..

ههروه‌ها ئهم دهسته‌واژه‌یه خاوه‌نه‌که‌ی را‌ده‌سپېړیت به له‌خو‌بردنو میان‌ړه‌وی و، پاشان نه‌ریته‌کانی به‌خو‌نازینو لووت‌به‌رزی و خو‌به‌زل دانانو و فیزو هه‌وا له‌ناو ده‌بات. ههروه‌ها دا‌وای لیّ ده‌کات که ئهو نیع‌مه‌ته‌ی خودا پی‌ی داوه له‌سوودو به‌رژوه‌ندی به‌نده‌کانی خوداو له‌ړپ‌ی له‌خوا نزیك بوونه‌وه‌یدا به‌کاری بی‌نیّت و، به‌و شی‌وازه‌ش به‌کاری بی‌نیّت که را‌یده‌گریّت له‌سه‌ر زی‌کرو سو‌پاسی خوداو له‌سه‌ر به‌چاکی په‌رستنی خودا.

به‌نده چا‌که‌کانیش له‌م پرسته ئیمان‌دارانه‌یه هو‌شیار بوونه‌ته‌وه، که چ و‌اتاو سوودیک ده‌به‌خشیت، هه‌ر بو‌یه‌ش هه‌موو جم‌وجو‌ل و کاروباریکیان ژیربای ئه‌وه‌کردووه به‌وه‌وه پا‌به‌ند بوون، هه‌روه‌ها ئهم پرسته‌یه‌یان به‌زمان گو‌تووه‌ته‌وه، کاتیک به‌سه‌رسامیه‌وه ما‌ل و سامانی ده‌وله‌مه‌ندانیان بینیه‌وه، یان کو‌رو نه‌وه‌یان، یان خانوو زه‌وی و زاریان بینیه‌وه.

له (عروه‌ی کو‌ری زی‌ر) وه —خودا لیّی رازی بیّت- ئه‌وه‌ی گی‌ر‌او‌ته‌وه، که هه‌رکاتیک شتیکی له‌مال و مو‌لکه‌که‌ی بدیایه‌وه، پی‌ی سه‌رسام و دل‌گیر ببویه، یان دیواریک له دیواره‌کانی ماله‌که‌ی بدیایه ده‌ی‌گوت: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ئهو به‌م نه‌ریته‌ی خو‌ی ئهم فه‌رمایشته‌ی خودای لی‌کده‌دایه‌وه، که فه‌رمویه‌تی: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾.

له (ابن شهابی زه‌ری) یشه‌وه گی‌ر‌او‌ته‌وه، که خو‌ی هه‌ر کاتیک به‌نیو مو‌لک و سامانیدا بگه‌رايه ده‌ی‌گوت: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾. له (امام مالک) یشه‌وه گی‌ر‌او‌ته‌وه، که نه‌گه‌ر بجوایه‌ته نیو ماله‌که‌یه‌وه ده‌ی‌گوت: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾. قوتا‌بییه‌کی خو‌ی، که ناوی (مُطَرِّف) بوو لیّی پرسی (مامو‌ستا بو و ده‌لیّت؟) ئه‌ویش پی‌ی گوت: (ئه‌ری نه‌تبیس‌تووه خودا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾).

(میسره)ش گوتویهتی: " له سهه دهه رگای (وهبی کورپی منبه) دیتم ئەم
 رستهیه نووسرابوو (ماشاءالله)، ئەمەش به پێی فەرمايشتی خودا: ﴿ وَلَوْلَا إِذْ
 دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ﴾^(۱).

پێویسته ئێمهش ئەم دهسته واژه باوه‌پدارانه‌یه بکهینه دروشمێکی هه‌میشه‌یی بۆ
 خۆمان که دله‌کانمان لێی هۆشیار بێته‌وه‌و زمانه‌کانیشمان بیلێنه‌وه‌و، له‌جه‌سته‌و
 واقع و ژيانیشماندا له‌گه‌ڵیا بژین تاكو نيعمه‌تی خودا مان له‌سهه به‌رده‌وام بێت و،
 هه‌تا سوپاسی خوداشی له‌سهه بکه‌ین.

(۱) (الدر المنثور، للسيوطي ۵: ۳۹۱).

"وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ"

پياوه باوهرداره که هاوړې بې باوهره کهى له (نه مانى نيعمه تى خودا له سهرى بهوۍ کفرو له خزيابى بوونه که يه وه) ناگادار کرده وه. نهو باخه ى که پيوه ى دهنازيت بينگومان خواى گه وره ده توانيت له ناو ى بيات، بويه پى گوت: (دوور نيه خودا لهو باخه ى تو باشترم پى بداتو له ناسمانه وه سزايه کى وه که هه وره تر يشقه ى بو بنيريتو وه که بهرديکى ره قى بى سه وزابى لى بکات، ياخود ناوه که ى به قوولاى زه ويدا بياته خواره وه باخه که ى پى ناو نه داتو، تو ش هيچ ده سلا تيتک نه بيت)، وه خوداش له سهر زارى نهو فهرمو يه تى: ﴿فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُوَيِّنَ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَنُصِصَ صَعِيدًا زَلَقًا ۖ أَوْ يُصْصِحَ مَآوُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا﴾ (٤١) الكهف ... که چى هاوړيکه ى وازى نه هيناو په شيمان وريا نه بووه، به لکو هر له سهر کفرو خو به زل زانى و لووتبه رزى و به دره فتارى يه که ى مايه وه. له دوايشدا خودا به پى نهو سزايه ى که شايسته ى بووه مامه لى له گه لا کړدووه، له سهر کاره کانى گرتو يه تى و، نازارى توندى له سهره نجامى به دکارى و بى په رواى و بى باوه رپى داوه، هه ردو باخه که ى بو ويران کړدووه، هه رچى ترى و دار خورماو کيلگه ى هه بووه نه يه تلاوه ته وه، هه مو به رو بوومه که شى بو په رشو بلاو کړدو ته وه نهو ناوه ى پيشيان داده رو ى به ناخى زه ويدا برديو تى يه خواره وه، قورئان هه مو نهو پرود او انه ى به رسته ى ﴿وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ﴾ درکاندووه، ليره شدا، نهو رسته يه که ماناى (له ناو چوونى هه مو مالو سامانه که ى ده گه يه ني ت) و که فهرمانى

(واحیط)ش له (الاحاطة) وه هاتوو، واتاكانی (لهناوبردن، وپیرانکردن، نه‌مان) ده‌گه‌یه‌نیت.

ئیدی هه‌موو ئه‌و مالۆ سامان و نیعمه‌تانه‌ی که کابرای بێ باوه‌ر ته‌مه‌نیك و زه‌مه‌نیك و هه‌ول و کۆششی تیدا به‌سه‌ر بردبوو، که پاره‌و پوولیکی زۆرو ماندووبوونیکی ته‌واویشی له‌ سه‌ره‌رشتی و په‌ره‌پێدانیدا تیدا خه‌رج کردبوو، هه‌مووی رۆیشت، هه‌موو ئه‌مانه‌ له‌ساته‌وه‌ختیکی که‌م دا، له‌چاوترووکانیک دا رۆشتن و نه‌مان، بوونه‌ شوینه‌واریک و، به‌سه‌ره‌اتیك.

ته‌نانه‌ت فه‌رمانه‌که‌ش (واحیط) به‌فه‌رمانی نادیار (مبني للمجهول) هاتوو، بکه‌ر (فاعِل) هه‌که‌شی لا‌براه (حذف) ﴿وَأَحِيطَ بِشَرِّهِ﴾.

له‌ نادیاریه‌ی فه‌رمانه‌که‌دا هه‌ندیک حیکمه‌ت هه‌یه، وه‌ک :

١- بێگومان خاوه‌نی هه‌ردوو باخه‌که، بکه‌ر (فاعِل) هه‌کی نه‌ناسیوه، واته‌ هۆی نه‌مانی هه‌ردوو باخه‌که‌ی نه‌زانیوه، گومانه‌کانیش به‌ره‌و هه‌موو جو‌ره‌ بیروپرایه‌کی له‌ زانینی بکه‌ره‌که‌دا بردوون.

٢- جیاوازی بیروپراکانی چاودێران و ئاگیان و لیکۆلیاران له‌دیاری کردنی بکه‌ردا، چونکه‌ هه‌ندیکیان بیروپرایان وایه‌ گوایه‌ هۆکاره‌کانی که‌ش وه‌هوا بوونه‌ته‌ هۆی له‌ناوچوونی باخه‌کانی، هه‌ندیکی تریشیان هۆکاره‌ کشت وکالی یه‌کان بۆ نه‌مانی باخه‌کان داده‌نن، هه‌ندیکی تریشیان بۆ مه‌سه‌له‌ی چۆنیه‌تی مالۆ په‌ره‌پێدانی خه‌رج کردنی ده‌گێڕنه‌وه، هه‌ندیکی تریشیان ده‌یه‌نه‌وه بۆ هۆی که‌مه‌ترخه‌می و درێغی کردنی خاوه‌نه‌که‌یان.. جگه‌ له‌چه‌ندین هۆی تر که‌ لیکۆلیاران و چاودێرانی رووداوه‌کان دایده‌نن. به‌لام که‌م که‌سیان هه‌یه‌ که‌ زیره‌کانه‌ بیه‌خه‌نه‌ پال هۆی باوه‌رداریتی و هۆکاری خودایی، که‌ ئه‌مه‌ش له‌بێ باوه‌ری و له‌را لادان و یاخی بوون و کابرای خاوه‌نی باخه‌کاندا ده‌رده‌که‌ویت، هه‌ر بۆیه‌ش به‌خراپیی کارو کرده‌وه‌کانیه‌وه‌ تووشی زه‌ره‌رو سزاکه‌ بووه.

۳- قورئانی پیرۆز کاری نیعمهت به خشینه که ی خستۆته پالّ خوداو فهرمانه کانی نیو رسته کانی شی هه ر بۆ خودا گه راندۆته وه: ﴿جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَخَفَفْتُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا﴾ (الكهف ۳۲). جی ی باسه پێشتر ئاماژه ده لاله تی ئه م، خسته پالّو بۆ گه راندنه وه ی نیعمهت و فهرمانه کانه مان، ڕوون کرده وه، ئه مه ش بۆ ئه وه ی فه زلّو چا که ی خودا له سه ر مرۆف ده رکه ویت، که خودا چ فه زلّو ریزلینان و نیعمهت و به خشیکی به مرۆف به خشیوه، تا مرۆفیش سوپاسی خوداو گوێڕایه لێی خودا له سه ر ئه و نیعمه تانه بکات.

لیّره شدا - واته له م جوّره حا له ته شدا کاریکی گونجاو نیه که نه هیشتنه وه ی نیعمه ته که و نه هیلان له لای خا وه نه که ی بخری ته پالّ خودا، له کاتی کدا بیگومان خودا خو ی دانا و داد گه ره له کاری نه هیشتنه وه که دا.. خوداش خو ی زانی به له م ڕو وه وه (والله اعلم)..

"په شیمانی و زیانه ندیی"

کابرای بی باوه ر، کت و پڕ به له ناو چونی مالّو سامانه که ی و، به هه ده رچوونی کاره کانی، که له ما وه ی چرکه ساتی کدا له ناو چوون، شله ژاو، هه سته ی به زه ره رمه ندیی و گومرا بوونی و فه وتانی پاشه پو ژو چاره نووسی ده کرد، بۆیه په شیمان بو وه وه و زو ریش په شیمان ببو وه وه، وه ک قورئان له فه رمایشته که ی خوا دا گو زارشتی لی کرد وه: ﴿وَاحِطَ بِشْمِرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفْتَهُ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ (الكهف ۴۲)، واته (له ئاکامدا به پی ی بو چوونی باوه ردارانه ی هاو پڕ ئیمانداره که ی، مالّو سامان و به رو بو مه کانی له ناو براو، ئه ویش به ده م نا له و ناخ و داخه وه ده سته کانی به یه کدا ده کی شاو

ئهفسوس و پهڕیشانیی لهسهر ئهوه ههموو مهسرهفو خهرجیهی تێیدا کردبوو، دهردهبۆی، ئهمهش لهکاتیگدا باخهکه خاپوور کرابوو بهتهواوی وێران و پهڕشو بلاو ببوو، ههروهها دهیگوت: بریا من هیچ جزره هاولۆ شهڕیکیکم بۆ خودای پهروهردگارم (دانهنایه). لهم ئایهتهدا پرستهی ﴿فَأَصْبَحَ يَقْلُبُ كَفَّيْهِ﴾ مانای ئهوه دهگهیهنیت که کابرا له ههسرهت و پهشیمانی و شلهژاندا ههردوو دهستی بهیهکتردا کێشاوه و پهشیمان بووه لهوه ههموو مهسرهفهی که لهباخهکهدا کردوویهتی و که بهسهریهکتر داتهپیوه و خاپوور بووه.. واته بهحسابات و خهرجیهکانیدا چۆتهوه، بۆ دهستمایهیی خۆی روانیوه، خهرجیهکانی کۆکردۆتهوه که لهو باخهدا تیژی چوون. وشهیی (مَا أَتَقَّقَ فِيهَا) وشهیهکی گشتگیر و ههمهلاینهوه ههمه جۆرو شیوازیکی خهرج کردنی ماددی و مهعنهویش دهگریتهوه. بێگومان پارهوپولێکی زۆری لهو باخهیی دا خهرج کردبوو، کهچی لهگهڵ ئهوهشدا، باخهکهی لهدهست دهرجوو و پهڕشو بلاو بووه.. ههروهها کات و رۆژگارێکی زۆریشی تێدا و لهپێناودا خهرج کردووه، کهچی ئهوه ههموو وهختانهی بهفیرۆ و بهزیان لی پۆشتوون.

ههمدیسان گورتوانایهکی زۆری جهستهییشی لههات و چۆ و پێداگهراو بهسهرکردنهوه و کارتێ کردن بۆ خهرج کردووه، کهچی ئهوا لهبهردهمیا ههموو ههولێکانی به (وێرانی و تهفروتووناوون و نهمان) دهبینیتهوه. پاشان خهون و خهیاڵ و هیوا و ئاواتێکی زۆریشی تێدا خهرج کردووه لهپێناویاندا ژیاوه و پشتی پێیان بهستوه، کهچی ئهوا ههموو هیوا و خهونهکانی لهژێر بهرداشی راستیهکی تال و واقعیدا پووچهل دهبنهوه. دیسان ههموو ئهوه ژیانهیی خۆی که لهپێناویدا بهسهری بردووه ههموو ئهوه تهمهنهیشی که تێیدا بۆی ژیاوو و ئهوه مولک و مالهش که بۆی کردبووه دهستمایه و سهرمایه و تێیدا خهرجی کردبوون، کهچی ئهوا ههموو ئهوهی لهپێناویدا خهرجی کردوون و مامهلهی پێوه کردوون بوونهته زهرهرو وێرانه و کاول بوون..

له بهر هه موو ئه وانه له و په پری په شیمانی دا په شیمان بۆ ته وهو، دهسته کانی به توندی بهیه کدا کیشاوه، چاوی به هه موو ئه و خه رجی و مه سه رفه هه مه جوړانهیدا گێپراوه ته وهو، ئه و هه موو زه ره رو زیانانه شی هیئاوه ته به رچاوی خۆی و سه ره نجی لی داو. ئیدی زمانیشی ها تۆ ته گوو ئه م رسته یه ی پی درکاندووه ﴿يَلَيَنَّيْ لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّيْ أَحَدًا﴾ خۆزگه هه رگیز هیچ که سیکم نه کردایه به هاوه ل بۆ خودا " ئای چه ند په شیمانی یه کی گه وه و به ربلاوه .. ئای چ زیانیکی سه خت و کاریگه ره .. ئای چ ژیانیکی به دبه ختی و نه گبه تییه .. ئای چ ته مه نیکی به فیرو دراوه .. ئای چ مرۆفیکی گو مپراو سه رلیشاوه! ئه و مرۆفه ی، که به که شخه بی و به خۆنازین و به بی په روایی و لووتبه رزییه وه خۆی ده نواند .. ئه و مرۆفه ی، که به هۆی مالو باخه کانیه وه شانازی به سه ر هاوپی ئیمانداره کهیدا ده کردو پی ده گوت ﴿أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾ .. ئه و مرۆفه ی کاتی که بۆ باخه کی ده روانی، له باره یه وه رای وابوو، که ده یگوت: ﴿مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا﴾ .. ئه م مرۆفه ئیستا ده بینیت باخه کی به سه رییه کدا ته پیوه و خاپوورو ویران بووه، بۆیه به کرده وه (عه مه لی) په شیمان بووه ته وه، په شیمانیه که شی له ده ست بهیه کدا کیشانه کی دا په نجی داوه ته وه، هه ره ها به وته و درکاندن زمانیش په شیمان بۆ ته وه و له وه دا په نجی داوه ته وه، که گو تویه تی: ﴿يَلَيَنَّيْ لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّيْ أَحَدًا﴾.

" هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ "

قورئانی پیرۆز له به دوا داچوونی دا بۆ ئهو زیانه سهختهی کابرای کافرو له ناوچوونی ههردوو ڕهزه کهی، بهم شیوهیه دۆخه کهی ههڵسهنگاندوو: ﴿هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ (٤٤) الکهف .. واته: (لهو جۆره بارودۆخانه دا یارمهتی و کۆمهک تهنها له خودای حهق و حاکی ههقهروه رهوهیهو، خودای حاکم ههر خۆشی باشتین پاداشتی بۆ چاکه کاران له لایه، چاکترین چاره نووس و سه رهنجامیشی بۆ بهخته وه ران داناوه). ئهم به دوا داچوونه ش حهقیقه تیکی راستگۆیانهی قورئان و بنه مایه کی هه میشه یی ی باوه رداریتیشمان ده خاته به رچاو له سه ره ئه وهی بێگومان خودا ههر خۆی یارمه تی ده رو پشتیوانه، ئهم سیفه ته ش ته نها له خوا دایه، ههر که سیك خودا پشتیوان و یارمه تیده ری بێت سه رکه وتوو، ههر که سیكیش خوا وازی لێ بێنیت و پشتیوانی نه بێت ئه ما زه ره ره مندو سه رشۆره .. سه ره نجامی پشتیوانی تی ی خوداش بۆ ههر که سیك سه رفرازی و سه رکه وتن و خێروخۆشیی ئه و که سه یه و، له رۆژی دوا ییشدا له لایه ن خودا وه پاداشتیکی فره ی چنگ ده که ویت. ئهم مه سه له یه ش زیاتر له به سه ره هاتی ئه و دوو پیاوه دا ده رکه وتوو، پیاویکیان باوه ری به خودا هیئاوه، پیاوه که ی هاو پێشی بی باوه ر بووه و ئیمانی به خودا نه هیئاوه، شانازی به هه ردوو ڕه زو باخه که یه وه کردوو، پیاوه باوه رداره که خودای به یارمه تیده رو پشتیوان داناوه، خوازیاری پاداشتی لای خودا بووه، خۆی له سه روو مالو دارایی و که ره سه دل ڕفینه کانی دیاوه داناوه پێیان نه خه له تاوه، له کاتی گه تگۆژیی له گه ل هاو پێ دنیا په رسته کهیدا پێی گوتوو: ﴿لَکِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ (٢٨) وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا

يَا لِلّٰهِ اِنْ تَرٰنَا اَقْلَ مِنْكَ مَا لَا وَوْلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رِجِي اَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ ... ﴿٤٠﴾ الكهف ﴿٤٠﴾ واته (بهلام من ههردهلیم ئەو خودایه پەرهر دگارمهو هیچ کهسیک ناکه مه هاوهل بۆی، تۆش کاتیگ دهچیته نیو باخه کهت بۆچی نالییت: (ماشالله)، ئەمه به خواستی خوا داده بینیت، که به مالو مندال لهتۆ که مترم، ئەوا به دووری مهزانه که پەرهر دگارم لهو باخه ی تۆ باشترم بۆ دابین بکات). ئەوه بوو سه ره نجامی باش و پاداشتی فره نه پراوهش بۆ ئەو پیاوه باوهرداره بوو، دیتی هه ره خدا ﴿خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾.. به راستی باوهریکی تهواوی به خدا هینابوو، داوای یارمهتی هه ره له خدا ده کردو، له بهر نه مهش رزگار کار خودایه، توانا وهیژو کۆمه کیش هه ره له خودا وهیه، جائه گهر منیش سه رکه وتوو بووم، ئەمهش ته نها به وه ده بیئت، که یارمه تی و کۆمه کی راسته قینه به مافی خودای حه ق و پشتیوان بزانیئت. به لام کابرای بی باوه ر غهیری خودای به یاری ده ده رو پشتیوان داده ناو، په نای بۆ غهیری خودا بر دبوو شانازی شی به غهیری خودا وه ده کردو، به شتومه کی لای غهیری خودا وه سه رسام بوو و، ته نها سه ری کرد بوو سه ر هه ردو و ره زه که ی و گۆشه گیریان ببوو و به نیعمه ته کانیان خرۆش ابوو، خۆیشی به که سوکاری زۆرو سهروه ت و سامانی وه با ده دا.. ئە ی داخۆ چیی لیوه یان ده سه که وتبیئت؟ بیگومان هه موو ئەو شتانه ی سه رقالی ببوو پشتی پی به ستبوون و پیا نه وه ده نازی و گۆشه گیریان ببوو، له چه ند چر که ساتیکدا نه مان، ئیدی ئەم پیاوه بوو که سیکی لاوازو بی ده سه لات و خه م بارو سه رشۆرو په شی مان و سه ره ته کیش و، زه ره مه ندو گو مړا، هیچ که سیکی ش له جیاتی خودا نه ی توانی سه ره خه رو یارمه تی ده ری بیئت ﴿...فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ﴾ ﴿٨١﴾ القصص ﴿٨١﴾.

بیگومان میژووش گه لیک له م نمونانه ی له خو گرتووه، که ئەم حه قیقه ته قورئانیه و، ئەو بنه ما باوه ردارتییه شیان تیدا ره نگ ده داته وه، چونکه (میژوو)

زبان و بچوکی و لاوازی ئەو کەسانە ی بۆ تۆمارکردوین، کە جگە لە خودایان بە پالپشت و یارمەتیدەر بۆ خۆیان داناوە، ئەو کەسانەش وەك (قاروون) و (فیرەون) و ھەزارانی دی.

ههروه‌ها مێژوو چەندین نمونەى کەسانى باوەڕدارىشى بۆ تۆمارکردووين، کە
 هەر خودايان بەيارمەتيدەرو پشتيوانى خويان ناسيوەو، بەم ھۆيەشەو کۆمەك و
 سەرکەوتن و سەرورەى و بەختەوەرەى و سەربەرزىيان لەدنيدا (پيش پوژى دوايش)
 بەدەست ھيئناو. قورئانى پيروز، ئەم دوو نمونەيەى بۆ ئەو خستۆتە بەرچاومان،
 تاكو خۆمان يەكيكيان ھەلبژيړين و، بشزانين چۆن ھەلى دەبژيړين و ئوبالى ئەو
 ھەلبژاردنەش لەئەستۆ بگريڻ. دەى ئايا پشتيوانىتتىي خودا ھەلبژيړين و پرووى تى
 بکەين و بەتەماى پاداشتى لای ئەو بين؟! گەر ئەم لايەيان ھەلبژيړين، ئەوا
 بيگومان شوين پى پياوہ باوەڕدارەكەى نيو ئەم چيړۆكەمان ھەلگرتووەو، ھەمان
 دەسكەوتى ئەويشمان (ان شاء اللہ) دەست دەكەويّت و، خيړو چاكەى خواراويشمان
 بەردەكەويّت، ھەر كەسيكيش جگە لە خودا پالشتيكي دى ھەلبژيړيّت و، لەمەدا
 شوين پى پياوہ كافرەكەى (خاوەنى دوو باخەكە) ھەلگريّت، ئەوا لەناكام دا
 تەنھا گلەبى لەخۆى دەكات، چونكە خۆى وادەبينىتەو، كە ھيچ ھيژو تواناو پلەو
 پايەو دەسەلاتيكي نەماو، ئيدى لەو رۆژدا پەشيمان دەبيتەو، كە پوژيەكەو
 پەشيمانى تييدا سوودى نەو، ئەوى پوژى زەرەرو زيانەكانيشى بى كۆتايى و
 نەبراوڻ ﴿هٰذَاكَ اَلْوَلِيَّةُ لِلّٰهِ اَلْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ (الكهف ٤٤) ..

" مَثَلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا "

له کاتی کدا دَلّ و دهروونه کانی خه لکی ئاگادار له م جوړه به سه رهاتانه، سه رنجی شیوازی گیرانه وه که ی قورئان ده ده ن و، چوونه ته نیو قولا ییی ئه و سه ره نجامه ی که کابرای بی باوه ری خاوه نی دوو رهزه که ی تی که وتوه و، دوا ی ئه وه ش (ئه م دَلّ و دهرونا نه ی خه لکی) ئه و راستیی به بنچینه یه ی ژیا نی مرؤ فایه تیا نی بۆ ده رده که ویت که (بێ گومان مافی پشتیوانی تی حه ق و راسته قینه هه ر بۆ خودایه)، له م جوړه کاتانه و له سایه ی ئه م راستیا نه دا خودا له قورئاندا نمونه یه که له ژیا نی دنیا مان به ئاو یك بۆ دینی ته وه که له ئاسمانه وه باراندوویه تی، وه که ده فرموی ت: ﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقَدِّرًا ۝٤٥﴾ الکهف ... واته (ئه ی پیغه مبه ر نمونه یه کیا ن له ژیا نی دنیا بۆ به ی نه ره وه وه که ئاو یك وایه که له ئاسمانه وه باراندو ومانه ته خواره وه هه موو جوړه رو وه که دانه و ی له یه کی له زه ویدا چیتراوی لی به ره هه م هاتوه وه له دوا ییشدا هه مووی بو وه ته پو وش و په لاشی کی بی نرخی وه ها که (با) په رش و بلاوی کردۆ ته وه، به م ره نگه خودا به سه ر هه موو شتی کدا به توانا و ده سه لات ه). خودا ئه م نمونه یه ی له قورئاندا له و جی گه یه دا هی نا وه ته وه که له دوا ی به سه رهاتی پیاوی خاوه ن دوو رهزه که وه خستویتی یه به رچا ومان، وه که به دوا د اچوونی ک بۆ چیرۆکی کابرا که هه ردو و ره زو باخه که ی له چه ند چر که ساتی کدا بۆ ویران کردو وه و، لاپه ره ی وجودیا نی پی چا وه ته وه له کاتی کدا خا وه نه کیا ن به ته مای به رده وام بو ویا ن و مانه وه یا ن و، له نا و نه چو ویا ن بو وه، جا هه موو ژیا نی دنیا ش له م نمونه یه دا "به کورت و خیرا و برآوه" ده رکه وتوه، ئه مه ش ئاو ی که و له ئاسمانه وه خودا

له ماوهی چهند چرکه ساتیکدا باران دوویهتی یه سهرزهی ورووهك و سهوزاییه کانی زهوییشی له چهند چرکه ساتیکدا تیکهڵ بووهو، پاشان ههر ئهم ڤووهك و سهوزاییانه له چهند چرکه ساتیکدا بوونه ته ڤووش و په لاشیک که بههوی باوه په رش و بلاو بوونهوه.

بینگومان ئهم نمونه بهرچاو خراوهی، ژیانی دنیا له شریتیکی سینه مایی ی کورت و خه یالی دا، که به خیرایی و له چهند ئه لقه یه کی کهم دا پیشان ده دریت، باس ده کات، ئه مهش نمونه یه که بۆ چهند دیمه نیکی کورت و خیرا له قورئاندا.

ئه وه تا ئاوه که له ئاسمانه وه دیته خواره وه، ڤووهك و کشتوکاله کانیش تیکه للی بوون، (نهك ئاوه که خوی تیکه لیان بوویت).. ئه مهش له پیناوی خیرایی پیشاندانی نمونه که دا، ئینجا دوباره ڤووه که کان وشک بوونه وه، ده بنه ڤووش و په لاشیکی وشکی دووراوه ی هاراو، که له تۆبه لیه کی بچووکدا خوی ده نوینیت و، کت و پر بایه ک دیت و په رش و بلاوی ده کاته وه له گه ل خۆیدا بۆ جینگه یه کی دووریان ده بات.

له و نایه ته دا "پیتی ف- (فاختلط به..)- و- (فأصبح هشيماً).. " پیتی (فاء) له مانه دا بۆ ریکخستنی ڤووداوه کان و، به دوا داچوونی کت و پرپی یه له خیرا پیشاندانی دیمه نه کان و ریزبه ندی و ئه لقه کاندا. جا بۆ ئه وه ی به سه رنج دانی قوولتره وه بۆ خیرایی پیشاندان و کورت کردنه وه ی دیمه نه پیشاندراوه که ی ژیانی دنیا بروانین، نمونه یه کی تری قورئانمان به یاد دیته وه، که ههر ده رباره ی ژیانی دنیا هیئاویتی یه وه، به لام دیمه نیکی درێژکراوه یه وه، به پیشاندانیکی خاوی (دژی خیرا) و به چهند قوناغیکی هیواشه وه یه، ئه مهش له و فه رمایشته ی خودادا هاتوه، که فه رموویه تی:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾

﴿وَيُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَنَ الْجِبَالِ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ مُّصِيبٌ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَافِرُهُ يَذَّهَبُ بِالْأَبْصَارِ﴾ (النور ٤٣) واته: "ئایا نابینیت خودا

بە ئارامى يەوە ھەورەكان بەئاسمان دا دەباتو، پاشان بەيەکیانەو دەبەستیتەو، ئینجا لەسەر یەك کۆیان دەکاتەو، بەم ڕەنگە دەبینیت لەو ھەورانەو (کە وەك چیاکان دەرکەوتوون و ھەروەك چیاکانیش دۆلۆ شیۆ لە نۆوانیان دا ھەبە) باران و تەرزە دەبارینیت و لەسوودی ئەو بارانە خودا بەخواستى خۆى بەشى خەلکى دەدات، بەشى خەلکانىکى تریش (ھەر بەخواستى ھەکیمانەى خۆى) نادات و لییان دوور دەخاتەو، ھەورە تریشقەکانیش ھێندە بەھێزو برووسکەدارن، کە خەریکە برووسکەکانیان بینایى چاوانى تەماشاکارانى نەھیلێت).

بێگومان دیمەنەکەى نۆ سووڕەتى (کەف)، کە دەربارەى ژيانى دنیاى بەخیرایى و بەکورتى پېشان دراو و لەگەڵ کەش و دۆخى دیمەنەکەدا ڕێک کەوتووە، ھەروەھا لەگەڵ ئەو شوینە و شیوازەى، کە تییدا پشتى پێ بەستبوون، کە لەچەند چرکەساتیکدا نەمانو، کە بەشێک بوون لەژيانى دنیا.

جا وەك چۆن ئەو دوو باخە لەچەند چرکە ساتیکدا نەمان و وێران کران، بەھەمان شیۆ ژيانى دنیا لەچەند چرکەساتیکدا نامییت، خاوەنى ھەردوو باخەکەش چۆن ھەموو شتیکی لەنۆوانیاندا بەدەستەو نەما، بەھەمان شیۆ ھەر کەسێکى تریش خۆى تەنھا سەرقالی دنیا بکات و خودای پەرورەدگارى لەبەر بچیتەو، ئەوا ھەموو شتیکی تییدا لەدەست دەدات، چونکە پەنا دەباتە بەر سیبەرێکى بپراو، مالۆ سامانیکی ڕۆیشتوو و، خەو و خەیاڵیکی تەفرە دەر.

جا ئایا ئەم نمایشەى، کە ژيانى دنیاى بەخیرایى و بەکورتى تییدا پېشان دەدریت، خەیاڵیە، یان واقعیە؟ راستەقینەى، یان مەجازى و پێوانەکارى؟

بێگومان واقعی و راستەقینەى، لەژياندا راستگۆیى و بوونى ھەبە، ئیدی دنیا بەھەموو شیۆ و جۆرەکانیەو، بەبەرورد لەگەڵ ژيانى ڕۆژى دوایدا لەج ئاستیکدا یە؟ ئەى داخۆ تەمەنى مرۆڤ چەند بیت، کە تییدا دەژى؟ ئەى داخۆ ئەو تەمەنە لەناست دنیاشدا بە چ بەراوردیک ھەلسەنگینریت؟ ئەى داخۆ بە بەراورد

"زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا"

دواى ئەوھى قورئانى پىرۆز كورتىي ژيانى دنياو خىرايىسى بەسەر بردنى و بەسەرچوونىي پروون كىردۆتەوھ، ئەوھشى بۆ پروون كىردووينەوھ كە ئەوھى (لە مالو سامان و كوپو ئەوھ كەرەسەى ھەمەرەنگ) تىيدايە خۆشىيە كى كەم و پراوھىيە، وەك خودا فەرموويەتى: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ﴾. ئەمەش ھەمدىسان راستى يە كى بەلگەنەويستى قورئانە كەوا مالو كوپو ئەوھ، يان باشتەر بلين (مالو مندال) ھەموو ژيانى دنيا نين، ھەروھە گرنگترىن شتى نيو ژيانى دنياش نين، بەلگەنە جوانى و ئارايشتى ژيانى دنيا، ئەمەش واتاى ئەوھ دەگەيەنيت كە بەم چاويلكەيە بۆى پروانين و لەسەر ئەم بنچينەيەش مامەلەى لەگەلدا بكەين. وشەى (زىنە) لەو ئايەتەدا ئەم واتايە دەگەيەنيت و ئەو سىبەرەش دەنيشينييت، چونكە ماناى (زىنە) پرووكارى دەرەكى ي شت دەگەيەنيت كە بۆ جوانى و رازاندنەوھ و چيژى ھونەريى جوانكارى يە، بەلام بەشيك نىە لەراستى يەكانى مەسەلەكەو لەبنچينەكانى.

(ئىمام راغىيى ئەسفەھانى) لەكتىبى (مفردات) ەكەيدا دەربارەي وشەي (زىنە) گوتتويەتى: "زىنەت و جوانكارىي راستەقىنە ئەوئە مەرؤفە ھىچ شتەيكى بارودوخ و ھالەتەكانى، نە لە دنياو نە لە پوژى دواييدا ناشيرين نەكات، بەلام ئەوئە لە جوړە ھالەتەيكي تايبەتيدا زىنەتەيكي پە بدات و لە ھالەتەيكي تردا پە نادات، ئەوئە لەبۆتەي ناشيريندايە. ھەرئە ھە پوختى و بەكورتى (زىنەت و جوانكارى) لە سە ياردايە:-

- ۱- جوانکاریه کی دهر وونی: وهك زانست و بیروباوهره جوانه کان.
۲- جوانکاریه کی جهستهیی: وهك هیئو دریژی و بالاو بهژن ریگی.

٣- جوانکاری یه کی ده ره کی: وهك مالو پلهو پایه" (١).

به لām خو دانانی (مالو منداڵ) به جوانکاری ژيانی دنيا، مانای پشتگوێ خستیان و واز لێهێنانیان ناگهیه نیت بهو بیانوهی گوايه تهنها بۆ جوانی و زینه تی ژیان، به لām له وانه یه ببنه هوێ باوه رنه هێنان به خوداو، خاوه نه که یان له پرووکردنه خودا دوورخه نه وه.

دیاره مروۆسی موسلمان شه وهی لی خوازراوه که مامه له وه هه لās و که وهت به جوانکاری مالو مناله وه بکاتو، به لām تیروانینی بۆیان به گویره ی فرمانه کانی قورئان و حه قیقه ته کانی بیت. مامه له وه ره فتاری بهم دوو دیارده یه وه له سه ره شهو بنچینه یه بیت که تهنها جوانی و زینه تیکی دنیان، جوانکاری یه کن بۆ رازاندنه وهی ژیان و باش کردنی و سوود لی دیتنیان به خوشی، دهنا خو نابیت له م بارستایی یه گه وه ره تری پێ بدات و رۆلێکی له مه گه وه ره تریشیان بۆ دانه نیت. واته بۆی ناشیت که مالو منداڵ (المال والبنين) به هه موو شتیک دابنیت له ژياندا، یان له خودای دوور بخه نه وه، یاخود له جیاتی خودا پشتی پێیان به ستیت.

ئهم دوانه (مالو منداڵ) زینه تن، وهك زینه تیش مامه له یان پێوه بکاتو، وهك زینه تیش بۆیان بپروانیتو، هه لās و که وتیشیان وهك زینه ت پێوه بکات.. خوداش له مباره یه وه فرمانه یه تی:

﴿ زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَكُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ ١٤ آل عمران ﴾

واته: (خۆشویستنی ئاره زووه کان له ئافره ت و بوونی کوڕو نه وه، له هه بوونی زیرو زیوی زۆرو له سه ره یهك دانراوو، له نه سه پی ره سه نو چاک و له مه رو مالات و له

زهوی وزاری کشتوکالی، بۆ خه‌لکی جوان و پازیتراونه‌ته‌وه، نه‌مانه‌ش هه‌موویان که‌ره‌سه‌ی خۆشی و نازو نیعمه‌تی ژیا‌نی دیا‌ن، خوداش با‌ش‌ترین شوینی گه‌را‌نه‌وه‌ی بۆ عه‌به‌د‌ه‌کانی سازو ئاماده‌کردوه).

وه‌سف کردنی مالۆ مندال به (جوانی و زینه‌تی ژیا‌ن) سی‌به‌ریکی گونجای تر بۆ ئه‌م دۆخه‌و بۆ ئه‌و شوینه‌ی، که ئایه‌ته‌که‌ی تیدا له‌بار‌ه‌وه‌ هاتۆ‌ته‌ خواره‌وه، ده‌خولقی‌نی‌ت، ئه‌و‌یش مه‌سه‌له‌ی له‌ناو‌چوونی هه‌ردوو ره‌زه‌که‌و وێ‌را‌نبو‌نی‌انه، که‌واته (زینه‌ت) مانای نه‌مانی شته‌که‌و له‌ناو‌چوونی ده‌گه‌یه‌نی‌ت، نه‌ک مانه‌وه‌ی و جی‌گیر بوونی و به‌رده‌وامی، هه‌روه‌ها قورئان له‌جی‌یه‌کی‌تردا مالۆ مندالی به (گۆلی ژیا‌نی دنیا) وه‌سف کردوون، وه‌ک خودا فەر‌مو‌یه‌تی: ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ﴾ (طه)، واته: (ئه‌ی مرۆ‌فی خاوه‌ن با‌وه‌ر چا‌وه‌کانت مه‌به‌ره‌ له‌و نازو نیعمه‌ته‌ی، که به‌هه‌ندی‌ک خه‌ل‌کمان دا‌ون و که زینه‌ت و جوانی‌ی ژیا‌نی دیا‌و: که "گۆلی ژیا‌نی دیا‌ن" تا‌کو به‌وه‌ تا‌قی‌یا‌ن بکه‌ینه‌وه).

که‌وابوو گۆ‌لی‌ش ته‌مه‌نی کور‌ته‌و به‌خیرایی ده‌ژاک‌یت و سیس هه‌ل‌ده‌گه‌ری‌ت و ده‌مری‌ت، زینه‌ت و جوان‌کاری‌ش، ما‌وه‌که‌ی که‌مه‌و به‌خیرایی نامی‌نی‌ت و له‌نا‌وده‌چی‌ت، به‌م ره‌نگه‌ش مالۆ سا‌مان سی‌به‌ریکی بپا‌وه‌ن و، منال و نه‌وه‌ش به‌خششی‌کی پیدرا‌وو سه‌نرا‌وه‌ن. جا ئاخۆ ئه‌و که‌سانه‌ی په‌نا ده‌به‌نه‌به‌ر ئه‌م سی‌به‌ره‌ دوا‌پرا‌وو به‌سه‌ر‌چو‌وی، که (په‌یا‌ن درا‌وه‌و لی‌یا‌ن سه‌نرا‌وه‌ته‌وه) چه‌نده‌ خه‌سا‌ره‌مه‌ند و ره‌نجه‌پۆ‌ن.

"وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ"

جا نه گهر مالو منداڵ جوانیی دنیا بن، شهوا قورئانی پیرۆز پینموونییمان ده کات بۆ شتیکی جیگیر له دنیا دا که شایانی نهوهیه هه موو گرنگی و بایه خینکی پی بدریتو، ته مهنی تیداو له پیناودا به سه ر بهریتو، کات و رۆژگاریشی بۆ ته رخا ن بکریت، وهك خوداش فه رموویه تی: ﴿وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾.. لیره دا شه وه ی به مه به ست گیرا وه (الباقیات الصالحات) ه له دوای دیاریکردنی زینه تی ژیا نی برا وه ی دنیا و، له به دوادا چوونی به سه رهاتی هه ردوو رهزه ویرانکرا وه که و، زیانغه ندیی خا وه نه که یاندا.. جا نه گهر مالو منداڵ جوانیه کی برا وه بن، شه ی چی هیه که مابیتته وه؟

ده ی باشه شه و هه ردوو باخه که ی سه ر زه ی نه مان و له نا و بران، شه ی چی ما وه ته وه؟ وه لام (الباقیات الصالحات) شه و نه ته چا کانه و شه و کرده وه باشانه که ده میننه وه که له لای خا ودا پا داستی ته وایان هیه و، که خا وه نه که یان با شترین پا داشت و زۆرترین و جوانترین پا داستی ده دریتته وه.. شه مه ش با شترین هی وایه (خیر املاً) واته با شترین شتی که که خا وه نه که ی هی وای بۆ ده خا وازیت و نه گهر هی وای له سه ر هه لچنی شه و شه و هی وایه و ن نا کات، هه مدیسان شه گهر به ته مای شتی که بوو، شه وا بی ئومیدو هی و برا و ناییت.

ناخو (الباقیات الصالحات) له م ئایه ته دا چی بن؟! زانا پیشینه کانی ئیسلام له م باره یه وه چه ند وته یه کی لیک نزی که و هاوشی وه ی یه کدی یان ده رپری وه، بۆ نمونه (ابن عباس) و (ابن جیر) و پتر له زانایه کی پیشین ده رباره ی (الباقیات الصالحات): (چا که ما وه کان) گو تویانه: " (شه و کاره چا کانه ی که ده میننه وه و ن نابن/

الباقیات الصالحات) پینج نویژه فهرزه کهن". هەر له (ابن عباس)یشهوه گێڕاوه تهوه، گوتویهتی: (ئهم کاره چاكانه گوتنی زیكره کانی: (سبحان الله و، الحمد لله و، لا اله الا الله و، الله أكبر)ن.

له (عثمانی کوری عفان)یشهوه ﷺ گێڕاوه تهوه که گوتویهتی: (ئهوه گوتنی زیكره کانی سبحان الله و، الحمد لله و، لا اله الا الله و، الله أكبر و، لاحول ولا قوه الا بالله العلي العظيم)ن.. ههروهها له (ابن عباس)هوه وتهیهکی تریشی گێڕاوه تهوه که گوتویهتی: (ئهوه وته جوانو چاکه کائن). له (عبدالرحمنی کوری زیدی کوری —اسلم)یشهوه گێڕاوه تهوه که گوتویهتی: (الباقیات الصالحات) تیکرا هه موو کردهوه چاکه کان ده گرێتهوه^(۱).

جا نه گهر به وردی سهرنج لهم وتانهی پیشوو بدهین، ده بینین هه موویان لیک نزیکن و هاوواتای یه کدین، نه ک پیچه وانهی یه کدی، ههروهک ده شیت که پینکیانهوه بلکینین بهو پتودانگی هه موویان باسی کاره چاکه بهردهوامه کان ده کهن که له دوایدا ده میننهوه. چونکه هه ره یه کیک لهو زانیانه ئاماژه یان بو ئموونه یه کیان کردوه، دیاره هه موو ئموونه کانیان و به چه ندين ئموونهی هاوشیوهی تریان هه تیکرا به کوئی هه موویان (الباقیات الصالحات) پیک ده هینن. (الباقیات الصالحات) یش کردهوه باشه کائن، به گشتی هه موو ئیسلامن به رپتو ره سمه عیبادیه کان و به یاساو شه ربعت و ره فتارو مامه له کانهوه. قورئانیش ئه مانه ی به کاره چاکه ماوه کان (باقیات) داناوه، چونکه له راستیدا ماون و له لای خودا دیارن.. ههروهها له شوینه واری ژیا نی خاوه نه که یاندا ده مینن. ههروهک که له قول بوونه وهی میزاج و تیروانین و قهواره ی گیان و که سی تییه که شیدا ده مینن، پاشان له نیتو کۆمه لگه و دابو نه ریه ته کانیاندا ده مینن.. ههروهها له ته رازووی رۆژی یارمه تیشی دا بو خاوه نه که ی ده مینن، پاشان له کاتی کدا —به یارمه تی خودا— ئه و که سه شایسته ی چوونه

(۱) (ابن کثیر/ ۳: ۸۵-۸۷) به کورتی.

بهههشت دهكهن، دهمیئن كه بیگومان لهنازو نیعمهتی هه‌میشه‌یدا ده‌ییتو، له نه‌مریی هه‌میشه‌یی نیۆ باخه‌كانی به‌هه‌شتیشدا ده‌ییت.. ئهم كاره چاكه ماوو به‌رده‌وامانه‌ش پێویسته گشت موسلمانێك بایه‌خی پێ بدات و پرووی تی بكه‌نو به‌شیوه‌و برێکی زۆر زۆر ئه‌نجامیان بده‌ن.

پوخته‌ی گرنه‌ترین وانه‌و ئاماژه‌كانی ئهم چیرۆكه

١- چیرۆکی كابرای خاوه‌نی دوو باخه‌كه چیرۆكێکی راسته‌قینه‌یه‌و له‌ زه‌مه‌نیکی رابردوودا پرووی داوه‌و، به‌سه‌رهاتێکی ده‌سه‌له‌ستی خه‌یالی نیه‌.

٢- شیکارو درێژه‌ی چیرۆكه‌كه نه‌زانراوه‌و له‌و نه‌زانراوانه‌شه كه ناشیت هه‌ولێ پروون كردنه‌ویان بده‌ین، هیچ زانیاری یه‌كیش لهم باره‌یه‌وه په‌سه‌ند ناکه‌ین ته‌نها ئه‌وه نه‌ییت كه له‌ قورئانه‌وه ده‌رباره‌ی هاتوه‌، چونكه له‌ پێغه‌مبه‌ری خوداشه‌وه ﷺ هیچ شتیکی وای له‌سه‌ر نه‌گیراوه‌ته‌وه.

٣- هێنانه‌وه‌ی نمونه‌كان له‌ قورئاندا واتا تیزری (نظري)یه‌كان له‌ ده‌روونی به‌شه‌ری نزیک ده‌کاته‌وه‌و ئه‌و مانایانه‌ش كه نمونه‌یان له‌سه‌ر هێنراوه‌ته‌وه پته‌وو به‌تین ده‌کات.

٤- هه‌ردوو پیاوه‌كه لهم چیرۆكه‌دا (ئیماندار) و (بێ‌ئیمان)ه‌كه، دوو نمونه‌ی مرۆیی دووباره‌ بووه‌وه‌ن كه له‌ هه‌موو كات و شوێنێكدا وجودیان هه‌یه‌.

٥- پێویسته بانگه‌وازاكاران سوود له‌ شیوازی بانگه‌وازو پروونكردنه‌وه‌ی قورئان وه‌رگرن، ئه‌مه‌ش به‌و رهنگه‌ی كه چیرۆكو به‌سه‌رهات بێننه‌وه‌و نمونه‌كان بخه‌نه‌ پروو.

٦- خودا مۆلەت به کافر دەدات و نيعمهتێکی زۆریشی پێ دەدات، ئەمەش بۆ هەڵسەنگاندن و تاقیکردنەوەیەتی، نەک بەلگەیەکی خۆشویستی خودا و لێ رازی بوونی بیت.

٧- ینگومان خودا مەرۆفی ئیمانداریش بهوه تاقی دەکاتەوه که رزق و پۆزی لێ کەم و گران دەکات، مالا سامانی بپاوهی دنیای لێ دەشاریتەوه، ئەمەش مانای رقی هەستانی خودا و توورەبوونی لهو کەسه نیه، چونکه دارایی دنیا لهلای خودا ساناتره لهوهی بێتته بوارێک بۆ رێزلیتنان، یان بۆ سووکایەتی پێکردن، خوداش بهخواستی خۆی دنیا بهکەسانێک دەدات، سا ئیتر ئەو کەسانەى خوش بویتیش یان نا، بەلام ئاین تەنها بهکەسانێک دەدا، که خوشیانی بویت.

٨- خودا هەر خۆی رزق و پۆزی و نيعمهت دەبهخشیّت، دنا هەولو کۆشش و تێفکری و پرۆژه و مالا سامانەکانی مەرۆف تەنها چەند هۆکاریکی ماددی و روالەتیین.

٩- لهقورئاندا سەرنجێکی هونەرییانەى کشت و کالی هیه، دەربارەى شیوازی رێکخستنی رەزو باخ و باخچهکان و بێستانەکان.. ئەوەش لەو گێڕانەوهیهى چیرۆکەدا بەدیار دەکەویت، که باسی رێکخستنی کێلگە و بەروبوومی نیو هەردوو باخەکه دەکات.

١٠- بایەخدان بەزەوی و رێکخستنی چاندنی و رێک دانانی کێلگە و دارو درختەکانی، چێژێکی هونەریی دەبهخشیّت، و، دەبێتە هۆی زیادبوونی بەرهەم و بەروبووم تێیدا.

١١- زەوی سەم لەباخەوان ناکات و بەروبوومی لێ قەدەغە ناکات، بەلکو بە بێ جیاوازی و جیاکردنەوهی ئەم و ئەو، بەرهەمی خۆیان پێ دەدات، کهچی وێرایی ئەوەش خەڵکانێکی کافرو بێپاوەر، سەم دەکەن و کافرو سێلە دەردهچن بەرامبەر بەخودا، بەرهەمەکانیش له کەسانى تر قەدەغە دەکەن. جا ئایا ناتوانن لهو بەخشینهدا لاسایی زەوی بکەنەوه و بیکەن به پێشەنگ بۆ خۆیان؟

۱۲- خاوەنە كافرەكەى ھەردوو باخەكە بەھۆى خۆ بەزل زانى و لەخۆبایى بوونەوہ چاوەكانى لەئاست دیتنى راستى يەكاندا كۆيژ ببوون، بۆيە بەرپەفتارىكى خەلەفاوى و تەفرە خواردووانەوہ دەجوولایەوہ.. ھەر كەسێكىش بەھۆى دياردەكانى دەولەمەندى و مالۆ سامانى براوہى دنيايى يەوہ لەخۆى بايى يێت وەك ئەو وایەو ھەمان نەريت و پرەفتارى ھەيە.

۱۳- يەكێك لەو دیدو بۆچوونە گومرايى يانەى لەخۆبایى بووان ئەوہيە وا گومان دەبەن گوايە خودا لەرۆژى قيامەتیشدا بەمالۆ سامانيان پێزيان لى دەنيەت، چونكە گوايە لەدنياش دا رێزى لى ناو، گومانيشيان وایە گوايە خودا لەقيامەت دا رێز لەباوەرداران نايەت و پاداشتى نەبراوہيان ناداتەوہ، چونكە لەدنيا دا مالۆ سامان و دياردە جوانەكانى دەسرويشتوويى دنياى لى قەدەغەكردوون.

۱۴- (باوەرداريتى) زمانەى دنيایى (صمام الامان)ە بۆ خاوەنەكەى، چونكە بەئیمانەكەيەوہ سەر بەرزەو، بەپەرورەدگاريشيەوہ شانازى دەكات، ئىدى لاوازو سەرشۆر نايەت و لەبەردەم خاوەن مالۆ سامانەكانيشدا ترسنۆك نايەت، تەنانەت ھىواى ئەوہش ناخوازيت كە وەك ئەوانى لى يێت.

۱۵- پېويست بوونى ئامۆژگارى كردنى ئەو كەسانەى لەخۆبایى بوون و بەنازو نيعمەت ھەلخەلەتاون، ھەروەھا پېويستى ئاگادار كردنەوہشيان لەسەرەنجامى ئەو پرەفتارو نەريتانەى كە ھەيانن و، داواشيان لى بکريەت كە سوپاسى فەزل و چاکەكانى بکەن و كەدەبيەت نيعمەت و بەخششەكانى خودا لەگوێرايەلى ئى فەرمانەكانى خودادا بەكاربھێنن.

۱۶- رېسايەك لە رېساكانى تېپروانيى ئىسلامى ئەوہيە، كە ھيچ شتيك بەبى ويست و ئيرادەى خودا نايەتە كايەوہ، ھەرچى خوداش بىيەويەت دەبيەت و، ھەرچيەكيش خودا خواستى لەسەر نەبيەت نايەت، ھيچ ھيژيەكيش نيە تەنھا

لهخوداوه نهبیّت، ههركهسیكیش خودا هیژو توانای پێ نهادات، ئەوا هیچ هیژو توانایهکی نیه.

۱۷- وشهکانی (ماشاءالله) و (لا قوة إلا بالله) برگهیهکی باوهرداریتییانهی قورئانن که مرۆفی باوهردار لهکاتیڤدا (به‌دیتنی کهس و کاریکی یان کورپکی یان مالو سامانیکی) سه‌رسام و دلشاد بیّت، دهیانلێته‌وه. به‌م په‌نگه‌ش سوپاسی خودا ده‌کاتو، هه‌ول بۆ به‌رده‌وامیی نيعمه‌ته‌کانی ده‌داتو، له‌کاری جێی په‌زنامه‌ندیی خوادا به‌کاریان دینیت.

۱۸- سزای خودا هه‌ر تووشی له‌خۆبایی یه‌کان ده‌بیّتو، به‌و سزایه‌ش هه‌ر مالو نازو نيعمه‌تییکیان هه‌بیّت له‌ناو ده‌چیت، ئەوه‌ش سزای کرده‌وه نابەجێکانیانه.

۱۹- له‌وانه‌یه بۆچوون و لێکدان‌وه‌وه مه‌زه‌نده‌کارییه‌کانی خه‌لکی (ده‌باره‌ی ئەو کاره‌سات و مه‌ینه‌تییانه‌ی به‌سه‌ر کافره له‌خۆباییه‌کاندا دیت) لێک جوداو جیاوازن، به‌لام ده‌بیّت له‌وه‌دا یه‌ک ده‌نگ هاوڕێ بن، که ئەو کاره‌ساتانه به‌ فه‌رمانی خودا وه‌ک سزایه‌ک بۆ دوژمنانی خودا نازل ده‌بن له‌ به‌رامبه‌ر کرده‌وه خراپه‌کانیاند.

۲۰- کاتیک نيعمه‌ت نامینیت و پزق و پززی له‌نیۆ ده‌بریت، مرۆفی کافرو له‌خۆبایی تووشی چه‌سه‌رت و په‌شیمانی ده‌بیّت، به‌لام له‌ وه‌ختیکدا یه‌ که په‌شیمانی سوودی نابیت.

۲۱- مرۆفی له‌خۆبایی له‌کاتی سزاو مه‌ینه‌تییه‌کانیدا راستیی ئەو سه‌ره‌نجامه‌ی بۆ ده‌رده‌که‌ویت که پێشتر له‌لایه‌ن پیاوچا‌کان و رێنماکارانه‌وه لێیان وریا کرابو‌وه، بۆیه له‌و کاته‌دا خۆزگه ده‌خوازیت که بروای پێ بکردنایه، به‌لام ئەم خۆزگه‌یه‌ی قه‌ت به‌دی نایه‌ت.

۲۲- پشتیوانیتیی راست ته‌نها بۆ خودایه‌و، هه‌ر که‌سیک شانازی به‌خوداوه بکات ئەوه‌ی ده‌یه‌ویت له‌لای خودا ده‌ستی ده‌که‌ویت، هه‌ر که‌سیکیش شانازی

بەغەيرى خوداوە بکات، سەرشۆرۆ زياغەند دەبيت. ھەموو لايەنگرو شۆينکەوتوانى خوداش خۆيان بەتەنيا تواناي بەدەستھێنانى سەرکەوتن و سوود وەرگرتنيان نيه، ھەموو ھێز و دياردەو ھۆکار و شتەکانى تر لەئاست تواناو ئيرادەو سەربازانى خودادا دەستەوسانن.

۲۳- بېگومان ھەر کەسيك لەگەڵ خوادا بيّت، ھيچ شتيك لە حەقيقەت نادۆرپنيت، تەنانەت گەر ھەموو دنياو نيعمەتەکانيشى لەدەست بدات، خۆ ئەگەر ھەر کەسيك لەگەڵ خوادا نەبيّت، ئەوا ھيچ شتيكى دەست نەکەوتوو، تەنانەت گەر خواوەنى ھەموو شتەکانى نۆ دنياش بيّت.

۲۴- ژيانى دنيا خيراو کورت و بپراوھيە، ئاي چەند خەسارەقەندە ئەو کەسەى سەرقالّى دنيا دەبيّت و پشتي پى دەبەستيت، ئەمەش راستى يەكى رەگ داکوتاوہ.. جا داخۆ چەندى لەسەر بژى و چەندى لى کۆبکاتەوہو، دواى ئەوہش چى پروودەدات؟!

۲۵- ھەموو مالّو سامان و نيعمەتى دنياو ئەوہى لەدنيادايە زينەت و ئارايشتيکن بۆ دنيا، پيويستيشن بۆ ژيان و جوانکردنى ژيان، ھەروەھا بۆ ئيمەش پيويستن، تا لەژيان دا بژين.. بەلام شياو نيه، کە بيکەينە گەورەترين خەمانو، فراوانترين ئەلقەى پيژانينمانو، بەھەموو شتيكى خۆمانى دابنيين.

۲۶- دانانى ھەرچى لەدنيادايە (بەجوانى و بەگول) دەلالەت لە کورتى و نەمانى دەکات، وەك (جوانيەکە لەنەمانى دا) و (گولەکەش لە کورتى تەمەنيدا) دەى ئاخۆ چەند زەرەرمەندن ئەو کەسانەى، کە دنيا بە ھەموو شتيك دادەنن.

۲۷- پيويستە مەرۆڤى موسلمانى عاقل، بايەخ بە مەسەلە بنچينەيى يەکان بداتو، ئەوہى ماوہ (باقى) يە بيخاتە پيش نەماوہکە (زائل)وہ، ھەروەھا ئەوہى جيگيرە، بيخاتە پيش رويشتووہکەو، دواين بخاتە پيش ھەوہلەينە تيژ تيپەرەکەو، ئيدى بەزۆرىي ئەو کردوہ چاکانە ئەنجام بدات، کە لەئايىندەى ژيانيدا سوودى پى دەگەيەنن، لەکاتى ئاتاج پىياندا ئەنجاميان دەچينيتەوہ.

٢٨- خواپهرستی و گوێرایه‌ڵی فه‌رمانه‌کانی خوداو کرده‌وه‌ی باش له چاکه‌
ماوه‌کانن (الباقیات الصالحات)، ئه‌مه‌ش له‌پرووی پاداشتی لای خوداوه به‌خێرو
به‌ره‌که‌تن، له‌پرووی هیواو ئاواته‌کانی خاوه‌نه‌که‌شیانه‌وه هه‌ر به‌خێرو به‌ره‌که‌تن،
بۆیه‌ش به‌خێرو به‌ره‌که‌تن، چونکه‌ خاوه‌نه‌که‌ی له‌به‌رده‌می خۆی له‌ ئاینده‌دا
ده‌یانبینیته‌وه‌و، ئاواته‌کانیشی به‌ وه‌دی هێنراوی ده‌بینیته‌وه‌و، پاداشتی فره‌و
زۆرو جوانیشیان له‌سه‌ر ده‌بینیته‌وه‌.

چیرۆکی سۆیه

چیرۆکی (موسا) ^(١) له گه'ل (خدر) دا - سلاوی خودایان لی بیته -

نهم چیرۆکه له قورئاندا بهم جوړه گێڕاوه تهوه، که خودا فەرموویهتی:

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتْنِهِ لَا أُبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقْبًا ۖ﴾ (٦٠) فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ إِنَّا غَدَاءٌ نَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ، وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَأَرْسَلْنَا عَلَىٰ نَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِندِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُمُوسَى هَلْ أَتَيْتُكُمْ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عَلِمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ صَبْرٌ عَلَىٰ مَا لَمْ يُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا

(١) شیکارو لیکدان هوی نایه ته کان له یه که به یه که ی بره کهانی نهم چیرۆکه دا به درێژی دیاری کراون بۆیه له سه رتاوه ته رجه مه یه کی کورتی نایه ته کاغان به پێویست نه زانی.. (وه رگێر).

لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧٦﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٨﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتُمْ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٩﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٨٠﴾ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٨١﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَنْبَاءُ أَهْلِ قَرْيَةٍ اسْتَطَعُوا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا هُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٨٢﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا أُوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٨٤﴾ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٥﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِمَّا كَانَتْ لَهُمَا ذِكْرُهُمْ وَأَقْرَبَ رَحْمًا ﴿٨٦﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٧﴾ الكهف ﴿٨٨﴾

چیرۆکه که له فهرموودهی پیغه مبهردا ﷺ

ئیمه له باسی ئهم چیرۆکه دا ئهو شتوازی بهرنامه پڕژییه زانستییه دهگرینه بهر که زانایان بریاریان له سهرداوه که داویان له لیكۆلیاران چیرۆکی پیشینه کانی نیو قورئانیش کردووه که پیوهی پابه ندبن و ره چاوی بکهن، ئهمهش پیوستیی پهنا بردنه بهر فهرموودهی راست (صحیح) پیغه مبهردا ﷺ، ههروهها پیوستی تینه په پاندنی ئهم سنووره بۆ نهفسانه ووته دروستکراوه کانی جووله که وهقه کانی (نیسرائیلیات) و چیرۆکه نه سهلمیئراوه کان، ده رده خات. له چیرۆکی (موسا) له گه ل (خدر) دا - سلاویان لی بیئت - پیغه مبهردی خودا ﷻ چهند لایه نیکی لی پروون کردۆته وه و چهند زانیاریه کی تری خستۆته پال گیرانه وه که ی قورئان. زۆربه ی زانیانی فهرموودهش له کتیبه کانیاندا، چهندین فهرمووده یان لهم پرووه دیاری کردووه. فهرمووده کانی تاییهت بهم چیرۆکه، له کتیبه کانی (بخاری) و (مسلم) و (ابو داود) و (ترمذی) و (نسائی) و (ابن ماجه) و (احمد) و (الحاکم) و نهوانی تر دا هاتوون.

ههروهها چهند زانیاریه کی تری ئهم چیرۆکه له کتیبه کانی میژوووشدا هاتوون، وه ک کتیبی (تأریخ الطبری) و (ابن کثیر) و (ابن اثیر) و نهوانی تر.. زانیانی تهفسیریش له کاتی باسکردنی ئایه ته کانی ئهم چیرۆکه دا ئاماژه یان بۆ زانیاریه کان کردووه. لیژه شدا ئه وهی له لای ئیمه گرنگ بیئت ئهو فهرمووده راست و (صحیح) انه یه که لهم پرووه هاتوون، ته نها به و فهرموودانه شه وه پابه ند ده بین، که ههردوو زانی گه وره (الشیخان)، (بخاری) و (مسلم) له سه ر راستی و (صحته) یان کۆکن.

ئیمامی (بخاری) له چهندین جیگه ی (صحیح) ه کهیدا، که به کتیبی (صحیح البخاری) ناسراوه، ئهم چیرۆکه ی له روانگه ی فهرمووده کانه وه هینا وه، چهندین بهش و (باب) ی له (کتاب العلم) و (فی الاجازة) و (فی الشروط) و (بدء الخلق) و (فی الانبیاء) و (فی التفسیر) و (فی الایمان والنذور) و (فی التوحید) بۆ ته رخا ن کردوه.

ئیمامی (مسلم)یش له (کتاب الفضائل)، (باب فضائل الخضر) (علیه السلام) دا فهرمووده کانی تایبەت بهم چیرۆکهی (تهخریج) کردووه ئیمەش پوختهی فهرمووده گێڕاوه کانی نیو هەردوو کتێبه کە (بخاری) و (مسلم) کە به (الصحيحين) ناسراون، دێنینهوه.

(بخاری) و (مسلم) له (عبيداللهی کورپی عبداللهی کورپی عتبهی کورپی مسعودی کورپی عبداللهی کورپی عباسه وه - خوا لییان رازی بیّت - گێراویتیانه وه که (ابن عباس) خۆی و (حری کوری قیسی کورپی حصنی فزاری) له سه هاهه کهی (مووسا) - سلاوی لی بیّت - هاورپی نه بوون وه ههريه کهیان که سیکی دیاریکراوی بۆ داناوه، به لام (ابن عباس) گوتویهتی: (ئه وه هاهه خدره) له وکاته دا (ابی کورپی کعبی انصاری - خودا لی رازی بیّت - به لایان دا تپه پیه وه (ابن عباس) یش بانگی کردووه و پیی گوتووه ئه ی (أبواء الطفیل) وه ره بۆلامان، وا من و ئهم هاورپی یم مشت و مرمانه له سه هاهه کهی (مووسا) که مووسا داوی چۆنیه تی ناسین و پینگیشتنی کردبوو، جا ئایا تۆ هیجت له پیغه مبه ری خودا وه ﷺ نه بیستووه که ده رباره ی ئه ویا وه باسی فهرموویت؟

له وه لامیدا (أبي) ده لیّت: (به لی له پیغه مبه ره خودام ﷺ بیستووه، فهرموویه تی:

" له کاتی که دا (مووسا) له نیو کۆمه له که سیکی گه له کهی خۆی (بنو اسرائیل) دا ده بیّت، پیاویک دیته لای ولیی ده پرسیت: (هه ری تۆ ده زانیت که سیکی تر له تۆ زانتر هه بیّت"؟

ئه ویش ده لیّت: (نه خیر)، واته که سی دی له من زانتر نه .. خوداش له وکاته دا سرووشی بۆ (مووسا) ناردو پیی فهرمووه: به لی که سیکی دی له تۆ زانتر هه یه، که به نده مان (خدره)، مووساش داوی هۆی چۆنیه تی پینگیشتن و ناسینی کرد. خوداش ماسیه کی بۆ کرده نیشانه، ئه وه بو به مووسا گوترا: (هه ر کاتی که له هه ر

شوینیك دا ئەو ماسیەت ون كرد ئەوا بۆ ئەو شوینیە بگەرێرەوهو، لەهوی دا خدر دەبینیت ئیدی مووساش بە پێی خواستی خودا ماویەك ڕۆیشت و کورپێکی نەوجەوانی خزمەتکاری لەگەڵ داو. دواي ئەو ماویە داوای لە خزمەت کارەکی کرد که پشویەك بدەن و قاوەلتی یەك بکەن، خواردنی قاوەلتییەکەشیان ماسییەکی برژاو بوو، ئەو بوو بە خزمەتکارەکی گوت: (خۆراکەمان بۆ بێنە). ئەویش لە وەلامیدا پێی گوت: (نەری لە بیرتە کاتیك چوینە سەر بەردە گەورەکە کەناڕ دەریاکە بۆ حەوانەوه، بیرم چوو پێت بلێم، که ماسییەکە بەراستی زیندوو بۆوه بەشیویەکی سەرسۆرھێنەر خۆی کردووە بەناو دەریاکەدا.. ئەم بەسەرھاتەش، تەنھا شەیتان لەبیری بردمەوه).. (مووسا)ش پێی دەلێت: (دە مەبەستی ئێمەش ئەمەبوو)، واتە (لەکوئ ئەو ماسییە زیندوو بۆوه خۆی کردووە بەناو دەریادا، لەوشوینەدا بەخدر - دەگەم).

ئەنجا بەناچاری گەڕانەوه بۆ ئەو شوینە، که بەجێیان هیشتبوو، لەویدا (خدر)یان بینیو، لەوێه ئەو بەسەرھاتانەیان لێ ڕووداوه، که قورئان دەربارەیان گێڕاوتتێهوه^(١).

ئەم فەرموودەیهش بە کورتەیهکی چیرۆکە که دادەنرێت.. لێرەدا فەرموودەیهکی درێژو تێروتەسەلێش دەربارەي ئەم چیرۆکە دیاری دەکەین، که هەر (بخاری)و (مسلم) گێڕاویانەتەوه:-

له (سعیدی کوری جیری)هوه - خودا لێی رازی بیّت - گێڕاوهتەوه، گوتوویەتی: (ئێمە جارێکیان لەلای (ابن عباس) بووین لەمالی خۆیداو، پێی گوتین (پرسیارم لێ بکەن) منیش گوتم: (ئەي ابا عباس خودا بمکات بەفیدای تۆ، لە شاری (کووفە) پیاویکی چیرۆکزان هەیه، که ناوی (نوف البکالی)یەو گومانی وایە، که

(١) البخاري (٦٠) كتاب الانبياء (٢٧) باب الخضر مع موسى عليها السلام، حديث رقم (٣٤٠٠) ومسلم (٤٣) كتاب الفضائل (٤٦) باب فضائل الخضر - عليه السلام - حديث رقم (٢٣٨٠).

(مووسا) - سلاوی لی بیّت - پیغه مبهری بهنوئیسرائیل ئهو مووسایه نیه که هاوه لئ (خدر) بووه - سلاوی لی بیّت - (ابن عباس) ش گوتی: (ئهووه دۆژمنی خودایه و درۆ ده کات: چونکه له (ابی ی کوری کعب) هوه گویم لی بووه که ئه ویش له پیغه مبهری ﷺ بیستوه، فهرموویه تی: له کاتی کدا (مووسا) له نیو گه له که ی دا وتاریکی ده داو پۆژانی خوداو پۆژگاری نازونیمهت و به لام کاره ساتی به بیرده خستنه وه، له و کاته دا پرسیاریکی لی کرا له سهر ئه وه ی (ناخۆ زانترین که س کئی بیّت) ئه ویش له وه لامدا گوتبووی (من زانترین که سم) خوداش له سهر ئه وه گله یی لی ده کات، چونکه هینده ی زانست پی نه دا بو که زانترین که سی سه رزه مین بیّت. ههر بۆیه ش خودا سرووشی ئه وه ی پی گه یاند که وا (به نده یه که له به نده کانم که له ناوچه ی به یه که گه یشتنی هه ردوو ده ریاده ی، له تۆ زاناره).

مووساش گوتی: (ئه ی خودای پهروه ردگارم، چۆن پیی بگه م؟ رینووماییم بکه بو لای)، ئینجا پیی ده گوتی: (ماسیه کی سوور کراوه له زه مبیله یه کدا هه لگه وه بیکه تویشووی سه فهرو برۆ، ههر برۆ تا ده گه یته ئه وشوینه ی که ماسیه که ت تیا لی ون ده بیّت، ئیدی له ویدا به و پیاوه زانایه ده گه یته).

(مووسا) ش خۆی و کورپکی میرد مندالی خزمهتکاری به پڕی ده که ون که ناوی (یوشعی کوری نون) بوو. مووساش ماسیه که ی له زه مبیله یه کدا هه لگرت و له گه ل خزمهتکاره کهیدا ده پۆیشتن تا کو گه یشتنه لای به رده گه وره که له ویدا مووسا و خزمهتکاره که ی پراکشان و خه وتن له کاتی خه وندیاندا ماسیه که له نیو زه مبیله که دا ده ست به جم و جوول ده کات تا کو لیی ده رده چیّت و ده که ویتته نیو ده ریاکه وه، خوداش رپچکه ی ئاوه که ی لی ده گریتته وه و ناهیلێت ئاوه که بروات تا وای لی دیت که له که ده بیّت وه که تاقیکی به رزو ماسیه که ش رپی خۆی ده دۆزیتته وه و رپی ده ریا ده گریتته بهر. پاشان مووسا و کوپه میرد منداله که پاشاوه ی ئهو پۆژه یان و شه وه که شی به پۆشتن ده ست پی ده که نه وه، کوپه که ش بیری ده چیّت که (مووسا) له نه مانى ماسیه که یان ئاگادار کاته وه. له کاتی به یانیدا مووسا به یاوه ره که ی ده لیّت:

(ئادهی خۆراکه که مان بۆ بینه، بهراستی لهم سه فهره ماندا تووشی ماندویتی و هیلایه کی زۆر بوون). بێگومان مووساش، تا ئه و کاتهی له شوینی دیاریکراو، واته له (بهرده زله کهی ناوچهی بهیه کگه یشتنی ههردوو ده ریا که) تیپه پنه بووون، ماندوونه بوو، بۆیه له ویدا کوره یاوه ره خزمه تگوزاره کهشی روودای ده رچوونی ماسیه کهی به بیرداهاته وه گوئی: "گه ره یادت بێت ئه وه ختهی چوینه پال بهرده گه وه که بۆ پشوودان، من بیرم چو مه سه لهی ماسیه کهت بۆ باسکه م، که رۆشتو، ئه مه ش ته نه ها شه ی تان له بیرى برده مه وه، تا بۆت بگێر مه وه، ئیدی ماسیه کهش به شیوه کی سه رسو په ین رپی خوی له ده ریا که دا گرته به ر.

ئینجا (مووسا) به کوره که ده لێت: (ئه مه بوو مه به ستی ئیمه) ئیدی به خیرایی گه رانه وه بۆ ئه وه ناوچه یه کی له لێی تیپه ر ببوون و به دواى ناسه واره کهیدا ده گه ران تا گه یشتنه لای بهرده گه وه که، که له ویدا ماسیه که ده ستی به ده رچوون کرد بۆوه (مووسا) گوئی: (ئاهه شوینه م بۆ وه سف کراوه). بۆیه ده ست ده کات به گه ران له وه شوینه دا، تا کو سو راخى (خدر) بکات، ئینجا به دیداری ده گات و ده بینیت، که وه کالایه کی له خوی ئالاندووه ده موچاوی پی داپوشیوه له سه ر پشت لێی راکشاهه . (مووسا) سه لامی لی ده کات، خدریش کالاکه له سه ر ده موچاوی لاده بات و وه لامی سه لامه کهی ده داته وه ده لێت: (سه لام له تۆش.. به لام سه لام و ئاشتی له کوئی زهویه کهی تۆ دایه؟! ئینجا ئاخوتنیکی لهم جو ره له نیوانیاندا دروست ده بێت:

(مووسا) گوئی: (من مووسام).

(خدر): تۆ (مووسای) به نوئیسرائیلیت.

(مووسا): به لێ.

(خدر) تۆ زانیاریه کهت له زانستی خودا وه یه، که خودا فیری کردوویتو، من نایزانم و لێی ئاگادار نیم.. منیش خودا زانیاریه کی وه های له زانستی خوی فیر کردوم، که تۆ نایزانیت. (مووسا): ئایا ده توانم به دووت بکهوم، تamenish له زانیاریه ی، که فیری کراویت فیرم بکهیت.

(خدر): ئاخر تۆ ناتوانیت له پێگه دا به رامبه به من خۆراگرییت، کاتیك کارێك ده کهم، که به پوالت جیی ره زامه ندیی تۆ نه بیئت (واته من کاری سه یرو سه مه ره ده کهم و تۆش پێیان رانه هاتوویت) ئیدی چۆن خۆت راده گریت له ناست کارێکدا که هیچ هه والۆ زانیاریه کت له سه ری نه؟ من بێگومان فه رمانم به شتیك پی کراوه ئه گه ر تۆ بیبینیت ئارامی له سه ر ناگریت.

(موسا): ان شاء الله ده مبینیت به ئارام و خۆراگرم و سه ریچی هیچ فه رمانیکت لی ناکه م.

(خدر): ده ی که وابوو ئه گه ر به دووم ده که ویت پرسیارم له سه ر هیچ شتیك لی مه که، تا کو ئه و کاته ی خۆم له مه به سه ته که یث ئاگادار ده که مه وه .
(موسا): - به لی باشه .

(ئینجا - موسا و خدر- به سه ر که ناری ده ریا که دا رۆشتن و پاپۆریکیان پی نه بوو، له و کاته دا پاپۆریك به لایان داهات، ئه وانیش داویان لی کردن له گه ل خۆیاندا هه لیان گرن، سه رنشینانی پاپۆره که له به ر ئه وه ی (خدر)یان ده ناسی، به بی کرئ هه لیان گرتن. چۆله که یه ک هات و له سه ر لیواریکی پاپۆره که نیشته وه و ده نووکیک یان دوانی دا به ده ریا که دا.

(خدر) به (موسا) ی گوت: ئه ی (موسا)، که میی زانیاری من و تۆ له زانستی خودا وه، وه ک ده نووک کیشانی ئه م چۆله که یه یه به ده ریا که دا.. له و کاته دا (خدر) به ده ستی ئانقه ست پارچه ته خته یه کی له بن پاپۆره که کرده وه هه لی کیشا.

(موسا) خیرا پی گوت: (ئه م کۆمه له که سه ی سه رپاپۆره که به خۆپایی و به بی کرئ ئیمه یان له گه ل خۆیاندا سواری پاپۆره که کردوو، که چی تۆش به ئانقه ست کونیکت کرده به نه که ی، تا کو سه رنشینه کانی له ده ریادا بخنکیینیت، به راستی کارێکی ناهه مواری دیارت کرد.

(خدر) یش پیی گوت: (ئه‌ری من پیم نه‌گوتیت تۆ ناتوانیت هه‌رگیز له‌گه‌ڵ مندا به‌رامبه‌ر کاره‌کانم خۆراگر بیت.

(مووسا) ش گوتی: (ده‌ی له‌سه‌ر ئەم له‌بیرچوونه‌م سه‌رزه‌نشتم مه‌که‌).

پاشان له‌دوای ئەوه‌ی له‌ که‌شتیه‌که‌ دابه‌زیبون، دووباره‌ به‌سه‌ر قه‌راغیه‌کی تری ده‌ریاکه‌دا رۆشتن، له‌وێ‌دا کورپێکی نه‌وجه‌وانیان بینی، له‌گه‌ڵ منداڵانی تردا یاریی ده‌کرد.

که‌چی (خدر) ئەو منداڵه‌ی گرت و سه‌ری هه‌لکه‌ند و به‌ده‌ستی خۆی کوشتی. مووساش زۆر به‌توندی ترسا و گوتی: (ئه‌ری چۆن که‌سیکی بێ‌گوناھت کوشت که‌ هیچ تاوانیه‌کی نیه‌، به‌راستی کاریکی نا‌ره‌وا و دزیوت ئەنجامدا)؟!

(خدر) یش پیی گوت (ئه‌ری پیم نه‌گوتیت تۆ ئارام له‌سه‌ر کاره‌کانم بگریت)? دیاره‌ ئەم جاره‌یان به‌توندتر لێی پرسیه‌ بیری هیناوه‌ته‌وه‌ که‌ به‌ ئارام بیت..

پیغه‌مبه‌ری خودا محمد ﷺ فەرموویه‌تی: (په‌حه‌تی خوا له‌ ئیمه‌ و له‌ (مووسا) ش بیت، گه‌ر (مووسا) هینده‌ په‌له‌ی نه‌کردایه‌ و خیرا له‌ هه‌موو شتی‌که‌دا پرسیا‌ری لێ نه‌کردایه‌، ئەوا شتی زۆر سه‌رسو‌رپه‌ین تری ده‌بینی، به‌لام به‌هۆی گله‌به‌ی و گازانده‌وه‌ له‌ هاو‌رپێکه‌ی دا‌پراوه‌.

(مووسا) گوتی: (ئه‌گه‌ر له‌مه‌ولا له‌سه‌ر شتی‌که‌ی دی پرسیا‌رم لێ کردیت ئەوا هاو‌رپێه‌تیم مه‌که‌ به‌راستی هیچ بیا‌نو و پاساوێکم له‌لای تۆ نه‌ماوه‌).

ئینجا ده‌ستی‌ان به‌رۆشتن کرده‌وه‌ تاگه‌یشتنه‌ گوندێک که‌ خه‌لکی‌کی نه‌فام و سه‌له‌ی تیدا ده‌ژیا‌ن ئەوانیش هه‌ردووکیان به‌نیۆ کۆمه‌ڵانی خه‌لکی ئەو گونده‌دا سو‌رپانه‌وه‌ و دا‌وی می‌وانداری و خۆراکیان لێ ده‌کردن، خه‌لکه‌که‌ش قایل نه‌بوون که‌ می‌وانداریان بکه‌ن، که‌چی وێ‌رای ئەوه‌ش خدر (دیواری‌کی درز تێ‌بو‌وی ماله‌ی‌کی که‌ خه‌ریک بو‌و ده‌رو‌وا) چاک کرده‌وه‌ و نه‌یه‌یشت به‌رو‌وخیت.

له و كاته دا (موسا) جاريكي تر ږه خنه ی له (خدر) گرتو وه پيى گوت: (ئيمه هاتينه ناو ئهم خهلكه و، ميوانداريشيان نه كردين و، خوراكيان پيى نه داين، توش گهر بتويستايه كړي يه كت له سهر ئه و ديواره وهرده گرت).

(خدر) له وه لامدا پيى گوت: (ئيتړ به سه ئيستا هوو مه به سته كاني ئه و كارانه مت پيى ده ئيم كه له توانا تا نه بوو ناراميان له سهر بگريت و قسه يان له سهر نه كه يت. سه باره ت به پاپوره كه: ئه و پاپوره مو لكى چه ند هه ژاريك بوو كه له دهريادا كاريان پيى ده كرد، من بويه ويستم كوني بكه م و عه بيدارى بكه م، چونكه له وسه ره وه پادشايه كي زوردار هه بوو ده يو يست هه موو پاپوريكي چاك به زولم و ستم داگير بكات، جا ئه و پاپوره ي كه به ره و لاي ده چوو كه ئه و ده يو ست قورخي بكات بو خوي، ديتي كون كراوه به كه لكى نايه ت، بويه چاوي لينو و قاندو، دواتر خاوه نه هه ژاره كاني كه شت ييه كه ش به ته خته يه ك چاكيان كرده وه سه باره ت به كوپه ميړدمندا له كه ش: له و پوژه وه ي له دا يك بووه به نه ريتيكي كافرا نه ده ژياو، باوك و دا يكي شي نازوسوزيكي زوريان پيى دا بوو، خو ئه گهر گه و ره ببوايه و له لايان بوايه ئه و به كوفرو زوردار ييه كي زوره وه ته نكي پيى هه لده چنيين، ئيمه ش ويستمان خوداي په ره و ردگاريان كوريكي باشتريان پيى ببه خشيت كه پاكتر و به ره حمر بيت بويان.

ديواره كه ش هي دوو كوري ميړدمندا لي هه تيوو بوو له ناوچه كه دا و له ژيړ ديواره كه ياندا گه نجينه يه كي هه شار درا و هه بوو دا يك و باوكيشيان دوو كه سي چاك و بو خوا سولحا و بوون، خوداي په ره و ردگار له مه دا خواستي و ابوو كه ئه و دوو كوپه تا گه و ره ده بن و بالغ ده بن ئه و گه نجينه يه يان بو عينييت و ده ري بي سن و سوو دي لي بي ين^(۱).

(۱) پروانه ئهم فرموده يه له چه ند ريگه و رپوايه تيكي هه مه جوژه وه له (مسلم و بخاري) يه وه گيړاوه ته وه. پروانه (صحيح مسلم) - ۴۳ - كتاب الفضائل (۴۶) باب من فضائل الخضر، حيث: ۲۳۸۰. پروانه (صحيح بخاري) - ۳ - كتاب العلم (۱۹) باب الخرج في طلب العلم، حديث رقم

"هەندىك مەبەستو واتاى فەرموودەكان"

لێرەدا گرنگترین ئەو ئاماژەو واتایانە وەرەگیرین کە لە فەرموودەکانى تايبەت بەم چېرۆکەو دەرهێنراون "ئىمامى (نووي) لە (شرح صحيح مسلم) داو (ئىمام ابن حجر) یش لە کتیبى (فتح الباري) دا ئەم واتایانەیان دیارى کردووە".

۱- خۆشويستنى سەفەر بۆ وەرگرتنى زانست، تەنانەت گەر ماوەکەش دووربێت.

۲- خۆشويستنى وەرگرتنى زانستى زۆر، چونکە مەژۆ هەرچەندىك زانستى دەستکەوێت لە زۆربەى مەسەلە زانستییەکانى تر بى ئاگایە.

۳- خۆشويستى فيربوونى زانایەك لە زانایەكى لەخۆى زیرەکتەرەو، پڕۆشتنى بۆلای.

۴- فەزەل و چاکىی خواستنى زانست.

۵- شىاو بوونى هەلگرتنى ئامرازەکانى توێشوو و جۆرەکانى خۆراك لە سەفەردا.

۶- نواندنى ئەدەبى جوان لە گەل زانادا و پێزگرتن لە پیران و، وازەهێنان لە بەرهەلستى کردنیان.

۷- لێکدانەو و پاساو هێنانەو بۆ ئەو و تەو کردار و کردەوانەى کە بەرواڵت لێیان تى ئاگەین.

۸- پابەندى بە پەیمان و بەلێنەکانەو و داواکردنى لێبوردن لە کاتى شکاندنى پەیماندا.

۹- شىاو بوونى بە کرێ گرتنى پاپۆر.

(۷۸) و کتاب العلم (۴۴) باب ما یستحب للعالم، حدیث رقم (۱۲۲) و (۶۰) کتاب احادیث الانبیاء (۲۷) باب حدیث الحضرة مع موسى حدیث (۳۴۰۰) و (۳۴۰۱) و (۶۵) کتاب التفسیر (۲) باب (واذ قال موسى لفته، حدیث (۴۷۲۵) و رقم (۴۷۲۶) و (۴۷۲۵).

- ۱۰- شياو بوونى سواربوونى پاپۆرو ھۆيەكانى تىرى گەيانىدنو، دانىشتنى نىئو خانوبەرەو لەبەرکردنى جل و بەرگ بەبى كرى وبەرەزامەندىي خاوەنەكەى.
- ۱۱- حوكم كردن بەرپالەت تاكو پېچەوانەى رپالەتەكە (ناوەرۆك) رپوون دەبىستەوہ.
- ۱۲- خۆشويستنى دووعاكردى مرؤف، يەكەم جار بۆ خۆىو، پاشان بۆ كەسانى تر لە كاروبارى پۆژى دوايى دا، بەلام بۆكاروبارى دنياو دەسكەوتەكانى دنيا باشتر وايە مرؤفى ئيماندار يەكەمجار ئەوانەى بۆ كەسانى تر بويتو، خەلكى تر بخاتە پېش خۆى.
- ۱۳- شياو بوونى خزمەتكردى مرؤفى زاناو پياوچاكو، دابىن كردنى پىويستى يەكانى بەبى بەرامبەر.
- ۱۴- ھاندان لەسەر لەخۆبوردوويى لەزانست و كارى تردا.
- ۱۵- رېتىمايىكردى كەسى زانا لەكاتىكدا ئەگەر پرسىارى ئەوہى لى كرا كە ئايا كى زانترین كەسە، با لەوہلام دابليت (خودا دەزانيت كىيە).
- ۱۶- پىويست بوونى خۆ تەسليم كردن بە ھەر ياسايەك ھىئاوېتى، تەنانەت گەر ھەندىك ھۆو ھيكەمتىشى بۆ عەقلى خەلكى دەرەكەوتىت^(۱).
- ۱۷- شياو بوونى مشتومر لەسەر زانست ئەگەر بەبى نكوولى و سەر كيشى بيت.
- ۱۸- پىويستبوونى گەرپانەوہ بۆ لای زانستمەندان لەكاتى ناكۆكى دا.
- ۱۹- كار كردن بەيەك ھەوالو بەسەرھاتى راستەقىنە^(۲).
- ۲۰- راي راستو يەكلاكراوہ دەربارەى (خدر) ئەوہيە، كە پىغەمبەرىك بووييت، ئەمەش بەگويرەى چەندىن بەلگە كە (ان شاء اللہ) لەدوايىدا باسيان دەكەين.

(۱) بۆ ئەم بەلگانە بروانە: (شرح النووى على مسلم، ۱۳۷/۱۵) و (۱۴۶/۱۵-۱۴۷).

(۲) بۆ ئەم بەلگانەش بروانە: (فتح البارى ۱: ۱۶۹).

٢١- بێگومان خودا به خواستی خۆی هه‌لس و کهوت له مو‌لکی گه‌ردووندا ده‌کات و هه‌ر به خواستی خۆشی حوکم له‌نیۆ مه‌خلووقاتێ دا ده‌کات.

٢٢- پای یه‌ کلاکراو له‌سه‌ر ژیا‌نی (خ‌در) ئه‌وه‌یه، که پێش ره‌وانه‌کردنی پی‌غه‌مبه‌رمان مح‌مد ﷺ مردووه، (ان اشاء الله) له‌دوا‌ییدا دێینه‌ سه‌ر ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش.

٢٣- شیاو‌بوونی گو‌تنی زانا به‌ خه‌لکی (لیم به‌رسن)، ئه‌گه‌ر دوور‌بوو له‌ نه‌ریتی به‌خۆه‌ نازین، یان ئه‌گه‌ر پێدا‌ویستی پ‌ژگا‌ر وای ده‌خواست، که وه‌ک زانا خۆی به‌ خه‌لک پێشان دات و دا‌ویان لێ‌بکات، که پرسیا‌ری لێ‌ بکه‌ن.

٢٤- ماسیه‌ که ماسیه‌کی مردووی سو‌یرکراو بوو، خوداش زیندووی کرده‌وه‌و، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ که له‌سه‌ر زیندووک‌ردنه‌وه‌.

٢٥- بێگومان کو‌په‌ می‌ردمندا‌له‌که‌ی یا‌وه‌ری مووسا، که له‌ هۆزه‌که‌یدا جێ‌نشینشی بووه، ناوی (یوشعی کو‌پی نون) بووه - خوا لێ‌ رازی بیت -.

٢٦- شیاو‌بوونی ناو‌بردنی شو‌ینکه‌وتووی که‌سی‌ک به‌ (فتی) وه‌ک ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ﴾^(١).

٢٧- شیاو‌بوونی کار‌پێ‌کردنی مرو‌فی ئازاد (حر) له‌ کارێ‌ک له‌کاره‌کاندا.

٢٨- پێ‌یست بوونی گو‌یرا‌یه‌لێ‌ کردنی خزمه‌تکار بۆ گه‌وره‌و خزمه‌تکرا‌وی.

٢٩- ره‌وا‌یی پاسا‌وی که‌سی‌ک که‌شتی له‌بیر‌چۆته‌وه‌، چونکه‌ هێچ چاره‌یه‌ک بۆ له‌بیر‌چوونه‌وه‌ که‌ی نیه‌.

(١) له‌زمانی عه‌ره‌بیدا وشه‌ی (فتی) جگه‌ له‌ که‌سی‌کی نه‌وجه‌وان و تازه‌ پێ‌گه‌یش‌توو، چه‌ندین مانای تری وه‌ک (خادم) خزمه‌تکارو، (سخی/ به‌خشنده) و (ذوالن‌جده/ فرياد ره‌س) و چه‌ند مانا‌یه‌کی تریش ده‌گه‌یه‌نێت. مێ‌ یینه‌ (مؤنث) یشی (فتاة) ه‌ (وه‌رگێ‌ر)

۳۰- وه رگرتنی دیاری له کهسیکی ناموسلمانیش.

۳۱- مڕۆفی موسلمان بۆ شیواوه که ئەگەر ماندوویی یهك، یان نهخۆشی یهك، یان ههزارییهکی تووش بوو، کهسانی تر لهو حالهتهی خۆی ئاگادار بکاتهوه.

۳۲- ئەو کهسهی له سهفهردا ڕوو له خودایه و خودای لهبیره، خوداش لهو سهفهردا کۆمهکی دهکاتو، ئیدی بهزوویی تووشی ماندوویی و برسییتی نابیت، ئەمهش بهپێچهوانهی کهسیکهوه که لهجیاتی ڕوکردنه خودا بهتهمای کهسانی دییه.

۳۳- شیابوونی داواکردنی میوانداریتی و، داواکردنی خۆراک و خواردنه مهنی.

۳۴- خستنه ڕووی پاساو له جاری یه کهم داو، خستنه ڕووی به لگهش له جاری دووهم دا.

۳۵- ئەدهبی جوان له گهڵ خواداو، هیچ وهسفو بیژیهکی ناشیرین نهخریته پال خودا^(۱).

"مانای چهند وشهیهکی گرانی نیو نایه تهکان"

۱- مَجْمَعُ الْبَحْرَيْنِ : (شوینی پێك گه یشتنی ههردوو دهریاکه).

۲- أَوْ أَمَضَى حُقْبًا : (چهندن سالی درێژ دهرۆم)

۳- سَرَبًا : (رینگهیهکی کراوه و جێ پیاپیپه ڕبوون).

۴- نَصَبًا : (زهحمهت و ماندوویی).

۵- فَأَزْتَدَّاعَلَىٰ أَعْنَاقِهِمَ قَصَصًا : (له رینگه دا گه ڕانهوه بۆ سهه ئاسه واری یه کهم (شوین پی) یان لهو جینگهیهوهی که پشویان لی دابوو).

(۱) بۆ ئەم به لگانه ڕوانه: "فتح الباری (۸ : ۴۰۹-۴۲۲)"

وهك له برگهیهکی پیشوودا ئهو فهرموودهیه مان هینایه وه که (بخاري ومسلم) له (ابن عباس) هوه - خوا لیی رازی بیّت- و ئه ویش له پیغه مبه ره وه ﷺ گێڕاویتییه وه که له دهقی فهرمووده که دا هاتبوو: ((فانطلق، وانطلق معه فتاه يوشع بن نون، فحمل موسى عليه السلام حوتا في مکتل، وانطلق هو فتاه يمشيان))^(١). واته (مووسا دهستی کرد به پۆشتن و کۆره میردمنداله که یی اوهریشی له گه لیدا دهستی کرد به پۆشتن، که (یوشعی کۆری نون) بووه، مووساش ماسیییه کی له زه مبیله یه کدا هه لگرت و هه ردووکیان (خۆی و کۆره که) به ڕینگاو هه نگاوایان ده نا).

(یوشعی کۆری نون) که نه و جه وانێکی خزمه تکارو یاوهری (مووسا) بووه - سلاوی خودای لی بیّت - به رای هه ندیک که س له زانایانی ته فسیر، پله یه کی نزیکتری له ناشنایه تی (مووسا) دا هه یه، به لām زاناکان له م پله یه دا و ته و بیروپرای لیك جوداو جیاوازیان هه یه، که وته کانیا ن زۆر له یه کتر جیاوازن. هه ندیک زانای تری ته فسیریش رایان وایه، که ئه م لاوه ته نها خزمه تکارێکی مووسا و به نده یه کی، یان نیمچه کۆیله یه کی بووه، له م رایه یانه دا پشتیان به شیوه ده رپینه که ی قورئان (وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ) به ستووه، به و پێودانگه ی، که وشه ی (فتی) بوو خزمه تکارێکی به نده ده گو تریت. به لām وادیاره مه سه له که له مه ساناته وه، ئایه ته که ش ده لاله ت ناکاته سه ر ئه و مانایانه ی ئه وان،.. ئه ی کێ گو توویه تی، که گوایه وشه ی (فتی)، ته نها بوو خزمه تکارێکی به نده به کار دیت؟! له م پروه وه (ئیمام راغبی اصفهانی) له کتیبی (مفردات) هه که یدا له باره ی ئه م وشه یه وه گو توویه تی:

(١) من پێشتر له سه ره تای ئه م چیرۆکه وه ده قه عه ره بییه که ی فهرمووده که م نه نووسیوه ته وه، چونکه زۆر درێژه و لاپه ره یه کی گه لی: زیاتر داگیر ده کات به لکو ته نها ته رجمه مه کور دییه که یم دیاری کردووه، جێی باشیشه له نوسخه عه ره بییه که ی ئه م کتیبه دا (دهقی فهرمووده که) هه یه، له (صحیح) یشدا هه یه.

"(الفتی) واته ئهو گهنجی تازه پی ده گات و هیشتا نهرمو رۆح سووک و تازه بالغ بووه .. می بینهی وشه کهش (فتاة)ه، چاوگ (مصدر)ه کهشی (فتاء)ه، به لام له کینایه تدا بۆ بهندهش - پیاوییت یان ئافرهت - به کار دیت" (۱).

ریشهی به کارهینانی (فتی) بۆ ئه و گه نجه ناسک و تازه پیگه یشتووهیه، که له سه ره تای ته من دایه، به لام به کارهینانیشی بۆ بهنده کو یله کان له پرووی خوازاویی ناو کینایهت و مه جازه وهیه.

قورئانی پیرۆز له شوینی کدا وشه (فتی) واته (وشهی لاوی تازه پیگه یشتووی) بۆ (ئبراهیمی خلیل) - سلاوی خودای لی بیّت - داناوه وه که له فهرمایشته کهی خوادا هاتووه، که له سه ر زاری کافرانی گه له کهی خودا فهرموویه تی: ﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتًی يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُمْ اِبْرَاهِيمُ﴾ (الانبیاء) واته (گویمان له گهنجیکی تازه پیگه یشتوو بوو، که ناوی (ئبراهیم) بوو و هی رشی قسه ی ده کرده سه ر به کاغان). (یوشعی کورپی نون) یش له هه ره تی لاویدا بووه، کاتی که له وه سه فره دا یاوه ریه تی (مووسا) ی کردووه، وه که له ئایه ته که شه وه ده رکه وتوووه، که لاوی که بووه.

ههروه ها سه رنجیکی تر له به کارهینانی وشهی (فتی) دا بۆ (یوشعی کورپی نون) ههیه، ئه وهش ئاماژه دانی که به گو یڕایه لی (یوشع) بۆ پیغه مبه ری خودا (مووسا) - سلاوی خودای لی بیّت و - ههروه ها بۆ شوینکه وتنی و په یره و یی کردنی، دیاره ئه مهش هاوشی وه ی گو یڕایه لی به نده (عه بد) ی که بۆ ئاگا که ی و شوینکه وتنی، پاشان زیاد کردنی وشهی (فتی) بۆ مووسا، که فهرموویه تی: (فتاه) زیاد کردنی کی ریز لێنان و قه درگرتنی (یوشع) یشه، ئیدی هیچ وه سفیک له وه باشتر نه بووه، که (نهوجه وان و شوینکه وتوو و یاوه ری پیغه مبه ری کی به ریزه) و، که له پیغه مبه رانی خاوه ن عه زم و کۆشی قورسن ..

نایا (یوشعی کوری نون) پیغه مبهه ربووه ؟

هه نديك له زانايانی تهفسیر وای بۆ دهچن، كهوا (یوشع) یه كيك بيټ له پیغه مبهه ران، له وانه یه ئەم بۆ چوونه شیان لهو جووله كانه ی (بنو اسرائیل) هوه وهرگرتبیټ، كه گوویانه (ئهو پیغه مبهه ربووه، گوتووشیانه (یوشعی کوری نون) دواى كۆچى دوايى (موسا) - سلاوى خودای لى بیټ - سهركرايه تی گه لی (بنو اسرائیلی) کردووه و گه یاندونیه نیو فله سستینه وهو، بیت المقدس) ی پى نازاد (فتح) کردوون له مه شدا هه یچ به لگه یه ك له سه ر پیغه مبهه ریټیه كه ی نیه . چه ند زانایه کی تریش به لگه یان بۆ پیغه مبهه ریټی (یوشعی کوری نون) ئەو فەرمووده یه ی پیغه مبهه ری خودایه ﷺ، كه (ئیمامی مسلم) له صحیحه كه یدا هیناویه تی، كه له (ابو هریر) هوه ﷺ و ئەویش له پیغه مبهه ری خوداوه ﷺ گیراویټیه وه، كه فەرموویه تی: ((غزا نبی من الانبیاء فقال لقومه: لا يتبعني رجل قد ملك بضع امرأة بضع امرأة وهو يريد أن یبنی بها، لما یبن، ولا آخر قد بنی بنیاناً وهو یرید غنماً أو خلفات ولما یرفع سقفها، ولا آخر قد اشترى غنماً أو خلفات وهو منظر ولادها فغزا فادنی للقرية حين صلاة العصر، أو قریبا من ذلك فقال للشمس: ان مأموره وانا مأمور. اللهم احبسها علي شيئا. فحبست علیه، حتى فتح الله علیه))^(١). ئەم فەرمووده یه باسی پیغه مبهه ریك له پیغه مبهه ران دهكات، كه ناوی نه بردووه و داواى له گه له كه ی کردووه بۆ جیهاد دواى كهون، مه گه ر پیاویك خانویه کی تازه ی دروست کردووه و هیشتا سه ربانی بۆ نه کردووه، یان كه سیك، كه مه ر و مالا تیکی کپیه، یاخود ئاژده لی شیرده رو گوانداری کپیه و چاوه ری زاووزی کردنیان دهكات...

(١) مسلم (٣٢) كتاب الجهاد والسير (١١) باب تحليل الغنائم لهذه الامة، حديث (١٧٤٧).

ئینجا جیهادهکە ی بە ئەنجام داوێ و له شاره که نزیک بۆتهوه له کاتی نوێژی عەسرا یان له کاتی نزیک له نوێژی عەسردا، به (خۆره کهشی) گوتووه: "تۆ فەرمان پیکراویکت، وهک چۆن منیش فەرمان پیکراویکم، خودایه ماوهیهک ئەم خۆرهم بۆ بووهستیته (ئینجا خۆره که ی بۆ وهستیتراووه ههتا ئەوکاته ی به یارمهتی خودا فەتخی شاره که ی کردووه".

لهم فەرموودهیه دا ناوی ئەو پیغمبهره نههاتووه که خودا خۆره که ی بۆ وهستاندووه، بۆیه ئیمهش ناتوانین ناویکی بۆ دیاری بکهین.. سهبارهت به پیغمبهریتهی (یوشع)یش وای دهبینین که باشترو راستر وایه لهوه دا بوهستین و، نه دان بهناوه که دا بنیین و نه رهتیشی بکهینهوه، چونکه ئەگەر دان به پیغمبهریتهیه که ی دابنن، ئەوا لهوانه یه پیغمبهر نهبوویت و ئیمهش وامان لی دیت بیخهینه پرێزی پیغمبهرانهوه لهوانیش نیهو، ئەمهش کاریکی نهشیاووه خو ئەگەر لهخۆمانهوه (بهی بەلگه یهک) پیغمبهریتهی لی بکهینهوه و دانی پی دانهنن، ئەوا لهوانه یه ئەگەر پیغمبهرێک بوویت وامان لی دیت یهکیک له پیغمبهران لهو بازنهیه دا لابه رین، ئەمهش دووباره کاریکی نهشیاووه..

بۆیه وای دهبینین که (راسترو گونجاوتر له گه لّ باری زانستی و مه نه جیدا) ئەوه یه له ئاست ئەمه دا هه لۆیسته بکهین و هیچ رایهک له سه ر ئەوه ی که (یوشع) ی کوری (نون) پیغمبهر بووه، یان نا، ده رنه برین.

روئی (یوشع) له کۆمهنگای (بنو اسرائیل) ۱

هه‌موو ئهو وتانه‌ی ده‌رباره‌ی (یوشعی کوری نون) گوتراون، ئه‌وه‌یه (ناوبراو ئه‌وکه‌سه‌یه، که دوا‌ی مووسا جله‌وی سه‌رکرده‌یه‌تی (بنو اسرائیل)ی گرتۆته ده‌ستو، پیاویکی چاک و ئیماندارو خواپه‌رست بووه‌و، په‌یره‌ویی حوکم و شه‌ریعه‌تی خودای له جیهاد و کوشتاردا کردووه‌.

هه‌روه‌ها له‌لای (بنو اسرائیل) له‌وپه‌ به‌رزه‌دابوو، که (ابوبکری صدیق) رضی الله عنه له‌لای موسلمانان هه‌یبوو.

به‌لام له سه‌رچاوه‌کانی به‌سه‌رهاتی (بنو اسرائیل)دا، چه‌ندین داستانی ئه‌فسانه‌ی دروستکراو له‌سه‌ر (یوشعی کوری نون) گێڕاوه‌ته‌وه، به‌تاییه‌تیش ده‌رباره‌ی جه‌نگ و کوشتاری له‌گه‌ڵ دوژمناندا، چۆنیه‌تی فه‌تح کردنی شاره‌کانی فه‌له‌ستین، وه‌ک (ئه‌ریحا) و (بیت المقدس). دیاره ئه‌وادستانه ئه‌فسانه‌یی یانه، هه‌موویان چه‌ندین درۆ ده‌له‌سه‌و شتی پووجه‌ڵ و دروستکراون، چه‌ند که‌سیکیش له عه‌ره‌به‌کان برۆیان به‌و درۆ ده‌له‌سه‌و ئه‌فسانه ئیسرایلیانه کردووه‌و، (یوشع)یان به‌ زوڵم و زه‌بر و زه‌نگ و وێرانکاری و توندوتیژی و تۆقاندن و شیواندن، خه‌تابار کردووه، هه‌روه‌ها رقیان لێی بۆته‌وه‌و سه‌رزه‌نشتیان کردووه‌و. وه‌ک ده‌شبینین و زانیومانه، (یوشع) له هه‌موو ئهو وتانه به‌ری و بێ‌تاوانه‌و، له هه‌موو ئهو پرۆپاگانده‌و قسه هه‌لبه‌ستراوانه‌ش پاک و ته‌میزه‌و، به‌نده‌یه‌کی چاکی خوداو، موجاهیدیکی دادپه‌روه‌رو بانگه‌وازکاریکی پێبازی خودا بووه‌.

"هه ئۆیسته یه ك له گه لّ (نوف البكالی) دا"

پێشتر له برگهیه کی سه ره تایی ئهم با سه دا و ته یه کی (ابن عباس) مان له (سعیدی کوری جبر) له باره ی (نوف البکالی) یه وه هینایه وه که (سعید) به (ابن عباس) ی گوتبوو: "خودا بمکات به فیدای تۆ، له (کووفه) پیاویکی چیرۆکران هه یه ناوی (نوف البکالی) یه وای راده گه یه نیت گوايه (مووسا) - سلاوی لی بیّت - که پیغه مبه ری (بنو اسرائیل) ه، ئه و (مووسا) یه تی یه که له گه لّ (خدر) دا ئه و سه فه ری کردوه. (ابن عباس) یش گوتبووی: - (ئه وه دوژمنی خودایه و درۆ ده کات) پاشان فه رموده که ی پیغه مبه ری له (ابی ی کوری کعب) وه هینابووه.

وادیاره ئه وه ی پالی به (نوف البکالی) یه وه ناو به ئهم و ته یه، دووهۆن، یه که م: گوايه مه حاله و به هیچ شیوه یه ك نه شیاه، که (مووسا) ی پیغه مبه ری خودا - سلاوی خودای له سه ر بیّت - زانست له (خدر) وه فی ربیّت. ئه مه ش له راده و پله ی به رزی (مووسا) دا نیه، سائیر (خدر) به پیغه مبه ری دابنیین، یان به پیاوچاکیك. به یارمه تی خودا له دوایدا وه لامی ئهم گومانه ش ده دهینه وه.

دووه م: ناو برا و ئهم و ته یه ی له ده قه ئیسرائیلیه کانه وه وه رگرتووه، هه ر به و ده قانه ش فه رمایشته که ی خودای ته فسیر کردوه.

بیگومان (نوف) خۆشی په یوه ندیه کی به هیزی به (کعب الاخبار) ی زانای جووله که کانه وه هه بووه، چونکه ئه و (نوف) ی کوری (فضاله ی بکالی) بووه و سه ر به بنه ماله ی (بنی بکال) له هۆزی (حیمیه ر) ی یه مه نه وه بووه. هه روه ها کوری ژنه که ی (کعبی احبار) بووه^(۱)، واته: (کعب) (زرباب) ی بووه. نابیّت ئه و راستیه شمان

(۱) بروانه (فتح الباری، ۸: ۴۱۳).

له بیرجیت که (کعبی احبار) جووله که یه که کانی (یه مهن)، پاشان له سه رده می خه لافه تی (عومهری کوری خطاب) دا ﷺ موسلمان بووه .

زانایانی ئیسلام قسه و باسیکی فره یان له سه ر (کعبی الاحبار) و له سه ر پاده ی زانست و به سه رهات و هه واله کانی هه یه و که له ده قه کانی (ئیسراییلیات) ده ی وه رگرتوون و فره مایشتی خودای پی ته فسیر کردوون .. له وانه شه (نوف البکالی) ئه م بیروپایانه ی له میژده که ی دایکییه وه واته (کعب الاحبار) ده وه رگرتیت، بۆیه نکۆولی کردووه له (گه یشتنی (موسا) ی پیغه مبه ری خودا به (خدر) سلاوی لی بیت) و، له جیاتی ئه وه که سیکی تر له هۆزی (بنواسرائیل) که گوايه ئه ویش ناوی (موسا) بووه و به یاوه ری (خدر) داناوه .

بیگومان ئه م هه لۆیسته ی (نوف البکالی) له وه وه سه رچاوه ی گرتووه که به چه ند بریاریکی نامۆی پیشته وه ته ماشای قورئانی کردووه و به و بریارانه و به چیرۆک و به سه رهاتی پیشینه کانی نیو ده قه ئیسراییلیه کانه وه فره مایشتی خودای له قورئاندا پی ته فسیر کردووه .. ئه مه ش هه لیه کی نیو مه نه هه که یه تی و، له نه جمایشدا هه ر بۆ هه له و که م و کووری په لی هاویشته وه و، به هه له ش ته فسیری کردووه . به لām بیگومان هاوه لāن (صحابه) ی پیغه مبه ری خودا —خوا لییان رازی بی— سووربوون له سه ر پابه ندیی به مه نه هه جی زانستی پته وه وه له تیگه یشتنی قورئان و ته فسیرکردنی و، ده ره یئانی په ندو ئاماره کانی و، گه یاندنیان به م جوژه به قوتابه کانیان، هه روه ها هاوه لāنی به توندی دژی هه رکه سیك بوون له وانه ی که سه ریچییان له م مه نه هه جه ده کرد . ئه م پرژدیه شیان له سه ر مه نه هه جه که له و وته یه ی (ابن عباس) رهنگی داوه ته وه که ده رباره ی (نون البکالی) گوتبووی: (ئه وه دوژمنی خودایه و درۆ ده کات).

(ابن حجر) له لیكدانه وه ی وته که ی (ابن عباس) دا گوتوویه تی: "وته ی (ابن عباس) که له باره ی (نوف البکالی) یه وه گوتبووی (درۆ ده کات) و، (دوژمنی

خودايه) هم دوو برکيه له وپه پرې سهرزه نشتو به دروڅستنه وه و ته که ى کابرا دان که هيچ جى پروا پيکړدن نيه" (۱).

خو (نوف) له راستيدا دروژن نه بووه دوزمنيکى خوداش نه بووه، چونکه موسلمانىکى راستگوو به ته قواش بووه، به لام و ته که ى خو ى دهر باره ى (موسا)، که گوايه (موسا پيغه مبر نه بووه له گهل (خدر) دا) ته نها هم و ته يه ى بووه، که هه له يه کى له (مهنه جى مامه له ى له گهل قورئاندا) دهر خستوه، هر بويه ش (ابن عباس) به توندى سهرزه نشتى کردووه و اى وه سف کردووه، که دروژن و دوزمنى خودايه: (کذب عدو الله) ..

"هاورپکه ى (موسا) ش (خدر) بووه"

هو بنده چاکه (العبد الصالح) ى خوداش، که له گهل (موسا) دا به پيدا روشتوه (خدر) بووه. هم ناو ه ش له قورئاندا نه هاتوه، هر چه نده له ناو مه سه له نادياره کانى قورئانيشه، به لام له فرموده ى راست (صحيح) دا پروونکراو ته وه، پيغه مبرى خدا ﷺ هم ناو ه ى ده نيشان کردووه .. وه که له فرمودانه يدا، که (بخاري و مسلم) و نه وانى دى گپراويا نه ته وه.

خو نه گهر له فرموده دا ناو ى نه هاتبايه، هوا ئيمه ش له خو مانه وه هه ولى ديارى کردنيمان نه ده دا، به لکو هر له ريزى نادياره کانى قورئاندا ده مانه يشته وه.

به لام له فرموده يه کدا هو ى ناوانى به (خدر) ده ستنيشان کراوه، فرموده که ش (بخاري) له (ابو هريره) وه - خدا لى رازى بيت - و ئه ویش له پيغه مبر وه ﷺ گپراو يتيه وه، که فرموديه تى: ((انما سمي الخضر، لانه جلس

(۱) پروانه فتح الباري، ۸: ۴۱۳).

على فروة بيضاء فإذا تهتز من تحتها خضراء^(١)، واته: "بۆیه به (خدر)، یان به (خضر) ناوبراوه چونکه لهسهر خورییه کی سپی دانیشتوووه لهژێر خۆیشیهوه وهك سهوزاییهك لهریوتهوه). لهم فهرموودهیهدا وشهی خوری سپی (الفروة البيضاء) وهك عبدالرزاق له (مصنف) هکهیدا دهبارهی گوتوویهتی: (قامیشی سپیه). بهلام (ابراهيم الحربي) لهباریهوه گوتوویهتی: (قامیشیکی وشکه). (ابن الاعرابی) یش لهباریهوه گوتوویهتی: (زهوییه کی سپی یه که هیچ پرووه کیکی تیدا نیه)^(٢).

ئهوهی لهم فهرموودهیهوه به دیار دهکهوێت ئهوهیه، ئهم دیاردهیهی، که له (خدر) وه بینراوه بههۆیهوه ئه ناوهی لیئراوه، (موعجیزهیه که) لهو موعجیزانهی خۆی، که (به پێی وتهی یه کلاکراوهش دهلالهته لهسهر پێغه مبه ریتیه کهی). ههروهها ئهوهشی لی به دیارده کهوێت، که لهسهر پارچه زهوییه کی وشك دانیشتوووه قامیش و گزوگیای وشکی لهژێردابوووه کاتیکی لهسهریان دانیشتوووه، ژیانیان تیکهوتۆتهوه وه سهوز بونهتهوه لهژێر خۆیدا لهریونهتهوه، واته گزوگیای سهوز لهسهر ئهو پارچه زهوییه رواوه، بۆیهش به (خدر) ناوبراوه، که بهزمانی عه رهبی (خضر) ه، ئه مهش له (خضرة) و (اخضرار) هوه ده رهاویژراوه، که ماناکانی (سهوزایی) و (سهوزبون) ده گیهنن. چه ند شیکارو لی کدانه وهیه کی تریش لهسهرهۆی ناوبردنی به (خضر) هیه، که ئیمه ناوبریان لی نادهینهوه، چونکه له پێی فهرموودهیه کی راست (صحیح) هوه جیگیرو سه لیئراو نیه، بۆیه ته نها ده ست بهو فهرموودهیه ی پێشووه وه ده گرین، له فهرمووده ی (صحیح) یشدا ئهو مه سه لانه نیه، که له (ضعیف) و (موضوع) هکاندا ههن.

(١) البخاري (٦٠) كتاب الانبياء و باب (٢٧) حديث الخضر مع موسى عليهما السلام، حديث رقم (٣٤٠٢).

(٢) بروانه (فتح الباري، ٦: ٤٣٣).

چهند لایه نیکی نه زانراوله ژیانی (خدر) دا.

ئەى (خدر) كىيە؟ ئىمە هيجى لەبارەوہ نالین.. بیگومان قورئانی پیرۆزیش تەنھا لەبۆتەى ئەو گەشتەى لەگەڵ (مووسا) دا بۆى باس کردوین، كە لە سوورەتى (كەف) دایە. فەرموودەى راست (صحیح) ی پێغەمبەریش ﷺ تەنھا بڕىكى كەمى خستۆتە سەر ئەو باسەى قورئان، كە لەو گەشتەى لەگەڵ (مووسا) دا هیناویەتى. دەنا هەرباس و شىكارىكى دى لەمەر ژيانى و، ڕەچەلەكى و، كاروبارى ئەو گەشتەو دواى گەشتەكەش، هيجى وایان لە سەرچاوە راستەكانەوہ لەبارەوہ نەهاتووہ. ئىمەش هيج شتىك لەبارەى ڕەگەزو ڕەچەلەكیەوہ نازانین، هەروەها هيج شتىكىش دەربارەى سەرەتای ژيانى و مندالى و لاوتىسى نازانین. هەروەك هيج زانیارى یەكیشمان دەربارەى ئەو گەلەشەوہ نیە، كە لەگەڵیاندا ژیاوہ، پاشان ناشانین، كە ئاخۆ لە ھۆزى (بنو اسرائیل) بووہ، یان لە ھۆزىكى دى. دیارە ناوى ئەو شوین و ولاتەش نازانین، كە تییدا نیشتەجى بووہ. ئەى ئاخۆ دواى ئەو گەشتەى لەگەڵ مووسا دا چى بەسەرھاتووہ؟ هيج شتىك لەمبارەىەشەوہ نازانین..

[illegible]

وەرگرتووه، بەتایبەتیش لە دەقە ئیسرائیلییەکان و ھەوالت و بەسەرھاتە
ئەفسانەییەکانی (بنو اسرائیل) ھو.

بۆیە لێردا ئەوەندەى که ھاوہلان (صحابە) لەم بارەى ھو پێی قایل بوون ئیمەش
ھەر بەوئەندە قایل دەبین و ئەو ھێندە زانیاریانەى که لە قورئان و سوننەت ھو
دەربارەى ھاتوون بەسمانەو، ھەولێ پوون کردنەوێ ئەو لایەنە نەزانراوانەى
بەسەرھاتى (خدر) نادەین.

"وتەى راستترین، ئەوہیە (خدر) پیغەمبەرە"

زانایان ھاوړا نین لەسەر حەقیقەتى بەسەرھاتى (خدر)، که ئاخۆ ئەو
پیغەمبەریکی خودا، یان پیاو چاکیکی خودا بوو؟!

ھەندیک زانا لەو پروایەدان، که پیاوچاکیک و دەسەلاتداریک بوو، بێئەوێ
پیغەمبەر بوویت. ھەندیک کەس لە سۆفیەکانیش گوتوویانە گوايە ناوبراو پیاو
چاکیکی خواناس بوو، بە پروپاگانداى خۆشیان گوايە خواناس لە پیغەمبەر
باشترە، وەك یەکیك لەو سۆفیانەش لەمبارەى ھو گوتوویەتى:-

مقام النبوة في برزخ فويق الرسول و دون الولي

لەم دێرە شعرەدا لای ئەوان پیاوچاک و خواناس (ولێ) لە بەرزترین پلە دایەو
پاشان نێرراوی ھەوالبەرى خودا (نّبى)، که پەيامی بۆ نەھاتوو و تەنھا
پەيامەکانی پێش خۆی بەخەلکی گەياندوو، لە پلەى ھەى خوارتر دایەو، ئینجا ھەر
بەرای سۆفیەکان خۆیان، پیغەمبەر (رسول) یش لە نزمترین پلەى لای خوادایە..
بەراستی خوداش زۆر زۆر بەرزو بالاترە لەوہى، که ئەوان باسى دەکەن..
﴿سُبْحٰنَهُ

وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عَلَٰوًا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ الإسرائاء﴾، بەلام کۆمەلێ زانایان تێکرا لە

زانایانی تهفسیرو زانایانی (اصول) و (فهرمووده) و میژوونوسانیش وتهو پریان لهسه ر ئهوهیه، که (خدر) پیغه مبه ر بووه، ده لّین "هیچ فهرموودهیه کی راست (صحیح) نیه لهسه ر ئهوهی، که به راشکاوی بریاری لهسه ر پیغه مبه ریتییه دابیت" به لام فهزای چیرۆکه کی له گه ل -مووسا) له قورئاندا، سرووش و ئاماژه ی پیغه مبه ریتییه کی ده گه یه نیت.

چهند به لگه یه ك لهسه ر پیغه مبه ریتییه کی

ئهو به لگانه ی که له ئایه ته کانی ئهم چیرۆکه وه لهسه ر پیغه مبه ریتییه کی (خدر) وهرده گیرین ئهمانه ن :-

۱- ئایه تــــی ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَاٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا...﴾ (٦٥)

الكهف ﴿ئهو په همه ته ی لهه فه رمایشته ی خوا دا باسکرا وه، په همه تی پیغه مبه رایه تییه، خوا به وی به خشیوه .. (خدر) خۆشی جه ختی لهسه ر ئهو په همه تی پیغه مبه ریتییه کردوه، که پیی به خشرا وه، ئه وه بوو له مه سه له ی لیکنانه وی کاره کاند به مووسای گوتوه: (که ئهو کارانه ی ئهو له په همه تیکی خودای په روه ردگارت ه وه بووه) ﴿رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ﴾ به مانای هه رسی کاره کی خۆم به په همه تی خودای په روه ردگارت ه وه کردوه، واته هه رسی کاری: (عه یب دارکردنی که شتییه که) و (کوشتنی مندا له نه وجه وانه که) و (راستکردنه وی دیواره که).

۲- فه رمایشتی خودا ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ ئه وه ده گه یه نیت، که خودا زانیاری لهسه ر چهند مه سه له یه کی گرنگ پیگه یاندوه، هه والی لهسه ر چهند شتیکی نه زانراویش پیداه. زانیاری لای خوداش، واته (العلم اللدنی) ی نیو ئهم

ئایه تهش ئاماژه ده بۆ پیغه مبه رایه تییه که ی.. به لام به پپی تیگه یشتنی هه ندیک توند ره وی سو فی گوایه نه وه زانستی ناوه کییه له رای ئیلهام وه رگرتنه وه.. نه مهش راست نیه وانیه.

۳- وتهی موساش که به خدری گوتبووی (ئایا پریم ده دهیت له گه لئا بروم بۆ نه وهی چهند زانیارییه که له وانهی دهیزانیت فیریانم کهیت ﴿هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا﴾ جا نه گهر (خدر) پیغه مبه ر نه بوایه نه وه موسا داوای فیروونی زانستی لی نه ده کردو، بهم شیوازه پرشکوو ریزه وه له گه لیا نه ده داو، نه وتکایه شی لی نه ده کردو، بهم رهنگهش خو ی ته سلیم نه ده کرد، نه وه بوو نه م ئاخوته نی نیوانیان هاته کایه وه که خودا له قورئاندا باسی کردو، ﴿... هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا﴾ ٦٦ ﴿قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ ٦٧ ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ ٦٨ ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ ٦٩ ﴿قَالَ فَإِنْ أَتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ٧٠ ﴿فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْنَاهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ ٧١ (الكهف).

۴- نه گهر (خدر) پیغه مبه ر نه بوایه نه وه پاریزراو (معصوم) نه ده بوو.. نه مهش مانای وایه له وانهیه هه له له هه ندیک ره فتاریدا بوایه، ئیدی چۆن پیغه مبه ریکی پاریزراو شوینی ده که وتو زانیاری لی وه فیترده بوو، خو نه گهر له کرداریکیش به هه له دا چوایه، نه وه چۆن پیغه مبه ره پاریزراوه، که واته - موسا - ده یکرده پیشه نگ و ماموستا بوخو ی؟ چونکه کاتی که (موسا) شوینی که وتوو زانیاری لی وه رگرتوو وه گویرایه لی کردوه، نه وه به لگه بووه له سه ر عیصمه ت و پاریزراوی (خدر) له کرداره کانیدا، ته نها پیغه مبه رانیس نه م خه سه له تی پاریزراوی و عیصمه ته یان هه بووه.

۵- بویریی (خدر) له کوشتنی کورپه نهوجهوانه کهدا بهلگهیه که لهسهه
پێغه مبه ریتییه کهی، چونکه کوشتنی کهسیک تهنها بهحق شیاوه، خو ئه گهر
پێغه مبه ریک نه بوایه ئهوا به کوفرو بی باوه پیری کورپه کهی نه ده زانی، به تایبه تیش
که (مووسا) ی پێغه مبه ری له گه لدا یه و مووساش تا ئه و کاته به بی باوه پیری
کورپه کهی نه زانی بوو، پاشن (خدر) پاساوی کوشتنی کورپه کهی بهوه بو (مووسا)
لیکداوه تهوه که له بهر حاله تی کافر بوونه کهی کوشتوویه تی، ئهم پاساوه ش
ده لاله ت و بهلگه یه کی تره له سه ره وه ی که خودا هه وائی کافر بوونی ئه و کورپه و
فه رمانی کوشتنیشی پی داوه.

۶- وتهی (خدر) به مووسا (سلاویان لی بیّت) دوا ی ته فسیر کردنی کاره کانی:
﴿وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾ به مانای (ئهم کاره سه ختانهم له خۆمه وه نه کردووه، به
فه رمانی شه خصی و تایبه تی خۆم نه بوه، به لکو خودای پاک و بی خه وش فه رمانی
پێکردوون، دیاره ئهم فه رمانه خوداییه ش له پیتی سرووش (وحی) یه وه بووه.

۷- خودا گله یی له مووسا کردووه له سه ره ئه وه ی گوته بو ی (من زاناترین که سم)
بو یه ش خودا پیی فه رمووه (عه بدیکی خۆم که له ناوچه ی پیک گه شتنی هه ردوو
ده ریا که دایه له تو زاناره). که واته (خدر) له و مه سه لانه دا له (مووسا) زاناره و
ناشیت که ئه و ته نها خواناسیک بوو بیت و دیاره هه رگیز خواناسان له
پێغه مبه ران زانتر نین.

۸- وتهی (خدر) به (مووسا) که پیی گوته وه: (من زانستم له خوداوه پی دراوه
ئه وه ی که خودا فیری کردووم، تو نایزانی، دیاره تو ش زانست له خوداوه
پی دراوه، ئه وه ی که خودا فیری کردوویت من نایزام)^(۱) ئه مه ش هه ر
به لگه یه که له سه ره پێغه مبه ریتی (خدر).

(۱) بۆ ئهم به لگانه بڕوانه کتیی (البداية والنهاية) (ابن کثیر)، ۱: ص ۲۸.

"ئەو کەسەى نكوولئى له پيغه مبهريتيى (خدر) بكات، كافرنه"

كاتيک تەماشای بەلگەکانی زانایان لەسەر پيغه مبهريتيى (خدر) دەکەین، دەبینین چەند بەلگەىەکی کۆششکاریى (اجتهادی)ن، ئەک لە دەقە شەرعییه کەى قورئانەوه، واتە قورئانی پیرۆز بەروونی ئاماژەى بۆ پيغه مبهريتيى (خدر) نەکردوووە بەراشکاوێى دەقیکی لەسەر نەهیناوه، ئەمەش مانای ئەوەنیە، کە بەلگەکانی پيشوو ناپاستن، بەلکو قورئان تەنها ئاماژەى پێدەکات و سرووشى لەسەر دەدات. بەلام لەبەرئەوهى ئەوبەلگانەى، کە دەربارەى پيغه مبهريتييه کەین چەند بەلگەىەکی کۆششکاری و بۆ چوونکاریین، هەربۆیەش رای تیکرایى زانایانى لەسەرنیەو، هەموو زانایان یەکدەنگ و تەبا نیین لەسەرى، بەلکو ئەوه جى کۆششکاریین، جاهەتا جیاوازیی بیروپراش لەم مەسەلەیه دا هەبیّت (کە مەسەلەیه کى بۆ چوونکاریى کۆششکارییه، لەبەرئەوه هەركەسیك نكوولئى له پيغه مبهريتيى (خدر) بكات، به كافرو بى باوهر دانانريت، بەلکو تەنها پيچەوانەى کۆمەڵ و جەهورى زانایان دەبیّت، لەوانەشە وتەى ئەو راست بیّت:-

ئەمەش پيچەوانەى ئەو کەسەیه، کە نكوولئى له پيغه مبهرايه تى پيغه مبهريكى خودا دەکات لەوانەى، کە بە دەقى قورئان، یان فەرمووده پيغه مبهرايه تيه کەى سەلمینراوهو، کە یینگومان ئەو کەسەى نكوولئى له پيغه مبهريتييه کەى بكات، كافر دەبیّت، وەك ئەو کەسەى، کە نكوولئى له پيغه مبهريتيى (ئیلیاس)، یان (یونس)، یان (سليمان) بكات سلاوى خودایان لى بیّت.

"مشت ومړی نه وانهی گوتوویانه گوايه (خدر) تانه مړۆ له ژيان دايه"

هه نديك كهس له موسلمانان رايان وايه، كه گوايه (خدر) زيندوووه لهو (كانيي ژيان) (عين الحياه) ه ناوی خواردۆتهوه، كه ههركه سيك ليى بخواتهوه نامریت، تنها له كاتى نزيك بوونهوهی (قيامهت) دانهيیت، ههروهها رايان وايه گوايه (خدر) به پيغه مبهري ئيسلام محمد ﷺ گهيشتوووه، تا ئه مړۆش هه ر زيندوووه تا كاتى هاتنى قيامهت به زيندوویتی ده مي نيتهوه. بۆ سه لماندننى ئهم رايه شيان، چه ندهها رپوايهت و به سه رهات و قسه و قسه لۆك و ئه فسانه وشتی پوچه ليان داتاشيووه، وای له قه لهم ده دن گوايه، به پيغه مبهري خدا محمد ﷺ گهيشتوووه دیداری کردوووه، ههروهها به شداری (ابوبكر) و (عمر) و (علی) و (عمري كورپی عبدالعزیز) يش گهيشتوووه، چاوی كهوتوووه به زۆر كهسی تريش له زاهيدان و عاييدان و سؤفيه يه كان، پاشان گوايه به هه موو ساراو چۆله وانی و جيگه يه كي چۆلكر او ده گه ریت و، خۆی پيشانی چه ند كه سيكي خواناس ده دات و زانیاریان پى ده گه يه نيته و خۆراكيان پى ده دات و قسه شيان له گه ل ده كات.. له نيو خه لكيدا زیاتر سؤفيه يه كان ئهم قسه و قسه لۆك و ئه فسانه و به سه رهاته ناراستانه ده رباره ی (له ژيان دابوونی خدر) ده گیرنهوه. لهو زانیاهش، كه گوتبوویان گوايه (خدر) له دواي پيغه مبهري خداوه ﷺ هه ر له ژيان دابووه " ئيمامي (نوی) و ئيمام (ابن الصلاح) و (سيهيلي) و چه ند كه سيكي تريان بوون".

ئيمامي (نوي) لهم باره يه وه گوتوويه تی : (زۆربه ی زانیان گوتوویانه: (خدر) له نيو مان داده ژى، ئه مهش به راي سؤفيه كان، كه هه موویان ته باو يه كران له سه ر ئهم وته يه. ههروهها به راي چاكه خوازان و زانیاران، به سه رهاته كانی ئه وان، كه ده رباره ی ديتنى (خدر) و له گه ليان دانيشتن و وه رگرتنى زانیاریی لیوه ی و، پرسيار لينكردنسى و

وه لآمدانه وهی، بوون و وجودیی له شوینه پیروژه کان و جیگه کانی چاکه کردندا، زۆرتن له وهی بژمیڤدرتین و، به ناو بانگرتن له وهی باس بکرتین) هه ره له م بارهیه وه (شیخ ابو عمرو بن الصلاح) له فه تواکانیدا گوتویه تی: (خدر له لای کۆمه لئی زانایان و پیاوچاکان و و خه لکی عه وامیان زیندوو، به لآم هه ندیک له زانایانی فهرمووده نکوولئی له م حاله ته ده که ن))^(١).

به لآم هه یچ دانه یه کیان به راست (صحیح) یه کلانه بۆته وه، چونکه هه موو ئه و گیرانه وه و ریوایه تانه له نیتوان لاوازو دانراو (ضعیف و موضوع) دان و هه یچ یه کیکیشیان نه که شتۆته پله ی راست (صحیح).

هه ربۆیه ش (ابن حجر) له (ابو الخطابی کوری دحیه) وه، وه لآمیکی ناوبراو واته (ابو الخطابی) له دژ (سهیلی) هه ناوه که پیتی له سه ر ژیا نی (خدر) ه له دوا ی ناردنی دوا یین پیغه مبه ره ی شه وه که (ابو الخطاب) له به رامبه ر و ته که ی (سهیلی) دا گوتویه تی.. (ئه و رینگایانه ی (سهیلی) ئاماژه ی بۆ کردوون، هه یچیان راست نیین و دیداری (خدر) له گه ل هه یچ پیغه مبه ریکی تر دا نه سه لمیئراوه، ته نها له گه ل (موسا) دا نه بیئت که خودا به سه رها ته که یانی له قورئان دا گیرا وه ته وه.

هه روه ها هه موو ئه و ته و بیروپرایانه ی له سه ر له ژیا ن دا بوونی (خدر) گیراونه ته وه به تیکرای بریاری زانایانی (نه قل) راست و دروست نیین، چونکه هه رکه سیك که هه واییکی له و بارهیه وه گیرایی ته وه هۆیه که ی دیاریی نه کردوو، سانیتر له به ر ئه وه ی نه یزانیوه، یان له به ر ئه وه ی لای زانایانی فهرمووده پۆشن بووه ئه و ریوايات و به سه رها تانه ش که له لایه ن شیخه کانه وه ها تووون له ده رووی پی سه رسام بوونه وه یه، ده ناچۆن که سیکی ژيرو عاقل بۆی ده شیت که سیکی نه ناسراو بیینیّت و پیی بلیت (من فلان که سم) و ئیدی خیرا بروای پی بکات)^(٢).

(١) تهذيب الاسماء والغات ١: ١٧٦-١٧٧

(٢) الزهر النضر في نبا الخضر للامام ابن حجر العسقلاني، ضمن مجموعة الرسائل المنيرية: (٢: ٣٠٢).

ئیمام (ابن کثیر) یش له کتیبی میژوو هه کیدا، دواى ئه وهى چه ند ریوایه ت و قسه و قسه لۆکیکی له سه ر ژیا نی (خدر) هی نا وه ته وه، گو تویه تی: (هه موو ئه و ریوایا ت و ته و به سه ره اتا نه له و که سا نه وه ها توون، که کر دوویا نه ته پا لپشت بۆ ته و را کا نیان له مه ر له ژیا ندا بوونی (خدر)، هه مووشیا ن له فه رمووده کا نی پله ی (مروضع)ن، که زۆر لا وازن وهیچ به لگه و پاسا ویکیان له دیندا بۆ هیچ مه سه له یه ک لی ده رنا ها و یژریت. زۆریه ی حیکایه ت و به سه ره اته کا نیش له (اسناد)یکی لا وازه ون، به لام ده شی ت به پوختی به و جۆره (صحیح)ه ش دا بنرین، که له که سا نی متما نه پی نه درا ویشه وه گێر پرا نیه وه، سا ئیتر ئه و که سا نه له ها وه لāن بن، یا ن له دوا ی ها وه لāن و که سا نی دی، ئه مه ش نه گه ری هه لēی تیدا یه).

پاشا ن (ابن کثیر) گو تویه تی: "شیخ (ابو الفرج بن الجوزی) - خوا لیى خو شبی ت - له کتیبه کیدا (عجالة المنتظر في شرح حالات الخضر) به ریه رچی ئه و جۆره فه رموودا نه ی دا وه ته وه، که له پله ی (مروضع) دا ن و وا ی پوون کر دوو نه وه، که له ده سه له بیه سه ته کا ن (موضوعات) بن، هه روه ها له ئا سه وا ری ها وه لāن و شو ی نه که وتوا ن (تا بعین)ی دوا ی ئه وانی دا نا ون، بۆیه ش لا وازی پا لپشته کا ن (ضعف اسانید)یا نی به ده سنی شان کر دنی حا له ت و نه زانی نی خا وه نه کا نی شیا نه وه پوون کر دۆ ته وه. له مه شدا کا ریکی جا و ن و به پی زى ئه نجا م دا وه و په خنه ی چا کیشی لی یا ن گر تو وه" (۱).

(۱) (تهذيب الاسماء واللغات) (۱۷۶-۱۷۷).

رای راستتر: مردنی خدره پیش هاتنی پیغه مبه‌ر ﷺ

زانایانی لیکۆلیار رایان وایه، که (خدر) ماوه‌ی ته‌مه‌نی خۆی له‌ژیان دابه‌سه‌ر بر‌دوووه‌، پێش ره‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌ری خوا محمد ﷺ کۆچی دوایی کردوووه‌.. له‌و بر‌وایه‌ش دان، که ماوه‌ی ژیا‌نی که‌س نازانی‌ت چه‌نده‌، ته‌نها خدا خۆی ده‌یزانی‌ت.. هه‌ر ته‌نها خوداش وه‌ختی مردنی و چۆنیه‌تی مردنه‌که‌ی و شویننه‌که‌ی ده‌زانی‌ت.. بۆیه‌ش هه‌یج که‌سی‌ک ئه‌م زانیاری یانه‌ی لانیه‌، چونکه‌ هه‌یج فه‌رمووده‌یه‌کی راست (صحیح)) له‌وباره‌یه‌وه‌ نیه‌. هه‌روه‌ها زانایانی لیکۆلیار وته‌کانی ئه‌وه‌که‌سانه‌یان ره‌ت کردۆته‌وه‌ که به‌بێ لیکۆلینه‌وه‌و ساغ کردنه‌وه‌ ده‌رباره‌ی (زۆری و درێژخایه‌نی ژیا‌نی خدر) و (به‌رده‌وامی له‌ژیاندا تا هاتنی قیامه‌ت)، دوا‌ون، چونکه‌ هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی راست و په‌سه‌ندکراویان له‌وباره‌یه‌وه‌ نیه‌.

ئه‌و زانایانه‌ش که وته‌و بر‌واریان له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌، که‌وا (خدر) پێش ره‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ مردوه‌، وه‌ک (بخاری) و (ابراهیم الح‌ری) و (ابن الجوزی) و (ابن کثیر). هه‌روه‌ها (ابن حجرى عسقلانى)یش له‌ کتیبه‌که‌یدا (الزهر النضر فى نبأ الخضر) دا مه‌یلی به‌لای ئه‌م رایه‌دا هه‌یه‌. هه‌موو ئه‌م زانایانه‌ چه‌ند به‌لگه‌یه‌کیان له‌سه‌ر ئه‌و رایه‌یان هه‌یناوه‌ته‌وه‌. بۆ نمونه‌ (امام ابن کثیر) له‌ (البداية والنهاية) دا پوخته‌ی به‌لگه‌کانی دیاری کردوووه‌، له‌و به‌لگانه‌ش، که ده‌رباره‌ی مردنی (خدرن- له‌پێش هاتنی پیغه‌مبه‌ردا- ﷺ):-

١- فه‌رمایه‌شتی خودا: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِلشَّرِّ مِن قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِن مِّنْ فَهْمٍ

الْخُلْدُونَ ﴿٢٤﴾ الْأَنْبِيَاءُ﴾.. واته‌: " ئێمه‌ ژیا‌نی نه‌مرییمان پێش تو‌ به‌هه‌یج که‌سی‌ک نه‌داوه‌، ئایا ئه‌گه‌ر تو‌ بم‌ریت ئه‌وان به‌نه‌مریی ده‌میننه‌وه‌ (له‌کاتی‌که‌دا

چاوه‌روانی مردنی تۆن" ، واته کافران هه‌میشه به‌ته‌مای نه‌مانی پیغه‌مبه‌ری خودا بوون و وایان ده‌زانی خۆیان نامرن. که‌وابوو ئه‌م ئایه‌ته‌ بریاری خودایه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌هیچ که‌سیک له‌سه‌ر زه‌وی به‌ نه‌مریی نامی‌نیت‌ه‌وه (خدر)یش له‌و کۆمه‌له‌ مرۆفانه‌یه که‌ هه‌رده‌بی‌ت بم‌ن. بۆیه ئه‌ویش له‌چوار چی‌وه‌ی واتاو چه‌مکی ئایه‌ته‌که‌دایه‌و، هیچ فه‌رمووده‌یه‌کی راست (صحیح)یش له‌ئارادانیه که (خدر)ی به‌تایبه‌تی له‌ مردن جیا کرد‌بی‌ته‌وه‌و بریاری له‌سه‌ر نه‌مر بوونی له‌دنیا‌دا دای‌ت.

۲- فه‌رمایشتی خودا: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ. وَلَتَنْصُرُنَّهُ. قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ

الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ آل عمران ... واته: "ئوه به‌یاد بێننه‌وه کاتی‌ک خودا په‌یانی له‌ پیغه‌مبه‌ران وهرگرت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ زانست و کتییی خوداو حیکمه‌تمان پێگه‌یاندن و، له‌دوا‌یدا که‌ پیغه‌مبه‌ری‌کی بروا‌پێکارو به‌راست دانه‌ری زانست و کتیبه‌کانتان هات، ده‌بی‌ت با‌وه‌ری پێ‌بێ‌ن و یاری‌ده‌ده‌رو سه‌رخه‌ری بن، ئینجا پێیانی فه‌رموو: (ئایا برواتان به‌وه هه‌یه‌و بریار‌تان له‌سه‌ر جیبه‌جێ‌کردنی ئه‌وپه‌یمان و بروا پێ‌ هی‌نرا‌وه‌تان دا‌وه، ئه‌وانیش گو‌تیان: به‌ئێ‌ بروا و بریار‌مان له‌سه‌ری دا‌وه، ئیدی خوداش پێ‌ی فه‌رموون: ده‌ی ئی‌تر ئی‌وه له‌سه‌ر ئه‌م بریارو په‌یمانە شاهی‌دبن و منیش له‌گه‌ڵ ئی‌وه‌دا ئا‌گادارو شاهی‌دی ئه‌م حاله‌ته‌م).

(ابن عباس) له‌باره‌ی مانای ئه‌م ئایه‌ته‌وه گو‌توویه‌تی: (خودا هه‌ر پیغه‌مبه‌ری‌کی نارد‌بی‌ت، په‌یانی‌شی لێ‌ وهرگرت‌وو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌کاتی‌کدا ئه‌گه‌ر (محمد)ی به‌ پیغه‌مبه‌ر نارد‌و ئه‌ویش له‌ژیان دا‌بوو ئه‌وا ده‌بی‌ت با‌وه‌ری پێ‌ بێ‌نیت و یارمه‌تی بدات و سه‌رخه‌ری بی‌ت و، پاشان ئه‌و په‌یمانە له‌نه‌ته‌وه‌که‌شی

وهه بگرتیت کهوا له ماوهی ژیانی ئەواندا خوا محمد ﷺ به پیغه مبهه بنیریت بو لایان، ده بیت باوه پری پی بینن و یاریده دهرو سه ره خه ری بن.

جا خدریش (سائتر ئەگه ر پیغه مبهه ریك یان پیاو چاکیکی خوداش بوو بیت) له هه ر دوو حاله ته کهدا ئەوه ی لیّ خوا زراوه باوه پ به پیغه مبهه ری خوا محمد ﷺ بهیئریت و جا ئیا ئەمه له واقیعه دا پرووی داوه که کاتیک خودا (محمد) ی به پیغه مبهه بو لای خه لکی ناردووه، (خدر) له ژیا ن دا بوو بیت و موسلمان بوو بیت له سه ر دهستی پیغه مبهه رو به یعه تی پیّ دابیت و په پره ویی په یامه که ی کردیت؟!

۳- جامادام ریّ راسته ر هه ر ئەوه بیت کهوا (خدر) پیغه مبهه بووه، ئەوا ئەگه ر له سه ر ده می پیغه مبهه ری خودا محمد ﷺ له ژیا ندا بوایه جوانترین ئا کاری ئەوه ده بوو که بهاتایه بو لای پیغه مبهه ﷺ وله گه لیّ دا بوایه، به لام وای نه کردووه چونکه لهو سه ر ده مه دا (خدر) مردوویه کی ژیر خا ک بووه.

۴- به تاکه فه رمووده یه کی (صحیح) یش گه یشتنی (خدر) به پیغه مبهه ری خودا ﷺ با سه نه کراوه، هه روه ها نه نوێژ کردنی له دوا یه وه نه جیهاد له گه لیدا له جهنگه کاند، خو ئەگه ر (خدر) زیندو بوایه هه موو ئەو کارانه ی له گه لدا ئەنجام ده دا.

۵- بینگومان پیغه مبهه ﷺ له سه ره تای جهنگی (به در) دا له خودا پارایه وه و دا وای لی کرد که موسلمانان سه ربخات، ئەوه بوو پرووی کرده خودا و فه رمووی: (خودایه ئەگه ر ئەم کۆمه له موسلمانان له جهنگه دا له نیو به ریت، ئەوا له سه ر زه وی نا په رستریّت) له گه ل ئەو کۆمه له موسلمانان ه دا که سانی وه ک (ابوبکر) و (عمر) و با شترینی ها وه لان هه موو، هه روه ها فریشته ی خودا (جبریل) و با شترینی فریشته کانی تری خودایان له گه ل دا بوو، جائه گه ر (خدر) یش زیندو بوایه ئەوا له گه ل ئەو کۆمه له که سه دا ده بوو به رزترین پله و پایه ی له نیویان دا ده بوو.

۶- له وانه یه هه ندیک کهس پروپاگاندە ی ئەوه بکات گوايه "(خدر) لهو جیگایانه دا له گه ل پیغه مبهه ری خوا دا بووه ﷺ، به لام ه یچ که سیك له خه لکی نه دیدوه .."

بێگومان ئهم پرۆپاگاندهیهش پووچهل و ناپهسهنده، چونکه لهبۆتهی ئەندێشه و خهیاڵکاری و ئیدیدعاکردنهوهیه، سهلماندنیشی ئاتاجی به بهلگهی راست و دروست ههیه.

۷- حکمهت لهخۆ هشاردانی (خدر) و رۆشتنی بۆ چیاکان و بۆ نیو ئەشکهوت و پهناگه و دهشتهکان چیه؟ ئهی بۆچی لهگهڵ خهڵکیدا ناژی، بۆچی نوێژهکانی به جهماعهت لهگهڵیاندا ناکات؟ ئایا ئهم جوړه رهفتارانه له پێغه مبهریکی بهرپێژ دهوه شیتهوه؟.

۸- گهر (خدر) زیندوو بوایه داوای ئهوهی لێدهکرا که زانست بلاوکاتهوه و خهڵکی فیرکات و، فهرموودهکانی پێغه مبهری خودایان ﷺ پێ بگهیهنیت و راست (صحیح) هکانی له لاواز (ضعیف) هکانی و چاکهکانی له خراپه ههلبهستراوهکانی جیا بکردایه تهوه.. ههروهها ئهوهشی لێ دهخوازرا که فرمان به چاکه و پرێگیری له خراپه بکات. ئهمهش ئه نجام نه دراوه (چونکه له ژیان دا نیه).

۹- (مسلم) له (عبدالله) ی کورپی (عمر) هوه (خوایان لێ رازی بێت) ئهوهیان گیراوه تهوه که شهوێکیان نوێژی (عیشا) یان له داوای پێغه مبهری خوداوه ﷺ کردوه (ئهوهش له کۆتایی یهکانی ژیاانی پێغه مبهر دابووه) جا کاتی که پێغه مبهر ﷺ نوێژه کهی تهواو کردوه و سهلامی داوه تهوه، فهرموویهتی: ((أرایتکم لیلکم هذه فان علی راس کل مائه سنة منها لا یبقی من هو علی ظهر الارض احد)). .. واته: "ئهڕێ ئێوه دیتان ئهم شهوه تان چۆن به سهردا راده بوو ریت. بێگومان ههر له داوای سهری سه د سالتیک ئهم خهڵکهی ئیستا له ژیان دایه که سیان له سه ر پووی زهوی نامینن" .. (ابن عمر) واته کوره کهی عومه ر (عبدالله) یه، فهرمووده کهی لێ بیستراوه، گوتهوویهتی: (خهڵکی له ترسان به ههله له م فهرمووده یه ی پێغه مبهر تیگه یشتن، ئهوه بوو وهها له باره یه وه دهوان که گوایه داوای سه د سال ه یچ که سیک له سه ر زهوی نامینت،

به لām له راستیدا پیغه مبهەر ﷺ مه بهستی له وه بوو که دواى سه د سال، یان دواى هه ر سه د سالێک که هه ر که سیك له و ژيانه دا بیئت و بیر بکاته وه، دواى سه د سال له و کاتی بیر کردنه وه یه ی خوێ هیچ که سیك به خۆیشیه وه دواى (سه د سال) به لایه نی زۆرییه وه له و کۆمه لگه یه دا له ژياندا نامینن و خه لکی ترو نه وه کانی تر له دواى نه وان له ژيان دا ده بن، هه ربزیه ش پیغه مبهەر ﷺ له فه رمووده که دا که فه رمووبوو (هیچ که سیك له وانیه ئه مرۆ له ژيان دان دواى سه د سال که سیان له ژياندا نامینن) ^(۱). مه بهستی نه وه یه که ده بیئت نه و سه د ساله به سه ر به چیت و خه لکی تر بینه دنیا وه.

هه روه ها (مسلم) یش له (جابر) کورپی عبدالله وه) — خویان لی پازی بیئت — گیراوتیه وه که (جابر) گوتویه تی: (گویم له پیغه مبهری خوا بوو ﷺ که مانگیك پیش کۆچی دواى ده یفه موو: ((تسألوني عن الساعة؟ واغما علمها عندالله، واقسم بالله ما على الأرض من نفس منقوسة تأتي عليها مائة سنة)) ^(۲) .. واته: "ئه ری ئیوه ده رباره ی قیامه ت پرسیارم لی ده که ن، له کاتی که دا زانیاری وه لāmه که ی هه ر له لای خودایه، سویند بیئت به خودا دواى تیپه ربوونی سه د سال هیچ که سیکی له دا یکه بووی نیو ئه م ژيانیه ئه مرۆمان له م دنیا یه دا نامینیت" واته خه لکانی تر له دایک ده بن.

جا ئه گه ر ده رباره ی (خدر) یش وابلیین گوايه تاکاتی په وان ه کردنی پیغه مبهری خودا ﷺ ژیا بیئت و (که ئه م وته یه ش راستی نیه) نه و هه ر ده بوو دواى سه د سالێک له میژووی درکاندنیه ئه م فه رمووده یه بمردایه ..

ئیدی له دواى هه موو ئه م به لگانه دان به وه دا ده نین که (خدر) ئیستا له ژياندا نیه و، به لکو زه مه نیك پیش په وان ه کردنی پیغه مبهەر ﷺ که خودا خوێ ده زانیئت

(۱) مسلم (۴۴) کتاب فضائل الصحابة (۵۳ باب قوله (۳) حديث رقم (۲۵۳۷).

(۲) مسلم — نفسی الکتاب والباب — حديث رقم (۲۵۳۸)

کهی بووه، مردوو. هه‌ربۆیه‌ش له‌پرای ئهم به‌لگانه‌وه داواکارین هه‌موو ئهو قسه‌و باسو به‌سه‌رهات و وته‌و بیروپایانه‌ی ده‌رباره‌ی (نه‌مریی خدر) گێراونه‌ته‌وه‌و که چه‌ندین ئه‌فسانه‌و وته‌ی پووجه‌ل و ناهه‌ق ده‌ده‌نه پال(خدر) و هیچ باریکی راسته‌قینه‌شیان نیه، هه‌موو به‌لاوه‌نرێن و پشتیان پێ نه‌به‌ستری‌ت.

"مه‌سه‌له‌ی زانسته‌ خودایی یه‌که (العلم اللدنی)"

قورئانی پیرۆز له مه‌سه‌له‌ی زانسته‌کانی (خدر)دا ئاماژه‌ی بۆ ئهو لایه‌نه کردوو که‌وا له خوداوه‌یه‌و، خودا له‌لایه‌ن خۆیه‌وه ئهو زانیارییه‌ی پێداوه، وه‌ک فەرموویه‌تی: ﴿ءَاٰیٰتُنْهٖ رَحْمَۃٌ مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهٗ مِنْ لَّدُنَّا عَلَمًا ۝﴾، واته‌: (خدر به‌نده‌یه‌کمان بوو که له په‌چه‌تی تایبه‌تی خۆمان پێ به‌خشیبوو و زانسته‌و زانیاری تایبه‌تیشمان له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه به‌ئیلهام پێ به‌خشیبوو).

دیاره ئهم زانسته‌ش که‌خودا به‌(خدر)ی دا‌بوو، (مووسا) - سلّو‌ی لی بی‌ت - نه‌یده‌زانی، هه‌ر بۆیه‌ش هاتبوو بۆ‌لای تا‌کو ئهو زانیاریانه‌ی لی‌وه فی‌ر بی‌ت که‌خۆی نه‌یده‌زانیین که‌چی هه‌ندی‌ک زانای موس‌لمان له‌به‌رده‌م رسته‌ی ﴿وَعَلَّمْنٰهٗ مِنْ لَّدُنَّا عَلَمًا﴾دا هه‌ل‌ئویسته‌یه‌کیان کردوو و مه‌سه‌له‌ی زانستی خودایی (العلم اللدنی)یان لی‌وه ده‌ره‌یناوه‌و کردوو یانه‌ته به‌لگه‌ بۆ چه‌ند شتی‌کی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌و، کردوو شیا‌نه‌ته ناویشانی‌ک بۆ‌چه‌ند وته‌یه‌کی پووجه‌ل و نا‌راسته‌ له‌م پروه‌وه زیاتر سو‌فیه‌کان ئهم رسته‌یه‌ی نی‌و ئایه‌ته‌که‌یان کردۆ‌ته به‌لگه‌یه‌ک بۆ جیا‌کردنه‌وه‌ی (زانستی شه‌رعی) له‌زانستی خودایی و جیا‌کردنه‌وه‌ی پ‌روا‌له‌ت (ظا‌هر) له‌ ناوا‌خن (باطن) و جیا‌کردنه‌وه‌ی (شه‌ریعه‌تیش له‌ (حه‌قیقه‌ت): ئی‌مامی (ئال‌ووسی) گوتوو‌یه‌تی: (له‌لای ئه‌وان واته‌ لای - سو‌فیه‌کان - ر‌پ‌سایه‌کی بنه‌رته‌ی بۆ سه‌لماندن

زانستی خودایی ههیهو، به لām بهم هۆیهوه ناوی (زانستی حهقیقهت) و (زانستی ناواخن)ی له سههر بـلاـوـبـۆـتهـوه^(۱) که له عه ره بیدا به (علم الحقیقه) و (العلم الباطن) ناوبراون.

تهفسیرکارانی سۆفی وتهی سهیرو سه مه ره یان ده ره بهی زانستی خودایی (العلم اللدنی) گوتوهو حهقیقه تیان له شه ریعهت و رواله تیان له ناواخن جیا کردۆتهوهو، له تهفسیرکردنی ئهم ئایه تانهو هاوشیوه کانی تریاندا چه ن دین شتی هه لهو دژ بهیه کیان تیکه له و پیکه له کردوه.

"برگه یهك له تهفسیری (مهایی)"

(علی کوری ابراهیمی المهایی) خاوهنی تهفسیری (تبصیر الرحمن و تیسیر المنان) یه کیکه لهو تهفسیرکاره سۆفیانهی، که ئهم ئایه تهو ئایه ته هاوشیوه کانی تری به پپی ریبازه سۆفییه گه رییه کهی خۆیان لیک داوه تهوه، لیره دا برگه یهك لهو تهفسیره ی ده خهینه روو، که له م باریه وه گوتویه تی:

"فوجدا عبدا: مووسا و یاوه ره کهی بهنده یه کیان بینی، که هه رگیز حهقیقه تی ئه وه پری که مال و تهواویتی نازانرین، چونکه (من عبادنا) لهو بهندانیه ئیمیه، که دیارده کانی گه وه رییمان (گه وه یی خودا) ی تیدایه و، ئه وه بوو ﴿عَائِلَتُهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ که له لایه ن خۆمانه وه ره حمهت و سۆزو میهره بانیمان بۆ نارد، ئه مهش (به پای مهایی) پۆشن بوونه وه یه کی شایه تی دانیتیه بۆ له ناوچوونی و، بۆیهش (لذلك علمناه) به بی میانگیری مرۆفیک و فریشته یهك له لایه ن خۆمانه وه ﴿مِّنْ

لَدُنَّا ﴿ زانستیکی بهنرخ و بههادارمان (علما) فێرکردوو و زۆر کەس له پیغه مبه رانیش زانستی ئاویان پێ نه دراوه . (مووسا) ش که (یوشع) و هه موو پیغه مبه رانی تری (بنو اسرائیل) شونیکه وتوی بوون، له (خدری) پرسویه (ئایا شوینت کهوم؟ ﴿ هَلْ أَتَيْتُكَ ﴾ به مانای ئایا له پرووی زانسته کانتیه وه شوینت کهوم واز له زانسته کانی خۆم بێنم به و مه رجه ی ﴿ عَلَيَّ أَنْ تُعَلِّمَنِي ﴾ فێرم بکهیت سه ره رایی ئه وه ی من له مرۆفیکیشه وه زانست و هه ر ناگرم به لکو له خوا، یان له فریشته کانیه وه فێرم بکهیت له و زانسته ی ﴿ مِمَّا عَلَّمْتَ ﴾ له وه ی که له خودای پهروه ردگار ته وه ﴿ رُشْدًا ﴾ و له سه روو پێنمایی خه لکی پوا له تبه نه وه فێرت کراوه و ده یزانیت وه ک زانییه کانی (حق) له هه ندیک له و کردارانه دا، که به پوا له ت به ناشیرین ده رده که ون) .. (قال) (خدر) یش پێی گوته وه: (بێگومان ئه م زانسته له و زانستانه نه، که لایه نه باشه که ی به وردترین دیت و تێروانین ده رکه ویت، به لکو زانستی وایان تێدایه، که به کرده وه له دیمه نیکی ناشیریندا ده رده که ویت، به م هۆیه وه شه وه خه رئا خه لکی پوا له تبه ن نا په زایی له سه ر ده رده برن، له کاتی که دا قه ده غه یه، که لایه نه باش و له باره کانی له وه ختی روودانی کرداره که دا پێیان بگوهریت، هه ر بۆیه ش نا په زایی ده رنه برین له سه ری، ئاتاجی به هیمنی و ئارام گرتنیکی زۆر هیه . قال ﴿ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ ﴾ تۆ هه رگیز ناتوانیت، که نه گهرچی له گه لێشم دابیت (مَعِيَ) و، نه گهرچی سه رسامیش بیت به من (به لām ئارامیك ناگرت ﴿ صَبْرًا ﴾ که واته مانای ﴿ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ به رای (مهایی) ئه وه یه، که (تۆ ئه ی مووسا نه گهرچی له گه ل من دا برویت و به زانست و زانیاریم سه رسام بیت، به لām به هیچ شیوه یه ک ئارام ناگرت له سه ر ئه و کرده وانه م، که به پێی زانسته کانی خۆم ئه نجامیان ده ده م، که له بهرچاوی تۆ به پوا له ت ناشیرین بن. ئیدی چۆن ئارام ده گرت ﴿ وَكَيْفَ

نَصِيرٌ عَلَى مَا ﴿﴾ له سمر ئه وه کرده وه، که رواله ته ناشیرینه کی هاتوته بهرچاو، له گهل
 نه وه شدا تو هه والو زانیاریه کت له سمری نیه ﴿لَمْ يَحْطَ بِهِ خُبْرًا﴾ هه والو زانیاری
 یه ت نیه، که لایه نه چاکه شاروه کهیت بو دهرده خاتو، لایه نه ناشیرینه کهیت بو پی
 ده شارپته وه؟! مووساش (قال) گوتی "من هه رچه نده له خه لکی رواله تبینم
 (له وانه ی که هیچ نارامی یه کیان له سمر زانیی ناواخنی کاره کان نیهو، که هه ر
 ته نها رواله تی دهره وه ی کاره کان ده بینن) هه رچه نده له وجوره خه لکesh بم، به لام
 ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي اِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا﴾: به پشیتیوانی خودا ده مبینیت ئارام ده گرم
 به هوی خو زال کردن به سمرئو نه ریتهم دا، کاتیک جلوه ی خوَم ده ده مه ده ست توو
 شوینت ده که ومو سه رسام ده بم پیّت)، ئیدی چوَن نه فسم له تو یاخی ده بیّت (و)
 کاتیک دوات که وتم ﴿وَلَا اَعْصِي لَكَ اَمْرًا﴾ هیچ فه رمانیکت ناشکینم و سه رپی لی
 ناکم ته نانه ت، گهر به رواله ت واش بیّت گوايه له راستیدا سه رپیچی یه له خودا
 نه گهر (گوپرایه لی خودای تیدا ببینم، چونکه لی رادیتنی ناهه مواری له که سیکا
 که خوا ده روونی پاکژ کردوته وه نارهای یه له فه رمانی خوداو (په نا به خوا له مه)
 جا کاتیک ئه م وته یه ش وه که وه لامدانه وه بیّت له سمر وته ی (خدر)، که پی گوتبوو
 (تو ئارامیک له سمر کاره کانی من ناگريت ﴿اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ که چی
 له راستیشدا ئه و ئارامیه ی لی نه بینی، نه گهرچی چاوپوشی حاله تی نااسایی لی
 کرد بیّت. (خدر) پی پی گوتووه ﴿قَالَ فَاِنْ اَتَّبَعْتَنِي﴾ نه گهر له پرووی زانست و
 زانیاریه کانه وه دوام ده که ویت) ئه و ﴿اَتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ﴾ دهرباره ی
 هیچ کارو مه سه له یه که پرسیارم لی نه کهیت، ئه مه جگه له نکوولی لی کردنیش،
 چونکه ئه م جوړه زانسته ی (خدر) له پی پرسیارو وه لامه وه نیه، به لکو له پی
 به خشیني به لیشاوی خودا وه یه به سمر نه وکه سه دا، بویه ده بیّت ئه و که سه ش

چاوه‌روانی لى بکات، ده‌بیّت ئارامیشی له‌سه‌ر بگریت.. ﴿حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ﴾ تاكو له‌نیۆ دلت داو ته‌نانه‌ت، گهر له‌پێی ئه‌و گه‌یاندنه‌ راسته‌وخۆیه‌ی خوداشه‌وه، یان گهر له‌پێی زمان وتنه‌وه‌ش بیّت ﴿مَنْهُ ذِكْرُ﴾، هه‌وائی کاره‌ نااساییه‌ که‌و مه‌به‌سته‌ شاراه‌ که‌یت پێی بگه‌یه‌نم^(۱).

ئه‌مه‌ پوخته‌ی وته‌ی (مه‌های) بوو، که‌ خستمانه‌ روو به‌و پێودانگه‌ی گوزارشت له‌ قوتابخانه‌ی ته‌فسیری سۆفیگه‌ریانه‌ی قورئان ده‌کاتو، یه‌کیکیشه‌ له‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌ مه‌سه‌له‌ی زانستی خودایی هه‌یه‌ (که‌خودا به‌لیشاو خستبێتیه‌ دلی هه‌ر که‌سیکه‌وه‌ به‌خواستی خوێ) و، پاشان یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ی جیاوازیان له‌نیوان (پرواڵه‌ت و ناواخن) و (شه‌ریعه‌ت و حه‌قیقه‌ت) دا کردووه‌. کاتیك به‌وردیش سه‌رنج له‌م وته‌یه‌ی پێشووێ ناوبراو بده‌ین، ده‌بینین چۆن مانا قورئانیه‌ که‌ی دوور خستۆته‌وه‌و، ته‌نانه‌ت چۆن به‌شیوه‌یه‌کی دیار ده‌سکاریی مانا قورئانیه‌ که‌ی کردووه‌و شیواندووێه‌تیو، رسته‌ قورئانیه‌کانیشی کردوونه‌ شاهید بۆ تیگه‌یشتنه‌ سۆفیگه‌ریی یه‌ شارراو (باطنی)یه‌ که‌ی، که‌ ده‌رباره‌ی زانستی خودایی (العلم اللدنی) و سرووشی به‌ لیشاو به‌ سه‌ردا به‌ خشر او (الفیض الاله‌امی)یش ده‌ری برپوه‌.

برگه‌یه‌ك له ته‌فسیره‌ که‌ی (اسماعیل حقی)

دوا‌ی وته‌ی (مه‌های) دێینه‌ سه‌ر وته‌ی ڕاڤه‌کار (مفسر)یکی تر له‌ پێشه‌وايانی رێبازی سۆفیگه‌ری، ئه‌ویش (اسماعیل حقی البروشوی)یه‌، که‌ کتیییکی ته‌فسیری به‌ ناوی (روح البیان)ه‌وه‌ داناوه‌.

(۱) تبصیر الرحمن وتیسیر المنان للمه‌های (۱: ۴۵۱-۴۵۲).

جا کاتیك ئایه ته کانی تایبته به چیرۆکی (موسا و خدر) ی تهفسیر کردووه، گه یشتۆته ئایه تی ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ ده باره ی زانستی خودایی (العلم اللدنی) دواوه، لهم پرووه گوتهویه تی (خودا بۆیه فهرموویه تی ﴿مِنْ لَدُنَّا﴾ له لایهن خۆمانه وه زانستمان به خدر دابوو) ههر چهنده هه موو زانسته کانی تریش ههر له لایهن خوداوهن به لام هه ندیکیان به هۆی فیژکردنی خه لکی تره وهیه که یه کتر فیژ ده کهن، بۆیه به زانستی خودایی (لدنی) ناو نابریت.

به لکو زانستی خودایی ته وهیه که خودا راسته وخۆ به بی میانگیری که سیکی دی ده یخاته دلّی ئەو که سه وه پێ ی ده به خشیت، ههروه ها هیچ هۆیه کی ناسراوی ده ره کیش نیه) پاشان گوتهویه تی: (بزانه ههر زانستیك که خودا فیژری بهنده کانی بکات و، بهنده کانیش بتوانن ئەه وزانسته له غهیری خودا (واته له کهسانی تره وه) فیژ بن، ئەوه له کۆمه له ی زانستی خودایی (العلم اللدنی) نیه، چونکه ده شیت له لایهن (لدن) کهسانی تره وه وه رگیری، نه که ههر له لایهن (لدن) ی خوداوه) ^(۱).

ههروه ها گوتهویه تی: (مانای ﴿مِنْ لَدُنَّا﴾ ته وهیه واته (له پله ی یه کیتی ی — ذات- ی ئیمه و پایه به رزی یه که یه وه).. هه ربۆیه ش پێشه وایانی سۆفیگه ربی له زاراوه کانی خۆیاندا بیژه (لفظی) (العلم اللدنی) (زانستیك له لایهن خوداوه) یان به تایبته تی بۆ ئەه وزانسته شارراوه (باطنی) یه داناوه که ته نها خودا له لایهن خۆیه وه به بی میانگیری که سیك ده ییات به بهنده ی خۆی و، ئیدی به م په نگه ده سگیر ده بیّت ..

ههر بۆیه ش هه ندیکیان ئەم شیعره ی شاعیریکی خۆیان ده لێنه وه:

تعلمناه بلا حرف و صوت قرأناه بلا سهو وفوت

(۱) تفسیر روح البیان لإسماعیل حقی (۵: ۲۷۰).

واتای ئەم شیعەریان ئەوەیە گوايه به‌ڕێگای به‌خشینی خودایی و سرووشی په‌روه‌ردگار ئەو زانسته‌یان پێ گه‌شتوووه نەك به‌ڕێگای فیڕکردنی بیژه‌وانی و وانه و تنه‌وه‌ی كه‌سیکی دی. له‌بەر ئەوه‌ی (به‌وته‌ی اسماعیل حقی) پله‌ی زانستی پۆله‌تیبینی (ظاهری) له‌ناست پله‌ی زانستی شاراووه‌ ناوه‌کی (باطنی) دا وه‌ك پله‌ی نێوان دیارو نادیار وایه‌و، چونكه (هەر به‌پای ناوبراو) (زانستی پۆله‌تیبینی) په‌یوه‌سته به‌ لایه‌نه‌دیاره‌کانی شه‌ریعه‌ت و شیوه‌و جو‌ره‌کانیه‌وه، به‌لام زانستی شاراراه (باطنی) له‌پله‌ی ده‌رگای ماڵ دايه^(١).

پووجه‌ڵ کردنه‌وه‌ی وته‌ی سۆفیه‌کان

له‌باره‌ی زانستی خودایی‌یه‌وه

زانای ئیسلام (قرطبی) له‌وه‌لامی وته‌و پرۆپاگانده‌ی سۆفیه‌کاندا له‌سه‌ر زانستی خودایی، گوتویه‌تی: "زانای گه‌وره‌مان، ئیمام (ابو العباس) گوتویه‌تی: (هه‌ندێك كه‌س له‌ بێ باوه‌ره‌کانی سه‌ر ڕیازی (باطنی) بیروپایان له‌سه‌ر گرته‌به‌ری ڕیگه‌یه‌كه‌ كه‌ئه‌و حوكمه‌ شه‌رعی یانه‌ی لی دادپه‌ییت، گوتووشیانه: (ئەم حوكمه‌ شه‌رعییه‌ گشتییانه‌ ته‌نها كه‌سانی گه‌مژه‌و خه‌لكی عه‌وام کاریان پێ ده‌كه‌ن، ده‌نا پیاوچاكان و (ئه‌ولیا) و كه‌سانی تایبه‌تمه‌ند (اهل‌الخصوص) ناتاجیان به‌و ده‌قه‌ شه‌رعییانه‌ نیه، به‌لكو ئەوه‌ی لییان خوازاوه‌ ئەوزانسته‌یه‌ كه‌ ده‌كه‌ویته‌ نێو دڵیانه‌وه‌ ئەو حوكمه‌ش كه‌ به‌سه‌ریاندا ده‌دری‌ت ئەوه‌یه‌ كه‌ له‌ خه‌یالات و ئەندیشه‌كانیانه‌وه‌ ده‌رده‌چیت) پاشان گوتویانه: (ئەمەش به‌هۆی سافی و بێگه‌ردی دڵه‌كانیانه‌ له‌هه‌ر گه‌ردو ژه‌نگ و ژاریك و جگه‌ له‌خوداش غه‌یری تری تێدانیه، بۆیه زانسته‌ خوداییه‌كان و حه‌قیقه‌ته‌كانی په‌روه‌ردگاریتیان تێدا ره‌نگ ده‌داته‌وه‌و،

(١) روح البیان-ی- اسماعیل حقی (٥: ٢٧٢).

ئاگاداری نهێنییهکانی بوننهوهر دهبنو، حوکمی وردهکاریهکان دهزانو، ئیدی ئاتاجیان به حوکمی شهریعهو فرمانه گشتیهکان نامینیت، وهك چۆن ئهم حالهته بۆ (خدر) پهخساوه، ئهوهبوو ناوبراو (بهپای سۆفیهکان) ئاتاجی بهو زانسته دیار دهرخراوانهی دنیانهبوو که لهلای (مووسا)ش ههبوون. ههروهها لهو وتانهی، که (سۆفیهکان) دهیگێرپنهوهو کردووایانهته بیرباوهپی خۆیان ئهوهیه، فهتوا له دلی خۆتهوه وهرگیراوه، تهنانهت گهر فهتوا وهرگریکیش فهتوای پێگهیانیدی.. بۆیهش زانامان (قرطبی) گوتویهتی: (ئهم وتهیه کفری بپاوهپیهکی تهواوه، خاوهنو دهپرپی وتهکش بپ ئهوهی داوای تۆبهو پهشیمانی لی بکریت دهکوژریت، چونکه نکوولی کردنه له زانستی شهرع.. خوداش بیگومان پێساو سوننهتی خۆی پیادهکردوهو هیكمهتی خۆی خستۆته کارو بریاری خوداییشی وابوه، که حوکم و فرمانهکانی، تهنها لهپێی ئهو پیغهمبهرانهیهوه بهخهڵکی دهگهن، که چهند سهفیرو بالیوزیکی نیوان خوداو بهندهکانی بوون. بۆیه بهپوختی (بهپای ههموو زانایانیش) لهگشت حالهتیکدا زانستی بنهپر (قطعی)و، راستی رههای پێویستو، رای زانایانی پیشین و دواين لهسهر ئهوهیه، که تهنها لهپێی پیغهمبهرانی خوداوه زانست و حوکمهکانی خودا دهزانرین. جا ههر کهسیك بلیت: (گوايه پێگهیهکی دی ههیه، که فرمانی خوداو شته قهدهغهکراوهکانی بهبپ پێگهی پیغهمبهرانی دهزانریت و، پێویستی یهك بهپیغهمبهران نابیت، ئهوا دهکوژریت و داوای تۆبهشی لی ناکریتو، پێویست بههیچ پرسیارو وهلامیکیش لهگهڵیدا ناکریت، پاشان ئهوه وتهی جیگیرو سهلمیئراوی چهندين پیغهمبهری تری خوداشه (سلاویان لی بیت) جگه، له پیغهمبهری ئیسلام ﷺ.. شیکاری ئهمش ئهوهیه ههرکهسیك بلیت زانست و حوکم له دلیهوه وهردهگریتو، ههرچی بکهویتته دلیهوه، ئهوه حوکمی خودایه و بهپێی ئهوه کاردهکاتو، گوايه لهگهڵ ئهوهدا پێویستی بهقورئانو بهسوننهت نیه، ئهوه بیگومان تایبهتمهندیی پیغهمبهریتی بهخۆ داوه، وهکو ئهوه وهسفهی پیغهمبهریش ﷺ که دهبرارهی تایبهتمهندیی پیغهمبهریتی خۆی

فهرموویه تی: ((ان روح القدس نفث في روعي))^(١)، واته (بیگومان له گیانی پاک و پیرۆز کراوه به جهسته دا).

ههروه ها "ئیمامی (شنقیطی)ش له تهفسیره کهیدا (اضواء البیان) ئهو جوړه وته و ئیدیدیا نابه جی یانه یانی (که ده باره ی زانستی خودایی و گوايه به لیشاو و به سروش ده یخاته دله کانیانه وه" پووجه ل کردۆته وه، گوتهویه تی:

"بیگومان ئهو په حهت و زانسته ی، که خوا له لایه ن خۆیه وه به (خدری به خشیبوون: پیغه مبه ریتی و سروش (وحی) بوون، چونکه خدر به (مووسا) ی گوته وه: (وما فعلته عن أمري) = (من له خۆمه وه سه ره ستانه ئهم کارانه م نه کردوه).. فهرمانی خوادش ته نها له پری سروش (وحی) یه وه ده زانریت. هیچ ریگه یه کیش نه ته نها به سروش نه بیت. خوادش ئه مه ی له سروشدا به ند کردوه، وه كه فهرموویه تی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمْعُ الدُّعَاءَ إِذَا

مَا يُنْذِرُونَ﴾^(٤٥) الانبیاء، ههروه ها (شنقیطی) گوتهویه تی: "ئه وه له زانستی (اصول) داها ته وه، ئه وه یه ئیلهام له ئه ولیا و پیاوچا کانه وه بۆ به لگه هیانه وه له سه ر هیچ شتیک ناشیت، چونکه هیچ (پارێزراوی و عیصمهت) یکی پیغه مبه ریتی یان تیدانیه.. جا ئه و ئیدیدیا یانه ی، که هه ندیک که سی ده باره ی شیوا بوونی کارکردن به ئیلهام بلاوی ده که نه وه، که گوايه له مافی که سی ئیلهام پیدراوه کاربه وه ی نیو دلی بکات به بی دهقی شه رعی تر، شتیکی پووجه له و هیچ پشتی پی نابه ستریت، چونکه به به لگه یه که به هیژنه کراوه. خه لکی نه پارێزراو (غیر معصوم) یش، هیچ متمانه یه که به خه یالی و ئه ندیشه کانی نا کریت، چونکه له پیلانی شه یتان نه پارێزراوه، رێنموونی و هیدا یه تیش له شوێنکه وتنی یاسا شه رعییه کاندای مسۆگه ر کراوه، نه که له شوێنکه وتنی خه یالات و ئیلهامه کاندای^(٢).

(١) تفسیر القرطبي (١١: ٤٠-٤١) باختصار.

(٢) اضواء البیان (٤: ١٥٩) باختصار.

پاشان (شنقیطي) گوتوویه تی: (بهم رهنګهش ده زانیت ئه و ئیددیعیانیهی زۆربهی ئه و که سه نه فامانهی که خۆیان به شوینکه و تووی (تصوف / سوڤیگه ریی) ناو بردووه و که خۆیان و شیخه کانیشیان ړیبا زیکی شاراهه و ایان گرتوته بهر، گوايه له لای خودا هاوتای حقه و راستیه (ته نانه ت گهر پیچه وانهی ړووکاری دهره وهی شه رعیش بیت، وه ئه و پیچه وانه بوونهی کرداره کهی (خدر) له گهل ړواله تی زانستی (موسا) دا، بیگومان ئه م ئیددیعیانیهی ئه وان کفریکی گه وره یه و، بیانویه کیسه بو لیک دابرانی ته و او له نایینی ئیسلام، به و ړوپاگه نده یه ی گوايه حقه له چه ند کاریکی شاراهه دا، پیچه وانهی چه ند مه سه له یه کی دیارو دهرخواه^(۱).

هروه ها (آلوسی) یش له ته فسیره که یداو له و جیگه یه دا، که وه لامی ئیددیعیای زانستی خودایی ده داته وه و بانگه شه کانی (سه ریچی و پیچه وانه بوونی شه ریعت له گهل حه قیقه تدا) پووجه ل ده کاته وه. بو ئه م مه به سته چه ند وته یه کی هندیك له زانا چا و راستگۆکان هیناوه ته وه، واته له و زانایانیهی، که سوڤیه کان به شیخ و مه شایه خو زانایانی خۆیانی داده نی،.. بو نمونه (ثالوسی) وته ی (عبدالقادری گه یلانی) هیناوه ته وه، که گوتوویه تی: (گشت ئه ولیاو پیاوچا کان ته نها له فرمایشتی خودا و فرموده ی پیغه مبه ره که یه وه ﷺ زانست وهرده گرنو، ته نها به پیی لایه نه دیاره کانی ئه و فرمایشت و فرمودانه ش کار ده که ن) واته نهك به لایه نی (شاراوه و باطنیی خولقیئراوه). له (جنید) یشه وه، که به (سید الطائفة) ناسراوه، ئه و وته یه ی هیناوه که گوتوویه تی: (هممو ړیگا کان له خه لکی به ستراون ته نها له و که سانه نه بیت که شوین پی پیغه مبه ریان ﷺ هه لگرتوه). هروه ها وته یه کی تری (جنید) هیناوه، که ههر له مباریه وه گوتوویه تی: (ههر که سیك قورئان له بهر نه کات و فرموده نه نو سیته وه، ئه و له م عیلم و زانسته دا په یره ویی نا کریت، چونکه زانستی ئیمه به قورئان و سونه ته وه به ستراوه).

(۱) اضواء البیان (۴: ۱۶).

(شنقیطی)یش گوتووێهتی: (هه‌رکه‌سیک ڕوه‌ شاراوه‌ که‌ (باطن)ی زانستیک بگرتیته‌ به‌ر، که‌ ڕوه‌ دیاره‌ که‌ (ظاهر)ی حوکمیک پووجه‌ئی ده‌کاته‌وه‌، ئه‌وا هه‌له‌ی کردوه‌).

(أبو الحسيني نوري)یش گوتووێهتی: (ئه‌گه‌ر دیت که‌سیک ئیدیعیای حاله‌تیک ده‌کات، گوايه‌ له‌خواوه‌ بۆی هاتوووه‌، ئه‌م حاله‌ته‌ش له‌ سنووری زانستی شه‌رعی ده‌ریکات، ئه‌وا لێی نزیک مه‌به‌ره‌وه‌.. هه‌رکه‌سیکیشت بینی ئیدیعیای حاله‌تیک و ده‌کات، که‌ زانستیکی دیارو ده‌رکه‌وتوو پشتگیری ناکات، ئه‌وا له‌سه‌ر ئاینه‌که‌ی تاوانباری بکه‌).

(ابو سعید الخزار)یش گوتووێهتی: هه‌ر زانستیکی شاراوه‌ گوايه‌ راسته‌وخۆ له‌ ناخی مرۆفدا دانراویته‌، پێچه‌وانه‌ی زانستی دیارو ناسراویته‌ ئه‌وه‌ پووجه‌له‌). (ابو العباسی دینوری)یش گوتووێهتی: (ڕه‌وانیژی ڕوکاری ده‌ره‌وه‌ حوکمی ناواخن ناشاریته‌وه‌).

(ابو حامدی غزالی)یش گوتووێهتی: (هه‌رکه‌سیک بلیت: ناواخن پێچه‌وانه‌ی ڕه‌واله‌ته‌، ئه‌وا له‌ کفر و بیباوه‌ری یه‌وه‌ نزیکتره‌ وه‌ که‌ له‌ ئیمان و باوه‌ر)^(١).

هه‌موو ئه‌و وتانه‌ی پێشوو وته‌ی ئه‌و زانا به‌ڕیزانه‌ بوون، که‌ سۆفیه‌کان به‌ شیخو مه‌شایه‌خی خۆیشیان داناون.. جادوای هه‌موو ئه‌م وتانه‌ی هه‌ندیک له‌ زانایانمان، ئه‌نجامیکی یه‌که‌لاکه‌ره‌وه‌ به‌ده‌ست دینین، ئه‌وه‌یه‌ (ئه‌و زانسته‌ خودایی یه‌ " العلم اللدنی"یه‌، که‌ ئایه‌ته‌که‌ ئاماژه‌ی بۆ کردوو، که‌ خودا له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ به‌(خدر)ی گه‌یاندوو - سلای لێ بیته‌ - زانستی پێغه‌مبه‌ریته‌ی و سروشه‌.. به‌لام ئیدیعیای بانگه‌شه‌کانی سۆفیه‌کان ده‌رباره‌ی زانستی خودایی (به‌و بۆچوونه‌ی خۆیان) ئه‌وه‌ چه‌ند ئیدیعیایه‌کی پووجه‌ل و بێ نیوه‌رۆک و گومراکارییه‌و، پێچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌تی ئیسلام و ڕیبازی قورئان.

(١) روح المعاني - لالوسي ، ١٦ : ١٩.

ئەي ئايا بۆ لای گەلەکەي خۆي گەراوەتەوه؟ يان ئايا لەناوچەي پێکگەيشتني نیتوان هەردوو دەرياکەدا چاوەڕوانی کردوون.

١٤- (خدر) لەکویدا لە (موسا) جیابۆتەوه؟ ئەي دواي ئەوه (خدر) بۆ کوی چوو؟

١٥- چۆنیتي گەراوەهي (موسا) بۆ لای گەلەکەي؟!

هەموو ئەم پرسیارانە لەلایەنەشاراوه و نەزانراوهکانی نێو ئەم چیرۆکەن، ئێمەش خۆمان بەلێکۆلینەوه و پوونکردنەویانەوه ماندووناکەین، چونکە هیچ وتەو قسەو باسێک دەربارەي پوونکردنەویان، نازانستی و نامەنەجی و نارێکنو لەهەلەوه نزیکترین زیاتر لەوهي لەپراستییهوه نزیکن، بەلکو تەنانەت زۆریەیان هەلەو ناراست دەردەچن، نەک راست و جێگیرین، دیارە مەحاله هەلەش لەپراستی نزیك بێت، چونکە هەر وتەیهک بۆ پوونکردنەوهي ئەو نەزانراوانە، گریمان و ئەگەري هەلە بەرێژەیهکی هیجگار زۆرتر لە گریمانی راستی هەلدهگریت. بۆیه ئێمە داواکاری هیشتنەوهي ئەم لایەنە شاراوانە. بن، کە وەك خۆیان بەشاراوهيی بمیننەوهو، هەر وتەو قسەو باسێکیش گەر دەربارەي زانییان و پوونکردنەویان هەبوون، تەنانەت گەر لە کتێبەکانی تەفسیر و چیرۆک و میژووشدا هاتبن، هەلەو شێرنێنەوهو پشیمان پی نەبەستریت.

"چەند رووداویکی کتوپری لە بەسەرھاتی موسا و خدر"

لە بەسەرھاتی موسا و خدردا چەندین تەمومژ هەیە، کە پووبەرپووی (موسا) بوونەتەوه، هەرۆهە چەند رووداویکی کتوپری و لە ناکاویش هەیە کە ترووشی موسا بوون و سەرسامی کردون، لە چیرۆکەدا باسکراون، هەر لە چیرۆکەکەشدا هەندیک لەو تەمومژانەش ڕەوینراونەتەوه، بەلام هەندیکي تریشیان هەر بەشتی سەیر و لەناکاوو، بەتەمومژیش ماونەتەوه... لەو رووداوه لە ناکاوانەش:-

١- دەرچوونی ماسی یه برژینراوه که (بهزیندوویی له زه مبیله که یانه وه بۆ نێو ده ریا که)، ئه وه بوو پیشتر خودا فرمانی به موسا کردبوو که له گهڵ خۆیدا ماسیه کی گه وهی برژاوی سوێرکراو له زه مبیله یه کدا هه لگرت و بیات، جا له هه ر جێ یه کدا ئه و ماسیه ی لی و ن بیت ئه وه بێگومان (خدر) له و ئدا ده بینیت (موسا) ش خۆی و کۆره یا وه ره که له و جیه دا خه و تن، ماسیه که شیان له زه مبیله که دا بوو که سوورکراوه و خۆی کراو برژاو (واته مردوو بوو). که چی دلۆبه ئاو یکی له کانیای ژیا نه وه بۆ دیت و ژیا نی به به ردا دیته وه و، خودا گیانی بۆ ده گه رپیتته وه و، له زه مبیله که ده رده چیت و ده چیتته نێو ده ریا که وه به لام چۆن ئه مه رووی داوه؟ ماسیه کی خۆی کراو برژینراو (بێ گیان و مردوو) سه ر له نوێ بۆ ژیا ن بگه رپیتته وه .. به سه ره اتی ئه مه رووداویکی کت و پری و سه رنج پاکیش بووه بۆ موسا و کۆره یا وه ره که شی، هه ره ها رووداویکی کت و پری و سه رنج پاکیشه بۆ هه ر خۆینه ریکی ئه م ئایه تانه ی چیرۆکه که .

ئه م موعجیزه یه ی خودای په ره ردگاریش به هێزترین به لگه یه له سه ر توانای بێ سنووری خودا، چونکه خودا له سه ر هه موو شتی ک به توانایه و، هه ر کاریکی بویت ده ی کات و، هه ر خۆشی مه خلوقات ی ده ژیه نی و ده یا غرینیت . پاشان ئه م موعجیزه یه به لگه یه کی له سه ر زیندوو کرد نه وه ده خاته روو، جا ئه و خودایه ی که ماسیه برژینراوه سوێرکراوه که ی زیندوو کردۆته وه، ده توانیت له پۆژی قیامه تیشدا هه موو به نده کانی خۆی زیندوو بکاته وه .

٢- کاتیک ژیا ن که و ته وه نێو لاشه ی ماسیه که و به ده ریا دا پۆشته وه ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ ماسیه که هه لبه زیبووه و پێی نێو ده ریا ی گرت به ر (مانای ئه م ئایه ته ئه وه یه خودا پۆشتنی ئا وه که ی بۆ ماسیه که را گرتوه تا وه ک (سَ تَ رَ ب) ی لی ها تو وه، واته پێگا (طریق) به مانای ئه م پێگایه به رنرا وه ی ماسیه که را په ویکی پۆشن بووه که تیایدا ئا و له دوا ی ماسیه که وه

نەرۆشتوووه، بهشیوهیه کیش بووه که ههر که سێک بهو پاروهه پۆشنه و بهو پرێگا دیاره دا پۆشتبیت ئهوا گه یشتۆته جیگای ماسیه که، مووساش ئهم کرداره یان له گهڵ کۆره یاوه ره کهیدا گرتۆته بهر بۆ گه یشت به شوینی ماسیه که و بهم پیهیهش بۆ دیتنی (خدر).

۳- کاتی که مووسا و یاوه ره که ی گه پانه ته وه بۆ جیگای یه که میان که ماسیه کیان تیا دا لی و ن بوو، تووشی رووداویکی له ناکاو ببوون، ئه ویش دیتنی (خدر) ه که له ویدا بووه له سه ر پشت پاکشاه و کراسه که ی له خویه وه ئالاندووه. جا که (مووسا) سلاوی لی کردووه، (خدر) یش کراسه که ی له سه ر ده م و چاوی خوی لابردووه و هه لامی سلاه که ی داوه ته وه .. بیگومان (خدر) له جیگه یه کی نادیارو نه زانراوه وه ده ر که وتوووه، مووساش خوی و کۆره نه وجه وانه یاوه ره که شی و (ته نانه ت ئیمه ش که سه رقالی چیرۆکه که ی ن) نازانین (خدر) له کوپوه هاتوووه، پیشت له کویدا ده ژیا. هه موو ئه و زانیارییه ی لمانه، ئه وه یه ئیمه ش وه ک مووسا کتوپر به و جیگه یه ئاشنا بووین که (خدر) ی لی بووه.

۴- (خدر) به وته یه کی گرنگ (مووسا) ی خستۆته نیو رووداویکی کتوپری یه وه، کاتی که (مووسا) داوی لی کردووه هاوپی یه تی پرێگه ی بکات تا کو زانستی لیوه فی ربیت، به لام (خدر) به و وته له ناکاوه وه لامی داوه ته وه که: بیگومان تو ناتوانیت ئارام له سه ر هاوپی یه تی و کاره کام بگریت: ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾. ئه مه ش له چیرۆکه که دا به دیی هاتوو، چونکه (مووسا) نه ی توانی ئارام له سه ر کاره کانی (خدر) بگریت له ماوه ی هاوپی یه تی پرێگه که یاندا.

۵- رووداویکی تری له ناکاو کاتی که مووسا له گهڵ خدر دا به خو پایی و به بی کرئ سواری که شتییه که ده بن و، که چی (خدر) به دهستی ئانقه ست پارچه یه که ته خته ی که شتییه که له بنه وه لی ده کاته وه و کونیکی تیده کات ئه مه ش و له مووسا ده کات که به ره هه لستی و نکوولی له و کاره ی بکات.

٦- کارێکی تری له ناکاوی خدر له بهر چاوی موسادا (سلاویان لی بیئت) ئه وهبوو کاتیك مندالیکیان له نیو مندالان دادی که یاریان ده کرد، (خدر) دهیکوژیت به بیئوهی منداله که له وکاته دا تاوانیکی وای کرد بیئت که شایانی ئه و کوشتنه بیئت، موساش دووباره ناره زایی له سه ره ئه م کاره ی ده رده پریئت.

٧- دیمه نیکی کت و پیری و جی سهر سوپرمانی تریش ئه وهیه، که بو (موسا) و (بو ئیمه ش) ده رکه وتوه، خه لکی گونده که زور پیسکه و چا و چنۆک بوون له ئاست موسا و (خدر) داو میواندارییان نه کردوون، سه ره پایی ئه وهی، که ئه وان داوای خوراکیشیان لی کردبوون.

٨- هه لۆیستیکی کت و پیریانه ی دیکه ی (خدر) له ئاست (موسا) دا - سلاویان لی بیئت - ئه وه بوو، کاتیك دیتیان له و (گونده دا) دیواریك خه ریکه ده رووخیئت، که چی (خدر) راستی ده کاته وه و بنیاتی ده نیته وه، ئه مه ش و له موسا ده کات که به ره له ستیی بکات و داوایشی لی ده کات، که به لایه نی که مه وه داوای کرئیه که له خه لکی گونده که بکات له سه ره ئه و کاره ی، چونکه (به پای موسا) دانیشتوانه چا و چنۆک و پیسکه کانی ئه و گونده، شایسته ی ئه و چاکه یه ی خدر نه بوون.

٩- ئه و رووداوه کت و پیره زور سه یرو سه مه ره یه ش، که موسای سه رسام کردووه و (ته نانه ت ئیمه ی سه ره بجه دری قوناغه کانی چیرۆکه که ش) ی سه رسام کردووه، ئه وه بوو له دوا ییدا (خدر) په رده ی له سه ره لایه نه نه زانراوه کانی هه رسێ کرداره که ی هه لداوه ته وه و ته مومرێ له سه ره نه هیشتوون و، ده یانکاته پاساوێک بویان و، به وه یه شه وه ئه وه روون ده کاته وه، که هه رچییه کی کردووه: هه ق و چاکه و راستین، به لام رو نکر د نه وه شی و کرد نه وه په رده له سه ره لادانیشیان هه ر به شتیکی سه یرو له ناکا و داده نریئت.

۱۰- کاریکی سه رنج پاكیسی كت و پریانە ی تریسی، ئەو هیە هەوایی داو ه لسه ر ئەو پادشا سته مكارو زه وتكاره ی، كه چاو ه پێی هه ژاره كانی ده كرد، تاكو پا پۆره كه یان لیّ بسه نیت ئە گهر (خدر) كه له به رێکی تیّ نه كرده و خه وشباری (واته - عه بیداری) نه كرده یه.

۱۱- کاریکی جێی سه رنجی تری ئەو هیە، له ناكاو هەوایی داها تووی ئەو كۆره منداله ده دات كه كوشتووی هتی به و هی، كه ئە گهر له ژیان دا میاه و گه و ره ببوایه، ئەوا كافر ده رده چوو، خوداش ویستووی هتی كۆرپکی باشتریان پیّ بدات، كه دیندارو چاكه خوازو به ر هحمو میهره بان بیّت بۆیان.

۱۲- هه وێدانی كت و پیری له سه ر وجودی گه نجینه یه كه له ژیر دیواره كه ی ئەو گونده دا، كه دوو مندالی هه تیوو خاوه نی بوون، بۆیه ش (خدر) دیواره كه ی له سه ر بنیات نایه وه، تا ئەو كاته ی منداله كان گه و ره ده بنو گه نجینه كه ده ردینن.

۱۳- شتیکی تری سه رنج پاكیسی و كت و پیری، ئەو هیە خدر له دوایی دابۆ شوینیك ده روات، كه نازانین بۆ كۆی چووه، .. له وانه یه (مووسا) ش - سلاوی خودای لیّ بیّت - ئەو هی نه زانی بیّت.. به راستی (خدر) (له ژیر كاریگه ربی به هه شتو شتی له ناكاوو جێی سه رسورمان دا (مووسا) ی به جێ هیشتووه، ئەویش كاتیك باری راسته قینه ی هه رسی كرده ره كه ی بۆ ده ر خستووه، پاشان پرووه شوینیکی نادیار به جێی هیشتووه و رۆشتووه ..

بیگومان (خدر) لهم چیرۆكه شدا، هه ر له شوینیکی نادیاره وه ها تووه و دوای چیرۆكه كەش، هه ربه ره و شوینیکی نادیار رۆشتووه .. ئیمه ش نازانین له كۆی وه ها تووه، بۆ كۆی رۆشتووه .. هیچ وته یه كیش له مباره یه وه نه له قورئان و نه له فهرمووده كانی پیغه مبه ریشدا ﷺ نه ها تووه، ده رباره ی (خدر) خویشی هه ر ئەو هنده ها تووه، كه دیاریمان كرده وه، كه له قورئان و فهرمووده كان دایه.

بێگومان به سه رهاتی (خدر) له گهڵ (مووسا) دا به سه رهاتیکی نادیارو چیرۆکیکی ته ماوییهو، داستانیکی پر له رووداوی سه یرو له ناکاوو، حیکایه تیکی جۆی سه رنجو سه رسورمانیشه.

ئیمهش هه رکاتیك ئهم چیرۆکه ده خوینینهوه، تووشی ده هه شهتو سه رسورمان ده بینو، ئهو رووداوه له ناکاوانه شی کارمان تێده کهن سه ره پای ئه وهش، که پێشتر چه ند جاریکی تریش له حه قیقه تی رووداوه کانو پازو نه ییی کرداره سه یرو کت و پرپیه کانیشیمان زانیییت.

"سه فهر بو به ده ست هینانی زانست"

(مووسا) چیی گوت به کو ره نه و جه وانه که ی یاوه ربی (یوشعی کو ری نوون)؟
 پیی گوت: ﴿...لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقْبًا﴾
 (٦٠) الکھف ﴿واته: (من به بی وه ستان و کو لدان هه ر ده رۆم، تا کو ده گمه ناوچه ی پێکگه یشتنی نیوان هه ردوو ده ریا که، یان هه ر ده بیّت بگمه ئه نجام، یا خود ماوه یه کی زۆر ده گه رپۆم له سه فه ردا ده بم). ناوچه ی پێکگه یشتنی دوو ده ریا که ش ئهو جیگه یه بووه، که خوا هه وائی به مووسا داوه له سه ر ئه وه ی له وێ (خدر) ده بینیت.

خۆ ئه گه ر نه گاته ناوچه ی پێکگه یشتنه وه ی هه ردوو ده ریا که، ئه وه دیاره له رۆشتندا به ر ده وام ده بیّت، ته نانه ت گه ر ئهم سه فه ره ی چه ندان سائی درێژو ماوه یه کی زۆریش بجا یه نیت، هه ر به رپێگا وه ده بیّت. له و وته یه ی (مووسا) دا - سلاوی لی بیّت - ئهم مه به ستانه وه ر ده گرین:-

- سه فه ر بو به ده ست هینانی زانست.

- سوور بوون له سهر وهرگرتنی زانست.

- پیداکرتن له سهر تیپه پاندنی هه موو ئه و کۆسپانه ی که دینه سهر پای ئه و نیازه .

زانایانی ئیسلامیش چهنده ها نمونه ی بهرزو قه شه نگیان ده باره ی سه فهر بۆ به دهسته یانی زانست پیاده کردوه، له و باره دا بهرگه ی گه لیك ناره حه تی و کویره وهرییان گرتوه و، ئارامیشیان له سهر ئه و کۆسپ و بهر به سته دژوارو سه ختانه گرتوه که پرو به پرویان بوونه ته وه .

له مباره یه وه ئیمام (خطیبی بغدادی) له سه ده ی پینجه می کۆچیدا کتیبیکی داناوه تیایدا ناوی به ناویانگرتینی ئه و زانایانانیه ی تۆمار کردوه، که پرویان کردۆته ولاتانی تری دنیا بۆ به دهسته یانی تاکه یه ک فهرمووده له فهرمووده کانی پیغه مبه ری خودا ﷺ (ئیمامی بغدادی) ئه م کتیبه ی ناناوه (الرحلة في طلب العلم) واته (سه فهر بۆ به دهسته یانی زانست) له م دوا ییه شدا دکتۆر (نورالدین عنتر) به ساغ کردنه وه و لیکۆلینه وه و چاپی کرده وه .

له سه رده می خوشاندا (شیخ عبدالفتاح ابو غده) له کتیبیکی نایابی خۆیدا چه ند نمونه یه کی کۆکردۆته وه ده باره ی سه فه ری زانایانی موسلمان و ئارام گرتیان له سهر ههر ناره حه تییه ک له و پینا وه دا، کتیبه که شی ناو ناوه (صفحات من صبر العلماء على شذائد العلم والتحصيل) واته: (چه ند لاپه ره یه ک له سهر ئارام گرتنی زانایان له سهر باره سه خته کانی زانست و به ده ست هیان).

(مووساش به کوره که ی یاهه ری گوتبوو (کۆل نادهم تا ده گه مه ناوچه ی پینگه یشتنی هه ردوو ده ریا که، یان بۆ ماوه یه کی زۆرو زه مه نیکی درێژ له سه فه ردا ده م): ﴿لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقْبًا﴾. له م ئایه ته دا وشه ی (حقبا / چه ند زه مه نیکی) کۆ (جمع) ی (حقبه) یه . زانایانیش پای هه مه جوړو

جیاوازیان له سهر مانای (حقبه) ههیه که ده لَین له نیوان (شهست سال) و (ههشتا سال) و (سه د سال) دایه... به لَام رای راستر له سهر مانای (حقبه) نهوهیه که (راغبی اصفهانی) له فهرهنگی (مفرادات) هکهیدا دیاری کردووه و گوتویهتی: (له پاستیدا (حقبه) ماوهیه کی نه زانراوه له زه مان) ^(۱). ئهم مانایه له وته کی موساش داهاتووه که به کوره یا وهره کی گوتووه ﴿أَوْ أَمْضَى حَقْبًا﴾ که واته (موسا) به ماوهیه کی تاییه تی و نه زانراو، وهسفی کردووه و که هر گه شتیارو ریبوار ده بیست، تاو به (خدر) ده گات.. ئهم مانایه له وشهیه کی هاوشیوه شیدا (احقاب) دا هاتووه، که مانای کاتیکی نادیارو نه ژمیراو ده گهیه نیست، خودا تییدا (له باره ی کافرانوه له دۆزه خدا) فهرموویه ﴿لَيْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾ ﴿٢٣﴾ النبأ ﴿نه مهش ماوهیه کی نادیارو بی کۆتایه که تییداو به نه مریی له دۆزه خدا ده میننه وه، په نابه خودا..

"فَسِيَا حُوتَهُمَا"

قورئانی پیرۆز کرداری بیرچوونهوه (نسیان)ی خستۆته پال هەردووکیان (واته/ پال موسا و کورە یاوه‌ره‌که‌ی) له‌گەڵ ئەوه‌ی که له‌راستیدا هەرتەنیا کورەکه (یوشعی کورپی نون) له‌بیری چوو بۆوه. له‌به‌رئەوه‌ی (موسا) داوا‌ی له‌کورەکه‌ی کردبوو که ماسییەکه له‌ زه‌مبیلەکه‌یدا هه‌ل‌گریت و پێشی گوتبوو (هەر کاتی‌ک ماسییەکه‌ت لی‌ و ن بوو خیرا ئاگادارم بکه، ئیدی کاتی‌ک پێکه‌وه ده‌رۆن و ده‌گه‌نه‌ لای به‌رده‌ زله‌که‌و زه‌مبیلەکه‌ش به‌ ماسییەکه‌وه له‌ نزیک ئاوه‌که‌وه دادەنێن، و، خه‌ویان لی‌ ده‌که‌ویت چه‌ند دڵۆپه‌ ئاوێک ده‌گه‌نه‌ لای ماسییەکه‌و ژیا‌نی به‌به‌ردا دیتە‌وه‌، له‌ زه‌مبیلەکه‌ ده‌رده‌چیت و رینگه‌یه‌کی نیو ده‌ریا بۆ خۆی ده‌گریت‌به‌ر ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾.

له‌کاتی‌کیشدا (موسا و کورە یاوه‌ره‌که‌ی) بێ‌دار ده‌بنه‌وه‌و له‌خه‌و هه‌ل‌ده‌ستن رینگه‌ی سه‌فه‌ریان گرتۆته‌وه‌ به‌رو، هەر که‌هه‌ست به‌ماندویتی و برسی‌تی ده‌که‌ن، (موسا) داوا له‌ کورەکه‌ ده‌کات که‌خۆراکی بۆ بێ‌نیت، ئەویش خیرا ماسی یه‌که‌ی به‌بیردا دیتە‌وه‌.

که‌وابوو ئەوه‌که‌سه‌ی له‌بیری چوو، کورەکه‌یه‌، نه‌ک موسا.. ئە‌ی بۆچی قورئان ئە‌م کرداری له‌بیر چوونه‌ی خستۆته‌ پال هەردووکیان؟!.

وادیاره‌ له‌مه‌دا دوو حیکمه‌ت هه‌یه‌

یه که میان: ئەمە له دەرووی (تغلیب)^(۱) ھەبە، وەك ئەوەی بڵێن: (الأبوان)، که بۆ (ابو ام/ باوك و دايك) یش بە کاردیت، یان (ال عمران) که بۆ (أبویکر) و (عمر) یش بە کاردیت. جامادام ئەم دوو کەسەش (موسا) و (کۆرە یاوەرە) ی دوو ھاوڕێی یە کترین له سەفەرە کەدا، ئەوا ھاوبەشی یە کترین له ڕینگەدا و له ھەر کردار و ڕووداویکدا، که تووشیان دیت، لەو کردارانەش، که ھاوبەشن تیایدا (لەبیرچوونەوه) یە.

دووە میان: بێگومان ئاکامی بیرچوونەوه کەو سەرەنجامە کەشی، بەسەر ھەردووکیاندا دیت، نەك تەنیا بەسەر کۆرە نەوجەوانە کە ی یاوەری (موسا) دا.. ئەو ھەبوو بەھۆی بیرچوونەوه کەو، ھەردووکیان ڕینگای ڕۆشتنیان درێژتر بۆو، ڕووداوی زیاتری ناخۆش و ماندوویتی و برسیتییان بەسەرداھات.

(۱) (تغلیب) لەزمانی عەرەبیدا لەنێو دووبیزە (لفظ) دا بە کاردیت، که یەکیکیان جێی ھەردووکیانی پێ دەگیرێتەو ئەگەر ھۆبەکی پەیوەستکردن یان تێکەڵکردن لەنێوانیان داھەبێت. یان لەنێوان واتاو مەدلولیاندا وەك وشە (ابوین) بۆ دایک و باوک (الام و الاب) یان (مشرقی) بۆ مشرق و (مغرب) یان (الاخوان) و... ھتە (وەرگیر).

"ءَاٰنَاْ غَدَاَآءَنَا"

كاتِيك (مووسا) و (كوڤه ياوهره كهى) بهرپوه رۆشتن و ناوچهى نىوان دوو دهرياكه يان به جى هيشت، هستيان به ناره حهتى و ماندووتى كرد، ئهوهبوو (مووسا) به ياوهره كهى گوت: (خۆراكه كه مان بۆ بيينه، چونكه بهراستى له م سهفه ره ماندا زۆر شه كهت و ماندووبووين): ﴿ءَاٰنَاْ غَدَاَآءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا﴾ كاتِيك بهوردى سه رنج له م ئايه ته ده دهين، ئه م خالانهى لى ده ردئين:-

۱- شياو بوونى، ته نانهت پتويستبوونى هه لگرتنى تويشووو خۆراك بۆ گهشت و سهفه ر، ئه مهش پيچه وانهى (پشت به خواجه ستن) نيه، به لكو هه ر له ده روازى پشت به خوا به ستنه كه دايه، چونكه گرته بهرى ئه و هۆكارانه يه كه خوا فه رمانى له سهريان پيمان ده كات.. سهير له وه دايه كۆمه له كه سيك له گه مژه و فريودراوان هه ن، تويشوو هه لئاگر، به بيانوى ئه وهى گوايه پيچه وانهى پشت به خواجه ستنه، خويشيان ته مبه ل و ته وزه ل و په كخه رى ئه و هۆكارانه ن كه خودا فه رمانى پتويست بوونى وه به رنان و پابه ندبوون پتوه يانى داوه.

۲- شياو بوونى خستنه كارى كه سانى دى و داوا كردنى هيئنانى خۆراك لىيان. ئه وهبوو (مووسا) داواى له كوڤه ياوهره كهى كرد، كه خۆراكى بۆ بيئيت ﴿اَتَنَا غَدَاَآءَنَا﴾ ئه مه له گه ل ئه وهش دا باشتروايه، كه مرۆڤى موسلمان هيچ شتيك له كهس داوا نه كات (سه ره راى شياو بوونى داوا كردنه كهش).

۳- شياو بوونى ئه وهى، كه مرۆڤ هه والى حاله تى خۆى (چ برسيى يان ناره حه تى و ماندووتى يه ك بيت) به كه سانى دى بگه يه نيئ، ئه مهش پيچه وانهى (باوه ردارى

به خوداو ته سلیم بوون به فهرمانی و، پشت پێ بهستنی) نیه، چونكه ئهوه تا (موسا) به كۆره یاوه ره خزمه تكاره كه ی گوتوو (به راستی ئیمه له م سه فهرده دا زۆر شه كه ت و ماندوو بووین).

٤- بێگومان (موسا) ههستی به برسیتی نه كردوو و ماندویتییشی نه دیوه ته نها دوا ی ئه و كاته نه بی ت كه له ناوچه ی پێك گه یشتنی هه ردوو ده ریا كه تی په ریون و، كه ئه م شو ئینه ش ناوچه ی بریار له سه ردرا و بوو، وه ك له فهرمووده كه ی پیغه مبه ریشدا ﷺ ها تبوو كه فهرموویه تی: ((وَلَمْ يَجِدْ مُوسَىٰ مِمَّا مِّنَ النَّاصِبِ، حَتَّىٰ جَاوَزَ الْمَكَانَ الَّذِي أَمْرَبَهُ)) ئه مه ش وه ك ئه وه وایه كه نا ره حه تی و ماندویتییه كه نیمچه سزایه کی نه ریتی له بیر چوونه وه كه بووی ت.

"وَمَا أَنسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ"

کاتیك (مووسا) - سلاوی لی بیّت- داوای خۆراکی له کورپه یاوه ره که ی کرد، کورپه کهش ماسییه برژیتراوه سورکراوه که ی بیرکه وته وه که به زیندوویی به نیو ده ریا که دا پۆشتبوو، ئه وه بوو (مووسا) پیشت داوای لی کردبوو که هه ر کاتیك ماسییه که ی لی وون ده بیّت، ده سه به جی هه والی پی بدات. جا کاتیك له خه وه هه ستان و کورپه کهش ماسییه که ی نه بینیه وه و زانی که وا لیان وون بووه، به لام له بیر ی چوو که ئه وه هه وال به (مووسا) بگه یه نیّت، هه ربۆیه ش هه ردووکیان له سه ر پۆشتن به رده وام بوون و ماوه یه کی هیئد درژیشیان بری که هه ستیان به ماندویتی ده کرد. جا کاتیك مووسا پی گوت: (خۆراکه که مان - که ماسییه برژاوه که یه - بۆ بیته، به راستی له م سه فه ره ماندا تووشی نا ره هه تی و برسیتی و بارگرا نیه ک بووین ﴿ءَاٰنَا غَدَاٰنَا لَقَدْ لَقِیْنَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا﴾ کاتیك (مووسا) ئه مه ی پی گوت، کورپه یاوه ره کهش (یوشع) له وه لامدا پی گوت: (له بیر ته کاتیك له لای گاشه به رده که وه هه واینه وه، من ماسییه که م له یاد بوو، ته نها شه یتانی ش له بیر ی برده مه وه وای لی کردم به یادم نه یه ته وه ﴿... اَرَاَیْتَ اِذْ اَوٰیْنَا اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّی نَسِیْتُ الْحَوْتَ وَمَا اَنَسٰیْنِیْهُ اِلَّا الشَّیْطٰنُ اَنْ اَذْکُرْهُ...﴾ ﴿٦٣﴾ که واته ئه وه ی خستۆته پروو که بگه ریته وه بۆلای ئه وه گاشه به رده ی که له پالیا خه وتبوون و ماسییه که شیان له لا وون کردبوو که له بیر ی چوو بوو مووسای له سه ر به بیر بینیه ته وه .. دانی به وه ش دانابوو که ماسییه که ی له وئ دا له بیر چووه و، له بیر چوونه که شی خسته پال شه یتان، وه ک

﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾ ﴿١﴾ لهه پرستهیه دا له وشه ی (انسانیه) دا پیتی (هه) هیما ی (ضمه) ی له سه ره (انسانیه) / شهیتان له بیر ی بردمه وه (جا داخۆ حیکمه ت له بوونی (ضمه) له سه ره پیتی (هه) چی بی ت؟! (ابن زنجله) له کتییی (حه القراء ات) دا گو تویه تی: (حفصی کو ری عاصم) پرسته ی (وما انسانیه) به بو ر (ضمه ی) ی سه ر (هائه که) له سه ر بنچینه ی وشه که خویندۆته وه، پریشه که شی (ضمه ی) یه، (حفص) بو یه له هیما ی (ژیره) واته: (کسه ی) ژیره هایه که وه بو (ضمه) هه مو ار (تعديل) ی کردو وه، چونکه دیویه تی که (کسه ره) کانی ژیر (انسانیه) که (پریشه ی) هایه که ش (ضمه) یه و اباشتره بی کات (به ضمه) تا کو ئاسان و هیوا ش تر بی ت له سه ر زمان وه که له وه ی له ژیره کان (کسرات) دا به رده وام بی ت. ئه وه که سه ش که (هایه که ی — به که سه ره دانابی ت) له به ر هاوسی یه تی پیتی (ی) یه له پیشیه وه، وه که چۆن بلی ت (فیه) و (علیه) ((١) ..

وه که تی بینی ده که ین (یوشعی کو ری نون) کرداری (بیرچوونه وه که) ی یه که م جاری دا وه ته پا ل خۆ ی، وه که گو تویه تی: ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ﴾ ﴿٢﴾ پاشان هۆ ی له بیر برده وه که شی خۆ ستۆته پا ل شهیتان وه که گو تویه تی .. ﴿وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ﴾ ﴿٣﴾ لهه دوو جار خسته پا له شدا هیچ جیاوازی و لیک نه چوونیک نه.

دیاره (یوشع) خۆ ی له کرداری (له بیرچوون) دانه برپوه و خۆ شی لێ به ری نه کردو وه، به لکو دانی پی دانا وه خستۆتییه پا ل خۆ ی: ﴿إِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ﴾ ﴿٤﴾ لیره دا (تاء) که ی فه رمانی (نسیت) له عه ره بی دا به (تاء) ی فاعل (بکه ر) دا ده نریت و بو (یوشع) ده که رپته وه، به مانای (انا الذي قمت بفعل النسيان، انا الذي نسيت) (من بووم کرداری بیرچوونه وه که م لێ وه شایه وه، من بووم له بیرم چوو)

جا دواى ئهوهى دانى به لهبیرچوونهوهکهدا ناوهو خستویتییه پالّ خوێ، دیاریشی کردووه که کێ وای لێ کردووه لهبیری بهجیت و ئهێ کێش کرداری لهبیربردنهکهی بهسهردا ئهنجام داوه، دیاره ئهوه ههر شهیتان بووه، بۆیه گوتویهتی: ﴿وَمَا أَنْسَيْنِي إِلَّا الشَّيْطَانُ﴾..

بێگومان شهیتان لێردها بکه (فاعل)هکهیه، (یوشع)یش کارلێکراو (مفعول به)یهکهیه، پیتی (هایهکهش) بووه به (مفعول به) و بۆ (یوشع) دهگهڕێتهوه. لهمهدا تێبینی دهکهین، که ئهوه دوو فرمان (فعل)ن، نهک یهک فرمان.. یهکهمیان: وشه سێ پیتییهکهی فرمانی (نسی)، که (یوشع) خستویتییه پالّ خوێ.

دووهمیان: وشه چوار پیتییهکهی فرمانی (انسی)، که خستویتییه پالّ (شهیتان) (انسی)ش دهخریته پالّ ئهوهکهسهی، که کاری بیربردنهوه بهسهر کهسانی تر دا دینیت، واته وایان لێ دهکات لهبیریان بهجیتهوه.

ئهمهش حهقیقهتییهکهو، شهیتان بێگومان ئهوهیه، که مرۆف دهخاته نێو دۆخی لهبیرچوونهوهی چهند شتییهکهوهو، ههر ئهویشه مرۆف بۆ بیرچوونهوه ههڵدهنیت و وای لێ دهکات شتی لهبیربهجیتهوه. وای لێ دهکات خودای پهروهردگاری بیر بهجیتهوهو، ئاینهکهی بیر بهجیتهوه، ئهکهکانی بیربهجیتهوه، تابهه رهنگهش بهناسانی بهسهریا زال بیت و، دلی داگیربکات.. بێگومان شهیتان تهنها لهکاتییکدا زهفه به مرۆف دهبات، که وهختی بیرچوونهوهیهتی، بهلام موسلمانێ بیدارو چاوساغو بهرچاوپروو ئهوه کهسهیه، که شهیتان لههیچ رایهکهوه ناتوانیت زهفه ری پێ ببات.. خودا لهمباریهوه فهرموویهتی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٍ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ﴾ (٢٠١) وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ (٢٠٢) الاعراف

واته: (بێگومان ئه‌و ئیماندارانه‌ی له‌خواترس و به‌ته‌قوا بوون، هه‌رکاتێک له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه‌ خورپه‌و خه‌یالێک به‌دلێان دا‌بێت، ده‌سه‌جێ خ‌وایان به‌ بیردێته‌وه‌و بێدارو به‌رچا‌وروون ده‌بن، برا شه‌یتانه‌کانی ئه‌م شه‌یتانه‌ش کۆمه‌کیان ده‌که‌ن له‌ گومرا‌کردنیان، به‌هۆی رازاندنه‌وه‌ی گونا‌هه‌کان له‌به‌رچا‌وانیان.. پاشان کۆل ناده‌ن و درێغی نا‌که‌ن له‌گومرایێ کردنیاندا).

بێگومان شه‌یتان له‌پشت هه‌موو له‌بیرچوونه‌وه‌یه‌که‌وه‌یه‌و هه‌ر ئه‌ویشه‌ و له‌ خه‌لکی ده‌کات شتیان له‌بیر به‌جێته‌وه‌، تۆ کاتێک شتت له‌بیر ده‌چیت ئه‌وه‌ هه‌ر شه‌یتانه‌ که‌شتی له‌بیر بردو‌ووته‌وه‌، منیش هه‌رشتی‌کم له‌بیر به‌جیت، ئه‌وه‌ شه‌یتانه‌ له‌بیری بردو‌ومه‌ته‌وه‌ ﴿فَإِنِّي لَسِيْتُ الْخُوتِ وَمَا أَنْسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾.

"سَرَبًا، و عَجَبًا"

قورئانی پیرۆز به دوو ده‌برین (تعبیر) گوزارشتی له رۆشتنی ماسییە که به نۆو ده‌ریاکه‌دا کردووه. له یه‌که‌میاندا: ﴿نَسِيًا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ له‌دوای ئەمەش: ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ لی‌رده‌دا مانای (سربا) ئەوه‌یه کاتی‌ک ماسییە که به‌ده‌ریاکه‌دا رۆشتوو، خودا پ‌یی له یه‌که‌گرتنی ئاوه‌که‌گرتوو و لی‌کی داب‌ری‌وو و نه‌یه‌یشتوو به‌دوای ماسییە که‌دا ب‌روات، ئیدی له‌دوای ماسییە که‌وه پ‌ی‌ه‌وی‌کی به‌تال له‌سه‌ر رووی ئاوه‌که‌ه‌بووه، که ئاویشی تیدانه‌بووه، ئەمەش وه‌ک تاقی‌ک بووه، وه‌ک پ‌ی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((وامسك الله عنه جرية الماء، حتى كان مثل الطاق)) واته: (خودا رۆشتنی ئاوه‌که‌ی لی‌گرت‌وه تاوه‌ک تاقی‌کی لی‌هات).

مانای (عجبا) ی‌ش ئەوه‌یه، ب‌ی‌نگومان ژیان به‌به‌ردا‌کردنه‌وه‌ی ماسییە که (که ماسییە‌کی ب‌رژین‌راوی سوور‌ک‌راوی دان‌راوی نۆو زه‌مبیلە‌یه‌ک بووه) و ده‌رچوونی‌شی له‌م زه‌مبیلە‌یه‌وه رۆشتنی به‌نۆو ده‌ریاکه‌دا و وه‌ستاندن‌ی ئاویش له‌دوایه‌وه، هه‌موو ئەم مو‌ع‌ج‌یزانه سه‌رس‌و‌ر‌مان (عجبا) و سه‌رسام‌بوونی مرۆ‌قی ده‌خ‌وا‌زن، هه‌رب‌ۆ‌یه‌ش مو‌سا و کو‌ره یاوه‌ره‌که‌ی له‌وه سه‌رسام بوون.

لی‌رده‌دا ماوه‌ته‌وه ئەوه‌ی حیکمه‌ت له‌جیا‌وا‌زی گوزارشت (نعبیر) ه‌کان له‌هه‌مان رووداو روون ب‌که‌ینه‌وه، واته ب‌و‌چی جاری‌کیان فه‌رمویه‌تی (سربا) و، جاری‌کی تریش فه‌رمویه‌تی (عجبا). وه‌لامه‌که‌ش له‌فه‌رمووده‌یه‌کی پ‌ی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ به‌دی ده‌ک‌ری‌ت، که فه‌رمویه‌تی: ((فكان للحوت سربا والموسی وقتاه عجبا)) واته:

پرووداوه بۆ ماسییەکی که (سرباً) بووه، بۆ موساوا یاوهره کهشی (محجیباً) بووه رازو نهئینی جیاوازی گوزارشته کهش له ههر دوو وشه کهدا ئه و لایه نهیه که تهعبیره قورئانیه که سه رنجی لی داوه و، ئه و گۆشه یه شه که له نیویه وه بۆ چیرۆکه کی روانیوه، چونکه له جاری یه کهمدا له گۆشه ی ماسییە که وه بۆ پرووداوه که ی روانیوه سه رنجی له جم و جوولی ماسییە که له ده ریا کهدا داوه فهرموویه تی: ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾، به لام له جاری دووه مدا له گۆشه ی موساوا کوپه یاوهره که یه وه بۆ پرووداوه که ی روانیوه شوینه واری جم و جوولی ماسییە که ی له سه ر ده روون و ههستی موساوا کوپه یاوهره که ی به دیی کردووه، بینگومان ئه وانیش ههر دووکیان سه ریان له جم و جوولی ماسییە که سوپماوه، ههر بویه ش فهرموویه تی: ﴿وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾.

لیره شدا ئاماژه ده که یه بۆ ئه و کاره سه رسوپه ئنه ی که جم و جوولی ماسییە که و گیان به به ردرا کرد نه وه ی به رای کردووه، سه رچاوه ی ئه مه ش نکوولی کردن و سه یر لی هاتنیان نه بووه، چونکه موساوا کوپه یاوهره کهش باوه رپیان به توانای خودا له سه ر زیندوو کرد نه وه به دیی هینانی موعجیزه کان هه بووه، به لام سه رچاوه ی ئه مه، هیزی سه رسوپه ئناندن پرووداوه کتوپرپیه که و، پیه ئالوده بوون و کارلیک بوونیه تی به و پرووداوه.

"ناشتی له کوئی ئه م زهوییه ی تۆ دایه"

کاتیک (یوشع) ی یاوه ری (موسا) هه والی له بیرچوونه وه ی ماسییە که ی به (موسا) راگهیاندو، داوای گه رانه وه یانی بۆ لای به رده زله که لیکرد، (موسا) ش پیی گوت: (ئا ئه وه بوو مه بهستی ئیمه / ذلك ما كنا نبغي). ئیدی به ریی خویندا رۆشتنه وه و، ئاسه واری رۆشتنی پیشوویان له گه رانه وه دا گرته به رو، به سه ر شوین

پتيه كانى خوياندا دهچونوهه، نهمهش ماناي نهم راستيهه، كه خوا فهرموويه تى:
﴿فَارْتَدَّ عَلَىٰ آثَارِهِمَا﴾. دهشيت له مه وه ناماژيه كه بو گرنگي گيرانه وهى چيروك و
بو چونيه تى گيرانه وهو شياو بوونيشى بكهين.

جا کاتیک گه‌یشتنه ناوچه‌ی پی‌یک‌گه‌یشتنی نیوان دوو ده‌ریاکه‌و لایان دایه پال
به‌رده زله‌که، به‌نده‌یه‌که له به‌نده‌کاغان (عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا) یان بینى، وه‌ک
پینعه‌مبه‌ری خوداش ﷺ فرموویه‌تی: (دیتیان ئه‌وه خدره‌و پۆشاکه‌کى له‌خۆى
ئالاندوه‌و له‌سه‌ر پشت که‌وتوه‌و) (مووسا) سلاوى لی‌کردو، (خدر) یش کراسه‌کى
له‌سه‌ر پوخسارى خۆى لاداو گوتى: (وعليک السلام).. هه‌روه‌ها (خدر) سه‌رى
سو‌رما له‌ پیاوی‌ک، که‌ له‌و ولاته‌دا سه‌لامى لی‌ده‌کات ((چونکه‌ سه‌لام‌و
سلاو‌کردنى ئیماندارانه‌که‌ له‌ به‌نه‌رته‌و ریشه‌ی ناشتى و براهه‌تییه‌وه‌یه‌) له‌نیو
خه‌لکى ئه‌و ولاته‌دا نه‌ما‌بوو، هه‌ر بۆیه‌ش دواى وه‌لامى سه‌لامه‌کى به‌ (مووسا) ی
گوت: (ناشتى له‌کۆبى ئه‌م زه‌ویه‌ته‌ دایه‌)؟

ئەم پرسیارەى (خدر) ئاتاجى بە ھەلۆیستەيەك ھەيە، چونكە وەلامەكەى وەك ئەوہ وایە، كە (خدر) سەرسام بیٹ كاتیك لە كەسێك سەلام دەبیسیٹ. ئەمەش لەوانەيە ھۆیەكەى لەبەر نەبوونی ئیمانداران بوویٹ لەو جێگەيەدا.. ئیدی ئاگاداری ئەوہش نەبووہ كەوا (مووسا) بەتایيەتى پۆلاى ئەم ھاتیبت.

به‌لام ئيمه لهم پرسياره‌ی خردا مه‌سه‌له‌یه‌کی دوورترو به‌رفراوانترو قوولتری لی
 نیده‌گه‌ین، ئه‌مه‌ش وه‌ك ئه‌وه‌ وایه مه‌به‌ستی هه‌موو سه‌ره‌مه‌ینی ئه‌و رۆژگاره
 بووبیت، به‌لكو هه‌ر ده‌بیّت ناكوکی و ململانی و به‌ره‌ره‌کانی و به‌ره‌نگاری له‌سه‌ر
 پرووی زه‌وی له‌نیوان خه‌لكیدا مبینیت، میژووش بو‌ی گیراوینه‌ته‌وه، که هه‌یچ
 ماوه‌یه‌ك له‌ ماوه‌کانی میژوو له‌ جه‌نگو ئاشووب به‌ده‌رنه‌بووه، که لی‌ره‌و له‌و‌ی
 له‌سه‌ر زه‌وی پروویداوه. ئه‌م جه‌نگانه لهم سه‌رده‌مه تازه‌یه‌ی ئیستاشماندا پرووه
 زیاده‌بون و توندترو به‌رفراوانترو.. گشت خوینه‌ریکی رۆژنامه‌و گو‌فاره‌کانیش،

همیشه چاوی ده که ویت به هه واله کانی ناکۆکی و کوشتار، که له هه موو ژماره یه کی تازه ی ئه و بلا و کراوانه دا هه یه، هه ر گو یگر یکی هۆیه کانی تری را که یاندنیش، چ له که ناله کانی بیستن یان بینراوه وه به رده وام گو یی له هه والی کوشتار و جهنگه خو یناوییه کانه، هه ر ئه مه شه سروهی ئاماژه بو کراوی خودا، که له باره یه وه فه رموویه تی:

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ (١١٨) ﴿إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ...﴾ (١١٩) هود، واته: ئه گه ر خودای پهروه ردگارت خواستی له سه ر بوا یه هه موو خه لکی سه رزه ویی ده کرد به یه که نه ته وه و کو مه ل، به لام به رده وام (خه لکی) دژ به یه که و لی که جیاوازن، مه گه ر ئه وانیه ی، که به هۆی په حم و به زه یی پهروه ردگارت وه ئاسووده و سه ربه رزن، خوداش هه ر بو ئه و مه به ستی به به ره کانیه ی نیوان هه ق و ناهه ق خو لقاندوونی).

ههروه ها خودای پهروه ردگار فه رموویه تی: ﴿...وَلَوْ لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ (البقرة ٢٥١) واته: (خو ئه گه ر خودا هه ندیک که سی له خه لکی به هه ندیک ی تریان له ناونه بات و جهنگ و ناکۆکی له نیوانیان دانه بیست، ئه وا زه وی به هۆی ئه و کو مه ل هه سته مکارانه وه ده شیوا و په رده بوو له خراپه و تاوان و زۆرداری). ئه م واتایانه ش سروهی په سیار کردنه که ی (خدری که یاندووه، که به زمانی عه ره بی وه که له فه رمووده که ی پیغه مبه ری خودا ﷺ هاتووه ((وَأَتَى بِأَرْضِكَ السَّلام)) ناشتی و سه لام له کو ی ی ئه م زه وییه ی تۆدایه؟ له زمانی عه ره بیشدا وشه ی (آت ی) بو به دوور گرتنه (للاستبعاد) به مانای به دیی هاتنی ناشتی له سه ر ږووی ئه م زه وی یه به دوور ده گیریت).

"عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا"

قورئانی پیرۆز وهسفی (خدری به ﴿عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا﴾ بهندهیهك له بهنده کافان) کردوو که له فهرمایشته کهی خوادا هاتوو.. دانانی وهسفی بهندایهتی له لایهن خوداوه، مانای (لای دابرینی پیغه مبه ریتی له (خدر)) ناگهیه نیت، هیچ لیک نه چوونیکیش له نیوان ههردوو وهسفی (بهندهی خودا) و (پیغه مبه ری خودا) دانیه. جی ی باسه پیشتریش ئه وه مان یه کلا کرده وه که (خدر) پیغه مبه ریک بووه.

بیگومان بهندایهتی (عبودیه) بۆ خودا دیارترین پڕوالته و ئاکاری پیغه مبه ریتییه. پیغه مبه ران زۆرترین کاری بهندایهتی و خواپه رستییان له نیو خه لکیدا هه بووه، چونکه ئه وان زانترینی خه لکی بوون له ناسینی پله و پایه ی خودا و ئهرکی پتویست به رامبه ر خودا، له نیو خه لکیشدا له هه موویان زیاتر سوپاسگوزارو شواکر نه بژی ری خودا بوون له سه ر نیعمه ته کانی خودا. خوداش چه ندین پیغه مبه ری به ریزی خۆی به ئاکاری بهندایهتی (عبودیه) وه سف کردوو بۆ نمونه له باره ی (نوح) وه - سلاوی لای بیت - فهرموویه تی: ﴿ذُرِّيَّةَ مَن حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ (٣) الإسراء. واته: (جگه له (بنو اسرائیل) که نه وه ی (نیسرائیلن) نه وه ی ئه و که سه انه شن که له که شتییه که دا له گه ل (نوح) دا هه لمان گرتن و رزگارمان کردن، تا کو سوپاسگوزاری خودابن، چونکه به راستی (نوح) بهندهیه کی سوپاسگوزاری خودا بووه).

له وهسفی بهندایهتی پیغه مبه ریشدا ﷺ فهرموویه تی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ

مِنْ أَيْنُنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ (الإسراء)، واته: (پاکی و بیگهاردی و بێ کهم و کوپی بۆ ئه و خوایهی که شهوڕهویی له بهشینکی کهمدا به (بهنده) ی خۆی کرد). ههروهها قورئانی پیرۆز له زۆر جیگهدا وشه ی (عُباد/بهنده کان) بۆ ئه و کهسه ئیماندارانه به کار دێنیت، که باوهریان به خودا هیناوه، وشه ی (عبید/ کۆیله کان)یش بۆ ئه و کهسه کافرا نه به کار دێنیت، که باوهریان به خودا نه هیناوه.

"له نیوان رهحمهت و عیلم دا"

قورئان ئه وهی پوون کردۆته وه که خودا رهحمهت و عیلمی له لایه ن خۆیه وه به (خدر) به خشیوه: ﴿ءَايَتُهُ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَعَلَمَنَّهُ مِّنْ لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ له ئاماژه جوانهکانی ئهم راستیه دا ئه وهیه، که بێگومان سۆزو بهزهیی (رهحمهت) له خودا وه ده دریت به بهنده، ئهمهش چونکه له و بهخشینهیه، که راسته وخۆ له خودا وهیه و به سه ر ئه و که سه دا ده رپۆیت و وای لی ده کات له خۆشی و به خته وه ریدا بژی.

به لام زانست (عیلم) به شیوازی فیربوون له خودا وه ده ست بهنده ده که ویت، واته چونکه ئاتاجی به هه ولدان و خۆفیر کردن و به ده سه تھینان و تیکۆشان ههیه، جا ئه گه ر مروؤ له گه ل زانستدا کار لیک نه کات و کاری له سه ر نه کات و هه ولی به ده ست هینانی نه دات، ئه و هه یچی لی وه ده سگیر نابیت. ههروهها له ئاماژه و پهنده شیرینهکانی ئهم پرستهیه دا ئه وهش ههیه، که بێگومان رهحمهت و بهزهیی که له خودا وهیه ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا﴾ به لام زانسته، که (العلم) له لای خودایه ﴿وَعَلَّمَنَّهُ مِّنْ لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ له پرسته که دا جیاوازی نیوان (عِندِنَا) و (مِنْ لَّدُنَّا) کراوه..

له مبارهیهوه، ئیمام (راغبی اصفهانی) گوتویهتی: ((لَدُنَّ) له (عند) تاییهتیه، چونکه مانای دهست پێکردنی کاریکه که کۆتاییهکی ههیه، وهك ئهوهی بلیت: (أَقَمْتُ عِنْدَهُ مِنْ لَدُنْ طُلُوعِ الشَّمْسِ إِلَى غُرُوبِهَا) من له سه‌ره‌تای هه‌ڵاتنی خۆره‌وه تا ئاوا بوونی له‌لای ئه‌و كه‌سه‌بووم) لێره‌شدا وشه‌ی (لَدُنْ) له‌ جیگه‌ی کۆتایی فه‌رمانه‌كه‌وه‌ داده‌نریت. هه‌روه‌ها (لَدُنْ) له‌ کاتی گێڕانه‌وه‌ی هه‌واڵێکدا له‌ جیگه‌ی (عند) دا داده‌نریت، وهك ئه‌وه‌ی بلیت: (اَصْبَحْتُ عِنْدَهُ مَالًا، وَلَدَنَهُ مَالًا) هه‌ندێك له‌ زانایان گوتویه‌نه: ئامرازی (لَدُنْ) فراوانترو تاییه‌تیه‌ له‌ (عند) ^(١).

به‌پێی وته‌ی (راغبی اصفهانی)، ئامرازی (لَدُنْ) له‌ (عند) تاییه‌تیه‌ترو ره‌وان تر. ئه‌ی بۆچی خودا به‌ (لَدُنْ) گوزارشتی له‌ زانست کردووه‌؟ له‌رووی به‌راوردیه‌وه‌، ئه‌گه‌ر بپروانین بۆ (ره‌حه‌مه‌ت) و (عیلم) ده‌بینین ره‌حه‌مه‌ت له‌ عیلم گشتگیرتره‌، بۆ ئه‌وه‌ (ره‌حه‌مه‌ت) له‌خوداوه‌ بۆ سه‌رحه‌م دروستکراوانیتی.. هیچ ژیانیکیش به‌بێ ره‌حه‌مه‌تی خودا بۆ مه‌خلووقێك نیه‌، هه‌روه‌ها ره‌حه‌مه‌تی بۆ سه‌رحه‌م گرۆی ئاده‌مییه‌ هه‌یه‌ به‌ موسلمان و کافره‌وه‌، ده‌ناگه‌ر ره‌حه‌مه‌تی خودا نه‌بایه‌ نه‌ده‌ژیان.. به‌لام زانست و عیلم و هودا نایه‌خشیت له‌ هه‌موو مه‌خلووقێك. هه‌روه‌ها به‌ هه‌موو مرؤقیکیشی نه‌به‌خشیوه‌، به‌تاییه‌تیش گه‌ر زانسته‌که‌ زانستیکی تاییه‌تی خودایی بیت، وهك ئه‌و زانسته‌ی، که‌ خودا فی‌ری (خدر)ی کردووه‌. هه‌ر بۆیه‌ش به‌هۆی گشتگیری و شمولیه‌تی (ره‌حه‌مه‌تی)یه‌وه‌ خودا به‌ ئامرازی گشتیی (عند) گوزارشتی لی کردووه‌. به‌لام به‌هۆی تاییه‌تیاری (زانست)ه‌وه‌، خودا به‌ ئامرازی تاییه‌ت (لَدُنْ) گوزارشتی لی کردووه‌. (خوداش هه‌رخۆی زانایه‌ له‌م ڕوه‌وه‌) له‌ وه‌سفکردنی زانسته‌که‌ی (خدر) دا به‌وه‌ی، که‌ له‌ خوداوه‌یه‌، ئاماژه‌یه‌کی سرووش به‌خش بۆ (موسا) به‌دی ده‌که‌ین له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی، که‌ بێگومان کرداره‌کانی (خدر) راست و دروست و راستپێک بوون، چونکه‌ ده‌ره‌نجامی ئه‌و زانسته‌ تاییه‌تییه‌ بوون، که‌ له‌لای خوداوه‌ پێی دراوه‌.

بهلام حهزده كهين ههلويستيهك بكهين لهئاست حيكهتي پيشخستنى
 (رهحمهت) و دانانى لهپيش (عيلم) دا: ﴿ءَاٰتَيْتُهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا
 عِلْمًا﴾ ئهى داخۆ پهيوهندى نيوان (رهحمهت) و (عيلم) چى بىت و بوچى رهحمهت
 خراوته پيش؟ بىگومان رهحمهت ئه و بنچينهيهيه، كه پيش دهكهويت و، ئه و كهش و
 ژينگه شياوه شه بو سوودمه ندبوونى زانست و خيرو بهر كه ته كهى.. جا ئه گهر
 رهحمهت له زانست دامالريت و نه كه وىته پيش زانسته وه، نه بىته هيچ دهستپيك و
 بناغيهك بو، ئه و زانست ده بىته شهرو ويرانه و كاوول بوون. له بهر ئه م واتايه
 رهحمهت خراوته پيش زانست. زانسته كهى (خدر) يش ئاويتهى (رهحمهت) بوو.
 رهحمهت كهش زه مينيه كى گونجاو بوو بو و رهنگدان وهى له گه لدا هه بوو، له ويوهش
 گه شهى كرد، بويهش زانسته كهى به سوود و چاك و پيرۆزو به پيس بوو.. ههر به و
 زانسته شى پا پوره كهى له زه وت كردن پاراست و بو هه ژاره كانى هيشت وه.. ههر به و
 زانسته بوو كه دايك و باوكه كهى له كوره كافه كهيان رزگار كرد به و ئوميد دهى خودا
 به كورپكى ئيماندار بويان قهره بوو بكاته وه.. پاشان ههر به و زانسته شى بوو
 ديوارى ههردوو كوره ههتيوه كهى بنيات نايه وه به مهش گه نجينه كهى بو پاراستن.
 (خدر) له كاتيكا ئه م كارانهى ئه نجام ددها، كه به زانسته كهيه وه رهحمهتى پى درابوو،
 زانسته كه شى به و رهحمه ته وه ليكنرابوو.. ئه و كه سانهى، كه (خدر و موساش) له و
 سه فه رهياندا دي بوويان ههر به هره مه ندى ئه و رهحمه تهى نيو زانسته كهى (خدر)
 بوون. نمونهى ئه م رهحمه ته له زانسته كانى موسلمانانيشدا هه بووه، ئه وه بوو هه موو
 جو ره زانستپكيان ئاويتهى رهحمهت بوو و كارليكو كاردانه وهى تيدا هه بوو.. بويه
 سوودى به موسلمانان گهيانندو سوودى به گه لانى تريش گهيانند.

بهلام خو ئه گهر رهحمهت له (عيلم) دامالريت و، رهحمهتى نه خريته پيش و
 كارليكو ئاويتهى نه بىت، ئه و زانستپكى زيان به خش وه شه ر خوازو خراب و
 ويرانكارو مالكو و لكارو پيس ده بىت.. به راستى ئه م وه سفه به سهر زانسته
 هاوچه ركه كانى خو رئاواييه كاندا ده چه سپيت.

راسته ئهوان زانستیان ههیهو، پیشکهوتنی زانستیان ههیهو، گهیشتونهته چهند ئاستیکی وهها، که لهوهوپیش بهخهیاڵی گهلانی پیش خویاندا نهدههات.. راسته ئهوان چهندان لقو پۆیان له زانستهکانیان بۆ تهوهو، ههمههرهنگی و ههمه چهشنهییسی تیکهوتوهو هیچ بواریک لهبوارهکانی ژیاپیان نههیشتوتهوه، که پهلی بۆ نههاون.. بهلام ئهو ههموو زانست و داهینراوو پیشهسازی و دۆزینهوانهپیان بوونهته بهلا لهسههراوهنهکانیان و لهسههراوهکهسانی تریش، چونکه لهبوارهکانی ویرانکردن و کاولکاری و ستهمکاری و شیواندن و دهسدریژیدا بهکاریان دینن.. مروڤایهتیش بههۆی ئهو زانستانهوه تووشی بهدهختی و مهینهتی و گرفتیی ئالۆزو نهخۆشی و زیانیکی زۆر بوون. هههکهسیکیش گومانی لهم وتهیهمان ههیه، باپیمان بلیت، که ئایا چهکی تهۆمی و ناوکی و ئهلیکترۆنی بۆ سوودی جیهان، یان بۆ زیان گهپاندن به جیهان بهرههم هینراون؟!

ئایا بۆمه ئهتۆمیههکان ههردوو شاری (هیرۆشیم) و (ناکازاکی)یان پرگارکرد، یان ویران کرد؟! ئهئایا چهکه پیشکهوتوهو میکروبییهکان لهجدهنگی جیهانیدا چییان کرد؟

ئهئای داخۆ بۆمهکانی (ناپالم) و بۆمه هیئشوویییهکان و فسفۆرییهکانیش چی له قوربانییهکان دهکهن؟ ئهئایا چهکه کیمیاییهکان چ کارهساتیک له جدهنگهکاندا بهرپا دهکهن؟!

ئهئای داخۆ چهند کۆگای نهپینی لهلای دهولهته تاوانبارهکان ههیه، وهک کۆگا (مخزن)ی چهکه کوشندهکانی (خۆرهیی) و (میکروبی) و (دهردهکوشندهکانی وهک شیرپهههه و کۆلیرا)و، لهدواپیش دا ئهو دهردی ئایدزی، که له کۆمپانیاکاندا سازو ئامادهپیان کردوه تاکو بهسههراپیاناندا بلایانکهنهوه، لهکاتیکدا جدهنگ و کوشتاریان لهدهژ دهگیرن. بیگومان چهکه نوئییه کیمیایی و خۆرهیی (جرثومی)یهکان پیسترین و چهپهلهترین و بیئرخترینی ئهو نمونانهن، که زانستی

مالکاولکاری مروّفایه تی پێی گه‌یشتوووه، له ئاکامی ئه‌و زیره‌کییه شه‌یتانیه ره‌ش و کینه به‌رانه‌یه‌وه پێی گه‌یشتوووه که دژی ره‌وتی ژیا‌نی مروّفایه‌تین. له‌به‌ر ره‌وشنایی ئه‌م ره‌وونکردنه‌وه‌یه‌دا په‌ی به‌ لایه‌کی حیکمه‌تی دانانی (ره‌حه‌مه‌ت) له‌پێش (عیلم) دا ده‌به‌ین که له‌ فه‌رمایشته‌که‌ی خوا‌دا هاتبوو: ﴿أَلَيْسَ لَهُ رَحْمَةٌ مِّنْ عِندِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾.

هه‌رله‌به‌ر ره‌وشنایی ئه‌م ره‌وونشکردنه‌وه‌یه‌شدا ده‌رك به‌گرنگی تی‌که‌ل‌کردنی زانست به‌ره‌حه‌مه‌ت و (زیاد‌کردنی ره‌گه‌زی ره‌وشتمه‌ندیی بۆ سه‌ری)‌یشی ده‌که‌ین، تا‌کو ببێته‌ زانستی‌کی به‌سوود و په‌رۆزو غه‌رقی ره‌حه‌مه‌ت.

"ره‌هتاری جوان له‌ خواستنی زانست دا"

کاتیک (مووسا) - سلاوی لی بیّت - به‌دیداری (خدر) گه‌یشت، خدر (سلاوی لی بیّت) پێی گووت: (تۆ زانستی‌کی وه‌ها‌ت له‌ زانستی خودا له‌لایه‌ که‌خودا خۆی فی‌ری کردوویت و که‌ من نایزانم، منیش زانستی‌کی وه‌هام له‌ زانستی خودا له‌لایه‌ که‌ خودا خۆی فی‌ری کردووم و که‌ تۆ نایزانی. (مووسا) پێی گووت: (ئایا ده‌هیلێت دوات که‌وم تا‌کو له‌و زانسته‌ی که‌ فی‌ری کراویت منیش فی‌رکه‌یت؟ ﴿هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَ مِنَّمَا عَلَّمْتُ رُشْدًا﴾).

سه‌ره‌تا له‌و وته‌یه‌ی (خدر) دا که‌ به‌ (مووسا) ی گو‌تووه ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێت که‌هیچ که‌سی‌ک هه‌موو زانستی‌کی له‌لانیه‌و تاییه‌ندی هه‌موو بواری‌کی نیه‌. چون‌که ئه‌وه‌تا (مووسا) ی پێغه‌مبه‌ری به‌رپێزی خودا (سلاوی خودای لی بیّت) هه‌ندی‌ک مه‌سه‌له‌ نازانی‌ت. هه‌روه‌ها (خدر) یش که‌ پێغه‌مبه‌ری‌کی به‌رپێزی خودایه‌ - سلاوی خودای لی بیّت - هه‌ندی‌ک مه‌سه‌له‌ی دی نازانی‌ت. هه‌ریه‌ که‌ له‌م دوانه‌ش زانستی‌کی له‌لایه‌ که‌ خودا فی‌ری کردووه‌و، به‌لام هه‌مان زانستی فی‌ری ئه‌وی تر نه‌کردووه

(خدر) یش ویستوویه تی ئەم راستی یه، به (مووسا) بگهیه نیّت.. بۆیه کاتیك سواری پاپۆره که ده بن، چۆله که یه که هاتوووه که وتۆته سهر لیواری دیواری پاپۆره که، ئینجا به دهنوکی خۆی جاریکیا، یان دوو جار داویتی له ئاوی ده ریا که، (خدر) یش ئەمهی کردۆته نمونه یه که به (مووسا) ی گوتوووه: (ئهی مووسا راده ی که میی زانستی من و زانستی تۆ له ئاست زانستی خوادا هینده ی جی دهنوکی ئەو چۆله که یه یه له ئاست رووبه ری ده ریا که دا).

که وابوو هه موو زانسته مرویییه کان به بهر وارد له گه ل زانستی خوادا هه ر زۆر که من بۆیه ش خودا فه رموو یه تی: ﴿... وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (٨٥) الإسرائ، واته: (ئیه ئهی گرو ی ئاده میی هیچ شتیکی ئەوتۆتان له زانست پی نه دراوه ته نها شتیکی که م نه ییّت).
شاعیریکیش گوتوو یه تی:

فقل لمن يدعي في العلم معرفة حفظت شيئا وغابت عنك اشياء

واته: (به و که سه بلێ که (ئیدیدیعی زانیارییه که له نیۆ زانستدا ده کات): تۆ شتیکت زانیوه له کاتی که دا چهنده ها شتی ترت لی بزربووه).

به لām له وته که ی مووسا شدا ﴿... هَلْ أَتَبِعَكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا﴾ (٦٦) الکهف دوو مه سه له وه رده گرین:-

مه سه له ی یه که م:

ئه ده بو ره فتاری جوان له خواستنی زانست و، ئاکاری بهرز له ده برپین و دواندنی که سیکی زانادا، ئەوه بوو (مووسا) به شیوازی پرسیار به (خدر) ی گوتبوو، "ئایا ده هیلیت دوات که م/ اهل اتبعك؟ واته به م شیوازه ناسکه و به و ئەده بی

پرسیارکردن و داوای سۆزو بهزهیییه جوانه.. کهوابوو که دهلیت (من دوات دهکهوم) بهمانای (من شوینکهوتووی تۆم، نهک هاوشانی تۆو نهک خۆم بهزانا بزانی لهناست تودا.. کاتیك دواشت دهکهوم بۆ ئامانجیکه. ههروهها سهفهرم بۆ لای تۆو سهفهرم لهگهڵ تۆشدا ههر بۆ ئامانجیکه.. ئهوهیه لیتهوه فیرم.. زانست لی وهربگرم:-

﴿عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِمَا عَلَّمْتَ﴾ بۆ ئهوهی فیرمکهیت لهو زاستهی که فیری کراویت) کاتیك زانست لهگهڵ ئهدهبدا داوا دهکریت ئهوا باش و بهسوود دهییت، بهلام کاتیك زانست بهبی ئهدهب داوا دهکریت ئهوا زهرهرمهند دهییت، چ بۆ خاوهنه داواکارهکی و چ بۆ کهسانی تریش ههندیك له خویندکارانی زانست ئهدهبی فیرخوازیی لهدهست دهدهن، بۆ ئهونه گهر کهسیکیان بابهتیك یان دوو بابهتی خویند، یان فرمودهیهک، یان دوو فرمودهی لهبهرکرد، ئیدی خۆی به زانییهکی کۆششکار (مجتهد) دادهنیت، که پێویسته به پهنجه ئاماژهی بۆ بکهن، ئینجا خۆی به زانییهک له سهروی زانیانهوه دادهنیت و لهسهر حسابی ئهوان دهردهکهویت و، کار بۆ بهکهم دانانیان و سهزرهشتکردنیان دهکات.

ههرکهسییکیش ئهدهبی خواست و داواکاریی زانست قهدهغه بکات، ئهوه دیاره زانست قهدهغه دهکات و، بهم پێیه ههموو خێرو چاکهیهکیش قهدهغه دهکات. باشترین کتیبیش دهبارهی رهفتاری جوان له خواستنی زانستدا کتیبی (تذکره السامع والمتکلم فی آداب العالم والمتعلم) ی (ابن جماعه)یه..

مهسهلهی دووهم:

مهبهست له خواستنی زانست و فیرخوازی یه، بهدهست هیئانی ژیری و تیگهیهشتنه ﴿عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِمَا عَلَّمْتَ﴾ له پرستهکهدا (اعراب) ی (رشداً) به رێزمانی عهرهبی (تمییز)ه، (تمییز)یش ئهوهیه، که شتهکان لهیهک جیادهکاتهوه.

پېښېدنه پېرمان (نحو) بڼه گېر بڼ شېکردنه وهى مه بهسته كه و هك
 نامرازو كه ره سه يه ك بڼ دهره ينانى هه نديك و اتاو ده لاله ت و سه رنجى جوان له
 پېكهاته ي پروانېڅې قورنانه وه. بېگومان (موسا) - سلاوى لى بېت - به وشه ي
 (رشد) مه به ست و نامانجى خو ي له خواستنى زانسته كه دا دهره خات.. واته نه و
 ده يه وېت فيرى ژيرى بېت. ده يه وېت فيرييت تاكو بېتته كه سيكي ژيرو
 پېگه يشتوو و نه و زانسته به سوود و راسته ش فيرييت كه ژيريى و عه قل و
 تيگه يشتنى ليوه به دى ده كات و، وى لى ده كات كه به عه قل و ژيري يوه مامه له
 له گه ل خه لكى دابكات و هر واش له نيويان دا بڼ.

هه نديك له خو يندكارانى زانست ته نها فيريوون ده كه نه نيازو هيوايه ك،
 ده يانه وېت فيرى زانست بن تابن به زاناو خو ينده وارو، ئيدى دروشمى (فيريوون هه ربو
 فيريوون و زانست هه ربو زانست) به ركه نه وه.. به لام به سه ره اته كه ي (موسا) فيرى
 نه و ه يان ده كات كه خواستنى زانست و كارى فير بوونى زانست بكه نه نامرازيك بڼ
 گه يشتن و به نيازى پاك، نه و يش پيدا كړدى ژيري و تى شگه يشتن و به ديه ينانى.

پاشان ئيمه ده بينن هه نديك له خوازيارانى زانست نه و زانسته فير ده بن كه
 تاكامى خراپه و زهره مهنديى يان هه يه، ياخود بو مروؤ تاكاره ناشيرينه كان و سيفه ته
 دزيوه كان هه لده نيټ، يان هه نديك له و فيرخوازانه فيرى زانسته بى نرخ و كه م بايه خ و
 بى به هاكان ده بن و بريكي زور له مال و كات و به هره و زه و تواناكانيان تيا به فيرو
 ده دن. ده نا توخودا به راستى پيم بللى چ ژيري و عه قلتيك له فيريوونى
 موسيقاوگورانيده هه يه (واته گورانيه سه يرو سه مه ره كانى نه مرو)؟ نه ي چ ژيري و
 عه قلتيك له فيريوونى سه ماو نيگاركي شان و په يكه رتاشى و نواندندا هه يه؟ زانستى
 به سوود نه وه يه كه ژيري و بيروپراى جوان بخاته وه و نه وساش ده بېتته نه و دره خته
 خوش و پيروزه ي كه به رو بوومى خوش و به سوود ده گريټ و، بو كارى باش و
 هه لس و كه وتى جوان مل ده نيټ.

"لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا"

(خدر) لهوه لایمی (مووسا) دا - سلاویان لی بیئت - که داوای هاوړی یه تی سه فهره که ی لیکرد، پیی گوت: (ئهی مووسا تو له سهر کرداره کانی من له کاتی سه فهردا ناتوانیت ئارام بگریت) ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بینگومان (خدر) هه والی ئه وهی به (مووسا) داوه که ئه ناتوانیت ئارام له سهر یاوه ریکردنی و له گه لدا پویشتنی بگریت.. ئه مهشی به (نه توانین) بو دهر پریوه.. بینگومان جیاوازی هیه له نیوان ئه وهی گهر بیگوتبایه (انک لن تصبر معی) و له نیوان ئه وهی، که پیی گوتوه: ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ دیاره له وتهی یه که مدا، واته گهر بیگوتبایه: (انک لن تصبر معی) ئهم وتهیه ته نها نکوولی کردنه له ئارامگرتن، که به هیچ شیوه یه که توانای تیدانیه.

له وتهی دووه مدا، که گوتویه تی ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾. ئه وهی بو پوونکردو ته وه، که وا (مووسا) هه ولی زوړیش ده دات بو ئارامگرتن له سهر کرده وه کانی و خویشی له سهر ئارامگرتن راده هی نیئت، که چی و پرای ئه مهش ناتوانیت دان به خوئی دابگریت و له سهر کرده وه کانی نه یه ته ده نگ.. بینگومان (خدر) ئهم مهسه له یی چهند جارێک به چهند دووپات کردنه وه یه که بو (مووسا) پوون کردو ته وه.. با یه که یه که وشه کانی رسته ی (انک لن تصبر معی) شی بکهینه وه:-

- له (إِنَّكَ) دا (ان): پیتی دووپات کردنه وه حرف (توکید) و (نصب) یشه.

- (لَنْ): پیتی نکوولی کردنی ره هاو جهخت له سهر کراری هه می شه ییه، که ههر گیز وا نابیت.

- نَسْتَطِيعَ: تواناداری (استطاعة) کهش هەر نکوولێ لیکراوه، نهك خودی ئارامگرتنه که.

- به مانای بیگومان مووسا، ههولدهات و خۆیشی ماندوو دهکات و ههچى له ههول و تهقهلالايدايه، دواى ئارامگرتندا دهخاته گه... که چى له گهڵ ئهوهشدا ناتوانیّت (ههركيز ناتوانیّت).

-(مَعِيَ) دیاریکردنی ئەم وشەیه‌ش سرووشتی ئەو ئاماژەیه ده‌به‌خشیّت که (مووسا) ده‌سته‌وسان ده‌بیّت له ئارام گرتن له‌گه‌ڵیدا (له‌گه‌ڵ خدردا).. له‌مه‌شدا (وێرای ئەوه‌ی به‌رهه‌لستی تێدایه) متمانه‌دان و دل‌نیاکردنه‌وه‌یه‌کی بۆ (مووسا) تێدایه، که دیاره (خدر) نایه‌وێت وزه‌و توانای (مووسا) له‌سه‌ر ئارام گرتن و دان به‌خۆدا گران به‌که‌م بگرێت. بیگومان (مووسا) له‌گه‌ڵ که‌سانی تری (غه‌یری خدردا) ئارام ده‌گرێت. به‌لام شکستی و ده‌سته‌وساون بوونی له‌ مه‌سه‌له‌ی ئارامگرتندا، ئەوه‌ ته‌نها له‌گه‌ڵ (خدر)دا واده‌بیّت که ناتوانیّت ئارام له‌سه‌ر کاره‌کانی بگرێت.

"وَكَيْفَ تَصْبِرُ" وَلَيْكِدَانَهُوَي دەر ووناسی

وادیاره موسا- سلاوی لی بیت - تووشی سهرسورمان و واق وړمانیک بووه، چونکه ئاخر چۆن (خدر) به سووربوونه وه بهر هه لستیی ده کات له سهر ئارام نه گرتنه کەى، بهو شته دووپات کراوانهش جه ختی له سهر بۆ ده کاته وه؟! ئه ی چۆن زانیویه تی و کى هه والی پیداه له سهر ئه وه، گوايه (موسا) ئه وپه ری هه ول و کۆشی خوی بۆ ئارام گرتن ده خاته گهړو، که چی شکستیش دینیت ..

پاساویکی خدر له مړووه بۆ موسا ئه وه بوو، که پئی گوتبوو: ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ ئاخر تۆ چۆن ئارام له سهر کرداریک ده گریت، که پېشتر هیه هه وال و زانیاری و عیلمیکت له سهری نه بووه؟! له فه رمووده کانی پېغه مبه ریشدا ﷺ واهاتوه، که (خدر) پئی گوتوه: (ئاخر تۆ چۆن ئارام له سهر کرداریک ده گریت، که هه والیکت له سهری پی رانه گه یه تراوه، من فه رمانم به ئیشیک پیکراوه، که ئه نجامی بدهم، گه ر تۆش بیبینیت ئارامی له سهر ناگریت (که بیدهنگ بیت و پرسپاری له سهر نه کهیت).

دیاره موسا هه رگیز ئارام ناگریت، چونکه چه ند کردار و ره فتاریکی وه ها له (خدر) ده بینیت که به وړاله ت نامۆن وئو له بنج و بناوان و حه قیقه ته کانیان نازانیت، هه ربۆیه ش نکوولی له و کارانه ی ده کات و ئارام له سهر له گه لدا رویشتنیشی ناگریت.

وته کەى خدر ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ ئاماژه بۆ سیفه ییک له سیفه ته مړۆیییه کانی دەر وون ده کات. هه ربۆیه پیویسته ئیمه ش له بهر رۆشنایی

زانستی (دهروونناسی)ی شیتهلکاریی راستیپیکدا لپی وردینهوه، تاكو هه‌ندیک له په‌هه‌نده‌کانی له ده‌رووی لیکدانه‌وه‌ی ده‌روونناسیانه‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌وه لیک بدهینه‌وه، که چهند مه‌ودایه‌کی ده‌روونیان هیه..

بینگومان خوداش ده‌روونی مرۆفایه‌تی له‌سه‌ر هه‌زکردن له زانین‌وه‌به‌سه‌ته‌ینانی زانیاریه‌کان خه‌لق کردووه، چونکه مرۆف هه‌ز ده‌کات بزانی‌ت چی له ده‌رووبه‌ریدا هه‌یه‌و، هه‌ز ده‌کات هه‌موو ئه‌وه‌ی ده‌بیینی‌ت و ده‌بییسی‌ت، بیانزانی‌ت. هه‌ر بۆیه‌ش برپیک‌ی زۆر له پرسیارو داواکاری زانین ده‌رده‌برپیت، تاكو چهندین زانست و زانیاری نوێ ده‌سته‌به‌ر بکات. جا ئه‌گه‌ر چهند شتیک بیینی‌ت و لییان تی‌نه‌گات ئه‌وا به‌په‌له‌ نکوولیکردن و به‌ره‌ه‌لستی پیشان ده‌دات، یان به‌لانی که‌مه‌وه داوای پونکردنه‌وه‌ی و به‌دیارخستن ده‌کات. به‌راستی سرووشتی مرۆف ئاوا ناروات، که هۆش و بیرى خۆی هه‌له‌وه‌شینی‌ته‌وه، بۆیه ئارام ناگریت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که لپی تی‌ناگات و بی‌ده‌نگیش نابیت له‌وه‌ی، که توانای هه‌لگرتن و هه‌سه‌له‌ له‌سه‌رگرتنی نیه.

(خدر) ئا ئه‌مه‌ی له‌ سرووشتی ده‌روونی مرۆفایه‌تی زانیبوو، له‌به‌رئه‌مه‌ به‌ مووسای گوتووه: (من فەرمانم به‌ ئیشیک پیکراوه‌و، گه‌رتۆش بینه‌ری ئیشه‌که‌م بیت ئارامی له‌سه‌ر ناگریت.. ئارامی بۆیه له‌سه‌ر ناگریت، چونکه ئاگاداری حه‌قیقه‌ت و باره‌ی راسته‌قینه‌که‌ی نه‌بویت.. عه‌ق‌لیشت توانای به‌ئه‌ندیشه‌ گرتنی نیه، چونکه تۆ هه‌یچ هه‌وال زانیاریه‌کت له‌سه‌ری پی نه‌دراوه، ئیدی گومانی مه‌سه‌له‌یه‌کی وای له‌سه‌رده‌به‌یت، که نکوولی کردن و نا‌په‌زایی له‌سه‌ر ده‌رپین، بخوازی‌ت.

له رهفتاره جوانه کانی یاوهری کردن و سهفه رکردن

(مووسا) - سلاوی لی بیت - په یانیدا به (خدر) له سه ره ئه وهی که له گه لیا به ئارام ده بیت و خوی له کرداره کانی هه ئا قور تینیت: ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ (الكهف) ئینجا (خدر) یش داوای لیکرد پهیره ویی هوکارێک بو به دیی هینانی ئم په یانه بکات، وه ک پپی گوت: (گهر دوا ی من بکه ویت له م سه فهره دا، نهوا پرسیارم له سه ره ییج کار و کرده وهیه کی خۆم لی مه که هه تا له دوا ییدا خۆم هو یه کانی ت بو روون ده که مه وهو باری راستیه که هیت تیده گه یه نم ﴿قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (الكهف) به مانای داوای لیکرد وه که له سه ره ییج شتیک پرسیار ی لی نه کات و به ره له ئستی هیج کرداریکی نه کات به لکو چاوه رپی ئه وه بیت که له دوا ییدا هه وال و روونکردنه وهو شیکاری کرداره کانی له (خدر) خو یه وه پی راده گه یه نریت.

به مهش وادیاره ریگه بو گه شتیک خوش ده کات و ئامازه ی ئه وهش به (مووسا) ده دات که بیگومان چهند رووداویکی له نا کاوو سه یرو سه مه رهو چهند پیشهاتیکی نا ئاساییش ده بینیت و، له وانیه (مووسا) ئه مانه به ناهه ق و بیزارو (له رواله ت) دابینیت، به لام به ره له ئستی (خدر) بکات، به لکو چاوه روانی روونکردنه وه له (خدر) بکات و بیته وه ی پرسیار یان له باره وه بکات، با ئارام بگریت و هیج نه لیت تا نهو کاته ی که (خدر) خوی هو یه کانی پیده لیت: جا له کاتیشکیشدا سه رنجی وردو قوول له رووداوه کانی نیوان نهو دوو پیغه مبه ره به ریزه (خدر و مووسا) ده ده یین، نهوا ده بینین چه ن دین رهفتاری جوانی یاوه ریکردنی نیو سه فهری تیدایه و، نهو ریگا راسته ی سه فهر و گه شتیار ییش پیشان ده دات که هاوکاری و پیکه وه گونجان مسۆگهر ده کات و، نا کوکی و ناته بابی نیوان گه شتیاره کانیش دوور ده خاته وه ..

چونکه (مووسا) - سلاوی لی بیّت - په یان ده دات له سهر ئارامگرتن و بو به دی هیئانی ئەمهش پشت به خودا ده به ستیّت: ﴿قَالَ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا ۝۲۰﴾ ..

ئارام گرتنیش په یوه نندییه کی به تینی به گهشت و سه فه رکړنه وه هیه، چونکه هه رده بیّت له سه فه ردا ئارام و ئو قه رگرتن هه بیّت. دنا سه فه ریک به بی ئارامگرتن هه ر نا کوکی و ناتهبایی و به ده ختی تیډا روو ده دات، هه روه ها سه فه رکړدن به شی که له سزاو نا په حه تی و، مروقی (سه فه رکار) یش نا ئارام و ماندوو شه که تموه، می شک و ده ماره خانه ی ماندوو ه و، زوو هه لده چیّت و توو په ده بیّت.. هه ر بو یهش سه فه رکاری باش په نا به و ئارامگیرییه ده گریت، که بو ی ده لویّت.

مووسا گوئی: ﴿قَالَ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا ۝۲۰﴾. په فتاریکی جوانی دیکه ی یاوه ریی کردن له سه فه ردا گو یزایه لی کردنه بو ئەمیری سه فه ره که: ﴿وَلَا اَعْصِيْ لَكَ اَمْرًا﴾ له سه فه ریشدا پیویسته ئەمیریکی فه رمان په وا هه بیّت، تا کو گو یزایه لی ی فه رمانی بکریّت، هه روه ها پیویسته کاره کانی سه فه ر ړیک و پیک بخریّت و، ړۆل و کارو ئه رکه کانیش دابهش بکریّت.. هه روه ک پیویسته فه رمانه کان جی به جی بکریّن و پیډا ویستی یه کان په یدا بکریّن.. یه کیکی دی له په فتارو ئا دابی سه فه ر ئه وه یه، که برا گه شتیاره کان به ره ه لستی و نکۆلی نه که ن و گرفت دروست نه که ن: ﴿قَالَ فَاِنْ اَتَّبَعْتَنِيْ فَلَا تَسْأَلْنِيْ عَنْ شَيْءٍ حَتّٰى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۝۲۱﴾ ..

"خدر" و کهشتیه که

(مووسا) له گهڵ (خدر) دا- سلاویان لی بیّت - ریکهوتن له سهر ئه وهی که هاوڕێیهتی بکات لهو سهفهردها تاكو زانیاری لیه فیڕیّت، بهو مهرجهی پرساری له سهر هیچ شتیک لی نه کات و دان به خۆی دابگریّت تائه و کاتهی که (خدر) خۆی هه والۆ و روونکردنه وهی پیّ راده گهیه نیّت.. ئیدی دهستیان کرد به رۆشتن و ههنگاوانان (فانطلقا) ئهوان به رینگای سهر که نار ده ریا که دا ده رۆشتن و یستیان سواری کهشتی یه ک بن، کهشتی یه کیش به لایان داها ت و، ئهوانیش رایان گرت و سواری بوون، خه لکه سه رنشینه کانی کهشتی یه کesh (خدر) یان ده ناسی و بهم هۆیه وه به بیّ کرّی سواریان کردن، وه ک له فهرمووده که شدا هاتبوو... ﴿ئهو خه لکه ی که له پاپۆره که دا بوون (خدر) یان ده ناسی﴾ ئه مه به لگه یه له سهر ناسراوی (خدر) له لای خه لکی ناوچه که و، چهند په یوه ندیه کی کو مه لایه تیشی له گه لیاندا هه بووه کهسانی تریشی ناسیوه و، بهم پییه ش ئه و لیان دانه پراوه و، له ئه شکه وت و چیا کان داگۆشه گیر نه بووه، له و وه خته شدا که (خدر و مووسا) له کهشتیه که دا بوون، چۆله که یه ک دیت و دلوپیک له ئاوی ده ریا که به ده نووکی ده خواته وه.. (خدر) یش ویستویه تی ئه مه بکاته مه سه له یه کی زانستی بوّ موسا و بابه ته که ش له رپی لۆژیکی به لگه داریی (المنطق البرهانی) یه وه و به به کاره یێنانی هۆیه کانی روون کردنه وه و بوّ شی بکاته وه. له م رووه وه (خدر) به مووسای گو توه و:

(ئهری ده زانیت ئه و چۆله که یه بری چه ندیک ی له ئاوی ده ریا که خوارده وه)؟

مووساش له وه لامدا گو تی: (جا چه ندیک ی لیّ خوارده وه ته نها یه ک دلوپه ئاوی لیّ هه لگرتوه). (خدر) یش پیّ دلّیت: (زانستی من و زانستی تۆش به به راورد له گه لّ زانستی خوادا ته نها وه ک ئه و دلو په ئاوی نیّو ده نووکی چۆله که یه که له ئاوی ده ریا که وه هه لی گرت)..

کاتیك ههردوو کیشیان له پاپۆره کهدا بهرپۆه بوون (خدر) به ئانقهست تهختهیهك له تهخته کانی پاپۆره که لی ده کاتهوه ده ری دینیته .. (مووسا)ش سه ری لهم کاره دهسورمیت و پرسیار له ناخیدا سه ره له ده دات له سه ره ئهم کاره وه هه ره له ده و نی خویشیدا کاره که هه له ده سه نگینیت و به و نه نجامه ده گات که ئهم کاره (ده رهینانی پارچه تهختهیهك له خواره و ی پاپۆره که) هیچ مانایه کی نیه، چونکه ئهمه له وانه یه بیته هۆی سه رهنگوم بوونی که شتییه که وه، سه ره نشینه کانیشی هه روه ها عه بیدار کردنی که شتییه که یه و کون تی کرد نیه تی .. دیاره ئهم کرداره ش شایسته ی کهسانی تر نیه، ئیدی چۆن ده بیت ئهم خراپیه ده رهق کهسانیك بکریته که خاوه نانی که شتییه که نه و که ریزیان له هه ردووکیان (له مووسا و خدر) ناوه و به خۆرابی سواریان کردوون؟؟!

ئایا به مه پاداشتی ریزیان و چاکه کردنیان ده دریته وه. له بهر ئهمه ش (موسا) نه و په یانه ی خۆی که به (خدر)ی دابوو که و پرسیار له سه ره کاره کانی نه کات له بیر ده چیته وه، به ره له ستیی ده کات له سه ره نه وه و پیتی ده لیت: (ئه ری تۆ بۆیه ئهم که شتییه ت کون کرد تا کو خاوه نه کانی سه رهنگوم که یته، به راستی کاریکی ناهه مواری نه شیوات نه نجامدا) خدریش نه وه ی به بیر دینیته وه که ئایا من پیم نه گویت تۆ ئارام له گه له مندا ناگریته ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (٧٢) الکهف .. (مووسا) ش داوای لی بوردن له سه ره به ره له ستی کرد نه که ی ده کات و دان به و له بیر چونه وه یی داده نیت: ﴿قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسْرًا﴾ (٧٣) الکهف ﴿کاتیك لهم حاله ته ش ورد ده بینه وه چهنده پهن دیککی جوانی لی وه ده رده هیترین: وهك:-

١- بیگومان پیغه مبه رانی شتیان له بیر چروه و، له بیر چونه وه که شیان پیچه وانه ی نه و عیصمه ت و پارێزراوییه یان نیه، که خودا بۆی په خساندوون لهم باره یه وه

چەندان بەلگە لە قورئاندا لەسەر حالەتی لەبەرچوونەوهی پیڤەمبەران هەیه، وهك ئەوهی كه خودا به دوایین پیڤەمبەری خۆی (محمد) ﷺ فرممووه: ﴿...وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ...﴾ (٢٤) الكهف، واتە: (هەركاتیك تەوشی حالەتی بیرچوونەوه بوویت، خودای پەرەردگارت بەیادبیتەوه). هەرۆهە خودا دەربارەییەكەم پیڤەمبەریشی (ئادەم) فرممویتەتی: ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ (١١٥) طه (بەرستی ئیمە پیشتیش پەیمانان لەئادەم وەرگرت لەسەر ئەوهی توخنی درەختەكە نەكەویت، بەلام ئەو پەیمانەیی لەبەرچوونەوهو حالەتی لەبەرچوونەوهكەشی وهه‌بابوو، كه پیشتەر به‌ته‌مای ئەو سەرپیڤیڤیە نەبووه تابگاتە راده‌ی ئەوهی تاوانباری كەین).

حالەتی بیرچوونەوه لەلای پیڤەمبەرانیش چەند ئاكارێکی مەرووبی یە، چونکە ئەوانیش مەرووف بوونو، نەریتی لەبەرچوونیش، نەریتیکی پێوەلکاوێ ئادەمیزادەکانە.. ئەم لە بیرچوونەوه‌یەش لەشەیتانەوه نیە، چونکە شەیتان هیچ دەسەلاتێکی لەسەر پیڤەمبەران نیە.

گەر سەرنج بدەیت لە وتەکانی (یوشعی کورێ نون) و (موسا) دەبینیت جیاوازییەکی گەورە هەیه لە نێوانیاندا. (یوشع) لەسەر بیرچوونەوه‌کەیی خۆی گوتبووی: (که شەیتان هەوالی رۆشتنی ماسییەکەیی بێربردۆتەوه: ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْحَوْتَ وَمَا أَنَسَنِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾، موسا—اش دەربارەیی لەبەرچوونەوهی خۆی، داوا لە (خدر) دەکات، که لێی نەگریت و لەسەر لەبەرچوونی پەیمانەکە لێی نەپرسیتەوه: ﴿لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ﴾.. لەولاوه (یوشع) هۆی بیرچوونەوهی خۆی داوه‌ته پال شەیتان، لەم لاشەوه (موسا) لەبەرچوونەوه‌کەیی خۆی خستۆتە پال نەفسی خۆی.

۲- نکولیکردنی مروّقی موسلمان لهو کارهی که به سه‌رپېچیکردن له شه‌رعی داده‌نیّتو، بېده‌نگ نه‌بوون لییشی، وه‌ك چۆن (موسا) نکولیی له کاره‌که‌ی (خدر) کردوه له‌سه‌ر ده‌ره‌ینانی پارچه‌ته‌خته‌یه‌ك له که‌شتیه‌که‌وه‌ییدارکردنی.

۳- دیتنی کارێك که به پروالّه‌ته ده‌رکه‌وتوه‌که‌یدا له‌کارێکی دزیو ده‌چیت، ئه‌و په‌یمان‌ه‌ی له‌بیرموسا برده‌وه، که له‌سه‌رخۆی فه‌رزی کردبوو، ئه‌مه‌ش له‌هسته‌وه‌ریی (حه‌ساسیه‌تی) خۆیه‌وه به‌رامبه‌ر کاره‌که‌و له‌په‌تکردنه‌وه‌ی ده‌روونی بۆیه‌وه بووه.

۴- کونکردنی که‌شتیه‌که‌ش به لی‌کردنه‌وه‌ی پارچه‌ته‌خته‌کانیه‌تی.. زانایانیش جیاوازیان له‌نیوان کونکردن و دروستکردن (خرق و خلق) دا کردوو، چونکه دروستکردن (خلق) هی‌نانه ئارای شتێکه له‌سه‌ر ئاقاری چاکسازی و پیک‌کردنه‌وه، وه‌ك چۆن خودا به‌وشیوه چاکسازی و پیک‌پیکیه‌وه ئاسمانه‌کان و زه‌وی و مروّقی دروست کردوو. خودای داناو کاربه‌جێ له‌یه‌ك ئایه‌تدا که ئایه‌تی ژماره (۱۰۰) ی سووره‌تی (الأنعام) باسی هه‌ردوو کرداری (خلق) و (خرق) ی پیکه‌وه کردوو، وه‌كو فه‌رموویه‌تی: ﴿وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُمُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ...﴾ (الأنعام)، واته (جاهیله‌کان جنۆکه‌یان کردۆته‌هاوه‌ل و هاوبه‌شی خودا له‌کاتی‌کدا، که هه‌ر خودا خۆی جنۆکه‌ی دروست کردوو، هه‌روه‌ها به‌ناهق کورپوکچ ده‌دنه‌ پال خودا بی‌ئه‌وه‌ی هېچ زانیاریه‌کی‌شان له‌و بارانه‌وه هه‌بیّت)..

پيته‌کانی هه‌ردوو وشه‌که‌ی (خلق) و (خرق) له‌م ئایه‌ته‌دا و هاتنیان پیکه‌وه له‌یه‌ك بابه‌تدا ئاماژه‌یه‌که‌و، بۆ وجودی سی‌به‌ری نایابی هه‌ریه‌که‌یان، بۆ نموونه‌ش وشه‌ی (خلق هم) که (خلق) له‌ سێ پیت پیکهاتوه‌و پیتی ناوه‌راستیان (لام)ه، کاتی‌ک سه‌رنج له‌ ئه‌رکی (لام) ی نیو وشه‌که ده‌دین ده‌بینین رۆلی چاکسازی بیه‌یه‌وه، چونکه هۆیه‌کی گه‌یاندنی نیوان هه‌ردوو پیتی (خاء) و (قاف)ه‌که‌یه.

بهلام وشه‌ی (خرق) كه ناوه‌راسته‌كه‌ی (راء)ه‌و ئه‌م را (راء)ه‌ش ئاماژه‌بو مانای (خرق) ده‌كات كه شیواندنو لێكدابری‌و كه‌له‌به‌ر تێ‌کردنه‌، چونكه هه‌ردوو پیتی (خاء) و (قاف) كه‌ی لێكدابری‌وه‌.

٥- لِنُغْرِقَ: ئه‌م لام-ه‌ی سه‌ره‌تای وشه‌كه‌ به (لام العاقبة/ لامی ئاكامدار) ناو ده‌بریت، نه‌ك (لامی پاساو هه‌ین/ لام التعلیل)، چونكه ئاكام (عاقبة) و ئه‌نجامی كه‌له‌به‌ر تێ‌کردنی كه‌شتی به‌كه‌ سه‌رنگووم بوونی خاوه‌نانو سه‌رنشینانیه‌تی.

له‌ فه‌رمایشی (لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا) ش‌دا ئاماژه‌یه‌ك بو‌ پێژلێنانی مرۆ‌فو له‌پێشتر دا به‌تایبه‌تی له‌ ئاست مادده‌و ئامێردا.. چونكه مرۆ‌ف به‌پێژترو شكۆدارتره‌ لێیان، ئه‌مه‌ش وه‌لامێكه‌ بو‌ ئه‌و پێبازی كۆمۆنیستی (شیوعی)یه‌ی، كه‌ مادده‌ له‌ مرۆ‌ف به‌چاك‌تر و به‌پێژتر داده‌نی‌ت. هه‌روه‌ها له‌و فه‌رمایشته‌ی خوادا له‌سه‌ر زاری مووسا (لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا) نیشاره‌تێك بو‌ مه‌ترسیی گه‌وره‌ی كاره‌كه‌ هه‌یه‌، چونكه‌ مل ده‌نی‌ت بو‌ سه‌رنگووم بوونی خه‌لكی سه‌ر كه‌شتیه‌كه‌، هه‌ربۆیه‌ش به‌رهه‌لستی له‌سه‌ر ده‌برپیه‌. به‌لام خۆ له‌ دوا‌ییشدا (خدر) هه‌موو كرداره‌ نااسایی به‌كانی بو‌ (مووسا) لێكداه‌وته‌وه‌ و ئه‌ویش به‌وه‌ دل‌خۆش بو‌وه‌. بو‌ نمونه‌ كاتێك رازو نه‌یینی كونه‌کردنی كه‌شتیه‌كه‌ی بو‌ ده‌رخستوه‌، (مووسا) دل‌شاد بو‌، له‌م باره‌یه‌وه‌ خودا له‌سه‌ر زاری (خدر) فه‌رموویه‌تی: ﴿ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ﴾ و‌اتاكه‌ی به‌كورتی: (ئه‌و كه‌شتیه‌ی كه‌ عه‌بیدارم كرد مو‌لكی چه‌ند هه‌ژاریك بو‌ كه‌ له‌ده‌ریادا كاری بژێویی ژیا‌نیان پێده‌كرد، منیش بۆیه‌ ویستم ئاوا عه‌بیداری بكه‌م چونكه‌ له‌و ناوچه‌یه‌دا له‌پیشیان‌ه‌وه‌، پادشایه‌کی سته‌مكار هه‌بو‌، كه‌ گشت كه‌شتیه‌کی چاك و بی‌عه‌یبی به‌زۆر داگیر ده‌كرد)..

له پاساوهكهی خدردا ئهم چهند راستیه دهردێن:-

۱- دیاره هه‌زاره‌كان خاوه‌نی پاپۆریك بوون، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه هه‌زار (مسه‌كین) خاوه‌نی هه‌ندێك مولك و مال ده‌بێت، به‌لام به‌شی پر‌كردنه‌وه‌ی پێویستییه‌كانی ناكات. نه‌دار (فقیر)یش ئه‌وه‌یه‌ كه خاوه‌نی هه‌یج نه‌یه‌.

۲- وشه‌ی (وراءهم) مانای (له‌پیشیانوه‌) ده‌گه‌یه‌نێت، هه‌ر چه‌نده به‌روالته‌ له‌زمان دا مانای (له‌دوایانه‌وه‌) بگه‌یه‌نێت به‌مانای له‌ پیشیانوه‌، كه خالی گه‌یشتنه‌، پادشایه‌کی سته‌مكار هه‌بووه‌، هه‌ر پاپۆریکی چاك و بێ خه‌وشی به‌لادا تیپه‌ری بێت به‌زۆرو سته‌م داگیر‌كردوه‌و لی سهندوونو، ده‌ستی به‌سه‌رداگرتوه‌و.. (مووسا)و كه‌سانی تری نیو پاپۆره‌كه‌ش زانیارییان له‌و باره‌یه‌وه‌ نه‌بووه‌، به‌لام خودا ئهم زانیاری یه‌ی به‌ (خدر) گه‌یانده‌وه‌و سرووشی ئه‌وه‌شی پێ داوه‌، كه كه‌شتیه‌كه‌ عه‌بیدار كات، تاكو به‌و عه‌بیداریبونه‌ بۆ خاوه‌نه‌كانی بمێنێته‌وه‌و پارێزراوبێت.

۳- له‌م هه‌لسه‌وه‌كه‌وته‌ی خدردا وا تیده‌گه‌ین، كه كابرای پادشا، ته‌نها پاپۆری چاکی داگیر‌كردوه‌.

۴- ئهم كرداره ناله‌باره‌ی پادشاكه‌ش ده‌لالته‌ له‌ سه‌ركاریکی سه‌یرو نانا‌سایی ده‌كات، چونكه بن‌چینه‌ی ئه‌ركی ئه‌و پادشایه‌ پاراستنی گه‌له‌كه‌یه‌تی به‌هه‌موو كه‌سه‌كان و شت و مه‌ك و مال و سامانیانه‌وه‌، كه ده‌بوايه‌ پارێزهری ئه‌وان بوايه‌و نه‌یه‌یشتایه‌، هه‌یج كه‌سی‌کی تریش ده‌سد‌رێژیان بكا‌ته‌ سه‌ر.. به‌لام ئه‌گه‌ر ئهم پادشایه‌ خۆی بووبێته‌ د‌زو رێگرو پله‌و پایه‌و سوپا‌كه‌ی و، پیاوانیشی بۆ ئهم كاره‌ ناله‌باره‌ قۆرخ و پاوان ك‌ردبێت، ئه‌وه‌ بێ‌گومان كاره‌ساتی‌کی گه‌وره‌و نه‌ها‌مه‌تیه‌کی د‌ژوار بووه‌.

۵- له کاتی خراپه وتاوانکاری حاکماندا تهنها بانگهوازکاران و چاکه خوازان خهڵکی پرزگاردەکن، چونکه ئەوان جێ ئومێدی خهڵکی و فریادپرسن و بهرووی ستهم و شیوان و زۆرداری دا دهوستان وهك چۆن خدر ئاوا رهفتاری کردوه.

۶- ئاوێ و سهرنجیکی جوانی دیکه له مه‌دا ئەوهیه: (خدر) (له پای عه‌یبارکردنی کهشتیه‌کهوه ئەو کهشتیه‌ی پاراستوه.. کهواته هه‌ندیک جار بۆ چاکسازییه‌کی هه‌مه‌لایه‌نه پێویسته بریککی کهم له تێکدان و عه‌یبارکردن هه‌بێت.. له‌وانه‌شه چاکسازی تێکه‌ڵی هه‌ندیک خراپکاری بێت، جا ئەگەر مه‌سه‌له‌که ئاوا بێت، ئەوا بێگومان مڕۆ هه‌ندیک جار خۆی به‌ناچار له‌وه‌دا ده‌بینێته‌وه، که ده‌بێت هه‌ندیک شتی به‌چووک تێک بدریت.

بێگومان ئایینی ئیسلام، به‌جێهێنانی سزای بۆ پاراستنی (نه‌ته‌وه‌و ئایین و ره‌وشت) پێویست کردوه، بۆ غه‌وه‌ش کوشتنی بکوژ (قاتل) و، به‌رده‌بارانکردنی مڕۆقی زیناکاری خاوه‌ن هاوسه‌رو، برینی ده‌ستی دز، هه‌موویان به‌رواڵه‌ت، کاری ترسناک و خۆتێژیی، به‌لام زۆر پێویست و زه‌رووریشتن بۆ به‌دییه‌نانی چاکسازی و رێک کردنی کۆمه‌لگه‌.

"خدر" و کوشتنی کوره نه‌وجه‌وانه‌که

(مووسا) داوا‌ی لی‌بور‌دنی له (خدر) کرد له‌سه‌ر له‌بیرچوونی به‌ئێنه‌که‌ی.. دو‌باره ده‌ستیان کرد به‌ رۆیشتن (فان‌طقا) له‌ کهشتیه‌که ده‌رچو‌وبوون و به‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریا که‌دا رۆشتن، کۆمه‌لێک منداڵ و می‌رد منداڵیان دی، که پێکه‌وه یاریان ده‌کرد.. خدر سه‌یری نه‌وجه‌وانێکیانی کرد، که (تازه پێده‌گه‌یشت) ر‌ووی تی‌کردو سه‌ری هه‌لکه‌ندو کوشتی.. ئیدی منداڵه‌که له‌به‌رده‌ستی مرد. (مووسا) ش زۆر تێکه‌چوو و سه‌ری سو‌رما له‌وه‌ی دیتی، که ئاخ‌ر چۆن خدری پێغه‌مبه‌ری خودا

پرووده کاته نه جه وانه وانیکی بچووک که هیچ هه له یه که هیچ تاوانیکی نه کردووه، دهیکوژیت. له بهر نه مه به بیزاری و نکوولی لیکردنه وه له کاره که ی، پرووی پرسیاری تیده کات و پیی ده لیت: ﴿أَقَلَّتْ نَفْسًا زَكِيَّةً بَغِيرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا﴾، واته: (به راستی سهیره نه وه تو بۆچی که سیکی بیتاوانت کوشت بیتنه وهی تاوانیکی وه های شایسته ی کوشتنه وه بیت، کرد بیت؟ بیگومان کاریکی ناره واهه موارت کرد)؟! نینجا (خدر) یش دووباره نه وه به یادی (مووسا) دینیتسه وه که نایا پیشتر پیی نه گوته بو (تو ئارام له گه ل من ناگریت): ﴿أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ به وهش وای بۆ دهرده خات که ههر زووتر پیشبینی به ره هلستی و مشت و مپی لیده کرد، چونکه (مووسا) چهند شتیکی وا له (خدر) ده بینیت که به رواالت جی په سه ند کردن نیین، به تاییه تیش گهر له پرووکاره دهره کییه کانه وه بۆیان به وانییت.

(مووسا) ش ههستی به خوئی کرد، که له نکوولی لیکردندا په له ی کردووه و خوئی له سه ر په یانه که رانه گرتوه، شه رمه زاریش بوو له زویری په له کردنی له وه به ره هلستیانه، که بوونه هوئی گله یی و گازانده ی (خدر) له سه ری بۆیه پیی گوت: (نه گهر له مه ولا پرسیارم له سه ر هیچ شتیکی تر لیکردیت، نه وه یا وه ری کردم په سه ند مه که، به راستی له لای من تو پاساوکی زورت له سه ر لیبوردن بۆ دروست بووه)، ﴿إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾.

کاتیک (خدر) یش له دوا ی هه موو کاره کانی، بنج و بناوانی مه سه له کانی بۆشی کردۆته وه، له باسی هوئی کوشتنی منداله که شدا به (مووسا) ی گوتوه: ﴿وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ (٨٠) فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِمَّا زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا (٨١) الکهف، واته: (نه وه کوره میبرد منداله ش (که ئاوا کوشتم) دایک و باوکیکی باوهرداری هه بوو، خویشی زور به

کافرو بئـ باوهـ پـێـکی خهـ تهـرناک دهـردهـ چوو، بۆیه ترساین له وهی نه بادا به و کوفرو سته مکارییه باوک و دایکی ته و او وه پـسو و بـیزار بکات، به و کاره شمان ویستمان که خودای په ره و رد گاریان له جیاتی ئه وه کورپـێکی پاکترو به ره حمـترو سوـزیان پـیـ بیه خـشـیته وه .

با هه لۆیسته یه ک بکهین وچه ند راستیه ک له م نایه تانه وه ده رپینن:-

۱- راسته که کوشتنی مندا له که له لایهن (خدر) وه به روا له ت وه ک کاریکی به رچاو ده بیته هۆی بـیـزاری ده رپـینی، هه ربۆیه ش (موسا) بـیـزاری لی ده رپـیوه، ئه م هه لۆیسته ش بانگه وازی که بۆ ئیمه ده رباره ی بـیـزاری ده رپـین له کاری ناهه موارو، که ئه و بـیـزارییه ش به ئاشکرا بیـت.

۲- وتهی (موسا) به (خدر) ﴿قَالَ أَقْنَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ﴾ ئاماژه یه کی تـیـدایه له سه ر بوونی کوشتنی ره و ا به پـیـی شه رع که ده بیـت نه فسـیک له سه ر نه فسـیکی دی بکوژریته وه، هه ربۆیه ش (موسا) ناره زایی له سه ر کوشتنی مندا له که ده رپـیوه، چونکه به رای خۆی له به ر ئه وهی (ئهم مندا له که سیکی نه کوشتوه) شایسته ی ئه وه نیه بکوژریت. ئاشکرا شه که له قورئان و سوننه تدا چه ندان ده قی رۆشن له سه ر تۆ له بۆ سه ندنه وه (قصاص) و کوشتنه وهی نه فسـیک له سه ر نه فسـیک هیه . دیاره زانیاری (موسا) ش له و باره یه وه به لگه یه که له سه ر ئه وهی که حوکمی خودا له (ته ورات) دا له سه ر (کوشتن) تۆ له بۆ کردنه وه (قصاص) ه به هه مان کردار که کوشتنه وه یه تی.. قورئانیش به راشکاوی ئاماژه ی بۆ ئهم حوکمه کردوه، وه ک له فه رمایشته که ی خوادایه که فه رموویه تی: ﴿وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ...﴾ (المائدة ٤٥) ، واته: (ئیمه له سه ر (بنو اسرائیل)

له (تهورات)دا ئهوه مان له سهريان فهرزکردوو که بهراستی ههر که سیك که سیك بکوژیت، پیویسته بکوژیتهوهو، ههر که سیکیش چاوی که سیکی تر کویر بکات، دهیته چاوی کویر بکریتهوهو، بهم رهنهگه لووتیش له بهرامبه ر لووتداو گوئ له بهرامبه ر گوئداو، ددان له بهرامبه ر دانددا دهشکینریتهوهو، زامو برینه کانیش وهك خویان بهو ئه ندازه یه تۆله یان بۆ ده سینریتهوه (له م ئایه ته دا رسته ی (وَكُنْتُمْ عَلَیْهِمْ) فهرزمان کرد له سهریان، نووسیمان له سهریان/ مه بهستی (بنو سرائیل)ه له دوا ی ئه م رسته یه ش ئامپازی (فیها/ له ناویدا) واته له تهوراتدا له سهریان نووسراوه.. ئه ی داخو چییان له سه ر نووسرابیته، تۆله بۆ سه ندنه وه (قِصَاصُ) نووسراوه.. نه فسیک به نه فسیک، چاویك به چاویك، لووتیک به لووتیک.. هتد. له مه شدا به لگه یه که هیه له سه ر ریکه وتنی کتیبه ئاسمانیه کان له سه ر زۆریه ی حوكم و یاسا شه رعیه یه کان.

۳- (مووسا) له به ره هه لستیکردنیدا له سه ر کرداره کانی (خدر) جیاوازی له وه سفه کانددا داناوه، بۆ که شتییه که پیی گوت ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا اِمْرًا﴾ و بۆ کوشتنی منداله که ش پیی گوت: ﴿نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّکْرًا﴾ (امرا) (کاریکی دزیوی زهق و دیار).. (نکرا)یش واته: (کاریکی ناپه سه ندو نابه جی)، که هۆی بیزاری له سه ر ده برپینه (نکرا) له بیزاری ده برپیندا له (امرا) کاریگه رتره وهك قوناغیکی دووه می ناره زایی لیکردن وایه و، له قوناغیکی یه که میش توندتره. ئه مه ش بۆ هه ردوو کرداره ئه نجام دراوه که یه، جا ئایا به روا له ت کامیان له و دوو کرداره له و تر دزیوو زه قتره؟! عه ببدارکردنی که شتییه که، یان کوشتنی نه و جه وانه که، بیگومان کوشتنی نه و جه وانه که، کرداریکی زهق و دزیوتره، بۆیه ش (به وشه یه کی کاریگه رتری بیزاری و ناره زایی) ده ربیره یه.

٤- وشه‌ی (نکرا) مانای ئەوه ده‌گه‌یه‌نیت که کرداره‌که ده‌بیته هۆی ناره‌زایی خه‌لکی، چونکه به‌رووه دیارو پ‌واله‌تییه‌که‌یه‌وه کاریکی هه‌له‌و ناهه‌قه. به‌لام نایا کوشتنی منداڵه‌که له‌پاستیدا هه‌له‌ بووه؟ نه‌خیر به‌لکو راست و دروست بووه، به‌تاییه‌تیش د‌وای ئەوه‌ی (خدر) رازو نه‌پێنی ئەو کاره نادیاره‌ی بۆمان پروو کردۆته‌وه، که خودا خۆی هه‌واله‌که‌ی پێداوه، که‌وا بێگومان نه‌گه‌ر ئەم منداڵه‌ گه‌وره بیته کافرینکی به‌ زه‌بروزه‌نگ ده‌رده‌چیت. جیاوازی نیوان (نکر) و (مُنکر)یش له‌ گوزارشته قورئانیه‌که‌دا ئەوه‌یه، که: (النکر) ئەو کرداره‌یه‌که خه‌لکی به‌ کرداریکی پ‌و‌و‌چه‌ل و ناهه‌قی وای ده‌بینن، که شایانی نکوولی لی‌کردنه.. که‌چی له‌ ته‌رازووی خ‌و‌ا‌دا‌و به‌پ‌ی‌وه‌ری ح‌و‌ک‌م‌ی خودا هه‌ق و راست دروسته.

به‌لام (منکر) ئەو کرداره بێزاروه‌یه، که له‌ ته‌رازووی خودا پ‌و‌و‌چه‌ل و هه‌له‌یه نه‌گه‌رچی لای هه‌ندیک که‌س له‌ خه‌لکی باش و ج‌س‌ی پ‌ه‌سه‌ندکردن بیت. بنچینه‌ی دانانی کرداریش به‌چاک، یان به‌خراب ئەوه‌یه، که ئیسلام برپاری له‌سه‌ر ده‌دات، که له‌ قورئان، یان سوننه‌ت دا پروو کراوه‌ته‌وه، نه‌ک به‌ پ‌ی‌ی رازی بوونی خه‌لکی، یان رازی نه‌بونیان بیت^(١).

٥- (خدر) به‌ (مووسا)ی گوت: (ئه‌رئ پ‌یم نه‌گوتیت تۆ ئارام له‌گه‌ل من داناگريت) ﴿أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ به‌لام له‌سه‌ر به‌رهه‌لستی (مووسا) له‌مه‌ر عه‌بیدارکردنی که‌شتیه‌که پ‌ی‌ی گوتوو (ئه‌رئ نه‌مگوت تۆ له‌گه‌ل من دا ئارام ناگريت) ﴿أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ له‌م دوو ووته‌یه‌دا یه‌ک جیاوازی به‌چووک هه‌یه، ئەوه‌یه خدر له‌ جاری دووه‌مدا (لک) (به‌تۆ)ی به‌کارنه‌هێناوه، واته نه‌یگوتوو (ئه‌رئ پ‌یم نه‌گوتیت، یان ئه‌رئ به‌تۆم نه‌گوت).. ئەمه‌ش زیاتر بۆ

(١) ب‌روانه کتیبی (لطائف قرآنیة)، که به‌ پ‌ینووسی نووسه‌ری ئەم کتیبه‌یه.

جهخت له سهركردنهوهيه. ئهوهبوو كاتێك بهيهك گهيشتن، بۆی دوپات كردوه كهوا ئارام ناگریت، چونكه (مووسا) بۆ دووهم جار نكوولێ كردوهو وهك ئهوهيه (خدر) پێی بلیت: (ئهري بهتۆم نهگوت..)، ئهري وانهبوو، من دهزام كه تۆ ئارامم لهگهڵدا ناگریت، بهلكو بهرهلستیییم دهكهیت، ئی خۆ پیشتر پیم گوتیت).

٦- ههستکردنی (مووسا) به شهرمهزاریی لهناست (خدر) دا بههۆی بهربهركانی کردنیهوه، ههربۆیهش پێی گوتوه (گهر لهمهولا پرسیارم لهسههر ههر کردهوهیهکی تر لی کردیت، ئهوا هاوڕێیهتیم مهكه ﴿إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي﴾.. لهمهشدا (مووسا) - سلاوی لی بیت - پهلهی کردوهو ئهو سزایهی لهئهستۆ ناوه، لهمباریهوه پێغه مبهری خوا محمد ﷺ فرموویهتی: ((رحمة الله علينا وعلى موسى، لولا انه عجل لرأي العجب، ولكن اخذته من صاحب ذمامة)) واته: (پهجمهتی خودا لهسههر ئیمهو لهسههر مووساش بیت، ئهگهر پهلهی نه کردایهوه به پهله بهرهلستی بهرامبهركارهکانی (خدر) دهرنه بریایه ئهوا شتی زۆر گرنگو سهرسورهیینی تری دهبینی.. بهلام لهناست هاوڕێ کهیدا كه (خدر) ه شهرم گرتوویهتی و لهناست بهرهلستیهکانیدا زۆر شهرمهزار بووه..).

لهم فهرموودهیهدا بهروونی ئهوه باس کراوه كه بینگومان ئهگهر (مووسا) لهو سهفه رهیدا خۆی لهگهڵ خدردا بهردهوام بوایهوه بهرهلستیی پیشان نه دایهوه هیئنده به پهلهوه دم به پرسیار نه بوایه، ئهوه دیاره شتی گرنگو سهرسورهیینهری تری پیشان ئیمهش ده داو زیاتر چیۆ سوودمان لی دهبینی، بهلام دیاره بههۆی بهربهركانی کردنیهوه شهرمهزار بووهو شهرم گرتویتی و خۆیشی چی دی نهیتوانیوه هاوڕێیهتی بکات.

٧- (خدر) پرونی کردۆتهوه كه ئهوه هۆیهی پالنههری بووه بۆ کوشتنی کوپه منداڵهكه، باوهرو ئیماننه پتهوه کهی باوک و دایک کوپه که بووه، ههروهها بیاباوهری و کفری کوپه کهش بووه، كه ئهگهر له ژياندا بمایه تا گهوره دهبوو،

له کاتی کدا خۆی کافرێکی سه‌رسه‌خت بووه‌و، باوک و دایکیشی دوو ئیماندار بوون و سه‌ره‌پایی ئه‌مه‌ش ئه‌م کۆره‌ بیاوه‌ریان هه‌یه‌، ئه‌وا بێگومان به‌ کفرو شیرک هه‌راسان و وه‌رسی ده‌کردن.. ئه‌مه‌ش ده‌لاله‌ت له‌وه‌ ده‌کات، که له‌وانه‌یه‌ پیاوچاک مندالی خراپی هه‌بیّت و له‌وانه‌یه‌ منداله‌کانی کافرو بێ ئیمانیش ده‌رچن، هه‌روه‌ها ئه‌مه‌ ئه‌ومانایه‌ ناگه‌یه‌نیّت، گوايه‌ باوکێکی پیاو چاک درێغیی له‌ په‌روه‌رده‌و ئامۆژگاری کردنی منداله‌کاندا کردیّت، بێگومان په‌روه‌رده‌و رێنمایی کردنی مندالان، ئه‌ریکی پێویسته‌و ده‌بیّت به‌جێ بگه‌یه‌نیّت و، گه‌ر باوکێک ئه‌م ئه‌رکه‌ به‌جێ نه‌گه‌یه‌نیّت، یان سستی و درێغیی تیّدا بکات؛ ئه‌وه‌ گوناها‌به‌ره‌، به‌لام گه‌ر منداله‌کانیشی به‌خێو بکات و په‌روه‌رده‌و ئاراسته‌ی باشیان بکات و، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌ندیکیان خراپ و بێئیمان ده‌رچن و، رێگه‌ی راستی باوکیان نه‌گره‌به‌رو کافرو یاخی بن و، هه‌ر کۆرێک ئاوا ده‌رچێ و باوکی نه‌توانیّت یان ده‌سته‌وسان بیّت له‌ پاشگه‌زکردنه‌وه‌ی، ئه‌وا گوناها‌به‌ر نابیّت و هه‌یچ گازانده‌یه‌کی له‌سه‌رنیه‌، بێگومان راسته‌، که باوک داوای لیّکراوه‌ کۆره‌که‌ی بانگ کات بۆ سه‌ر رێبازی راست و ئامۆژگاریی بکات، به‌لام ئه‌وه‌ی لیّ داوانه‌کراوه‌، که بتوانیّت ئیمان بچاته‌ دڵیه‌وه‌و تییدا جێگیر کات، چونکه‌ توانای ئه‌مه‌ی نیه‌، به‌لکو ئه‌وه‌ ته‌نها به‌ده‌ستی خودا خۆیه‌تی.

۸- بێگومان باوکی خواناس و پیاوچاک رازی و قایل نیه‌ به‌وه‌ی، که یه‌کێک له‌ کۆره‌کانی خۆی کافر، یان به‌دکار، یان یاخی بیّت، به‌لکو به‌وه‌ په‌ست و دلتنه‌نگ و نازاردراو ده‌بیّت، هه‌ر ئه‌مه‌ش له‌ فه‌رمایشتی خودادا ئاماژه‌ی بۆکراوه‌، که خودا له‌سه‌ر زاری (خدر) فه‌رمویه‌تی: ﴿فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ واته‌: (ترساین و نیگه‌ران بووین له‌وه‌ی که ئه‌م کۆره‌ کافره‌، سه‌به‌ینی باوک و دایکی به‌ سته‌م و کوفره‌که‌ی هه‌راسان بکات). به‌مانای به‌ سته‌می له‌په‌ده‌ده‌ری، که به‌ (طغیان) ناو ده‌برێت، هه‌روه‌ها به‌و کفرو بێ ئیمانیه‌ی خۆی په‌ست و ماندوو و بێ ئارام دلتنه‌نگیان بکات.

ئای چهنده ئهو باوكه پهست و دڵ بریندارو نیگه‌ران ده‌بی‌ت کاتی‌ك كوپه‌كه‌ی له‌پێی راست لاده‌دات، بانگه‌وازی چاكه‌ ره‌تده‌كاتوه، له‌وكاته‌دا باوكه‌ هیوای ئه‌وه ده‌خوازیت كه‌ هه‌رگیز ئهو كوپه‌ی نه‌خستایه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌ی چی بكات؟

ئهو خدا به‌وه تاقیی كردۆته‌وه‌و گه‌ربۆی شیاو بوایه ده‌يكوشت. بی‌گومان باوكی خواناس و پیاوچاك هه‌ز ده‌كات كوپه‌كه‌ی له‌خۆی چاكتر بی‌ت، له‌خۆی زیاتر چاكه‌و به‌ندایه‌تی هه‌بی‌ت، هه‌ولیش بۆ ئه‌وه ده‌دات، به‌رده‌وام كوپه‌كه‌ی بۆ ئهو ئاواته‌ ئاراسته‌ ده‌كات، كه‌ له‌خۆی چاكتر و خواپه‌رستتر بی‌ت. چهنده به‌رچاوپروون و دلكراوه‌ش ده‌بی‌ت، كاتی‌ك ئهو ده‌بینیت له‌ به‌رامبه‌ردا چهنده هه‌ست به‌زیان و په‌نجه‌پۆیی و ئازار چه‌شتن ده‌كات، چهنده هه‌ست به‌ شه‌كه‌تی و ماندویتی به‌رده‌وامیش ده‌كات، كاتی‌ك كوپه‌كه‌ی ئهو خواسته‌ ره‌ت ده‌كاتوه!!

۹- هه‌ندی‌ك جار مردنی كوپه‌ی گومرا، ده‌بی‌ته‌ هۆی ئارامی و رزگاری یه‌ك بۆ باوك و دایكه‌كه‌ی، وه‌ك چۆن (خدر) گوتی: ﴿فَارْزَنًا أَنْ يَبْدُلَهُمَا رَهْمًا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا﴾ (الكهف ۸۱)، واته: (به‌كوشتنی ئه‌ومنداله‌ و یستمان خودای په‌روه‌ردگار ئهو باوك و دایكه‌ منداڵی‌كی پاكترو چاك و به‌ره‌م‌تریان له‌جیاتنی ئه‌م منداڵه‌ پێی ببه‌خشیت، كه‌ به‌هۆی په‌حم و سۆزو به‌زه‌یی‌ه‌وه‌ كاتی‌ك گه‌وره‌ ده‌بی‌ت سه‌رفرازو ئاسوده‌یان كات) جا ئه‌گه‌ر ئهو كوپه‌ گومرایه‌ بم‌ریت، ئهو بی‌گومان دایك و باوكه‌كه‌ی داوای قه‌ره‌بوو كردنه‌وه‌ی به‌كوپه‌ی‌كی تر ده‌كه‌ن و ده‌پارینه‌وه‌، كه‌ خودا منداڵی‌كی باشترو پاكترو میه‌ره‌بان‌تریان پێی ببه‌خشیت.

په‌ندو عیبه‌ره‌تیش له‌ ژماره‌ی منداڵه‌كاندا نیه‌، به‌لكو له‌ پله‌و پاده‌ی ئه‌وه‌دایه‌، كه‌ داخۆ منداڵه‌كان چهنده‌ گوێرایه‌ل و خواپه‌رست و باش په‌فتارو به‌ ئه‌ده‌ب و په‌وشتمه‌ندن، چهنده به‌ چاكی له‌گه‌ڵ باوك و دایكی‌اندا هه‌لس و كه‌وت ده‌كه‌ن. جا ئیدی یه‌ك منداڵ یا دوان هه‌بن و ئه‌م په‌وشته به‌رزانه‌یان تی‌داییت، باشت‌ر له‌وه‌ی شه‌ش منداڵ، یان ده‌ منال هه‌بن، به‌لام ئه‌م په‌وشت و ئاكارانه‌یان تی‌دا نه‌بی‌ت.

١٠- ئهوهی لێردها بهوردی ئاماژهی بۆ دهکهین، ئهوهیه هیچ کهسیک لهئیمه بۆی شیواو نیه که لهم کرداره دا (واته له کوشتنی منداڵیکی لاسارو گومرادا) شوین پێی (خدر) هه لگرت. هیچ کهسیک بۆی نیه لهخۆیهوه کورپیکی نهوجهوانو میردمنداڵ بکوژیت بهبیانوی ئهوهی گوايه ئهگهر گهوره بوو کافرینکی سه رسهخت ده رده چیت، چونکه خودا خۆی ئهم ههوالهی به (خدر) دابوو و ئایندهی ئهو کورپه میرد منداڵهی بۆ (خدر) ده رخصتبوو، ئاینده کهشی ههر له غهیب و نادیار دابوو هه یچ کهسیکیش نادیار نازانیت، ته نها خودا نه ییت، خوداش به خواستی دانایانهی خۆی هه ندیک لهو غهیب و نادیارانهی بۆ هه ندیک له پیغه مبه رانی ده رخصتوه.

به لام کهسانی دیکه له غهیری پیغه مبه ران هه یچ شتیک (له غهیب نازانن.. ئیدی کۆ هه بووه ئهو زانیاریه بهو کهسه به (خدر) بگه یه نیت ده رباره ی ئهو منداڵه، کهوا کافره باوک و دایکی هه راسان ده کات؟ هه یچ سه رروش (وحی) یکیش له دوا ی پیغه مبه ری خودا وه ﷺ لهم باره یه وه نه هاتوه.

(خدر) و (دیواره که) و (گه نجینه که)

(خدر) داوا ی لیبوردنه که ی (مووسا) ی په سه ند کردو، ئهم جاره ش چاوپۆشی لیکرد، ئینجا ده ستیان به رۆیشتن کرده وه، (فانطلقا) (مووسا) یه ک جاری تری، واته: یه ک ده رفه تی تری بۆ ها وه لیتی یی (خدر) له به رده مدا مابوو، که ئه گهر ئه مجاره به ره له ئستی له سه ر ههر کرداریکی تری (خدر) بکات، ئه وا ده بی ت لێ جیا بی ته وه و هه یچ رینگه یه کی تری لیبوردنی له به رده م داناییت. ئه ی مه گهر پێی نه گو توه (گهر ئیدی له باره ی هه رشتی که وه په رسیارم لیکردیت، ئه وا هه رگیز ها ورپی یه تیم مه که ﴿إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْهُ﴾ هه رواش بوو. ئه وه بوو به لای گوندیکی

وه هادا تێپه‌رین که دانیشتوانه‌که‌ی پیسکه‌و چاوچنۆک بوون و میواندارییان نه‌کردن و خۆراکیان پێ نه‌دان خدرو موساش دیتیان له‌و گونده‌دا دیواری خانوویه‌ک خه‌ریکه ده‌رووخیتو، خدریش خیرا کاری تیاکردو بنیانی نایه‌وه تا نه‌رووخیت ﴿أَسْتَطَعَمَّا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوهُمَا فُجَدًا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ﴾. (موسا) سه‌ری سوڤما له‌و کاره‌ی خدر سوڤما وای له‌قه‌له‌م دابوو که خه‌لکی ئه‌م گونده شایسته‌ی ئه‌و کاره چاک و جوانه‌ی (خدر) نین که ئه‌و دیواره‌ی بۆ راست کردوونه‌ته‌وه بۆیه، ئه‌م جاره‌ش به‌ره‌هه‌لستی پیشان دایه‌وه‌و پێی گوت: بۆچی به‌خۆراپی ئه‌م کاره‌ت بۆکردن، بۆچی کرێیه‌کت لییان وه‌رنه‌گرت؟ ﴿لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾؟.. ئیدی (خدر) یش به‌ناشکرا پێی راگه‌یاند که والیی جیا ده‌بیته‌وه‌و چی دی هاوڕێیه‌تی ناکات: ﴿قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾..

کاتێک هیکمه‌تی بنیاتنانه‌وه‌ی دیواره‌که‌شی بۆ ڤوون ده‌که‌ـاته‌وه، پێی ده‌لیت: ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ...﴾ (٨٢) الکهف، واته: (ئه‌و دیواره‌ش که راستم کرده‌وه، موڵکی دوو مندالی هه‌تیوی نیو گونده‌که‌ بوو که له‌ژێریدا گه‌نجینه‌یه‌کی (زێرو زیوو) ی تیدا هه‌شاردرا بوو، (باوکیان بۆی هه‌لگرتبوون) ئه‌گه‌ر گوێمان به‌و دیواره نه‌دایه‌ باران و لافاو ده‌ری ده‌خست و ئه‌و خه‌لکه‌ چاوچنۆکه‌ش که میوانداریی ئێمه‌یان نه‌کرد ده‌ستیان ده‌که‌وت باوکی ئه‌و دوو منداله‌ش پیاویکی چاک بووه، خودای په‌روه‌ردگاریشت خواستی وابوو تا ئه‌و کاته‌ی منداله هه‌تیوه‌کان گه‌وره‌ ده‌بن، بۆیان بمی‌نیت و ئه‌وسا ده‌ری بێنن، ئه‌م خواسته‌ش ڤه‌حه‌مه‌تیک بووه به‌تایبه‌تی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه‌ بۆیان).

لەم ئايەتەشدا ئەم چەند سەرنجە بەدىي دەكەين:

۱- خەلکی گوندەكە پەزىل و چاۋچنۆك بوون و لەم ڕووە زۆر تێپەرپیسوون، ئەوەبوو دووپیاوی نامۆی وەك (خدر و موسا) دەچنە لایان و هیچ خۆراکیکیان پێ نیه، نەرتی ڕەسەنیش ئەوەیە خەلکی گوندەكە بە پێشكەشکردنی خۆراك بۆیان ڕێزبان لێبگرن بێئەوێ پێشتر ئەمان داوی خۆراك بکەن کەچی ئەو نەرتە نانۆین و خۆراکیان پێ نادەن بۆیە بەناچارى خۆیان واتە (خدر و موسا) داوی خۆراکیان لێ دەکەن و باسی برسیتیى خۆیان دەکەن کەچی بەهۆی زۆری چاۋچنۆکی و پیسکەیی یانەو ئەو داوایەیان ڕەت دەکەنەو و میوانداریتیشیان ناکەن.

۲- هەردووکیان (موسا و خدر) دیوارپکیان دیو کە خەریکە دەرپوخی، واتە درزی گەورە تێبوو و لەئان ساتی دارمان داوو. ئەو گوزارشتە نوازەیهش کە لە دەستەواژە قورئانیە کە دایە، ئەوەیە خواست (ئیرادە)ی داوایە پال دیوارە کە. هەندێک لە زانایانیش گوتویانە: (ئەم مەسەلەیه لەرووی مەجازیه وەیه لە قورئاندا، دەرپوخی دیوارە کە (کەبێ گیانیکى بکەرە) هیچ خواست و ئیرادەیه کی نیە، چونکە ئیرادە لە سێفەتەکانی زیندوووانە. وەتە ڕاستریش ئەوەیە کە نەك لە دەرووی مەجازە وەنیە بەلکە لە دەرووی حەقیقەتیشەو، چونکە گشت مەخلوقیک ئیرادەى هەیه تەنانت گەر ڕووەکێک یان بێگیانیکیش بێت. بەلام بێگومان ئەم ئیرادەیهش هەرگیز وەك ئیرادەى مەرۆڤیان وەك ئیرادەى زیندەوهرانى تر نیە.

پاشان کێ گوتویهتی: (ئەم دیوارە مردوو)؟ بێگومان ژيانیکى شایستە بەخۆی تێدایە کە لە پلەو ئاستی خۆی دایە. بەلام هەرگیز وەك ژيانى زیندووهران نیە. ژيانیکى وای تێدایە کە وەك ژيانى زیندوووان نیە، پاشان

ئیرادهیه کی ههیه، که وهك ئیرادهی زیندووان نیه.. دیاره لهو دهستهواژهیهی قورئاندا ﴿حَدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ﴾، واته (دیواریك دهیویست برپووخت) ئهم ویست و ئیرادهیهی دیواره که له پرووخان، که لهم دهستهواژه قورئانیهدا وهسف کراوه ویناندنیکى جوانی هونهربیاانهیهو، دهسینشان کردن و به شهخصانى کردن (تشخیص)ی دیواره کهیه، که سیفهتیک له سیفهتهکانی زیندووان (که ئیراده)یه بۆی دانراوه. کاتیک ئیمهش سهرنج لهم وینهیه دهدهین، وای دهیینین، که خهریکه دیواره که دهپرووختو، وهخته بکهویت، ئه گهر (خدر) چاکى نه کردبایه وه.

۳- (خدر) کاتیک بهبێ ئهوهی کهس رای بسپیریت، دیواره کهی راست کردۆتهوه، یان بهبێ ئهوهی له گهڵ کهسیکدا به کرێ رێکهوتبیت، که بۆی چاک بکاتهوه، ئهمه بهلگهیه که لهسهر ئهوهی، که مروۆفی موسلمان ههزی له کاری خێرو چاکهیهو، سووره لهسهر چاکه کردن له گهڵ کهسانی دیدا تهناوته، گهر راشیان سپاردبیت، بێگومان مروۆفی موسلمان خێره و مهندهو چاکه کارو بهخشندهو چالاکیکی بواری کۆمه لایهتییه. ههروهها بهلگهیه لهسهر ئهوهی، که کاری خیر ناتاجی بهمولهت وهرگرتن نیه، جا مادام له بهردهم موسلماندا دهرفتهیک بۆ خێرو یارمهتیدان ههیبیت، با بیقۆزیتهوهو بهجێی بگهیهنیت.

ههمدیسان (ئهم کاره ی خدر) بهلگهیه که لهسهر کاری خیری خۆبهخشانه بهبێ رێکهوتنیک و بهبێ کرێ یهك، یان بهبێ چاوهروانکردنی پاداشتیك له خهلكی، ههرویهش پێویسته مروۆفی موسلمان خۆی لهسهر ئهمه رابهینیتو، له گهڵ کهسانی تردا بهئهمهك و چاکه کار بیتو، بهسوودیش بیت بویان.

۴- (خدر) له کاری چاک کردنهوهی دیواره کهو بنیاتناوهیدا لهسهر ههق بووه، چونکه خودا ئاگاداری کردۆتهوه لهسهر بوونی گهغینه له ژێر دیواره کهدا، خۆ ئه گهر دیواره که برووخایه و خهلكی گونده کهش، که (چاوچنۆك و پیسکه بوون) ئه و گهغینهیه یان بدیبایه، ئهوا دهستیان بهسهردا دهگرت.

۵- گه نجینه که مولکی دوو میردمندالی هه تیوی ئهو شارۆچکه یه بووه، ئه مانیش دوو که سی بچووک بوون، خو ئه گهر گه نجینه که پی بزانرايه، ئه و نه یانده توانی خو یان هه لیگرن، یا خود له خه لکی ئاوه دانیه که ی بسیننه وه، هه ربۆیه ش (خدر) دیواره که ی بۆنیات ناونه وه، هه تا گه وره ده بن و خو یان ئه و کاته به فهرمانی خودا ده ریده هیئن و له دنیا دا سوودی لی ده بینن.

۶- فهرماشته که ی خودا له سه رزاری (خدر)، که گو تویه تی: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ (باوکی ئهو دوو منداله هه تیوه ش پیاویکی خواناس و چاک بووه) ئه م وته به له گه یه له سه رئه وه ی: بیگومان چاکیی باوکان کارایی له سه ر پاراستن و چاکبوونی منداله کانیا ن هه یه .. بۆیه به هۆی چاکبوونی باوکه که وه، خوا (خدر) به یده ست (تسخیر) کردووه بۆ ئه وه ی دیواره که که بۆ هه ردوو منداله که بنیات بنیته وه.

قورئانیش سروه شی ئه م به له گه یه ی له سووره تیکی تر دا به خشیوه، وه که له ئایه تی (۹) ی سووره تی (نساء) دا خوا فهرموویه تی: ﴿وَلِيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرْكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضَعُفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ واته: (ده با ئهو که سانه ی له پاش خو یان مندالانی ساوا و بی ده سه ته لات به جی دێلن، با له وه سیه ت کرن دێدا، ترسی خوا یا ن له دلدا بی و شتیکی وا له پاشه خو یان راسپێرن، هه یچ ناهه قی تیدا نه بی).

۷- ئهو پیاوه خواناسه ش (واته باوکی منداله کان)، که له وه و پێش مال و سامانه که ی له ژیر دیواره که دا هه شار دا بوو، ده لاله ته له سه ر شیا و بوونی هه لگرتنی مال و سامان و پاشه که و تکردنی و هی شتنه وه ی بۆ کاتی پێویستی، ته نانه ت با شتروایه مرو قی موسلمان هه ندیک له مال و سامانی بۆ کاتی رووداویکی کت و پر ی له نا کاو هه لگرت، ئه مه ش پێچه وانه ی (پشت به خودا به ستن) نیه.

"رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ"

دوای ئەوێ (خدر) پازونھێنی هەرسێ کردارەکە ی بۆ (مووسا) دەرخستوووە و حەقیقەتیانیشی بۆ ڕوون کردۆتەووە، ئەوسا (مووسا) بۆی دەرکەوتوووە، کە خدر لە کردارەکانیدا لەسەر هەق بوووە، هەروەها بە تەواوەتی دڵنیاش بوووە ئەوێ، کە (بەرژوهندیی) لەو کارانەدا بوو، کە ئەنجامی داوون.. هەمدیسان (خدر) ئەوێشی پێڕاگەیان دوووە، کە بێگومان ئەم سێ کردارە لەپراستیدا لەخۆیەووە بەخواستی خۆی نەبوو، بەلکو بە فەرمانی خوا بوون پاشان (خدر) ئەم کردارانە ی واوەسف کردون، کە رەحمەتیک بوون لە خوداوە، هەر بۆیەش بە (مووسا) ی گوتوووە: ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾.

باسکردنی (رەحمەتی پەرورەدگار) یش لێردا ئاماژەو واتای خۆی هەیە، وەک چۆن بە سەرەتای چیرۆکە کەشەووە پەییوەستە لەکاتی کدا، کە خودا خۆی باسی رەحمەتی لەبارە ی (خدر) وە کردوووە فەرموویەتی: ﴿ءَاٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهُ مِّنْ لَّدُنَّا عِلْمًا﴾.. هەرسێ کردارەکە ی (خدر) یش هەر بەپیشینە ی رەحمەتیکێ خوداوە پەییوەستە ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ تا لەدوایدا بەرەحمەتە رەببانیە کەووە ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾ وە کۆتایی پێ ھێنراوە.

ئەمەش مانای وایە، کە بێگومان ئەمە دیاردە یە کە لە دیاردەکانی رەحمەتی خودا. بۆ نمونە (عەبیدارکردنی کەشتیە کە) رەحمەتیکێ خودا بوو بەوھەژارانە ی کەشتییە کە، تاکو (بەو کونتی کردن و خەوشبار کردنە ی کەشتییە کە یان) لەدەستی

پادشا سته مکاره که بپاریزیت و دهستی به سهردا نه گریت، بویه گهر کون نه کرابایه، دهستی به سهردا ده گیرا.

- (کوشتنی منداله کهش) ههر رهحه تیځ بوو له خوداوه به باوک و دایک منداله که که دوايي کورپکی باشر یان پیده دات و گهر خدر ئه منداله ی بونه کوشتنایه ئهوا له کاتی گه وره بوونیدا به کوفرو ستهم و زۆرداری تهنگی پی هه لده چنن.

- (بنیاتنانه وهی دیواره کهش) ههر به رهحه تهی خودا بووه، چونکه بهو رهحه ته گه نجینه ی ههر دوو منداله هه تیوه که لهو شاروچکه یه داپاریزراوه، جا ئه گهر دیواره که ی راست نه کردبایه وه ئهوا گه نجینه کهش دهرده کهوت و مرقشه چاوچنۆک و رهزیه کانی ئهو گونده دهستیان به سهردا ده گرت.

گرنگ ئه وه یه ئه م رهحه ته خودایی یه له ههر سی رهفتاره که ی (خدر) دا له لای کهسانی چاو دیری رووداوه کان دیارنن، واته ئه و چاو دیرو بینهرانه ی که له پروکاری دهر وه بۆ کرداره کان دهر وان.. ته نانه ت ئه و هه لئس و کهوتانه ی که به ئه نجامی گه یاندوون له یه که مین ساتی سه رنج لی دانانیانه وه جی ناره زاین وه چۆن (مووسا) ناره زایی له سهر هه لئس و کهوته کانی (خدر) دهر بریبوو.

ئه مهش مانای وایه که ئه م رهحه ته له دیمه نی بهرچای خه لکیدا وینه یه کی پیچه وانه ی وینه بینراوه که یان و پیچه وانه ی پیشینی بۆ چوونیان پیشان بدات.

ههر به م بونه یه شه وه دان به وه دانین که ههرچی خودا به مرقشی پرواداری ده کات و به سهریدا دینیت ههر رهحه تیځن له خودا خویه وه.. بیگومان خودا کاتیځ نیعمه ت به مرقشی ئیماندار ده دات ئه وه رهحه ی پیکردوه، کاتیځ به ناخۆشی و نارهحه تیش تاقی ده کاته وه، ئه وه رهحه تیځه له خوداوه که واته مرقشی باوه ردار له ههر دوو کاتی خۆشی و ناخۆشیدا ههر له بهر رهحه تهی خوادایه.. له ههر کاره ساتیځدا که تووشی ده بیت و له ههر قه ده ریځدا که خودا به سهریا ده هیئت

هەر له بهر رهحمهتی خوادایه بهو مهرجهی ئهم راستیه بزانیته و (رهحمهتی خوادای)ی نیو هەر پرووداویکی خۆی تیدا بهدی بکات.

له بهسهرهاتی (خدر)یش دا- سلاوی خودای لی بیته - رهحمهتی یه کهم ئهوهبوو که خودا فهرمووی ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ ئه مهش له دهرووی پیناسه کردنیه وه.. له کاتی کهدا رهحمهتی دووهم ﴿رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ﴾ له دهرووی لی کدانه وهی هوکاره کانی ئه و کردارانه ی (خدر)ه وهیه یان بلیین: (رهحمهتی دووهم لی کدانه وهیه کی کرده یی و، پهیره و کردنیکی واقعیانه و، پرووکاریکی دهره کیی رهحمهتی یه کهمه).

"وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِی"

(خدر) لای (مووسا) دانى بهو حهقیقه ته دانا كه ئهو سى كرده وهیهى له بهرچاوى (مووسا) ئه نجامى دان، له خۆوه به خواست و ئیجتیهادی خۆى نه بووه، به لكو به فرمانى خودا بوون ﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِی﴾ .. لهم دهسته واژه یه دا به لكو ده لاله تیک له سهر پیغه مبه ریتیى (خدر) - سلاوى لى بیت - ده ردینین، چونكه ئهو كرده وانه به خواست و ههولئى كوششكارى (اجتهاد)ى خۆى نه بوون، به لكو به فرمانى خودا و سرووشى خودا بۆ (خدر) خۆى بوون. ده شیته به راوردیکیش بکهین له نیتوان کاره کهى (خدر) و ئهو فرمانیشتهى خودا ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ چونكه ههر سى كرده كه رهواله تیکى ده ره کى زانسته خوداییه کهنى بوون، كه خودا فیرى (خدر)ى كرده بوو، له دیمه نه کانی زانستى خوداش، كه به (خدر)ى گه یاندبوو، ئه وهیه حهقیقه تى رووداوه بینراوه کانی به رده مى پى ناساندبوو، ئهم حهقیقه ته ش پیچه وانه ی دیمه نه بینراوه ده ره کیه کهى بووه .. له مه شدا به رژه وهندییه که خۆى هشار داوه، ئه مه ش وهك ئه وه وایه، كه (خدر) داوامان لى بکات پروانیمان بۆ (ئهو رهواله ت و دیمه نانه ی له به رده مماندا ده یان بینین) و (ئهو رووداوو هه لئس و که وتانه ی له به رچاوامان) ئه نجام ده دریت، ریک و راست کهینه وه، چونكه هه ندیک کهس له ئیمه پروانینیکی کهم و کورت بینانه یان هیهو، ته نها ئهو رووداوه دیارو ده رکه وتوانه ی به رچاویان ده بینن و، وای داده نین، كه ئیدى هه موو شتیک له وانه دایه .

بهلام ئیتمه ئهوهمان لی خوازراوه که پروانینمان بو ئهو پرووداوانه قوولترو راسترو وردتر بیتو، تنها وینه روالهتییه دیاره که فریومان نه دات و نه هیلیت و ههولێ گهیشتن به کرۆکی شتهکان و حهقیقهتیان بدهین.

بهراستی دیاره فریوده رهکان زۆرنو، زۆرجاریش به پرووپۆشی ساخته کاری و نهخش و نیگارو چهواشه کاریی داپۆشراون، زۆر کهشیش پێیان دهخهلهتین. بهلام مرۆفی ئیماندار سه رنجی قوولێ ههیهو، بهراستگۆیان لهکیان ده داتهوهو بهراستیش ههلیان دهسهنگینیت.

"لێکدانهوه له چیرۆکهکهدا"

لێره دا ههلوێستهیه که له بهردهم شیوازی لێکدانهوهی نیو چیرۆکی (موسا و خدر) دا دهکهین.. ئهوهبوو کاتی که (خدر) جیا بونهوهی خوی بو (موسا) راگهیاندا، پێی گوت: ﴿ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴾ (من تاویکی تر ئهو کارانهی خۆمت بو لیکده ده مهوه که نهتوانی ئارام له سهریان بگریته و قسهی تیا نه کهیت). بهمانای (ههوالی باری راستی و حهقیقهتی ئهو ههلس و کهوت و کردارانه مت پێ ده گهیه نم که دیوه روالهتییهکانیان ت بینێ). کاتی که ئهو ههولانهشی پێ ده گهیه نیت و پهرده له سه ره حهقیقهتیان لاده بات، پێی ده لیت: ﴿ ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴾.. ئه مهش ها مان ده دات بو زانینی مانای (تاویل / لێکدانهوه) له زاراوه قورئانییه که دا.. له م پرووه وه ئیمام (راغبی اصفهانی) گوتویهتی: (وشه ی (تاویل) له (أول) هوهیه، واته گه پانه وه بو په گو ریشه که ی.. وه که ئه وه ی که (موئل) به مانای ئهو جێگه یه (موضع) ی که ده گه پێ نه وه بو لای.. ئه وه ش

گهڕاندنهوهی شتهکهیه بۆ ئهو مه‌به‌سته خوازاوهی که به‌زانست (علم)، یان به‌ کرده‌وه (فعل) خوازاوه^(١).

وشه‌ی (لێکدانه‌وه‌ش) له‌ هه‌موو به‌کاره‌ینراویکی نیۆده‌سته‌واژه قورئانیه‌کاندا له‌م مانایه‌ تێناپه‌رێت که له‌ حه‌قده‌ شوینی قورئاندا هاتووه‌و هه‌شت جاریان له‌ سووره‌تی (یوسف)دا هاتووه‌.. حیکمه‌ت له‌ هاتنی نیۆ سووره‌تی یوسفیشدا به‌م هه‌شت جاره‌ ئه‌وه‌یه که به‌ره‌ی سووره‌ته‌که‌و تاکه‌ بابه‌تیشی ده‌باره‌ی لێکدانه‌وه (تأویل)ه‌. بۆ نموونه‌ش هه‌ر سه‌ره‌تای سووره‌ته‌که‌ به‌ باسکردنی خه‌ونه‌که‌ی (یوسف) - سلاوی لی‌ بی‌ت - له‌کاتی منداڵیدا ده‌ست پێ ده‌کات.. (یه‌عقوب)ی باوکیشی - سلاوی لی‌ بی‌ت - ئه‌وه‌ی پێ را‌ده‌گه‌یه‌نێت که خودا خۆی فی‌ری لێکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌کانی ده‌کات: ﴿وَكَذٰلِكَ يَجْنِبُكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاٰحَادِیْثِ...﴾ (٦) یوسف ﴿، واته‌: (خودای په‌روه‌ردگار به‌م ره‌نگه‌ تۆ هه‌ل‌ده‌بژێرێت و ده‌پاڵیوت بۆ کاری (پێغه‌مبه‌ریتی) و فی‌ری لێکدانه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌خه‌ونه‌کانت ده‌کات). جا دوا‌یش له‌کاتی‌کدا که خه‌ونه‌که‌ی (یوسف) به‌راستی به‌دی‌ی هاتووه‌و به‌واقیعی‌ش لێکدراوه‌ته‌وه‌و باوک و دایک و براکانی چوونه‌ته‌وه‌ بۆ لای (یوسف) به‌باوکی گوتووه‌: ﴿...هٰذَا تَاْوِيْلُ رُءُیَا مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْهَآ رِیَّ حَقًّا...﴾ (١٠) یوسف ﴿، واته‌: (بابه‌ ئه‌مه‌ لێکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌ی ئه‌و کاته‌ی سه‌رده‌می منداڵی‌مه که بێ‌گومان خودای په‌روه‌ردگارم به‌راستی و به‌هه‌ق به‌دی‌ی هی‌نا). لێکدانه‌وه (تأویل): پ‌وونکردنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌و حه‌قیقه‌تی شته‌کانه‌و، به‌عه‌مه‌لی‌کردنی هه‌وال بۆ واقیعو تی‌ۆر (نظریه‌) بۆ جێبه‌جێکردن، وێنه‌ بۆ شتی‌کی ماددی، بۆیه‌ خه‌ونه‌که‌ی (یوسف) هه‌رچه‌نده‌ خه‌ونی‌کی کاتی نووستن بوو،

(١) المفردات في غريب القرآن: ص (٣١).

بهلام له جیهانی واقعیدا بووه به لیکدانهوهیهك، لیکدانهوهكەشی (واته: بهدی هاتن و پروودانهکەیی) بوو، بههه مان شیوهش ئهوهی له چیرۆکی (مووسا) و (خدر)دا بهدی دهکەین، لیکدانهوهیهکه.. (خدر) به (مووسا) ی گوت: ﴿سَأُنَبِّئُكَ بِأَوَّلِ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾.. واته (لیكدانهوهی حهقیقهتی ئه و پرووداوانهت دهخه مه بهرچاو، که بینیتن.. حهقیقهتی ئه و کردارانهمت پی دهئیم، که نکوولیت لهسهریان دهکرد، تاکو بزانیته که ههق و راستی لهوه دایه کردم).. کاتیک شتهکانیشی بو تهفسیر کردو، ئهوهی دیبوی بۆ لیکدایهوه و ئه و حهقیقهتهی لێی پنهان بوو، بۆ پروون کردهوه، پی گوت: ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ بهمانای ئا ئهوه حهقیقهتی ئه و پرووداوانهیه که بینیتن.. کهوابوو لیکدانهوه (تأویل) پروون کردنهوهی حهقیقهت و چاوگو و چاره نووس و کۆتاییه.. یان با بلیین: (پروودانی ئه و کارو مهسهلهیهیه، که ههوالی لهسه ر دراوهو، پرووکاره پرووالتهتی و دههکی یه کردهیهه کهی ده رکه وتوووه، خه بهرو ههواله که بووه بهواقیعو، بیرۆکه و تیۆره کهش چۆته خانهی جیبه جیکردنهوه.

"تَسْتَطِيعُ" و "تَسْتَطِيعُ"

له برێگه جوان و دانسقه کانی نیۆ ئەم چیرۆکه دا، جیگیرکردنی پیتی (تا)یه، یه کهم جار له وشه ی (تستطیع) داو، پاشان لابرندی له هه مان وشه دا بۆ جاری دووهم (تسطیع). ئەوه بوو (خدر) به (مووسا) ی گوت: ﴿سَأُنَبِّئُكَ بِأَوَّلٍ مَا لَمْ تَسْتَطِيعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ ئەمه ش پێش ئەوه ی ئەو پروداوانه ی که (مووسا) بینیبوونی، بۆی لیکداوه ته وه. کاتیک بۆشی لیک دایه وه هه وائی باری راسته قینه ی پروداوه کانی پێ دا، ئەم پیتی (تا)یه ی له وشه که دا نه هیشت، بۆیه پێی گوت: ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِيعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾. داخۆ بۆچی ئەو (تاء) ی له وشه ی دووهم دا لابر دووه؟

ده شیت ئەم (تاء) له لابر وه له عه ره بیدا به (تاء الحقة) - تاء سووککراو -، ناو بێنێ و سه رنج له حیکمه تی لابر دیشی له ده رووی ته فسیری سایکۆلۆژیانه ی ئایه ته کانه وه یه، یاخود ته فسیر کردنیان به گویره ی راستی یه کانی زانستی شیکاری ده روونی (علم النفس التحلیلی).

جیگیرکردنی پیتی (تاء) له یه کهم جار دا له گه ل ئەو حاله ته ده روونیه ی مووسا دا گونجاوه، که تیایدا ده ژیا، چونکه هه ر سێ کرده وه ی (خدر) له ده روونی ئەمدا به قورس داده رنان و حیکمه ته که یانی نه ده زانی.. هه ر بۆیه ش (تاء) که لابر وه، تا کو وشه که قورستر بیت و هاو کیشی قورساییه که ی نیۆ ده روونی (مووسا) بیت. کاتیک حه قیقه تی پروداوه کانی شی زانیوه، ئەو قورساییه ده روونیه ی له سه ر نه ما وه باره ده روونیه که شی سووک بۆ ته وه، ئیدی پیتی (تاء) ش وه سووک کاری یه که لابر وه، بۆ ئەوه ی سووک کردنی وشه که ش له گه ل ئەو سووک بوون و خامۆش بوونه ده روونیه ی مووسا شدا بگوئیت، که دوا ی لیکدا نه وه ی کرده وه کان تیایدا ژیا وه.. خوداش خۆی زانیایه له م پروده وه.

"اردت.. اردنا.. اراد ربك"

لهو دهستهواژه ناسكو دانسقانهی قورئان كه لهسهـر ئهم چیرۆكه هاتوو، وتهـكانی (خدر)ن لهـكاتی شیکردنهـوی ئهو کردارانهـیدا كه ئهـنجامی دان، ئهـوهـبوو لهـم پرووه له سێ حالهـتا گوزارشتی له ویست (اراده) کردوو.

۱- دهـبارهـی ویستی خوێ له کونکردنی كهشتیهـكهـدا گوتی: (ویستم عهـبیداری بکهـم/ فآردت أن أعیبهـا).

۲- دهـبارهـی کوشتنی کوره مندالهـكهـو ههـزکردنی لهـهاتنی کورپکی چاك له جیـگهـیدا، ویستیکی بهـکوـمهـلی دهـرپرـیوهـو گوتووـیهـتی: ﴿فَأَرَادَ أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا﴾ واته (ئیمه به کوشتنی ئهم منداله ویستمان خودای پهـروهـردگاری باوك و دایکی کورپکی چاکترو دیندارو بهـرهـحمو میهرهـبانیان لهـجیاتی ئهم منداله لاساره پێ بهـخشیت).

۳- دهـبارهـی بنیات نانهـوی دیوارهـكهـش بو پاراستنی گهـنجینهـكهـ تا ئهو کاتهـی ههـردوو منداله ههـتیوهـكه پیدهـگهـنو گهـورهـ دهـبن، گوتی: ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا﴾، واته: (خودای پهـروهـرگاریشت ویستی (ئیرادهـی) وابوو تا ئهم دوو کوره پیدهـگهـنو گهـورهـ دهـبنو، ئهـوسا گهـنجینهـكهـیان دهـریـنن و سوودی لی بینن).

كهـواته ویست (اراده) لهـم سێ دیهـنهـدا هاتوو: (اردت، اردنا، اراد ربك).. (ویستم.. ویستمان.. پهـروهـردگارت ویستی..)، لهـم سێ حالهـتهـشدا، یهـكهـم جار فرهـمانی رابردوو (الفعل الماضي) دراوهـته پال (خدر) - (اردت).. ههـمان فرهـمان له

جاری دووهمدا دراوه ته پالّ خوداو پالّ خدریش (فاردنا).. له جاری سییه میشدا ههمان فرمانی رابردوو تهنها دراوه ته پالّ خودا خوێ (فاراد ربك)..

ئهگهر ههولیش بدهین که حیکمهتی بهدییکراو له مهدا دهییتین، ئهوا دهلّین:

۱- له ههر سیّ جاره کهدا پله بهندی (تدرج) هیه، چونکه له ههر جارێکدا دیمه نه که بۆ یه کیکی دی بالاتر دهییت، بۆ نمونه له دیمه نی یه که مهدا ویست و ئیراده کی خستۆته پالّ خوێ (فاردت).. پاشان له دیمه نی دووهم دا داویتییه پالّ خوێ و پالّ خودا (فاردنا)، له دوایشدا تهنها داویتییه پالّ خودا (فاراد ربك).

۲- لیک نه چوون له خستنه پالّه کاندای به پیی ئه و حاله ته یه که ده باره ی دواوه و، له گه ل نواندنێ ریزو ئه ده بیش به رام به ر خوا دا گونجاوه و، ههروه ها له گه ل ئاماژه و بریاره کانی ئیمانداریتیشدا گونجاوه.

له یه که م جاردا بۆیه ئیراده که ی داوه ته پالّ خوێ، چونکه کونکردنی که شتییه که به کاریکی ناپه سه ند بینراوه و (به پیی بۆچوونی رواله تیانه) ئه وه کاریکی تیکده رانه یه، له وانه یه له به ر ئه م واتایه پیی وابوو که کاریکی شایسته نیه گهر ئه م ئیراده یه بخته پالّ خودا. هه م دیسان سه رنج بده ئه وه ی که کاره ویستراوه که چییه؟ (اردت ان اعیبه ا/ ویستم عه یبداری بکه م)، لیڤه دا ویست و ئیراده که عه یبدارکردنی که شتییه که یه.. عه یبدارکردنه که شی به هۆی تیکدانیه تی به وه ی کونی تی بکات و پارچه ته خته یه کی لی هه لکی شیت. ههر بۆیه ش شایسته ی ئه وه نییه ئه م ئیراده یه بدریته پالّ خوداو، نه شیاهه که بیگوتبایه (اراد ربك ان یعیبه ا/ خودای پهروه ردگارت ویستی که شتییه که عه یبدار بکات).

هاوشیوه یه کی ئه م ریزو ئه ده به به رام به ر به خودا له به سه رهاتی (ئیبراهیم) دا به دیی ده که یه که ئه ده بی له باسکردنی خوا دا نواندوو، کاتی که وه سفی کاره کانی خودای کردوه که خوداش له سه ر زاری ئه و فه رموویه تی: ﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾

﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي

يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ الشعراء ﴿٨٢﴾. واتە: (ئەوێ دروستی کردووم هەر ئەو
پێنمایێ کردووم، هەر خۆیشی خۆراک و خواردنەوێم پێ دەدات، ئەگەر نەخۆشیش
کەوتم هەر ئەو چارەسەر و شیفام بۆ دەرەخسێنێت، هەر وەها ئەویش دەمرێنێت و
پاشان لەڕۆژی قیامەتدا زیندووم دەکاتەو). .. لەم وتانەدا (ئێبراهیم) هەموو
کارەکانی داوێتە پالێ خۆدا، تەنھا نەخۆشکەوتنە کە نەبێت کە داوێتی یە پالێ خۆی و
بۆ خۆی گەڕاندۆتەو.

له بەسەرھاتی (خدر و موسا) شدا لەجاری دووھمدا ئەوێ کە گونجاوترین
پێودانگ بێت ئەوێ کە ئێرا دەکە خراوەتە پالێ خۆدا و پالێ خدریش. کە دراوەتە پالێ
خدر بەو پێودانگێ کە خدر خۆی ھۆکار و ئامرازێ کوشتنی کۆرە منداڵە کە یەو
ئەو کەسە شە کە ئەرکی کوشتنی منداڵە کە یە لەئەستۆ ناو، ئەو بۆچی
کوشتوویەتی؟ چونکە ویستوویەتی کە خۆدا بە کۆرپێکی لەو چاکتر قەرەبوویان بۆ
بکاتەو. .. کەواتە (خدر) یش لەمەدا ئێرا دەکە یە لەو قەرەبوو کردنەوێ دەکە یە. ..
بەلام ئایا (خدر) خۆی توانای بەدی ھێنانی ئەم ئێرا دەکە یە ھە یە؟

وہلام: نەخێر، چونکە بەدی ھێنانە کە بە دەستی خۆدا یە تاک و تەنھایە.

تەنانت باوک و دایکی شێ کە ئێرا دە یە منالێ بوون و خستنەوێ منداڵیان ھە یە،
توانای بەدی ھێنانی ئەو ئێرا دە یە یان لە جیھانی واقع دا نیە. .. بۆیە تەنھا ئەو یان
لەسەرە کە دەست بە ھۆکارە کانەو بەگرن و یە کبگرن و پێکەو بەژین، دەنا توانای
بەدی ھێنانی منالێ ژیا نی منالێ کەش تەنھا بە دەستی خۆدا خۆیەتی.

بەپێی ئەم مانایە ش ئێرا دە کە لێرە داو لە ڕەھەندی دووھمیدا خراوەتە پالێ خۆدا
بەو پێودانگێ کە بێگومان خۆدا هەر خۆی بە توانایە لە بەدی ھێنانی ئەو داو لە
ھێنانە نارایی منداڵی (بەو لەد بوو) بۆ جیھانی بوون و ژیا دا، لە ھەمان کات دا

(که جاری دووهمه) و که ئیراده که دراوته پالّ خدریش ههر بهو پێودانگهیه که خراوته پالّ خوداش.. بهلام له جاری سیهه مدا که ئیراده که بهتهنها دراوته پالّ خودا خۆی، لهبۆته (سیاق)ه کهیدا ئهوهی دیاری کردووه که تهنها دهدریته پالّ خودا، چونکه هیچ کهسیک توانای بهدیھینانی ئیرادهی نێو مهسهله کهی نیه تهنها خودای تاكو تهنیا خۆی نهبیّت.. راسته ئهوه دوو منالّه دوو مندالّی بچووکی ههتیو بوون، بهلام کێ ئهوهیان بۆ مسۆگهر دهکات که بژین تاكو گهوره دهبن و پێدهگهن تاكو گهنجینه کهیان دهڕینن؟ بێگومان هیچ کهسیک توانای ئهوهی نیهو بۆشی مسۆگهر ناکریت.. چونکه داهاتوو تهنها بهدهستی خودایهوه، تههنیش ههر بهدهستی خودایه، ههر بۆیهش (خدر) گوتویهتی: (پهروهردگارت ویستی و ئیرادهی وابوو که تا ئهوه دوو مندالّه پێدهگهن و لهدواایدا ئهوه گهنجینه کهیان دهڕینن ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا﴾ جا مادام خودا ئهم ئیرادهی ههیهو دهخوازێت، ئهوا بێگومان ههر دهبیّت، چونکه ههر شتێک خوا بیهویّت ههر دهبیّت بیّت.. واللّٰه اعلم.

چیرۆکی چوارهم

چیرۆکی ((ذو القرنین))

ئهم چیرۆکه له دهقی پیشاندرای قورئاندا لهم نایه تانه دا هاتوه، که خودای پهروهردگار تیاياندا فهرموویه تی:

﴿وَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۚ إِنَّا مَكِّنَّا لَهُ، فِي الْأَرْضِ وَهَاتَيْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۚ ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا ۚ ﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۚ ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ، ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكَرًا ۚ ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحَسَنَىٰ وَسَنُقُولُ لَهُ، مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۚ ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۚ ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبِيلًا ۚ ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۚ ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۚ ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۚ ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَذَا الْقَرْنَيْنِ إِنْ بَأْسُكَ فَاجْبُرْ وَمُاجِرْ ۚ ﴿٩٤﴾ فَاجْبُرْ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۚ ﴿٩٥﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۚ ﴿٩٦﴾ ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغَ

عَلَيْهِ قَطْرًا ﴿١٦﴾ فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ، نَقَبًا ﴿١٧﴾ قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿١٨﴾ الكهف .

واتای نایه ته کان به کورتی:

(ئە ی پیغه مبهەر! پرسیار ت ده باره ی (ذو القرنین) لێ ده کهن.. بلی هه ندیک له سه ربورده ی ئه وتان بۆ باس ده که م.. ئیمه ده سه لاتمان له سه ر زه ویدا بۆ په خساندو هه موو هۆکارێکی پێویستی ئه و زه مانه شان بۆ دا بین کرد. ئه ویش دوا ی هۆکاره کان که وت و سوودی لێیان بینی.. خزی و سوپاکه ی که وتنه ری، هه تا گه یشتنه شوینی خۆر ئاوابوون له ناوچه یه کداو، وا ده ها ته به رچاو، که گۆمیکی قوڕو لیتاوی بیّت، له ویدا پۆژ ئاوا ده بیّت و پێیان ده که ویتته گه لیکی بیباوه ر.. له و شوینه دا ئیمه ش پێمان گوت: (ئە ی ذو القرنین یان به سزا له ناویان به ره (گه ر به ده م بانگه وازه وه نه یه ن) یان چاکه یان له گه لدا بکه، (ئه گه ر به ده م بانگه وازی باوه رو خا ناسییه وه ها تن). (ذو القرنین) یش گوتی: (پێگومان ئه وه ی سته مکار بیّت، سزای ده ده یسن و، دوا ییش کاتی که بۆ لای خودای په ره وردگاری ده گه ر پێنریتته وه، خودا سزایه کی سه خت و گه وه ی ده دات. هه ر که سیکی ش له وان به ده م بانگه وازی باوه رپه وه بیّت و ئیمان به ی نیت و کاری چاک بکات، ئه وا پا دا شتی چاکی هه یه و ئیمه ش له مه ولا به وته ی خۆش و ئه رکی سووکی ئا را سته ده که ین. دوا ی ئه وه (ذو القرنین) گه شتی دوو هه می به ره و خۆر هه لات ده ست پێ کرد و به شوین هۆکاردا پۆشته وه، هه تا کو گه یشته ناوچه ی پۆژه هه لات ی دوو رو، له ویشه وه هه ر سه رقالی گر تنه به ری هۆکاره کان بوو و به دوا یاندا ده گه را..

تا کو له کاتی که دا گه یشته نیوان هه ردوو به ره به سته که، که دوو چیا ی به رز بوو و که له نیوانیاندا گه لیکی نا حا لی و دوا که وتوو ده ژیان، که هه یچ تیگه یشتن و په ی بر دنیکیان نه بوو (مه گه ر به که می و به ده گمه ن).. جا که ئه وان توانای (ذو

القرنین) یان زانی، داواکاریه کیان لیی هه‌بوو، که پێیان گوت: (ئه‌ی - ذو القرنین - دوو هۆزی درنده‌ی وه‌ک (یه‌ئجوج) و (مه‌ئجوج) به‌دکارو تی‌کده‌رن له‌سه‌ر زه‌وی و (بۆ ئیمه‌ش ترسناکن) بۆیه‌ داوات لی ده‌که‌ین به‌ربه‌ستیکی پته‌و له‌نیوان ئیمه‌و نه‌واندا دروستکه‌یت، که ئیمه‌ش پاداشتیکی داراییت له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و کاره‌تدا پی‌ده‌ین).. (ذو القرنین) یش له‌ وه‌لامیاندا گوتی: (ئه‌و تواناو زانسته‌ی، که خودای په‌روه‌ردگارم بۆی په‌خساندووم زۆر له‌و (سامانه) چاکتره‌، که به‌ پاداشت ده‌یدهن به‌من، به‌لام من داواکه‌تان بۆ به‌جی دینم، بۆ ئهم کاره‌ش ئیوه‌ به‌ هی‌زو بازووه‌کانی خۆتان یارمه‌تیده‌رو هاوکارم بن، تا‌کو به‌ربه‌ستیکی تۆکه‌مه‌و پته‌وتان له‌ نیوان ئیوه‌و ئه‌و دوو هۆزه‌ ترسناکه‌دا بۆ دروست بکه‌م.. بۆ ئهم کاره‌ش پارچه‌ ئاسنی گه‌وره‌م بۆ به‌ی‌نن و له‌سه‌ر یه‌ک داینین، تا‌کو ئه‌مه‌سه‌رو ئه‌و سه‌ری کی‌وه‌که‌ دابگریت و هه‌ردوو لوتکه‌که‌شیان داپۆشی‌ت). ئینجا فه‌رمانی پێدان به‌ (موشه‌ده‌مه) فوو بکه‌ن له‌و ئاگره‌ی، که له‌ژێر ئاسنه‌که‌دا هه‌لی گیرساند بوو، تا راده‌یه‌کی وا، که هه‌مووی کرده‌ ناگر، پاشان (ذو القرنین) پێی گوتن: (مسی تواوه‌م بۆ به‌ی‌نن، تا بیکه‌م به‌سه‌ر پارچه‌ ئاسنه‌کان دا و (ئیدی گه‌ر مس و ئاسنیش تی‌که‌ل بکری‌ن ئاوی‌ته‌یه‌کی پته‌وی لی دروست ده‌بی‌ت).. ئینجا هه‌ردوو هۆزه‌که‌ی (یه‌ئجوج) و (مه‌ئجوج) یش، نه‌یانتوانی سه‌رکه‌ون به‌سه‌ر به‌ربه‌سته‌کاندا و نه‌یانتوانی لیی ببه‌رن و که‌له‌به‌رو کونی تی‌بخه‌ن، دوا‌ی ئه‌مه‌ش (ذو القرنین) گوتی: (به‌راستی بنیات نانی ئهم به‌ربه‌سته‌ په‌حه‌م‌تی‌که‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمه‌وه‌ بۆ ئیوه‌، که به‌ فه‌رمانی خۆی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) ی لی شاردنه‌وه‌، خۆ هه‌ر کاتی‌ک خواستی خودا وای‌ت که ئهم به‌ربه‌سته‌ تی‌ک بدات، ئه‌وا که‌له‌به‌ری گه‌وره‌ی تی‌ده‌خات و دی‌رووخی‌تی‌ت و وردوخاشی ده‌کات و له‌گه‌ل زه‌وی ته‌ختی ده‌کاته‌وه‌.. بی‌گومان به‌لینی په‌روه‌ردگاریشم راست و حه‌قه‌).

(تهفسیری چه‌ند وشه‌یه‌کی نیو ئایه‌ته‌کان)

﴿سَأْتَلُوا عَلَيْكُمْ مِّنْهُ ذِكْرًا﴾: - ده‌رباره‌ی ئه‌وه به چه‌ند ئایه‌تیکی قورئان هه‌واڵتان پێده‌ده‌م.

﴿مَكَّنَّا لَهُ﴾: - ده‌سه‌لاتیکی گه‌وره‌مان پێ‌دابوو.

﴿وَأَنبَغُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾: - چه‌ند هۆکارو ئامرازێکی هوکمرانی و فه‌تھ‌کردمان بو ساناو به‌یده‌ست کردبوو.

﴿فَأَنبَغُ سَبَبًا﴾: - سوودی له‌و هۆکارانه وهرگرت و پێگه‌یه‌کی وای گرت‌ه‌هر، که به‌ره‌و خۆ‌ئاوای ده‌برد.

﴿تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ﴾: - وه‌ك چۆن بینهرێك له‌ دووره‌وه‌ بو ناوچه‌که‌ بپروانیته‌ به‌ (عَيْنٍ حَمِئَةٍ / واته‌ به‌ کانیه‌کی لێڵی تێکه‌ڵ به‌ قورپی په‌شی) ده‌هاته‌ به‌رچاو..

﴿قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ﴾: - گوتمان (ئه‌ی ذو القرنین) ئه‌مه‌یان به‌ سرووش و ئیلهامێك له‌ خوداوه‌ بووه‌، یان له‌ پێی پێغه‌مبه‌رێکه‌وه‌ بووه‌، که له‌ سوپاکه‌شیدا له‌گه‌ڵیا بووه‌.. رای یه‌که‌م (که به‌ سرووشێك خودا پێی فهرمووه‌) راسته‌..

﴿مَنْ ظَلَمَ﴾: - که (مانای هه‌ر که‌س سته‌م بکات).. سته‌م (ظلم) لێ‌رده‌ا واتای کوفرو بپاوه‌ری ده‌گه‌یه‌نیته‌.

﴿عَذَابًا نُكْرًا﴾: - سزایه‌کی سه‌خت و دژواری وا که له‌به‌رچاوی خه‌لکی دیاره‌.

﴿ثُمَّ أَنبَغُ سَبَبًا﴾: - گه‌شتی دووه‌می به‌ره‌و رۆژه‌لات ده‌ست پێ‌کرد.

﴿لَمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا﴾: - هیچ بهر بهستیکی وهك گردیك، یان چیا یهك، یان شتیکی ترمان بۆ دانه نابون كه بیانپاریزیت.

﴿أَحْطَنَّا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا﴾: - له زانست و زانیاریه کمان ئاگادار کردبوو.

﴿ثُمَّ أُنْبَغ سَبَبًا﴾: - پاشان گهشتی سییه می بهره و لای باکوور نه نجام دا.

﴿بَيْنَ السَّيِّئِينَ﴾: - له نیتوان ههردوو چیا بهرزه که دا.

﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾: - له بهر دواکه و توویان تیگه یشتن و تیگه یاندنیان کاریکی قورس بوو.

﴿يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ﴾: - دوو ناوی - دوو هۆزن، که له ناوچه کانی ناوه راستی ئاسیادا نیشته جی بوون.

﴿نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا﴾: - پاره و مالتیکی دیاریکراوت پی بدهین.

﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًا﴾: - بهر بهستیکی پته و له نیتوان ئیمه و ئه وان تاكو نه گه نه سه رمان.

﴿فَاعِينُونِي بِقُوَّةٍ﴾: - به دهسته کانی خوتان و به هیزی بازووه کانتان یارمه تیم بدهن.

﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾: - بهر بهستیکی، یان دیواریکی توکمه و دارپژراوی پتهو.

﴿أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ﴾: - پارچه ئاسنی گه ورهه بۆ بیئن.

﴿سَاوِي بَيْنَ الصَّافِينَ﴾: - به ئاسن هه تا لووتکه ی ههردوو چیا که ی پر کرده وه و تهختی کرد.

﴿قَالَ أَنْفِخُوا﴾: - ئاگر له ژیر ئاسنه که دا بکه نه وه و فووی پیداکه ن.

﴿أَفْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا﴾: - مسی تواوه بهسه ر ئاسنه سوور کراوه کهدا ده کهم تا کو تی که لی بی ت و هه ردوو کانزاکه یه کگرن.

﴿فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾: - نه یان ت توانی به سه ر پرو ی به ره به سه ته کهدا سه ر که ون.

﴿وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ، نَقَبًا﴾: - ده سه ته و سان بوون له بر پین و کون و که له بهر تی کاردنی.

﴿هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي﴾: - خودا به ره همه تی خۆی و به فه رمانی خۆی ئهم دوو هۆزه تان لی به ند ده کات.

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي﴾: - هه ر کاتی ک خواستی خودا هاته سه ر و یران کردنی به ره به سه ته که، نه وا:

﴿جَعَلَهُ، دَكَّاءَ﴾: - تی کی ده دات و وردو خاشی ده کات و له گه ل زه ویدا ته ختی ده کات.

چەند تەگەرەيەك لە چېرۆكى (ذو القرنين) دا

چەند تەگەرەو ئاستەنگىك لەسەر بەسەرھاتەكەى (ذو القرنين) و سەفەرەكانى و، ئەو بەرەستەى بنياتى ناوہو، ((يەئجووچ و مەئجووچ)) لە ئارادان و دەورووژيئەن.

ئەم تەگەرەنش لە بۆتەى شىكارو لىكدانەوہى رووداوہكانى چېرۆكەكە دايەو، لە لايەنە ناديارو شاراوہكانىشى دەكۆليئەوہ، وەك:-

١- ((ذو القرنين)) كىيەو، كەسيئەيەكى چۆنى ھەبووہو، ماھيەتى ژيانى چى بووہ؟

٢- ئەو زەمەنەى تىيدا ژياوہو، ئەو دەولەتەى حوكرمانى كردوہو، ئەو جەنگانەى بەرپۆھى بردون و، ئەو ولاتانەى فەتھى كردوون.

٣- گەشتى يەكەمى بەرەو خۆرئاوا و دەستنيشانكردنى ئەو ناوچەيەى پىي گەيشتووہو، ديارىكردنى جيگەى ئەو كانىەى كە بە (عين حمە / كانىەكى ليلى تىكەل بە قورپى رەش) ھاتۆتە بەرچاو و چۆن خۆريشى ديوہ تيايدا ئاوا دەبيت.

٤- سەفەرى دووہمى بەرەو خۆرھەلات و ئەو ولاتانەى پياياندا گوزەرى كردوہو، ئەو شوينەى كە پىي گەيشتووہو، چۆن ديويىتى رۆژ لييان ھەلدیت و ھيچ بەرەستەيكى پارىزگارى وەك گردىك يان قەلایەكيشيان بۆ دانەنرابو.

٥- ئەو ناوچەيەى كە لە گەشتى سيئەميدا بەرەو باكوور پىي گەيشتووہو، دەستنيشانكردنى (ناوچەى نيوان دوو بەرەستەكە) بە وردى و، ديارىكردنى رەگەزى خەلكە دواكەوتووہەكى.

٦- رەچەلەكى ((يەئجووچ و مەئجووچ)) و ميژوويان و ناوچەكانى دانىشتن و ژيان و نيشتەجى بوونيان بە وردى و بە تەواوہتى.

۷- شیکارو ورده کاری چۆنیه تی بنیاتنانی بهربهسته کهو، پاشان درێژی و پانی و بهرزیه کهی چه ند بوو!!

۸- ئایا بهربهسته که وێران کراوه، یه ئجوج و مه ئجوج لێی ده رچوون، یان هیشتا ماوه، هه رگیز درزو که له بهری تی نا کریت و، هه تا ماوه یه کی که می پیش هاتنی قیامهت لێیه وه ده رناچن..؟!

۹- مانای وته کهی ذو القرنین ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾ هه رکاتیڤ خواستی خودا هاته سه ر ئه وه ی که بهربهسته که وێران بکات ئه وا تیکی ده دات و وردو خاشی ده کات و له گه ل زه ویدا ته ختی ده کات) ئاخۆ واتای واقعی ئه م وته یه چۆن بێت؟!

۱۰- ئایا په دیدابوونی ((جهنگیزخان)) و ((هولاکۆ)) ئه لقه یه که له ئه لقه کانی ده رچوونی ((یه ئجوج و مه ئجوج))؟

جگه له چه ندين پرسیارو لایه نی تری شاراه ی نیو چیرۆکه که، که ئه م ته گه ره و ئاسته نگانه ده یانورووژنییت.

شیکارو ورده کاری یه کانی چیرۆکی ((ذو القرنین)) مه ته ئیکی ئالۆزه

میژوونووسان و پاشه کاران هه مو یان هه ئو یستیان له به رده م چیرۆکی (ذو القرنین) دا کردووه و زۆر که سیشیان هه ولێ پوونکردنه وه ی پروه نادیاره کانیان داوه و یستوویانه چه ند وورده کاری یه کی میژوویی و واقعی لێ ده ربینن.. له م باره یه وه گه لێڤ ووته و بیروپایان هیناوه که زۆربه شیان له ده قه ئیسراییلیه کان و به سه ر هاته کانی (ئه هلی کیتاب/ واته له شوینکه و توانی کتیه کانی وه ک ته و رات و ئینجیله وه) وه رگیراون و چه ندين شتی ناهه موارو پووچه ل و ئه فسانه و قسه و قسه ئۆکی بی نیوه رۆکیان له خۆ گرتووه .

له ئاسهوارو دهرهنجامی ئەمەش لقو پۆ هاویشتنی لیکۆلینهوهکان بۆ درێژهو شیکاری چیرۆکهکهو، جیاوازی و ناتەبایی توند له نیوان میژوونووسان و ڕاڤهکاران (مفسرین) لهسەر ئەم مەسەلهیهو، دەمه تهقی و مشتومپی زۆریان لهباریهوه.

هەندیک له نووسەرانی شێبایی سەر به خۆیان داناوه، به تاییه تیش بۆ لیکدان هوهی شیکاری چیرۆکهکهو، دهسێشان کردنی شوین و کات و ڕووداو و پالەوانهکان و داستانەکانیان. هەندیک له کتیبه کانیان ئەمانه:--

١- (ذو القرنين و سد الصين) - ذو القرنين- و بهر بهستی چین-ی ((محمد راغب الطباغ)) ماموستای (میژوو) و (فهرموده) له کۆلیژی شرعی (حله ب) که سالی (١٩٤٩ ز) چاپ کراوه.

٢- کتیبی (يسألونك عن ذي القرنين) ی (ابو الكلام ازاد. که یه کهم وهزیری (مه عاریف) ی هیندستان بووه دوای وەرگرتنی سەر به خۆیی. (شیخ احمد حسن الباقوری) پێشهکیه کی دوورو درێژی وشک و وهرسکه ری بۆ ئەم کتیبه نووسیوه، کتیبه کهش له دهزگای (دارالشعب) له - قاهیره - سالی (١٩٧٢ ز) دهرچوه.

٣- کتیبی (مفاهيم جغرافية في القصص القرآني: قصة ذي القرنين) - (چهند چه مکیکی جوگرافیایی له چیرۆکه قورئانیه کاند: چیرۆکی (ذو القرنين) - نووسینی دکتۆر (عبدالعليم عبدالرحمن خضر) چاپی دهزگای (دار الشروق) سالی (١٩٨١ ز).

٤- (ذو القرنين: القائد الفاتح والحاكم الصالح) / (ذو القرنين) سهرکردهی فه تحکردنی ولاتان و، فهرمانره وای چاک) نووسینی (محمد خير رمضان) چاپی دهزگای (دار القلم) سالی (١٤٠٦ هـ / ١٩٨٦ ز) ئەم کتیبه ش تازه ترینی ئەو کتیبانهیه و له هه موویان زیاتر سه رچاوه و زانیاری تیا دا کۆکراوه ته وه و له هه مووشیان زیاتر ساغ کراوه ته وه. له کاتی خویندنه وهی ئەم کتیبه ی (محمد خير يوسف) دا زیاتر دلنیا ده بین له وهی که به راستی چیرۆکی (ذو القرنين) مه ته لیکي ئالۆزه.

له پێشهکی ئهم کتیبه دا نووسهر باسی ئهوهی کردووه، کهوا کاتیك بیری له لیکدانهوهی چیرۆکی (ذو القرنین) کردۆتهوه، پرسو رای بهزانییهکی زیرهك و جیی پرواو متمانه کردووه و لێی پرسیهوه: ((مامۆستا رات چیه لهوهی که من لیکۆلینهوهیهك لهسهر (ذو القرنین) بنوسم؟ ئهویش پێی گوتووه (کاری وا مهکه)، نووسهریش سهری سوورماوه و لێی پرسیهوه: (بۆچی)؟ زاناکهش وهلامی داوتهوه و پێی گوتووه:-- (چونکه تۆ به ئهجمایک ناگهیت)^(۱).

بهلام نووسهر لهسهر لیکۆلینهوهکهی بهردهوام بووه، سهرچاوه و زانیاریی بۆ کۆکردۆتهوه و شیکارو موناقهشاتی خۆی تیدا نووسیهوه، کتیبیکی گهورهی لێ پیکهیناوه.. بهلام نهیتوانیوه کهسیتی (شخصیهی) (ذو القرنین) دهستنیشان کات که ئهمه ناواخن و کرۆکی لیکۆلینهوهکهیه، ئیدی پێدهچیت، که به ئهجمایکی پهسندی وها نهگهیشتییت که بتوانیت وهک لیکۆلینهوهیهکی زانستی و مهنههجي و بابهتیانه بیهوینیت..

بهراستی و بیهگومان چیرۆکی (ذو القرنین) مهتهله.

(ذو القرنین) له فهرمووده راستهکاندا ..)

جا له بهرتهوهی چیرۆکهکهی -ذو القرنین- وهک مهتهلیکی ئالۆزو سهرسامکه ر وایه، بۆیه پێویسته لهسهزمان له سهرچاوه راست و متمانه پیکراوه کانهوه لێی بکۆلینهوه، که هیچ گومان و دهسکارییهکیان تیدا بهدی ناکریت، ئهوهی جیی پرواو متمانه پیکردن بیت، تهنها ههردوو سهرچاوه بنچینهیهکهی ئیسلامن، که قورئان و سوننهتن.. سهبارهت به قورئانی پیرۆزیش، تهنها سوورتهی (کهف) و لهم چهند ئایهتهی سوورتهکه دا باسیکی لیکراوه، که ئیمهش دهبارهیان دهوین، که

(۱) کتیبی -ذو القرنین-ی ((محمد خیر یوسف))، لاپهه (۹).

شیکارو ورده کارییه کیان له سه ر نیهو، وه لامه کانی ئهم پرسیارانهشی تیدا نیه، که ده باره ی چهند لایه نیکی تری چیرۆکه کن.. له سه رچاوه ی دووه میس (واته له سونهت) دا چهند فهرمووده یه کی پیغه مبه ر ﷺ نه گیراونه ته وه، که ده باره ی چیرۆکی (ذو القرنین) بن، یان ده باره ی هه رسێ سه فهره که ی، یان ده باره ی دیاریکردنی ناوه که ی، یاخود دیاریکردنی سه رده مه که ی..

جا له به ر ئه وه ی ئهم دوو سه رچاوه بنه ر ته ییه به در یژ ی ده باره ی چیرۆکه که نه داوون، ئیدی چۆن ئیمه شیکارو در یژ ه ی ژیا نه که ی ده زانی.. داخۆ ک ی ییت ئه وه که سه ی له خۆیه وه به توانیت شتیک له سه ر ڤوودا وه کانی ڤا بر دوو له سه ر که سانی پیشین بلت که به ونه ته به شیک له غه یب و نادیا ری ڤا بر دوو و، که قسه کردنیش له باره یانه وه له ده رووی قسه کردن له سه ر غه یب دا داده نریت؟ ک ی هه یه به توانیت ده باره ی ئه وه نادیا رانه به دویت که قورئانی ڤیرۆزو فهرمووده ڤاسته کان و، ها وه له به ر یژه کانیش لی بی ده نگ بوون؟! له به ر ئه وه ئیمه له ڤوانگه ی خۆمانه وه ئه وه مان لی خوا زرا وه، که ته نها له گه ل سروه و ئاماژه کانی ئه وه ئایه تانه ی قورئاندا به یینه وه، له ئاست ده لاله ت و واتای فهرمووده ڤاسته کانی پیغه مبه ردا ﷺ بووه ستین و بی ده نگ بین له وه مه سه لانه ی، که لیان بی ده نگ بوون.. هه رچه نده ده لیین، فهرمووده ڤاسته کان ه یچیان ده باره ی ئهم چیرۆکه تیدانیه، به لام (ئیمامی بوخاری) ئاماژه ی بۆ ئه وه ئایه تانه کردووه، که له به ندی (کتاب الانبیاء) داو پیش لیدوانی له چیرۆکی (ئیراهیم) دا - سلاوی خوی لی ییت - باسی لیوه کردوون. به نده (صحیح) ه که شی، واته به ندی (احادیث الانبیاء) ی له (جامع الصحیح) ه که یدا به م شیوه یه ی لای خوا ره وه ڤیک خستو وه، ڤیز کردو وه:-

- ۱- به ندی (وه دیه یئانی - ئاده م- و کور ڤو نه وه کانی) (باب خلق آدم و ذریته).
- ۲- به ندی (گیانه کان چهند سه ربازیکی ته رخا ن کراون) (باب الأرواح جنود مجنده).
- ۳- به ندی فهرماشته که ی خودا ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾.

- ٤- بهندی ﴿وَلِإِنِ الْيَأْسَ لَمِنَ الْأَمْرِ سَلِينٌ﴾.
 - ٥- بهندی باسی (ئیدریس) سلاوی لی بیت.
 - ٦- بهندی فهرمایشته که ی خودا ﴿وَلِإِنِ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا﴾.
 - ٧- بهندی چیرۆکی (یهنجوو و مهنجوو).
 - ٨- بهندی فهرمایشته که ی خودا ﴿وَأَتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾^(١).
- ههتا کۆتایی دواین بهندی کتیبه که.

(ابن حجر) و لیکدان ههوی شیوه ریزکردنه که ی ((بخاری))

ئیمام (ئینبو حهجر) لهو شیوه ریزکردنه ی (بوخاری) دا وا تێگه یشتوو ه که (بخاری) رای وایه (ذو القرنین) له پیش (ئیراهیم) دا بووه یاخود هاوزه مانی بووه .. له م پوووه (ابن حجر) له کتیبی (فتح الباری) دا گوته ویه تی: - (پۆلینکار (مصنف) واته (بخاری) که چیرۆک و کهسه کانی ریزکردوو ه و باسی (ذو القرنین) ی خستۆته پیش (ئیراهیم) وه، به مه وته ی ئه و کهسه نه ی به که م و بی یایه خ دانه، که گوته و یانه گوایه ئه مه (ئهسه کهنده ری یۆنانه)، چونکه ئه سه کهنده ره له سه رده مه یکی نزیک سه رده می (عیسا) دا- سلاوی لی بیت - ژیاوه .. دیاره ماوه ی نیوان سه رده مه کانی (ئیراهیم) و (عیسا) ش پتر له دوو ههزار ساله^(٢).

(١) بروانه کتیبی (صحيح البخاري) طبعة محمد علي صبيح، بهرگی (٢) لاپه ره (١٥٩-١٦٩).

(٢) فتح الباري/٦: ص ٨٢

راسته که (ئهسکهندهر) ئهم پیاوه (ذو القرنین) نییه، بهلام بهلگهیهکی راستیش له ئارادانییه لهسههوهیه که (ذو القرنین) له پیش (ئبراهیم) دا بووه، یان هاوچهرخه بووه.

شیوه ریزکردنه کهی (بخاری)یش و دانانی (ذو القرنین) له لیستی پیش ئبراهیمدا ریکخستنیهکی براوه و ههره راست نیه، بهلکو کاریکی کۆششکاری (اجتهادی)ی خۆیهتیو، بهپیی بیروپرای تهقهلا بۆ دراوی خۆیهتی، نهك بهو رهنگه بیته، که فهرموودهیهکی راست (صحیح)ی لهسهه هاتبیت.. ههر بۆیهش ئیمه ناچارین، که پشتی پی نهبهستین و نهیلیننهوه، چونکه لهدهرهوهی وتنهوهی مهسهله نادیارو غهیههکانی رابردوو، که هیچ بهلگهیهکی لهسهه نیه، لهبههوه ئیجتهاده کهی (بوخاری) لهو شیوه ریزکردنهیدا رته دهکهینهوه، لهگهڵ ئهوهدا که ریزو حورمهتیهکی زۆرمان بۆی ههیهو، دان به فەزل و چاکه و زانسته نایابه کهشیدا دهنیین - خودا لپی رازی بیت -.

(ئیمام ئیبنو حهجهر)یش دواي ئهم ئیجتهادهی (بخاری) کهوتوهو بیروپرای وایه، گوايه (ذو القرنین) له گهڵ (ئبراهیم) دا بووه، وهك دهلیت: (له راستیدا ئهوه کهسهی، که خودا له قورئاندا بهسهه هاته کهی گیراوهتهوه، ئهوه لهپیش ئهوه سهردهمهدا ژیاوه).. پاشان بۆ بهراستتر دانانو یه کلاکردنهوهی ئهم بیروپرایهش وتهی چهند کهسیکی کردۆته بهلگه، وهك ئهم وتانه:-

- وتهی (عبیدی کوری عمیری تابعی) که گوتویهتی: ((ذو القرنین) به پیاده ههجي کردوو، ئبراهیمیش ههوالی بیستوو و پیی گهیشتوو).

- وتهی (ابن عباس) که گوتویهتی ((ذو القرنین) چوهته (مسجد الحرام) وهه ئبراهیمیش سلاوی لی کردوو و تهوقهشی لهگهڵدا کردوو).

- وتهی (عثمانی کوری ساج) که گوتویهتی: ((ذو القرنین) داوای له (ئبراهیم) کردوو که نزای بۆ بکات، (ئبراهیم)یش پیی گوتوو:- (چۆن نزات بۆ بکهه

له کاتیڤدا ئیوه بیره کهمتان تیڤ داوه؟ (ذو القرنین) یش له وهلامدا پیی گوتووه: (ئوه به فهرمانی خۆم نهبووه).

- وتهی (ابن هشام) که گوتویهتی: ((ئیراهیم) له مهسه لهیه کدا (ذو القرنین) ی کردووه به دادوهر، ئهویش حوکمی دادوهرانهی خۆی بۆ داوه^(۱)).

جا کاتیڤ سهرنج له بهلگه کانی ئیمام (ابن حجر) دهدهین وایه نه بهرچاومان که یه کیکیان پابهندی سوود لی وه رگرتیمان بکات، بهلکو ئیمه ناچارین که هه موویان رهتکهینه وه و دانیان پێدا نه ئین، چونکه هیچ یه کیکیان نه براوه ته وه بۆ فهرمووده یه کی پیغه مبهری خودا ﷺ، ئیمهش له چیرۆکی پیشینه کاندایه نهها پشت به فهرمووده ی راستو (صحیح) که براوه ته وه پال خودی پیغه مبهر ﷺ ده بهستین.

((بهر بهسته که ی (ذو القرنین) له فهرمووده راسته کان دا))

(ذو القرنین) له کاتی فهتھی ولاتانیدا بهر بهستیک ی له ناوچه ی باکوور بنیات ناوه، وهك ئایه ته کانی ش بهروونی ئاماژه یان بۆ کردووه، بهر بهسته کهش به ناوی (بهر بهستی (ذو القرنین)) وه ناسینراوه، چونکه ئه و خۆی بنیاتی ناوه، ههروه ها به بهر بهستی (یه ئجوج و مه ئجوج) یش ناو براوه، چونکه رینگری شالاوه کانیان بسووه بۆ سه ر دانیشتوانی ئه و ناوچه یه، ههروه ها به دیواره پته وه که ی (یه ئجوج و مه ئجوج) یش ناو براوه.

هه ر سه باره ت به بهر بهسته که ی (ذو القرنین) چه ندین به سه رهاتی له سه ر هاتوه که زۆر به یان له دهقه ئیسرا ئیلیه کان و ئه فسانه کانه وه وه رگیراون.

(۱) (فتح الباری/ ۶: ۳۸۲).

لێره شدا چهند فهرموده یه کی راست دهرباره ی ئه وه بهر بهسته دێنینه وه ..

١- له گرنگترینی ئه وه فهرمودانه وه بهناوبانگترینیشیان ئه وه یه که له پله ی (متفق علیه) دایه (واته: بخاری و مسلم) له (زهری) یه وه و ئه ویش له (عروه ی کوری زبیر) و ئه ویش (له زهینه بی کچی جحش) وه (خودا لێی رازی بیّت) گێراویانه ته وه که وه پیغه مبه ر ﷺ به روخساریکی تر ساوه وه چۆته لای (زهینه ب) ی هاوسه ری و، فهرموویه تی: - ((لا اله الا الله ويل للعرب من شرّ قد اقترب، فتح اليوم من ردم يأجوج و مأجوج مثل هذه، و حلق بأصبعة الابهام و التي تليها، فقالت زينب بنت جحش: يا رسول الله انهلك و فينا الصالحون؟ قال: نعم، إذا كثر الخبث))^(١)... واته: - (پیغه مبه ر) رۆژێکیان له خه مباریه کی زۆردا فهرمووی ((لا اله الا الله) وهیل و تیاچوون بۆ عه ره ب له ده ست شه رو خراپه یه که نزیك بۆته وه .. ته مرۆ به قه ده ئه مه نده (له و کاته دا ئاماژه ی بۆ په نجه گه وره و په نجی ته نیشتی (دۆشاومژه) کرد که (پێکه وه وه که وه انه یه که پیشانی دانو) فهرمووی هینده ی ئه مه له دیواره پته وه که ی (یه ئجووج و مه ئجووج) کراوه ته وه (زهینه بی کچی جه حش) یش لێی پرسی: (ئه ی پیغه مبه ری خوا ئایا ئیمه ی موسلمانان له و رۆژه دا هه موومان تیکرا له نیوده چین هه ر چهنده پیاوچا کانی شمان تیدا بیّت؟) فهرمووی: (به ئی هه موان تیا ده چن کاتی که خراپه و پیسی و چه په ئی له کرداره کاندای زۆر بوو بیّت).

٢- هه ر له مباریه وه (بخاری و مسلم) له (ابو هریره) وه - خودای لێی رازی بیّت - و ئه ویش له پیغه مبه ری خودا وه ﷺ گێراویتی وه که فهرموویه تی: -

(١) (بخاری - ٦٠ - کتاب الانبیاء (٧) باب يأجوج و مأجوج - حدیث رقم (٣٣٤٦)، ههروه ها بڕوانه (مسلم (٥٢) کتاب الفت و أشراط الساعة ١٩٩ باب الفت و فتح ردم يأجوج و مأجوج - حدیث رقم (٢٨٨٠). ٤.

((فتح اليوم من ردم يأجوج ومأجوج مثل هذه، وعقد بيده تسعين))^(١)،
واته:- (ئەمڕۆ هێندەى ئەمە لە دیواری (یەئجوج و مەئجوج) کراوەتەو
ئینجا پیغەمبەر ﷺ لەوکاتەدا ژماره (٩٠) یان (نۆ)ی بە دەستی گریدا که
به هێندەى ئەو هێمایه له دیواره که کون بووه.

٣- ههروهها (بخاري) له پيشه کى بهندى (چیرۆکی یەئجوج و مەئجوج) له بهشى
(كتاب الانبياء) دا به پلهى راگيراو (تعلیق) فرموده یه کى هیناوه کهوا
پیایۆیک به پیغەمبەرى ﷺ گوتوو (رأيت السد مثل البرد المحر/من
به ربه سته کم له خەوندادا وه کهوايه کى خەت خەت بینيوه (واته به درزو
که له بهروه بینيومه) پیغەمبەرىش ﷺ پێى فرموده ((قد رأيتہ^(٢)، واته
ههروايه و به راست بینيوته)..

((له واتا و ناماژەکانى ئەم فرمودانه))

١- له فرموده ی يه که مەدا که (زەينه بى کچى جهش) گيرايوتيه وه ده لاله تيکى
جوان و نايابى له ده لاله ت و واتا و به لگه کانى پشت پى به ستن (اسناد) تيدايه،
وهک زانا (نووى) له ليکدان هوه (شرح)يدا له سەر فرموده کانى لای (مسلم)دا
گوتوويه تى:- (لەم پله ی (اسناد)ه ی فرموده که دا چوار ئافره تى هاوێ (اربع
صحابيات) به شدارن، دوانيان له هاوسه رانى پیغەمبەرنو دوانيشيان له دوو
هاوسه رى (واته زرکچى بوون و هه نديکى له نه وه ی يه کتریش بوون، هيچ
فرموده یه کى تريش ناوا نه زانراوه که چوار ئافره تى هاوێ و له نه وه ی يه کتر
بن و پیکه وه له گيرانه وهيدا کوپينه وه و به شدار بن^(٣)..

(١) البخاري، حديث (٣٣٤٧) ومسلم حديث (٢٨٨١).

(٢) البخاري، مقدمة باب (٧) قصة يأجوج ومأجوج.

(٣) مسلم بشرح النووي (١٧:٢).

هەردوو هاوسەرەکە ی پێغه مبه‌ری خودا ﷺ - (زینی کچی جەش) و (أم حبیبە ی کچی ابوسفیان) بوون، هەردوو زڕ کچە کەشی (واتە کچانی هەردوو هاوسەرە کەش) (حبیبە ی کچی أم حبیبە) و (زینی کچی أم سلمة) بوون. دوو کەشیش له شوێنکەوتوان (تابعین) گیراویانەتەوه کە (عروە ی کوری زبیر) و (محمدی کوری شهاب الزهري) بوون.

٢- ترسی پێغه مبه‌ری خودا ﷺ له (شەڕ و خراپە هاتووێکە)، کە به‌ روخساریکی ترساوه‌وه چۆتە لای (زهینه‌ب)، له‌ رپوایەتە کە ی (بخاری) و (مسلم) دا واهاتووێ کە پێغه مبه‌ر ﷺ له‌ کاتی له‌ خەو هەستاندا به‌ ترسەوه‌ بیدار بۆتەوه. له‌ رپوایەتیکی سێ هەمیشدا کە هەر (بخاری و مسلم) گیراویانەتەوه‌ واهاتووێ، کە پێغه مبه‌ر ﷺ رۆژیکیان به‌ ترسەوه‌ له‌ مائی دەرچوووه‌ و روخساریشی سوور هەلگه‌راوه‌.

ده‌شیت له‌ کۆی هەر سێ گیرانه‌وه‌ (رپوایەتەکان) بگه‌ینه‌ نه‌و دەرەنجامه‌ی که‌وا:-

١- بێگومان پێغه مبه‌ری خودا ﷺ له‌ لای هاوسەرە کە ی خۆی (زهینه‌بی کچی جەش) - خودا لێی رازی بێت - نووستوووه‌ و له‌ کاتی نووستنه‌ کە دا خەونیکی بینیوه‌ کە ترساندووێه‌تی (دیاره‌ خەونی پێغه مبه‌رانیشت راست و واقعییه‌) بۆیه‌ به‌ ترسەوه‌ له‌ خەونه‌ کە ی بیدار بۆتەوه‌ و له‌ ژوورە ی تییدا نووستوووه‌، چۆتە دەرەوه‌ و دەم و چاویشی سوور هەلگه‌راوه‌ و چۆتە لای (زهینه‌بی) خێزانی و ئاسه‌واری ترس و بیم به‌ روخساریه‌وه‌ دیاربوووه‌، ئه‌و قسه‌ و باسه‌ ی پێگه‌یانندوووه‌ کە له‌ فەرمووده‌ کە دا هاتبوو.

٢- هۆکاری ترسانه‌ کەشی ئه‌وه‌یه‌ کە له‌ خەونه‌ کەیدا دیویه‌تی (یان خودا له‌ خەونه‌ کە دا پیشانی داوه‌) کە به‌ ربه‌سته‌ کە ی به‌رده‌م (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) کە له‌ به‌ریکی تی‌که‌وتوووه‌، دیتنی ئه‌م به‌ ربه‌سته‌ش له‌ خەونی نووستندا بووه‌ نه‌ک له‌ دیتنی کاتی بیداریدا.

۳- خه‌ونه‌که‌ی پیغه‌مبەر ﷺ که دیوێه‌تی که له‌بهر کراوه‌ته به‌ربه‌سته‌که، به‌لگه‌یه‌که له‌سەر ئه‌وه‌ی که (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) ده‌ستیان به‌ رووخاندنی به‌ربه‌سته‌که کردووه و له‌ سه‌ره‌تاوه‌ش کاره‌که‌یان سه‌ری گرتووه، ئه‌مه‌ش سه‌رووشی ئه‌و واتایه ده‌گه‌یه‌نی‌ت که رووخاندن و کردنه‌وه‌ی به‌ربه‌سته‌که و پیایدا تیپه‌رپوونی، له‌ پیش هاتنی قیامه‌تا ده‌بی‌ت، ئیدی مه‌رج نییه به‌ربه‌سته‌که به‌ریکی وه‌ک خۆی تا کاتی ده‌رچوونی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) له‌ پیش هاتنی قیامه‌تا، بمی‌نی‌ت.

۴- له‌ فه‌رمووده‌کاندا مانای دیار و ده‌رکه‌وتوو له‌ (کرانه‌وه‌ی دیواره‌ پته‌وه‌که‌ی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) کرانه‌وه‌ی ئه‌و به‌ربه‌سته‌یه که له‌ویدا دروست کراوه، مه‌به‌ست له‌و شه‌رو خراپه‌یه‌ی که نزیکیش بۆته‌وه، ده‌رچوونی هۆزی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) ه‌ که له‌وێه ده‌رده‌چن و شالۆ دینه‌ن سه‌ر ولاتی موسلمانان.

هه‌ندی‌ک له‌ زانایان وای بۆ ده‌چن گوايه مه‌به‌ست له‌م فه‌رمووده‌یه روودانی فیتنه و ئازاوه‌یه‌و، کرانه‌وه‌ی به‌ربه‌سته‌که‌ش له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا گوزارشتی‌که له‌ کرانه‌وه‌ی ده‌رگای فیتنه و پشیوی له‌سه‌ر موسلمانان.. بۆ نمونه (ابن حجر) له‌م باره‌یه‌وه گووتویه‌تی: - (پیغه‌مبەر بۆیه (عه‌ره‌ب) ی به‌تایبه‌تی وریا کردۆته‌وه، چونکه له‌و سه‌رده‌مه‌دا گه‌لی عه‌ره‌ب زۆربه‌یان موسلمان ببن، مه‌به‌ست له‌ شه‌رو خراپه‌که‌ش ئه‌و ئازاوه‌یه بوو، که له‌دوای خۆی به‌هۆی کوژرانی (عثمان) وه‌ روویدا و تا له‌ ئاکام عه‌ره‌ب له‌ نیو نه‌ته‌وه‌کاندا وه‌ک ته‌شتی‌کی گه‌ره‌و پر له‌ خۆراکی به‌رده‌می بخۆانی لی‌هات) ^(۱).

۵- مانایه‌کی ئاماژه بۆکراوی تری فه‌رمووده‌که ئه‌وه‌یه که سزای خودا له‌ دنیا‌دا سزایه‌کی گشتییه‌و هه‌موو کۆمه‌ڵ ده‌گریته‌وه، سوننه‌ت و رێبازی خوداش وایه

که له کاتی بلاو بوونهوهی به دکاری و سه پیتیچی و خراپه دا هه موو نه ته وهی پی له ناو به ریت ته نانه ت گهر کهسانی چاک و خواپه رستیشیان تیدا مابیت: (انهلك و فينا الصالحون)، واته وهك (زهینهب) له پیغه مبهه ری پرسیه: (نايا ئيمه به سزای خودا له ناو ده چین ته نانه ت گهر پیاوچا کانی شمان تیدا مابیت)؟ له وه لامدا فه رموویه تی: (به لئ ئه گهر گهنده لئ و به دره فتاری زۆر بییت / نعم اذا کثر الخبث).

(هه وائی ده رچوونی (یه نجووج) و (مه نجووج)

له فه رمووده راسته کان دا

فه رمووده راسته کان به هیچ زانیاریه کی ئه وتۆ ئاماژه یان بۆ ره چه له ک و بنج و بناوانی (یه نجووج و مه نجووج) و میژوویان و جیگه و ولات و ره نگ و روخساریان و تاییه تمه ندی و ورده کاریه کانی تری ژانیان، نه کردووه هه روه ها دانی به ده رچوونیان (له پیش ده رچوونی دواپی) دانه ناوه و نکویشی لی نه کردوون، به لکو له ئاست هه موو ئه مانده دا بی دهنگن. به لام ئه م فه رمووده راستانه (الاحادیث الصحیحه) ئاماژه بۆ دواپین ده رچوونیان له ماوه یه کی که می پیشه اتنی قیامه تدا ده که ن..

ئه م ده رچوونه ش به یه کینک له نیشه گه وره کانی هاتنی قیامه ت داده نیین.

ده رچوونه که شیان له دوا ی هاتنه خواره وهی (عیسا) یه - سلای خوی لی بیت - که له ئاسمان دیته خواره وه و کابرای جادووگهر له مه و قیعی (باب الله) دا ده کوژیت.

لیره شدا ئه و فه رمووده جوان و نایاب و دریشه ی پیغه مبهه ﷺ دینینه وه که ده رباره ی جادووگهره که (الدجال) و ده رباره ی (عیسای کوری مه ریهم) و، ده رباره ی (یه نجووج و مه نجووج) ده ویت.. (مسلم) له (صحیح) ه کهیدا له (نواسی کوری سمان) وه - خودا لی رازی بیت - گیراویه تیه وه، که گو تویه تی:-

ذکر رسول الله ﷺ الدجال ذات غداة فخفض فيه ورفع حتى ظنناه في طائفة النخل، فلما رحنا اليه عرف ذلك فينا فقال: ما شأنكم؟ قلنا يا رسول الله ذكرت الدجال ذات غداة.

واته:- پیغه مبهری خوا ﷺ رۆژنکیان له کاتی چیشته نگاودا باسی کابرای جادووگهره کهی بۆ کردین، که له ئاخر زه ماندا پهیدا ده بیئت، به شیوه کیش باسی ده کرد، که دهنگی تیدا نزم بهرز ده کرده وه و چرپه چرپیشی تی ده خست، بۆیه وا گومانمان برد، که له نیوان ریزی دارخورماکاندا خۆی هه شار دابیئت، جا کاتیك بهم شیوهیه گویمان لێ گرتبوو و چوینه قوولایی فهرمووده کانیه وه، ههستی پی کردین، که هیئنده ئالوودهی باسه کهی بووین.. بۆیه لیمانی پرسى:

(ئهوه چیتانه؟) گوتمان (ئهه پیغه مبهری خوا له کاتی چیشته نگاودا باسی جادووگهرمان به شیوهیهك بۆ ده کهیت و دهنگی خۆتی تیدا بهرز و نزم ده کهیته وه، تا وای لێ هات و امان ده زانی، که هه ر ئیستا کابرای جادووگهر پهیدا بووه و، له نیو دار خورماکان دایه).. ئینجا پیغه مبهر ﷺ فهرمووی:- (من له غهیری جادووگهره که مهترسی تر له سه ر ئیوه شك ده بهم. خۆ ئه گهر کابرای جادووگهر له سه ر ده میکدا پهیدا بیئت، که من له نیوتاندا مابم ئه وا من به بی ئیوه ش به رهنگاری ده به وه و دوژمنایه تی ده کهم. خۆ ئه گهر له سه ر ده میکدا پهیدا بیئت و من له ناوتاندا نه مابم، ئه وا هه ر که سه و به توانا و به رگری خۆی به رهنگاری ده بیته وه، خوداش جینشینی پشت پی به ستراوی منه له هه ر حاله تیکدا بۆ ئیوه، که پاریزگاریتان لێ ده کات، ئه گهر ئیوه له سه ر باوه رو عه قیده که تان مابنه وه.

کابرای جادووگهره کهش له هه رته ی لاویتی و گه نجی دایه و، چاوی به قوولدا چووه و له بهر چاوی من له (عبدالعزی ی کوری رقطن) ده چیئت، (واته له و پیاوه ی که هه موو هاوه لآن ده یانناسین)، جا هه ر که سینک له ئیوه له و زه مانه دا پیی گه یشت، با سه ر هه تاکانی سووره تی (کهف) ی له به رامبه ردا بخوینیئت. هه روه ها ئه م

پیاوه جادووگهره له کۆمهله هاورپییهکی جیابۆتهوه که له ناوچهی شامو عیراقددا دهژیان، ئیدی به راستو چهیدا خراپه و تاوانو فسادى بلاوده کاتهوه.. دهئهی بهندهکانی خودا ئیوهش لهو رۆژهدا جیگیرو دامهزراو بن لهسهر ئیمانو باوهرکهتان).. ئیمهش گوتمان (ئهی پیغه مبهری خودا ئایا جادووگهره که چهنده لهسهر زهوی ده مینیتتهوه)؟ فهرمووی (چل رۆژ ده مینیتتهوه، بهلام رۆژیک لهو چل رۆژه له ماوهی سالیك دایه، رۆژیکى تریشیان له ماوهی مانگیك دایه، رۆژیکى سى هه میش له ماوهی ههفتهیهك دایه، ئیدی پاشماوهی رۆژهکانی تری که (۳۷) رۆژه وهك ماوهی رۆژهکانی ئیوه وایه، واته (ههر چل رۆژه کهی جادووگهره که له ماوهی سالیك و مانگیك و ههفتهیهك و سى و ههوت رۆژی ئیوه دا وایه).. ئیمهش گوتمان (ئهی پیغه مبهری خوا ﷺ ئایا ئه و رۆژهی که له ماوهی سالیکی ئیمه دایه بهقهد ماوهی رۆژیکى خۆمان نویژی تیدا بکهین؟) فهرمووی (نه خیر، بهلکو بهقهد ماوه کهی ئه و زهمانه ههقی خۆی پى بدهن و نویژهکان له کاته راسته قینهکانی خۆیان دا بکهن).. پاشان گوتمان (ئهی پیغه مبهری خودا خیرایی رۆشتو گهرانی جادووگهره که بهنیو خه لکیدا چۆنه؟) له وهلامدا فهرمووی: (خیرایی کهی رۆشتنی وهك ئه و بارانهیه که (با)ی بهدوا دادیت و به باوه دهباریت.. ئینجا بهناو خه لکه کهدا دهگهریت و بانگهوازیان بۆ رپی خۆی دهکات.. خه لکه کهش باوه ری پى دین و بهدهم بانگهوازه کهیهوه دهچن، ههروهها کابرایى جادووگهر فهرمان به ئاسمان دهکات و ئاسمانیش (بیگومان به خواستی خودا) باران دهبارینیت و، ئیدی ئاژه له کانیان هینده تیراوو تیر لهوهر دهخۆن که شیریکى هیجگار زۆریان دهبیست و، گوانه کانیشیان پرپر دهبیست و نه نیشت و ئه ملاولاکانی جهسته یان قه له و دهبیست.. پاشان کابرایى جادووگهر دیتته لای کۆمه لیکى تر که ئیماندارن و بهرپهرچی وتهکانی دهده نه وه.. ئه ویش لییان زویر دهبیست و وهك کۆمه له کهی تر له پیناویاندا فرمان به ئاسمان ناکات که بارانیان بۆ ببارینیت و به و شیوه یهش مهرو مالاتیان تیراوو قه له و شیردهربن.. بۆیه ئه مه کۆمه له هه ژارو نه دار ده بن و هیچ شتیکی

وایان له مال و سامان به دهستهوه نامیئت.. پاشان کابرای جادووگهر به لای کهلاویه کدا تیپهر دهیئت و پیی دهلیت:-

گهغینه ههشاردراوه کاتتم بۆ ده رکه.. گهغینه کانیش هیئنده زۆرن که وهک شانه کانی ههنگ دینه دهروهه. له دوااییدا کابرای جادووگهر پیایوکی گهغی رپیک و پیک دینیئت و شمشیریکی لی ده دات و دهیکات به دوو کهرتیهوه، وهک ئهوه وایه که نیشانیکی بهوردی پی کابیئت.. پاشان بانگی دهکات و زیندوو دهبیتهوه و پرووی تی دهکات و به پرووی گهشی و شادییهوه پرووی تی دهکات و پی دهکه نیئت.. جا کاتیئک جادووگهر که ئاواو لهه حالته دایه، خودای مهزن (عیسای کورپی مه ریه م) ده نیریته خواره وه، (عیسا)ش له خۆره لاتی شاری (دیمه شق) له لای مناره سپییه که (المنارة البيضاء) وه وه له نیوان ههردوو ساختمان ه که وه داده به زیته خواره وه وه ههردوو قۆلشی خستۆته سه ر باله کانی دوو مه لاتی که ت و کاتیئک سه ری ده له قیئیئت ئاوی لی ده تکیئت (که دیاره ده سنوژی گرتوه) کاتیئک سه ریشی به رزده کاته وه وهک به رده دره وشا و مروارییه کان وایه ئیدی له و کاته دا بۆ هیه چ کافرئک ره وانیه که هه ناسه ی تیامابیئت و نه مریت، به لکو ده بیئت به مرن و چاو لیکنین..

ئنجا (عیسا) به دوا ی جادووگهر که دا ده گهریئت و له لای مه وقیعی (باب الله) ده بیینیئت و ده یکوژیئت، پاشان (عیسا) ی کورپی (مه ریه م) ده گاته لای کۆمه لیئک که ئیماندارن و خودا له جادووگهر که ی پاراستون و، ده ست به ده م و چاویان دادیئیئت و هه والی پله و پایه کانی نیو به هه شتیان پی راده گه یه نیئت.

جا کاتیئک له و حالته دان خودا سه روشی ده نگ و باسیکی تر به (عیسا) ده گه یه نیئت که وا:

(ئه ی) (عیسا) وا من چه ند به نده یه کی سه رکه شم هیئا وه ته ئارا وه و هیه چ که سیئک توانای جه نگ و کوشتاریانی نیه، جا تۆش به نده به روا داره کانم بۆ کیوی (طور) به و

له دهست ئهو بهنده درندانه رزگاریان بکه).. ئیدی خودا (یهئجوج و مهئجوج) دهئیریت و ئهوانیش له ههموو گۆشه و کهناریکهوه دین و ریزه سههرهتایی یهکانیان بهسهر دهریاچهی (طهریه)دا دهروژ و ههرچی ئاوی دهریاچهکهیه ههمووی دهخۆنهوه و چۆر بری دهکهن، پاشان ریزهکانی تریان پاییدا تیدهپهرن و دهلین: (لهمهوپیش لیژهدا ئاو ههبووه)، ئینجا (عیسا) و هاوهله ئیماندارهکانی له تهنگانهیه کدا دهبن که هیچ خۆراک و کههرسهیهکی ژیانیان پئی نیه، بۆیه تهنها سههرهگایهک بۆ کهسیکیان له سهدهزار دیناری ئهمپۆی کهسیکی ئیوه باشتره له لایان.. لهوکاته دا پیغه مبهری خودا (عیسا) و هاوهله کانیشی له خودا دهپارێنهوه که دهروویهکی رهحمهتیاں لێ بکاتهوه و بهسهر ئهو دوژمنه زۆرو درندانه دا سهریان خات. نزاکهیاں گیرادهکات و چهندهها تیر دهگهیهنیتته سههرکیش و درندانه (واته یهئجوج و مهئجوج) تاوايان لێ دیت ههموویان دهمرن و بهیهک جار وهک مردنیهک تاکه کهس دهمرن.

پاشان پیغه مبهری خودا واته: (عیسا) و هاوهلهکانی له چیا ی (طور) دادهبهنه خوارهوه و دینهوه سههرهوی جارن. بهلام دهبینن ئهوا سههرهویش یهکهپارچه پهر بووه له لاشهی ئهوان و له ههر تاکه بستیکی سههرهوییه کهشهوه بۆ گهن و بۆنی جهسته مردارهوه بووهکانیان دیت و ئهو ههموو بۆگهنه بلأوبۆتهوه، بۆیه پیغه مبهری خودا (عیسا) و هاوهلهکانی داوا له خودا دهکهن و لێی دهپارێنهوه که ئهو حالته نا سازهیاں بۆ بگۆریت.. خوداش داواکهیاں پهسند دهکات و بۆ ئهم مهبهسته جوژه بالندهیهکی درێژ دهئیریت که له (ملی پیشهوهی کهشتی دهچن) و ئهم بالندانه یهکه یهکه ههموو لاشه مردارهبووهکانی (یهئجوج و مهئجوج) ههلهگرن و له شوینی کدا بهخواستی خودا فریایان دهدهن که چیدی خهڵکی وهپس نهکات.

پاشان دواى ئەمە خوداى پەرورەدگار بارانىكى وههايان بۆ دەبارىنىت، كه هەموو شارو گوندو خېوۀتگايەك دەگرىتەوه و زهوى دەشواتهوه و پاكو تەمىزو نزيكى دەكاتهوه.

ئىنجا فەرمان به زهوى دەكرىت، كه: (بەروبوومت دەرکه و خېرو بەرەكەتەكانت بگەرېنەرەوه) تاواى لى دىت بەروبووم بەرەكەتەكانى هينده دەبىت، كه كۆمەلە كەسېك هەموويان لەيەك هەنار دەخۆن و ئەو تاكه هەنارە بەشيان دەكات، هەرەها له ژىر سېبەرى هەنارەكاندا دەحەسېنەوه.. پاشان خېرو بەرەكەت دەكەويتەوه نىو باو بارانەوه و واى لى دىت، كه تەنها بەچكه حوشتريك بەهۆى باو باران و ئاوو هەواوه بەشى چەند تيرەيەك له خەلكى بكات و، گوێرەكەى مانگايەكيش بەشى تيرەيەك له خەلكى و، بەرخى مەريكىش بەشى هۆزىك له خەلكى بكات.

جا له كاتىكدا ئەو ئيماندارانە لەو بارودۆخە خۆشەدان، خودا بايەكى خوش دەنيرىت و ژىر بالى هەموويان دەگرىتەوه و گيانى گشت باوهردار و موسلمانىك دەكيشىت. ئىدى تەنها خەلكى خراپ و بەدكار لەسەر زهوى دەمىنەوه كه سەرگەرمى هەراهوريا و بەزم و رەزى نىو خويان دەبن و، لەم حالەتەشدا قىامەت بەدى دىت^(۱).

هەرەها (مسلم) له شىوۀ گىرانهويەكى تردا، پرگەيەكى ترى بۆ ئەم فەرموودەيه بەم جوړەى لای خواړهوه، زياد کردوه:-

((ثم يسرون (يعني يأجوج ومأجوج) حتى ينتهوا الى جبل (الخمير) وهو جبل بيت المقدس، فيقولون لقد قتلنا من في الأرض، هلم فلنقتل من في السماء، فيرمون بنشابهم الى السماء، فيرد الله عليهم نشابهم محضوية دما)).. واتە:-

(۱) (مسلم) ئەم فەرموودەيه له ژماره (۵۲)ى بهشى (كتاب الفتن و اشراط الساعة) (۲۰) (باب ذكر الدجال) - حديث - ۲۱۳۷-، گىراوهتهوه.

(پاشان ئەوان واتە (یەنجووچ و مەنجووچ) هەر دەرۆن تا دەگەنە چیاى (خەمور) له (بیت المقدس) و دەلین: (ئەوا هەموو خەڵکی سەر زەویمان کوشت، دەبا بچین ئەوانە بکوژین که له ئاسمان دان.. بۆیە تیرەکانیان دەگرە ئاسمان و، ئەو کاتە خوداش تیرەکانیان بۆ خویناوی دەکات و بۆیان هەڵدەداتەوه تاکو دلیان بهوه خووش بیت گوايه خەڵکی ئاسمانیشیان کوشتوه)..

بێگومان گەلی (یەنجووچ و مەنجووچ) زۆرتەین ژمارەى نەتەوهکانى تر پێک دەهێنن و، هەر ئەوانیش زۆرتەین کافرانی دۆزەخن و بهو ژمارە هەرە زۆرهى خویمان ژمارەى کافرانی نێو دۆزەخ له قیامەتدا زۆر دەکەن. لەم بارەیهوه (بخاری) له (ابو سعیدی خدرییهوه - خودای لیلى رازی بیت - و ئەویش له پیغه مەهرهوه ﷺ گێڕاویتییهوه که فەرموویەتی:-

((يقول الله تعالى: يا آدم، فيقول: لبيك و سعديك و الخير في يدك، فيقول: أخرج بعث النار، قال وما بعث النار؟ قال: من كل الف، تسعمائة وتسعة وتسعون، فعندئذ يثيب الصغیر، وتضع كل ذات حمل حملها، وترى الناس سكارى وما هم بسكارى، ولكن عذاب الله شديد، قالوا يارسوا الله وأینا ذلك الواحد. قال: أبشروا فإن منكم رجلاً، ومن یأجوج وماجوج ألف. ثم قال، والذي نفسي بيده إني أرجو أن تكونوا ربع أهل الجنة. فکبرنا. فقال: أرجو أن تكونوا ثلث أهل الجنة. فکبرنا. فقال: أرجو أن تكونوا نصف أهل الجنة. فکبرنا. فقال: ما أنتم في الناس إلا كالشعرة السوداء في جلد ثور أبيض أو كشعرة بيضاء في جلد ثور أسود))^(١)...

واتە:- (خودا به ئادهم دەفەرمویت (ئەى ئادهم) ئەویش دەلیت: (بەلێ خودایە گوێرایەل و ئامادهی هەموو فەرمانیکتەم هەموو خێرو چاکەیهک هەر لەدەست خۆت دایە).. خودا پێی دەفەرمویت:-

(١) البخاري (٦٠) كتاب الانبياء (٧) باب (يأجوج و ماجوج)، حديث رقم (٣٣٤٨).

(ئەى ئادەم كەسانى ئەهلى دۆزەخ بىنە دەرەو) ئادەم دەلێت: (ئەهلى دۆزەخ كین؟)

خودا له وهلامدا دەرەمویت: (له هەر هەزار كەس، نۆ سەد و نەو و نۆ كەس (له دۆزەخ دان).. ئیدی لەو پۆژەدا منداڵ پیر دەبیّت و هەموو كەسیك و گیانەوهریكى دوو گیانیشت ئەوێ له سکی دایە دەنیّت.. هەر وەها دەبینیّت خەلكی هەموویان سەرخۆشن، له كاتیكدا سەرخۆشی راستەقینەى مەى و شەراپیش نین، بەلام بێگومان سزای خودا زۆر توندوتیژە). گوتیان: (ئەى پیغەمبەرى خودا ئەو تەنیاكەسەى، كە له هەر هەزار كەسیك دەمینیتەو و له دۆزەخدا نیە كامانەو له چ نەتەوێهە كە؟) پیغەمبەر ﷺ له وهلامدا فەرمووی: -

(مژدەتان لى بیّت تەنھا كەسیك له ئیو و هەزار كەس له (یەنجووج و مەنجووج) له دۆزەخ دان. (پاشان پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: (دەسا بەو خودایەى، كە گیانى منى بە دەستە من تەكاكەرم، كە ئیو و موسلمان چارەكێكى خەلكی بەهەشت بن). ئیمەش تەكبیر (الله اكبر) مان ووت و خودامان بە گەورە گرت. پاشان پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (هيوادارم ئیو سى یەكى خەلكی نیو بەهەشت پێكبینن). ئیمەش بەدوایدا (الله اكبر) مان ووتەو، خودامان بە گەورە گرت.. له دوایدا پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: -

(ئیو ژمارەتان له دۆزەخدا هیندە كەمە، كە له نیو خەلكی دۆزەخییەكاندا، وەك تالە موویەكى رەشى نیو پیستی گایەكى سپین، یاخود وەك تالە موویەكى سپی نیو پیستی گایەكى رەشن).

(ذوالقرنین) کی یه؟

زانایانی ته فسیر و میژوونووسان به دریژی له که سیټی (شخصیه) ی (ذوالقرنین) یان کولتیه ته وه و هه ولیان داوه ده سنیسانی بکه و نه و کات و شوینه ش دیاری بکه که تیایدا ژیاوه و، نه و کارانه شی پروونکه نه وه که به نه نجامی داوون.. زانایان له م پرووه وه ناتهبایی یه کی زرو دیاریان له بیروادا له نیوان دا هه یه و، و ته و بیروا کانیان لیک جوداو دژ به یه ک بوون و، به لگه کانیشیان پیچه وانه ی یه کدییه.. له و کاره شیاندا زورجار پشتیان به ده قه ئیسرائیلییه کان و درؤ و ده له سه و نه فسانه کانیان و ریوایه ته برپا پی نه کراوه کان و به سه رهاته نه سه لمینراوه کان، به ستوه. خاوه نانی به سه رهات و نه فسانه چیه کان جله ویان بو خه یالان به ره لا کردوه که له فه زای خه و خه یالدا بگه پیټ و وینه یه کی نه فسانه یی خه یالایی سه یرو سه مه ره یان بو (ذوالقرنین) کی شاوه و، چه نده ها کاروبار و جه نگ و فه طی ولاتان و داستانی تریان به خه یال بو دانوه.

نایا که سیټیه که ی به وردی دیاری ده کړیت؟

گهر نه م پرسیاره بڅینه پرو که: نایا ده شیټ به وردی که سیټی (ذوالقرنین) دیاری بکړیت؟ نه و بېنگومان وه لامه که شی به (نه خیر) ده بیټ.. چونکه بو که سیټ که ریژ له زانست و بیروپایی خو ی بگړیت، ناشیټ که و که سیټی (شخصیه) ی (ذوالقرنین) دیاری بکات، یان نه و سی گه شته ی که له قورئاندا ناماژدیان بو کراوه ی، دیاری بکات، یاخود شوینی نه و به ربه سته ی که له زه و ی بنیاتی ناوه.. بو یه نه مه ش ناشیټ، چونکه سه رچاوه هره راست و دروسته متمانه پی کراوه کان (واته قورئان و سوننه) له م ورده کارییانه بی ده نگ بوون و به دریژی باسی نه م لایه نانه یان نه کردوه. جا له بهر نه وه ی لی بی ده نگ بوون، نه و هیچ به لگه یه کی هره راست و متمانه پی کراویشیان له سه ر نه.

له بهرئهوه وتهی زانایان لهم ڕووهوه، تهنها له دهرووی بۆچوون دایه، نهك له دهرووی وردیینی و لی دلتیا بوونهوه.. بۆ نمونه زانایهك هاتوهوه ههندیك زانیاری لهوه پیشی لهسه (ذوالقرنین) خویندۆتهوهوه سهرنجی لهو بهلگانه داوه، كه خاوهنهکانیان بهپای خۆی خستوونیه ڕوو، ئینجا چاوی پێداخشانوون و لیی کۆلیونهتهوه، پاشان لهگهڵ ئهو بهلگانهی كهسانی تردا بهراوردی کردوون، ئیدی لهوانهیه لهمهوه ئهجمامیکی دههیناییتو، لهو ئهجمامهدا وتهیهك له وتهکانی زانیانی تری بهراستتر داناییتو، چهند بهلگهیهکیشی لهنیۆ بهلگهکاندا پهسند کردییت..

بهلام بۆچوون و بهراستتر دانانی بهلگه و تهکانی زانیانی، تهنها له دهوری گومان بردن و ئهگهردان و یهكلاکارییهوهیه، نهك له دهوری وردکردنهوه و جهخت لهسهکردن و لی دلتیابوون و متمانه پێ کردنهوه ییت..

-رای (سید قطب) لهم بارهیهوه-

کاملترین و باشتترین بیروپا بۆ دهستنیشانکردنی کهسیتی (ذوالقرنین) و کارهکانی بیروپایسی پیشهوا (سید قطب) ه - رهحهتی خودای لی ییت - لهم بارهیهوه گوتویهتی:- (دهق (نص)ی قورئان هیچ شتیکی لهسه کهسیتی (ذوالقرنین) دیاری نهکردوه، ئهمهش شیوازیکی رێك خراوی قورئانه له چیرۆکهکاندا، چونکه تۆماری میژوویی بهمه بهست نهگیراوه، بهلکو ئهوهی جیی مه بهسته، پهندی سوود لی بینراوه له چیرۆکهکهدا)، دیاره پهندو عیبرهتیش بهبی پێویست بوون به دهسنيشان کردنی کات و شوین، له زۆرجاردا بهدی دههینریت. میژووی تۆمارکراویش پادشایهکی ناساندوه که ناوی (ئهسکهندهری-ذوالقرنین-) بووه، بهلام به بهلگه سەلمیئراوهوه ئهو (ذوالقرنین) ه نیه، که له قورئاندا ناوی هاتوه، چونکه (ئهسکهندهری ئهگریکی) بتههرست بووهوه، ئهم پیاوهرش که خودا له قورئاندا ناوی هیناوه باوهری

به خودا هه بووه، لهم بارهيه وه (ابو الريحان البيروني المنجم) له كتيبي (الاثار الباقية عن القرون الخالية) دا گو توييه تي:-

(ئەو (ذوالقرنین) ەى كە لە قورئاندا ناوبراوە لە ھۆزى (حيمير) بوو، ئەمەش بەبەلگەى پیتەكانى ناوەكەى، چونكە لەپیش ناوەكانى (حيميرەكانەو) نازناوى (ذو) ھەبوو يان (ذى) وەك (ذى نواس) و (ذى يزن)، ناویشى (ابوبكرى كورپى ئەفەريقش) بوو و بەسوپا و لەشكرەكانى ھەروە كەنارى (دەرياي سىپى ى ناوەرەست) رۆشتوو و بەولائاتانى (تونس) و (مەراكىش) و ولاتانى تردا تىپەريو و شارىكى بەناوى (ئەفريقيە) دروست كەردوو، ئىدى ھەموو كيشوەر (قارە) ى ئەفريقيە بەم ناوەو ناوئراو، خۆيشى بۆيە بە (ذوالقرنين) ناو براو، چونكە بەھەردوو مەوقىعى رۆژ (واتە بەرۆژھەلات و رۆژئاوا) ى زەوى گەيشتوو. لەوانەى ھەم و تەيەى (ابوالريحان البيرونى) راست يىت، بەلام ئىمە ھۆ ئامرازەكانى ساغكەردنەو و سەلماندى ھەم و تەيەمان نى، چونكە ناتوانن لەو ھىندە مێژوو تۆماركراو ى دەربارەى (ذوالقرنين) وەك لە قورئاندا بەشيكى كەم لە ژياننامەكەى گىرپراو تەو، بۆ ئەو ئامرازانە بگەرپن، ئەمەش وەك چەندىن چىرۆكى تىرى نىو قورئان كە بەشيكى كەم و سنوردار لە بارەى ژيان و بەسەرھاتيان گىرپراو تەو، وەك چىرۆكەكانى گەلانى (نوح و ھود و صالح) و ئەوانى تر. مێژووش تازە ھاتۆتە ئاراو و بەبەرورد لەگەڵ تەمەنى مەرقايەتيدا دياردەيەكى نوێيە.. بىگومان پيش ھەم مێژوو نووسراو و تۆماركراو ش چەندەھا رووداوى تر ھەبوو و ھىچ شتيكىان لەبارەو نەزانراو، ئىدى مێژوو ئەو نەى كە پرسيارو داواى ھەموو زانىارى يەكى لى بكرىت. خۆ ئەگەر كتيبيكى ئاسمانى وەك (تەورات) لە (شيواندن و دەسكارى و بۆيادكردن) بياريزرايە، ئەوا دەبوو سەرچاويەكى وا كە لە ھەندىك لەو رووداوانە پشتى پى بەسترايە.. بەلام (تەورات) پرگرا لەو چىرۆكە ئەفسانەيانەى كە ھىچ گومانىك لە (ئەفسانەيى بوونيان) ناكرىت، ھەروەھا پرگرا لەو رىوايەتانەى كە

هیچ گوماننیکیان له سهر نیه له وهدا که زیادهن و زیاد کراون بۆ سهر دهقه بنهڕهتیه به سرووش نێردراوه که ی خودا، بۆیه (تهورات) وهك سهرچاوهیهکی راست و متمانه پێ کراو نه مایه وه به هۆی ئهو چیرۆکه میژوو یانیهی که به نارهواو به شیوهیهکی ناراست و ئهفسانه کاری تیی خنران.

که وابوو هیچ کتییکی راست نه مایه وه تهنها (قورئان) نه ییت که بێگومان خودا له هه موو دهسکاری کردن و ئال و گوڕتیدا کردنیکی به شهربی پاراستویی و، که تاکه سهرچاوهیه بۆ ئهو چیرۆکه میژوو یانیهی تیدا هاتوون.. شتیکی حاشا هه لئه گرو به لئه گه نه ویستیشه که ناشیت حوکی قورئانی پیروژ به میژوو بدهین، ئه مهش له بهر دوو هۆی رۆشن:-

یه کهم: بێگومان میژوو دیارهیهکی تازهیه و چه ندین رووداوی له کیس چوه که له میژووی مروڤایه تیدا زۆرو بئ شومارن و هیچ شتیکی له باره وه نه زانیوه، قورئانیش هه ندیک لهو رووداوانه ی گیراوه ته وه که میژوو هیچ زانیارییهکی له باره یانیه وه نیه.

دووه م: جا میژوو، ته نانهت گهر ئاگاداری هه ندیک لهو رووداوانه ش بیت، به لام کاریکه له کاره پر که م و کوورپیه کانی مروڤو وهك هه رکاریکی تری (مرویی) هه لئه و که م ته ر خه می و دهسکاری تیده که ویت.

ئیمهش له م سه رده مه مان که (هۆیه کانی په یوه ندی و ئامرازه کانی پشکنین مه یسه ر بوون) ده بینین که هه وائیک یان رووداویك به چه ند روویه کدا لیک ده دریته وه و ده بینریت و، له چه ندین گۆشه نیگای هه مه جوړیشه وه بۆ ده روانریت و به چه ند شیوهیه کی لیک جودا و دژبه یه که ته فسیر ده کریت.. ئیدی له م هه موو روودا و بیرو را و لیکدانه وه که له که بوانه ش میژوو دروست ده کریت و، وێرایی ئه وهش که دوایدا هه روته یه که بۆ ساغکردنه وه و وردکردنه وه گو ترا بیت. بۆیه گهر ته نها به وتهش پرسیا رو داوای روون کردنه وه له میژوو بکریت ده رباره ی ئه وه ی که قورئان

له چیرۆکه کاندایه‌ناویتی، ئه‌وه بێگومان پێچه‌وانه‌ی بنهما زانستی و بریار له‌سه‌رداروو دان پێ داناوه‌کانی مڕۆفایه‌تیشه پێش ئه‌وه‌ی ئه‌و بیروباوه‌په‌یت، که قورئانی به (وته‌ی پریارده‌رو جیاکه‌روه‌ه داناوه) واته‌ به‌تاکه سه‌رچاوه‌ی یه‌کلاکه‌روه‌و جێگیریه‌سه‌له‌کان داناوه.. جا بۆیه ههر وته‌یه‌ک بو (پرسیار له میژوو و پشت به‌ستن به‌ میژوو) له‌ که‌سیکه‌وه نادرکیتریت که باوه‌ری به‌ قورئان هه‌بیت، ته‌نانه‌ت له‌ که‌سیکه‌شه‌وه نیه، که باوه‌ری به‌ ئامرازه‌کانی توێژینه‌وه هه‌بیت، به‌لکو ئه‌وه ورینه‌کردن و له‌هۆش خۆ چوونه^(١).

ناسراوترين وته دمرباره‌ي ده‌نيشان‌كردني كه سيٽي (ذوالقرنين)

له‌نیۆ وته‌ی زانایاندا ناسراوترینی هه‌موویان ده‌رباره‌ی ده‌سینشانکردنی که‌سیستی (شخصیه‌)ی (ذوالقرنین) چوار ووته‌ هه‌یه، که‌گوتراوه (گوايه‌ هاوچه‌رخي ئیبراهیم) بووه، یان (گوايه‌ ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی بووه)، یان (گوايه‌ له‌ هۆزی حیمیه‌ر بووه) یاخود به‌پایی راستترینیان (کۆرشی فارس) بووه، که‌ ئه‌مه‌ وته‌ی (مولانا ابوالکلام آزاد)ه‌..

۱- و تهی یه کهم (گوايه هاوچه رخی ئیبراهیم) بووه - سلاوی خودای لئی بیّت - :-

له وتهی یه که مدا ناوی دیاری نه کراوه، به لّام نهو سه درده مه دیاری کراوه که تیایدا ژیاوه و که گوايه هاوچه رخی (ئیه راهیم) بووه و گوايه له (فه له ستین) پیی گه یشتووه، ههروه ها له مالی خوداش (بیت الله الحرام) له - مه ککه - دا به دیداری گه یشتووه، لهو زانایانه ی که نهو وتهیه به راستر ده زانن، ماموستا (محمد خیر رمضان یوسف) ه که له کتیه که ی خو ی: (ذوالقرنین القائد الفاتح والحاکم الصالح) دا ئامازه ی یی داوه، هه ر بویه ش لهو کتیه دا گوتویه تی:-

(١) (في ظلال القرآن، ٤: ٢٢٨٩-٢٢٩٠).

(ئه مه پیاویکی تره و له سهرده مه کانی رابردوو دا و له پیش (توبه ع) و (ئه سه که نده ر) و (کۆرش) یشدا پیاوه، بئگومان ئه و له سهرده می پیغه مبه ری خودا (ئیراهیم خلیل) دا - ساوی خوی لی بیّت - بووه، وه ک میژوونوسه ده سپاک و متمانه پیکراوه کانیش دیارییان کردوو وه به راستیان داناوه^(۱).

جا ئه گهر ئیمه ش ئه م به راستر دانانه ی و ته که ی (محمد خیر یوسف) لیکنه ی نه وه ئه و فەرمووده یه کی راست (صحیح) به دی ناکه ی که وای دیاریی بکات گوايه له سهرده می (ئیراهیم) دا بووه. سه باره ت به (میژوونوسه متمانه پیکراوه کان) ییش، که ناوبراو پشتی به بیروریان به ستووه گوايه ئه و ان ئه م بۆ چوونه به راست داده نیین که و له سهرده می (ئیراهیم) دا ژیا بیّت، ئه و ئیمه له راستیدا به و میژوونوسه متمانه پی کراوانه یان دانانیین ته نانه ت گهر به پیوه ری (محمد خیر یوسف) خۆیشی وابیّت، چونکه ئه و میژوو نووسانه به لگه یه کی راست و دروستی وه هایان نه خستۆته روو، که له فەرمووده یه کی راست (صحیح) وه له سه ر و ته و بۆچوونیان سه رچاوه ی گرتبیّت. ئه و میژوونوسه متمانه پیکراوانه ش، که پشتی به و ته کانیان به ستووه:

(ابو حیان مفسر) خاوه نی کتییی (البحر الحیط) و (قرطبی مفسر) خاوه نی کتییی (الجامع لأحكام القرآن) و، (شیخی ایجی) ی خاوه نی ته فسیری (جامع البیان) و (زه مه خشه ری) ی خاوه نی ته فسیری (الکشاف) و (نفسی) ی خاوه نی ته فسیری (مدارک التنزیل) و (سلیمان الجمل) و (احمد الصاوی)، که په راویزه کانیان له ته فسیری (جلالین) دا نووسیوه، (ئالووسی) ی خاوه نی (روح المعانی).. وه ک زانراویشه هه موو ئه مانه زانای بواری ته فسیرن نه ک میژوونوس، بۆیه و ته ی ئه مان له سه ر میژووو به سه رهاته میژوویی یه کان ئاتاجی به ساغ کردنه وه و سه لماندن و یه کلا کردنه وه و راستپیکانه.

ئه و میژوونوسه متمانه پیکراوانه ی تریش، که پشتی پی به ستوونو، که له راستیدا به میژوونوس ناسراون (ازرقی) و (ابن ایاس) ی خاوه نی میژووی (بدائع

(۱) (ذوالقرنین القائد الفاتح و الحاكم الصالح) ص (۲۴۸).

الزهور في وقائع الدهور) و (على دوك)ى خاوهنى (محاضرة الاوائلن، بهلام ئايا ئەم سى كەسەش له مێژوونووسه متمانه پێکراوه کانی؟! چەندە هیواداریش بووم، کە خۆرگە مامۆستا (محمد خیر رمضان یوسف) چەند بەلگەیهکی زانستیانهی راست و دروستی لەسەر بیروپراکەى بهینایەتەوه، ئەم بەلگەیهش تەنها لە قورئانی پیرۆزو فەرمودە راستەکانەوه دەردهیترین، بەلام پشت بەستنی بەوتەى چەند مێژوونووس و تەفسیر نووسێک هیچ بەلگەیهکی لە سەرچاوه برۆپێکراوه کانهوه لەسەر نییه، ئەمەش له توێژینهوهی زانستیانه و مەنەه جیانهی راست و دروستدا پەسند ناکرێت.

لەبەرئەوه ئێمە ناچارین دان بەو وتەیهی (محمد خیر یوسف)دا نەنێین، کە ئەو رایەى لەسەر (ژیانی) (ذو القرنین) له سەردهمی (ئێبراهیم)دا - سلاوی خواى لى بیّت) بەراستەر داناوه هەروەك ناچاریشین هەموو ئەو وتانەى نێو کتیبە ناوبراوه کانی مێژوو و تەفسیرەکانیش پشتگوێ خەین، کە گوتووینە گوايه (ذوالقرنین) له (فەلەستین) یان له (حیجاز) به (ئێبراهیم) گەیشتووه، لەبەر ئەوهی لهیهك فەرمودەى راست (صحیح)دا باسی لى نەکراوه تاكو مەژۆف پشتی پى ببهستیت و لى دلتیابیّت... - خۆداش هەر خۆی زانیە - (والله اعلم)..

٢- گوايه (ئەسکەندەرى مەكدۆنى) بووه:-

ووتەى دووهم لەمەر ئەوهی، کە گوايه (ذوالقرنین)، (ئەسکەندەرى مەكدۆنى) بووهو ئەو کابرایەیه، کە له (مەكدۆنیا) سالى (٥٦٦ پيش زاین) لەدايك بوویّت و باوکیشی (فیلیپ)ی پادشای مەكدۆنیا بووهو، گوايه (ئەسکەندەر)ی کورێ، لەلای فەیلەسووفی ناودارى یۆنانی (ئەرەستۆ) ئیمانی هیناوهو، (ئەرەستۆ)ش لەسەر لۆژیک (منطق)ی فەلسەفەى یۆنانی پەرودەدی کردووه، ئینجا باوکی مردووهو ئەویش لەوکاتەدا له تەمەنى بیست سالییدا بووهو، لەدواى باوکی پادشایەتیی له سالى (٣٣٦.پ.ز)دا گرتۆته دەست و دواى دوو سال بەرهو جەنگی فارسەکان کەوتۆته رى و لەو جەنگەدا سەرکەوتوووه بەسەر پادشای فارس (دارا)دا له سالى

(٣٣٣. پ. ز) دا زال بووه، ئینجا فهقی ولّاتی (شام) و (عیراق) ی تهواو کردوه، پاشان بهره و فهقی ولّاتی هیندستانیش رۆشتوه. ئیدی له نزیکه‌ی ده‌سال دا زۆربه‌ی ولّاته ناسراوه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی فه‌تح کردوه، دواتر گه‌راوه‌ته‌وه بۆ (یۆنان) و له‌پێگادا به‌شاری (بابل) ی (عیراق) دا تیپه‌ریوه تاكو نه‌ختیک بجه‌وتیه‌وه، به‌لام له‌ویدا تووشی نه‌خۆشیه‌کی توندو کاریگر بووه و بۆ ماوه‌ی یازده رۆژ له‌رزوتای قورسی گرتوه‌و، هه‌ر له‌وی له‌ سالی (٣٢٣. ز) دا مردوه، ته‌مه‌نیشی که‌متر له‌ سی و سی سال بووه^(١).

بۆیه‌ش نازناوی (ذوالقرنین) ی پیدراوه چونکه ده‌وله‌تی فارسه‌کانی فه‌تح کردوه، وه‌ك ئه‌وه وابوو که هه‌ردوو کیشه‌ری ئه‌و زه‌مانه‌ی (یۆنانی) و (فارسی) ی پیکه‌وه به‌ستبیته‌وه که بێگومان دوو ده‌وله‌تی گه‌وره‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بوون.

جا ئه‌وانه‌ی که رایان وایه گوايه ئه‌و (ذوالقرنین) ه‌ی له قورئاندا ناوی هاتوه (ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی) یه، چهند که‌سیك له‌ جه‌هورو کۆمه‌لی زانیانی ته‌فسیرو میثوونووسه‌کانن، وه‌ك: (مسعودی) و (مقریزی) و (ثعلبی) و (إدریسی) و (رازی) و (أبوحيان) و (نسفی) و (أبو مسعود) و (ألوسی) و (قاسمی) و (محمد فرید وجدی)^(٢) .. ئه‌مه‌ش سه‌ره‌رایي شکۆمه‌ندی و زانستی خاوه‌نانی، (بیروپایه‌کی ناراسته)، چونکه وه‌ك زانیانی فه‌رمووده له‌سه‌ری کۆك و هاوپان (ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی) کابرایه‌کی بێ‌ئیمان و کافر بووه و شه‌ریکی بۆ خودا داناوه و له‌و بته‌پرستانه‌ بووه، که خواوه‌نده‌کانی یۆنانیان په‌رستوه، هه‌روه‌ها له‌ گونا‌هه گه‌وره‌کانی وه‌ك به‌د‌ه‌فتاری و ئاره‌زووپه‌رستی و مه‌ی خواردنه‌وه‌ی ئه‌نجام داوه و زیاده‌په‌ریشی تیدا کردون، ته‌نانه‌ت دوا‌ی شه‌ویك مردوه، که به (مه‌ی خواردنه‌وه‌و سه‌رخۆشی و به‌ ئازاردانی سه‌رخۆشانه‌ی که‌سانی تروه‌ه) به‌سه‌ر بردوه .. به‌لام بێگومان (ذوالقرنین) وه‌ك

(١) کتیی (ذوالقرنین.. ی (محمد خیر)، ص (٩١-٩٥) (به‌کورتی) ..

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه، ل- (٨٤-٩٠).

قورئانیش پیتی ناساندووين، پیاوینکی (ئیماندارو دادپهروهرو چاکه خواز بووه)^(١).

٣ - گوايه له هۆزی (حیمیه) بووه:-

وتهی سئیه م ئهوهیه گوايه (ذوالقرنین) پادشایه کی عه ره ب بووه له پادشاکانی (حیمیه) و ناوه قورسه کهشی (ذي مرثد بن الحارث بن الرایش) بووه، گوتراویشه ئه و پادشای حیمیه (ابوبکر یاخود ابوبکری عمیر بن افریقش الحمیری) بووه و ماوهی پادشایه تی یه کهی له نیوان سالانی (٣٠٠-٣٢٠) ی زایینی دابووه، له وانهی ئه م و تهیه یان ده برپوه: (وهبی کورپی منبه) له (تابعین) و (کعب الاحبار) وه، ههروه ها له زانا هاوچه رخه کانیش (محمد راغب الطباخ) ه که له م بارهیه وه کتییکی داناوه^(٢). ئه م و تهیه ش هیچ به لگه یه کی له سه ر نیه و ته نها له بو ته ی عاطیفه و هاوسۆزی و ده مارگیری بو عه ره به وهیه ..

٤ - رای راستترین ئه وهیه، که (کۆرشى فارس) بوو بیّت:-

وتهی چواره م: ئه وهیه گوايه (ذوالقرنین) پادشای فارس (کۆرش) بیّت، که ههردوو مه مله که تی (لیدی) و (میدی) ی یه که خستوو وه کردوونی به یه ک، هه ر بۆیه ش نازناوی (ذوالقرنین) ی بو دانراوه، (٣٠) سی سالی ش حوکمی تی دا کردوو له ماوه ی نیوان سالانی (٥٥٩-٥٢٩ / پ. ز).

له وانه ی ئه م رایه یان هیه مامۆستا (ابوالکلام ازاد) ه، که له کتییی (و یسألونک عن ذي القرنين) دا ئاماژه ی بو کردوو ه. ههروه ها دکتۆر (عبدالعلیم عبدالرحمن خضر) یشه که له کتییی (قصة ذي القرنين) دا ئاماژه ی بو کردوو ه، ئه م دوو زانایه ش به لگه ی زۆریان له و بارهیه وه خستۆته ڕوو، که یه کلای ده که نه وه که و (کۆرشى فارس) ئه م (ذوالقرنین) هیه ..

(١) هه مان سه رچاوه، ل- (١٤٨-١٦٢).

(٢) هه مان سه رچاوه، ل- (١٦٥-٢٠٧).

به لڭه کانی (ابوالکلام ازاد) له سه ره نه وهی، که (کۆرشى فارس) بووه

(مولانا—ابوالکلام ازاد) له زانا پێشه واو دیاره کانی موسلمانانى نیمچه دورگه ی هینده و، له سه ره تای سه ده ی بیسته می زاینیدا موسلمانانى هیندستانی هانده دا بۆ شوړش له دژى (بهريتانيا)ی داگیرکهر و تارى پر جۆش و خرۆشى بۆ ده دان.

بهريتانياش له سالى (١٩٢٢) دا ئهم پیاوه ی له سه ره شوړشگيرى و بانگه واز بۆ به ره نگارى و مانگرتنى مه ده نيانه داگايى کرد، کاتيک برايه به رده م داگاش وتاريکی هينده به جۆشى له به رده م ناماده بان و پاريزه ران و شاهيدان و داده ران خوينده وه له لوتکه ی ره وانبيژى و دانايى و ژيريژيى (منطق) دا بوو^(١).

کاتيک له هندستانيشدا ده لته تيکی سه ربه خۆ دامه زرينا، ناوبراو وه زيى (مه عاريف) بوو تييدا، سالى (١٩٥٥ . ز) يش کوچى داوى کردووه.

(ابوالکلام ازاد) بيريارى کى ئيسلامى و ته فسير نووسى کى قورئان و له پيشه نگانى نووسه ره ئيسلاميه کانى هيندستان بووه، وه ک تويزه ره وه يه کيش له ژيانى (ذوالقرنين)ى کوڤيوته وه و، بۆ ئهم مه به سه چوو به بۆ ئيران و ناوچه ی به ربه سه ته که ی (يه نه جوج و مه نه جوج)ى بينيوه و، پاشان پوخته ی گه سه ته که ی و تويزينه وه که شى له گوڤارى (ترجمان القرآن) دا نووسيوه، که (ابو اعلاى مودودى) له هيندستان ده رى ده کردو دواتريش له پاکستان. سالى (١٣٩٢ . هـ / ١٩٧٢ . ز) يش شيخ (احمد حسن الباقورى) ئه و تويزينه وه يه ماموستا (ازاد)ى له و گوڤاره وه هيناوه و پيشه کيه کى دريژى بۆ نووسيوه، که به شيکی زورى ته رخا ن کردووه بۆ ليدوان ده رباره ی خودى (ماموستا نازاد) و په يوه ندى به (جمال عبدالناصر) وه وه، سه ردانى پاکستان و هيندو

(١) پروانه چهند پرگه يه کى ئه و وتاره له پيشه کى کتيبه که ی (باقورى) دا، لاپه ره (٣٦-٦٨)، واته کتيبى (ويسالونک عن ذي القرنين).

ئەندونىسيا و چىنى كړدووه. كتيبه كەشى له ده زگای (دارالشعب) له (ميسر) به ناو نيشانى (ويسألونك عن ذي القرنين) دەرچووه.

به راستى ووتەو بيروپايى ماموستا (ابو آزاد) له و كتيبه دا زور به پيژو چاك و به نرخه لايه نه باشه كەى ئەو و تانهى ئەوه يه، كه چه ندين به لگه ي له سهر بيروپايى خو ي هيناوه ته وه و به لگه هه مه جزرو ليك جودا كانيشى پي كه وه به ستونه ته وه و چه ندين زانبارى به لگه كارى له ميژوو و جوگرافيا و ئاسه واره دەرخواه كانه وه خستوته روو. لي ره شدا پوخته ي به لگه كان له و كتيبه به هادارو به پيژه وه ديارى ده كه ين:

كور تكد رنه وى و ته كانى ئەو ساته ي، كه دەر باره ي ديارى كردنى كه سي تي (ذوالقرنين) دركاندويه تي (ابو لكلام آزاد) سهره تا، كه به و سيفه تانه (ذوالقرنين) ده ستى پي كړدوه، كه له قورئان ديارى كراون، كه هه شت سيفه تن، پاشان هه نديك و ته ي نوسه رانى ته فسيري له سهر ده ستني شان كردنى كه سي تى (ذوالقرنين) هينا وه بهم جوړه:

هه نديك گوتوويانه: (وشه ي (قرن) به مه به ستي شتي كي ديارنيه، به لكو گوزارشت له زه مانو، بويه ش به (ذوالقرنين) ناو براوه، چونكه له حوكمه كەى داودو سهر ده مى گه و ره ي خايانده).

هه نديكي تريشيان گوتوويانه: (ئەو هاوچه رخی ئيبراهيم بووه) — سلاوى لى بيت - هه روه ها هه نديك له نوسه رانى ترى ته فسير گوتوويانه: ئەو پادشايه ك بووه له پادشاكاني حيميره).

هه نديكي تريشيان گوتوويانه : ئەو (ئەسكه نده رى مه كدؤنى) بووه.

پاشان هه موو ئەو ووتانه ي ره تكد رنه وه به پوچه ليشى داناون، ئەمه ش به پيوه رى ئەوه ي كه ئەو سيفه تانه ي له قورئاندا له سهرى هاتوون و ئەو كارانه شى باسى لى كراون، له گه ل هيج و ته يه كى ئەو كه سانه دا ناگوغي ت.

(ذوالقرنین) هەر ئه و (كۆرشى فارس) هيه

(ابو الكلام ى زاد) پايى وايه كه (ذوالقرنين) هەر ئه و (كۆرشى فارس) هيه كه باسى ليوڤده كات، ناوبراو له مباره يه وه گوتويه تى: ئه م پياوه فارسه كان به (كۆرش) ناويان بردوه، جوله كه كانيش به (خورش) ناويان بردوه.. عه ربه كانيش به (قورش) يان (كه يخوره و) ناويان بردوه.. هه روه ها يو نانييه كانيش ناوى (سائىرس) يان لى ناوه.

(كۆرش) له يه كه مين ده ورانى ميژووى ئيرانى و فارسدا، حوكمى (ولآتى فارس) ى كردوه، ئه مه ش له و ده ورانه ى پيش سه رده مى هيرشى ئه سكه نده رى مه كدۆنى بۆ سه ر ولآتى فارسدا بووه، كه (دارا) ى پادشايانى كوشتوه.

ئيرانيش له پيش حوكمى (كۆرش) دا، بۆ دوو مه مله كه ت دابه ش كرا بوو، يه كيكيان (مه مله كه تى فارس) و، دوو هه ميان (مه مله كه تى ميديا) له باكوور.

له سالى (٥٥٩) دا (كۆرش) حوكمى ئيرانى گرتۆته ده ست و هه ردوو مه مله كه تى (فارس و ميديا) ى له يه ك ده و له تدا يه كخستوه و، هه موو ميرو كاربه ده سته كانى ئه و سه رده مه، له حوكمه كه ى پازى بوون و گه ليش په يره وى و گويزا يه لى كردوه.

(كۆرش) سوپا يه كى له فارسه كان پي ك هينا وه، جه نگو كوشتارى مه مله كه ت و ده و له تانى ترى پى كردوه و، فه قى كردوون و خستوونيه ژير حوكمى خۆيه وه.

مه به ستى فه قى ئه و ولآتانه ش بۆ چه سپاندنى داد په ره رى و يه كسانى و يارمه تيدانى سته م لى كراوان بووه، سى جه نگو به ناوبانگيشى هه بووه، كه له نيۆ هه موو جه نگو كه تى تريدا ديار بوون..

جهنگی یه که می (کۆرش) له گه‌ل رۆمه‌کان دا

(یۆنان) مه‌مله که تیکی هه‌بوو که هاوسی ی مه‌مله که تی فارسه‌کان بوو، ناوی مه‌مله که تی (لیدیا) بوو ده که وێته به‌شی سه‌رووی ئاسیای بچوکه‌وه، واته به‌رزایی یه‌کانی (ئه‌نادۆل) هه‌تا ده‌گاته (ده‌ریای ره‌ش) و (ده‌ریای ئیجه).

جه‌نگه‌کانیش له‌ نیوان مه‌مله که تی (لیدیای یۆنانی) و (میدیای فارس) دا به‌رده‌وام هه‌بوو، له‌ زه‌مانی (کۆرش) دا پادشایه‌کی (یۆنانی) حوکی (لیدیای) ده‌کرد که ناوی (کرۆسیس) بوو. جا کاتیك (کۆرش) حوکی گرته‌ده‌ست، (کرۆسیس) جه‌نگیکی له‌ دژ راگه‌یانده‌وه‌ هه‌ر خۆیشی ده‌ستی به‌هێرش و دوژمنکاری کرد، دیاره (کۆرش) یه‌ش هه‌چ رینگه‌یه‌کی له‌ به‌رده‌مدا نه‌بوو ته‌نها به‌ربه‌ره‌کانیکردنی نه‌بیّت، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش سه‌رکرده‌یه‌تی سوپایه‌کی فارسه‌کانی کرد و به‌ره‌و (لیدیای) له‌ خۆرئاوا دا رۆیشت و رۆوی کرده‌ پایته‌ختی (لیدیای) و دوو جه‌نگی دژواری کت و پڕپی له‌ نیوان هه‌ردوو لا دا روویدا، که به‌ جه‌نگه‌کانی (بتریا) و (ساردیز) ناسراون، ئیدی حوکی (کرۆسیس) ی روو‌خاند و (ساردیز) ی پایته‌ختی مه‌مله که ته‌که‌یانی داگیر کردو، (کرۆسیس) یه‌ش به‌دیلی گرت و به‌ره‌و وڵاتی (فارس) ی بردو، ده‌وله‌تی (لیدیای) ش که‌وته ژێر ڕکێفیه‌وه.

(کۆرش) به‌وه‌په‌ری دادپه‌روه‌ری و سۆزو وێژدانه‌وه‌ مامه‌له‌ی له‌ گه‌ل یۆنانیه‌ به‌زیوه‌کاندا ده‌کرد، ته‌نانه‌ت له‌وه‌دا زیاده‌ رۆییشی کردووه، بۆ نمونه‌ پادشا دیله‌که (کرۆسیس) ی هه‌تاوه‌ داوای کردووه، که پڕ باوه‌شێکی گه‌وره‌ له‌ ته‌خته‌ی بۆ بێنن و ئه‌و پادشا دیله‌ی له‌سه‌ر دابنیشیێنن، ئینجا ئاگر به‌دارو ته‌خته‌که‌ی ژێریه‌وه‌ بنین. ئه‌وانیش ئه‌و فه‌رمانه‌یان جێبه‌جێ کردووه، که‌چی (کۆرش) ئه‌و پادشا دیله‌ (واته‌ کرۆسیس) و ده‌ییینیّت، که نه‌ده‌ترسیّت و نه‌ده‌شله‌ژێت، بۆیه‌ خه‌را فه‌رمانه‌که‌ی هه‌له‌وه‌ شاندۆته‌وه‌ و لێی خۆش بووه‌و، ئیدی ته‌واوی رۆژو سالانی تری به‌سه‌ر به‌رزای و

رێژ لیگیرێی یهوه له لای (کۆرش) به سهر بردووه، ئه مهش ئهو گهشتهی یه که مه، که قورئان ئاماژهی بۆ کردووه، که ئه وهیه (کۆرش) رۆیشتوو تا گه یشتۆته بهشی خۆرئاوای زهوی و له کاتی کدا بووه، که پایتهختی (لیدیای) فتهت کردووه، که شاری (ساردیز) بووه و کهوتۆته سهر ده ریای (ئێجه) له نزیک مه و قیعی ئیستای شاری (ئیزمیر)ی تورکیا.

ئهم ناوچه یهش که به شی که له ده ریای (ئێجه) گرژی و نا ئارامی زۆر تیدا بووه. دکتۆر (عبدالعلیم خضر) یش سروشتی خا که و جوگرافیای ئهم ناوچه یه ی له کتیبه کهیدا روهون کردۆته وه، واته له کتیبی (مفاهیم جغرافیه فی القصص القرآنیة: قصة ذي القرنين) ههروه ها روهونی شی کردۆته وه که چۆن خۆر له وێه ده که وتوو ده وه کو ئه وه بووه، که له کانی و یکی تیکه له قورپی ره شدا ئاوا بوویت، له مباره یه وه گو تویه تی:-

(کاتیک کۆرش له سهر که ناره کانی ده ریای (ئێجه) را وه ستا وه (که به شی که له سنووری ده ریایی تورکیا له سهر ده ریای نا وه راست) که ناره کانی وه ها بینیه، که رێچه که ی ئاوی زۆر تیدا یه، واته به زۆری توله ری یه کانی ده ریا تیکه لی وشکانی ده بن، یه کیک له نمونه کانی ئهم توله ری یه ده ریایی یانهش که نداوی (هرمس) و (مندریسی گه وه) و (مندریسی بچوک) ه..

که نداوی (ئیزمیر) یش به قولا یی سه دو بیست (۱۲۰) کیلومه تر چۆته نیو ده ریا که وه ئهم چیا یانهش له خۆرئاوا و خۆر هه لاته وه ده وه ریا ن لی دا وه، روهباری (غدیس) یش ده رژیته ناوی که ئاوی کی لیل و تیکه له قورپی گرکان و خۆلی سووری هه یه و له سهر به رزایی ئه نادۆ له وه ده رژیته نیو ئهم ده ریایه وه، به رزایه که شی لیژاییه کی درێژو هیواشی به ره و خۆرئاوا هه یه پێش ئه وه ی بگاته بهشی خۆرئاوا.. هه ر بۆیهش خیرایی رۆیشتنی ئاوی روهباری (غدیس) به رپه وه ی ده شته پچه رچه که ی که ناردا به شی وه ی چه ن دین جۆره له رزین و پیا و پیا چی دابه زیو و کاتی

تاریکیشدا له زیادبوون دایه تا دهگاته ئاستی بنکهی ده‌ریای (ئێجیه) و له‌وێشه‌وه ده‌رژێته که‌نداوی (ئیزمیر) هه‌ ئهم که‌نداوه‌ش له‌ نیوانی لوتکه‌ی چیاکانی چواره‌ووریدا نغزو بووه، که به‌رزایی لوتکه‌کانیشی له‌ نیوان (۱۰۰۰-۲۰۰۰) مه‌تر دایه.

جا کاتیک کۆرش (واته‌ ذوالقرنین) له‌به‌رده‌م چه‌قی قوولایی (ساردیز) له‌ نزیک (ئیزمیر) دا وه‌ستاهه‌ سه‌رنجی له‌ گۆی بازنه‌یی خۆر داوه‌ که له‌کاتی خۆرئاوا‌بووندا ده‌که‌وێته‌ نیو ئهم که‌نداوه‌وه‌ که به‌ته‌واوه‌تی له‌ چاو ده‌چیت و سووپایی تارمایی یه‌ سووره‌که‌ش تیکه‌لی ئه‌و قوپه‌ ره‌شه‌ بووه‌ که‌ رووباری (غدیس) هه‌لی ده‌داته‌ نیو چه‌قی (چاو)ی که‌نداوی ئیزمیره‌وه‌، هه‌ر بۆیه‌ش به‌ پیی راوبۆچوونی راست و ده‌رهاوێژراو پی‌ده‌چیت ئهم دیارده‌یه‌ی (العین الحمئة / کانیای تیکه‌ل له‌و قوپی ره‌شه‌) بیت که‌ قورئانیش باسی لێ کردوه‌^(۱).

کاری سه‌ربازی (کۆرش) له‌ به‌شی خۆره‌ه‌لات دا

له‌ خۆره‌ه‌لاتی ولاتی (فارس) دا چه‌ند تیره‌یه‌کی نه‌فام و بی سه‌روبه‌ره‌ی کۆچه‌ری نیو بیابان ده‌ژیان و جاروبار هه‌لیان ده‌کوتایه‌ سه‌ر سنووری ولاتی فارس و فه‌ساد و پشیویان تیدا ده‌نایه‌وه‌.. جا دوا‌ی ئه‌وه‌ی (کۆرش) له‌به‌شی خۆرئاوا‌ی زه‌ویدا به‌سه‌ر یۆنانیه‌کاندا سه‌رکه‌وت، رووی کرده‌ به‌شی خۆره‌ه‌لات تا ئه‌و تیره‌ درپدانه‌ش ته‌می بکات، ئیدی به‌نیو ولاته‌کانی خۆره‌ه‌لات دارو‌یشت و ولات به‌ ولات فه‌تھی ده‌کردن تا گه‌یشته‌ رووباری (سند) و هه‌ریمه‌کانی (اصفهان) و (جوزجان) و (خوراسان)ی بری و به‌ هه‌موو رووباره‌کانی (زینده‌) و (گورگان) و (قاروون) و (کووخه‌) و (قوم) دا

(۱) (ذوالقرنین)ی (محمد خیر یوسف) ص (۲۱۸-۲۱۹) که له‌ کتێبه‌که‌ی دکتۆر (عبدالعظیم خضر) هه‌وه هینراوه.

تېپه‌پری و له ناوچه‌کانی فتوحاتیدا گه‌یشته (به‌لخ) و ناوچه‌ی (موکران) و (بلوچستان) دیاره‌ ئهم هۆزو تیرانه‌ش کۆچه‌ری بوون و نیشته‌جیی نیو مال و ته‌نانه‌ت نیو شاره‌کانیش بوون، هەر بویه‌ش مالیک، یان خانویه‌کی وایان نه‌بوو، که له تیشکی خۆر بیانپاریزیت له کاتی‌کدا هه‌تاویان ده‌چیته‌ سهر یان له‌کاتی تاوسه‌ندنی گه‌رمادا^(۱).

کاری سه‌ربازی (کۆرش) له بهشی باکووردا و، بنیاتنانی به‌ربه‌سته‌که‌ی به‌رده‌م (یه‌نجووچ و مه‌نجووچ)

دوای ئه‌وه‌ی (کۆرش) هەر یه‌که له‌به‌ره‌ی پۆژئاوا، به‌ره‌ی پۆژه‌ه‌لاتو، به‌ره‌ی باشووری‌شی هیمن و ئارام کردووه‌و، له کاتی‌کیشدا مه‌مله‌که‌تی (بابل) ی فه‌تح کرد، پرووی کرده به‌ری باکوور تا‌کو ئه‌ویش له مه‌مله‌که‌ته‌که‌یدا هیمن و ئارام بکاته‌وه‌و خراپ‌کارانی تیدا نه‌هیلئت. ناوچه باووری یه‌کانی ئه‌و مه‌مله‌که‌ته‌یشی له (نازه‌ربایجان) و (گورجستان) و (ئه‌رمه‌نستان) پیک هاتبوون که ده‌که‌ونه باشووری چیاکانی (قه‌فقاز) ه‌وه. سنووری به‌ره‌ی باکووریش به به‌ربه‌ستییکی سرووشتی و ئاسایی له‌به‌رده‌م ئه‌و هۆزه شه‌رپانگیزه‌و درندانه‌دا، ده‌نریت که له‌و دیو به‌ربه‌سته‌که‌وه ده‌ژیان، هه‌روه‌ها ئهم به‌ربه‌سته سرووشتیه له ده‌ریای (قه‌زوین) ه‌وه یان له ده‌ریای (خزر) ه‌وه له پۆژه‌ه‌لاتدا ده‌ست پێ‌ده‌کات و شاری (ده‌ربه‌ند) ی ده‌که‌وێته‌ سه‌رو پاشان تا چیا ی (قه‌فقاز) له ناوه‌راستدا، ئینجا ده‌ریای ره‌ش له پۆژه‌ه‌لاتدا که‌شاری (سوخوم) ی ده‌که‌وێته‌ سه‌ر.

له‌م به‌ربه‌سته سرووشتیه‌شدا که به‌ربه‌ستییکی (ده‌ریایی و شاخاویشه) پاره‌ویک (ممر) یک له باکووره‌وه تا باشوور به‌دی نا‌کریت ته‌نها ئه‌و پاره‌وه ته‌نگه‌به‌ره نه‌بی‌ت

(۱) (ویسألونک عن ذي القرنين): ص(۱۳۱-۱۳۲) و، (ذوالقرنین) ی سیوسف/ ص(۲۲۰).

كە لە ناوەرپاستى چياكانى (قەفقاز) ھەيە و بەتەنگەبەرى (داريال) ناوبراوە، لە باشوورى چياكانى قەفقازىشەو ھۆزەكانى (كوشيا) نىشتەجى بوون، لە باكوورى چياكانىشەو ھەند ھۆزىكى شەرانگىزى (مەغولى) ھەبوون كە بەھۆزەكانى (ماساجىت) ناوبراون، يان ەك لە قورئاندا باسكراون بە ھۆزەكانى (يەئجوج) (مەئجوج) ناوبراون و ئەمانەش بەتەنگەبەرى (داريال) و بەنيو ەرپاستى چياكانى قەفقازدا دەپەرپىنەو ەكۆ خراپە و شىوان و فەسادى لەسەر زەوى بلاكەنەو.

جا كاتىك (كۆرش) گەيشتۆتە لای ھۆزەكانى (كوشيا) و كە ئەو گەلە بوون لە قورئاندا وا ناوبراون كەوا بەھۆى دواكەوتەيى و نەفامىيانەو ھىچ ژىرى و تىگەيشتنىكيان نەبوو (لا يكادون يفقهون قولا) ئىتر ھەر ئەمان سكالائى مەينەتى و گرفتارىي خويان لەدەست ھىرشەكانى (يەئجوج و مەئجوج) لەلای (كۆرش) كردوو، (كۆرش) یش خوازيارى ئەو ەبوو نەھيلىت (يەئجوج و مەئجوج) بگەنە ئەو ناوچانە، بۆيە نۆسال لەو ھەرىمەدا ماو ەتەو ەو تەنگە (مضيق) (داريال) داخستوو كە (يەئجوج و مەئجوج) بەكاريان دەھىناو، ھەر لەسەر ئەم تەنگەيەش ئەو بەرپەستەي كە قورئان ئاماژەي بۆ كردوو، بنىات ناو^(۱).

(۱) (و يسألونك عن ذي القرنين): (ص ۱۳۲-۱۳۴)، (ذوالقرنين) (محمد خير) ص (۲۲۲-۲۲۳).

هه ربه ربه سته كهى (ذوالقرنين) ه كه له سه رته نگهى (داريال) بنيات نراوه

ئهو به ربه ستهى كه (ذوالقرنين) واته (كۆرش) بنياتى ناوه هه ر ئه وه به كه له سه ر ته نگهى (داريال) له ناوه راستى چياكانى (قه ققاز) دا دروست كراوه و پاگيراوه .
(قاسمى) له ته فسيره كهيدا ده ربارهى ئهو به ربه سته ، گوتوويه تى:

(پاى راست ئه وه به ئه م به ربه سته له هه ريئى (داغستان)ى سه ر به ولا تى رووسياو، له نيوان هه ردوو شارى (ده ربه ند) و (خوزار) دا بي ت، چونكه له دي ر زه مانه وه ته نگه به كهى به ناوبانگ له نيوانياندا هه بووه و، له لاي زور بهى نه ته وه دي ري ن و تازه كانيش به (به ربه ست) ناوبراوه و، جيگه به كهى به ناوى (ده رگاي ناسن) وه تيا دا يه و، ئه مه ش شوينه وارى به ربه ستي كى كو نى نيوان دوو چيا له چياكانى (قه ققاز) ه، كه له لاي عه ره به كان به (كيوى قاف) ناسراوه و ئه مانيش وه ك گه لانى تر گوتوويانه به ربه ستي كى تيا دا يه و، له و براهه شدا بوون، كه له كو تا يى سه رزه وييه ئه مه ش به يئى ئه و زانياريه ي، كه پييان گه شتووه و، كه له پشت ئه و ناوچه يه وه هه ردوو هؤزى (يه ئجوج و مه ئجوج) هه به^(۱).

هه روه ها دكتور (عبدالعليم خضر) سرووشتى چياكانى (قه ققاز)ى بو روون كردووينه ته وه، كه به ربه سته كهى له سه ر بنيات نراوه و، له م رووه وه گوتوويه تى:

(چياكانى قه ققاز چهند زنجيره شاخي كى دريژبو وهى گه ورنه و، زور به رزنو، به سه ختى -مرؤف پييان دا ده روات- و هيچ پاره ويكيان نيه، ته نها يه ك پاره و نه بي ت، كه ئه و يش (ته نگهى داريال) ه، له ناوه راستدا و هه ر به و پاره وه شدا لقيك له

(۱) (ذوالقرنين)ى (محمد خير يوسف) ص- (۳۳)، كه ئه و يش له ته فسيري (القاسمى) له به رگى (۱۱) لاپه ره (۴۱۱۳-۴۱۱۴) وه ه يئنا ويئى .

لقه کانی پرووباره بهرزه کهی (ترك) دهروات، شاخه کانش هینده دریش دهبنهوه، تا دهگه نه نهوهی خهریکه بهر شهپۆله کانی دهریای (قهزوین) له پۆژه لاتدا بکهونو، له خۆرئاواشدا بهر ئاوی (دهریای رهش) کهوتوون، ماوهی دریشوونهوه کهشیان دهگاته (۱۲۰۰) کم. هه ربۆیهش به بهرزترینی هه موو چیاکانی ئه وروپا له کهرتی خۆر هه لاته وه داده نرین، به هیج شیوهیه که تیپه ربوونیش پیااندا مسۆگهر نیه، ته نهها له پاره وهی (داریا ل) وه نه بیّت^(۱).

هه بوونی کانزا له و ناوچه یه دا

قورئان ئاماژه ی بۆ ئه و ماده یهش کردووه، که بهر بهسته که ی لی دروست کراوه، کهوا (ذوالقرنین) بینگومان ئه م بهر بهسته ی له چهند پارچه یه کی ئاسنی تواوه بنیات ناوه، له هه مان کاتدا مسی تواوهشی به سهردا کردووه، ئیدی ئاسن و مسه که هینده بهرزبوونه ته وه تا گه یشتوونه ته ئاستی بهرزایی نیوان هه ردوو لووتکه ی چیاکان.

داخۆ - (ذوالقرنین) / کۆرش) ئه م بره هه ره زۆرو گه وریه ی له ئاسن و له مس له کو ی بوو بیّت؟ (دکتۆر/ عبدالعلیم خضر) له باره ی ئه و ناوچه یه وه گووتویه تی:-

(که ره سه ی خاوی ئاسن له و ناوچه یه دا هه یه و، زه وی و زاری (نازه ربایجان) یش بریکی هه یجگار زۆرو گه وری له ئاسن و کانزا ئاسنیه کانی تی دایه. به لگه ی ئه وهش پهیدا بوونی پیشه سازی ئاسن و پۆلایه له مپۆدا له شاری (باکو) ی پایته ختی کۆماری (نازه ربایجان)، جا ئه گه ر ئه مپۆ ئه م هه ری مه به ئاسن ده وله مه ند بیّت، ئه وه بی هیج گومانیک له رابردوودا ده وله مه ند تر بووه.

(۱) - ذوالقرنین-ی (عمد خیر یوسف)- ص (۳۳۴)، که له لاپه ره (۲۹۶) ی کتییی (مفاهیم جغرافیه ی - عبدالعلیم خضر- وه هیناویتی.

(نەرمەنستان)یش بە کانزاکانیەو دەولەمەندەو، بەتایبەتی و بەپرێکی زۆر کەرەسەیی خاوی ئاسن و مس و پەساس و زەرنیخ و بەردی (زاخ) و گوگرد و ئالتونی تێدایە. لەم بارەییەو میژوونوسی نەرمەنی (لیۆتییۆس) ئەوێ بەدیارخستوو کەوا چەند نیشانە و هیماهیەکی خاکەکیان بەلگە دەدەن لەسەر ئەوێ چەندین ناوچەیی هەلکەندراو لە چیاکاندا هەبوون، ئاماژە بۆ ئەو حالەتی دانیشتوانە کۆنەکان دەکەن کە لەبەر ئەوێ پرێکی زۆریان لە ئاسن و کانزاکانی دەشتەکان بەبێ ماندوووبوونیکی زۆر دەرھێناو و هیچیان تێدا نەھێشتوو، ئینجا پەنایان بردۆتە بەر قەدپاڵی چیاکان و دۆزینەوێ کانزاکان تیایدا و چاڵی گەورە گەورەیان لێ هەلکەندوون، پیکھاتە جیۆلۆجی (زەمین ناسی)یەکانیش ئاماژە بۆ ناوچەکانی (بابرت نەرغەنی) دەکەن کە بەکەرەسەیی خاوی ئاسن دەولەمەندەو پرێکی زۆریشی تێدایە، ھەرەک لە (گورجستان)یش پرێکی فرە لە ئاسن ھەیە، تورکیاش لە سنووری ناوچەییەکی ھاوسێی نەرمەنستانەو ھەریمیکی بەناوبانگی ئاسنی ھەیە کە بری یەدەک (احتیاطی)ەکەشی بە نزیکەی بیست و پێنج ملیۆن تەن مەزەندە دەکریت. سەبارەت بەبوونی ئەو خەلۆوز و تەختەییەش کە بۆ تواندنەوێ ئاسن پیۆیست ناوچەیی (کلاکینیتی) نەرمەنستان پرێکی یەدەکی گەورەیی تێدایە، لە کەنارەکانی (دەریای رەش)یشدا کەنەکانی (زۆنەلداک) بە ناوچەییەکی زۆر دەولەمەندی کەرەسەیی خاوی خەلۆوز دادەنرێت.

سەبارەت بە تەختەش (ابن حوقل) لەمبارەییەوه باسی ئەوەی کردووه کەوا
 ھەریمی (ئەردەبیل) باخ و بیستان و ڕووبار و ئاوێکی زۆرو داروتەخت و میوەییەکی
 ھێجگار زۆرو فرەیی ھەییە. لەڕووی زانستی و میژوویشەوه سەلمێنراوه کەوا کەرەسە
 خاوەکانی (مس) لەو ھەریمەدا زۆرە، لەم بارەییەوه توێژینەوه زەمینناسییە
 نوێیەکان سەلماندوویانە کە (مس) بەشیوەییەکی زۆرو فرە لە پێکھاتە خاکی یەکانی
 (زنجان) و (ئاناراک) و (باکووری ئەسفەهان)دا ھەییە و لە (باشووری ئازەربایجان)دا
 بەبرێکی ھێجگار زۆر ھەبە..

له (نهرمه‌نستان)یشدا هەر له‌دیږ زه‌مانه‌وه‌كانه گه‌وره‌كاني مس زانراونو بوو‌ته به‌لگه‌و شاهید له‌سەر ئه‌وه‌ی كه‌وا دانیش‌توانه كۆنه‌كانیشی ده‌ریان هی‌ناوه، له‌ ږووی بوونی ژماره‌ی پې‌ویست له‌ ئاژه‌لانی جووت و باره‌ه‌لگروه، ئه‌وه دیاره كه هه‌ریمه‌كه ده‌وله‌م‌نده به سامانی له‌وه‌ږگا و ئاژه‌ل، چونكه ئه‌م هه‌ریمه له‌ نیوان هه‌ریمی ده‌ریای ناوه‌ږاست له‌ ږۆژناواوه، هه‌ریمی چین له‌ ږۆژه‌لاته‌وه، به‌نده.

هه‌روه‌ها حوشت‌ریش له‌و‌ی هه‌بووه له‌جۆری دوو (سه‌نام/ لووتكه‌)ی ل‌ی بووه و ئاژه‌لی (ئیلیاك)یشی هه‌یه كه دانیش‌توان له‌ گواستنه‌وه‌دا به‌كاریان هی‌ناوه، به‌ته‌واوته‌ی وه‌ك گوید‌ریژ (كه‌ر) بووه، به‌لام جیاوازی له‌گه‌ل كه‌ردا له‌وه‌دایه كه چهند نینۆك‌یك له‌ هه‌ردوو پې‌ی هه‌یه و ئه‌مه‌ش یارمه‌تیده‌ریه‌تی بۆ سه‌ركه‌وتن به‌سەر به‌رزاییه‌كاندا و بۆ‌هات و چۆ به‌باره‌كاني سه‌رپه‌شتیه‌وه تیا‌اندا.. هه‌روه‌ها له‌دیږ زه‌مانه‌وه ده‌یان هه‌زار ئه‌سپی (سیسی)ی تیدا بووه كه ناسراون به‌وه‌ی توانایه‌کی زۆریان له‌ هه‌لگرتنی قورسای‌ی و له‌ ږاكی‌شانی عه‌ره‌بانه‌دا هه‌یه.

له‌ ږووی هه‌بوونی ئازووخه‌ش بۆ خزمه‌ت و به‌كاربردنی كر‌یكاران و ئه‌ندازیاران چهندان جۆر خۆراك و خواردنی شله‌مه‌نی یان هه‌بووه، چونكه ئه‌م هه‌ریمه له‌ ده‌یان هه‌زار سال له‌وه‌ به‌روه هه‌موو جۆره‌ دانه‌ویله‌یه‌کی هه‌بووه و ناسیه‌وه وه‌ك له‌ سه‌رچاوه‌ی جوگرافیای می‌ژوودا هاتووه و له‌نیو ئاسه‌واره كۆنه‌كاندا دۆزراونه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها چهندین ده‌فری شووشه‌یی ی ږ له‌دانه‌ویله‌وه كه‌ره‌سه‌ی تر دۆزراونه‌ته‌وه.. پاشان (نهرمه‌نستان) به‌ (به‌پیتترین مولكی خه‌لافه‌تی عه‌بباسی) داده‌نرا.. باسی ئه‌وه‌ش كراوه كه ناویانگی ئه‌م هه‌ریمه به‌ ماسیه‌وه (وه‌ك داها‌تی‌کی خۆراکی) بۆ دانیش‌توانه‌كه‌ی و بۆ هه‌نارده‌كردنیشی (تصدیر) ب‌ی وینه بووه.

دۆله‌كاني ئه‌م هه‌ریمه گه‌وره‌یه‌ش به‌ دارستانی دره‌خته به‌رداره‌كاني، قه‌ره‌بالغ بووه. (داغستان)یش به‌پله‌ی یه‌كه‌م له‌ چاخه‌ كۆنه‌كانه‌وه تا ئه‌م‌ږۆ و لا‌تی‌کی كشت و

کالی بووه.. ئاوووه‌وای (گورجستان) یش له هه‌زاران سال له‌مه‌وبه‌ره‌وه بو چاندنی دانه‌ویله گونجاو بووه^(۱).

بەم ڕەنگە بۆمان دەردەكەوێت، كە ناوچەى بەرەبەستەكە بۆ بنیات نانێ ئێمە بەرەبەستە لەسەرى شیاوو گونجاو بوو، توانا و ئارەزوو، كە هەر لەو ناوچەیدا هەموو جۆرە پێداویسی یەكی خۆراك و خواردنەو و هۆیه كانی گواستەو و، كەرەسەى خاوى پێویست لە تەختە و خەلۆزو مس و ئاسن و كاژاكانى تر بۆ ئێمە كەسانە داين بكرێت، كە بەرەبەستەكەيان دروست كەردوو. هەروەها بۆمان دەردەكەوێت، كە تەنگەى (داريال) یش شوێنێكى گونجاو بوو بۆ بنیاتنانى بەرەبەستەكە لەسەرى، ئەمەش لەبەر تەنگیەكەى بەندبوونى لە نێوان دوو چىدادا بەرزایى هەردوو چىكانیش لەسەر هەردوو لایەكەى. هەر بۆیەش زۆربەى زانا پێشینهكان راي یەكلاكرائو هەرەراستیان ئەوێه، كە (ذوالقرنین) بەرەبەستەكەى لەسەر تەنگەى (داريال) لە چىكانى (قەفقاز) دا بنیات ناو.

ئاسەۋارى يەيكەرىكى (كۆرش)

(مولانا- ابوالکلام آزاد) و له گه لیشیدا، دکتور (عبدالعلیم عبدالرحمن خضر) پای یه کلاکراوه یان له سر تهویه، کهوا (کۆرشى فارس) ئهو (ذوالقرنین) ه نیوبراوه ی قورئانهو، ئهو بهربهستهش، که له سر تهنگه ی (داریال) بنیاتی ناوه، ههر ئهو بهربهسته باسکراوه ی نیو قورئانه. ههر ئهم دوو زانا لیکۆله ورساگه ره وهیهش لهو بپروایه دان، که سیفه تهکانی (کۆرش) وهک ئهو سیفه تانهیه، که قورئان دهرباره ی (ذوالقرنین) هیتاویتی، ته نانهت لهو بپروایه دان، که ههر ئهو وهسفه ی قورئان بو (ذوالقرنین) له خودی (کۆرش) دا بهدی هاتوه.

(۱) کتیبی (ذوالقرنین)ی - محمد خیر یوسف - ص (۳۳۶-۳۳۸)، کہ لہ کتیبی (مفاهیم جغرافیہ)ی (عبدالعلیم خضر) وہ ہنراوہ ..

(ابوالکلام ازاد) بهلگهی خۆی لهسهر ئهم بۆچوونه ئهوهیه: که (کۆرش) به نازناوی (ذوالقرنین) ناو براوه، چونکه ههر دوو مهمله کهتی (میدیا) و (فارس) ی لهیهک ولات دا کردوو بهیهک وههیه کهشیان به ولاتیک شوبهینراون، جا کاتیک ههر دوو مهمله کهتی یه کهخستوو، نازناوی (ذوالقرنین) ی بۆ دانراوه، بهمانای (خاوهنی دوو ولات)، گرنگترین بهلگهی (ابوالکلام) لهم بارهیهوه ئهو پهیکهرهیه، که زانایانی ئاسهوار دۆزیویانه تهوه به پهیکهریک بۆ (کۆرش - فارس) ی لهقه لهم دهدهن، لهم پرووهوه (ابوالکلام ازاد) گوتویهتی: (ئهم کههرسه دۆزراوه گرنگهی ئاسهوار، پهیکهریک بهردینی خودی (غۆرش) هه له شوینیکدا دۆزیویانه تهوه، که نزیکهی په نجا میل له پایتهختی کۆنی ئێران (نیسته خهر) هه دووره وه لهسهر پۆخی رووباری (میرغاب) دانراوه، پیشتر (جیمس مۆری) دۆزی یهوه وه ههوالی وجودی ئهو پهیکهرهی به خه لکی گهیاندو، چهند سالتیک له دوا ی ئه ویش (سیر رابرت کهیر پۆرت) هات و شوینه که ی پیاو بهوردی پشکنی و، وینهیه کی پهیکهره که ی به قه له می (رهساس) کیشا، ئه مهش له بۆته ی کتیبی گه شتنامه کهیدا بۆ ئێران و جۆرجیا، پاشان (قه شه / فۆرسته ر) له سالتی (۱۸۵۱) دا ده رباره ی ئهو پهیکهره وته ی خۆی ده رپریوه و کردوویهتی به بهلگه لهسهر دهقه کانی ته ورات، ههروه ها وینهیه کی پهیکهره کهشی که (له وینه ی یه کهم جار) پرونتر بووه، بلاو کردۆته وه، ههرچه نده تا ئهو کاتهش به ته واههتی په رده لهسهر هیللی بزما ری لانه رابوو، که چی بریار لهسهر ئه وه درا گوایه ئه وه پهیکهری (سائیرس) ه. واته هی (غورش) ه، نهک یه کیکی دی، توژی نه وه نو ی یه کانی ئهم دوا یی یهش به جۆریک پشنگیری ئهم بریاره یان کردوو، که هیچ بواریکی بۆ گومان لی کردن تیدا نه ماوه ته وه.

پاشان کاتیک نووسه ری به ناوبانگی فهره نسا (دی لافوا ی) کتیبه که ی خۆی ده رباره ی ئاسه واره کۆنه کانی ئێران نووسی و بلاو کرده وه، وینهیه کی فۆتوگرافی ی ئهو پهیکهره شی تیا دانا بوو، ئیتر خه لکیش به ته واههتی ئهو وینه یان ناسی یه وه، که پیشتر به ده ست کیشرا بوو. ههروه ها (ابو الکلام ازاد) وه سفیک ی بۆ پهیکهره که

تۆمار کردووه، گوتوويه تي: (ئوه په يکړه يکه له سهر شپوهی جهستهی مړؤ و، تيايدا - غورخ - دهرکه وتووه، له سهر ههردو لای جهسته شې دووبال وه ههردو بالی هه لؤ هه يه و له سهر سهريشې دوو شاخی وه ههردو شاخی بهران هه يه و، دهستی راستيشې دريژکراوه ته وه و ئاماره ي بؤ پيشه وه پي کردووه، بهرگو پوځا کيشې هه مان ئو بهرگه زانراوه يه که له وينه ي پادشاکاني (بابل) و (ئيران) دا ديومانن. ئهم په يکړه ش بېگومان ئوه ده سه لمي نيت که و وينا ندني (ذوالقرنين) له سهر (غورخ) یش دروست بووه، هه بؤيه ش پادشاکه له و په يکړه دا به دوو شاخی سه ره رددو لای سه رتاييه وه دهرخواوه.

که ي په يکړه که دروست کراوه؟ ئه ي کي دروستي کردووه: - له مړووه (تازاد) ده لیت: (به لام ناخؤ که ي په يکړه که دروست کراييت؟ ئه وه هه به فهرمانی (غورخ) له ژيانيدا يان به فهرمانی جي نشينينک له جي نشينه کانی دواي خؤی، که به ئاسانی پروون ناکړي ته وه، دروست کراوه. . پايت هختی (عيلاميه کان) و (فارسه کان) یش شاری (سوسان) بووه که ئه مړؤ به (ئه هواز) ناوده بريت و، ئهم شاره ش که وتوته باشووری ولاتي ئيرانه وه. پايت هختی (مادا) واته (ميديا) ش شاری (هيغ متانا) بووه، که عه ره به کان ده سکاری ئهم ناوه يان کردووه به (همدان) - يان (همه دان).

ههروه ها ده لیت: (وا ده رده که وييت، که په يکړه که ي (غورخ) له سه رده می (شا ئه رده شير) دا دانراييت، چونکه سه کؤيه کی به ردين ماوه ته وه و په يکړه که يان له سهر ږاگير کردووه)^(۱).

(۱) کتيبه کی (ابوالکلام ازاد) به ناوی (ويسألونک عن ذي القرنين)، ل(۱۰۱-۱۰۳)، ههروه ها پروانه وينه ي په يکړه که له لاپه ره (۱۰۴) ي ئه و کتيبه دا.

کۆتایی ژيانی (کۆرش) و ئیمپراتۆریتییه‌که‌ی

(کۆرش) له سالی (٥٥٩ پ.ز) دا حوکمی گرتۆته دهست و له ههر سی به‌ره‌ی ((خۆرئاوا و خۆرپه‌لات و باکووره‌وه)) فتوحات و پزگاکردنی ولاتانی به‌ئه‌نجام گه‌ياندووه. هه‌روه‌ها حوکمی ولاته‌کانی (فارس و شام و میسر و عێراق و ئاسیای بچووک و خۆرپه‌لاتی فارسی) له‌ماوه‌ی سی سالدا کردووه، حوکمی پادشایی ی خۆشی له‌پاده‌یه‌ک دا بووه که هیچ حاکمێکی تری وه‌ک خۆی هێنده له‌و زه‌مانه‌دا حاکم نه‌بووه، نه‌و ولاته‌نه‌ش که به‌پیتی (پۆلینکاری هاوچه‌رخ) حوکمی تیدا کردوون “(فه‌له‌ستین و ئه‌رده‌ن و لوبنان و سوریای تورکیا و ئێران و ئه‌رمه‌نستان و تورکستان بووه.. وادیاره ههر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش به (ذوالقرنین) ناوبراوه. پاشان (کۆرش) له سالی (٥٢٩ پ.ز) کۆچی دوا‌یی کردووه.

له‌دوای کۆچی دوا‌ییشی، کۆرپه‌که‌ی خۆی به‌ناوی (که‌مبۆشیا) یان (قه‌مبیز) - به‌زمانی عه‌ره‌به‌کان- جله‌وی حوکمی گرتۆته دهست و پ‌ووی کردۆته (میسر) و، له سالی (٥٢٥ پ.ز) و دا فه‌تخی کردووه. به‌لام شۆرشی‌ک له‌ دژی به‌رپا بووه و دانیشتوانی مه‌مله‌که‌تی (میدیای)ش به‌سه‌رکردایه‌تی (غۆماتا) لینی هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه. بۆیه (قه‌مبیز) له (میسر) وه‌ گه‌راوه‌ته‌وه بۆ ئه‌و‌ی تا‌کو ئه‌و شۆرشه‌ی تیدا سه‌رکوت کات، به‌لام له‌کاتی وجودیدا له (شام) کۆچی دوا‌یی کردووه. جا له‌به‌رئه‌وه‌ش که‌وا (کۆرش) کۆرپ‌ تری جگه له‌مه نه‌بووه، خه‌لکی ولاتی (فارس) ئامۆزا‌که‌ی ئه‌و (واته/ دارا‌یۆس)، یان (داریوس)، یان کردۆته پادشای خۆیان. دوا‌ی مردنی (داریوس)یش، (ئه‌رده‌شیر) جله‌وی حوکمی گرتۆته دهست، ئه‌میش واته: (ئه‌رده‌شیر) ئه‌و پادشایه‌یه که (ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی) هێرشی کردۆته سه‌ری و کوشتویه‌تی، ئیدی ده‌ستی به‌سه‌ر ئه‌و ئیمپراتۆریتییه‌دا گرتووه که (کۆرش) دا‌یمه‌زاندبوو^(١).

(١) (و یسألونک عن ذی القرنین) ص (١٢١-١٢٤).

په‌وشته‌کانی (کۆرش) و په‌وشته‌کانی (ذوالقرنین)

قورئان ئاماژەی بۆ په‌وشته‌کانی (ذوالقرنین) کردووه، (ابوالکلام ازاد)یش ڕوونی کردۆته‌وه که‌وا ئه‌م وه‌سفانه له (کۆرش) و حوکمه‌که‌یدا هه‌بوون، وه‌ك ده‌لێت:

((ذوالقرنین) پیاویکی دادپه‌روه‌ر بووه له‌نیوان خه‌لکیدا، هه‌ر بۆیه‌ش خودا کردوویه‌تی به‌ دادوهر (حه‌که‌م) له‌ نیوانیاندا که به‌خواستی خۆی هه‌رچی یه‌کیان لێ ده‌کات، بیکات: (اما ان تعذبهم، واما ان تتخذ فيهم حسنا).. بێگومان، (کۆرش) ڕینگه‌یه‌کی پر له‌دادو عه‌داله‌ت و چاکه‌و په‌حه‌متی له‌مامه‌له‌دا له‌گه‌ڵ ولاته‌ فه‌تح کراوه‌کاندا گرتبووه‌به‌ر، وه‌ك له‌ فه‌تح و ئازادکردنی مه‌مله‌که‌تی (لیدیا-ی یۆنان)و، مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ پادشاکه‌ یان (کروسیس)دا که عه‌فویشی کردو به‌په‌رحم و چاوپۆشی یه‌وه هه‌لس‌وکه‌وتی له‌گه‌ڵ دا کرد.

میژوونووسه‌کانیش، چ ئه‌وانه‌ی که دۆستی (کۆرش) بوون یان دۆزمنی بوون، ستایشی دادگه‌ری و له‌خۆبوردویی ئه‌م پادشایه‌یان کردووه که چۆن مامه‌له‌ی جوانی له‌گه‌ڵ دۆزمنه‌ یۆنانیه‌کانیدا کردووه.. بۆ نمونه‌ میژوونووسی یۆنانی (هیرۆدوتیس) گوتویه‌تی: - ((غورث) پیاویکی به‌خشنده‌و چاکه‌ خواز بووه‌و زۆر لێبوردووش بووه، وه‌ك پادشایانی تر خوازیاری کۆکردنه‌وه‌ی ماڵ و سامان نه‌بووه، به‌لکو زیاتر له‌سه‌ر به‌خشنده‌یی و ڕێزلیێنان سوور بووه‌و، دادو عه‌داله‌تی بۆ مه‌زلوومان دا‌بین کردووه‌و هه‌رچی خێرو چاکه‌یه‌ بۆ مرۆفی خواستوه). هه‌ر له‌م ڕووه‌وه میژوونووسیکی تری یۆنانی که (زینۆف)ه گوتویه‌تی: (ئه‌و، پادشایه‌کی ژێرو میه‌ره‌بان بووه‌و وێرای ئه‌وه‌ی په‌وشته‌ جوانه‌کانی پادشایانی تێدا بووه، سیفه‌ته‌ به‌رزه‌کانی دانایانیشی تێدا کۆبۆته‌وه، وه‌ك ئه‌وه‌ی که له‌ وره‌و هیمه‌تیدا گه‌وره‌یی زیاتری ده‌رکه‌وتوووه، له‌ چاکه‌و پیاوه‌تیدا به‌سه‌ر شکۆی پادشایه‌تی دڵ زāl بووه‌و، خزمه‌تی مرۆفایه‌تیش بووه‌ته‌ درووشمیککی و، به‌کارهێنانی دادگه‌ری و

عه داله تیش بۆ ستهم لیكراوان نه ریتی دیاری بووه، ئیدی ئهو له خۆبوردوویی و چاوپۆشی یه شی، جیی خۆ به گه وره دانان و به خۆنازینی بۆ گرتۆته وه^(۱).

به راستی دادپه روه ری و لیبوردیه یی (کۆرش) هه ردوو میژوونووسه دوژمن و ناحه زه یۆنانیه که (هیژدۆتیس) و (زینۆف)یشی هیناوته قسه و، شاهیدی ئهو نه ریته به رزانه یان بۆ داو. هه ر بۆیه ش شاعیره که راستی پیکاره که گوته ویه تی:-

وملیحه شهدت بها ضراتها والفضل ما شهدت به الاعداء

(کۆرش) ئیمانی به خودا هه بووه

قورئانی پیرۆز به راشکاوی و به پرونی ئهو راستیه ی به دیار خستوه که وا بێگومان (ذوالقرنین) ئیمانی به خودا هه بووه، دهم به زیکرو یادی خودا بووه، سوپاسگوزاری نیعمه ته کانی بووه، دانی به فەزل و چاکه ی خواداناوه. (ابوالکلام ازاد)یش هه لۆیسته ی له ئاست بیروباوه ری (کۆرش) دا کردوو و پرونی شی کردۆته وه که ئهو خواناس و خوا به یه که گر بووه، په رستیاری عابیدیکی ته وای خودا، دلسۆزیکی دیاری ئاینه که ی بووه، (کۆرش) له سه ر ئایینی (زه رده شت) بووه، زه رده شتیش له سه ر دینی خوا به یه که دانان و (ته وحید) بووه، هه روه ها (کۆرش) پێشتر ئاینه کۆنه که ی مه مله که تی (میدیا)ی پشتگو ی خستوه، چونکه ئایینی ئاگرپه رستی (مجوسی) بووه. کاتی که (کۆرش) کۆچی دوایشی کردوو، ئاگر په رسته کان شۆرشیکیان له دژی دینه که ی (زه رده شت) به رپا کردوو، به لام (داریوش) شۆرشه که یانی له ناو بردوو، (زه رده شتی یه کان) له سه رده می ژیان و حوکمرانی (کۆرش) دا ئیمانیان به خودا هیناوه و خواناس و خوا به یه که گربوون. به لام دوا ی ئهو سه رده مه بریکی زۆر له دینی ئاگرپه رستی تی که وتوو و ده یان بۆ نیو

(۱) (و يسألونك عن ذي القرنين) ص (۱۳۹).

دینه ڕهسه نه که یان کردوو، ڕێبازی خوا بهیهك دانانه که (توحید) یان تیکه لێ شیرک و کوفر (هاوێڵ بۆ خوا دانان و بێ باوهڕی) کردوو.

ئیدی به ناوی (مجوس/ واته ئاگر په رسته کان) وه ناسراون و، موسلمانانیش بنچینه راست و دروسته که ی ئهم ئایینه ئاسمانی و په یامه زهرده شتییه که شیان (یان ئاگر په رسته تازه کانیان) بیر نه چۆته وه زانیاریان هه بووه به لām دواتر شیواندوو یانه، وهك پیغه مبهری خوداش ﷺ لهم باره یه وه فرمویه تی: ((سنوا بهم سنة اهل الكتاب)). واته مه ماله تان له گه ل زهرده شتی یه کانیش دا وهك مامه له تان له گه ل ئه هلی کیتاب (جووله که و دیانه کان) دا بیست.. ههر بۆیه ش موسلمانان سه رانه (جزیه) یان لێیان وهرده گرت، وهك چۆن له ئه هلی کیتاب (واته جووله که و دیانه کانیان) وهرده گرت.

ئه مه ش مانای وایه ئیسلام دان ده نیست به وه دا که ئایینی (زه رده شتی) یش ریشه یه کی ئاسمانی ی هه یه، وهك ئایینی جووله که و مه سیحی، به لām ئیسلام دان به په یره و کردنیان دانانیت، چونکه ده سکاری و ساخته کاری یه کی زۆریان به سه ردا هیتر او وه، کفر و شیرک و هاوێڵ بۆ خوا دانانیان تی که وتوو.

بێگومان (ابوالکلام ازاد) له و بر وایه دایه که وا (زه رده شت) پیغه مبه ریکه له پیغه مبه رانی فارسه کان و، (کۆرش) یش له سه ر دینه که ی (زه رده شت) بووه به ر له وه ی ئه و دینه بکه و یتته به ر ده سکاری و شیواندنێ فارسه کان له دا واییدا^(۱).

(۱) - ابوالکلام ازاد - (ويسألونك عن ذي القرنين). ص (۱۴۲-۱۶۱).

یه ئه ئه جوج و مه ئه جوج

دوای ئه وهی رای راسترو یه کلاکه ره وه مان هینا له سه ره ئه وهی، کهوا (ذوالقرنین) ئه و (کۆرشی فارسه) بووه و، کهوا به ره به ستی (یه ئه جوج و مه ئه جوج) یش، که له قورئاندا باسکراوه، ئه وه یه کهوا (کۆرش) له سه ره ته نگه ی (داريال) له چیاکانی (قه فقا ز) داو له نیوان ده ریای (قه زوین) و (ده ریای ره ش) دا بنیاتی ناوه، جا دوای ئه و باسه دیننه سه ره باسی (یه ئه جوج و مه ئه جوج) و شوینه که یان و، ده ره چوونیان و ئه و گۆرانکارییه ش، که به سه ره به ره به سته که دا (له دوای ئه وهی (کۆرش) له به رده میاندا دروستی کردبوو) هاتوه ..

((یه ئه جوج و مه ئه جوج)) له قورئان دا ..

(یه ئه جوج و مه ئه جوج) دوجار له قورئاندا و (له دوو شوینی قورئاندا) ناوبراون. یه که میان: له سووره تی (کهف) داو له و ئایه تانه دا که ئیمه له م باسه دا سه رقائی شیکارو ته فسیر کردنیانین: ﴿قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنْ يٰاجُوجَ وَمٰجُوجَ مُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰۤی اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝۱۶﴾ الکهف.

دووه می ش: له سووره تی (الانبیاء) داو له م فه رمایشته ی خوا دا: ﴿حَقَّ اِذَا فُتِحَتْ يٰاجُوجَ وَمٰجُوجَ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُوْنَ ۝۱۷﴾ و اقترَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَخِصَةٌ اَبْصُرَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا يَنْوَلُّنَا قَدْ كُنَّا فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظٰلِمِیْنَ ۝۱۷﴾ الانبیاء.

واته: - (هه تا ئه و کاته ی، که به ره به سته که ی (ذوالقرنین) له به رده م (یه ئه جوج و مه ئه جوج) دا ده کریته وه و (که ئه مه ش نیشانه یه که له نیشانه کانی هاتنی پۆژی

دوایی) و ئهوانیش واته: (یهئجوج و مهئجوج) له هه‌موو کون و که‌له‌به‌ریکه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی زۆرو بێ‌شومار په‌یدا ده‌بن و دینه‌ ده‌روه، ئیدی به‌ئینێ راست و هه‌قی خوداش نزیک ده‌بیته‌وه و سزاو لێ‌پرسینه‌وه‌ی خودا ده‌ست پێ‌ده‌کات). ئایه‌ته‌کانی سووره‌تی (که‌هف) یش که‌ له‌م پرگانه‌ی پیش‌شودا دیاری کراون، ده‌باره‌ی -یهئجوج و مهئجوج- هاتوون و هه‌والی خراپه‌ و شیواندنیان له‌ زه‌ویدا به‌ ئیمه‌ ده‌گه‌یه‌ن‌و، باسی دروستکردنی به‌ربه‌سته‌که‌ له‌به‌رده‌میاندا له‌لایه‌ن (ذوالقرنین)‌وه ده‌که‌ن که‌ له‌ سه‌رده‌می ئه‌ودا و چه‌ند سه‌رده‌میکی دوا‌ی ئه‌ویشدا نه‌یان‌توانیوه له‌ به‌ربه‌سته‌که‌وه بینه‌ ده‌روه‌ یان کونی تی‌ بکه‌ن. به‌لام ئه‌م ئایه‌تانه‌ی سووره‌تی (انبیاء): ﴿حَقَّ إِذَا فُجِّعَتْ يَاجُوجُ وَمَاجُوجُ...﴾ ده‌باره‌ی به‌سه‌رهاتی (یهئجوج و مهئجوج)‌ن له‌ ئاینده‌دا که‌ پیش هاتنی قیامه‌ت به‌شیوه‌یه‌کی زۆرو به‌ کۆمه‌لێکی گه‌وره‌ ده‌رده‌چن، هه‌والی نی‌و ئه‌و ئایه‌تانه‌ش به‌ وشه‌ی (اذا)‌یه که‌ ئاوه‌ل‌ناوی له‌مه‌ودوا‌ی زه‌مانه‌و (وه‌ک مامۆستایانی رێزما‌ن و ره‌وانبێژی)‌یش گووتوویانه‌ (شرطی‌کی هیواش‌کراوی به‌ جوا‌ینکی (فه‌تحه‌ له‌سه‌ر دانراو) تێدا‌یه. هه‌روه‌ها ئایه‌ته‌کانی سووره‌تی (انبیاء) هه‌والی کردنه‌وه‌ی رینگه‌ بۆ (یهئجوج و مهئجوج)، ده‌گه‌یه‌نی‌ت، هه‌ندی‌ک له‌زانا‌یانیش ئه‌و کرانه‌وه‌ی به‌ربه‌سته‌که‌و کردنه‌وه‌ی رینگه‌ که‌ به‌شیوا‌زیکی ماددی و واقیعیانه‌ی هه‌ست پێ‌کراو داده‌نین که‌ گوا‌یه ئه‌وان (واته‌ یهئجوج و مهئجوج) به‌ربه‌سته‌که‌ی (ذوالقرنین) ده‌به‌زین‌و لی‌وه‌ی ده‌رده‌چن، ئه‌و زانا‌یانه‌ دان به‌وه‌ داده‌نین که‌ ئه‌مه‌ ته‌نها له‌کاتی پیش هاتنی قیامه‌ت‌دا ده‌بی‌ت‌و، به‌ربه‌سته‌که‌ش تا ئه‌م‌رۆ هه‌یه‌و له‌ئارا‌دا‌یه، به‌لام ئیمه‌ لی‌رده‌ا راما‌ن وایه که‌ ئه‌م رینگا کرانه‌وه‌یه‌ بۆ (یهئجوج و مهئجوج) کرانه‌وه‌یه‌کی مه‌وعنه‌ویییه، نه‌ک ماددی و به‌رچاو که‌وا به‌ربه‌سته‌که‌ به‌فیعلی به‌به‌زین‌ری‌ت و کونی تی‌ بکری‌ت.. واته‌ کاتی‌ک خودا رێی ده‌رچوونیان له‌ شوینی خۆیا‌نه‌وه پێ‌ ده‌دات‌و، که‌ ئه‌وانیش دین‌و هه‌موو سه‌ر زه‌وی و ولاته‌کان داگیر ده‌که‌ن، ئه‌وه به‌ده‌رچوونه‌ دیارو گه‌وره‌که‌یان له‌ پیش

هاتنی قیامه‌تدا داده‌نین. (خوداش هەر خۆی زاناو ئاگاداره). هەر ئەو ئایەتەش ئاماژەی بۆ هێزی دەرچوونیان و زهه‌ی‌زی و زه‌به‌ل‌لاحی سوپا و زۆری ژماره‌یان و شال‌ل‌وی توند‌وتی‌ژیان کردوه: ﴿وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾.. وش‌ی (ح‌د‌ب) به‌ه‌ر به‌رزایی یه‌ك ده‌وت‌ری‌ت كه له‌سه‌ر ڕووی زه‌وی یه‌وه وه‌ك گ‌رد و گ‌رد‌ۆ‌لكه‌و چ‌یا به‌رزو ب‌ل‌ند بو‌وی‌ته‌وه..

وشمى (ينسلون)يش واته: له پښتن دا زور خپراو به په له دهرؤنو به دواى
يه كتردا دينو نزيك دهنه وه و ژماره شيان هينده زوره، كه هه موو پرووى نهو خاكه
دا گير ده كمن، داده پوښن. فهرمووده راسته كان (صحيح)يش ئاماژه يان بو زوريى
نهو گه لهو توندو تيڅى و هيڅى دا گير كارى و ترسو بيمى دهرچوونيان كردوه،
نهو هبو له سهره تاي نه م باسه دا نهو فهرموودانه مان دهر باره ي نه م به سهره اته
ديارى كردو، ئيدى هيچ ئاتاجيك به دوو باره كردنه وه يان ليږده نيه.. هه روه ها نهو
نايه تانه ي سووره تى (الانبيا) ئاماژه بو نهو هه والءش ده كات، كهوا بيگومان نهو
دهرچوونه گه وروه توندوتيرؤ مالكاو لكه ره ي (يه ئجوج و مه ئجوج) دوايين
دهرچوونو شالآويانه و له پيش هاتنى رؤڅى قيامت دايه، وه كو خوداش هه ر دواى
نه م له نايه ته كه دا هه والء كه ي گه ياندوه و فهرموويه تى: ﴿وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ﴾
نه م وه عدو به ئينه هه قه ش هاتنى قيامت ته، اته قيامت به دهرچوونى نه مان نزيك
بوته وه و ماوه يه كى كه م دواى دهرچوونيان قيامت ديت (وهك له فهرمووده
راسته كانيش دا هه والى له سهر دراوه).

پهگ و ریشهی ههردوو وشه‌ی (یه‌نجوج) و (مه‌نجوج)

زانایانی زمان بیروپایی لیک جوداو هه‌مه‌ جوړیان ده‌باره‌ی وشه‌کانی (یه‌نجوج) و (مه‌نجوج) هه‌یه‌ که‌ ئایا ده‌رهاو‌یژراوی وشه‌و چاو‌گیکن، یان دوو ناوی بیانین (واته‌ غه‌یری عه‌ره‌بین)؟! کۆمه‌لیک له‌ زاناکان رایان وایه‌ که‌ ده‌رهاو‌یژراون، وه‌ک (ابن منظور) یش له‌ (لسان العرب) دا‌ پاکانیانی هیناوه‌، گووتویه‌تی: (وشه‌ی یه‌نجوج، وه‌ک وشه‌ عه‌ره‌بی یه‌کانی تر له‌ زمانی عه‌ره‌بدا ده‌رهاو‌یژراوه‌ له‌ (اجت النار) و (الماء الاجاج) هوه‌ واته‌ (په‌ره‌سه‌ندنی ئاگره‌که‌) و (ئاویکی سویره‌وه‌) وه‌رگه‌راوه‌ که‌ سویری ئاوه‌که‌ له‌پاده‌یه‌کی وه‌ها توندا بی‌ت که‌ خه‌ریکه‌ شت بسووتینی‌ت، وشه‌ی (یه‌نجوج) یش له‌سه‌ر کیشی (وزن‌ی (یفعل) هوه‌، وشه‌ی (مه‌نجوج) یش: (مفعول) هوه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌تین سه‌ندنی کلپه‌ی ئاگره‌وه‌ بی‌ت، ده‌شی‌ت که‌ وشه‌ی (یه‌نجوج) بکه‌ر (فاعل) بی‌ت هه‌روه‌ها ده‌شی‌ت (مه‌نجوج) یش هه‌ر وابی‌ت.. ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ردوو ناوه‌که‌ (عه‌ره‌بی) بن ئه‌وا ده‌رهاو‌یشتن و وردکردنه‌ویان ئاوا ده‌بی‌ت، ده‌نا گه‌ر ناوی بیانیی غه‌یره‌ عه‌ره‌بی بن، ئه‌وا له‌ زمانی عه‌ره‌بی ده‌رناهاو‌یژرین و په‌گ و ریشه‌ی زمانه‌وانییان بۆ دانانری‌ت^(١).

(راغبی اصفهانی) یش ده‌باره‌ی وشه‌ی (أج) گووتویه‌تی: (بۆ نمونه‌ ((ملح اجاج)) واته‌ خوی یه‌ک که‌ زۆر سویرۆ گه‌رم بی‌ت، ئه‌مه‌ش وه‌ک له‌ وته‌ی عه‌ره‌بدا هاتوه‌: (اجیج النار، واجتها، وقد اجت، وائج النار) که‌ هه‌موویان مانای په‌ره‌سه‌ندن و تین و گوپی ئاگر و گه‌رما ده‌گه‌یه‌نن، وشه‌ی (یأجوج و مأجوج) یش له‌و مانایانه‌وه‌ که‌ به‌ (ئاگری هه‌ل‌گه‌رساو و په‌ره‌سه‌ندوو) و (ئاوی شه‌پۆلی توند) شوبه‌یتراون، ئه‌وه‌ش به‌هۆی زۆریی جم و جوول و لاساریانه‌وه‌^(٢).

(١) (لسان العرب)ی (ابن منظور) به‌رگی (٢)، ل (٢٠٧) ..

(٢) (المفردات)ی (راغب) ص ١٠٠ - .

کۆمهڵیکی تر له زانایان رایان وایه که ئهم دوو وشهیه: (یهئجوج) و (مهئجوج) دههاوێژرای چاوگی عهرهبی نین، بهلکو دوو وشهیی بیانین و له پێژمانی عهرهبیدا (ممنوع من الصرف)ن، چونکه له ناوی عهلهم و وشته بیانیهکان دان، ههر ئهمهش رای راسترو پهسند تره، چونکه ئهو دوو هۆزهی (یهئجوج و مهئجوج) له پێش گهلی عهرهبهوه ههبوون، له پێش دانانی پێژمانی عهرهبی و (مفردات و تصریفات و اشتقاقات)ی زمانی عهرهبیشهوه لهئارادابوون، ئیدی (ههوا و ئارهزووی زمانهوانی) له زانا عهرهبهکان ناوهشیتهوه، که بێن و ناوه دێرینهکانی پێش زمانی عهرهبی بۆ پهگ و پێشهیی ئهو وشه عهرهبیانه بپینهنهوه، که لهپێش خودی زمانی عهرهبیدا ههبوون، بۆ نمونهش ناوهکانی (ئیبلیس) و (ئادهم) و (حهوا) و (مووسا) و (هارون) و (تهورات) و (ئینجیل) و له نیو ههمووشیاندا ناوهکانی (یهئجوج و مهئجوج) ناشیۆت بۆ زمانی عهرهبی بهرنهوه. (خوداش خۆی زاناتره).

مامۆستا (ابوالکلام ازاد)یش ئاماژهی بۆ ئهو رایه کردوه، کهوا بێگومان ئهو دوو وشهیه بیانین، نهک عهرهبی.. لهم پرووهوه گووتویهتی: (ههردوو وشهیی (یهئجوج) و (مهئجوج) وا دهردهکهون، که (عیبری)بن، بهلام له پهگ و پێشهیهوه (عیبری) نین، بهلکو دوو وشهیی بیانی (اعجمی)ین و شیوه و فۆرمی زمانی عیبریانی پێوه دیاره، چونکه لهو شیوازهوه نزیکن.. بهلام بهیوانی بهدوو وشهیی (غاغ-یان ((گاگ-GAG)) و (ماغاغ-یان (ماگاگ: Magag)) دهردهبرین.. له تهرجهमेهی ههفتا ههمینێ تهوراتیشدا بهم فۆرمه دهبراون، ئیدی به سهرحهم زمانه ئهوروپاییهکانیشهوه بههههمان فۆرم و شیوه دهبراون^(۱).

(۱) ابو الکلام ازاد، (ویسألونک عن ذي القرنين)، ص(۱۶۳) ..

مه نگوځيا - نيشتمانى (يه ئجوج) و (مه ئجوج)

زانايان راي ليك جوداو هممه جوريان له سر شويني نيشته جي بنه رتي (يه ئجوج) و (مه ئجوج) و نهو هه ريمه، كه يه كه نيشته گه يان بووه، هه يه. زانا ليكوليارو ساغكه ره وه كانيش راي يه كلاكه ره وه خويان هاتوته سر نه وه، كه شويني نيشته جي بوونيان نهو به شه ي باكووري خوره لاتي زه وي (مه نگوځيا) يه و هوزوتيره و كوچه ريه كانيشي (مه نگوځل) بوون. له سرچاوه چينه كانيشدا و اباسكراوه، كه ريشه ي وشه ي (مه نگوځل-مه غول-) مه نكوكه، واته پيتي (كاف) ي فارسي له دواي (نون) كه وه، يان به (جيم) ي فارسي (مه نكوكه) له هه ردوو حالته كه شدا وشه كه له دهربريني عيبري (ماكوك) به هه ردوو پيتي (كاف) ي فارسي يه وه نزيكه و له دهربريني (يؤناني) يش (ميكاك) بهو دوو (كاف) ه فارسي يه وه نزيكه.

ميژووي (چين) يش هه والي وجودي تيره يه كي ترمان لهو هه ريمه دا پي ده دات، كه به ناوي (يواشي) هه بوونو، نهو وي ديارو پروونه لهم باره يه وه نهو يه كه نه و شه يه (يواشي) به رده وام پشت له دواي پشتي نه ته وه كان ده سكارو و گوزرانكاريي تيډا كراوه، تاكو بووه به (يه ئجوج) له زماني (عيبري)^(۱) دا. كه و ابو وه يه كلا بۆته وه، ولاتي (مه نگوځيا)، يان (مه نگوځيا) نيشتماني ((يه ئجوج و مه ئجوج))، ته نانه ت ناوي (مه نگوځيا) و (مه نغوځل) به وشه ي (يه ئجوج) وه په يوه ستنو، په يوه ندييه كي راسته و خوشيان پتو ه يه يه، هه روه ها هه نديك جار (يه ئجوج و مه ئجوج) به ناوي (مه غوله كان) ناسراونو، هه نديك جاري تريش به ناوي (ته تار) ناسراون.

(۱) (و يسألونك عن ذي القرنين)، ص(۱۶۴-۱۶۵).

حهوت سووره که ی ده‌چوونی (یه‌نجوو و مه‌نجوو)

ئه‌وه‌مان بۆ یه‌کلا و پوونبووه که‌وا (یه‌نجوو و مه‌نجوو) له‌ناوچه‌ی (مه‌نگولیا) و (تورکستان) ی سهر به‌چین و پووسیا شدا نیشه‌جی ببوون، به‌لام ئایا پیشتر ده‌رچوون؟ یان هه‌تا کاتی هاتنی قیامه‌ت ههر ده‌رناچن؟! کۆمه‌لیک له زانایان رایان وایه که ئه‌وان ته‌نها یه‌ک جار ده‌رده‌چن، ئه‌وه‌ش له‌پیش هاتنی قیامه‌تدا، به‌لام زانا لی‌کۆلیارو توێژه‌ره‌وه‌کان رای راسترو یه‌کلا‌راوه‌یان له‌سهر ئه‌وه‌یه، که‌وا ئه‌وان واته: (یه‌نجوو و مه‌نجوو) چه‌ندین جار ده‌رده‌چن، دوایین جاریش ئه‌و ده‌رچوونه گه‌وره و مال‌کاولکه‌ریان له‌ پیش هاتنی قیامه‌تدا وه‌ک له‌ فه‌رمووده راسته‌کاندا دیاری کراوه، ههر ئه‌م زانا لی‌کۆلیارانه‌ش ئاماژه‌یان بۆ هه‌وت سووری ده‌رچوونی له‌مه‌وبه‌ریان (به‌دریژایی میژوو) کردووه، که (ابو الکلام ازاد) له‌ کتێبه‌که‌یدا (ويسألونک عن ذي القرنين) هیناویه‌تی‌و، به‌م جۆره‌ بووه:-

سووری یه‌که‌م: پیش چاخه میژوویی یه‌که‌ بووه، واته نزیکه‌ی پینج هه‌زار سال له‌مه‌وبه‌ر، که شالاوایان ده‌برده سهر ده‌شته‌کانی چین و هه‌ره‌شه‌یان له‌ شارستانیتیه‌ی دیرینه‌که‌ی ده‌کرد به‌وه‌ی، که‌وا له‌ بیابانی (جوبی) یه‌وه هیرشیان ده‌کردنه سهر.

سووری دووهم: له‌ به‌ره‌به‌یانی میژوودا، واته ماوه‌ی نیوان سالانی (۱۰۰۰- ۱۵۰۰) ی پیش زاییندا، که له‌و ماوه‌یه‌دا شه‌پۆلی هیرشه‌کانی مه‌غۆلییه‌کان له‌ باکووری خۆر هه‌لاته‌وه به‌خه‌ستی ده‌ستی پێ ده‌کرد، تا ده‌شتایی یه‌کانی چین و به‌رزایی یه‌کانی نیوان ئاسیا و مه‌نگولیا و تورکستان، پاشان هه‌زیان له‌ ئارامی و هیمنی ده‌کردو سه‌رقالی کاروباری کشتوکالی ده‌بوون.

سوورپی سئیهم: ئهم سوورپو ده ورانهش له ده ورپه ری سالی (۱۰۰۰ / پ. ز.) هوه دهستی پئ کردوه، که ههر ئهم هۆزانه شالاویان بردۆته سهر ناوچهی (قهزوین) و (دهریای رهش) و (باکووری قهققاز) و (حهزوی نیوان ههر دوو پرووباری (دانوب) و فۆلگام). چهند هۆزو تیرهیهك له (یهئجوج و مهئجوج) که یۆنانیهکان به (تیرهکانی ((سی تیهین)) ناویان بردوه، له تهنگهی ((داریال)) له چیاکانی (قهققاز) هوه په ریونه تهوه تاكو هیرش بکه نه سهر شارستانیتی (نهینهوا) له ده ورپه ری سالی (۷۰۰ / پ. ز.) دا، ئهم هیرشانهی مه غۆلییهکان بۆسهر (نهینهوا) کاریگه رییسه کی راسته وخویان له پرووخانی شارستانیتی (ناشوورییهکان) دا هه بووه، وهك میژوونووس (هیرۆدۆتس) که به (باوکی میژووی یۆنان) دا ده نریت، ئاماژهی بۆ کردوه.

سووږی چوارهم: له دهو روبه‌ری سالی (۵۰۰ / پ.ز) دا بووه که‌وا تیره‌کانی (سی تیهین) په لاماری ناوچه‌کانی خورثا‌وای ناسیایان له‌ړی ی ته‌نگه‌ی (داریال) دهو ددها، ئینجا (ذوالقرنین) یش: واته: (کوږشی فارس) به‌ربه‌سته‌که‌ی له‌سه‌ر نه‌و ته‌نگه‌یه بنیات ناوه، هر بویه‌ش ړی ی له په‌لامارو هی‌رشه‌کانی (یه‌نجوج و مه‌نجوج) گرتووه و تاماوه‌یه‌کی دیاری زه‌مان نه‌و ولا‌تانه‌ی ناسووده کردو ته‌وه.

سوورې پېنځمه: تيره کانی (يهنجوج و مهنجوج) بهرهو خوره لآت پړشتوونو هيرشيان کردو ته سهر ئيمپراتوريه تي (چين)، ميژوونووسانی (چين) نهم تيرانه يان به (هيونگ هو) ناو بردووه.. ههر له وماوه يهش دا ئيمپراتوري (چين): (شين هوانگ تي) شوورا گه وره که ي چيني بنيات ناوه تاكو بهر به هيرشه کانيان بگريټ، سالي (۲۶۴/پ.ز) يش دهستي به بنيات ناني بهر به سته که يان کردووه و له ماوه ي ده سالدا ته واوي کردووه، ئيدي توانيو به تي بهر هنگاري هيرشه کانيان بو سهر چين بيټته وه، له نيرو خه لکيش دا نهو د هنگويه (شاعه) بلاو بو وه که گوايه (شووه ي چين) بهر به سته که ي (ذوالقرنين) ه.. نه مهش هه له يه که، چونکه

به‌ربه‌سته‌که‌ی (ذوالقرنین) له‌سه‌ر ته‌نگه‌ی (داريال) بنیات نراوه‌و بو‌ به‌رگرتن له‌هێرشێ پێنجه‌میان بووه‌، واش دیاره ئیمپراتۆری (چین) سوودی له‌ ئامرازێ (کۆرش) وه‌رگرتووه‌ تا‌کو هێرشه‌کانی (یه‌نجووج و مه‌نجووج) بووه‌ستێنێت، بو‌یه‌ شوورێ چینی دروست کردووه‌.

سوورێ شه‌شم: له‌سه‌ده‌ی چواره‌می زایینی دا بووه‌، که‌ پرویان کردۆته‌ ئه‌وروپا به‌ سه‌رکردایه‌تی پێشه‌واکه‌یان (ئه‌تتیل) و توانویانه‌ هێرش بکه‌نه‌ سه‌ر ده‌وله‌تی (رومانی) و بچنه‌ نیو پایته‌خته‌که‌یان (روما) وه‌ وکاوایشی بکه‌ن، به‌م شیوه‌یه‌ش ئه‌و شارستانیتیه‌ی رۆمانیه‌ی، که‌ چهن‌دین سه‌ده‌ی خایاند بوو، له‌ناوبردووه‌.

سوورێ چه‌وته‌م: له‌سه‌ده‌ی دوازه‌هه‌می زاییندا بووه‌ که‌ پێکه‌وتی سه‌ده‌ی چه‌وته‌می کۆچی یه‌و که‌ له‌شکه‌ره‌کانیان به‌سه‌رکردایه‌تی (جه‌نگیزخان) به‌ره‌و مێرنشین و مه‌مله‌که‌ته‌ ئیسلامیه‌کان له‌به‌شی خۆرئاوا دا چوون و به‌سه‌ریاندا زال بوون و، وێرانیان کردوون، پاشان نه‌وه‌ی (جه‌نگیزخان) که‌ (هۆلاکۆ) بووه‌ توانیویه‌تی له‌ سالی (٦٥٦ ک) دا بجێته‌ نیو شاری (به‌غدا) ی پایته‌ختی خه‌لافه‌ته‌وه‌و، وێرانیشی بکات.

ئه‌مه‌ی پێشوو به‌شیکی پوخت و کورتکراوه‌ی هه‌ر چه‌وت سووره‌که‌ی ده‌رچوون و شالاوه‌کانی (یه‌نجووج و مه‌نجووج) بوو، که‌ (ابو الکلام ازاد) هیناویتی و دکتۆر (عبدالعظیم خضر) یش لیوه‌ی وه‌رگرتووه‌^(١).

(١) کتێبی (ويسألونك عن ذي القرنين)، ص(١٦٦-١٦٨)، هه‌روه‌ها کتێبی (ذوالقرنین) ی —محمد خیر یوسف، ص(٣١٠-٣١١) ..

- (جہ نگیز خان) و (ہولا کو) لہ (یہ نجویج و مہ نجویج) -

کۆمەللیك له میژوونوس و زانیانی تهفسیر رایان وایه که (مهغۆلهکان)یان (تهتهرهکان) له (یهئجوج و مهئجوج)ن و له سووپێک له سووپهکانی ده‌رچوونیاندا بوون، ده‌رچوونی (جه‌نگیزخان) و پاشان (هۆلاکۆ)ش بو هێرش و په‌لاماردانی گهلانی تر به‌سووپری هه‌وته‌می سووپه‌کانی ده‌رچوونیان داده‌نیئ، ئه‌م بیروپایه‌ش ده‌شیئت راست و جیئگیر بیئت نه‌ک په‌تکراوه و سه‌یرو نامۆ بیئت، چونکه ده‌رچوونی (مهغۆل) یان (تهتهر) یاخود (یهئجوج و مهئجوج) به‌شیویه‌کی زۆرو گه‌وره‌و درندانه‌ بووه‌و، به‌سوپایه‌کی گه‌وره‌و وێرانکه‌ریشه‌وه‌ وڵاتانی موسلمانانیان داگیر کردوه‌و، شۆته‌هاری شالآو و وێرانکاریشیان زۆر دیارو ئاشکرا بووه‌..

مِيژوونووس (اين الاثير) لهو سهردهمهدا

میژوونووس (ابن الاثیر) لهو سهردهمه‌دا ژیاوه که سهره‌تای دهرچوون و هیږشی
 نهو شه‌پرانگیزانه بووه بو سهر ولاتی موسلمانان و، کاولکردنی مه‌مله‌که‌ته
 ئیسلامیه‌کانی خوره‌لات، ناوبراو چه‌ندین کاری وه‌حشیانه و به‌دکاریانی له
 کتیبه‌که‌یدا (الکامل فی التاریخ) نووسیوه‌ته‌وه و ټیکه‌لې پرسته و برگه‌ی خه‌مناکی و
 نه‌سه‌فو نائومیډی کردووه‌و، به‌هسته و سوزو ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی عاطیفیانه‌وه که
 نه‌وپه‌ری (به‌زه‌یی و ئالوده‌یی ی خوی له‌سهر ناینده‌ی ئیسلام و موسلمانان) پیشان
 داوه، دایرشتونه‌ته‌وه، به‌لام (ابن الاثیر) پيش هیږشی (هولاکو) بو سهر (به‌غدا)،
 له‌سالي شه‌ش سه‌دو سی (۶۳۰)ی کوجیدا. کوچی دوايي کردووه.

ناشرانین ئاخۆ (ابن الاثیر) تا کاتی (داگیرکردنی به غدا و ویرانبوونی) ئەگەر
لەبەیاندا بوابه، چۆن ئەو کارەساتە بشت شکێنەمی له میژوووه کهیدا تۆمار ده کردو

به چ شیوازیکی دارشتن دهینووسییه وه له کاتیڤدا جگه له وهی (میژوونوس بووه)، ئەدیپکی ههست ناسک و به سۆزیش بووه، کتیبی میژووه کهشی (الکامل فی التاریخ) به سه رچاوه کی بنه پرتی داده نریت که ده باره ی سه ره تای ده رچوونی (جهنگیزخان) ه و به تایبه تیش له ده سالی ه وه لینی ئه و ده رچوون و په لاماره یان دا. لایه نیکی باشی نیو وته کانی (ابن الاثیر) ئه وه یه ته نها وه ک گیرانه وه و ریوایه تی میژوونووسیک نیین، به لکو خرۆشاه به و رووداوانه و کاری تیڤکردوون، بۆیه میژووی ئاویتته ی ههست و سۆزو کارلیک و کاردانه وه کان کردووه و، ئیدی میژووه که ی وا دیاره که خوینهر و ده زانیته پیاویکی له بهردهم دایه و له هه موو خه مو حه سهره ت و مهینه تی و ئازاره کاند تهاوته وه و خه مبار و رهنگ هه لپزکا و بووه تیایاندا.

هه ره ها (ابن الاثیر) هه لۆیسته له بهردهم رووداوه کانیش دا کردووه تاکو په ندو وانه و ئامۆژگاری (له وهی دهینووسیت و دهیکات به میژوو) ده ریپنیت و بیانخاته روو ئه و سونه ته کۆمه لایه تی یه (خوادی) یه ش بخته بهر چاوی خوینهر که هه میشه ره وتی رووداوه کانی میژوو به ریپوه ده بات، ئیدی رووداوه کانی میژووش ره نگده ره وه ی ئه و سونه ته و ته رجه مه و کاردانه وه یه کی کرده یی (عه مه لی) یشی ده بن.. پاشان (ابن الاثیر) سه رچاوه کان و هه واله کانی ئه و میژووه ی، له که سانیکی زیندووی ژیاوی نیو ئه و سه رده مه وه هیئاوه و که پیان خرۆشاوان و رووداوه دلته زینه کانیا ن دیوه و کاریان تیڤکراوه.. هه ر بۆیه سه رچاوه ی نووسینی (ابن الاثیر) بوون به چاوگیکی زیندووی و داده نریت که له مهیدانی سه ربازییه وه وه رگیراوه و، ئه وانه ش که به سه رهات و رووداوه کانیا ن بۆ گیراوه ته وه وه ک (چه ند په یامنیڤریکی جهنگی و چه ند رۆژنامه نووسیکی نیو مهیدان) شو به یتراون. به هه ر حال ئه وه ی ئه رکی ئیمیه ئه وه یه نامانه ویته که له بابه تی (لیدوانان له (ابن الاثیر) و تایبه ته ندیه کانی) ده رچین.

سەرەتاي ھاتنە سەرکاری (جەنگیز خان) و ھېرشىيى بۆ سەر مۇسلمانان

سەرەتاي دەرچوونى (يەئجوج و مەئجوج) لە سوورپى ھەوتەمدا لە سالى (۱۶۱۶ك) دا بوو و لەو كاتەدا ئەوان نىشتەجىي ناوچەى (مەنگۆليا) بوون بەتايبەتیش لەنىو چياكانى (طمغاج)^(۱) داو، پادشايەكيان بەناوى (ئۆزبىك خان) ھەبوو، لەنىو فرماندە گەورەكانىشىدا لاويك بەناوى (تىموجىنى) ھەبوو، كە ناحەزە ھەسوودەكانى لەلای پادشا قەسەيان بۆ ھەلبەستوو و بىزراندوويانە تا ئەویش رقى لى ھەلگرتوو و بۆ ناوچەيەكى دوورە دەستى ولاتەكەى دوور خستۆتەو، (تىموجىنى) یش لەپادشا، كە ھەلگەراو تەو، واتە لە (ئۆزبىك خان) و سوپايەكى پىك ھىناو و جەنگى لەدژ راگەياندوو، توانىويەتى بەسەرىدا زال بىتو، كوشتوويەتى، ئىنجا خۆى بۆتە پادشا لەجىگەكەيدا وناوى خۆيشى لە (تىموجىنى) يەو بۆ (جەنگىز خان) گۆرپوھ.. ئىدى (جەنگىز خان) لەسالى (۵۵۹ك) دا بۆتە پادشا و ھەموو ناوچەكەش ملەكەچى ھوكمى بوونو، لەوئۆھ بەرەو بەشى خۆرئاوا ھاتوو، كە ناوچەيەكى ئىسلامى بوو، دەسبەجى پادشاى مۇسلمانان (خوارزم شاھ) لە ولاتى خۆرھەلات لەسالى (۶۱۶ك) دا رۆبەرپرووى بوو تەو و بەلام (جەنگىز خان) ئەم پادشايەى بەزاندوو و پادشاكەش لەسالى (۶۱۷ك) دا مردوو، پاشان (جەنگىز خان) بەسوپايەكى گەورەو ولاتانى مۇسلمانان يەك لەدواى يەك داگىر كردو، ئەم داگىركارىيەى مەملەكەتە

(۱) الكامل لابن اثير (۳۶۱: ۱۲).

ئیسلامییه کاندا هەر بهردهوام بووه لهسهر خوینپریشی و کاولکاریی تا لهسائی (٦٢٤.ك) دا کۆچی دواپی کردوو^(١).

پاشان جهنگه کانی نیوان ته ته ره کان و موسلمانان له دواى مردنى (جهنگیز خان) یش بهردهوام بووه تا نه وهى (جهنگیز) که (هۆلاکۆ) بووه حوکمی پادشایه تیى که وتۆته دهست و نهویش جهنگ و شه پرخوازی بۆ سهر موسلمانان زیاتر کردوو. تا له دوایدا (هۆلاکۆ) سوپایه کی له ته ته ره کان (یهنجوج و مهنجوج) ریکخست و ژمارهشیان دووسه دهزار جهنگاوهر بوو، سوپای موسلمانانیش له (بهغدا) دا که متر له دههزار جهنگاوهر بوو.

((گیرانی بهغدا و کوژانی خهلیفه))

هۆلاکۆ سوپاکه ی گه یشتنه بهغدا و له رۆژی (١٢) ی مانگی محرمی سائی (٦٥٦.ك) دا گه مارۆیدا، هه ریه که له (وهزیری رافضی، ابن العلقمی) که - سه رۆک وهزیرانی خهلیفه - بوو و، راویشکاره به دکاره (ئیسماعیلی) یه که شی که ناوی (نصیرالدین الطوسی) بوو رۆلیکی زۆر ناله باریان له لاوازکردنی سوپای موسلماناندا هه بوو و، هه روه ک رۆلیان هه بوو له هه لئانی هۆلاکۆ بۆ چوونه بهغداوه و له گۆرینه وهی نامه نه یینه کان له گه لیدا و جوانکردنی مه سه له کهش له بهرچاوی.

ئیدی (یهنجوج و مهنجوج) گه مارۆی بهغدايانداو، پاشان له کۆتایی یه کانی مانگی (محرم) ی سائی (٦٥٦.ك) دا چوونه نیو بهغداوه و، له و کاتانه شدا هۆلاکۆ فهرمانی بۆ سوپاکه ی ده رکرد که هه موو خه لکی دانیشتووی بهغدا بکوژن. سوپاکه شی بۆ ماوه ی چل رۆژ شمشیریان له سهر خه لکی بهغدا بهردهوام بووه و،

(١) (البداية والنهاية) - (١٣: ١١٨).

ژمارهی کوژراوانی موسلمانانیش تهنها له شاری بهغدادا هیئنده زۆر بووه، که بیروپرای جیاوازی مهزندهکاری تیادا هاتووه، بۆ نمونهش گوتراوه: ژمارهیان سێ سهد ههزار کهس بووه، گوتراویشه یهك ملیۆن و ههشت ههزار کهسی تیادا کوژراوه، پاشان گوتراوه: دوو ملیۆن کهسی کوژراوه.

ههروهها (هۆلاکۆ)ش خهلیفه‌ی موسلمانان (المعتصم بالله)ی له مانگی سه‌فه‌ری سالی (٦٥٦.ک)دا کوشتووه^(١).

(عین جالوت) و زال بوون به‌سه‌ر (یه‌نجووچ و مه‌نجووچ) دا

(هۆلاکۆ) له بهغداوه به‌سوپای مه‌غۆله‌وه به‌ره‌و ولاتی شام کهوته‌ پێ و، شاری (هه‌له‌ب)ی داگیر کردو وێرانی کردو دانیشتوانه‌که‌شی کوشت، له‌باره‌گای حوکرمانیی مه‌غۆله‌کانیش له به‌شی خۆرهلادا چهند ناکۆکییه‌ك له‌نیوان فه‌رمانده‌کان و لێپرسراوانیاندا پووی دابوو، بۆیه (هۆلاکۆ) پووی کرده‌ ئه‌وێ و، فه‌رمانده‌ی مه‌غۆلی (که‌تبغا)ی کرده‌ سه‌رکرده‌ی سوپا له (شام)دا. موسلمانانیش خۆیان بۆ به‌ره‌و پووبوونه‌وه‌ی (که‌تبغا) و سوپاکه‌ی سازو ئاماده‌ کردو سه‌رکرده‌که‌شیان (المظفر قطز) و (الظاهر بیبرس) بوو، هه‌ردوو سوپاکه‌ش له (عین جالوت) پێك گه‌یشتنو جه‌نگی سخته‌و دژوار، که هه‌ر به‌ناوی جه‌نگی (عین جالوت)ه‌وه‌ ناسراوه، له‌ پۆژی هه‌ینی (٢٥)ی مانگی په‌مه‌زانی سالی (٦٥٨.ک)دا له (دوای دوو ساڵ له‌ گیرانی به‌غدا و وێران بوونی) له‌ نیوان هه‌ردوو لادا به‌ریا بوو.

شه‌رو کوشتار له‌نیوان سوپای (یه‌نجووچ و مه‌نجووچ) به‌سه‌رکرده‌یه‌تی (که‌تبغا)و، سوپای موسلمانان به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی (قطز)دا خه‌سترو توندتر

(١) پروانه‌ وته‌ی (ابن کثیر) ده‌باره‌ی ئه‌و مه‌ینه‌تییه‌، به‌رگی (١٣)، لاپه‌ره (٢٠٠-٢٠٦).

ده‌بووه‌وه‌و به‌توندترین و دژوارترینی جەنگەکان و به‌هێزترینیشیان دادەنراو، تیایدا (قطز) به‌سه‌دای سەرکه‌وتنی (وا اسلاما/هۆ ئیسلام) هوه‌هاواری کرد. خوداش فه‌تح و سەرکه‌وتنی بۆ موسڵمانان مسۆگەر کردو، مه‌غۆله‌کانیشی به‌زاند، هه‌روه‌ها (ئه‌میر: جمال الدین ئاغوش) گه‌یشته‌ ناوچه‌رگه‌ی سەرکرده‌یه‌تی مه‌غۆله‌کان و توانی (که‌تبغا)ی سەرکرده‌شیان بکوژیت^(١). ئیدی سوپای مه‌غۆله‌کان به‌زی و تیکشکا، ئه‌مه‌ش یه‌که‌مین به‌زینی گه‌وره‌یان بوو که به‌سه‌ریان داویت، (عین جالوت)یش سه‌ره‌تای کۆتایی هاتنی سووری هه‌وتم بوو له سووره‌کانی ده‌رچوونی ((یه‌نجووج و مه‌نجووج))، دواي ئه‌وه‌ش هه‌یچ پۆل و کاریگه‌ریان نه‌ماو، هه‌یچ بالا ده‌ستی و رکیفیکیشیان بۆ نه‌مايه‌وه‌.

چەند تیره‌یه‌کیشیان له‌ ناوچه‌ تازه‌کاندا مانه‌وه‌و هه‌ندیك ده‌وله‌تۆکه‌و میرنشینان له‌ ولاتانی هه‌ندستان و خوراسان و تورکستان و چەند ولاتیکی دیدا بۆ خۆیان دامه‌زراند، ئایینی ئیسلامیش کاری کرده‌ سەر هه‌ندیکیان و کاردانه‌وه‌ی له‌ دل و ده‌روونیاندا هه‌بوو، بۆیه‌ موسڵمان بوون و هاتنه‌ نێو ئایینی ئیسلامه‌وه‌، یه‌که‌م که‌سیش که‌ لییان موسڵمان بوو (شا به‌رکه‌ت خان)ی نه‌وه‌ی (جه‌نگیز خان) بوو که‌ له‌ هه‌مان کاتدا ئامۆزای (هۆلاکۆ)ی خۆینرێژیش بووه‌، بۆیه‌ چەند جه‌نگیک له‌ نێوان (شا به‌رکه‌ت) و (هۆلاکۆ)دا به‌خه‌ستی رووی داو، له‌دوایدا (به‌رکه‌ت خانی موسڵمان) به‌سه‌ر ئامۆزا کافره‌که‌یدا سەرکه‌وتوو^(٢). (واته به‌سه‌ر هۆلاکۆ)دا.

(١) بروانه (البدایة والنهاية)، به‌رگی (١٣)، لاپه‌ره‌ (٢٢٠-٢٢٢).

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه‌، (١٣: ٢٣٨-٢٤٠).

((لاواندنه‌وه‌ی (ابن الاثیر) بۆ ئیسلام و موسلمانان

(له ترسناکی شالۆه‌کان دا))

میژوونوسه موسلمانه‌کان هه‌موویان یه‌کده‌نگ و یه‌کران له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بێگومان مه‌ترسیی مه‌غۆله‌کان له ترسناکترینی هه‌موو ئه‌و مه‌ترسیانه‌ی تر بووه که به‌ره‌و رووی موسلمانان بۆته‌وه، زیان و قوربانییه‌کانیشیان له ئاکامی شالۆی مه‌غۆله‌دا له هه‌موو ئه‌و زیان و قوربانیانه‌ی (نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام به‌دریژایی میژووی موسلمانان) زیاتر بووه، ئه‌و میژوونوسانه‌ش له ئاکامی ئه‌و کاره‌ساتانه‌دا بۆ ئیسلام و موسلمانان نیگه‌ران بوون و وایان پێشبینی کردووه که ده‌وله‌تێک بۆ ئیسلام دروست نه‌بێته‌وه، بۆیه ئه‌و نیگه‌رانی و خه‌م و په‌ژارانه‌یان له کتێبه‌کانیاندا نووسیوه‌ته‌وه، لێره‌شدا هه‌رده‌گه‌رپێنه‌وه بۆ لای میژوونوسی شاعیری هه‌ست ناسک (ابن الاثیر) تاكو پارچه په‌خشانیکی خه‌مناکی میژوویی بۆ تۆمار بکه‌ین که تیایدا ئیسلام و موسلمانان ده‌لاوتیته‌وه.. وه‌ک له سه‌ره‌تای کتێبی میژووه‌که‌یدا باسی ده‌رچوونی ته‌ته‌ره‌کان بۆ خاکی ئیسلام ده‌کات له سالی (٦١٧.ک)دا، که نووسیویه‌ ده‌لیت:-

(چه‌ندین ساله‌ دانم به‌خۆدا گرتووه و خۆم له‌باسی ئه‌م رووداوه‌ لاده‌ده‌م، ئه‌مه‌ش به‌ مه‌به‌ستی به‌گه‌وره‌گرتنی و، رق لیبوونه‌وه‌ش له‌ باسکردنی، چونکه من له‌ باس کردنی‌دا دوو دڵ بووم و پێی یه‌کم ناوه‌ته‌ سه‌ر کاره‌که‌و، پێی‌یه‌کیشم دواخستووه، ئاخ‌ر کێی به‌لایه‌وه‌ ئاسانه‌ که پرسه‌و لاواندنه‌وه بۆ ئیسلام و موسلمانان بنووسی‌ت؟ ئه‌ی کێی باسی ئه‌و رووداوه‌ ناخۆشه‌ی بۆ ئاسان ده‌بی‌ت و به‌لایه‌وه‌ ئاسایی یه‌؟ خۆزگه‌ دایکم منی لێ نه‌بوایه، خۆزگه‌ پێش روودانیشی ده‌مردم و شتیکی له‌بیرچوو و بیرکراوه‌ ده‌بووم، به‌لام من کۆمه‌لێک له‌ هاوڕێ یا‌نم زۆر هانیان‌دام له‌سه‌ر نووسینه‌وه‌ی ئه‌م رووداوانه‌و، له‌ کاتی‌که‌دا ده‌سته‌وسان وه‌ستا بووم، پاشان بۆم

دهركهوت، كه پشتگوى خستنى ئهم كاره (كارى نووسينهوهكه) هيچ سوودىكى ناييت، بۆيه دهليين (ئهم كاره باسى گيپرايهوى ئهو رووداوه گهورهيهو ئهو كارهساته مهزنهيه كه له هيچ رۆژگارو شهوگارىكى ترى زهمان دا وينهى نهبووه، كه ههموو خهلقى خودا بهگشتى و موسلمانانىشى به تايبهتى گرتۆتهوه، خو ئهگەر بگو (قائل) يك بليت: (جيهان ههركيز لهو رۆژهوى (خودا ئادهمى خهلق كردوو تا ئهمرۆ) كارهساتى لهم جوړهى بهخۆيهوه نهديوه) ئهوه كهسيكى راستگوويه و تهكهى راسته، چونكه ههموو قوناغهكانى ميژوو رووداوىكى واى تومار نهكردوو كه نزيكو ليك چوى ئهم چهشنه رووداوانه بىت، لهو رووداوه گهورانesh كه پيشتر گيپراونهتهوه ئهو كارهساتى كوشت و پرو ويرانكارى يهيه كه (بهختنهسر) بهسهر (بهنوئيسرائيلى) دا هيئاوه كه خهلكيكي زۆرى لى كوشتوون و (بيت المقدس)يشى ويران كردوو. (بيت المقدس)يش بهبهراورد لهگهلا ئهو ههموو كارى تيكدان و ويرانكردنهى نهفرهت لىكراوانى مهغول و تهتهردا، كه ههر شارىك لهشاره تيكدراوهكان چندان هيندهى بارستايى و قهبارهى ناچهكهى بوون گهليك كه متر دياره، چونكه ژمارهى كوژراوانى (بنو اسرائيل)يش بهدهستى (بهختنهسر) زۆر زۆر كه متره له دانىشتوانى ههر شارىك كه بهدهستى مهغولهكان كوژراون، لهوانهشه خهلكى تا رۆژى بهقدا چوونى دنيا نمونهى لهم كارهساته نهبينن، مهگەر تهنها كارهساتى دوايينى (يهنجووج و مهنجووج) نهبيت، كابراى جادووگهريش (الدجال) ئهو كهسانه دههيليتهوهو نايانكوژييت، كه پهپهروهى دهكهن و باوهپرى پى دينن، بهلام ئهم مهغولانه ههموو جوړه كهسيكيان كوشتوووه تهنانهت ئافرهتان و پياوه پيرهكان و مندالانىشيان كوشتوووه، سكى ئافرهتى دووگيانيشيان ههلدپريوهو كۆرپهلهكانى نيو سكيان كوشتوون، ئيمهش له ئاست كارهسات و قهدهرى ئاوادا ههر دهليين - انا لله وانا اليه راجعون، ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم - ..

جا ئهم كارهساتهى، كه پريشكى شهپانگيزى به ههموو لايهكدا پهپهروه، زيان و زهرهريشى ههموو لايهكى گرتۆتهوهو بهنيو ولاتاندا وهك ههوريك، كه باى

به دواو هیه تیپه ریوه، له وه دا بووه که گه لیک له ده رو به ری ولاتی چینه وه ده رچوون و پرویان کردۆته ولاتانی تورکستان وهك (کاشغر) و (بلاساغون) پاشان له ویره به ره و ولاتانی پشت رووبار هاتوون، وهك (سه مه رقه ند) و (بوخارا) و ولاتانی تری نه و ناوچه یه و، به سه ریاندا زال بوون و (نه و جوړه کاره ساته ی به سه ر ئیمه دا هینیان) به سه ر نه وانیشدا هیناویانه .

ئینجا کۆمه لیک له وان بو (خوړاسان) په ریونه ته وه و هه موو سامان و مولکیکیان به تالان بردووه و ولاته که یان ویران و خاپوور کردووه و هه موو شتیکیان زه وت کردووه و دانیشتوانه کانیشیان کوشتون، پاشان په ریونه ته وه بو شاره کانی (په ی) و (هه مه دان) و (بلد الجبل) و ولاتانی دی تا سنووری عیراق، ئینجا پرویان کردۆته ولاتی (نازه ربایمان) و (ئیران) و کاولیان کردووه و دانیشتوانه که شیان کوشتون، هیچ که سیکیش له ده ستیان دهر نه چووه مه گه ر هه لاتوویه کی ئاواره له ماوه ی که متر له سالیکیدا نه گه ر هه والی هه مان کاره ساتی نه بیستیته وه) (۱).

ههروه ها (ابن الاثیر) به رده وام بووه له سه ر لاواندنه وه که ی بو موسلمانان و، گو توویه تی:-

(ئیدی ئیمه هه ر به نده ی خوداین و هه ر بو لای خوداش ده گه ریینه وه (فإننا لله و إنا الیه راجعون) داوا له خوداش ده که ین که له لای خۆیه وه سه رکه وتنیك بو ئیسلام و موسلمانان مه یسه ر کات، چونکه جگه له خودا هیچ سه رخه رو پشتیوان و به رگریکاریک له ئیسلام نیه، وهك خوداش ده فه رمویت: ﴿...وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ (الرعد ۱۱)، ته ته ره کانیش نه و دۆخه یان بو لواوه، چونکه هیچ به رگریکاریک نه بووه) (۲).

(۱) (الکامل لابن أثير، ۱۲: ۳۵۸-۳۵۹).

(۲) (هه مان سه رچاوه ۱۲: ۳۶۱).

(ابن الاثير) مهغۆله كانى به گه وره ترين مه ترسى داناو، كه بېگومان ؤه و مه ترسيه ي له وانه وه كه وتوتوه له غه يري ؤه وانه وه نه بينراوه، هه موو كه سيك يه ك راو و يه كدهنگ بوون له سهر گه وره يي مه ترسيه كه يان، جا ؤه و يه كدهنگي و هاو يو رايي يه ي، كه له سهر مه ترسى و درنده يي مه غۆل هه بووه له سهر هيچ گه لو هۆزو تايه فيه كه ي تري شه رانگيز نه بووه، بۆيه (ابن الاثير) ئاماژه ي بۆ سهر سورماني كه ساني دواي خۆيشي ده كات، له وانه ي كه ؤه م هه والو به سهر هاتانه ي مه غۆلو ته تهر ده خوښتته وه و ده بېستو سهر يان ليى سور ده ميښت. له مباره يه وه (ابن الاثير) گوتويه تي: (ئه و كار ه درنده يه ي، كه له و ته تهرانه وه بينراوه، هيچ كه سيك له ديز زه مان و له و سهر ده مانه شدا نه يي ستوه، كۆمه ليك (تايه فيه كه) له سنووري ولا تي (چين) وه ده رچن و هيشتا ساليكي شي نه خايانديت كه چي هه نديكيان بگه نه ولا تي ئه رمينيا له و قۆله وه و، ولا تي عيراقيش له قۆلي (هه مه دان) وه تپه رپښن. ده سا به خوا به بېگومان هه ر كه سيك له دواي ؤه وان و دواي سهر ده ميكي تر ييت و ؤه م رووداو هه ش به ميژووي نووسراو بېيني ت، ؤه و نكوولئ لي ده كات و به دووري ده گيريت كه كاري درنده ي ئاوا رووي داي ت، دياره هه قيشيه تي، چونكه كه ي ؤه وه به دوور ده گريت، با هه ريه كه له وان (كه ساني دواي ئيمه)، كه ؤه م ديزانه ده نووسنه وه، هه موو ؤه وانه ش (كه له م سهر ده مه ي ئيمه دا) ميژوويان نووسيوه ته وه، با بۆسه رده ميك بېروان، كه تاك به تاكي خه لكى ئاگاداري ؤه م رووداو هيه و به هۆي ديارى و ناوبانگي گه وره يي و مه ترسى رووداو هه كانه وه زانا و نه زان وه كه يه ك تيايدا ئاگادارن. خوداش ؤه و كه سانه بۆ ئيسلام و موسلمانان سهر خات، كه پاريزه رو به رگريكارى ئيسلام بوون و، به راستي له دوژمنه وه به ره و رووي كار ه ساتي گه وره بوونه وه و به ره و رووي ؤه و پادشايانه ي موسلمانان يش بوونه وه له وانه ي، كه وره و غيره تيان له سك و عه وره تيان تي ناپه ريت (واته كه ته نها ئاره زوويان له خوراك و رابواردنه) موسلمانان يش له

پۆژی هاتنی پیغه مبهری خوداوه ﷺ تا ئەم کاته ئازارو نارەحەتیی لەم چەشنەیان نەچەشتوو. دوژمنییکی تریش، کە (فەرەنگەکان) بوون لەو پەڕی ولاتی پۆمەوه دەرکەوتوو و لەنیوان خۆڕاواو باکوورەوه هاتوون و گەشتوونەتە ولاتی (میسر) و شاری (دمیاط) یان زەوت کردوو و تیایدا نیشتەجێ بوون، موسلمانانیش نەیان توانیوه لەو شارەدا تەنگیان پێ هەلچن یان دەریان پەرین، ئیدی تەواوی ناوچەکانی تری (میسر) لەو مەترسییدا بوو. بۆیه هەر دەلێن: (انا لله وانا اليه راجعون. ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم)^(۱).

پای (سید قطب) دەربارە (جەنگیزخان) و (هۆلاکو)

(سید قطب) -پەحمەتی خۆی لی بیّت- پایەکی دەربارە (دەرچوونی مەغۆلەکان) لەسەردەمی (جەنگیزخان و هۆلاکو)دا) هەیه و حەز دەکات بەسووپرێک لە سووپەرەکانی (دەرچوون یەنجووج و مەنجووج) یان دابنێت، لەم بارەیهوه گوتوویەتی: (ئەو دواي ئەمە ناخۆ (یەنجووج و مەنجووج) کێ بن؟ ئەو ئیستا لەکۆی بن؟ ئەو کاروباریان چۆن چی بوو؟ ئەو لەمەولا چۆن دەبیّت؟ وەلامی هەموو ئەم پرسیارانە لەسەر ئاقاری (گەشتن بە راستی) قورسەن، چونکە ئێمە هیچیان لی نازانین تەنها ئەوەندە نەبیّت کە لە قورئان دا، لەهەندیک فەرموودەو سەرچاوەی راستەوه هاتوو، قورئانیش لەوبەشە سەورەتە کەدا ئەو وتەیهی (ذوالقرنین) خۆیی هێناوه. کە گوتوویەتی: ﴿... فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ (۹۸) الکھف. ئەم دەقەش سەردەمیەک دیاری ناکات، مانای ئایەتە کەش (ئەگەر بەلێنی خودا لەسەر کاتی وێران کردنی بەرەستە کە هات، ئەوا درزو کە لەبەری تی دەخات و دەپرمیڤیت تاکو لەگەڵ زەویدا تەختی دەکات،

(۱) (الکامل لابن أثیر، ۱۲/ : ۳۷۵-۳۷۶).

بێگومان به‌ئێنی خوداش هەر راست و به‌جێگه‌یه‌نراو بووه). .. ئهم ده‌قه زه‌مه‌نی‌ک دیاری ناکات، به‌ئێنی خوداش به‌مانای به‌ئێنیه‌تی له‌سه‌ر ڕوو‌خاندن و ته‌خت کردنی به‌ربه‌سته‌که، له‌وانه‌شه‌ له‌وه‌وه‌ هاتبێت له‌و ڕۆژه‌وه‌ی که ته‌ته‌ره‌کان هێرشیان هێنا‌بێت و زه‌ویان هه‌مووی داگیر کردبێت و هه‌موو مه‌مله‌که‌ت و میرنشییه‌کانیان وێران کردبێت، له‌جێگه‌یه‌کی تری سوو‌رده‌تی (الانبیاء) یشدا هاتوه: ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُجِّعَتْ یَاۤجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِّنْ کُلِّ حَدَبٍ یَنْسِلُونَ﴾ (١٦) الانبیاء ﴿، واته: (هەر کاتی‌ک به‌ربه‌سته‌که‌ی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) ده‌کرێته‌وه‌و که له‌ هه‌موو گرد و دۆل و به‌رزاییه‌که‌وه‌ به‌په‌له‌ دێن و هوروژم دێن بۆ سه‌رخه‌لکی و وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ که هه‌موو ڕووبه‌ری سه‌ر زه‌وییه‌ داگیرکراوه‌کانیان دا‌پۆشی‌بێت). ئهم ده‌قه‌ش (وه‌ک ئه‌وه‌ی پێشوو) سه‌رده‌می‌کی تایبه‌تی بۆ ده‌رچوونی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) ده‌سنیشان ناکات، چونکه‌ نزیک بوونه‌وه‌ی به‌ئێنی حه‌ق به‌مانای نزیک بوونه‌وه‌ی کاتی قیامه‌ته، ئهم نزیک‌بوونه‌وه‌یه‌ش له‌کاتی پێغه‌مبه‌ریشدا ﷺ باسکراوه، وه‌ک له‌ قورئاندا خودا فه‌رموویه‌تی: ﴿أَقْرَبَ السَّاعَةُ ۖ وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ﴾ (١) القمر ﴿، زه‌مانیش له‌حسابی خودادا وه‌ک حسابی نیو م‌رۆشه‌کان نیه، چونکه‌ پێ‌ده‌چیت له‌نیوان کاتی نزیک بوونه‌وه‌ی قیامه‌ت و کاتی هاتنیدا ملیۆنه‌ها ساڵ یان ملیۆنه‌ها سه‌ده‌ تی‌په‌ر‌بێت، م‌رۆف به‌دریژ و دووریان دا‌بنیت و که‌چی له‌لای خوداش ماوه‌یه‌کی هێجگار کورت بیت.

که‌وابوو ئه‌وه‌ی شیاهه‌ ئه‌وه‌یه‌ که به‌ربه‌سته‌که‌ له‌ ماوه‌یه‌کی نیوان نزیک بوونه‌وه‌ی قیامه‌ت و ڕۆژگاری ئه‌م‌رۆی ئێمه‌دا کرابێته‌وه‌و، شالا‌وه‌کانی مه‌غ‌ز و ته‌ته‌ریش که به‌شی ڕۆژه‌ه‌لاتی زه‌وییه‌ گرتۆته‌وه‌ ئه‌و ده‌رچوونه‌ به‌ربلا‌وه‌ی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) بوو بیت، جا دوا‌ی ئه‌وه‌ش که (سید قطب) فه‌رمووده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری ده‌رباره‌ی خه‌ونه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خ‌ز‌ی ﷺ هێنا‌وته‌وه‌ که ده‌رباره‌ی دیواره‌ پته‌وه‌که‌ی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج)ه، گوتویه‌تی: (ئهم خه‌ونه‌ پتر له‌ سیازده

سەدەو نىو لەمەوبەر پېغەمبەر ﷺ بينىويەتى، دواى ئەوھش شالاوھەکانى تەتەر
 پرووى داوھ و ھەموو مەملەكەتەکانى عەرەبى و یران کردوھ، تا و یرانکردنى
 (خەلافەتى عەبباسى) یش لەسەر دەستى (ھۆلاکۆ) لە زەمانى جىنشینیى
 (مستعصم) ى دواى پادشای عەبباسیدا بوو، لەوانەشە ئەمە لىکدانەوھەکی
 خەونەکەى پېغەمبەرى خوا بىت ﷺ .. زانست و عىلمى ئەمەش ھەر لای خودایە،
 ھەموو ئەوھى دەیشیلین، یەکلەکردن و بەراست دانانى بەراست دانانى رایەکەى،
 نەك راستى یەکی تەواوى جى متمانە) (۱).

((یەنجووج و مەنجووج)) رەگەزە رەنگ زەرەکان

ئەو بیرورایەى لەم بوارەدا بەراستى بزانی، (یەنجووج و مەنجووج) توانیوانە
 کەلەبەر بۆنە بەرەستەکەى (ذوالقرنین) ھوھ و لیوھى دەرچن و، بەزەویدا بلابىنەوھ و
 ولاتان بشیوین و، شاران و یرانکەن، ھەروھە رایەکی راستیش ئەوھە دەرچوونى
 مەغۆلەکان بەسەرکردایەتیی (جەنگیزخان و ھۆلاکۆ) بە یەکیك لەو ھوت سوورەى
 دەرچوونى (یەنجووج و مەنجووج) دادەنریت (کە پېشتەر باسما کرد).

ھەروەك ئەو رایەى بەراستى دادەنریت کەوا (یەنجووج و مەنجووج) ئەو
 مەغۆلانە، یان ئەو تەتەرانەن کە ئیستا لە ناوچەى مەنگۆلیا و تورکستان و
 (سینگیانگ) ى چىندا نیشتەجین، ھەمدىسان ئەو رایەش بەراست دادەنریت کەوا
 ((یەنجووج و مەنجووج)) ئەو رەگەزە (رەنگ زەرە) ى نیشتەجى ئاسیان.

(یەنجووج و مەنجووج) خەلکانى (چىن و کۆریا و مەنگۆلیا و تىبەت و تورکستان و
 ولاتانى ھاوشیوھیانن). بەراستى ھەر بەتەنھا ولاتى (چىن) بە مەترسیەکی
 راستەوخۆى سەر ئەوروپا و ئەمەریکا و عەرەب و گەلانى تر دادەنریت، واتە بە

(۱) (سید قطب، فى ظلال القرآن/ ۴: ۲۲۹۳-۲۲۹۴).

مهترسییه کی ئاینده له پرووی زۆریی ژمارهی دانیشتوانه که یانهوه، چونکه تهنها دانیشتوانی چین چاره کیکی خه لکی دنیان، ژمارهی دانیشتوانی دنیاش نه ختیك له چوار ملیار کهس زیاترن، دانیشتوانی چینیش پتر له یهك ملیار کهسه، پێژهی زۆر بوونی چینی به کانیش پێژیه کی زۆر خێرایه، داخۆ له ئایندهدا لهم گه له زۆرهوه چی دروست بیهتو، ئهی داخۆ ژماره یان بگاته چهندهی تر، ئهی داخۆ چی له دنیا دا بکهن کاتیك به نیو ولاتی تانی تر دا بلاوده بنهوه، یان کاتیك وهك ته قینه وهیه کی زۆر بوونی دانیشتوان به پێژیه کی هیجگار زۆرو توند بلاوده بنهوه وه ده ته قنه وهوه، له چه ندين شه پۆلی به شه ریی یهك له دوای یه که وه دینو ده رده چنو سه راپای دنیاش ده ته ننو دا ده پۆشن...؟!

بێگومان جیهان ئهم راستیه ده زانیتو، خۆی له مه ترسیی ئاینده ی چین وریا ده کاته وه. لهم پرووه وه (هلیۆم) ئیمپراتۆری (ئه لمانیا) وته یه کی سه یری ده رپریوه، گو تویه تی: (قور به سه ر ئه وروپا له ده ست چین) ههروه ها ناوبراو (چین) ی به (مه ترسییه زه رده که) ناوبردوه ^(۱).

هه ندیک له زانایانی ش پرایان وایه که مه به ست له (یه ئجوج و مه ئجوج) گه لیکی تایبه تی و دیاریکراو نیه، به لکو ئه وه وه سفیکی گشتیه وه بۆ هه ر گه لیکی تی که ده رو وێرانکه ر ده شی، لهم باره یه وه (محمد خیر رمضان) ده لی: (وای بۆ ده چم که وا (یه ئجوج و مه ئجوج) مانای گه لیکی دیاری کراو و په گه زیکی تایبه تی مرۆف، ناگه یه نی، به لکو ئه وه وشه یه که و بۆ هه موو گه لیکی درنده و هارو هاج ده شی که نه ریتی خراپه و شیواندنیان له سه ر زه ویدا هه بی، له زه مانای (ذوالقرنین) یشدا ئهم جوړه گه له هه بوونو، (پێی تی کدانی ژیا نیان له که سانی تر) لینگیرا وه، سنو وریک بۆ شالا وه کانیان به هۆی بنیاتنای به ره به سه ته که وه بۆ دانرا وه ^(۲).

(۱) (ذوالقرنین: ۳۲۷).

(۲) هه مان سه رچاوه، لاپه ره (۲۳۹).

بهلام ئیمه هاوړای (محمد خیر رمضان) نین له م بارهیهوه، بهلکو لهو برۆایه داین که ئه و ناوه مانای چهند گهل و کۆمه لیککی دیاری کراو ده گیه نیئت و، رای پاستر له لامان ئه وهیه، که ئه وان، واته (یه ئجوج و مه ئجوج) له ره گه زی مرۆقه رهنگ زه رده کان.. خوداش هه رخۆی زانایه ..

(پیش هاتنی قیامت دهرده چن)

یه کلا کردنه وهی رای پاسترمان له سه ر ئه وهی، که (یه ئجوج و مه ئجوج) چهن دین جار له میژووی سه رده مانی رابردوودا دهرچوون، مانای ئه وه ناگه یه نیئت، که ئیدی ئه و نه ته وهیه له داهاتوودا دهرناچن، چونکه گه لی (یه ئجوج و مه ئجوج) چهن دین جاری تریان هه یه تیای داده ربه چن و شه رو شوڤر بنینه وه، چونکه پیش ئه مرۆش پتر له هه وت جاری دی دهرچوون و، تیایدا توانیویان به ربه سه ته که ی (ذو القرنین) بشکینن و ویرانی بکه ن.

خوداش هه ر خۆی ده زانیئت ئایا پیش دهرچوونه گه و ره و ترسناکه که ی چهن د ساتیک پیش هاتنی قیامت دهرده چنه وه یان نا، ئه ی داخۆ دهرچونیان چۆن بیئت؟! بهلام ئیمه باوه رمان به وه هه یه، که ئه وان به ر له هاتنی قیامت به و شیوه دهرچوونه گه و ره و دیاره وه پهیدا ده بن و دنیا ویران ده که ن، ئیمه باوه رو قه ناعه تمان به وه هه یه، چونکه له قورئان و فه رمووده ی پاستدا به ئاشکرا ده قیان له سه ر هاتووه .. ئه وه بو له سووڤه تی (الانبیاء) دا باسی دوا بین دهرچونیان کراوه، وه ک خودا فه رموویه تی: ﴿حَقَّ إِذَا فَتَحَتْ يَاجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (١١) وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ... ﴿١٧﴾ الانبیاء. هه روه ها باسی دهرچونیان به روونی له و فه رمووده راست (صحیح) انه شدا هاتووه که پیشتر دیاریمان کردن و که ده ری ده خه ن ئه وان له رووی خۆره لهاته وه و به ژماره یه کی هیجگار زۆرو چیری

به شهرى يهوه دهردهچن و هيچ كه سيكيش جگه له خدا ژماره يان نازانيت، نه وه بوو وهك به پرونى لهو فرموداندها هاتبوو كه (يهنجوج و مهنجوج) كاتيك دهردهچن سهره تاي كاروانه كهيان له دهرياچه ي (طبرية) وهيه و ههرچى ناوى دهرياچه كه يه ده بخونه وه و چوري لى دهرنو، دواين به شيشيان به دهرياچه كه دا دين و هيچ ناوى تيدا به دى ناكه نو ده لئن (جاريكيان ليژدها ناو هه بووه)، نينجا وهك لهو فرموداندها هاتبوو گه مارؤى (عيسى ي پيغمبه رى خدا) و نهو باوه دارانه ي له گه ليان، له سهر چياي (طور) دا ددهن له بياباني (سينا) دا، گه مارؤكهش له سهر باوه داران توند تر ده بيت، پاشان كومه كي به فرياهاتنى رزگاريان له خداوه بو ديت كه كرميكي زور به سهر گهرده كاني (يهنجوج و مهنجوج) دا دبارينيت و هه موويان له چهند چركه ساتيك دا دهرن، ئيدى خوداش باران دبارينيت و دؤله كاني سينا ناويان پيدا دهروات و هه موو لاشه بوگن كردووه كاني (يهنجوج و مهنجوج) راده ماليت و به رهو دهرياكه يان ده بن، به م رهنگهش به شيويه كي راسته قينه (يهنجوج و مهنجوج) كو تايان پي ديت و، به شيويه كي يه كسهرى و بو دواچار ده ست به سهر خراپه و شيوانكارياندا ده گيريت. به لام نه مه ته نها له كاتى هاتنى قيامه تدا روو ده دات، كه وابوو نكوولئ له هه والئ دهرچوونيان له نايندها ناكريت، چونكه نه وان پيشت دهركه وتوون و دهريش ده كه ونه وه، نه وان دهرچوون و دهريش ده چنه وه، سووره تى (كهف) يش ثامارهى بو دهرچوونى زه مانى رابردوويان كردووه، هه روه ها سووره تى (انبيا) يش ثامارهى بو دهرچوونى داهاتوويان كردووه، نهو دهرچوونه گه ووه و ترسناكه ي، كه نيشانه يهك له نيشانه گه ووه كاني رؤژى قيامه ته.

دهنگۆ و نهفسانه کانی (یهنجوو و مهنجوو)

ههندیك له میژوونوسان و خاوه نانی تهفسیر چهن دین هه والۆ به سه رهاتی سه یرو سه مه رهیان ده رباره ی (یهنجوو و مهنجوو) هیناوه و تیایاندا ده رباره ی ره گهزو ره چه لهك و ناوچه کانی نیشته جی بوونیان دواون، باسی رهنگ و پوخسارو سیفهت و کاروبار و شته کانی تریان کردوون.. هه موو ئه و هه والۆ به سه رهات و ریوایه تهشیان له دهقه هه لبه ستره و ئیسرائیلییه کانه وه وه رگرتوه بۆیه و وته و راقهی ئه و میژوو نووس و خاوه ن تهفسیرانه له نهفسانه و خه یالات و دهنگۆ و پروپاگه نده به ده رنین.

گرنگ ئه وه یه له سه رچاوه یه کی راست و دروست و په سندرکراوه وه وه رنه گیراوان، چونکه له پیغه مبه ری خوداوه ﷺ نه گیراونه ته وه، ئیمه ش هیچ هه والۆ به سه رهاتیک و، هیچ وته یه ک په سند ناکه یین ئه گه ر له پیغه مبه ری خوداوه ﷺ به ئیمه نه گه یه نه رابیت لی ره شدا کورته ی ئه و وته پووچه لانه یان دیاری ده که یین^(۱):-

۱- یه کیك له و (اشاعة) وته پووچه لۆ نهفسانه یی یانه ش، ئه وه یه هه ندیک که سیان له میژوونوسان و خاوه ن تهفسیره کان وای لهقه لهم ده دن گوایه (یهنجوو و مهنجوو) له وه چه ی ئاده من به لām نهك له (حه و) وه، بۆیه ده بنه برایانی منداله کانی ئاده م له باو که وه، هه ره ها وای باس ده که ن گوایه (ئاده م) ژنیکی تری جگه له (حه و) هه بووه.

۲- هه ر له و پروپاگانه و وته پووچه لانه ی تریان ئه وه یه گوایه (یهنجوو و مهنجوو) له تۆوی ئاده من و کاتیک ئاده م له سه ر خۆله که خه وتوه، خه ی جنسی (احتلام) ی بینیه و ئاوی هاتۆته وه، ئاوی تۆوه که ی تی که لێ خۆله که

(۱) نووسه ری ئهم کتیی، وته پووچه کان و نهفسانه کانی به ژماره دانه نابوو، به لām من له ته رجه مه کوردیه که دا هه زم کرد بۆ پاراستنی سیمای دهقه کوردیه که به ژماره پۆلێنیانکه م وه رگیر-.

بوو، ئىدى (يەنجووج و مەنجووج) یش لەو ئاوى (منى)یەى كە تىكەلى
خۆلەكە بوو دروست بوون.

۳- ھەندىكى تریان وای لەقەلەم دەدەن گوايە ئەوان واتە (يەنجووج و مەنجووج)
كوپانى (يافى)ى كوپى (نوح) بوون كە دواى لافاوەكە بەرەو خۆرەلات
رۆشتوو.

۴- ھەندىكى تریان وای دادەنن گوايە (يەنجووج و مەنجووج) بیست و دوو تیرە
بوون و كاتىك (ذوالقرنین)یش بەرەستەكەى بنیات ناو لەدواى خۆیەو بیست و
یەك تیرەى داناو، تەنھا یەك تیرەى لى جیاكردۆتەو كە كاروبارى داوئەتە
دەست خۆیان، ئەوانیش بە (تورك) ناوبراون، چونكە لەدەرەوێ بەرەستەكە
تەرك كراون، واتە (فەرامۆش كراون) و (ذوالقرنین) بەتەنیا خستوونییە ئەولاو.

۵- ھەندىكى تر لەو مێژوونووس و تەفسیرنوسانە ھەر تیرەك لەو تیرانەى بە
چوارسەد ھەزار كەس داناو، گوايە ھەریاویك لەوان لە ژيانیدا ھەزار كەسى
لە منداڵانى خۆى بینووە كە ھەموویان چەکیان ھەلگرتوو.

۶- ھەندىكى تریان وای بۆ دەچن گوايە مەزقەكانى (يەنجووج و مەنجووج) لە
دریژی بالۆ كورتە بالاییدا جیاواز بوون، تیااندا بوو كە بالای بەقەد
دارخورمایەك بەرزبوو، كەسى واشیان ھەبوو كە بالای بەقەد سنەوبەریك لە
سنەوبەرەكانى لوبنان بوو، ھەندىكیشیان بالای بەقەد چوار بال بوو،
ھەندىكى تریشیان دریژی بالای سى بست بوو، گوايە تیاشیان دابوو كە
بالای بستىك بوو، ھەندىكیشیان بەقەد كەوانەى نىوان دوو پەنجەى مەزقە
بوون، یان گوايە ھەندىكیان دووگۆچكەى دریژی وەك دووگۆچكەى فیلان
ھەبوو كە گۆچكەى یەكەمى لەژیڕ خۆیدا راخستوو و گۆچكەى دووھەمیشى
لەسەرەو بەخۆى داداوەو لەخۆى ئالاندوو.

۷- هندیك میژوونوس و تهفسیرنوسی تریش دهنګو دیعایه وهایان لهسه
کاری تیکدهرانه و شتواندنې (یهنجوج و مهنجوج) بلاوکردوته، که گوايه
نهونده بهدکارو تیکدهر بوون بهلای همرگیاندریکې وهک فیل، یان درندهیهک،
یان حوشریک، یان بهرازیګدا رپوشتن، خیرا خواردوویانه، هر کهسیکیش
لهخویان مردیت خواردوویانه.

۸- هندیکی تریان ئیددیعی ئهوهیان بۆ کردوون گوايه چرنوکیان لهسه
نینوکهکانیان ههبووه، کهلبهکانیشیان وهک کهلبه ئاژهله درندهکان بووه،
قزیکی هینده درپیشیان ههبووه که سهراپای جهستهیانی داپوشیوه و له
گهروما سهروما پاراستوونی. ههروها گوايه لهنیو بهرلهاییهکی بلاو و باوی
جنسیدا ژیاونو، وهک ئاژهلان لهو کارانهدا خهريکی یهکتر بوونو، ئافرهتیا
رپگهی له هیچ پیاویک نهگرتوه که نیازی داوین پیسی لهگهلیدا ههبوو بیت،
هیچ پیاویکیان تاکه ئافرهتیکې دیاری کراوی نهبووه.

۹- هندیکی تر لهو تهفسیرنوس و میژوونوسانه وای لهقهلهم ددهن گوايه لهنیو
خهلکی (یهنجوج و مهنجوج) دا کهسانی واههبوون که رپوشتیان وهک رپوشتنی
گورگ بووه، هندیك کهسی تریشیان رپوشتنی بهبازدان بووه، هندیکی
دیکهیان تهنها به ورتهورت قسهی کردوه، یان گوايه هندیکیان چوار چاویان
ههبووه، هندیکی تریان یهک قاجیان ههبووه، هندیکی تریشیان له
شلهمهیدا تهنها خوینیان خواردوتهوه.

جگه له چندهها دهنګو شتی پوچ و ناراست و نهفسانه^(۱).

(۱) سهبارهت بهم دهنګو شته پوچهلو نهفسانانه پروانه کتیبی (الدر المنثور) (سیوطی) بهرگی (۵)
ل (۴۵۴ - ۴۶۴)، ههروها کتیبی (البداية والنهاية) (ابن الکثیر) بهرگی (۲)، ل (۱۰۹-۱۱۳)
ههروها کتیبی (ذوالقرنین) (محمد خير يوسف) لاپهه (۲۹۴-۳۰۸).

دیاره ئیمه هیچ هه‌والۆ به‌سه‌رهات و ته‌یه‌ك له‌وانه په‌سند ناكه‌ین و، رینگه به كه‌شیش ناده‌ین كه له ئیمه‌وه ئه‌و جوړه شتانه وه‌رگرت، یان له كه‌سانی تره‌وه، چونكه ئیمه بۆیه دیارییان ده‌كه‌ین تاكو خه‌لكی لی ئاگادار بكه‌ینه‌وه، هه‌تا هیچ كه‌سیكیش له كتیبه كۆنه‌كانه‌وه نه‌یاخوینیتته‌وه، بر‌وای پی نه‌كات.

بیگومان (یه‌ئج‌و‌ج و مه‌ئج‌و‌ج) له‌نه‌وه‌كانی ئاده‌من، واته مرۆڤو ئاده‌میزادی ئاسایی و خولق‌ینراوی وه‌ك ئیمه بوون، ته‌نه‌كانی لاشه‌یان و روخسار و شی‌وه‌یان له جه‌سته و روخسار و رهنگی ئیمه چووه له‌هیچ شتی‌كدا لی‌مان جو‌دانین ته‌نها به‌م ژماره زۆرو گه‌وره‌یه‌و، به‌و بلا‌وبونه‌وه به‌ربلا‌وه و به‌و داگیرکاریه هه‌مه‌لایه‌نه‌و، به‌و شی‌واندن و كا‌ول‌کاری و ویران‌کاریه نه‌بی‌ت.

(یه‌ئج‌و‌ج و مه‌ئج‌و‌ج) له روانگهی (به‌هائی یه‌كان) هوه

(به‌هائی یه‌كان) تا‌قمی‌کی بی‌با‌وه‌رو گومرا و هه‌لگه‌را‌وه و لاده‌رنو، وایشی راده‌گه‌یه‌نن گوايه ئه‌وان موسلمانن. به‌لام له‌راستیدا له ئیسلام ده‌رچوون و د‌وای كا‌برایه‌کی گومرایی كا‌فر كه‌وتوون كه ناوی (عبدال‌به‌اء) ه‌و ئه‌و پر‌وپا‌گانه‌یه‌ی بۆ خۆی كرد‌وه گوايه (مه‌هدی) یه‌و، پاشان خۆی به پی‌غه‌م‌به‌ری‌ك له‌قه‌لم دا‌وه كه گوايه سرووش (وه‌حی) ی له خ‌ودا‌وه بۆ د‌یت.

به‌هائی یه‌كان لی‌كدانه‌وه‌یه‌کی تاییه‌تیان له‌سه‌ر (یه‌ئج‌و‌ج و مه‌ئج‌و‌ج) هه‌یه كه پی‌چه‌وانه‌ی لی‌كدانه‌وه‌و تی‌گه‌یش‌تنی هه‌موو خه‌لكییه به موسلمانان و ئه‌هلی كیتاب و خواناسه‌كانیشه‌وه. تی‌گه‌یش‌تن و بۆ‌چ‌وونی ئه‌وان له‌سه‌ر (یه‌ئج‌و‌ج و مه‌ئج‌و‌ج) له نامۆ‌ترین و سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ترینی بۆ‌چ‌وونه‌كانی هه‌موو نه‌ته‌وه‌كانه‌و له هه‌مووشیان زیاترو زۆ‌تر گومرایی و درۆ بوختان و نغ‌رۆ‌بوون له ئه‌فسانه‌و شته‌و پو‌وچه‌له‌كانی تی‌دا‌یه.

من (نوسهري ئهم كتيبه) گويم له شريتيكي كاسيتي يه كيك له بانگهشه چيه بههائي يه كان گرتوه كه بۆ باسي (يهئجوج و مهئجوج) تهرخاني كردووه، تيايدا به زمانكي رهواني عهريه بي، به ئهدايه كي روون، به شيوازيكي ديارو تيگه يه نهرى وتاردانه وه، ده دويت. بۆيه من زۆر سه رم سوپما و تووشى سه رسامى و حاله تي نامويى بووم كاتيكي ئه وه هه موو چاويه ستى و سه ر لى تيكدان و درۆ ده له سه و قسه هه لبه ستن و بوختانه م له و شريته وه بيه ست و گويم لى بوو.

(ده قى شريتي به هائي يه كان)

جا له ده رووى رادي راني گوچكه ي خوينه ران و، ئاگادار كرديان له وتاريكي خه ياليى سه رنج راكيش كه (هه مووى پووجه ل و درۆ بوختان و قسه هه لبه ستنه). ئه و من لي ره دا ئه و وتانه ي له و شريته دا هاتوون، تو ماري ده كه م وه ك چۆن وتاريژه كه ده ري بريون و كه به م جو ره يه :-

((بسم الله الرحمن الرحيم))

الحمد لله رب العالمين، لا اله الا الله الملك الحق المبين، محمد رسول الله الصادق الوعد الامين.

خويندنه وه يه كه له كتيبي رووناكيي تيشك پزي نه وه ..

راستى و حه قيقه تي هه والى (يهئجوج و مهئجوج).

بيگومان خوداي به رزو بى هاوتا قورئانه پيرۆزه كه ي كر دۆته سو نكه ي خواستى خۆى بۆ به نده كانى و به پيى ئه و حيكمه ته زۆره ي و ئه و زانسته بالايه ي .. بۆيه ش خوا هه موو پيداويستيه كانى به نده كانى له و شتانه ي كه له ژيانى دنيا و ئاخيره تياندا پيوستيان پيى ده بيت له و قورئانه دا كو كر دۆته وه، سا ئي تر ئه و پيداويستiane بن كه به زه وييه وه ده يانبه ستيته وه، يان ئه وانه ي به ئاسمانيان ده گه يه ني ت.

خودای مهزن لهو قورئانهدا ههوائی ههموو بارودۆخو جوړو شیوازیکی ژییانی نهتهوه کانی پیشووی به نهتهوهی شوینکهوتووی قورئان گه یاندوووه، ئیدی ههموو بنه ماو شتیکی تری جیی خواستی بهنده کانی تیدا ده رکه وتوووه.. خودا فرموییه تی: ﴿... مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ...﴾ (٣٨) الانعام ﴿﴾.

جا له بهرئهوهی قورئانی پیروژ فرمایشت و یاسای خودای میهره بانه، بهم هوییه وه راسترین و روشنترین به لگه نامه و پالپشتیکه که پشتی پی ده به ستریت که له هیچ پروویه که وه شتی ناراست و پووچه لای تی ناکه ویت، چونکه له لایهن خودایه کی داناو سوپاسکراوه وه هاتۆته خواره وه.

لیره شداو له پینگه ی راستگویی و ههقبیژی یه وه، راستیه که له راستیه کانی ئهم قورئانهو، به سه رهاتیک له به سه رهاته کانی دیاری ده که یه که خودای داناو شاره زا هیناویتیه وه، ئیدی کیش و، وته ی راستری له فرمایشتی خودا هیه؟! ئهم راستیه و ئهم به سه رهاته ش، چیرۆکی (یه ئجوج و مه ئجوج) ه که خودا له دوو جینگه ی کتیه به هاداره کهیدا باسی لیوه کردوون:-

جینگه ی یه کهم: له سووره تی (کهف) دا که ده فرمویت: ﴿قَالُوا يَنْذَارُ الْفَرَقَيْنِ إِنْ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يُجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ (٩٤) الكهف ﴿﴾.

جینگه ی دووه میشت: له سووره تی (الانبیاء) و لهو فرمایشته ی دایه، که فرموییه تی:- ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (٩٦) الانبياء ﴿﴾.

بیگومان لهم به سه رهاته دا زۆر کهس له زانیان لهم پرووه وه که وتوونه ته نیو چهند ته مومژیکه وه، واته لهو چیرۆکه دا که ته نها خودا و پیغه مبه ره که ی ﷺ له

ههقیقه ته که ی ده زان و پاشان به تایبه تی ئه و که سانه ش ده یزانن که خودا پێنمای کردوون و به رچاوی پۆشن کردوونه ته وه .. ته نانه ت هه ندیک له و زانایانه چه ند چیرۆکی هه مه جۆری وایان له ده وری ئه م راستیه هۆنیوه ته وه که هه مووی له ده سکردی خه یال دان و هه یچ په یوه ندیه کی به راستگۆیی په وه نه .

ته نانه ت هه ندیک تریان ئه و باسانه ی که خودا له کتیه سه نگی نه که ی دا (قورئان) دیاری کردوون، به (مه جازو مانای وه رگیراو و تیه پێنراو) داده نین، هه ندیک زانای تریشیان وایان له قه له م داوه که گوایه مه به ست له (یه ئجوج و مه ئجوج) (چینه کان) بن، به تایبه تیش که له م سه رده مه ماندا به شیوه یه کی هه یجگار زۆر ژماره یان زیاد بووه و، تا گه یشتۆته پتر له هه زار ملیۆن که س.

جا له بهر پۆشنایی ئه و پێشکه و تن و زانستیانه یه ی که له هه موو بواره کان دا له م سه رده مه ماندا به دی هاتوه و، هه موو پروی زه ویش له پروی جوگرافیایی په وه پێوراوه و، سا ئیتر به مانگه ده سکرده کان بی ت یا خود به فرۆکه کانی سیخوپی و دیده وانی بی ت، جگه له تیمه کانی شاره زایانی گه پریده ی زه وی که به هه موو ئامرازو هۆکاره هه مه چه شنه زانستی په کانه وه له زه ویدا ده گه رپن و شت ده دۆزنه وه . به تایبه تیش ئه مپۆ جیگه یه که نه ماوه که بنکه ی سه ربازی، یان زانستی تیا دانه مه زرا بی ت.

بۆیه به لگه یه که ده رنه که و توه له سه ر بوونی ئه م جۆره گه لو خه لکانه له سه ر پروی زه وی، ئه مه ش له بنه رته دا گومانی زیاتری له سه ر وجودیان دروست کردوه .

به لām ئه وه ی که خودای گه و ره و، پێغه مبه ره که شی ﷺ باسیان کردوه و هه وāl و به سه ره اتیان دیاری کردوون، هه رده بی ت له ئارا دان و هه یچ گومانیکی له سه ر وجودیان تی دا نه ، جا بۆ ئه وه ی ته م و مژ له سه ر بیرو هۆشه کان نه می نی ت و راستیش له چه مکه کاندا پروون بی ته وه ، مه سه له که بۆ ئه و پێغه مبه ره ﷺ ده گیرینه وه که قورئانی بۆ هاتۆته خواره وه ، ئه مه ش هه مان فه رمان ره وایی و پێغه مبه رتییه که له

دواين سوور و ده‌ورانيدا له (عبدالله المهدي) دا ده‌رده‌كه‌وي‌ت، وه‌ك پي‌شتريش له زانستى ده‌وراندا باسى ليوه‌كرا، چونكه له چوارچيوه‌ى هه‌موو زانسته پوخت و تيك‌پراسيه‌كانى خوداي مه‌زن دان، زانستى خوداش ته‌واوي‌تى و جوانكاري تيدايه‌.. جوانكاري له كورته‌ى شيكاري زۆري زانسته زۆرو كۆنه‌كه‌دا، ئه‌مه‌ش ئه‌و چرا رۆشنه‌يه، كه خودا كردوي‌تى به‌مايه‌ى ره‌حه‌ت و به‌زه‌يى بۆ خه‌لكى دنيا، ئي‌دى زانستى هه‌ق‌خوازي (العلم الحقى) كه له‌به‌رده‌مي‌دا هه‌موو په‌رده‌كانى وه‌هم ده‌كرينه‌وه‌و، به‌ربه‌ستى خه‌يال و سه‌رساميش نامي‌نيت، ئه‌و پاستيه‌مان بۆ روون ده‌كات وه‌ كه بي‌گومان وجودى (يه‌ئجوج و مه‌ئجوج) پاستيه‌كى جي‌گيره‌و، ئه‌وان هه‌ن و له‌پشت به‌ربه‌سته‌كه‌يان هه‌ن وه‌ك چۆن خودا هه‌والى له‌سه‌ر داوه تا نزىك بوونه‌وه‌ى به‌ليني هه‌ق ده‌باره‌ى هاتنى رۆژى گه‌وره‌ى قيامه‌ت. بۆيه هيج كه‌سي‌ك بۆى ناشيت به‌راى خۆى له‌بۆته‌ى وه‌هميدا دانيت، يان دواى ئه‌م پاستيه‌ ماناى مه‌جاز و تي‌په‌رئيراويان بۆ له‌قه‌له‌م دات، پي‌غه‌مبه‌ريش ﷺ به‌و پي‌يه‌ى، كه كۆتايى پي‌هينه‌رى ده‌وران هه‌رانه زانستيه‌كه‌ى ئه‌م به‌سه‌رهاته‌يه، هه‌والى ئه‌وانى پي‌داوين و فه‌رمويه‌تى: ئه‌وان - يه‌ئجوج و مه‌ئجوج - پۆلي‌كن له ئاده‌مىزاد و، به‌سه‌رهاتي‌كى سه‌رسوپه‌نيان هه‌يه، كه پيش ئه‌وه‌ى (نوح)ى پي‌غه‌مبه‌رى خودا - سلاوى لى بيت - كۆچى دوايى بكات رووي‌داوه، ئه‌وه بوو خودا ژيانى (نوح)ى له دواى لافاوه‌كه دريژ كرده‌وه، تا ئه‌و كاته‌ى نه‌وه‌ى سي‌يهم له كور و هه‌چه‌كانى به‌سه‌ر رووى زه‌ويدا بلاو كرده‌وه به‌فه‌رمانى خودا و به‌پي‌ى ئه‌و نه‌خشه‌يه بوو كه خودا بۆى كيشا بوو. ره‌گ و ره‌چه‌له‌كى (يه‌ئجوج و مه‌ئجوج) يش بۆ ئه‌و حا‌له‌ته ده‌گه‌ري‌ته‌وه كه (بانائى كورى يافى كورى نوح) - سلاوى خوا دايان لى بيت - دوانه‌يه‌كى ني‌رينه‌يان ببوو، كه دوو مندال بوو و زۆر ناشيرين بوون، ته‌نانه‌ت و ينه‌ى فيل به‌ره‌نگ و روخساريانه‌وه نيشتبوو، پي‌يه‌كان و مه‌چه‌كه‌كانى ده‌ستيشيان شي‌وه‌ى هيواشي فيليان وه‌رگرتبوو، هه‌روه‌ها ده‌مى هه‌ردوو‌كيان نه‌ختي‌ك له سه‌رو سه‌كوتى لووتى فيليان پيشان ده‌دا، گوي‌چكه‌كانيشيان له گوي‌چكه‌ى فيل ده‌چوون.

لهو دوو كۆره مندالە، یه كینکیان قهباره و بارستایه کی گهورهی هه‌بوو، به‌لام ئەوی تریان هی‌نده بچووک و لاواز بوو بهو ئەندازه‌یهی گوایه کاتی‌ک له‌دایک بووه به سکی براکه‌یه‌وه نووسایی‌ت، وه‌ك ئەوه‌ی جانه‌وه‌ری‌ک بووی‌ت به‌سکیه‌وه.

پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خوداش (نوح) - سه‌لامی خودای لی‌ بی‌ت - فه‌رمانی کرد که یه‌که‌میان واته ئەوه‌ی خاوه‌نی جه‌سته گه‌وره‌که‌یه ناوی (یه‌ئجووج) ی لی‌ بن‌ری‌ت، ئەوی تری‌شیان که جه‌سته‌ی بچووک و لاوا‌ز‌بوو، ناوی (مه‌ئجووج) ی لی‌ بن‌ری‌ت.

هه‌ریه‌که‌ له‌م دوو ناوه‌ش له‌ زمانی سریان‌یی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خودا (نوح) دا - سه‌لامی لی‌ بی‌ت - مانایه‌کی تایبه‌تی هه‌بووه، چون‌که دوو ناوی لی‌کدراون (مرکب)، بۆ نمونه وشه‌ی (یه‌ء) به‌ مانای (بخور)ه، وشه‌ی (یه‌ء) یش به‌مانای (بخۆره‌وه - شارب)ه، وشه‌ی (جوج) یش که بۆ هه‌ریه‌که‌ له‌و دوو وشه‌یه زیاده‌کراوه، واتای (درۆ) ده‌گه‌یه‌نی‌ت. له‌سه‌ر ئەم وشه‌ی (یه‌ئجووج) به‌و دوو وشه‌ لی‌کدراوه‌ی (یه‌ء - و - جووج) هه‌ مانای (بخۆزی درۆ - یاخود درۆخۆز) ده‌گه‌یه‌نی‌ت، کاتی‌ک له‌سه‌ر مانا و مه‌فه‌وومی ئەم دوو وشه‌یه‌ش پرسیار له‌ (نوحی پێغه‌مبه‌ری خودا - سه‌لامی لی‌ بی‌ت) کرا، له‌ وه‌لامدا گوتویه‌تی:-

(ئه‌و م‌رو‌فانه کارو حاله‌تی‌کی تایبه‌تیان هه‌یه که به‌خواستی خودای خالق‌یانه).

پاشان (ئاراث) ی کۆپی (یافت) ی کۆپی (نوح) - سه‌لامی لی‌ بی‌ت - دوانه‌یه‌کی می‌یینه‌ی له‌ خێزانه‌که‌ی بووه که دوو کچی مندال به‌هه‌مان قه‌باره و بارستایی ئەو دوانه‌ نێ‌رینه‌یه بووه. (نوحی پێغه‌مبه‌ری خوداش - سه‌لامی لی‌ بی‌ت) فه‌رمانی کردووه که که‌چه گه‌وره‌که (واته ئەوه‌ی خاوه‌نی جه‌سته‌یه‌کی قه‌به‌و گه‌وره‌ بووه) ناوی (عوج) ی لی‌ بن‌ری‌ت، ئەم وشه‌یه‌ش له‌ زمانه‌ سریان‌ه‌که‌دا مانای (زلو قه‌به‌) ده‌گه‌یه‌نی‌ت، هه‌روه‌ها فه‌رمانی کردووه که که‌چه بچووکه‌ش ناوی (عنج) ی لی‌ بن‌ری‌ت که مانای (کورت‌ه‌ بالا) ده‌گه‌یه‌نی‌ت.

ئیدی حیکمهتی خدای کردگار وابوو که ههریه که یان له ماوهیه کی کورتدا گهوره بیهت.

جا کاتیک بائع بوون، پیغه مبه ره که ی خدای (نوح - سلّوی لی بیت) - فرمانی کرده وه، که (عوج) ی کچه گهوره که ی له (یهنجوج) ی کوره گهوره که ی ماره بکریت، (عنج) ی کچه بچوک و کورته بالاش له (مهنجوج) ی کوره بچوک ماره بکریت.

پاشان وهک پشتریش روونمان کرده وه که (نوح) - سهلامی لی بیت - به فرمانی خدای (وهچه و نهوه کانی) به سه ره مو ناوچه کانی زه ویدا دابهش کردو وه به وشیه ی، که خدای بۆ دیاری و روون کردۆته وه، راستی و حقیقه تی نه مهش وابوو، که خدای مه زن فرمانی به دوو فریشته (مهلائیکه) کردو وه، که له شیه و قهباره ی دوو بالنده دا بچن بۆلای (نوح). (نوح) یش له ساتی دابهشکردنی نه وه کانی دا به سه ره ناوچه که ی له ناوچه کانی زه ویدا فرمانی پی کردوون، که دای ئه و دوو بالنده به پریزه بکه ون، تا کو به خواستی خدای له شوینی که ده گیرسی نه وه و له و جیگه یهش داییت، که ئیراده ی خدای له سه ره ئاوه دان کرد نه وه ی هیه، جا کاتیک نۆره ی ئه و دوو (ژن و میرده) دوانانه ی، که دوو کورپی دوانه و دوو کچی دوانه ی زۆر سه یرو سه مه ره بوون، هه ردو و لا (واته هه ردو و خیزانه که، یان هه ردو و میرده که) فرمانیان پیکرا وه، که دای ئه و دوو بالنده یه بکه ون، نه مهش وهک ئه و نه ریته ی، که له و رۆژهدا با و بو وه، ئینجا زه ویش به فرمانی خدای بۆیان هیئرا وه ته یه و پیکرا وه ته وه، تا کو به ئاسانی بگه نه ئه و جیگه یه ی، که به خواستی خدای ده بوا یه بگه نه ئه و ی وئا وه دانی بکه نه وه، ئه و دوو بالنده به پریزهش، هه ردو و خیزانه که (واته هه ردو و میرده که و هه ردو و ژنه که) ی به هه ردو و جوړو رهنگ و جهسته لی که جودا کانیانه وه برده و ری نشانده ریان بوون، تا کو گه یشتو نه ته ئه و جیگه یه ی، که ئیستا دوو خیزانه که و وه چه کانی خۆیانی لییه و، بالنده کان له و ی نیشته و نه ته وه، ئه و شوینه ی ئیستای (یهنجوج و مهنجوج) یان بۆ ده سنیشان کردوون، به رده وام

هه‌رله‌ویش دان تا ئه‌و رۆژه‌ی که خودای مه‌زن و بالاده‌ست رێگه‌ی ده‌رچوونیان بۆ شوێنه‌کانی تری زه‌وی پێ دده‌ات، ئه‌م ده‌روازه‌یه‌کی ئه‌و ناوچه‌یه‌یان له جێگه‌یه‌کی تایبه‌ته‌وه‌و له ده‌شته‌کانی (سیبریا)وه، هه‌یه، ئه‌و سه‌هۆڵبه‌ندانه که‌له‌که بووه‌ش که ئه‌مڕۆ له‌و ناوچه‌یه‌دا هه‌یه، له‌و زه‌مانه‌دا نه‌بووه، به‌لکو چه‌ند می‌رگی‌کی فراوانی سه‌وزی پێ ده‌شته‌کان بووه که ده‌رخته‌کان و جه‌نگه‌له‌ چه‌رپه‌کان به‌پیزی درێژ درێژ ده‌بینران و دایانپۆشی‌بوون. ئه‌مه‌ش له ئاکامی ئه‌و لافاوه‌وه که ژیا‌نی به‌ناوچه‌که به‌خشی‌بوو که چه‌ندین دۆڵ و شی‌و نشی‌وی لی ببوه‌وه‌و، چه‌نده‌ها ماده‌ده‌ی هه‌مه‌ جو‌رو به‌پیتیشی لێ‌وه په‌یدا ببوو، پاشان هه‌ردوو بالنده به‌رپژه‌که، (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) یان به‌نی‌و که‌له‌به‌ریکی گه‌وره‌ی زه‌ویدا برده ناوه‌وه که به‌ره‌و خوار لیژ ده‌بۆوه‌و له‌و پارچه‌یه‌ی زه‌وییشدا وه‌ک ئه‌شکه‌وتی‌کی گه‌وره‌و نی‌وانی هه‌ردوو دیواره‌که‌ی له‌راسته‌وه بۆ چه‌پ نزیکه‌ی یازده فهرسه‌خ بووه، به‌رزایی بانی سه‌ره‌وه‌شی له‌لێژایی یه‌وه نزیکه‌ی نی‌و فهرسه‌خ بووه، ئه‌و ناوچه‌ی لێژایی یه‌ش که لێیه‌وه دابه‌زی‌بوون ده‌گه‌یشه‌ سه‌ر بنی ڕووه‌ بنه‌رپه‌تی یه‌ ڕووناکه‌کی زه‌وی که‌پیش ئه‌وه‌ی زه‌وی له‌سه‌ریه‌ک که‌له‌که بکریته‌وه‌و به‌م ڕه‌نگه‌ خړو کۆبکریته‌وه. چونکه پیش پیاده‌کردنی رێسای (ئۆرگانه‌کان) که ببوه هۆی به‌رفراوان کردن و گه‌وره‌کردنی زه‌وی و له‌پێی هینانی خا‌ک و خۆ‌لی له‌سه‌ر یه‌ک که‌له‌که‌که‌راویشه‌وه، که بووه هۆی خړکردنه‌وه‌ی، بۆیه پیش ئه‌و ڕووداوانه (زه‌وی) پان و پۆر درێژ بووه وه‌ک تابلۆیه‌ک له گه‌وه‌ریکی ڕوون، که خودای په‌روه‌ردگار ئه‌فراندن (اب‌داع)ی له دروستکردنیدا له جواترین ده‌ریا و ڕووبار و چیا و داروده‌خت و کێلگه‌ی به‌شێ‌وه‌ی به‌رجه‌سته‌و زیندوو له‌سه‌ر وێنا کرد‌بوو، ئه‌مه‌ش به‌ حوکمی ئه‌و رێسای (به‌خۆر روونا‌ک کردنه‌وه)یه‌وه‌ی، که ژیا‌نی ته‌وا‌وی خا‌وه‌نداریتی به‌پێی خواسته‌کانی خودا له وێناندن و ئه‌فراندندا پێ به‌خشی‌وه. جا هه‌ر که‌سی‌ک خا‌زاری چوونه خواره‌وه بۆ نی‌وبنی زه‌وی بی‌ت ئه‌وا له هه‌ر لێژایی یه‌که‌وه‌و له‌هه‌ر لایه‌کیه‌وه بی‌ت بۆی داده‌به‌زیت، چونکه لایه‌کانی زه‌وی که به‌و رێک‌خسته‌نه‌وه‌یه‌وه بۆ سه‌ر بنی

رووه که ی ژېړو ناوه وه ی لیژ ده بیته وه، حاله تیکی ئاسایی خواز او و ئیراده له سه ر دانراوی خودایه، خوداش که به چاکی و رېکی هه موو شتیکی دروست کردوه، بنی ناوه وه ی وه ک شیوه ی رووکاره دیاره که ی داناوه، که چۆن هه موو وینه یه کی زیندووی ده ریاو رووبارو چیاو دارو دره ختو پرووه که کانی تیا داهیناوه و، ئیدی وه ک به هه شتیکی پر له نیعمه ت و خېړو خویشی گه وره ی لئ هاته وه، که به شه ونه رژینراوه که ی رووناکی خوړوه په یدا بوون.

سه رووی بنه وه ی زه وی، ئاسمانیکه بۆ ئه و که سه ی، که به سه ر بنی خواره وه یدا ده روات، چوار گۆشه یه کی پیکه اتووش له نیوه راستدا، که هه رلایه ک له هه ر چوارلاکه ی ده گاته سه دان میل، نیوانی هه ر دووکیان پیک ده گیه نیّت، که عبه ی پیروزی ئیستا له سه نته ری ناوه راستیدا وه ستاوه، ناوه وه ی ئه و زه وی یه و خوارووتریشی، مه لبه ندی ژیانیک ی سه لمینراوی رووناک بووه و ژیا نه که شی به هیژ تربوه له و رووکاری زه وییه رۆشن کراوه بنه رته تییه ی، که له پېش خرکردنه وه و هیئانه وه یه کی زه ویدا بووه.

جا کاتیک (یه ئجوج و مه ئجوج) بۆ ناخی زه وی یه بنه رته تییه رۆشن کراوه که له و که له به ره ی نیوان هه ردوو لووتکه ی چیا که وه دابه زیون، که (ده که ویتته لایه ک له لایه کانی زه وی یه وه و له و لایه دیاری کراوه وه، که پېشتر رووغان کرده وه و، که خوداش خو ی بۆ ئه و کاره سه رسورپه ئنه هیشتویتی یه وه و حیکمه تیکی زۆرو گه وره شی وای خواستووه و، که دوا ی ماوه یه کی که م له م دیرانه ی داهاتوودا (به یارمه تی خودا) بۆ مان ده رده که ویت. ئای کرده ی خودای بالاده ست چۆنه و، چهند دلقرپنه ئه وه ی ده ییینین، که دوا ی ئه وه ی هه ریه که له و دوو ژن و میرده به هیواشی چوونه ته نیو ئه و زه وییه وه. ئینجا ره نگو روویان گۆراوه، واته له و ره نگه ناشیرینه وه ی، که پېشتر وه سف کراو هه یانبوو، گۆراون بۆ جوانترین ره نگ له رووخساری سه رنج راکیش و دلقرپن. ته نانه ت گه ر جوانترین ئافره تی دنیا له گه ل

هه‌رمی یینه‌یه‌ك له‌و دوو جۆرده‌ا به‌راورد ب‌كریت، ئه‌وا له‌ ئاستیدا ناشیرینترین مرۆڤ بوو، به‌ هه‌مان شیوه‌ هه‌ر دوو پیاوه‌كه‌ش جوان ببوون، ئه‌گه‌ر هه‌ر نیرینه‌یه‌ك له‌ گه‌ڵ یه‌كێكاندا به‌راورد‌كه‌ین، ئه‌وا ئه‌و نیرینه‌یه‌ش ناشیرینترین مرۆڤ بووه‌ له‌ ئاستیدا.. ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌و هیژه‌ پۆشن كه‌ ره‌وانه‌ی په‌حه‌متی خوداوه‌ كه‌ له‌و جیگریاندا له‌ ناخی زه‌وی ر‌استه‌قینه‌ی دره‌وشاوه‌ به‌نووری په‌روه‌ردگاری بالا‌ ده‌ستدا، هه‌بووه‌و، كه‌ به‌حوكمی پۆشن بوونه‌وه‌كه‌یه‌وه‌ بووه‌ به‌ به‌هه‌شتی خودا له‌ زه‌وییه‌كه‌یدا. ئیدی هه‌ریه‌كه‌ له‌و دوو خێزان، نه‌وه‌یه‌کی هیجگار زۆرو بی‌ شوماریان لی‌ كه‌وتۆته‌وه‌، به‌شیوه‌یه‌ك كه‌ مه‌گه‌ر هه‌ر خودای خۆی ژماره‌یانی زانیبیت، ئه‌وانیش سه‌ره‌رایی زۆربوونیان هه‌ر له‌و زه‌وییه‌دا به‌گیانی خۆشه‌ویستی و په‌حم و به‌زه‌یی یه‌وه‌ له‌ گه‌ڵ یه‌ك‌تردا ژیاون و، له‌ ئاستی‌کی ب‌لندی د‌ل‌سۆزیدا بوون بۆ خواپه‌رستی و زانست و گه‌یاندنی په‌یوه‌ندی سۆزی نی‌وان خۆیان، به‌مه‌ش وایان لی‌هاتوو كه‌ مرۆڤه‌ زه‌به‌ل‌لاحه‌كانیان كوپانی مامیان كه‌ (كورت‌ه‌ بالا‌بوون) خستۆته‌ سه‌ر شانیان له‌كاتی پ‌ۆیشتندا.. هه‌روه‌ها سه‌ره‌رایی پ‌یچه‌وانه‌ی به‌شه‌كاني زه‌وی و كه‌م ك‌ردنه‌ویان (به‌حوكمی كاری جیگیری پۆشن ك‌ردنه‌وه‌ی به‌ره‌مانه‌ی خودا بۆ هه‌ر كه‌سێك به‌سه‌ری دا برۆشتایه‌، به‌لام هه‌ر به‌حوكمی ئه‌و ژیانه‌ جیگیره‌ پ‌ووناكه‌وه‌ش خۆشه‌ویستی و سۆزو به‌زه‌یی له‌ نی‌وانیاندا بلا‌وبوووه‌.

خودای په‌روه‌ردگاریش ر‌زق و پ‌ۆزی ئه‌وانی والێك‌ردبوو، كه‌ له‌گه‌نجینه‌كاني ئه‌و په‌حه‌مه‌تی خۆیه‌وه‌ په‌یدا ب‌یت، كه‌ له‌ یاسای پ‌ووناك ك‌ردنه‌وه‌ی پ‌ر په‌حه‌متی خۆیه‌وه‌و به‌پ‌ی مانه‌ووبوون و پ‌ی‌و شوینیك‌ بۆی دانا‌بوون، ته‌نانه‌ت به‌پ‌ی خواست و ئیراده‌ی واقعیانه‌ی ئه‌و خه‌لكه‌ش بووه‌، ئه‌مه‌ش حال‌و بارود‌ۆخی هه‌موو ژیا‌نی‌کی مول‌ك‌دارانه‌یه‌، به‌تایبه‌تیش له‌ به‌هه‌شته‌كاندا. جا ئه‌گه‌ر ئیستا ئی‌مه‌ تی‌یان ر‌امی‌نین و ئه‌و جۆره‌ ژیا‌نه‌شیان له‌لای خه‌لكی ئیستا زانرا‌وب‌یت، ئه‌وا حه‌سوودی ئی‌ره‌بیان پ‌ی‌ ده‌بن، چون‌كه‌ ئه‌وان چ‌ه‌ندان هی‌نده‌ی ئه‌و ئاده‌میزانه‌ بوون، كه‌ ئیستا

له سههر پووی زهویی دهژین، چندان هیندەئە فسانەیی بوون، که ناژمیریت و هیچ عەقڵیکیش بەخەیاڵیدا نایەت، چونکە ئەوان لەو پەڕی چاوتیری و بەختەوهرییدا دهژین، جگە لەو هیچ نەخۆشی و دەرد و پەتایەکیش هەرگیز پوویان تی ناکات، ئەمەش لەبەر نەبوونی ئاسەوارێکی ئەو دیاردانەئە که ئەو دەرد و پەتایانە بەهۆی هەمە جوۆی و تێکەڵاوبوونیانەو دەخولقیئن، هەروەها هیچ وجودیکیش بۆ حوکمی مردن ئەو خاکەیان دانیه، ئەمەش بەهۆی لاابوونەو هی گەیی چەسپینراوی ژیان تیای دا.. تەنانەت گەر بتوانریت مردووێک ببریت بۆ ئەوئە، ئەوا بە لەش ساغییەو هەڵدەستیتەو ئەو لە هەموو دەرد و نەخۆشیەکیش چاکبۆتەو. لەوانەشە تۆ پیرسیت و بلێیت: دەئە باشە ئەم جیاوازییە بەفراروانە خەیاڵییە چییە لە کاتی کدا قورئانی پیرۆز وای باس کردوون که ئەوان تێکدەرو فاسیدن لە زهویدا (مفسدون فی الارض)؟ منیش لە وەلامدا پیت دەلیم: هەر لە هەمان سەرچاوەی پیرۆزەو که قورئانەو لە سوننەتی چروپ بەرکەتە پیغەمبەریشەو ﷺ دەتەمەو بۆ خالی سەرەتا و بنچینەئە مەسەلەکان.. ئەو بوو وەك پێشتر باسمان کرد دواي ئەو هی یەكەمین باب و باپەر پیشینەکان دابەزینە خواریوە بۆ نێو ناخە بنەرەتییه پۆشن کراوەکەئە زهوی و، دواي زاوژی و زۆر بوونی نەوکانیان (بەو رەنگەئە که لەمەو پێش پووغان کردووە) پارچە زهویەکانی سەر پووی هەسارەئە زهوی که لەو پەڕەو نزیك بوون، خالی پێک گەیشتنی ئەو توێژە زەمینیه بوون که دراو بەسەر رووی زهوی و بەسەر ناخی خواریوەئە زهوییه راستەقینه بنەرەتییه شدا که پێشتر وەسفمان کردو، که لە سوورەتی (فجر)یشدا لێی دواين، ئەو پارچە خاکانەش پڕ کرابوون لە نەوکانی ئاموزاکانی ئەمان و لەو هۆزو تیرە هەمەچەشنانەئە تری وەك (تەتەر) و (مەغۆلەکان) بوون، هەروەها لە سەرچەم تیرە هەمە جوۆرەکانی تری مرۆفئە سەرەتایی بوون که بناغەئە هەموو ئەو رەگەزە مرۆییانەئە ئەرپۆن و ئەم پارچە زهویانەئە تریان ئاوەدان کردۆتەو، یان بناغەئە پەيوەست بە هەموو ئەو نەتەوانەئە ترن که لە ناوچەکانی تری دەورووبەریانەو هەبوون و نەوکانیان

به شیوهیهکی بێ سنوور زیادیان کردوه. بێگومان نزیک بوونهوه له ههر تیرهیهك لهو تیرانهش لهو کهندهلانهی زهوییهوه که (یهنجوو و مهنجوو) تیايدا نیشتهجی بوون، کاریکی مهحال بووه، چونکه سام و ههیههتیکی وای لیهوه دهکرهوتوه که بههێزترین دلی له پزاندوه، بهلام دواتر دهچوونی ههندیك دهسته و کۆمهلی (یهنجوو و مهنجوو) بۆ دهروهی خاکه که یان دهستی پێ کردووه، ههر له گهڵ دهچوونیشیاندا که وتونه ته بهر پهلاماری (داب و نه ریتی باوی په گهزهکان) که حوکمی سهر پووی زهویی دهکردو، نهوانیش به نهمانی نهو جوانیه رهشن بۆوهی که تیاياندا بوو، گهراونه تهوه سهر بنچینهی روخسارهکانی پیشوویان و به هه مان پهنگ و روخساری باب و باپیره یی که میانهوه دهکرهوتونه تهوه، واته بهو پهنگه یی که له سهر شیوه و ههیهتهی فیل بوون، سائیر زه به للاحهکانیان بووبن، یان کورته بالاو بچو کهکانیان. بهم پهنگهش له وه پری کاملی و پیک و پیکیی رهوشتمه ندیی یهوه که لهو خاکه دا پیا نهوه لکابوو، هه لگهراونه تهوه بۆ خراپترین نه ریت و ئاکار له توندی و پهقی و شه رخوازی و کرداری شهیتانیانه وه، به نه ندازه یهکی هینده تر سناکیش که ههچ عه قلیك به خه یالی دا نایهت، نهوان بهم پهنگه بوون و پیچه وانه ی ههردوو پێسا که ی (رهشن کرد نهوه) و (په گهزهکان) بوون، پێسای (رهشن گهری) روخسارهکانی نهوانی بۆ چهند شان و شکۆیهکی به سام و به ریز گۆریوه، پێسای په گهزهکانیش که له سهر پووی زهوی تووشی بوون هه لیگهراوندونه ته وه، کردوونی به چهند ئاژه لیکی درنده و چهند تارما ییه کی شهیتانیانه ی نهفسانه یی.

لهم حاله ته شدا دهشیت که وتب نه بهر مردن، نه گهر مردن یه خه ی پێ گرتن، بهلام کێ توانیویهتی بهرام بهریان بههستیت و خۆی راگریت، له کاتی کدا نهوان خاوهنی نهو هیژه نهفسانه یی یه ترسینه رو ئاناسایی یه ریزه پ بووبن و، نهو هه موو نه ریته خراپ و شه رخوازه شیان هه بوو بیت که ههچ ئارام و هه سه له یهک له بهرام بهریاندا ناگریت؟!

ئەو هیژ و شالۆانە ی بۆ هەر لایەکیان دەبرد، وەك چەند گەردەلویلیکی تێکدەر بوون کە پەلی بۆ چەند ناوچەیهکی فراوان و دوورمەوداش دەهاوێشت، ئەمەش بەهۆی ئەو توانایەوهی کە ژیانە ڕۆشنکراوەکیان لەچەند هیژێکی نااساییهوه پێی بەخشیبوون، کە چەندین وزە ی لەپادەبەدەریشیان لە برینی ماوهی ڕینگاکاندا بەخێراتر لە ڕۆشتنی بۆ مەیسەر بوو، تاوا ی لی هات فەساد و خراپەیان گەیشته قوولایی ناوچەکانی ئەو ولاتانە ی کە ئەمڕۆ بە (ولاتانی هیندو چین) ناودەبرێن و، گەلیك ولاتی دوورتریشی گرتەوه کەلەو سەرەدەمەدا ناوەکانیان دیاری نەکرابوون. هیچ شتیکیش (هەر چیهەك و هەر چۆنیك بوایه) لە بەرامبەر شالۆی ترسناک و تۆقینەری ئەوان دا نەدەما، ئەوان هیچ مەژۆتیك و هیچ ئاژەلیکیان فەرامۆش نەدەکرد تا بەزیندوویی دەیاغخوارد، هەروەها گشت ڕووهەك و درەختیکیان نەدەهێشتەوه بەساغی، بەلكو یان دەیاغخوارد، یاخود تێکیان دەدا و لەناویان دەبرد.. تەنانەت گەر گەلیك لەسەر چیا یهەك یان پێدەشتیك دا بووین، ئەوانیشیان بە دارو درەخت و کێلگە و مەزراکانهوه پامالێوه، کەواتە ئەوان چ گەردەلویلیکی وێرانکەر بوون؟ ئە ی داخۆ چ ترس و بیم و بەلایەکیان خولقاندیی؟! لەگەڵ ئەوەشدا هەر جارێك بۆ زەوی یهەکی خۆیان هاتبنهوه، باسی ئەو ڕووداوانەیان نەکردوو کە خۆیان خولقاندوویانە، بەلكو دەسبەجێ دەچوونەوه سەر حالەتە بەرێزو شکۆمەندییهەکی خۆیان و سەر ڕوخسارە ڕێك و پێكە پڕشنگدارەکانیان جا بەهۆکی زانی و ئاگاداریبوونی سرووشداری پڕشنگداریتییانەوه مەبەستیان لە دەرچوونیان، گەیانندی سوود و کەلک بوو بە کورانی ئامۆزاو خزم و کەس و کارەکانی خۆیان و لەو گەلانی تردا، بەلام نەیانزانێوه کە ژیا ی هەموو ئەوانە تێك دەدەن و لەناویان دەبن، بێگومان ئەوان بوونەتە هۆی قێکردنی چەندین هۆزو تیرە ی بێ شومار لە ئامۆزایان و کەس و خزمانیان، تەنانەت ئەو ناوچانە و بەشەکانی دەورووبەریشیان تاماوهیهکی زۆر لە مەژۆ چۆل ببوون.

هەر بۆیهش خودای مهزن ((ذوالقرنین))ی بۆناردن تاكو ئەوان لهو شەڕو بەلا هەره ترسناکه پزگار کات. جا بزانه ئەگەر ئەوهی زانیان لهو ناوچانه و دەورو بهریان دۆزیویانهتەوه، وهك ئاسه‌واری هاوشیۆه و ییکچووی چەند جه‌سته‌یه‌کی نیمچه مرۆیی و که له‌شیۆه‌ی ئاژه‌له‌وه‌ نزیکن، ئەوه له‌ بنه‌ره‌تدا لاشه‌ی هه‌ندیك له‌وانه‌ن که چەند تیره‌یه‌ك توانیویانه بیانکوژن..

زانیانی‌ش گومانیان وابوو که ئەو لاشانه‌ ته‌نه‌کانی ره‌گه‌زیکن له‌ مه‌خلووقانه‌ی که له‌پیش مرۆفدا زه‌وییان ئاوه‌دان کردۆته‌وه. ئەمه‌ش هه‌له‌یه‌کی دیاره، چونکه یه‌خچال (سه‌للاجە) که‌ی (سیبری) ئەم ده‌روازه‌یه‌ی داپۆشیوه که ده‌چیته‌ خواره‌وه‌ بۆ نیۆ ناخی زه‌وییه‌ پۆشنکراوه‌ بنه‌ره‌تی یه‌که.

هەر ئەو ده‌روازه‌یه‌شه که به‌ربه‌سته‌که‌ی ((ذوالقرنین))ی له‌سه‌ر بنیاتنراوه، که به‌یارمه‌تی و کۆمه‌کی خودا توانی ی بنیاتی بنیت.

له‌وانه‌شه‌ به‌رسیت: ((ذوالقرنین) - سلاوی لی بیّت - چۆن توانیویه‌تی به‌ربه‌سته‌که‌ی نیۆان هه‌ردوو لوتکه‌ی چیاکه له‌ راست و چه‌په‌وه‌ له‌نیۆان نۆکه‌نده به‌رزه‌که‌و نۆکه‌نده‌ نزمه‌که‌ی توێژاڵی زه‌ویدا بنیات بنیت، له‌ کاتی‌که‌دا پروبه‌ری نیۆانیان ده‌گاته‌ نزیکه‌ی یازده‌ فهرسه‌خ به‌رامبه‌ر نیۆ فهرسه‌خ؟! ئە‌ی داخۆ بری ئەو پارچه‌ ئاسنه‌ گه‌وران‌ه‌و پارچه‌ مسه‌کانیش چەند بووبن که به‌کاری هیناون؟ ئە‌ی چەند تیره‌ به‌شدارییان له‌گه‌لدا کردووه‌و یارمه‌تییان داوه‌ له‌ بنیاتنانی ئەو به‌ربه‌سته قه‌به‌و ئەفسانه‌یه‌دا؟! پاشان بۆچی هەر به‌تایبه‌تی ئاسن و مسیان تیکه‌ل کردووه‌.

منیش له‌ وه‌لامدا به‌و ره‌نگه‌ی که خودای زانا و دانا ده‌ریخستوه‌ پیت ده‌لیم:-

ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل ((ذوالقرنین))دا به‌شدارییان له‌ بنیاتنانی به‌ربه‌سته‌که‌ کردووه‌، له‌ پیاوانی ئەو تیره‌و هۆزانه‌ بوون، ته‌نها سه‌وت پیاویش بوون، هیچ که‌سیکی تریشیان سا ئیتر له‌ لایه‌نگرانی، یان له‌ سه‌ربازانیشی به‌شداریی ئەو کاره‌یان

نه کردوه، چونکه فهرمانی به هه موو تیره و هۆزه کان و سه ربازه کانیش کردوه که بۆ ماوه یه کی و هه له جیگه یه دوور که ونه وه کهوا له بهر چاویان نه مینیت و هینده دوور که ونه وه که توانای دیتنی کاره که و پروداوه که یان نه بیت، بۆیه ش (ذوالقرنین) حموت پیاویانی له هه ره خواپه رسترینیان و له به ته قواترینی پیاوانی ئه و تیرانه هه لباردوه، هه رچه نده پۆیستی به که سانی تریشیان هه بووه، به لام خودای به هیژو بالاده ست خۆی بۆی ئاسان کردوه، ئه مه ش به پیتی ئه و هه واله ی که خودای حق و مافه روه ره له کتیه که یدا رایگه یان دووه و فهرموویه تی: ﴿إِنَّا مَكْنَأُ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَعَآيْنَتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَّأُ﴾ (٨٤) الکهف، هه روه ها به گویره ی ئه و فهرماشته ی تری خودا ده رباره ی وه لامی (ذوالقرنین) بۆ ئه و پرسیا ره ی هۆزه کان کاتیک داویان لی کرد کهوا پاره و مالی بۆ کۆده که نه وه له به رام بهر بنیاتنانی به ره سه ته که داو، که ئه ویش پاداشتی خودای به باشت زانی: ﴿... فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ (٩٤) قَالَ مَا مَكْنَىٰ فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ... (٩٥) الکهف.

به لام بۆیه ته نه ا ئه و حموت پیاوه ی به شداری کاره که ی خۆی کرد تا کو ئه و پیاوانه خۆیان و هۆزه کانیشیان پاداشتی کریتی به شداری یکردنیا نه ده سگیر بیت کاتیک هۆکاره کانیا نه ده سه ته به ر کرد و کاروباری شاره و ی حوکمرانیشیان ده رخست و، له مه شه وه و به م هۆیه وه ئه و پیاوانه ی هه لبارد، ئه و حموت پیاوه ش ئه وانه نه که خودا له فهرماشته که یداو له باسی چیرۆکی (ذوالقرنین) دا - سلّوی لی بیت - ده سنیسانی کردو و له سه ر زاری (ذوالقرنین) یش فهرموویه تی: ﴿... فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾ (٩٥) الکهف.

بری ئهو پارچه ئاسنه گهوارهش، که به کاری هیناون قورسایه حهوت (رهطل)^(۱) یان هه بووه له قاپیکی گهواره دا نراوه، پاشان فرمانی پی کردوون، که حهوت جار هاواری (الله اکبر) بلینهوه و خودا به گوره بگرن و، ئاگریک بکه نه وه، ئینجا له گهڵ فووتی کردن دا حهوت جار (الله اکبر) بلینهوه. ئیدی بهم رهنگه (ذوالقرنین) ئاسنه تواوه که ی بۆ ئاماده کراوه. فرمانی به که له بهر هاش کردووه، که به موڵتهی خودا بیتهوه یهک و دا بخریت، که له بهر کهش هاتۆتهوه یهک و داخراوه تا وهک په نجه ریه کی بچوکی لی هاتوه، ئینجا (ذوالقرنین) به دهستی خوێ تهختی کردووه و به پیی ئهو وزه توانایه، که خودا پیی به خشیبو تاوای لی هاتوه پرووبه که ی (مهتریک به نیومهتر) بیت به پیی پیوره کانی نه مپۆمان، ئه وهش له و پهری ریکی و تهختی دایه، پاشان پارچه له و حیکی گهوره ی له بهرد، که بۆ ئهو مه بهسته ئاماده ی کردبوو، خستۆته سه ری، ئینجا فرمانی به هه ر حهوت پیاه که کردووه، که قاپه گهوره و پر له ئاسنه تواوه که به ده م (هاواری (الله اکبر) و خوا به یهک دانانه وه) هه لگرن و بیخه نه بهردهستی، ئه ویش ئاسنه تواوه که ی کردووه به سه ر بهرده گهوره که و ئهو درزو کونایه دا، که له چوار ده وری که له بهر که دا هه لیکه ندبوون تا کو به ته واوه تی له گه لیدا یهک بگرن، پاشان بریکی له و جوړه ی له مس تواندۆته وه و به هه مان شیواز کردویتی به سه ر ئاسنه که دا، ئه مهش به پیی ئهو حیکمهت و خواسته ی خودا بوو، که خودای خاوهن هیژو حیکمهت برپاری بۆ دابوو، پاشان (ذوالقرنین) فرمانی به زه و ی کردۆته وه که به ئه مری پهروه دگاری به توانا بچیته وه سه ر دۆخی پیشووی له درێژبوونه وه، زه ویش درێژبوته وه و به ئه مری خودا وهک خوێ لی هاتۆته وه، ئیدی خیرا ئهو به ربه ستهش له گه لیا کشاوه و به قه د فراوان

(۱) (رهطل) جوړه پیوه رو کیشانه یهک بووه که له هه ر ولایتیکدا به شیوه ی تاییهت و لیک جودا به کارهاتوه، به شیوه یهکی گشتی له میسو و چند و ولایتیکی تر دا هه ر (رهطلیک) دوا زده (نۆقه) بووه، دیاره هه ر نۆقه یه کیش سی کیلۆ غرام و نیو بووه.

بوونهوهی که له بهر ده که له گه‌لیا فراوان بووه، به‌لام ههر له‌سه‌ر شیوازیکی نایابی
پێکی و ته‌ختی و بلندیی بووه، سه‌رده‌مێک له‌ دواي ئەمه‌ش سه‌هۆلێه‌ندانه‌که‌ په‌یدا
بووه تاوه‌ك ئەم حاله‌ته‌ی ئەم‌پۆی لیها‌توه‌.

که‌واته‌ بزانه (ئاسن) ئه‌رکیکی گرنگی هی‌زو توانای توندی هه‌یه، ئەمه‌ش
سیفه‌تیکیه‌تی که‌ خودای خالق و کردگار پێی به‌خشیوه، وه‌کو له‌باره‌یه‌وه
فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ...﴾ الحديد...
واته: (هه‌روه‌ها له‌ ئاسمان دروست کردوه که‌ ماده‌یه‌کی ره‌ق و هی‌زداری تونده‌و،
له‌هه‌مان کاتدا چه‌ندین که‌لکیشی بۆ خه‌لکی تێدا‌یه).

جا ئە‌گه‌ر له‌نیۆ خۆی زه‌وی یه‌ رۆشنکراوه‌که‌وه‌ تیشکه‌کانی خۆره‌ه‌لاتنی له‌سه‌ر
ره‌نگ بدا‌ته‌وه، ئە‌وا ژیا‌نیکی له‌باری پێ‌ ده‌دات و ده‌یانکاته‌ چه‌ند تیشکی‌ک له‌
هی‌زو ره‌قیی ئاسن و به‌نیۆ ئە‌و به‌رده‌دا که‌ (له‌ خواروی ماوه‌یه‌کی یه‌ك فه‌رسه‌خی
یه‌وه‌یه) ده‌چێته‌ خواره‌وه‌.

ئه‌وه‌ش حیکمه‌تی دانانی به‌رده‌که‌یه‌ له‌ پێش دانانی ئاسنه‌که‌دا، چونکه‌ کایه‌ی
پۆزه‌تیف (له‌بار)ی رۆشنکاریی، که‌ رینگه‌ به‌شته‌ سرووشتی یه‌کانی دی نادات، گه‌ر
هه‌رچییه‌کیش بن، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ بنه‌ره‌تی راسته‌قینه‌و زیندوانه‌ی نین ته‌نها ئە‌وه
نه‌بی‌ت، که‌ به‌ فه‌رمانی خودا تیا‌یدا دانراوه، ئە‌وا ئیدی (کایه‌ی رۆشنکاری)
مۆرکی بنه‌ره‌تی خاکی زیندووی به‌ به‌رده‌که‌ به‌خشیوه، چونکه‌ به‌گه‌رخسته‌نه‌وه‌ی
ژیانی له‌بارو، پاشان ژیا‌نده‌وه‌ی گیانی ئە‌و ژیا‌نه‌و له‌و ئاسنه‌دا، که‌ له‌ سه‌رووی
دایه‌ تا‌کو وزه‌و تینه‌که‌ی بۆ نا‌وخۆی خواره‌وه‌ (ناوه‌وه‌ی زه‌وی بی‌ت) به‌گو‌یره‌ی
خواستو ئیراده‌ی دانا‌یه‌ی خودایه، ئە‌مه‌ش چونکه‌ سرووشتی ئە‌و گه‌وه‌ه‌ره
بنه‌ره‌ته‌ رۆشانه‌ی که‌ به‌گیانی له‌باری ژیا‌ن رۆشن کرا‌ونه‌ته‌وه، وای لی‌ده‌کات
ئیراده‌ی دو‌ینراوی په‌سندکات.

له مه شه وه خواستی (ذوالقرنین) له نیۆ بهرده کهدا په خشکراوه، واته له په نگدانه وهی هیژو توندیی ئاسنه که وه بۆ نیۆخۆی خاکه که وه به پیی ئه وه قه زاو قه ده ره ی که خودای دانا و زانیار برپاری له سه رداوه.

له سه ر ئه م بناغه یه ش یه ک ره طل له ئاسن، ئه گه ر بکه ویته به رکایه یه کی رۆشنکردنه وه، ئه وا کایه ی هیژو توند (البأس الشدید) ی بۆ ماوه ی (فهرسه خیکی سی جا) لی ده رده چیّت، چونکه هه ر هه وت ره طله که ی ئاسنه کان کایه ی هیژو توندیان لیوه ده رچووه، که ده گاته (هه وت فهرسه خ سی جا) بۆ نیۆ خاکه رۆشنکراوه که.

جا ئه گه ر برپوانیت بۆ رپوه ره ی (۱۱ * ۵۰). فهرسه خ، که ماوه ی فراوانبوونه وهی که له به ره به ره پته یه که یه، ئه وا تیده گه یه، که چ وزه یه کی به رجه سته له هیژو توندی ئاسنه که به وه پری راگرتنه وه به سه ر مه وداکانی ئه وه که له به ره وه به ماوه ی یه ک فهرسه خدا دابه ش بوون، که پال به هه رکه سی که وه ده نیّت بۆ خواره وه گه ر بیه ویت به سه ر ئه وه به رزاییه دا سه رکه ویت، که رپگه یه ک بووه بۆ چوونه دره وه له ناوه وه، تاکو هیچ که سی کیش نه توانیت ده ریخات، یان لیی نزیک بیه ته وه، خودای مه زنیش بۆیه فهرموویه تی: ﴿فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ، نَقَبًا﴾ (۱۷) الکهف.

ئه وان هه ر جارێک خه ریک بوو نزیک ده بوونه وه له کایه ی هیژه تونده که ی ئاسنه که، یه کسه ر کۆمه لێک تیری رپک و سه نگینیان به سه ردا ده بارێ و نه یده هیشت بگه نه ئه وه به رزاییه ی که رپگای ده رچوونیان بۆ دره وه بۆ ئاسان ده کردن. پاشان رازو نه یینی هیژو ئاسنه که یان به سه ردا په نگ ده درایه وه وایان لی ده هات له نیۆ خۆیان دا له یه کتریان ده دا و سزاو ته میی یه کتریان ده دا بیه وهی که سی کیشیان زامداریت، ئه مه ش به هۆی نه بوونی زام و درد و مردن له و شوینه دا، وه ک پیشتریش باسمان کرد!!

بهلام بههوی ئهو خوشهویستی و سۆزو بهزهیی یه که لهنیو خۆیان دا بۆ یهکتریان ههبووه، دهروونیان ئازاری دهچشت بهوهی گهر بهو شیویه پهلاماری یهکتر بدن که لهکاتی نزیک بوونهوهی ئهو کایهیه (مجاله) دا بهیهکتریان دهکرد. بۆیه دهبینین ئهوان له مهودایهکی دیاری کراو و لهو کایهیهوه نۆری پاسهوانیتهی یان بۆ خۆیان پێک خستبوو تاکو سهعاتی وادهی لێ نزیک بوونهوهیان لێ تێک نهچیت و نهکهونه بهر ئهو نهفرته سهیرو سهمهریهیه که وینهیهکی سهرسورپهینی ههیه، بهلام ئهو مسهی که (ذوالقرنین-سلاوی لێ بیت) بهسهر ئاسنهکهدا رژاندوویهتی و تێکهلی کردووه، مهبهستی لهو کارهدا بهدی کردنی ئهو گیانه رۆشن کراویه بووه که ئاویتتهی گورو تینی ئاسنهکه بووه، تا کارلیک و کاردانهوهی مسهکه لهگهڵ ئاسنهکهدا بهدی بیت و وهک وزهیهکی تیشکدهری برووسکه پڕژین بیت بهرامبهر ههر کهسێک که بیهویت سووکایهتی به تهنی بهربهسته که لهدهرهوه بکات نهگهر پێ ی گهیشتهیت.

بهشیکی ماوه و دیاری ئهم بهربهسته لهسهر رووی زهوش ههبوو، که تاماوهی نزیکهی سی سهد سالیک بوو، پاشان دیار نهماوه و لهژێر چیا بهستهلهکی یهکانی (سیبریا) دا شارراوتهوه تاکو بههوی ئامرازهکانی فرینسی وهک فرۆکهکانیشهوه نهدۆزیتتهوه، یان بههوی ههر ئامرازیکێ ترهوه، بهم پێ یهش گران بووه لهسهر مروۆفی گهر بگاته ئهو شوینه، ئهمهش ههر رهحهتیکی تری خودایه بهبهندهکانی.

ههروهها ئهم بهربهسته ههر چهنده بهو ساکاری یه بنیان نراوه که ئاسن و مسی تیادا بهکارهی نراوه، بهلام له پتهوی دا هینده بههیزو تۆکمهیه که ههرگیز مهزهنده ناکریت و تێک نادریت تهنا نهت گهر ههزار بۆمبی ئهتۆمیشی بهسهردا بتهقینریتتهوه ئهوا تاکه (ئینج)یکی لێ ناشکیت.. چونکه ئهمه بهکۆمهک و هاوکاری خودای بههیزو بهتوانا بنیات نراوه.

پاشان نه گهر بۆ ئهو حیکمهته بڕوانین که ئۆرگانه کانزاییه کانی بهربهسته که بهو هیزهیان بهخشیوه، ئهوا دهیینین لهژیانی پرسیا پۆزهتیقه کهی رۆشنکاری یهوه دههاوئژراوه و ئهو ئۆرگان و پهگه زانهش پرسیایه که یان له ناخی زهویییه بنچینهییه رۆشنکراوه که وهه گرگرتوه. له لایه کی تریشه وه (ذوالقرنین) — سلاوی لی بیّت — بهربهسته کهی بۆ بنیات نه ده نرا، تهنها بهو یارمهتی و کۆمه کهی خودا نه بیّت، که زانست و توانای پی بهخشیبوو، ئیدی چۆن حالته ئاساییه کان له بهردهمیدا نابەزیتیت.

بهربهسته کهش بهردهوام له سههه ئهم حالتهی ده می پیتته وه تا ئهو کاتهی که خودای زانا بریار له سههه ته ختکردنی ده دات له رۆژی نزیکبونه وهی به لیتنه راسته کهیدا له سههه هاتنی قیامهت، وه که له سووره تی (کهف) دا فرموییه تی: ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ (٩٨) الکهف.

جا بۆ ئه وهی سینهشت فینک و دلت ئارام بی پیتته وه، عه قل و هوشت رۆشن و پروون بی پته وه، ئهوا بۆ زیاتر پروون کردنه وه له گه نجینهی پر زانستی خوداییه وه ئهو زانیاری یهشت بۆ زیاد ده کهم، که راستگۆی متمانه پیکراو، واته پیغه مبهری (الصادق الامین) ﷺ له دواین سوورپی بلندی ی دا به ناوی (عبدالله المهدي) یه وه — سلاوی لی بیّت — هه والی له سههه دا وه، وه که له (الشرح المبين) دا باسکراوه .. بزیه له م بارهیه وه پیّت ده لیم :-

(یه ئجوج و مه ئجوج) له پشت ئهو بهربهسته یانه وه ناتوانن ده رچن، مه گهر به فرمانی خودای مه زن نه بیّت و له کاتی نزیک بوونه وهی وادهی به لیتنه راسته کهیدا له سههه هاتنی قیامهتی گه وهه، وه که خودا له سووره تی (کهف) دا هه والی له سههه دا وه له فرمایشته پی رۆزه کهیدا هاتوه: ﴿... فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ

وَعَدُ رَبِّي حَقًّا)، له سوورەتی (انبیاء) یشدا ئەم فەرماشتهی خودای لەبارەو هاتووە:-

﴿ حَقَّ إِذَا فَجِئَتْ يَاجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَلَإِذَا هِيَ شَخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَتَوَلَّوْنَ قَدَكُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ الْأَنْبِيَاءُ ﴾. بێگومان بە ئێنی خودا هەر دیتە دی (إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ) ..

بەلام دواى كۆتایى هاتنى ماوهى حوكمى ئىمامى گهوره (عبدالله المهدي) - سلاوى لى بيت - و كه دواى فیتنهى (مهسیحى جادووگهر) دیت كه پيشتر له تهفسیری سوورەتی (فجر) دا باسکرا، جا کاتیك ئەو پیاوه نەفرەت لیکراوەش خۆی له نایەت و رێنمایی یه کانی خودای پهروهردگاریدا دەمالیتو، سیمای بهههشته نوورانیه کەى (إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ) ی لى دادەبرریت و، له بهر سهركهشی و یاخی بوونیشی دادەبهزیته سه زهوی و دەست به دنیاوه دهگریت، ئیدی لهو پۆژهدا زهوی له حالهتی پۆشن بوونه وهیه کی تهواو به پروناکی و نووری پهروهردگاری دایه.. وهك له سوورەتی (الأعراف) دا هاتوو، كه دهفرمویت:-

﴿ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ فَشَئِلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحِمَلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَرَكَهْ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ الْأَعْرَافُ ﴾.

واته: - (ئهی پیغمبهر ههوالو بهسههاتی ئهو کهسهیان بۆ بخوینسههوه، که فرمان و پێنمای یهکانی خۆمان پێ راگهیاندهبوو، که بۆ پیغمبهرهکهمان ناردبوو ههوارهوه کهچی ئهو شهیتانی بهدواوه بوو شهیتان ئهوی دابوو پیش خۆی و، ئهویش چووهری گومراو لهناوچوانهوه، خۆ ئهگهر خواستمان لێی بوايه، ئهو کابرایهمان بهو ئایهت و پێنماییهانهمان بهرزو سهنگین دهکرد، کهچی ئهو خۆی سهری کرده سهر ژایانی فریودهری دنیاو، تهنها بهجوانیهکانی دنیا قایل بوو، نمونهی ئهم جوره کهسهش، وهک نمونهی سهگ وایه ئهگهر دهریکهیت، یان دهینهکهیت، یان پیایدا ههلهشاخیت، یاخود وازیشی لێ بهیت، ههر زمان دهردینیت و له ههناسه برکی دایه.. بهراستی ئهمه نمونهی ئهو کهسانهیه، که ئایهتهکانی ئیمهیان بهدرۆزانیوه و باوهریان پێ نههیناوه.. جا تۆش ئهم جوره ههوالو بهسههاتانه بۆ خهڵکی بگێرهوه، تاکو ههلوستهو تیغکریان ههیت).

جا لهو پۆژهدا، که ئهم پیاوه خۆی له ئایهت و فرمانهکانی خودا دادهمالیت و سهریبچیان لێ دهکات، زهویش لهوکاتهدا (له حالهتی روشن بوونهویهکی تهواو به نووری پهروهردگارییهوه) ی دایه، بیتهوهی، که (ههلبهته) هیچ چرپیهکی لهسهر مابیت، مهگهر ئهوهی ناخی نهیت، وهک ئهو بهربهستهی، که پێ له دههروونی (یهنجوو و مهنجوو) دهگریت. جا به هاتنی مهسیحی جادووگهر (دجال) و نهفرهتلیکراویش بۆ سهر زهوی، ههر شتیک چاوی بهسهر بکهویت دایهپۆشیت و پرووی زهویش به روپۆشیک له خۆلهمیش دادهپۆشیت، که پهنگی خۆلهمیشه که له پهنگی پهشهوه نزیکه، بهوهش چهندین دیمهنی بهرجهسته له دهریاو رووبارو کێلگه و درهختهکان دادهپۆشیت، بهلام حالهته ئیجابیهی رۆشنکراوه زیندووهکهی بۆ داناپۆشیت. پاشان ههموو کۆشک و خانوو رووبارهکانی بهههر حهوت باخهکانی (ئیره) وه دینه سهر زهوی و لهو ئاگره پیرۆزهدا دهپچرینهوه، که خودای بهرزو بالا دهست له سوورهتی (نمل) دا لهبارهیهوه فهرمویهتی: ﴿...أَنْ بُرِكَ مَنْ فِي

النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ النمل ﴿٨﴾، واته بانگی لیکراو پیتی گوترا: (پیرۆزو پاکژو خوا پێداون ئەو کەسە، کە لەپاڵ ئاگرە کەدايهو، ئەو مەلانیکیە تانەش کە لە چوار دەوری شوینی ئاگرە کەدان). ئەو ئاگرەش ئاگریکی پیرۆزه و هەرگیز شت ناسوتینیت هەرچەندە بارستاییه کە ی گەوره و سیفەتیکی سامناکیشی هەبێت، چونکە بەقەد ئەو لە ئاکام و شوینەواری ئەو هەشدا ئەو جادووگەرە نەفەرە لیکراو درۆزنە بەیارمەتی شەیتان و سەربازانی شەیتان شتە دروستکراوە خەیاڵییەکانی لەسەر ئەو پووێشە ی کە بەسەر پووی زەویدا داوه، دادەنێت، وەك پووبارو خانوو یاریگەکانی کە بەزمان وەسف ناکرێت ئەویش بەحوکمی توانا ستمکارییه کەیهوه. فیتنە و ئاشووبی ئەم کابرایە (نەفەرە ی خودای لەسەر بێت) لەسەر دەستی پێغەمبەری خودا (عیسا) - سلاوی لی بێت - کۆتایی دێت کە (عیسا) بە قەمە پۆحانییه کە ی (الحربة الروحانية) لێی دەدات و، پاشان مەلانیکیەتی سزا دەبخەنە دۆزهخووە (ئاگرە کەوه)، چونکە حوکمی مردن لەکاتی هاتنی پۆژیی دوابی تا پۆژی قیامەتی گەوره راوهستینراوه.

پاشان پێغەمبەری خودا (عیسا) - سلاوی لی بێت - فەرمان بەئاگرە پیرۆزه کە دەکات کە بۆ ئاسمان بەرزبیتەوه بەو کۆشک و خانوانە ی (ئیرەم) هوه کە لەنیوی دانو، بەو (خەلکەوه ی تیی دان) و (بەو کەسانەوه ش کە ئازایەتیان لە چوونە نیویهوه پێ دراوه کاتێک پیتی دەترسینران) بە هەموو ئەمانەوه بەرزبیتەوه، ئینجا هەر ئەوانەشن کە دەگەرێنەوه بۆ ئاسمان.

بەلام پێغەمبەری خودا (عیسا) - سلاوی لی بێت - و جێنشینیانی ئیمامی گەوره ش - سلاوی لی بێت - و هەموو ئەو نەتەوه و هۆزانەش کە لە دوايانەوه بوون، سرووشی ئەوهیان بۆ دێت کە بچنە پاڵ (بیت المقدس) و (مسجد الحرام) و ئەم دوو جیگە پیرۆزه ش لەو پۆژەدا لە سیمای گەوهەریانە ی پڕشنگدار بووی خۆیان دان، هەروهەها سرووشیان بۆ دێت، کە بچنە (مەدینە) ی نوورین و پۆشنکراو بەسنووره

بنچینهیییه کانی ئه‌وسای زه‌مانی پێغه‌مبه‌ری خودا (محمد) ﷺ که له‌و دیمه‌نیدا خودای حه‌ق کردویتی به‌ گه‌وه‌رو خاکی دره‌وشاوه‌، ئه‌وه‌ش به‌تیشکی رۆشنکه‌روه‌ی زه‌وی که به‌ نوورو رۆشناییی په‌روه‌ردگاری خۆی له‌دوای هاتنی قیامت رۆشن بۆته‌وه‌.. خودا ئه‌م خاکی له‌ (یه‌نجوو‌ج و مه‌نجوو‌ج)یش پاراستوو‌ه‌ و نا‌هیلێت بچنه‌ ناویه‌وه‌.

لی‌روه‌ه‌ رازو نه‌هێنیی سرووشی خودا بۆ پێغه‌مبه‌ری خۆی (عیسا) ده‌رده‌که‌وێت که خۆی و هه‌موو ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ی له‌گه‌ڵیدان بچنه‌ نێو ئه‌و جیگه‌ رێزلیگه‌راو و پی‌رۆزانه‌وه‌، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر نزیک‌بو‌نه‌وه‌ی به‌لێنی حه‌قی خودا له‌سه‌ر ده‌رچوونی (یه‌نجوو‌ج و مه‌نجوو‌ج)، له‌و رۆژه‌شدا هه‌ر شتێک له‌و چ‌رپانه‌ی که چوارده‌وری ناخی زه‌ویان داوه‌، رێیان لی‌ ده‌گرن، به‌لام ئه‌وان له‌ هه‌ر چوار لاکه‌ی زه‌وییه‌وه‌ زۆر به‌خێرای و کۆمه‌ڵ له‌دوای کۆمه‌ڵ دێن و ده‌ک ئه‌وه‌ی سه‌ر ڤووی هه‌موو ئه‌و زه‌ویانه‌ دا‌پۆشن که داگیرێ ده‌که‌ن، ئه‌م به‌خێرای ده‌رچو‌نه‌شیان، ده‌ک به‌دی هاتنی به‌لێنه‌که‌ی خودای په‌روه‌ردگاره‌که‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿حَقَّ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾، ئیدی به‌چه‌ندین تاقم و کۆمه‌له‌وه‌ دێن و سه‌ر ڤووی زه‌وی داده‌پۆشن و وێنه‌ی ڤوخساره‌کانی باب و با‌پیرانی پێشوویان ده‌چێته‌وه‌ سه‌رو نا‌شیرینی ڤه‌نگ و ڤوویان ده‌رده‌که‌وێت و، سیمای وه‌حشیانه‌و ڤرندانه‌شیان به‌دیار ده‌که‌وێت و، به‌و نا‌شیرینی و خراپیه‌ی نه‌ریت و ئاکاریانه‌وه‌ بلاو ده‌بنه‌وه‌و، ڤه‌قی و توندی و قیژه‌وه‌نی هه‌لس و که‌وتیشیان ده‌رده‌خات، ئه‌مه‌ش له‌کاتی ده‌رچو‌نیاندا له‌و کایه‌ رۆشنه‌وه‌ بۆ کایه‌ نا‌هه‌مواره‌ پێچه‌وانه‌که‌و له‌ئاکامی ئه‌و هه‌موو فیتنه‌و ئازا‌وانه‌شه‌وه‌ که جادوو‌گه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر ڤووی زه‌وی ئه‌نجامی داوه‌. ئیدی هه‌ر درۆو ده‌له‌سه‌یه‌ک و هه‌ر کارێک که جادوو‌گه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر ڤووی زه‌وی ئه‌نجامی دا‌بێت، ئه‌وان ده‌بخۆن و، هه‌ر ڤووبارو ده‌ریایه‌کی‌شی دروست کردبێت هه‌مووی ده‌خۆنه‌وه‌. به‌م ڤه‌نگه‌ش ئه‌و دوو نا‌وه‌ی (یه‌نجوو‌ج و مه‌نجوو‌ج) که

(نوح) ی پېغه مبهري خودا لیتی نابون تیاياندا بهدی دیت، وهك گوتمان وشه ی (یهنجوج) له مانا سریانیه کهیدا بهمانای (بخوری درۆ) دیتو، وشه ی (مهنجوج) یش بهمانای (بخوره وهی درۆ) دیت وهك پېشتریش پروون کرایه وهو که وائیدی بهو شتویه شه تیااندا بهدی دیت.

ئینجا شهیتانه کانیش لهو پېگه و مهلبه نده پر له درۆو دهله سانه ی جادووگه ر که هۆزو کۆمه له کانی (یهنجوج و مهنجوج) قوتیان داوون و خواردوویاننه ته وه، بۆ دهره وهی زهوی هه لدینو له ئاسۆکانی دهوروبه ری له نگره ده گرنو، له سه رووشیانه وه (ئیبیلیسی بابه گه وریان) هه یه، بهرده وام له بۆشایی ئه و ئاسۆ فراوانه دا تا رۆژی قیامت ده میننه وه، ئیدی دوا ی ئه وه جیگه یه کیان له سه ر زهوی نیه، وهك خوداش فهرموویه تی: ﴿...وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ (الحج ٢١).

واته: - (هه رکه سیک هاول بۆ خودا دابنیت، وهك ئه و حالته ی وایه که له ئاسمانه وه به ربووییته وه و ده سه بجی بالنده شه په لاماری بدات و پارچه پارچه ی بکات، یاخود ره شه بایه کی به هیژ بیفرینیت و بیبات بۆ شوینیکی زۆر دور).

به لام ئه و گومرایی یه ی که دوا ی ماوه ی حوکمرانی پېغه مبهری خودا (عیسا) - سلای لی بیت - تا رۆژی قیامته تی گه وریه دروست ده بیت، ئه وه له خودی خه لکییه وه یه به هۆی ئه و هیژه سرووشتییه ی هه یانبووه و که به هه واو ئاره زووی نه فسه کانیشیان چۆکیان پی دادا وون.

پاشان دوا ی ئه وه ی زهوی له و هه موو درۆو ده له سه یه ی جادووگه ر پاک ده بیتته وه و که گه لی (یهنجوج و مهنجوج) خواردوویانه و خواردوویاننه ته وه، چه ند بالنده یه ك به ورده به ردی سوورکراوه ی (سجیل) وه دینو داده به زنه سه ریان و هه موویان به ردباران ده که نو ده یانکوژن، پاشان ئاسمان بارانیکی وه ها به لیژمه و گه وریه

دهبارینیت که لاشه مرداره وهبووه کان بۆ دهروهوی زهوی توور ددهات، لهویش چهند بالتدهیهکی رهشی زهبه للاح که (لهشو لارو باله کانیان گهورهن)، دهاغۆن.. بهمهش فهرماشته کهی خودا بهدیی دیت که فهرموویه تی: - ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾.. ههر شهیتانه کانیشن که (با) لهجیهکی دوور فریایان ددهات، چونکه هیچ جینگیه کیان لهسه زهوی لهو رۆژدها نییه، وهک لهمهو پیشیش پروون کرایه وه.. بهلام نهوانه ی، که بالتدهکان په لاماریان ددهن، ههر نهوانن (واته: قهومی یهئجوج و مهئجوج) بههوی نهوهی درۆ بوختانی جادووگهره نهفرته لیکراوه کهیان پتوه په یوهست کراوه که خواردوویانه و خواردوویانه ته وه، چونکه بوونه ته چهند قاپیک بۆیان و بهرهو ئاگره گهره کهیان ددهات و، چهنده ها سه ده و عه یامی بی شومارو نه زانراو تییدا ده میتنه وه، ههر نهوانیش که دوایین که سو کۆمه لن لهوانه ی له ئاگر دهرده چن، نهوان تییدا ئازاریش نادرین، به لکو ئامرازیک بوون له ئامرازه کانی سزادانی خه لکی نیو دۆزه خ، له هه مان کاتدا پیکهاته نه تو مییه کهشیان به بی نهوهی ئازاری ناخی دهروونیان بدات ریک ده بیته وه، چونکه نهوان له بنه رتهی شیوه خولقی تیراوه که یاندا لیبوردراو و چاوپۆشیی لیکراون.

به ده رکه و تن و بلا بوونه وهی لاشه کانیشیان له سه ر زهوی به و بارانه ی، که رایمالیون (وهک پیشتر باس مان کرد) ئهم بارانه نه و پروو پۆشه خۆله می شیهش راده مالیت کهوا به سه ریه وه نیشته بوو، پاشان حال تهی پرووناکی و ژیا نه سرووشتییه کهش بۆ زهوی ده گهری ته وه، و ناشتی و دادپهروه ری خۆشه ویستیش له سه ر زهوی بال ده کی شیت، نه مهش له ژیر حوکی پیغه مبه ری خودا (عیسا) - سلاوی لی بیت - و لایه نگرانی به دی دیت.

نايه ته كهی ئیو ئه و ئینجیله راسته قینه پیروژهش به دیی دیت که ده لیت:-
 (گه ورهیی و نه مری له ئاسۆکانی بلندیدا هه ر بۆ خودایه، هه روه ها له سه ر زه ویش
 ناشتی و بۆ خه لکش خوشحالی) ^(۱).. ئیدی زه وی هه ر له و ئارامی یه ی دا ده ییت
 تا کو پیغه مبه ری خودا (عیسا) - سلاوی لی بیّت - بۆ لای خودای (رفیق الاعلی)
 به رزه ده ییته وه و جینیشینانیشی - سلاویان لی بیّت - دوا ی ده که ون.. دوا ی ئه مه ش
 خه لکی تووشی نسکۆیه کی ترسناک و تۆقینه ر ده بن، ئه مه ش به گویره ی ئه و هه واله ی
 که خودای به رزو بالا ده ست پیی راگه یان دووین و فه رموویه تی:- ﴿...وَتَرْكَا بَعْضُهُمْ
 يَوْمَئِذٍ يَمُوجٌ فِي بَعْضٍ﴾ ^(۱۱) الکهف .. ئینجا حاله ته که هینده ناخیه نیّت که
 قیامه تی گه وره دادیت، وه ک به دیی هاتنیکی فه رمایشتی خودا که فه رموویه تی:-
 ﴿...وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَمَجَّعْنَهُمْ جَمْعًا﴾ ^(۱۱) الکهف.

به م روونکردنه وه راست و هه ق به روه رانه یه ش توانیومانه په رده له سه ر به سه ر
 هاتی (یه ئجوج و مه ئجوج) هه لده ینه وه، ئه مه ش به هزی ئه و لی کۆلینه وه و
 ساغکردنه وه یه ی، که باشتیری خه لق و گه وره ی به نده کانی خودا و، ئاشنا و
 خۆشه ویست و هه لبژیراوی خودا: (ئیمامی گه وره ی دوا یین (عبدالله المهدي) سلاوی
 لی بیّت) به ئه نجامی داوه.

پۆژانیش ئه م راستیه له نزیکه وه ((به فه رمانی خودا و به خواستی خۆی))
 ده سه لیّن.. بۆیه له خودا ده پاړینه وه، که ئیمه و ئیوه ش به که سانی بپروا پیکه رو
 باوه ردارو ته سلیم بووی حق، دابنیّت تا کو پا داشتی سه رکه وتن و چاکه خوازی
 به ده ست بیّن و، به و خه لات و خیر و به ره که ته ش بگه ین و، له به هره مه ندان بین..
 (امین).

(۱) وه ک پینشتیش له په راوێزی لاپه ره یه کی تر دا نماژه م بۆ کرد من وه ک وه رگێپی ئه م کتیبه هاواری
 نو سه ر نیم له هی نانی ئه م ده قه درێزه دا که خۆیشی به ئه فسانه و خورافاتای داده نیّت، به لام وه ک
 ئه مه نه تیک ته رجه مه م کردۆته وه . (وه رگێپی)

تا ئێره له برگه‌ی (یه‌نجوج و مه‌نجوج له پوانگه‌ی به‌هائی یه‌کانه‌وه) ده‌قی
ئهو شریته‌ بوو که یه‌کی‌ک له بانگه‌شه‌چیانی به‌هائی یه‌کان تییدا ده‌رباره‌ی
(یه‌نجوج و مه‌نجوج) دواوه‌ و به‌زمانی‌کی په‌وانی عه‌ره‌بی و به‌ئه‌دایه‌کی رۆشن و
شیوازیکی پوونی و تاربی‌یه‌وه ئهو هه‌موو ئه‌فسانه‌ و قسه‌ پوچ و بێ نیوه‌رۆکانه‌ی
تیادا هه‌ل‌ رشتوه‌.

((به‌دوادا‌چوونی‌کی کورت له‌سه‌ر ئهم وته‌ پوچه‌لانه‌))

ئیمه‌ بۆیه ئهم گوتاره‌ گوم‌پا و ناهه‌قه‌مان به‌و درێژی‌یه‌ی خۆی و به‌ته‌واوه‌تی
هی‌ناوه‌، سووربووین له‌سه‌ر خسته‌ پووی هه‌موو ده‌قه‌که‌یشی، تا‌کو وێنیه‌ک له
تیروانینی ده‌سته‌ و تا‌قمه‌ گوم‌را‌کان ب‌خه‌ینه‌ به‌رچاوی خوێنه‌رانی به‌رپ‌رز و هه‌روه‌ها
لی‌ک‌دانه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ لاده‌ره‌کان و یاری کردنیان به‌کتی‌بی خودا، شی‌واندن‌ی مانا و
ده‌لاله‌ته‌کانیشی ب‌خه‌ینه‌ پوو... له‌م هه‌را و زه‌نا و ساخته‌کارییه‌شدا چه‌ند خا‌لی‌ک
به‌دی‌ی ده‌که‌ین، وه‌ک:-

ئهم گوتاره‌ پشته‌ی به‌هی‌چ سه‌رچاوه‌یه‌کی راست نه‌به‌ستوه‌ له‌سه‌رچاوه‌کانی
فه‌رمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ، به‌ل‌کو هه‌ر ته‌نیا گریمان و ئیدی‌عایه‌ که ئاتاجی
به‌ به‌ل‌گه‌ و نمونه‌ و سه‌لماندنه‌.

ئهمه‌ گه‌رانه‌ له‌نی‌و جیهانی نادیار (غیب‌)دا به‌بی‌ ئامراز‌ی‌کی راست‌و، به‌بی‌
به‌ل‌گه‌یه‌کی په‌سند لۆژی‌کی عه‌ق‌لی‌کی ساغ، جیهانی نادیار و پووداو و
راستی‌یه‌کانیش، ته‌نها له‌کتی‌بی خوداوه‌ وه‌رده‌گیریت، یان له‌ فه‌رمووده‌ی راستی
پی‌غه‌مبه‌روه‌ ﷺ.

ئهم درۆزنه‌ قسه‌ هه‌لبه‌ست و بوختانچی و ئیدیدی‌عا‌کاره‌ش جله‌وی ته‌واوی بۆ
خه‌یالی خۆی شل کردووه‌، به‌ ئاره‌زووی خۆی رۆشتووه‌ و گه‌راوه‌ و چه‌ندین شتی
سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ی له‌ژێر زه‌ویدا خستۆته‌ خه‌یالی خۆیه‌وه، که گوایه ئهو شتانه‌ و ئهو

مهخلووقاتانه ژيانیکی تايهتییان ههیهو، ئهوان هۆزی (یهئجوج و مهئجوج)ن، له راستیدا ئه وینه و دیمه نانهی که ئه و کابرایه خستونییه پروو له جیهانی واقعی مادیدا هیچ وجودیکیان نیه، ته نانهت له خه یائی کابرا خۆشیدا و له خه یائی ههر که سیکیشدا که پروای پی ده کات، هیچ وجودیکیان نیه.

بۆ ئه وهی ئه م شیواندن و درۆ بوختانانهش زیاتر هاغان دات بۆ وریایی و بیداری له ئاست راستیه کانی قورئان و مانا و مه بهسته کانی شیداو، بهردهوام بین له سه ر ئه وهش که بانگهواز بۆ ته فسیری قورئان ته نها به راستی و زانست بکهین، به لام رینگاش نادهین به هیچ که سیک که له و ده قهی هینامان پروای پی بکات یان ئیمانی پی بینیت، به لکو ته نها له دهرووی و ئاگادارکردنه وه بۆ خه لکی تری باس بکات.

((له گه ل ئایه ته کانی ئه م چیرۆکه دا))

((پێغه مبه ر ﷺ له ئایه ته کانی چیرۆکی (ذوالقرنین) ده خوینیته وه ..))

ئایه ته کانی چیرۆکی (ذوالقرنین) به و پرسیاره ده ست پی ده کات که کافرو (هاوه ل بۆ خوا دانهران) ئاراستهی پێغه مبه ری خودا ﷺ یان کردبوو، که پێشتریش جووله که کان رینمایی ئه و کافران یان کردبوو تا ئه م پرسیاره له پێغه مبه ر ﷺ بکه ن، ئه وه بوو پێیان گوته بون: (ده رباره ی پیاویکی گه رۆک پرسیاری لیبه کن که له پۆژه لات و پۆژئاوا گه راوه و، داخۆ به سه ر هاته که ی چی بیت)؟! وه کو له مه و پێشیش ده قه که یان هینایه وه. ئایه تی پرسیاره که ش ئه مه یه: ﴿وَسْتَلُونَا عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ﴾ (پرسیارت له سه ر (ذوالقرنین) لی ده که ن).. وه لامی نیو ئایه ته که ش ئه مه یه ﴿قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (پێیان بلێ باسیکی ئه وتان له چه ند ئایه تیکی قورئانه وه بۆ ده خوینمه وه).

کاتیك سهرنج لهم وهلامه دهدهین ههندیك دهرسو ئاماژه و په‌ندو رێنموونی لێ ده‌ردێنین، وه‌ك:-

١- سهره‌تای وه‌لامه‌كه به وشه‌ی (قل/ بلی) ده‌ست پێ‌ده‌كات، زانایانی ته‌فسیر ئه‌مه به (قل-ی- تلقینی) ناوه‌به‌ن، واته: به (وه‌لامی فێركاری ی-بلی-)... به‌و مانایه‌ی كه باسه‌كه‌و چیرۆكه‌ش له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ری خوداوه‌ دانه‌راون به‌لكو فێركردن و تیگه‌یاندنیكه له‌ خودای زاناو كاربه‌جێوه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی خۆی ﷺ گوزارشت كردن (تعبی‌ر) یش به (فه‌رمانی (بلی)ی فێركاری) رێنموونیمان ده‌كات بۆ زانینی ئه‌و راستیه‌ی كه بێگومان سرووش (وحی) له‌لایه‌ن خوداوه‌یه‌و، فێركاری و تیگه‌یاندنیكه بۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ.

پێغه‌مبه‌ریش ﷺ كه لهم دۆخه‌دا (پرسیاری لێ‌كراو) و (تاقی‌كراو) وه‌ كه‌وتۆته به‌رده‌م تاقی‌كردنه‌وه‌یه‌ك (امتحان) به‌و ووته‌ رۆشنه‌ به‌راشكاوی وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌و، بۆشیا‌ن روون ده‌كاته‌وه‌ كه وه‌لامه‌كه له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ نیه‌، به‌لكو له‌لایه‌ن خوداوه‌یه‌، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی هه‌یچ هه‌ولێکی خۆی به‌ وه‌لامه‌كه‌وه نه‌به‌ستێته‌وه‌و دان به‌وه‌ش دابنێت كه ئه‌و ته‌نها گه‌یه‌نه‌ری فه‌رمایشتی خودایه‌. هه‌ر لێ‌ره‌شدا تیبینی سه‌ره‌رشتیی خودا بۆ پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ده‌كه‌ین كه یارمه‌تی داوه‌و سه‌ریخستوه‌و به‌لگه‌ی رێنمایی پێ‌داوه‌و وه‌لامی‌شی بۆ خستۆته‌ روو، ئه‌وه‌تا له‌سه‌ر (ذوالقرنین) پرسیاری لێ‌ ده‌كری‌ت و، خوداش هه‌والی وه‌لامه‌كه‌ی پێ‌ ده‌گه‌یه‌نێت.

٢- مانای ئه‌وه‌ چیه‌ كه پێغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌ند ئایه‌تیك له‌ باسی (ذوالقرنین) ده‌خوینێته‌وه‌، بێگومان جگه‌ له‌وه‌ی كه پێشتر ئاماژه‌مان بۆ كرد، مانای ئه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نێت كه ئاخواتنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌باره‌ی (ذوالقرنین) وه‌و هه‌ق و راسته‌و، مه‌سه‌له‌كه‌ش هه‌ر به‌و رهنگه‌یه‌ كه پێغه‌مبه‌ر ﷺ رایگه‌یاندوه‌و، چونكه له‌خوداوه‌ پێی راگه‌یاندراوه‌، مانای ئه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نێت كه ده‌بی‌ت ئێمه

ئەو هەوالە راگەیه نراوەی پیغەمبەر ﷺ نەخەینە بەر حوکمی چەند سەرچاوەیەکی ترو بەهۆی ئەوانەو داوای راستکردنەوێ هەوالە که، یان ڕێککردنەوێ، یان بەدواداچوونی لێ بکەین، هەروەها مانای ئەوەش دەگەیه نێت که تەنها دەست بەم راگەیه نراوە راست و جێگیرە پیغەمبەرەو بەگرین و، بەو چەند ڕووداوەی له چیرۆکە که دا دیاریکراون قایل بین و زیاتر لەو له سەرچاوه نادروسته کاندای پەیدا نەکەین و، پەناش نەبەینە بەر دەقه ناراستەکانی (ئیسرائیلیات) و، بەسەرھات و هەوال و وتە پیشینەکان تا کو چەند شیکار و درێژەییەکی ڕووداوەکانی چیرۆکە که ی لەسەر وەرگیرین.

۳- با هەلۆیستەییە کیش لە بەردەم وشە (منه) ی نیو ئایەتە که دا بکەین ﴿سَأْتَلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ئەم پیتەش ئامرازی (من-ی- تبعیضی) یە (واتە/ دابەشکاری) واتە پیغەمبەر ﷺ هەموو زانیاری و بەشەکانی چیرۆکە که و ڕووداوەکانی (ذوالقرنین) باس ناکات، بەئکو گرنگترینی زانیاری یەکان و ڕووداوەکان (واتە: هەندێک و (بەشیکی) لێ باس دەکات). هەروەها وشە (منه) ئاماژە بۆ شیوازی قورئان له گێڕانەوێ ڕووداوەکانی چیرۆکەکانیدا دەکات که هەموو چیرۆکە که بەدرێژی و بەیەك جاری تەواو ناگێرێتەو، هەمدیسان لەسەر بنچینە ی ڕوودانی ئەو بەرسەرھاتە بەشەکانی ڕێک ناخات و، شیکار و سەرچەم کار و مەسەلە ورد و درشتەکانیشی بەتێکڕایی ناھێنێت.

جا ئەوێ که واتای قورئانی تێدا ڕەنگ بداتەو، ویستگەکانی عیبرەت و پەند لێ وەرگرتنە که گوێگران (بیسەرانی قورئان) وانەو ئاماژە و ڕێنماییەکانیان لێ وەرده گرن، هەر بۆیەش لەنیو چیرۆکە که دا تەنها ئەو ویستگە پێشان دەدات و ئەو بەشەییە که وا نیازە ویستراوەکانی پێ بەدی دەھێنێت.

ههروهها له چیرۆکهکهوه ئهو دیمهنو پهرده و پرگانهش پیشان ده دات که سوودیك، یان زانستیک، یان پهندیکیان تیدایه. ئیدی به ئانقهست ئهم شیکارو پروداو و ههوالانهی تری که (سوودیك، یان زانستیک، یان پهندیك) نابهخشن، فهرامۆش کردوه.

له بهرئوه باوه پیمان ههیه بهوهی که قورئان پیشانی داوه، ئهوه گرتگری نی دیمهنو پرگه کانی چیرۆکهکهیه، ئهوهش ههندیك له دیمهنه کانیهتی، نهک هه موو دیمهنو به شه کانی ئهو چیرۆکه.

دانیش بهوه داده نین که ئه گهر قورئان ههر به شیکی تری چیرۆکهکهی فهرامۆش کردییت، له بهر ئه وهیه به پلهی یه کهم هیچ سوودیکی نه بووه، به پلهی دووهمیش به کردهی (فعلی) هیچ بواریکی بۆ هه لۆیسته له سه کردنی تیدا نیه.

ههر بۆیه ش ناشیت له نیو سه رچاوه و چاوه کانی تر دا به دوایدا بگه رین، به لکو پیویسته له سه رمان هینده له گرتگری نی پروداوه کانی پیشینان وه گرین و، مامه له ش له گه ل ئهو به ش و دیمهنه پیشان دراوانهیدا بکهین که هاوه له به رتزه کان (الصحابه الکرام) مامه له یان له گه لدا کردوه کاتیك به وهنده له چیرۆکهکه دا قایل بوون.

ئهو ده سه لاتهی که خودا به (ذوالقرنین) ی داوه

قورئان هه والی ئهو ده سه لاتهی که خودا بۆ (ذوالقرنین) ی مه یسه ر کردوه، پی داوین، وهک له فهرمایشته کهی خودا دا هاتوه: - (انا مکننا له) واته: - (ئیمه ده سه لاتییکی زۆرو گه وره مان پی دا بوو). ده سه لات پیدانی ش که له ریشهی زمانه عه ره بییه کهیدا له (تکین) هوهیه له وشه کانی (مکان) و (مکانه) وه وه رگیراون که مانای خاوه ن داریتی ده گه یه نیت و، واته (بووه به خاوه نی شوینه که) و بووه به خاوه نی پله و پایه یهک، خوداش به و رهنگه ده سه لاتی له زه ویدا به (ذوالقرنین) دا

بوو، که هۆیه کانی سهرکهوتن و سهرفرازیی بۆ مهیسه ر کردبوو. (ذوالقرنین)یش دانی بهو دهسهلاته دا نابوو که خودا پێی بهخشیوه و که ههر شتێک (له هیزو له سهرکهوتن) خاوهنی بوو بیته به هیزو کۆمهکی خودا بووه، بۆیه کاتییک له گهشته کهی باکووردا ئهو گهلهی که لهنیوان ههردوو چیا بهرزه کهدا دیتنی، پێی گوتن ﴿مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾ (ئهو توانا و دهسهلاته ی که خودا پێی داوم لهههر کری و پاداشتیکی ئیوه باشته).

وهك تێبینیش دهکهین فرمانی رابردوو (الفعل الماضي)ی (مکن) دوو جار له چیرۆکه کهدا هاتوه: ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ﴾ و، ﴿مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾. جا کاتییک سهرنجی ورد لهم فرمانه ی نیو ههردوو پرسته که دهدهین، چهند خاڵیکی گرنگی لێ بهدی دهکهین، وهك:-

۱- بێگومان بکه (فاعل) له ههردوو (فعل)ه کهدا، خودایه، چونکه فرمانه که دراونه ته پال خودا، ئهمهش باوه ر دانی پێدا ده نیت و، عه قیدهش ئاماژه ی بۆ ده کات کهوا خودا ههر خۆی بکه (فاعل) و ئه نجامده ری راسته قینه ی ههر کردار و مه سه له یه کی نیو ئهم گهر دوونه یه. ههر خوداشه بری رووداوه کان به پێی خواست و ئیراده ی خۆی داده نیت، دهنه خه لکی له ههر کردو کۆش و هه ول و کاریکیاندا ته نها وهك چهند هۆکاریکی رواله تیی ده ره کی دیارن، به لām هۆ خولقین و قه ده رکاره که ی ته نها خودایه.

۲- (ذوالقرنین) لهو دوو پرسته یه دا وهك (مفعول به) یهك هاتوه که فرمانه که ی له پرسته ی یه که مدا و به ییتی پیشگر (حرف جری) (له) له پرسته ی (مکنا له) دا بۆ په رپوه ته وهو، به لām له پرسته ی دووه مدا (مکنی) به بی ئهو جو ره پیتانه و، ههر به راسته وخۆ فرمانه که ی بۆ په رپوه ته وه.

۳- ئیمەش پرسیار ده‌که‌ین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی داخۆ حیکمه‌ت چیه‌ له‌ په‌رینه‌وه‌ی (فعل) بۆ (مفعول) له‌ پرسته‌ی یه‌که‌مدا به‌ (حرف جر) (مکنا له)، له‌ کاتی‌که‌دا به‌بێ ئه‌و (حرف) هه‌و پاسته‌وخۆ له‌ پرسته‌ی دووهم (مکنا) دا بۆی په‌ریوه‌ته‌وه‌؟ بێگومان (فعل/فه‌رمانه‌که‌) له‌ پرسته‌ی یه‌که‌مدا له‌ فه‌رمانه‌که‌ی نیۆ پرسته‌ی دووهم لاوازتره‌، هۆکاری لاوازتر بوونیشی ئه‌و بۆته‌یه‌یه‌ که‌ تێیدا هاتووه‌، چه‌ندین شوێن و بۆته‌ی تری قورئانیش ده‌بینین که‌ کاریگه‌رییان له‌ هیژی فه‌رمان، یان له‌ لاوازیی و له‌ بزووتنی و له‌ دارشته‌وه‌یدا هه‌یه‌. فه‌رمانی (مکنا) هه‌ش له‌ پرسته‌ی یه‌که‌مدا لاوازه‌، هه‌ر بۆیه‌ش نه‌یتوانیوه‌ خۆی پاسته‌وخۆ بۆ (مفعول) هه‌که‌ به‌پرێته‌وه‌، یان به‌بێ شتیکی دی پێی بگات، له‌به‌ر ئه‌مه‌ پشته‌ی به‌ (حرف جر) یکی وه‌ک پیتی (لام) به‌ستووه‌ تاکو به‌ (مفعول) هه‌که‌ی بگه‌یه‌نێت، ئیدی به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ بۆی په‌ریوه‌ته‌وه‌، هۆی لاوازیی ئه‌م فه‌رمانه‌ی نیۆ پرسته‌ی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه‌ له‌سه‌ره‌تای باسی چیرۆکی (ذوالقرنین) دا هاتووه‌، له‌مه‌ر سه‌ره‌تای کاروباری ده‌دوێت. وه‌ک زانراویشه‌ کاروبار و مه‌سه‌له‌کان له‌ خاڵی سه‌ره‌تایانه‌وه‌ لاوازتر له‌ کۆتایی یه‌کانیان. له‌به‌ر ئه‌م لاوازی یه‌ش ئاتاجی به‌ (لام) هه‌که‌ هه‌بووه‌ تاکو بۆ (مفعول به‌) یه‌که‌ به‌پرێته‌وه‌.

به‌لام له‌ پرسته‌ی دووهم دا ﴿مَامَكْنِي فِيهِ رَيِّ خَيْرٍ﴾ فه‌رمانی (مکنا) به‌هیژه‌، هه‌ر بۆیه‌ش خۆی به‌ته‌نها بۆ (مفعول به‌) یه‌که‌ په‌ریوه‌ته‌وه‌، پاسته‌وخۆ چۆته‌ سه‌ری. بۆ سیاقی پرسته‌که‌ش ئه‌و هیژه‌ی پێ به‌خشیووه‌. چونکه‌-

یه‌که‌م:- ئه‌و ده‌رباره‌ی (ذوالقرنین) ده‌دوێت که‌ دوا ی ئه‌وه‌ی په‌یدا بووه‌ و ده‌سه‌لاتی پێ دراوه‌ و کۆنترۆڵی بارودۆخه‌که‌ی کردووه‌ و سه‌رکه‌وتووه‌.

دووهم:- له‌بۆته‌ی باسی هیژو توانای (ذوالقرنین) له‌ بنیاتنانی به‌ریه‌سته‌که‌دا بووه‌ که‌ بۆ ئه‌و گه‌له‌ سه‌تمدیده‌ی بنیات ناوه‌.

ئهم جیاوازییهی نێوان ههردوو جووره دهسهلاته کهش (تمکین) له نێو ههردوو پرسته کهدا، له جیاوازی یهکی نێوان خویانو دوو پرستهی تری هاوشیوهیان دهچن و لیکهوه نزیکن، ئهو دوو پرسته هاوشیوهشیان له فهرماشتیکی تری خودا له سووپهتی (الانعام) دایه که فهرموویهتی: ﴿أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ...﴾ (الانعام) ... واته:-

(تایا ئهو بی باوه رانه بههۆی ئاسهواره کانهوه نهیان دیوه و نهیانزانیه که له پیش ئهواندا چهندهها نهوه مان لهناو بردوو کاتیکی پیشتر دهسهلات و پایه مان له زهویدا پی دابوون و دهسهلاتداریتیشیان به جوړیکی وابوو که ئیوه مان ئاوا پایه دار نه کردوو).

(دهسهلات په خساندن له قورئاندا)

هه لویسته مان له ئاست ووشه ی دهسهلات و په خساندن (التمکین) ی نێو چیرۆکی (ذوالقرنین) دا هاغان ده دات بۆ سه رنجدان لهم بابتهی دهسهلاته له ئایه ته کانی ترو سووره ته کانی تری قورئاندا .. لهم رووه شهوه ده بینین که سیازده جار له قورئاندا وشه کانی (مکن.. یمكن/ واته به فهرمانی رابردوو و رانه بردوو) هاتوون، وهك (مکنا، مکن، کم.. مکناهم.. مکنی.. نمکن.. ولیمکن..) کاتیکی له ههر سیازده جاره که شدا لهم فهرمانه وورد ده بینه وه، ده بینین هه مووی براوه ته وه پال تواناو کاری خودا و که ههر خۆی بکهرو کردگاریانهو، هاوه لفرمانیش (مفعول به) یه کان ئهو که سانهن که خودا دهسهلاتی بۆ په خساندوون یان ئه وانهن که له مهولا دهسهلاتیان بۆ ده ره خسی نییت.

ئینجا له ئاکامی هه لویسته کردمان له ئاست ئهم بابته دا ئهم پرێسا روونکراوه یه لئ ده ردینین:- (بکهرو (فاعل) ی فهرمانه کانی (مکن.. یمكن) له

قورئاندا هەر خودا خۆیه‌تی.. په‌خساندنی ده‌سه‌لاتیش له قورئاندا ته‌نها به کارێکی خودا داده‌نریتو، ته‌نها بۆ خودایه‌و ده‌خریته پالّ خودا.. ئەم پرسیا پوونکه‌ره‌ویه‌ش به‌ره‌و پرسیایه‌کی باوه‌ردارانه‌ی عه‌قیدییمان ده‌بات که په‌هه‌ندیکی میژوویی و ژیا‌ری هه‌یه، بینگومان خودا هەر خۆی ده‌سه‌لات ده‌دات به‌ سه‌رکرده‌و پێشه‌وا‌و فره‌مانه‌روایان، هەر خۆیشی مه‌وداو را‌ده‌ی پا‌دشایی و سه‌رۆکایه‌تی و سه‌روه‌رییان بۆ دیا‌ری ده‌کات، بۆیه‌ ئەوان به‌هۆی هه‌یێکی روا‌له‌تی ی خۆیان‌ه‌وه که تییا‌ندا بی‌ت، یا‌خود به‌هۆی قوده‌ره‌تیکی خۆپرسیکی خۆیان‌ه‌وه نابنه‌ پا‌دشا‌و ده‌سه‌لاتدار، به‌لکو ئەوان خۆیان په‌رده‌و رو‌پۆشیکی خودان.

هەر خوداش ده‌سه‌لات و سه‌روه‌ری بۆ گه‌لان و نه‌ته‌وه‌و هۆزو ده‌وله‌تان ده‌ره‌خسینی‌ت و دیا‌ن هەر خوداش بریا‌ری سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازیی بۆ نه‌ته‌ویه‌ک ده‌داتو، هەر خۆیشی سه‌روه‌ری و ده‌سه‌لات بۆ ده‌وله‌تی‌ک دیا‌ری ده‌کاتو، بالا‌ ده‌ستی و سه‌ربه‌خۆیی‌ش به‌ گه‌لی‌ک ده‌دات. هه‌روه‌ها خودا هەر خۆی را‌ده‌و با‌رستا‌یی رو‌ودا‌وه‌کان دیا‌ری ده‌کاتو، به‌خواستی خۆی کاره‌ساته‌کان له واقیعه‌دا ده‌خولقی‌تی‌تو، کاروباره‌کانیش به‌رپۆه ده‌بات، دیا‌ره هه‌یج شتی‌کی‌ش له‌هەر جی‌گه‌یه‌کدا ته‌نها به‌رپێگه‌دانی خودا و ته‌قدیرو خواستی خۆی نه‌بی‌ت، رو‌ونا‌دات.

ئه‌مه‌ش پرسیایه‌کی باوه‌ردا‌ری‌تی‌و، را‌ستیه‌کی قورئا‌نیه که گه‌لی‌ک له نایه‌ته‌کانی قورئان جه‌ختیان له‌سه‌ر کردو‌وه..

دیا‌ره هه‌ندی‌ک که‌س له خه‌لکی له‌م را‌ستیه به‌ئا‌گا ده‌بن له کاتی‌کدا له هۆیه‌کانی په‌یدا‌بوونی ده‌وله‌تان و له هۆکاره‌کانی به‌زین و تیش‌کانیان ده‌کو‌لنه‌وه. له کاتی‌کی‌شدا دیا‌سه‌ی ده‌سه‌لاتدا‌ری‌تی پێشه‌وا‌یان و حوکمی سه‌رکرده‌کان ده‌که‌ن و سه‌رنج له مملانی‌ی سه‌ر حوکم و ده‌سه‌لات ده‌ده‌ن، ئەم پرسیایه‌یان بیرده‌چیته‌وه.. هه‌روه‌ها له کاتی‌کی‌شدا با‌سی رو‌ودا‌وه سیا‌سی و سه‌ربازی و جه‌نگیه‌کان ده‌که‌ن و هه‌وا‌له‌کانیان ده‌گێرنه‌وه و ده‌بی‌ستن، دو‌وباره له‌م پرسیا خوداییه به‌ئا‌گا ده‌بن و له‌یادیا‌ن ده‌چیت.

بهراستى هېچ پرووداويك نايه ته ئاراهه تنهها به فرمانى خودا نه بېت.. هېچ شتيكيش به دىي نايه ت تنهها به فرمانى خوى نه بېت.. هېچ حاكميكيش لاناچيت تنهها به فرمانى خودا نه بې، هېچ كه سيكيش ناييت به حاكم تنهها به فرمانى خودا نه بېت..

هر سوپايه كيش تنهها به فرمانى خودا سهرده كه وېت.. هر نه ته وهيه كيش تنهها به فرمانى خودا بالاده ست ده بېت، هېچ ده و له تيكيكيش به فرمانى خودا نه بېت، بيدار نايته وهو دانامه زريت، هېچ شارستانه تيكيكيش به فرمانى خودا نه بېت، نايه ته كايه وهو دروست ناييت..

﴿إِنَّا مَكْنَأُ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَايَتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (٨٤) الكهف ..

ديارده كاني نهو دهسه لاتهي كه خودا به (ذوالقرنين) ي به خشيبوو

قورئان ئاماژه ي بو نهو دهسه لاته كردوه كه خودا به (ذوالقرنين) ي به خشيبوو، ههروه ها ديارده كاني نهو دهسه لاته ي شي به برگه يه كي كورتى گشتى خستوته پروو كه له فرمايشته كه ي خوادا هاتوه: ﴿وَأَيُّتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ .. واته (دواى نهو ي دهسه لاتيكي گه وره مان به (ذوالقرنين) به خشى، هه موو هو كارو ئامرازيكي حوكم و فته ي ولاتان و سهر كه و تنمان بو دابن كرد).

هو كاريش (السبب) نهو ئامرازه يه كه دهسه لات و فرمانه وه ايبي پي به ده ست ده هينريت و، نهو رينگايه شه كه به دهسه لاته كه ي ده گه يه نيټ.. هو كاره كان نهو ديارده و روا له ته مادديانن كه دهسه لات و سهره رى به دى دين، سا نيت له بواري ئابووريه وه بيت، يان سياسي، يان سهر بازي، يان جهنگي، يان پيشه سازي، يان شارستانى و ژياري..

خوداش هۆیه کانی حوکمرانی و فهتھی ولاتان و، هۆیه کانی بیناسازی و ناوه دانکاری و، هۆیه کانی دهسه لات و سهرداریتیشی به (ذوالقرنین) به خشیبوو، جگه له چەندین هۆی تر..

(ابن عباس) و خۆیندکاره کانیسی ئه و هۆکار و (سه به ب) هی نیو ئایه ته کان به (زانست / العلم) لیکداوه ته وه، به مانای (اتیناه علما تمکن به من الفتح والنصر و السیاده) — واته (زانستی وه هاما ن پێ به خشیبوو که به هۆیه وه توانیی فهتھکردنی ولاتان و سهرکهوتن و دهسه لات به دهست بێنیت).

(قتاده)ش گوتویه تی:— (وشه ی) (سبب) له ئایه ته که دا پله و پایه کانی سهر زهوی و پیشه وایه تی و پیشه نگییه تی).

(عبدالرحمنی کوری زهید) یش گوتویه تی: (هۆکار (سبب) ه که فیزکردنی زمانه کانی گه لان بووه، چونکه (ذوالقرنین) جهنگی له گه ل هیچ گه لیکدا نه ده کرد ههتا فیزی زمانه که یان نه بوایه).

به لام هه ندیک له وانه ی هه والۆ به سه رهاته کانیان له پرسی دهقه ئیسراییلییه کانه وه گێراوه ته وه ته نهها په نایان بۆ ئه فسانه کان بر دووه و، له باره ی دیارده کانی ئه و دهسه لات و دیاریکردنی هۆیه کانییه وه چەندان ئه فسانه و خورافات و ته ی هه لبه ستراوی جووله که کانیان هی ناوه ته وه که زۆر دوورن له راستیه وه.. هه ر له م پروه وه (امام / ابن الکثیر) یش به سه رهاته تیکی خۆشی گێراوه ته وه که گفتوگۆیه کی نیوان (معاویه ی کوری ابوسفیان) و (کعب الاحبار) ه که (ابن الکثیر) خۆیشی لیکدانه وه یه کی نایابی خستۆته سهر گفتوگۆکه یان. به سه رهاته کهش به م جوړه یه :-

(له سعیدی کوری ابو هاله وه گێراوه ته وه، که وا (معاویه ی کوری ابوسفیان به (کعب الاحبار) ی گوتوه: (تۆ ده لیت گوایه (ذوالقرنین) ئه سه په که ی خۆی به کۆمه له ئه ستیره یه که وه به ستۆته وه، ئایا ئه مه وایه ؟

(کعب) یش له وهلامدا پێی گوتوه: - (نهگهر واشم گوتییت ههر دهچیتته ژیر سایه ی ئه و مانایه ی که خودا دهفرموویت: ﴿وَعَالَيْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَا﴾ ..
(ابن الکثیر) یش له لیکدانهوی ئه م گفتوگۆیه دا، گوتویه تی: - (ئه و بیروپایه ی کعب که معاویه نکوولی لیکردوه، راست و دروسته و، معاویه ش له سهر هه قه له و نکوولی لیکرد نهیدا .. چونکه ههر خودی (معاویه) وتهیه کی ده باره ی (کعب الاحبار) هه یه و له باره یه وه گوتویه تی: (ئیمه تاقیمان کردبووه و درۆمان لی دیوو).

واته له وه ی که دهیه ئنا نه ک ئه وه ی که له لاپه ره کانی ته و راتیانه وه دهیه ئنا، دیاره ئه وه ی نیو لاپه ره کانیشیان زۆربه ی له و ده قه ده سه ه لبه ستانه ی (ئیسرا ئیلیات) وه بوون که زۆربه ی ئه و ده قانه ش گۆررا و ده سکاریکرا و نووسرا و خولقی ترا و بوون، ههر بۆیه ش له کاتی باسی ههر به سه رهاتیک که له ده قه کانی قورئانی خودا و سوننه تی پیغه مبه ره که یه وه هی ترا بیئت، هیچ پیو یستییه کمان به گشتی به و سه رچا وه ناراستانه نابیئت، چونکه ههر له و سه رچا وه ناراستانه وه شه رو خرا په یه کی زۆرو پشیویه کی گه وه ره ش به سه ر خه لکی دا هاتوه. لیکدانه وه که ی (کعب الاحبار) یش بو فرمایشتی خودا ﴿وَعَالَيْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَا﴾ و په نابردنی بو لاپه ره کانی خۆیان که بیانکاته به لگه له سه ر ئه وه ی گوایه (ذوالقرنین) ئه سه په که ی خۆی به کۆمه له ئه ستیره یه که وه به ستیته وه، ئه وه بیگومان لیکدانه وه یه کی ناراست و ناهه مواره، چونکه هیچ ڕینگیه ک له به رده م مرۆف دا بو ئه و مه به سه تته نییه که وا بو ئاسمانه کان به رز بیته وه و ئاژه لیککی به ئه ستیره وه به ستیته وه.

خۆ ئه گه ر خودا ده باره ی (به لقیس) ی شاژنیش فره موویتی: ﴿وَأُوتِيتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ مه به ستی له وه یه که ههر ئامراز و که ره سه یه کی پیو یست له وانیه ی بو پادشایان ده سه به ره ده کریت به ویش درا وه. (ذوالقرنین) یش ههر له م چوارچی وه

شیاوو ئاساییه دابووه.. خدا هۆکارو ئامرازه کانی بۆ مهیسه کر دووه.. واته ریگه و بانو ئامرازه پیویسته کان بۆ فتهح کردنی ههریم و ناوچه و سهوزاییه کان و ولاتان و خاك و زهوی و زاری ترو، كهسانی بی باوهرو شوینكه وتوانی (شیرك)یشی بۆ سهر شۆرو لاواز کر دوون. ئیدی ههر شتیکی (وهك هۆکار) پیویست بوو بیست پیی به خشیووه، خوداش ههر خۆی زانیه له م رووهوه^(۱).

- ذوالقرنین - هۆکاره کانی گرتوته بهر

خودا (ذوالقرنین)ی له سهر زهوی پایه دار کردو، هۆکارو ئامرازه کانی بۆ سازو ئاماده کرد بۆ بهدی هینانی حوكم و دهسه لاتداریتی و سهر كهوتن.

قورئانیش ئهو به سه رهاتهی گپراوه تهوه كه خودا پیی به خشیبوون، بیگومان به چاكیش به کاری هینابوون و به گه پری خستبوون و مامه لهی له گه لدا ده كردن.

خوداش له باره یه وه فهرموویه تی: ﴿فَأَنبَغِ سَبَّأًا ۝۸۵﴾ الكهف ﴿۸۵﴾، واته: (ذوالقرنین)ش ئهو هۆکارو ئامرازانهی گرت بهر.. ئه مهش به لگه یه له سهر چه لهنگی و ژیری و زیره کیی (ذوالقرنین).

زۆریش ئهو كه سانهی كه خودا له دیارده کانی تواناو له هۆکارو ئامرازه کانی پایه داریتیان پی ده دات و به ره و سهر كهوتن و بالادهستی و سهر وه ریی ده پۆن.. هه ندیک له و هۆکارانهش ماددی بهرچاو و هه ست پیکراون، هه ندیک تریشیان به هادارو مه عنه وین وهک وریایی و زیره کی و، ته ندروستی و هیژو كه سیتی و پیکه وه هه لکردن له گه ل خه لکیداو، کات و ته مه ن و.. هتد..

ههروه ها زۆریش ئهو كه سانهی كه هۆیه کانی سهر كهوتن و پایه داریتیان بۆ ده ره خسیتو، به لام هه موویان سوود له و هۆکارو ئامرازانه وهرناگرن كه خودا بۆیان

(۱) تهفسیری (ابن الکثیر) بهرگی سییم، لاپه ره (۱۰۱).

دهره خسیئیت، به لکو زۆریه ی ئه و که سانه ئه و که ره سه و هۆکارانه په رش و بلاوده که نه وه و نیا ن ده که نه و، سوود له ده رفه ته که وه رنا گرن و، مونا سه به کان نا قۆزنه وه و، بارودوخ و کاته گونجا وه که ش به هه ل نایین بۆ خۆیا ن، ئیدی به م هۆیه شه وه بۆنه و مونا سه به ی لواویان له کیس ده چیت.

که میشن ئه و که سانه ی که سوود له و که ره سه به خشا وانه ی خودا وه رده گرن و به چاکی مامه له ی پی ده که نه و ده یا نقۆزنه وه، هه ر ئه وانیش که سانی زی ره ک و ژیرن.

بیگومان (ذوالقرنین) یش له و که سه که م و ده گمه نانه بو وه و، هه موو هۆکاره کانی گر تۆته به ر.

ئه م بر گیه ش که ده رباره ی گر تنه به ری هۆکاره کانه، واته بر گه ی ﴿فَأَنْبَعَ سَبَّأً﴾ سی جار هاتوه، چونکه سی گه شتی جهنگی جیهادکاری ئه نجام دا وه، گه شتیکیان بۆ پوژئاوا و، گه شتی دووه میش بۆ پوژه لات و، سییه م گه شتیسی بۆ باکوور بو وه:-

﴿فَأَنْبَعَ سَبَّأً ۝۸۵ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ ۝۸۶ الْكُهْفَ...﴾ ﴿ثُمَّ أَنْبَعَ سَبَّأً ۝۸۷ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ ۝۸۸ الْكُهْفَ...﴾ ﴿ثُمَّ أَنْبَعَ سَبَّأً ۝۸۹ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ ۝۹۰ الْكُهْفَ...﴾

ئاوابوونی خۆر له کانیایکی تیکه‌ل له قویری رهش دا

قورئانی پیرۆز هه‌وایی گه‌شتی یه‌که‌می (ذوالقرنین) ی به‌م فهرمایشته‌ی خودا راگه‌یاندوه که فهرمویه‌تی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ۖ﴾. دیاره ئه‌م گه‌شته جیهادکارییه‌ی به‌ره‌و خۆرئاوا بووه وه‌ک له‌وته‌یه‌کی پێشترماندا ده‌رباره‌ی (ذوالقرنین) باس‌مان کردو گوتمان ئه‌و (کۆرشی فارس) بووه‌و، ئه‌م سه‌فه‌ره‌شی وه‌ک هه‌لمه‌تیک بۆ سه‌ر مه‌مله‌که‌تی (لیدیای یۆنانی بووه‌و، پایته‌خته‌که‌یان که شاری (ساردیز) بووه، داگیر کردوه، پادشاکه‌شیان که ناوی (کروسیس) بووه به‌دیل گرتوه‌و.

شاری (ساردیز)یش که‌وتبووه سه‌ر ده‌ریای (نیجه) له نزیک شاری ئیستای (ئیزمیر)ی تورکیاوه.

ئایه‌ته‌که‌ش ئه‌و هه‌وایه‌مان پێده‌دات که (ذوالقرنین) گه‌یشته‌ته‌ خۆرئاوا، واته‌ شوینی ئاوابوونی خۆر. وه‌ک زانراویشه زه‌وی ده‌سوورپێته‌وه‌و، خۆریش هه‌ر ده‌سوورپێته‌وه‌و. دیاره شوینی خۆرئاوابوون (مغرب الشمس) له‌پاستیدا ناوچه‌یه‌کی دیاریکراوی لێ ئاوابوونی نییه، چونکه‌ خۆر ته‌نها یه‌ک خۆره‌لاتو، یه‌ک خۆرئاوای نییه، به‌لکو چه‌ندان خۆره‌لاتو چه‌ندان خۆرئاوای هه‌یه، له‌م باره‌یه‌شه‌وه خودا له قورئاندا فهرمویه‌تی: ﴿فَلَا أَقِمْ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ﴾ (المعارج ٤٠). که‌وابوو به‌ گوێره‌ی ئه‌وه‌ی که بینه‌رانو ته‌ماشاکاران له هه‌ر پارچه‌یه‌ک له پارچه‌کانی زه‌وییه‌وه بۆ شوینه‌کانی هه‌لاتنی خۆرو ئاوابوونی بپوانن، وای داده‌نێن که چه‌ندین خۆره‌لاتو خۆرئاوا هه‌یه.

ههروهه به گويږهى ئه و ناوچانهش كه خوربان ليوهه لډيت و، كه خوربان ليوه
 ئاوا دهبيت، چهندين خورهه لات و خورئاوا ههيه، پاشان به گويږهى وهرزه كاني سالو
 به گويږهى مانگه كان و روزه كاني ساليش هه چهندين خورهه لات و خورئاوا ههيه..
 ئيدى شويى ئاوابوونى خور، له راستيدا ئه و خورئاوايه نييه، به لكو ئه وهيه كه
 له بهرچاوى بينهران وايه.

(سيد قطب) دهليت: (مغرب الشمس/ شويى ئاوابوونى خور): ئه و شويته كه
 بينهر ده بينيت خور له پشت ئاسووه ئاوا دهبيت. ئه مهش به گويږهى جينگان
 جياوازو گورپاره.. بۆ نمونه هه نديك شويى وا ههيه بينهر واى ده بينيت كه خور له
 پشت چيايه كه وه ئاوا دهبيت، له هه نديك شويى تريشدا ده بينيت كه خوره كه له
 ئاودا ئاوا دهبيت، وه كه له ئوقيانوسه فراوان و دهريكان دايه، له هه نديك جينگه
 تريشدا ده بينيت خور له نيو لم دا ئاوا دهبيت ئه گهر له بيابانيكى ديارو فراوانى
 دوورو مه و دادا بوو كه تا چاو پرېكات هه ر بيابان بيت^(۱).

ئهمه ده ربارهى شويى خور ئاوابوون.

به لام ئاوابوونى خور له كانياويكى تيكه له قورې رهشدا (فِي عَيْنِ حَمَإٍ)،
 ئه وه بوو هه ر پيشت له م چېركه دا باسما كرده و گوتما: ناوچهى (ئيرميز) كه
 (ذوالقرنين) پيى گه يشتوو كه نداوى زورى تيدايه، له ناودار ترينيان كه نداوى
 (هرمس) و (مه ندريس) و (كه نداوى ئيزميره). قولايى كه نداوى (ئيزمير) يش بۆ
 ناوه وه به ئه ندازهى سه دو بيست كيلومه تره و، ئاوى پروبارى (غديس) يشى ده رژيته
 ناو، كه ئاويكى ليله و قورې پاشماوى گركان و خولئى سوورى تيكه له و له سه ر
 به رزايى (ئه نادول) وه تىي ده رژيت، هه ر جاريكيش پروباره كه رووه و كه نداوى
 (ئيرميز) پروات، خيڙايى رۆشتنه كهى زياد ده كات.

(۱) سيد قطب/ في ظلال القرآن، بهرگى چوارهم، لاپه ره (۲۲۹۱).

کاتیك (ذوالقرنین)یش لهو مهوقیعهدا وهستاوه، كه پروباری (غدیس) دهپرژیتته نێو كهنداوی (ئیزمیر)هوه، (واته دواى فهتحر دنى شارى (ساردیز)ى پایتهختى مهمله كهتى (لیدیا) سهرنجى وینهى سینیه باز نهیییه كهى خۆرى داوه، كه چۆن دهكهوێته شوینی پڕانى ئاوى پروباره كه له كهنداوه كه داو، دیویه تى (سوورایى) قورپه سووره كهو قورپه رهشه كهش)، كه پروباره كه فریى ده داته نێو كهنداوه كه وه تیکه لى ئاوه كه ده بن و له ئه نجامى ئهم ئاوێته بوونه شدا له دووره وه واى بینیه، كه گوايه خۆره كه دهكهوێته نێو ئهو رهشاوه قورپینه وه.. لهوانه یه ههر ئه مهش ئهو كانیاوه تیکه لى قورپه رهشه كه (العین الحممة) هكه بیته، كه قورئان باسى کردووه.. خوداش ههر خۆى ده زانیت چۆنه.. (والله اعلم)

ئایا (ذوالقرنین) یش پیغه مبه ریک بووه؟

قورئان هه والی ئه وه شی پى راگه یاندووین كه وا کاتیك (ذوالقرنین) گه یشتوته به شی خۆرئاواى زهوى، گه لیكى له ویدا به دى کردووه: ﴿قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّا اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّا اَنْ نُّخَذَّ فِيْهِمْ حُسْنًا﴾ مانای پوه ته و ده ركه وتوو ئایه ته كهش ئه وه یه، بێگومان خودا ئهو فهرماشته ی خۆى وه ها پى راگه یاندووه، كه کاتیك به سه ر ئهو گه له دا سه ركه وتووه، سه رپشكى کردووه چۆن هه لئس و كه وتیان له گه لدا بکات، سا ئیتر به خواستی خۆى سزایان بدات، یان لیان ببوریت و به چاکى و به خوشى مامه له یان له گه لدا بکات.

زانایانىش رای جوړا و جوړیان له سه ر لیکدانه وه ی ئهم فهرماشته ی خودا هه یه، كه وا ئاراسته ی (ذوالقرنین) ی کردووه و (له و فهرماشته نه ده چیت، كه ئاراسته ی پیغه مبه رانی کردووه)، پاشان ههر بۆیه ش زانایان رای لیک جودا و جیاوازیان له سه ر پیغه مبه ریتى (ذوالقرنین) هه یه. بۆ نموونه: (هه ندیک له زانایان واى بۆ ده چن كه وا

ئەم پیاوھ پێغەمبەرێک بوو، ئەو فەرماشتەى خوداش دەکەنە بەلگەى پالپشت
بۆ بۆچوونەکیان کە فەرموویەتى (قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ ..) = (گوتمان ئەى ذوالقرنین تۆ
دەتوانیت سزایان بەدەیت، یان چاکەیان لەگەڵدا بکەیت..).

ڕووکارى هێنانەوێ ئایەتەکش بەبەلگەىک بۆ بۆچوونەکیان ئەوێه کە
فەرماشتە کە راستەوخۆ لە خوداوە تەنها بۆ پێغەمبەرێک ڕادەگەیەنرێت.. جا
مادام خودا ئەو فەرماشتەى پێ فەرموو، کەواتە ئەویش (ذوالقرنین)
پێغەمبەرێکە لە پێغەمبەرانى (خودا).

چەند زانایەکی تریش نکوڵی دەکەن لەوێ کە (ذوالقرنین) پێغەمبەرێک بوو
بیّت، بەلکو گوتویانە:

(ئەو پیاویکی صالحی خودا و پادشایەکی دادپەرور بوو).. پاساوی نکوڵی
کردنیشان لەو پێغەمبەرێتى یەى، ئەوێه کەوا پێغەمبەرێتى (النبوة) ی هیچ
کەسیک ناسەلینرێت تەنها بەبەلگەىکى شیاو و پەسند کراو نەبیّت، بەلگەکش
دەبیّت ئایەتێک، یان فەرموودەىکى (صحیح) بیّت.. جا لەبەرئەوێ ئێمەش هەتا
ئێستا ئەو بەلگەىمان نیە، ئەوا ناشیّت بلێین ئەو پێغەمبەر بوو، چونکە بەم
وتەى (گەر بلێین پێغەمبەر بوو) ئەوا یەکیکی تر لەنیو پێغەمبەراندا دادەنێین کە
تیاياندا نییە و لەوان نیە.

کۆمەلێکی تریش لە زانایان لە ئاست ئەم مەسەلەى پێغەمبەرێتییهیدا
بێدەنگ بوون و هیچ ڕاو بۆچوونێکیان لەسەرى دەرنەبرێو.. لەم بارەیهشەو
گوتویانە: (ئێمە نالێین ئەو پیاوھ پێغەمبەرێک بوو، چونکە ئەم وتەى ئاتاجى بە
ئایەتێک یان فەرموودەىکى راست (صحیح) هەیه. ئایەت و فەرموودەش لەم
بارەیهو نیە، هەرودها نکوڵی لە پێغەمبەرێتییهکشى ناکەین لەبەر گریمانى
ئەوێ نەبادا پێغەمبەرێک بوو بیّت، چونکە وەک ئاشکرایە قورئان باسى هەموو

پێغه مبه‌رانی نه‌کردوو و ناوی گشتیانی نه‌هێناوه: ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ...﴾ (النساء ١٦٤)

جا ئه‌گهر ئیمه‌ش بلیین (ذوالقرنین) پێغه‌مبه‌ر بووه‌و، له‌ هه‌مان کاتدا پێغه‌مبه‌ریش نه‌بوو بیّت، ئه‌وا خستوو مانه‌ته‌ نیو ریزی ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ی خوداوه که له‌وان نیه‌، ئه‌مه‌ش هه‌له‌یه‌ که.

خۆ ئه‌گهر نکوولی له‌ پێغه‌مبه‌ریتیشی بکه‌ین له‌ کاتی‌کدا (گریمان: پێغه‌مبه‌ریک بووه‌) ئه‌وا یه‌کیک له‌ ریزی پێغه‌مبه‌ران ده‌که‌ینه‌ ده‌ره‌وه‌، ئه‌مه‌ش هه‌ر هه‌له‌یه‌ که.

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌ک بۆ سه‌لماندنی پێغه‌مبه‌ریتتی و، به‌لگه‌یه‌کیش بۆ نکوولی لی‌کردنی پێغه‌مبه‌ریتتی یه‌که‌یمان له‌به‌رده‌ستدا نییه‌، بۆیه‌ راست و دروستتر ئه‌وه‌یه‌ که لیتی بێ‌ده‌نگ بین، که‌واته‌ ئیمه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و کۆمه‌له‌ زانییه‌داین که بێ‌ده‌نگن له‌ ئاست مه‌سه‌له‌ی پێغه‌مبه‌ریتیی (ذوالقرنین) داو، ناشانین ئایا (ئه‌و) پێغه‌مبه‌ریک بووه‌ یان نا؟

ئه‌مه‌ سه‌ره‌پایی ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ هه‌ردوو بۆ چوونه‌که‌ش له‌خۆ ده‌گریت و ئه‌گه‌ری راستی و شیاویی هه‌ردووکیان له‌ئارا دا‌یه‌. به‌لام لی‌رده‌ا بێ‌ده‌نگ بوون له‌سه‌ر ئه‌و بۆچوون و مه‌سه‌له‌یه‌ له‌گه‌ڵ توێژینه‌وه‌ی مه‌نه‌ه‌جیی زانستیانه‌دا ده‌گونیخت، چونکه‌ ناشیّت ئیمه‌ هیچ وته‌و بیروپرایه‌ک بدرکیّنین ته‌نها به‌زانست نه‌بیّت.

پشت به‌هیچ شتی‌کی‌ش نابه‌ستین ته‌نها به‌ به‌لگه‌ نه‌بیّت، دیاره‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ زانست و به‌لگه‌مان له‌لا نییه‌. خۆ ئه‌گهر (ذوالقرنین) پێغه‌مبه‌ریک بوو بیّت، ئه‌وا هیچ ئاسته‌نگی‌ک (اشکال) له‌ فه‌رمایشته‌که‌ی خوادا نییه‌ که فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ﴾، چونکه‌ دیاره‌ خودا راسته‌وخۆ پێغه‌مبه‌رانی دواندوو و پرووی فه‌رمایشتی تی‌کردوون.

یان ئەگەر پێغه مبه‌ری‌کیش نه‌بوو، هەر رپی تی ده‌چیت، چونکه
 فرمایشته‌کی خ‌دا ﴿يَذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّا اَنْ تُعَذَّبَ...﴾ س‌ی گریمان له‌خ‌و ده‌گریت:-

۱- له‌وانه‌یه خ‌دا ئەم فرمایشته‌ی به‌ پێغه مبه‌ری‌ک فرموو ی‌ت که له‌گه‌ڵ
 (ذوالقرنین) بووه له‌ نی‌و سوپاکه‌یداو، ئەم پێغه مبه‌ره‌ش ئەو فرمایشته‌ی
 خ‌ودای به‌ (ذوالقرنین) گه‌یانیدی‌ت.

۲- له‌وانه‌یه خ‌دا به‌ ئیلهامی‌ک ئەوه‌ی خ‌ستی‌ته‌ نی‌و بی‌رو ه‌وشی (ذوالقرنین) ه‌وه
 وه‌ک چ‌ون س‌رووش و (وه‌ح‌ی) به‌دایکی (مووسا) گه‌یاندوه‌و (سه‌ره‌پایی ئەوه‌ی
 دایکی (مووسا) پێغه مبه‌ری‌کیش نه‌بووه) که ئەو ئامرازه‌ مس‌وگه‌ر کراوه‌ ب‌و
 پاراستنی (مووسا) به‌کاربه‌ی‌تی‌ت.

۳- له‌وانه‌شه‌ ئەم ر‌سته‌یه گ‌یرانه‌وه‌یه‌کی (ذوالقرنین) ی‌ت له‌گه‌ڵ ئەو گه‌له
 به‌زینراوه‌ی ژیر ده‌سه‌لاتی و ئەو و‌لاته‌ ف‌ت‌ح کراو و ر‌زگارکراوانه‌دا، که خ‌ودا
 کردبویه ده‌سه‌لاتدار له‌سه‌ریانو، سه‌ربه‌ستیشی کردبوو، که چ‌ون هه‌لس‌وکه‌وت و
 مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا ب‌کات، ئایا س‌زایان ب‌دات یان لی‌یان بب‌و‌یت و...؟! ه‌ت‌د...

ئیمه‌ش ه‌یچ به‌لگه‌یه‌کی ر‌است و یه‌ک‌ل‌اکراوه‌ی که‌سی‌ک‌مان له‌م باره‌یه‌وه‌ نی‌ه،
 ئەمه‌ش له‌ب‌ه‌ر نه‌بوونی یه‌ک‌ل‌اکه‌ره‌وه‌یه‌کی مه‌سه‌له‌که به‌لای ئەوه‌دا، که پێغه مبه‌ر
 بووه، یان به‌لای ئەوه‌دا، که پێغه مبه‌ر نه‌بووه..

ده‌ستووری داد په‌روه‌رانه‌ی (ذوالقرنین)

کاتی‌ک خ‌ودا (ذو القرنین)ی سه‌رپ‌ش‌ک کرد له‌ هه‌لس‌وکه‌وت له‌گه‌ڵ و‌لاته
 ف‌ه‌ت‌ح‌کراوه‌کانداو، له‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ گه‌له به‌زیوو و ژیر ده‌سته‌کانیدا، ه‌یچ
 سه‌تمی‌کی نه‌کردو نه‌یچه‌وساندنه‌وه‌و، زو‌لم و ز‌ۆرداریشی له‌سه‌ریان پ‌یاده نه‌کرد،
 هه‌روه‌ها ئەو سه‌رکه‌وتن و سه‌رپ‌ش‌ک بوونه‌شی نه‌کرده ده‌رفه‌تی‌ک ب‌و زه‌برو زه‌نگ‌و

ملهوپی و خراپه کاری، به لکو (ذو القرنین) پێساو دهستوری خۆی له مامه له کردن له گهڵ ئه وه گه له دا پوونکرده وه گوته: ﴿قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ اِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكَرًا﴾ (٨٧) وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا (٨٨) الكهف ﴿٨٨﴾.

له م دوو نایه تهی سووره ته که دا ئه وه دهستوره دادپهروه رانهیهی پوون کردۆته وه، که به لگهیه که له سه ر باوه رداریتی و خواپه رستی و ته قوای (ذو القرنین) و، له سه ر شاره زایی و زیره کییه که ی و، له سه ر دادگه ریتییه که ی و چاکه خوازی و په حم و به زه بیشی.

بێگومان ئه وه خه لکه بی باوه رهی که (ذو القرنین) له جه نگدا به زانده بوونی و لا ته که یانی فته ح کردوه، له یه ک پله و ئاستی تیگه یشتندا نه بوون و، هه مووشیان یه ک جو ره سیفه ت و خو و نه ریتیان نه بووه، هه ر بۆیه ش ناشیت یه ک جو ره مامه له له گه ل هه موویان دا بکریت.

ئه وان دوو جو ره که س بوون، ئیماندار و کافر، چاکه خواز و سته مکار.. جا نایا له مامه له کردنیاندا یه کسان ده بن؟ (ذو القرنین) گوته ویه ته: (سه باره ت به سته مکاری بی ئیمان، ئه و سزای ده دهین، به هو ی سته م و بی باوه ریتی یه که یه شییه وه سزا و نازاری ده دهین، ئی شه ش له م سزادانهیدا دادپهروه رین، چونکه ئه وه سزا و نازاردانی ئی و دنیا یه ته، سزایه کی تریشی له ئاینده دا ده دریت که سزای رۆژی دوایی یه کاتی که بۆ لای خودای پهروه ردگاری ده گه ریتیتیه وه، ئه و سزایه شی له قیامه تدا سزایه کی هیجگار توندو به نازاره (عذابا نکرا)..

له و نایه ته دا (عذابا نکرا) ئه و نازار و شه که نه ده تونده یه که خه لکی رقیان لییه ته و به نازاری کی هیجگار توندو تیژ و ناخۆشی داده نین. به لام سزایه کی عادیانه یه و به پیتی حوکی دادگه رانه ی خودا خۆیه ته، چونکه شایسته ی ئه و

سزایه‌ن، قورئانیش جیاوازی له نێوان وشه‌ی (منکر) و (نکر) دا کردووه... بۆ نمونه: (منکر) ئەو کاره ناپه‌واو پووجه‌له‌یه، که له شه‌رع و دینی خوادا هه‌پام کراوه‌و، که دڵ و ده‌روونه پر له باوه‌ره‌کانی ئیماندارانیش به خراپی داده‌نی‌و ره‌تی ده‌که‌نه‌وه‌و به‌ریه‌ره‌کانی ده‌که‌ن و نکوولی لێ ده‌که‌ن. (نکر) یش ئەو کاره‌و مه‌سه‌له گرانه‌یه، که هه‌ندیک که‌س نکوولی لێده‌که‌ن و خۆیانی لێ دوور ده‌خه‌نه‌وه‌و به‌شتیکی ره‌ت کراوه‌و هه‌له‌ی داده‌نی‌ن...

به‌لام له حه‌قیقه‌تدا شتیکی راست و دروست و په‌سندکراوه له‌شه‌رع و حوکمی خوادا له ته‌قدیری و کرداری و خواستی دا، چونکه سته‌مکاری له سته‌مدا رۆچووی بێ‌باوه‌ر به‌پێی ده‌ستووری (ذو القرنین) دوو جار سزا دراوه، جارێکیان له دنیا‌دا و به‌ده‌ستی خۆی، جارێکی تریش له رۆژی قیامه‌تدا، کاتی‌ک خوادا سزایه‌کی گه‌وره‌و توندی ناخۆشی ده‌دات.

سه‌باره‌ت به‌ مروّفی باوه‌رداری چاکه‌خوازیش، ئەوه بینگومان له (ذو القرنین) هه‌و نزیک بووه‌و پاداشتی چاکی داوه‌ته‌وه‌و، خه‌لاتی باشی پێ به‌خشیوه‌وه‌و، به‌خۆشی و نه‌رمی و زه‌رده‌خه‌نه‌و سۆزو خۆشه‌ویستییه‌وه له‌گه‌ڵیا دواوه...

﴿...فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا﴾ (الكهف)

(په‌روه‌رده‌کردن به‌ پاداشت و سزا)

ده‌شیت ئەو هه‌لسوکه‌وته‌ی (ذو القرنین)، له‌گه‌ڵ ئەو گه‌له‌دا بپێته ده‌ستوورێک بۆ گشت حاکم و به‌رپرسیاریک، که مامه‌له له‌گه‌ڵ که‌سانی تردا ده‌کات، هه‌روه‌ها ده‌شیت خودی (ذو القرنین)یش، بپێته نمونه و پێشه‌نگی‌کی باش بۆ هه‌ر حاکی‌ک یان لێ‌په‌رساوی‌ک. پێوستیش هه‌ر که‌سی‌ک له‌وانه‌ی له واقیعی به‌جێهێنانی فه‌رمانداری و پابه‌ندی کارکردن ده‌کۆلنه‌وه‌و، خوازیاری چاکسازین له فه‌رمان و

فرمانگه کاندوا، شیوازی به پێوه بردن چاک ده کهن، پێویسته سه رنجیکی قوول لهو دهستووره بدهن و هه لویسته یه کی درێژی له ئاست دا بکهن، فرمان (وظیفه) ش له م سهرده مه ماندا تووشی شیواندن و، خراپی کارکردنی فرمانبه ران بووه و، چه ندان ناهه موواری و به دکاری و لادانی به سه ر داهینراوه. بنچینه ی هه لسه نگاندن و پاداشت و خه لاتێ هه ر فرمانبه ریکیش به نده به راده ی پابه ندیی فرمانبه ره که به رژی مه وه و، به خیرایی خزمه تکردنی لێ په رسراوه که ی و خۆ لێ نزیک کردنه و ی و، ریا و مه رای بۆ کردنی. ئیدی تاکه ئومیدی فرمانبه ران هاتۆته سه ر ئه وه ی چۆن له به ر په رسان نزیک بنه وه و هه نگاوی بۆ بنین و خێر و بیرو پاداشتیکیان لێ وه ده سگیر بیت، یاخود پله و پایه ی فرمانبه ریتی و به جیهینان و خزمه تی خه لکی و گه یاندنی چاکه پێیان له سه ر بناغه ی ئه و سه لام و ریزه بی ئه ندازه ناشه رعیا نه یه بیت که فرمانبه ران له لێ په رسراوانیان بگرن.

به راستی و بێگومان ته رازووی حوكم له جی ی خۆی جوولینراوه و بناغه ی فرمانبه ریتیش له جیهانی هاوچه رخاندا له رزیوه، هه ر بۆیه ش ئه و سه مکار و به دکار و ده سترێژکارانه نزیکترین که سن له حا که وه که خێر و بیرو خه لات و به خششی ئه ویان ده ست ده که ویت.. له ولاشه وه کارمه ندانی دلسۆز زویر ده کړین و به ره ره کانییان ده که ن و ده ریان ده که ن و ئازاریان ده دن و له به خشش و رێژلینان بی به ش ده کړین.

به م په نگه کاره کانیش تێک چوون و، شیوازی به پێوه بردنیش لار و وێر بووه و، به دکاریی بلا بوۆته وه و، پشیویش ته شه نه ی سه ندووه.

به راستی (ذو القرنین) به رنامه یه کی بنچینه یی و شیوازیکی کرده یی (عملی) بۆ گشت لێ په رسراویک یا ن حا که مک داده نیت تاکو ئه رکی خۆیان چا که نه و، په ره ش به کاری فرمانبه ریتی و ئیداریی به دن. ده شیت ئه م به رنامه یه ش ناو بنین (په روه رده کردن به هۆی پاداشت و سزا) و، یاخود ناوی بنین: (هاندهره کان و ته مه یکاره کان).

گرتگ ئه‌وه‌یه‌ی فەرمانبهر یان کرێکار به‌چاکی ئه‌رکی خۆی به‌جێ بگه‌یه‌نیت و به‌م پێوه‌ره هه‌لسه‌نگێتریت، نه‌ک به‌هۆی نزیکیی یه‌وه له حاکم یاخود به‌هۆی کلکه‌له‌قی و خۆ بردنه‌پیشه‌وه له لێپرسراوان. جا نه‌گهر فەرمانبهرێک که‌مه‌تر خه‌می کرد، یاخود خراپه‌ی کرد پێویسته سزای بدریت یاخود ته‌مێ بکریت یان وه‌لامێکی بدریت، چونکه ناهه‌قی یه‌کی هه‌لبژاردوووه و پێویسته له ئاکامی ناهه‌قییه‌که‌ی تی‌بگه‌یه‌نیت و وریابکریت.

ده‌شیت ئه‌م فەرمانبهره (له‌سه‌ر ئه‌و کاره ناله‌باره‌ی) له مووچه‌ی به‌ردریت، یان له‌و فەرمانه‌ی بگوازیت و به‌و فەرمانیکی دی، به‌لام فەرمانبهری باوه‌ردار و خواناس و چالاک و خۆشه‌ویستی لای خه‌لکی، ئه‌و فەرمانبهریه که پێویسته پرسی لێ بنریت و پاداشتی بدریت و هه‌و، یارمه‌تی ده‌سخۆشانه و خه‌لاتی هاندانی پیشکesh بکریت، تاکو ببێته پێشه‌نگ به‌و که‌سانی دی و، ئه‌و که‌سانه‌ش به‌هاندهریکی خۆیانی دانین به‌و کاری باش و چاکه‌ خوازی و چاکسازی، ﴿مَنْ عَمَلْ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنِ﴾. واته: (هه‌ر که‌سێک باوه‌ری به‌خودا هه‌ییت و کرده‌وه‌ی جوان و چاکی کردییت ئه‌وا پاداشتی چاک و فره‌ی هه‌یه)، بێگومان ئه‌م جو‌ره که‌سه باوه‌رداریتی و خواپه‌رستی به‌چاکی کرده‌وه، کار و فەرمانیشی به‌چاکی کرده‌وه، بۆیه ئێمه‌ش به‌چاکه‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌که‌ین، چونکه پاداشته‌که‌ش له‌ په‌گه‌زی کاره‌که‌یه: ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾ (٦٠) الرحمن.

﴿وَسَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ أَيْسَرًا﴾ واته: (به‌خۆشی و نه‌رم و نیانی و سۆزه‌وه ده‌یدوین، له‌مه‌ش دا هه‌ر پاداشتمان داوه‌ته‌وه و هه‌مان داوه و خستوو مانه‌ته پێشو و پێزو شکۆمان به‌و داناوه. جا که‌سانێک که سه‌رنج له‌م دۆخه ده‌ده‌ن، په‌ندی لێ وهرده‌گرن و وانه‌ی لێوه‌ فی‌ر ده‌بن، چونکه هه‌یج که‌سێک نایه‌وێت به‌ئانه‌ست خۆی بخاته به‌ر سزا و تازار (مه‌گهر که‌سێک شیت بیت).

ئیدی ئەو کەسانەی تریش واز له ستم و زۆرداری و بەدکاریی دینن و، سوود و
خێرو چاکە بلاودەکەنەوه و لەسەر راپەراندنی ئەرکەکانیان بەچاکی و، باش
بەپێوەبردنی کاروبار و گەیاندنی خێرو چاکە بەخەڵکی، سوور دەبن.

خەڵات کردنی چاکەکاریش بە پیشکەشکردنی خەڵاتیك دەبێت بۆی و، بەوهش
پێزو بەهای بۆ دەگەرێنرێتەوه و هانی دەدرێت لەسەر زیادکردنی چەندان هیندە
کۆششەکانی و بانگی کەسانی تریشی پێ دەکرێت کە وهك ئەو بن.

((لَمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا))

(ذوالقرنین) بهرەو پۆژەهلەت کەوتەپێ، بهرەو شوینی هەلاتنی خۆر: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا﴾ (٩٠) الکھف.

واتە: (کاتیەک گەشتە بەشی خۆرەهلەت دیتی خۆر لە نیشتمانی گەلیەک هەلەیت کە هیچ بەرەبەستیکی وەک گردیەک یان چیا یەک یان هۆیەکی تریان نیە).

جالێرەدا ئەوێ دەربارە (شوینەکانی خۆرئاوا بوون) گۆتمان، دەربارە شوینەکانی هەلاتنیشی دەلیێن، چونکە خۆر چەند شوینیکی لێو هەلاتنیشی هەیهو، هەر گەلیەک خۆر هەلاتیکی خۆیان هەبوو، هەر نەتەوێە کیش خۆر هەلاتیکی هەیه، گرنگ ئەوێە ئەو گەلەش خودا هیچ بەرەبەستیکی وەک چیاو گردو تەپۆلکە ی بۆ دانەناون، بەو مانایە شوینیکی وایان نەبوو کە ببێتە بەرەبەست و سیبەر لەبەر خۆرەکەدا لەکاتی هەلاتندا.

دەربارە تەفسیری ﴿قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا﴾ زانایان بیروپایە جیاوازو لێک جودایان هەیه:-

- ١- هەندیکیان گوتیان:- (ئەو گەلە لە نیو چەند دەشتیکی پان و بەریندا نیشتهجی بوون و هیچ چیاو گردیکی وایان نەبوو کە تیشکی پۆژیان لێ بگریتهو، بۆیە لە کاتی هەلاتندا تیشکی پۆژ کەوتۆتە نیو مالانیانەو).
- ٢- هەندیکی تریشیان گوتیان:- (ئەوان خاوەنی خانوو، یاخود بیناو ساختمانیکی وایان نەبوون کە تیشکی پۆژو گەرماکیان لێ قەدەغە بکات، هەر بۆیەش لە یەکەم ساتی خۆرەهلەتندا تیشکەکانی لەنیویان داووه.

۳- هه‌ندیکێ تریشیان گوتووین: (هیچ شتیکی وایان نه‌بووه که له‌ش و لاریانی پێ داپۆشن، بۆیه‌ش پرووت و بێ‌به‌رگ بوون، ئه‌گه‌ر خۆره‌که‌ش لی‌یان هه‌لاتبیت ئه‌وا به‌تیشکه‌کانی خۆی نازاری داو.

جی‌ی باسیشه‌ پێشتر ئه‌وه‌مان یه‌ک‌لا کرده‌وه که ئه‌و گه‌له‌ له‌وانه‌یه‌ له‌ تورکه‌کان یان له‌ گه‌لیکی تر بن، ئه‌وان خۆشیان له‌ ناوچه‌کانی تورکستان و ئه‌فغانستان و پاکستاندا ژیاون. لی‌ره‌شدا ئه‌وه‌ تیبینی ده‌کریت که قورئان به‌دریژی ئه‌و پێنمایانه‌ی نه‌هیناوه که خودا له‌باره‌ی ئه‌و گه‌له‌وه‌ پێی راگه‌یان‌دوووه‌ و باسی ئه‌و به‌ربه‌ست و هۆکارانه‌ی پێگرتن له‌ تیشکی خۆره‌که‌ش له‌سه‌ریانی نه‌کردوووه‌. واته‌ ده‌ستووری تایبته‌ به‌حوکمی ئه‌و ولاتانه‌ی خۆره‌لات و چۆنیه‌تی مامه‌له‌ له‌گه‌ڵدا کردنیانی دیاری نه‌کردوووه‌، چونکه‌ ته‌نها ده‌ستووری مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ولاتانی خۆرئاوا دیاری کردوووه‌ له‌کاتی به‌جێهێنانی ئه‌رکه‌کانیدا له‌وی. بۆیه‌ پێویست نه‌بووه که ده‌ستوره‌که‌ی ئه‌وانیش دووباره‌ بکاته‌وه‌، ئه‌مه‌ش له‌پروانگه‌ی دووباره‌ نه‌کردنه‌وه‌وه‌.

((وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا))

پیش ئهوهی قورئانی پیرۆز کۆتایی (بهباسی جهنگه کانی (ذو القرنین) و - فتوحات- و ئهرکی رزگارکردنی گهل و ولاتان) بینیتو، پیش ئهوهی دهربارهی کاروباری له بهشی باکووری ناوچه کانی زهویدا، بدویت، باسه کهی وهستاندوه تاکو راستیه کی بنچینهیی دهبرپیت که فهرمایشته کهی خودایه: ﴿كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا﴾.. به مانای: بیهگومان خودا زاناو ئاگاداری ههموو حاله تیکی (ذوالقرنین) بوو و، بینهری ههلس و کهوت و جم و جوولیی بوو و، ههموو ههوالئیکی خوی و سوپاکهشی دهزانی.. ههر ههنگاوێک دهیاننا، به مۆلته و رینگه دانی خودا بوو، ههر جم و جوولئیکیان دهواند به خواستی خودا بوو، ههر جهنگیکیشیان دهگیراو ههر ولاتیکیان رزگار دهکرد، خودا ئاگاداری حالیانو، بینهری واقیعیان و، بیسهری ههوالیان بوو.

لیره شدا پروانگهیه کی هونهریی دارپژراو ههیه که دواي باسکردنی به سهر هاتی ئهوه گهلهی له بهر پۆژدا (بهبی) به ره بهستییکی پارێزهریان له تیشکی خۆر له کاتی خۆر هه لاتندا) دهژیان، سهرنجی لیّ دهدهین، پروانگه کهش (واته ئهوه جیّ سه رنجه هونهرییه دارپژراوه) ش ئهوهیه که (سید قطب) له بارهیه وه گوتویه تی: - (لیره دا ههلوێستهیه کی کورت له بهردهم دیاردهی جوانکاریی پیکگه یاندنی هونهریانهی نیو شیوازی گیرانه وهی به سهرهاته که ده کهین، چونکه ئهوه دیمه نی که لیره داو لهو به شهی چیرۆکه دا پیشان دراوه، له سروشتدا دیار و دهر خراوه.. خۆر هه لاتتوه و تیشک ده داته وه، ئهوه گهلهش ههچ په رده پۆشیک و ههک چیا یهک یان به رزاییهک یان

دیواریکیان نیه که لە تیشکی خۆر بیانپاریزیت.. هەمەدیسەن وێژدانى (ذوالقرنین) و ئامانج و نیازەکانیشی، هەمووی لەلای خودا دیارە.. بەم ڕەنگەش دیمەنى نیو سرووشت و دیمەنى وێژدان و ناخى (ذوالقرنین)یش لەسەر شیوازیکی وردو جوانی رێکخستنى قورئان بەیەك گەیهەراون^(۱).

هەروەها ڕادەمێنن لەوێ پرسیاریك لەبارەى حیکمەتى خوداوە لەسەر باسی زانینى هەموو هەواڵیکى (ذوالقرنین) و سوپاکەى بکەین، که بۆچى خودا باسی ئەو زاناییەى خۆی لە زانینى هەواڵەکانى دەکاتو، بۆچى زانستى لەسەریان هەیه لەکاتى باسکردنى فتوحات و جەنگەکانى ڕزگارکردنى و لاتاندا؟ ئاخۆ حیکمەت لەم باسە چى بێت؟! بێگومان ئەو حیکمەتەى که لێیەو بەزمان دەرەکهوێت: سووربوونی قورئانە لەسەر پێکەو بەستنى هەرچى ڕوو دەدات لە گەردووندا بەخواستى خودا و ئیرادە و زانستى خۆی، تاكو خەلکى ئەم ڕاستى یە لەبیر نەکەن لەکاتى سەرنجدان لە ڕووداوەکاندا، پاشان بۆ ئەوێ خەلکى وای تێنەگەن که ئەوان خۆیان تەنھا بە وزە و تواناکانى خۆیان و (دوور لە زانست و فەرمانى خودا) هەلس و کەوت دەکەن.

بۆ نمونە ئەوێ بەپێزیکى وەك (ذوالقرنین) چەندەها فتوحاتى گەورەشى لەبەرەى ڕۆژئاوا و پاشان لەبەرەى ڕۆژهەڵاتیش بەئەنجام گەیاندووە، چەندەها دەسکەوتى گەورەشى لەبەرەى باکوور بەدەست هێناوە، که چى وێرایی ئەوێش خودا چاودێرى کاروباریەتى، ئاگادارى سەرچەم هەواڵەکانیەتى، و زانای دەسکەوتەکانیەتى، لە هەمان کاتدا خودا هەر خۆیشی قەدەر و ئەندازەى بۆ داناو و خواست و ئیرادەى لەسەریان بوو.

(۱) فى ظلال القرآن، (۴: ۲۲۹۲).

(خَبَر) و (خُبْر) - خه بهرو خویر -

هەر لێره شدا هه‌لۆیسته‌یه‌کی هونه‌ریانه له ئاست دیارده‌یه‌کی ناوازه له ناوازه‌کانی قورئان ده‌که‌ین.. داخۆ جیاوازی نیوان (خُبْر) و (خَبَر) چی بێت؟! نه‌ی له چ شوێنیکی قورئاندا هه‌ردوو وشه‌که هاتوون؟! وشه‌ی (خه‌به‌ر) دوو جار له چیرۆکی (مووسا) دا - سلاوی لێ بێت - هاتوو، هه‌ردوو جاره‌که‌ش له‌یه‌ك باسدا هاتوون هه‌ر چه‌نده له دوو سوورته دان.

جاری یه‌که‌م: خودا ده‌رباره‌ی (مووسا) - سلاوی لێ بێت - فه‌رمویه‌تی: ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاتِيكُمْ مِنْهَا خَبِيرٌ...﴾ (النمل ٧)، واته (کاتیك مووسا له ڕێگه‌ی‌اندا بۆ (میسر) به‌خیزانه‌که‌ی گوت: - ئه‌وا من له دووره‌وه ئاگرێکم به‌دی کردوه و ده‌چم بۆ ئه‌وده‌و روبه‌ره تاکو هه‌والێکتان له‌وباره‌یه‌وه بۆ به‌ینمه‌وه).
جاری دووهم: هه‌ر ده‌رباره‌ی (مووسا) خودا فه‌رمویه‌تی: - ﴿... قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا خَبِيرٌ...﴾ (القصص ٢٩)، که هه‌مان مانای هه‌یه..

بێگومان (مووسا) - سلاوی لێ بێت - کاتیك له‌گه‌ڵ خیزانه‌که‌ی خۆیدا به‌ره‌و (میسر) گه‌راونه‌ته‌وه، ڕێگه‌ی لێ وون بووه، پاشان ئاگرێکی له‌ دووره‌وه به‌دی کردوو، پووێتی کردوو تاکو که‌سیکی وای لێ ببینیت که ڕێگه‌ی پێ نیشان دات و ڕێنمایی بکات.. به‌راستی ئه‌و (واته مووسا) ئومێدیکی گه‌وره‌ی به‌و که‌سه هه‌بووه که بۆ ئه‌وه‌ی هه‌والێکی ڕێگاکی لێوه ده‌ست که‌وێت.

به‌لام وشه‌ی خویر (خُبْر) ته‌نها له سوورته‌ی (که‌ف) دا هاتوو، له‌و شوێنه‌دا که (خضر) به (مووسا) ی گوتبوو: ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ = (چۆن ئارام

له سههر کارێکی سهیری وا ده گریته که پیشتر زانست و زانیارییهکت له سههر لایه نه شارراوه و نه زانراوه که ی نه بووه). له م چیرۆکه شدا له باره ی (ذو القرنین) وه گوتهویه تی: ﴿كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا﴾ (بهم پهنگه ئاگادارمان کرد له ههوال و زانستی شارراوه). جیاوازی نیوان (خبر) - به فهتھی سههر ههردوو پیتی (خ) و (ب)، له گهڵ وشه ی (خبر) به (ضمة ی سههر پیتی (خ) و (سکون ی سههر پیتی (ب)، ئهوهیه که:

(خَبَر): زانینی ئه و شته زانراوانهیه له پرووی ههوال و گه یاندنه وه.

(خُبَر)یش: زانینی پرووه نادیارو ناوه کی یه کانی مه سه له کانه^(۱).

واته: ئه گهر زانینه که بۆ پروواله تی ههواله کان و، شته دیاره کان و، پرووی ده ره کیی مه سه له کان بیت، ئه وه به ههوال داده نریت، واته به (خه بهر).

به لام ئه گهر زانینه که بۆ ناواخنی مه سه له کان و، شته نادیاره کان و نه یینه کانی ئه و شتانه و، لایه نه ناوازه و ته ماوییه کانی بیت، ئه وه به (خویر) داده نریت.

وشه ی (خبر)یش ته نها له سوورته ی (کهف) دا دیاری کراوه، چونکه سوورته ی زانینی ئه و شته نادیارانه یه که به فهرمانی خودا ده رخران، ههروه ها سوورته ی ده رختنی بنچینه ی پروواده کان و نه یینه کانیان و ورده کارییه کانیانه.

جا بۆیه (موسا)ش چند کار و کرداریکی وا له (خدر) ده بینیت، که له وه و بهر حه قیقه ته کانی نه زانیوه و، زانستی له سههر لایه نه شارراوه و نادیاره کانیشتی نه بووه، هه ربۆیه ش ناره زایی له سهریان ده ربپوه: ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ ... دیاره (ذو القرنین)یش چند کرداریکی وا ئه نجام ده دات، که گه لیک که س زانیاریان له سههری نه بووه، ئه وه ی له ناخ و دل و نیازیا یه تی، له لای خه لکی نه زانراوه، به لام خودا چاودێرو ئاگادار و شاره زای کار و نیاز و بارودۆخیه تی.

ئەو گەلە دواکەوتوو و بۆ توانایەکی که (ذوالقرنین) بەرەبەستەکی بۆ بنیاتنان

قورئانی پیرۆز بەسەرھاتی (ذوالقرنین) و کارەکانی لەبەشی باکووری زەویدا بۆ گیراوینەتەو، ئەمەش لەو فەرماشیستەیی خوادایە که فەرموویەتی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۖ﴾ (٩٣) قَالُوا يَنْذَا الْقَرْنَيْنِ إِنْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۖ﴾ (٩٤) قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۖ﴾ (٩٥) الكهف. واتە: (ذوالقرنین-) رۆشت تا گەشتە ناوچەی نیوان هەردوو چیا بەرزەکەو لەوێ دیتی گەلیک هەیە که هێندە نەفام و دواکەوتوو، مەروە بەشیوەیەکی گران و زەحمەت لییان تێدەگات، ئەو گەلە (که لە حالەتیکی ترسو و دوو دلیدا بوون) بە (ذوالقرنین)یان گوت: (یەئجوج و مەئجوج، گەلیکی خراب و بەدکارن لە زەویدا و مەترسییان بۆ سەر ئێمە هەیە، جا ئایا کرێیەکت پێیدەین لەسەر ئەوێ، که لە نیوان ئێمە و ئەواندا بەرەبەستیکی پتەو دروست کەیت تاکو پێمان نەگەن و ئازارمان نەدەن؟).

لە وەلامدا (ذوالقرنین) پێی گوتن: (ئەو هیژو توانایەکی که پەرورەدگارم پێی بەخشیوم لەو کرێیە باشترە بۆم، بەلام من کارەکەتان بۆ دەکەم، ئێشەش بەهیزی دەست و بازووتان یارمەتیم بدەن تاکو بەرەبەستیکی گەورە و پتەو و تۆکمە لە نیوان ئێشە و ئەواندا دابنێم.

ئهو ناوچهیهی نیوان ههردوو چیا بهرزهكەش ئهوهیه كه دهكهوتیه باشووری زنجیره چیاکانی (كافكاس)هوهو، كه ئهمرۆ به ولاتانی (ئهرمه‌نستان)و (گورجستان)و (ئازهربايجان) ناوده‌بریت، ئهو میلله‌ته‌ش كه له‌سه‌رده‌می (ذوالقرنین)دا له‌وێ نیشه‌جێ بوون هۆزو تیره‌کانی (كۆشیا) بوون كه سكالای حالی خۆیان له‌لاكردو باسی شالاوه‌کانی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) له‌پێی ته‌نگه‌ی (داریال)هوه‌یان بۆ كرد، ئه‌وه‌بوو (ذوالقرنین)یش ئهو ته‌نگه‌یه‌ی گرتو، به‌ربه‌سته‌كه‌ی له‌سه‌ر بنیاتناو، ماوه‌ی نۆ سالی‌شی له‌و كارهدا خایاند تا ئهو پرۆژه گه‌وره‌یه‌ی ته‌واو كرد. كاتیك باسه‌كه‌ی نیو قورئانی‌ش له‌سه‌ر ئهو میلله‌ته ده‌خوێننه‌وه، چهند سیفه‌تی‌کیان به‌دی ده‌كه‌ینو ده‌ردی‌نین، كه ئه‌مانه‌ن:-

١- ئه‌وان گه‌لیکی دواكه‌وتوو بوون: ﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾، (له‌ هه‌یچ وته‌یه‌ك تی نه‌ده‌گه‌شتن) ئه‌مه‌ش دوو مانا هه‌لده‌گریت:-

یه‌كه‌میان: یان وادیاره ئه‌وان زمانی گه‌لیکی تریان له‌گه‌لانی غه‌یری خۆیان نه‌زانیه‌وه له‌هه‌یچ وشه‌یه‌کیان تی نه‌گه‌شتوون، چونكه‌ شاره‌زاو ئاگاداری نه‌بوون و فیری ئهو زمانانه‌ی تر نه‌بوون، بۆیه‌ش ته‌نها له‌نیو زمانه‌كه‌ی خۆیاندا په‌نگیان خواردبوو.

مانای دووه‌میش: یان وادیاره دواندنو ئامۆژگاریکردنیان بێ‌سوود بووه، چونكه‌ گه‌لیکی تی نه‌گه‌شتوو بوونو، قسه‌و ئامۆژگاری کاری تی نه‌کردوونو، له‌ قسه‌و ئاکاری به‌رامبه‌ره‌کانیان حالی نه‌بوون، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ده‌مارگیری و توندوتیژییه‌کی خۆیان، یان له‌به‌ر گه‌مژه‌یی و ساویلکه‌یی و نه‌فامیه‌یه‌ك كه له‌ نه‌ریت و سروشتیاندا بوویت.

٢- ئه‌وان گه‌لیکی لاوازو بێ‌ده‌سه‌لات بوون، هه‌ر بۆیه‌ش ده‌سته‌و سان بوون له‌ به‌ربه‌رچدانه‌وه‌ی شالاوه‌کانی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) بۆ سه‌ریانو، له‌پرووبه‌پروو بوونه‌وه‌یان و، پێگرتن له‌کاری تی‌كدان و پشیوویان.

۳- ئەوان گەلیکی بێ دەسەلات بوون بۆ بەرگری له خاکی خۆیان و،
بەرەنگاربوونەوهی دەستدریژکاران، هەربۆیەش پەنایان بردۆتە بەر هیژماری تری
دەرەکی واتە: هیژی (ذوالقرنین) و کاری چارەسەری ئەم حالەتیانیان پێ
سپاردوو، ئامادەییان بۆ دەرپرێوە کە کرێیەکی پێ بدەن:

((فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا))

بیگومان ئەو گەله سیمای و پوخسارو نهریتی گهلانی بێدهسهلات و تهمله و دواکه و توویان لێنیشتهبوو که بێتوانان له چارهسهری گرفتهکانیانداو، نه رکێ چارهسهر و بنهر کردنی گرفتهکانیان دهدهنه دهست بېگانه.

ئهوهی لهم سهردهمه شاندا مرۆف لێی سه رسام ده بێت ئه وهیه گه لێک کهس له عهر به کان هه مان سېفه تی ئه و گه لانه یان گرتوه و، له چه ندين گرتی تر سناک و بهرده و امدا ده ژین له سه روو هه موو گرفته کانیشه وه، کیشه ی (فه له ستین) هه یه و، لهم کیشه یه دا پرو به پرو ی چه ند دو ژمنیکی شه رخا زو فیل باز بوونه ته وه، له پیشه وه ی ئه و دو ژمنانه شدا جووله که کان هه ن که له فه له ستیندا دانرا و نو کۆسپێکی تر سناکیان بۆ عهر به کان دروست کردوه و، سا ئیتر خۆیان له پشتیه وه بن یان نا؟! دیاره ئه م په وش و بارودۆخه ش ئه وه له عهر به ده خا زیت که ژیر و عاقل بن و په ی به و مه ترسی یه ببه ن و به چاکی پرو به پرو ی ببه نه وه، وه کو پیاوان (یان پیاوانه) به پرو ی کۆسپی شارستانیه نا ده بو وه ستنه وه، بۆ (چاره سه ری گرفته کانیش به ده ستی خۆیان) بیدار بنه وه.

به لām ئه وان وه ک ئه و گه له (بێ توانا و له هیه چ حا لێ نه بو وه) مامه له یان له گه ل کیشه و گرفته کانیا ندا کردوه .. کیشه که یان خستۆ ته بهرده م خه لکی تر .. بر دوویانه بۆ لای نه ته وه یه که گرتوه کان و ئه نجو مده نی ئاسایش و گه و ره لپیر سرا وان و کۆنگره ی نیو ده وله تی و، تۆ په که یان خستۆ ته نیو یاری گای ئه وانه وه دا وایان لێ کردو و ن خۆیان یاری ی پێ بکه ن .. دا و له بیانی یه کان ده که ن که (له جیا تی خۆیان) کیشه که یان بۆ چاره سه رکه ن، تکا شیان لێ کردو و ن قه ناعه ت به جووله که کان بێنن تا کو به ده م

دهنگه کانی ئاشتییه وه بێن، خوشیان وهك بینهر له ئاست مهسه له کهدا وه ستاون و، چاوهروانی ئهوهن، که ئاخۆ بێگانه کان چییان بۆ ده کهن و، کێشه که یان چۆن بۆ تاوو توی ده کهن.

دیاره هیچ کهسیکیش (وهك بینهر) له ئاست ئاگر کهوتنه وه له نیو مالدیدا، که خهریکه ماله که ی بۆ دهسووتینی، راناوهستی، مه گهر کهسیکی بێ عهقل و دواکهوتوو بیت.. هه مدیسان هیچ کهسیکیش، ته نهها وهك چاودیرێک سهیری دز ناکات کاتی که ماله که ی ده برێت و ده دزیت، مه گهر کهسیکی بێ عهقل و دواکهوتوو بیت.. هیچ کهسیکیش داوای کۆمهك له دوژمنو، داوای ره همت له ناحهز ناکات، مه گهر کهسیکی دهسته وسان و ته مه ل بیت.. ئه م سیفه تانه ش ئه مپۆ بوونه ته خوونه ریتی عه ره به کان، کت و مت وهك خوونه ریتی ئه و گه له سته مکارو دواکهوتوو. دیاره گرفته کانی ش به م په نگه چاره سه ر ناکرێن، نیشتمانی ش به م شیویه ناپارێزیت.. به م شیویه ش داو و فیل و پیلانه کان هه لئاوه شیتریته وه..

لِیْبِرَانِی (ذو القرنین) له مال و سامان دا

(ذو القرنین) به و په ری پاک و لیبرانه وه پیشنیازه که ی ئه و گه له ی (ده رباره ی کرێ و پاداشتی دارایی) که له به رامبه ر پاراستنیان له دوژمنانیاندا پێیان ده دا، په ت کرده وه و رازی نه بوو، که به کرێ و پاداشت کاریان بۆ بکات، به لکو پێی گوتن: ﴿قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ...﴾.. من هیچ ئاتاجیکم به مال و سامانی ئیوه نیه، چونکه خودا خێرو بێریکی وای پێ به خشیوم، که له و پاداشته ی ئیوه باشترو، هه روه ها هینده ی له وزه و توانا و ده سه لات پێ به خشیوم که وای لی کردووم لیبریم له و مال و سامانه ی، که ئیوه بۆم داده نیو، خۆمی لی بهارێزم.

بێگومان زوه‌و لی‌پرا‌نی (ذوالقرنین) له مال‌و سامان‌داو خۆ‌لی پاراستنی و به‌رز را‌گر‌تنی خۆ‌ی له سه‌رووی نه‌و سامانه‌وه، سیفه‌تی‌که‌ له سیفه‌ته‌کانی حا‌کمی باش‌و داد‌گه‌رو لی‌پرا‌و، به‌و په‌نگه‌ش دا‌وا له حا‌کمانی موسلمانان ده‌کات، بیه‌که‌نه پی‌شه‌نگ بۆ خۆیان له‌و سیفه‌ته‌دا..

(امام ابن کثیر)یش له کاتی لی‌دوانی له‌سه‌ر (ذوالقرنین)‌دا، هه‌ل‌وی‌سته‌که‌ی (سوله‌یمان- سه‌لامی لی‌ بی‌ت)‌ی دیاری کرد‌وه له ئاست دیارییه‌که‌ی (یان به‌رتیله‌که‌ی) شازنی (سه‌به‌ء)‌دا کاتی‌ک نه‌و شازنه‌ وه‌فدی‌کی خۆ‌ی به‌ هه‌ندی‌ک پاره‌و مال‌ه‌وه بۆ لای (سوله‌یمان) نار‌د‌وه‌وه، تا‌کو (سوله‌یمان) ده‌ست هه‌ل‌گری‌ت لی‌یان و دا‌وی با‌وه‌په‌ینان و ته‌سلی‌م بو‌ونیان لی‌نه‌کات. وه‌ک خوداش نه‌م به‌سه‌رهاته‌ی له قورئان‌دا گیر‌اوه‌ته‌وه‌و فه‌رمو‌ویه‌تی: ﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٰنُ قَالَ اَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتٰنِيَ اَللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتٰنٰكُمْ بَلْ اَنْتُمْ يٰهْدِيْتَكُمْ فَرَخُوْنَ ﴿٣٦﴾ اَرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاِيْنَّهُمْ بِمِجْدُوْرٍ لَاۤ يَبَلُغُ اِلَيْهِمْ اَنْتُمْ وَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ ۝٣٧﴾ (سوله‌یانی پی‌غه‌مبه‌ری خوداش) - سه‌لا‌وی لی‌ بی‌ت - وای دا‌ناه‌وه، که‌ فه‌زل‌و خه‌یرو بی‌ری خودا با‌شته‌ له‌و مال‌و سامانه‌ی بۆ‌ی بپرا‌وه، بۆ‌یه نه‌ویش نه‌ویست (زاهید)‌ی بو‌وه‌و وه‌ک (ذو القرنین) پی‌ی گو‌تو‌ون: (نه‌وه‌ی خودا پی‌ی به‌خشی‌وم له‌وه با‌شته‌، که‌ بو‌تان هه‌ینا‌وم و پی‌م ده‌ده‌ن): ﴿فَمَا آتٰنِيَ اَللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتٰنٰكُمْ﴾... (ذوالقرنین)یش نه‌و به‌خششی‌ی خودای له‌و مال‌و سامانه‌ به‌با‌شته‌ر دا‌ناه‌وه، که‌ نه‌و گه‌له‌ بۆ‌یان دا‌ناه‌وه:

﴿مَا مَكَّنِّيْ فِيْهِ رَبِّيْ خَيْرٌ﴾.. هه‌روه‌ها (له هه‌ل‌وی‌ستی (ذوالقرنین) له ئاست سه‌دا‌و نا‌لۆ‌یری یه‌که‌ی نه‌و گه‌له‌دا).. نه‌و ر‌ی‌سایه‌ش له پی‌شه‌وا‌ی خه‌ل‌کیدا به‌دی‌ی ده‌که‌ین، که‌ پی‌وی‌سته‌ له ئاست مو‌ل‌ک و ما‌لی گه‌له‌که‌یدا لی‌پرا‌و خۆ‌شه‌ویست و پا‌ک بی‌ت‌و، هه‌یج شتی‌کی بۆ خۆ‌ی لی‌ گل نه‌دا‌ته‌وه‌، چون‌که‌ نه‌وه‌ی لی‌ی خوا‌زرا‌وه نه‌وه‌یه، که‌ پا‌ریزه‌ری و‌لات و خه‌ل‌که‌که‌ی بی‌ت‌و، له‌به‌را‌مبه‌ر نه‌و پا‌ری‌زگا‌رییه‌شدا هه‌یج پا‌دا‌ش و

کرێ یهکی تایبهتی له هیچ جۆره که سینک وهرنه گریت، چونکه ئهم نههریتی زوههو لیبرانه، له مهرجو پیداوێستی یهکانی پیشهوايهتی ی ئهون.

لهم بارهیهوه، ئیمام (ابوبکر بن العربی) ههلوێستهیهکی له ئاست وهلامهکهی (ذوالقرنین) دا کردوهو بنهمایهکی گشتیی له (چۆنیهتی مامهلهی حاکم له گهلا گهلهکهیدا) و (زوههو نهوێستنی مالو سامانیان) لێ دهرهیناوهو، گوتویهتی:

(لهسهر پادشاو حاکمی وولات پێویسته که مولک و مالی خهڵکی له بچوکترین شتیانهوه بپاریزیت و کهلین و پیداوێستییان پرکاتهوه، ئهو کهم و کورپیه داراییه که به مافی خۆیان دهگهڕێتهوه و شایسته یانه چاک و راستکاتهوه، هه مووئهو مافانهشیان پێ بگهیهنیت که گهغینه دارانی له ژێر دهسهلات و چاودێریی خۆیدا کۆی دهکه نهوه ته نانهت گهر ههقه کانی هه ندیک خهڵکی تریشی تیا دا نه ما بیت و به مووچه و دهرامه تی خهڵکی (گهغینه کان) به تال بووبنهوه، یا خود به کاره سات رۆشتن.. ئهوا پێویسته لهو جۆره حالته دا کاروباری داراییان بۆ راست کاتهوه و به چاکی و عداله تهوه چاو به کهم و کورتیه کانی خه لکیدا بگهڕێتهوه، به لام به سی مهرج:

یه کهم: هیچ بهرژه و هه ندیه کی تایبه تی بۆ خۆی لێ گل نه داته وه.

دووه: سه ره تا به کهسانی نه دار ده ست پێ بکات و هاریکاریی ئه وانه بکات که ئاتاجیان پێیه تی.

سی یه م: به پێی پله و ئاستی بژێوی خه لکه که ئهو مالو سامانه دابه ش کات.

خۆ ئه گهر دوا ی ئه وه ش نازو خه ی نیو گه غینه کان و پیداوێستییه پاشه کهوت کراوه کانی ته و او بوون و هیه چیان تیدا نه ماو، به هۆی رۆ دا وه کانه وه دۆخیکی نه داری ها ته ئا را وه ده بی ت ئهو خه لکه خۆیان له هه ول و ته قه لا دا بن له پێ ش خه رج کردنی مالو سامانیاندا، خۆ ئه گهر به وه سوودی نه بوو، ئه وا به گوێ ره ی ئه ندازه یه کی دانراو، مالو سامانیان لێ وهر ده گیریت و، به با شترین شیوا ی را وێ له سه ر کراویش ئهو مالو سامانه بۆ کو تایی هینان به و دۆخه نا ئاسایی یه خه رج ده کریت، وه

چۆن (ذو القرنين) كاتىك كرىۆ مالۆ سامانى خرايه بەردەم، گوتى:- (پېويستيم پىي نيه، بەلكو پېويستيم بەخۆتانه، كه بههيزى دەست و بازووتان يارمەتيم بدەن بۆ بنياتنانى بەربەستەكە بەماناي لەگەڵ مندا خزمەتى خۆتان بکەن، چونكه من مالۆ سامانم هەيهو، ئيوەش پياوان و هيزو بازووتان هەيه) مەبەستى جيگىرو نەگۆرپش لەمەدا ئەو هەيه، كه ناشيت پارهو مالۆ لە هيج كەسيك وەرگيريت (مەگەر بۆ پيداويستيه كى گرنگ نەبيت)، سا ئيتر بەئاشكرا بيت، يان بەنهيى، لىي وەرەگيريتو، بەشيۆهيه كى دادگەرانهش بۆ سوودى گشتى خەرج دەكريت، نەك بەو رەنگەى كه (ئەو لىپرسراوہى پارهو مالەكەى پىدراوہ) بۆ مەبەستى تايبەتى خۆى بەكارى بيئيت.. دەبيت بە راي كۆمەلە كەسيكى پەيوەنديداريش بيت، نەك هەر پابەند بيت بەرپاي خۆيهو)^(۱).

^۱ احكام القرآن لابن العربي، (۳: ۱۲۴۸)، هەروەها پروانە كتيبي (ذوالقرنين)ى مامۇستا (محمد خير يوسف)، لاڤەرە (۲۷۴-۲۷۵).

((فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ))

كاتيك (ذوالقرنین) پرووی له پاره و مالیان وهه گێرا و نهیویست، خوازیاری ئهوه بوو كه ئهوان واز له بی دهسه لاتی و ته مه لێ و ته وه زه لی بینن، ههروه ها ههزی كرد له وهی كه فیڕی جم و جوول و چالاکی و كار كردن و هه لدانیان بكات، بۆیه ش پیی گوتن: - ﴿أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾ .. به مانای: (به كۆمهك و یاری دهی خۆتان هاوکاریم بکهن)، واته به دیار ده کانی هیژو بازووتان، كهواته ئه و داوای لی كردوون یارمه تی بدهن و هیژی دهست و مه چهك (كه هیژی کی مادیانه) بۆی دهسته بهر بکهن تاكو له بهر بهسته كه دا كاری پی بکهن .. ئه مه ش وه ئه وه وایه كه بلیت: - (هیژی دارایی له سه ر خۆم، هیژی فیكری و تیژمانیش هه ر له سه ر خۆم بیت، ئیوه ش هیژی ماددی كرده یی (عملی) تان له سه ره و، ئیدی ئه وه ی من هه مه و ئه وه ی ئیوه ش هه تانه، ده كه یین به یهك و، به م په نگه كاره كه ش به ئه نجام ده گات.

ئهم دهسته واژه كورته ی قورئان ﴿فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ﴾ داده نریت به مه شخه لێکی دیاری قورئانی له هاوکاری و پێكه وه به ستنی هه ول و ته قه للاكان و له یه كه خستنی وزه و توانا و هیژه كاندا، ههروه ها پێسه یه کی جوانی ده رهاو یژ راوی قورئاغان ده رباره ی به ئه نجام گه یاندنی كاروبار و راپه راندنی ئهركی پیویست، پیشان ده دات. بیگومان كۆمه لگه ی ته وا و كامل و سهركه وتوو ئه و كۆمه لگه یه یه كه هه موو هیژو توانا کانی بۆ به دیه یانی كاری چاك تیا دا كۆده بیته وه، سهركردایه تی سهركه وتوو و هۆشیاریش ئه وه یه كه هه موو هیژو تواناكان بۆ به دیه یانی ئاماژه خوازا وه كان له خو بگریت.

بیگومان له نیۆ کۆمهڵدا چهند چین و توێژیک له خهڵکیدا هه‌و توانای فیکری و تیپامانیان هه‌یه‌و، ده‌توانن بیربکهنه‌وه‌و، به‌رنامه‌ دابنن و، له‌مه‌سه‌له‌کان بکۆلنه‌وه‌، به‌لام ته‌گه‌ر نه‌و چین و توێژه‌ی به‌ته‌نها سه‌ر پشک بکری‌ن بۆ به‌دی هینانی کاریکی گران، نه‌وا هه‌ر خۆی به‌ته‌نیا ناتوانیت نه‌و کاره‌ به‌ئه‌نجام بگه‌یه‌نیت که نه‌خشه‌ی بۆ کیشاوه‌و بیرى لى کردۆته‌وه‌. هه‌ندیک چین و توێژیش له‌ کۆمه‌لگه‌دا مال‌و سامان و سه‌رمایه‌ی ته‌واویان بۆ کارکردن هه‌یه‌، به‌لام له‌وانه‌یه‌ تیفکری‌ن و نه‌خشه‌و پلانیان نه‌بی‌ت، هه‌روه‌ها له‌وانه‌شه‌ توانای گونجاییان بۆ کارکردن نه‌بی‌ت.

هه‌ندیک چین و توێژی تریش له‌ خه‌ڵکیدا هه‌ن، که نه‌مال‌و نه‌ سامانیان هه‌یه‌و، نه‌فیکری نه‌خشه‌و پلان دانانیان هه‌یه‌، به‌لام کات و توانای کارکردنیان هه‌یه‌و، ده‌توانن به‌هه‌ول‌دان و هی‌زی جه‌سته‌ بژیوی خۆیان وه‌ده‌ست خه‌ن.

بۆیه هه‌ر ده‌بی‌ت راوێژو هاوکاری له‌ نی‌وان نه‌و چین و توێژانه‌دا هه‌بی‌ت و هه‌موو هی‌زو وزه‌و توانایه‌کیان کۆبکری‌ته‌وه‌و، بۆ به‌رژه‌وه‌ندی و خێرو بی‌رو پی‌شکه‌وتنی نه‌ته‌وه‌ ناراسته‌ بکری‌ت، هه‌ر ده‌بی‌ت خاوه‌نی فیکرو نه‌خشه‌دانهر له‌گه‌ڵ خاوه‌نی مال‌و سامان و له‌گه‌ڵ که‌سی خاوه‌نی توانا و هی‌زی بازو و پی‌ک بگه‌ن و هه‌موویان ڤوو له‌ خێرو بی‌رو به‌دییه‌نانی به‌رژه‌وه‌ندی ڤه‌وا بکهن.

سه‌رکردایه‌تی هوشیاریش له‌نه‌ته‌وه‌دا ته‌وه‌یه‌ که‌ توانای پی‌که‌وه‌ به‌ستنی هه‌موو ری‌چکه‌ ری‌کخراوه‌کان و هینله‌کانی هه‌یه‌و، به‌هه‌رو وزه‌کان له‌گه‌ڵ یه‌کتدا ده‌گونجینیت. جا ئایا نه‌ته‌وه‌که‌مان له‌ واقیعی هاوچه‌رخاندا هی‌زو تواناکانی پی‌ک گه‌یانده‌وه‌، یان لی‌کی داب‌ری‌ون؟ ته‌ی ئایا هه‌موو به‌هه‌رو تواناکان له‌سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام پی‌ک گه‌یشتون، یان په‌رته‌وازه‌و به‌ش به‌شکراون؟!

ئای چهند به‌هه‌ری وون بوو له‌ نه‌ته‌وه‌دا هه‌یه‌و!! چهند ووزه‌ی په‌کخراو هه‌یه‌و!! چهند مال‌و سامان به‌فی‌رۆ درا‌ون و!! چهند کاتیش به‌خۆ‌ڤایی تی‌په‌ری‌وه‌و!! چهنده له‌ گه‌نجانی ڤی‌ لی‌تی‌کدرا‌ویش هه‌ن!!

جا هەر دهیئت نهتهوهی ئیسلام پێساکی (ذوالقرنین) له کۆکردنهوهی وزه و تواناکانی خهڵکی و له راویژو هاوکاریدا بگریتههر، ههروهها دهیئت دروشمی ئهم نهتهویه بههموو چین و توێژ و وزه و توانا و شارهزاییه کانهوه: ﴿فَاعِينُونِي بِقُوَّةٍ﴾ بیئت.. واته (دروشمی هاوکاری و یهکخستنی بیروپا و ووزه و تواناکان بیئت).

بهربهستهکه له چی دروست کرا ؟

قورئان ناماژهی بۆ ئهو مادهیه کردووه که بهربهستهکهی لێ دروستکراو، چۆنیتهی بنیاتنانیشی باسکردووه، وهك خودا فرمویهتی:

﴿أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قَطْرًا﴾ (٩٦) الكهف

کهواته (ذوالقرنین) له کاری بنیاتنانی بهربهستهکهدا داوای لهو گهله کردووه که چهندین پارچه ئاسنی گهورهی بۆ بێنن و بیاخاته ئهو ناوچه تهنگه بههری نیوان ههردوو چیا بهرز ههکهوه، لهم ئایهتهدا ووشهی (زُبَرَ الْحَدِيدِ) واته چهند پارچه ئاسنیکهی هیجگار گهوره که له ناوچه کهیاندا دهیانبرپیهوه. وهك پێشتریش گوتمان ناوچهی (نهرمینیا) و (گورجستان) ناوچهیهکی پر له کانتزای وهك (ئاسن) و (مس) بووه، ههروهها ناوچهیهکی پر له درهخت و دارستان بووه، و لاخیکهی زۆریشی بۆ گواستنهوهی ئهو کانتزاو درهختانهش ههبووه که له شوێنه دووره کانهوه پێیان گواستونهوه.

ئیدی نهوان پارچه ئاسنه گهوره کانیان بۆ (ذوالقرنین) هیناوه و له دۆله تهنگه بههره کهدا بۆیان داناوه و لهسهر یهك کهله کهیان کردووه، بههره بههره ههه کهله کهیان کردووه تاکو گهیاندوو یانهته ئاستی ههردوو لوتکهی چیاکان.

وشه‌ی (الصّٰدِقِیْنَ) له نایه‌ته‌که‌دا مانای هه‌ردوو لوتکه‌که‌ی ئه‌و دوو چیا به‌رزه ده‌که‌یه‌نیّت.

پاشان فه‌رمانی پی‌ کردوون که له‌ژیر ئه‌و ئاسنه‌ گه‌وره‌و له‌سه‌ر یه‌ک که‌له‌ که‌کراوانه‌دا ناگرتیک بکه‌نه‌وه: ﴿حَتّٰی اِذَا سَاوٰی بَیْنَ الصّٰدِقِیْنَ قَالَ اَنْفُخُوْا﴾..

جا سه‌رنج بده له‌ زۆریی و تین سه‌ندنی ئه‌و ناگره‌ گه‌وره‌یه‌و، له‌ زه‌به‌لاحی ئه‌و دارو ته‌ختانه‌ش که‌ ناگره‌که‌یان پی‌کراوه‌ته‌وه، چونکه‌ مه‌به‌ستی (ذوالقرنین) له‌وه‌دا توانده‌وه‌ی چه‌ندین ئاسنی بی‌شوماری پۆلا بووه له‌و پیره‌وه سه‌خت و به‌رزه‌دا.

له‌هه‌مان کاتدا (ذوالقرنین) فه‌رمانی به‌ کۆمه‌له‌ که‌سیکی تری ئه‌و که‌له‌ کردووه که‌ (مس) بینن و له‌ چه‌ند قالبیکی گه‌وره‌دا بیتویینه‌وه، جا کاتیك ئاسنه‌کان به‌ته‌واوه‌تی له‌و راپه‌وه‌دا توینراونه‌ته‌وه‌و، مسه‌که‌ش له‌نیو له‌گه‌ن و مه‌نجه‌له‌ گه‌وره‌کاندا توینراوه‌ته‌وه‌و وه‌ک قۆناعی کۆتایی له‌ قۆناعه‌کانی بنیاتنانی به‌ربه‌سته‌که‌دا کراوه به‌سه‌ر ئاسنه‌که‌دا: ﴿ءَاْتُوْنِیْ اُفْرِغْ عَلَیْهِ قِطْرًا﴾. ووشه‌ی (قطر) له‌م رسته‌یه‌ی نیو نایه‌ته‌که‌دا به‌ مسی تواوه ده‌گوتریّت.. ئه‌ویش واته‌: (ذوالقرنین) فه‌رمانی پی‌ کردوون که‌ مسی تواوه بکه‌ن به‌سه‌ر ئاسنه‌ توینراوه شله‌وه بووه‌که‌دا، ئیدی مسه‌که‌ش چۆته ناوه‌راستی ئاسنه‌که‌وه‌و تیکه‌لی یه‌کدی بوون و، پیکه‌وه بوونه‌ته‌ کانه‌زایه‌کی پته‌وی تۆکه‌مه‌.. بیگومان ئاسن له‌ به‌ره‌تدا پته‌وو تۆکه‌مه‌یه‌، مسیش هه‌روه‌ها پته‌و تۆکه‌مه‌یه‌.. جا ئاخۆ کاتیك هه‌ردووکیان ده‌توینرینه‌وه‌و تیکه‌لی یه‌کدی ده‌کرین، چۆن بن؟ دیاره هه‌ریه‌که‌یان هی‌زو پته‌وی ئه‌وی تریش وه‌رده‌گریّت و پیکه‌وه‌ش له‌و په‌ری تۆکه‌مه‌یی و به‌هی‌زی و چاکی‌دا ده‌بن.

ئینجا (ذوالقرنین) ئاسنه‌که‌و مسه‌که‌ی له‌و دۆخه‌دا هی‌شتۆته‌وه هه‌تا ره‌ق بوون و وه‌ک به‌سته‌له‌کیان لی‌ ها‌توووه‌و بوونه‌ته‌ به‌ربه‌ستیکی قایم و گرنگ و سه‌رسوهره‌ینه‌ر.

ذو القرنين (وهك نه نذازياريك)

به پراستی (ذوالقرنين) خاوهنی هیژو شاره زایی و تیځه یشتنو دسه لاتیکی وها بووه که له خوداوه پیی دراوه و فیړی کراوه.

بیگومان خودا رېنموننی نهوی بو شیوازیکی بی وینهی سهرسورپهین له بنیاتنانی بهر به سته که و به تینکردن و به هیژکردنیدا کردووه. بهو شیوازهش ناسنو مسی تیکه لی یه کتر کردووه. جا نه گهر دهر پرینه که شیوا بیت (ذو القرنين) نه نذازياريکی بهشی شارستانی (مدنی) بووه، چونکه بهر به سته که ی لهو مادده به تینه بنیاتناوهو، چنده ها سدهش پیش نه نذازيارانی نه مړو ناسنو مسی تیکه ل کردووه.

له مباره یوه (سید قطب) ده لیت: (نهم شیوازه له سهرده می نویدا بو به تینکردنی ناسن به کارهینراوهو، دهر که وتووه نه گهر ریژه یه که له (مس) له ناسندا تیکه لاو بکریت، نهوا هیژی مانه وه و قایمی ناسنه که چندان هینده زیاد ده بیت، جا نهم شیوازه ی که خودا رېنموننیی (ذو القرنين) ی پی کردووه و له قورئانه نه مره که شیدا باسه که ی تومار کردووه، چنده ها سده ی بی شومار (که هر خودا خوی ده زانیت چنده سده یه) پیش زانستی نویی مرو قایه تی که وتوه)^(۱).

نهمهش پیچه وانه ی ووته ی هندی که له میژوونو سانه که وایان راده گیاند گوايه نهم بهر به سته ی (ذوالقرنين) شووره گه وره که ی چینه، به لام نهو شوریه زور دریژ بووهو، دریژاییه که شی سدان کیلومتره، له نیوان دوو چیدا دروست نه کراوه. پاشان نهم شورایه ی چین له بهردو گل دروست کراوه، به لام بهر به سته که له ناسنو مس بنیاتنراوه، لیردها هه مان ووته ی پی شومان دووباره ده کهینه وه که

(۱) (في ظلال القرآن / ۴: ۲۲۹۳).

گووتبوممان: (بەربەستەكەو، شووراكەى چىنىش، ھەردووكيان بۆ يەك مەبەست دروستكرائون. (ذو القرنين) بەربەستەكەى بۆ بەرگرتن لە شالاولەكانى (يەنجووج و مەنجووج) بنیاتناو، (ئىمپراتۆرى چىن) یش شوورى چىنى بۆ ھەمان مەبەست (بۆ بەرگرتن لە شالاولەكانى (يەنجووج و مەنجووج) بۆ سەر چىن) بنیاتناو.

قورئانى پېرۆزىش شىوازيكى پشت پى بەستراوى مسۆگەركرامان بۆ بەھىزكردن و بەتینكردنى كارى بيناسازى پىشان دەدات، ئەو شىوازەش: ئاويتەكردنى ئاسن و مسە.

ھەروەھا ئەو ئايەتەى دەربارەى ئەو شىوازە ھاتووە، ئاماژە بۆ خاڵىكى زانستیانەى قورئان دەكات، ئەویش تىكەلكردنى ئاسن و مسە بۆ بەھىزكردنى بينا.

ھەروەھا دیاردەيەكى ئەندازەيشمان پىشان دەدات، ئەویش چۆنەتى بنیاتنانى بەربەستە قايەكەيە. بۆيە دەكریٹ لە قورئاندا چەندىن ئاماژەى سرووشبەخشى ئەندازەيش بەدى بكەين. بىنگومان ئايەتەكانى قورئان چەند ئاماژەى ھەمەجۆر، چەندىن سەرنجى ھەمەپەنگيان تىدايە و ئىمەش دەتوانىن لەو ئايەتانەو چەندىن سەرنج و ئاماژەى زانستى و پزىشكى و گەردوونناسى و، ئەندازەيى و، ژمىريارى و، ئاماركارى و، سەركردايەتى كردن و، كۆمەلايەتى و، نىشتەجىكارى و، شارنشىنيان لى دەريىنين، جگە لە دەرهينانى ئەو راستىيە بابەتيانە و باوەردارىتيانە و عەقيديانە و، فيقھى و زانستیانە و، تەفسىركارى و جىھادى و بانگەوازكارىيانەى كە لەو ئايەتانەدا پىشانمان دەدرين.

دیارە ئامانجى بنەپەرتى قورئانىش لە بىرناكەين كە كتيبيكى پىنمايى و، بانگەواز و دەستورپىكى تۆكمە و بەرنامەى ژيان و، بنچىنەى جىھاد و بانگەواز و بەرەنگارىيە.

بەلام خۆ ئەمەش پىگرنە لەسەر ھەلوپستەكردن لە ئاست چەند ئاماژەيەكى مام ناوەندى لە بوارە زانستىيەكان و بوارەكانى ترى ژياندا.

شکستی (یهنجوو و مهنجوو) له بهردهم بهربهسته کهدا

کاتیک (ذوالقرنین) له بنیاتنانی بهربهسته که بووهوه، (یهنجوو و مهنجوو)یش بهنهریتی خۆیان هاتن تاكو له تنگه بهره که (مضیق) بهپه نهوه و خهريکی تیکدان و ئاژاوه بن، بهلام کتوپر توشی ئهوه بهربهسته پتهوه بهرزه بوون له بهرده میاندا و ههولیاندا ده رچن و سه رکهون به سه ریا، کهچی نه یانتوانی، چونکه له ناسن دروست کرابوو، ناسنیش رووکاریکی لووسی ههیه و نه گهر چهند دهسکیکی راگیرکاری بو ئهوه که سه پتوه نه بیته که دهیه ویت پیتدا سه رکه ویت و تا دهستی پتوه بگریته، ئهوا کهس ناتوانیت پیتدا سه رکه ویت.

ههروه ها ههولیاندا ئهوه بهربهسته برووخینن و تیکی بدهن، بهلام نه یانتوانی، چونکه له ماددهیه کی بههیزو پتهوی (وهك ناسن و مس) بنیاتنرابوو.

ئهم ئایه تهش ﴿فَمَا اسْطَعُوْا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا اسْتَطَعُوْا لَهُ نَقْبًا﴾ ئهوه شکست و سه رنه گرتنی ههولیهانی تومار کرد که له سه رکه وتن به سه ر بهربهسته که، یان له تیکدانیدا شکست و دهسته وسان بوون، مانای ئایه ته کهش واته: (ئهوان - یهنجوو و مهنجوو - نه یانتوانی به سه ر رووی بهربهسته کهدا سه رکهون و، نه شیانتوانی تیکی دهن و که له بهری تی بجهن).

ئیدی ئهم بهربهسته بووه ئامرازێکی باش بو نه هیشتنی شالاوه کانی (یهنجوو و مهنجوو) و رپگرتن له کاری تیکدان و ویرانکاریان.

(أَسْطَعُوا) و (أَسْتَطَعُوا)

لێره دا هه‌لۆیسته‌یه‌ك له ئاست دیاردیه‌کی جوانی قورئاندا ده‌که‌ین، ئه‌ویش دوو شیوازی جیاکاریی نایه‌ته‌که‌یه له‌نێوان دوو فه‌رمان (فعل) دا له‌ پروی دارشته‌وه.. ئاخۆ له‌ هه‌ردوو پرسته‌ی: ﴿فَمَا أَسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾ و، ﴿وَمَا أَسْتَطَعُوا لَهُ، نَقَبًا﴾ دا حیکمه‌ت چی بی‌ت له‌ لابردنی پیتی (ت) له‌ پرسته‌ی یه‌که‌مدا ﴿فَمَا أَسْطَعُوا﴾ له‌ کاتی‌که‌دا له‌ هه‌مان فرمانی پرسته‌ی دووهم ﴿وَمَا أَسْتَطَعُوا﴾ دا دانراوه‌؟!

بینگومان لابردنی پیتی (تاء) له‌ پرسته‌ی یه‌که‌مدا بۆ هێواشکردنه‌وه (تخفیف)ه‌، له‌به‌ر ئه‌مه‌ ده‌شیت به‌ (تاء الخفة) ناوی به‌هین، پروبه‌ندی هێواشکارییه‌که‌ش ئه‌وه‌یه‌ پرسته‌که‌ هه‌والی شکستبوونی ئه‌وانی له‌ سه‌رکه‌وتنی به‌ربه‌سته‌که‌دا راگه‌یاندوو، ئه‌م پێدا سه‌رکه‌وته‌ش یه‌که‌م جار ئاتاجی به‌خیرایی و گورج و گۆلی (خۆپیدا سه‌رخه‌ر) و زیره‌کی و شاره‌زایی و ڕیکی به‌ژن و بالا‌یه‌تی، چونکه‌ زۆرجار مرو‌ف‌ی قه‌له‌ و ناتوانی‌ت به‌ شوینی به‌رزدا هه‌لگه‌ریت، له‌به‌رئه‌وه‌ی پێویستی به‌ کیشی سووکه‌ تاكو به‌خیرایی سه‌رکه‌وی‌ت.

ئه‌مه‌یه‌ ئه‌و حاڵه‌ته‌ی که‌ پرسته‌ی ﴿فَمَا أَسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾ هه‌والی له‌سه‌ر ده‌دات و، هه‌ر ئه‌و جوارچی‌وه‌یه‌شه‌ که‌ پرسته‌که‌ی تیدا هاتوو. هه‌ربۆیه‌ش پیتی (تاء) له‌ فه‌رمانه‌که‌ دامالراوه‌ تاكو به‌ناسانی هێواش بکریته‌وه‌. دیاره‌ وه‌ك ئه‌وه‌ی فه‌رمانه‌که‌ (الفعل) ویستبیتی یارمه‌تی که‌سی خۆ پێداسه‌رخه‌ر بدات له‌سه‌ر

(لهش سووکی) و، ئیدی (تاء) هکهی لى دامالیهو تاکو بهشداریی شارهزاییی شارهزایان بکات و، بهشداریی لهش سووکی نهوانهش بکات که به شوینه سهخت و بهرزهکاندا ههڵدهگهپین.

بهلام له فهرمانی دووهم ﴿وَمَا أَسْتَطْعُوْا لَهُ نَقْبًا﴾ دا پیتی (ت) له گه لیدا ماوه تهوه، چونکه نه مه بۆ نهو شوینه گونجاو ترهه، له گه ل (کهشی گشتی) یشدا ته بایه.

چونکه کونکردنی بهربهسته کهه و پرووخاندنیشی ئاتاجی به ههولێ گه وره و زهحمهت و کاری دژوارو به کاتیشه، ههروهک ئاتاجی به ئامیرهکانی ههڵکهندن و پرووخاندنه.. ئاتاجیشی به پیاوانیکه که بتوانن بیرووخین و، ههول و ماندوو بوون و زهحمهت و ئارامیهکی زۆریشی تیدا خهرج بکهن، دیاره کات و ماوهیهکی زۆریشی دهوێت پیش نهوهی کارهکیان به نهنجام بگهینن، لهو کهشه دا که رستهی ﴿وَمَا أَسْتَطْعُوْا لَهُ نَقْبًا﴾ گوزارشتی لى دهکات، پیتی (ت) له فرمانه که دا ماوه تهوه. واته (ت) هکه بۆ بارگرانی (ثقل) ماوه تهوه تاکو خالێکی یاریده دهر بیته له ویناندنی کهشی بارگرانی و زهحمهتی پرووخاندنی بهربهسته که دا، تاکو لهو پرۆسه قورسو دژوارهشدا بهشدار بیته. کهواته جاری یه کهم، واته له رستهی یه کهمدا پیتی (ت) له فرمانه که دا بۆ هیواشکردنهوه و بهناسان دانانی کاره که لایراوه، بهلام جاری دووهم (له رستهی دووهمدا) پیتی (ت) له هه مان فرمانی نهیاننوانی ﴿وَمَا أَسْتَطْعُوْا﴾ دا بۆ قورسکردن و بهگران دانانی کاره که هیلراوه تهوه و به کارهاتوه.

ههر لیرهشدا نهوه بهیادی هه موان دهخهینهوه که بیژهکان (الفاظ) له گوزارشتی قورئانیدا پالاوته و ریکخراون له گه ل چوارچیه گهستیه کهیدا. نه مهش بهچاکی هه لێژیراوه، به تهواوهتیش له گه ل نهو کهش و دۆخه دا گونجاوه که رسته کهی تیدا هاتوه، له گه ل نهو مه سه لهیهشدا هاوڕیکه که هه والی له سه ر راگه یاندوه.

بِیْگُومانِ یَتِی (تاء ی) (خفة) پیشتەر له چیرۆکی (موسا و خدر) دا - سلاویان
لِی یَت - هاتبوو، ئەوەش له وتە ی (خدر) دا به (موسا) که پێی گوتبوو:
﴿ سَأُنَبِّئُكَ بِأَوَّلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝ ﴾

جا ئەوەتا لێم چیرۆکی (ذو القرنین) یشدا بۆ جاری دووهم پیتی (تاء ی خفة)
دیتەوه بهرچاومان.. هەر له چیرۆکی (ذو القرنین) دا فەرمانیـك به دوو شیوه
هاته بهر چاومان، جاری یه کهم لهو فەرمايشته ی خوا دا که باسی پایه دارکردنی
(ذو القرنین) ده کات و ده فەرمویت: ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ ۝﴾

جاری دووهمیش له وتە ی (ذو القرنین) خۆ ی دا که باسی ئەو هیـزو پله و
ده سه لاتە ده کات که خوا پیتی به خشیوه و له کاتی بنیاتانی به ره به سه که دا به و
گه له ده لیت: ﴿ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ ۝ ﴾ ئەوه ی خوا له هیـزو توانا پیتی به خشیوم
له و پاداشته ی ئیوه باشته که پیم ده ده ن).

ئیدی گرنگ ئەوه یه که ئەو خوینه ره ی به وردی و تیرامان و تیـفـکـرینه وه قورئان
ده خوینیت، هه لویسته له ئاست چه نـدین نمونه ی تری هاوشیوه دا بکات و، گه لیک
نمونه ی تر به دی ده کات.

(بنیاتانی به ره به سه که ره حمه تیک بووه له خواوه)

((ذو القرنین)) کاتیک بۆ ئەو به ره به سه گه وره یه ی پروانیوه که خه لکی ئەو
ناوچه یه ی له شالاره کانی (یه ئجوج و مه ئجوج) پاراستوه، گوتویه تی: (ئهمه
ره حمه تیکه له خدای په روه ردگارمه وه) ﴿ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ۝ ﴾

کاتیک له به رده م ئهم برگه جوان و پیـرۆزه ی ﴿ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ۝ ﴾ شدا ده وه ستین،
ئهم په ندو ئاماژانه ی لی در دیتین:

- ١- ئهوهی (سید قطب) له بارهیهوه گوتویهتی: ((ذوالقرنین) کاتیک بۆ ئهوه پرۆژه مهزنهی خۆی روانیوه، تووشی لوتبهههزی و بهخۆ نازین نهبووه، بۆن و بهرامهی هیژو زانستیش مهستی نهکردوه، بهلکو یاد و سوپاسی خودای کردووه، ههمان چاکه له پیناوی خوادا کردوه که پینمایی بۆ سهری کرد بو).^(١)
- ٢- (ذو القرنین) بهزیکرو نزاو یادی خودا له کاتی بهئههجام گهیاندنه کارهکهیدا، فیتری ئهوهمان دهکات چۆن زیکرو یادی خودا بکهین، بیگومان گهههترین کات و شیوهی زیکر ئهوهیه مڕۆفی باوهردار له کاتی سههرکهوتنی کارهکهیدا یادی خودا بکات و بزانیته که ئهوه به فهرمانی خودای پهروهردگاریته، ئیدی لهخووردوو دهبیته، دادگهری پهچاو دهکات و یاد و سوپاسی خوداش دهکات.
- ٣- بنیاتنانی بهربهسته که پههمهتیک بووه له خوداوه. (ذو القرنین)یش ئهوه زانستهی که خودا فیتری کردبوو و، ئهوه پایه و دهسهلاتهش که بۆی پهخساندبوو، له (یارمهتیدانی خهڵکی) و (کاری چاک بۆیان) و (نههیشتنی پهلامارو دهستدریژی لهسهریان) دا بهکاری دههینان، ههر بۆیهش زانسته که پههمهتیک بوو له خودای پهروهردگاریهوه، بهکارهینانی ئهوه زانستهش ههر پههمهتیکه خودا بووه. بهکارهینان و خسته گهری ئهوه زانسته و زانیارییهش (که خودا فیتری کردبوو) له گهڵ بابتهی نیو سوورهتی (کهف) دا (سوورهتی زانسته و پههمهت) دهگوئیت، وهك خوداش دهبارهی (خدر) - سلّوی لیّ بیته - فهرموویهتی: ﴿أَيُّنْتَهُ رَحْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾، ههروهها وهك ئهوه وتهیه که لهسه زاری (خدر) هاتووه به (موسا)ی گوتووه ﴿رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّكَ﴾.

(١) (في ظلال القرآن / ٤: ٢٢٩٣).

٤- ئەو گەله له بهردهم هه‌ر‌ه‌ش‌ه‌ی (یه‌ئ‌ج‌و‌ج و مه‌ئ‌ج‌و‌ج) دا بوون، که‌وت‌بو‌نه به‌ر هه‌لمه‌ته‌کانی وێران‌کاری و شی‌واندنیان. هیچ پارێزه‌ری‌کی‌شیان نه‌بو که پارێز‌گاریان لی بکات، ته‌نها خودا نه‌بی‌ت که ئەو به‌ربه‌سته‌ی بۆ دا‌بن کردن، هه‌روه‌ها هیچ‌ پ‌ز‌گ‌ار‌که‌ری‌کی‌شیان نه‌بو که له‌و مه‌ترسییه‌ پ‌ز‌گ‌اریان بکات ته‌نها بنیات نانی به‌ربه‌سته‌که نه‌بی‌ت، هه‌ر بۆیه‌ش به‌ربه‌سته‌که ره‌حه‌تیک بوو له‌ خوداوه بۆ ئەوان، هه‌روه‌ک چۆن (به‌فرمانی خودا) هۆیه‌کی پ‌ز‌گ‌ار بوون و ئازاد بوون بو بۆیان، خۆ ئەگه‌ر به‌ربه‌سته‌که بنیات نه‌نرایه‌و، ئەگه‌ر ئەو گەله هه‌ر سکا‌ل‌ا و دادو بێ‌دادیان (به‌بێ کۆشش و هه‌ول و جم‌وج‌و‌ولێک) له‌ده‌ست حا‌لی خۆیان بک‌ردایه‌، ئەوا خۆیان له‌و مه‌ترسییه‌ پ‌ز‌گ‌ار نه‌ده‌کرد. دیاره‌ پ‌ز‌گ‌اری و ئازاد بوونیش ته‌نها به‌کارو هه‌ول‌دان به‌دی دیت.

(له بنیاتنانی به‌ربه‌سته‌که‌دا وانه‌یه‌ک بۆ ئی‌مه‌ش هه‌یه)

هه‌مدیسان له‌م به‌ربه‌سته‌ی (ذو القرنین) دا وانه‌یه‌کی گ‌ر‌نگ و پ‌ی‌وی‌ست بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئی‌س‌لام‌یش هه‌یه‌، به‌تایبه‌تیش له‌م سه‌رده‌مه‌دا که‌ رو‌به‌رووی مه‌ترسییه‌کی فه‌وتینه‌رو وێران‌که‌ری وه‌ها بۆ‌ته‌وه که توندو ترسناک‌تری‌شه له‌ مه‌ترسییه‌که‌ی (یه‌ئ‌ج‌و‌ج و مه‌ئ‌ج‌و‌ج) له‌سه‌ر ئەو گەله‌ . ئەو مه‌ترسییه‌ش که ئەم‌رۆ بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئی‌س‌لام له‌ ئارادایه‌، مه‌ترسی وێران‌که‌ری جووله‌که‌یه‌، دی‌وه‌زمه‌ی ترسناکی در‌نده‌و چه‌په‌ل‌ی جووله‌که‌یه‌و، هه‌موو گۆشه‌و که‌ناری‌کی نه‌ته‌وه‌و هه‌موو ووزه‌و توانا‌کانیشی و که هیچ شتی‌کی لی ناپارێز‌ری‌ت که‌وت‌بو‌نه به‌ر هه‌ر‌ه‌ش‌ه‌ی ئەو مه‌ترسییه‌، کاری‌کی شی‌اویش نییه‌ بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئی‌س‌لام که ئەم‌رۆ شک‌ست و ده‌سته‌پاچه‌ بی‌ت له‌به‌ردهم ئەم مه‌ترسییه‌دا.

هه‌روه‌ها بۆ نه‌ته‌وه‌ ناشی‌ت که ته‌نها به‌ خه‌م‌خ‌واردن و ئازار چه‌شتن و لا‌واندن‌ه‌وه له‌ ئاست ئەم کێشه‌یه‌دا ره‌فتار بکات، ناشی‌ت هه‌ر ته‌نها رێگه‌ چاره‌ی نا‌ره‌زایی و

ئیدانه کردن و سکاڵا کردن بگریته بهرو، تهنه له سهر ئهوهش سوور بێت که پروی گفتار بکاته رایسی گشتیی جیهانی و ویژدانیان بدوینیت، هاوار بهریته لای خیرخوازن له دنیا داو داوا له جیهان بکات بینه پیشهوه بۆ نههیشتنی هیرشی داگیرکاری و بهرفراوانبوونی ناوچهکانی جووله کهو، راوهستاندن مەترسیان.

ههروهها بۆ نهتهوهی موسلمانان ناشیت که ههر له سهر ئهوه جوۆره رپچکه و ئامرازو شیوازانه سوور بێت کهوا بهئهنجامینکی ناگهیهن و، چارهسهریک بۆ پهیدا ناکهن، بهلکو ههر سهراپو خهوهو خهیاڵن، وهك پهنابردنه بهر (ئهنجومهنی ئاسایش) و (نهتهوه یه کگرتوه کان) و (بانگهواز بۆ بهستنی کۆنگرهی نیو دهولتهی) و (جیه جیکردنی بریارهکانی ئهنجومهنی ئاسایش) و.. ئهوه رپگه چاره بێئهنجامانهی تر..

بهراستی هیچ خیر و بێرێک لهو ههلوێستانه دا نییه، ئهم جوۆره ئامرازانهش هیچ چارهسهریک نابەخشن. نهتهوهی ئیسلامیش بهردهوام له بهردهم ههپهشهی مەترسی یه له ناویه کهی جووله کهدا ده مینیت. بۆیه و بهی هیچ گومانیک تهنه به کاری جیددی و راست و دروست نهتهوهی ئیسلام رزگاری ده بێت..

تهنها به بهره و رووبوونهوهی جووله کهو به پهنگاری کردنیان رزگار ده بن..

هیچ شتێک و هیچ رپگه چارهیهك وهك جیهاد و شهرو کوشتارو هیزی سهربازیش نهتهوهی ئیسلام رزگار ناکات. بهراستی ههر به هیزو به کارو ههولدان بوو که ئهوه گهلهش له دهست (یهنجوو و مهنجوو) رزگاریان بوو و، په ههتهی خودایان به هۆی بنیاتنانی بهربهسته کهوه پێگهیش.

دیاره نهتهوهی ئیسلامیش ههر به هیزو ههول و تیکۆشان له مەترسی جووله که رزگاریان ده بێت، بۆیهش جیهاد له دژی جووله کهو شهرو له گهڵدا کردنیان شتیک ههوشیوهی بهربهسته کهی (ذوالقرنین) ه.. جا کاتیک نهتهوهی ئیسلام به چاکی فیتری جیهاد و شهرو کوشتار ده بن و سوور ده بن له سهر شه هیدبوون، ئهوا په ههتهی خودایان پێده گات وهك چۆن به گه لانی پیشین گهیه نراوه.

بهراستی گه‌لێکی شکست و ته‌مه‌ل شایسته‌ی په‌حمه‌تی خودا نین، خودا په‌حمیان پێ ناکات، خه‌لکیش په‌حمیان پێ ناکهن، هیچ که‌سی‌کیش ده‌نگیان نابیسیت، هیچ که‌سی‌کیش به‌زه‌ییی به‌حالیاندا نایه‌ته‌وه.

بینگومان نه‌وانه‌ی شایسته‌ی په‌حمه‌تی خودان پیاوانی به‌هیزو توندو تیژن که موجاهیده به ئارام و خۆراگرتوه‌کانن.

بۆیه پێرسه‌ که ئیدی نه‌ته‌وه‌ش مالتاوا‌یی له هیوا و ئاوات و خه‌ونه فریوده‌ره‌کان بکات و، ده‌بی‌ت بجی‌ته ده‌روازه‌ی جه‌هاد و شه‌هاده‌تخوازییه‌وه، ده‌نا هه‌ر تووشی له‌ناو‌چوون و نغزبۆون له لافاوی سه‌رشۆریدا ده‌بن.

((به‌لێنی خودا و ته‌خت کردنی به‌ربه‌سته‌که))

دوای نه‌وه‌ی (ذوالقرنین) له‌لای ئه‌و گه‌له دانی به‌وه دانا که بنیاتنانی ئه‌م به‌ربه‌سته بۆ ئه‌وان په‌حمه‌تی‌که له خودای په‌روه‌ردگارییه‌وه، سوپاسی‌شی له‌سه‌ر ئه‌وه کرد، له هه‌مان کاتدا حه‌قیقه‌تی‌کی باوه‌رداران‌ه‌ی گرنگی بۆ خسته‌نه‌ روو، ئه‌مه‌ش له‌و وته‌یه‌ی‌دا که خودا له‌سه‌ر زاری ئه‌وه‌وه‌گێ‌راوی‌تییه‌وه‌و فه‌رموویه‌تی:-

﴿... فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝١٨﴾ الْكَهْفُ

له‌م وته‌یه‌یدا، (ذوالقرنین) باسی ئه‌وه ده‌کات که ئه‌م به‌ربه‌سته ماوه‌و ته‌مه‌نی‌کی دیاری‌کراوی هه‌یه‌و، به‌رده‌وام تا پۆژی دوا‌یی له ئارادا نابیت، بۆیه نابیت خه‌لکی ته‌نها پشت به‌وه به‌سته‌ن، چونکه ئه‌و خودایه‌ی که پێگه‌ی به بنیاتنانی و هه‌ینانه‌کایه‌ی داوه، هه‌ر ئه‌و خودایه‌شه‌ پێی داوه که به‌ربه‌سته‌که توندو تۆکه‌ بوو بی‌ت، هه‌ر خوداشه‌ پێی داوه که پێگه‌ له هه‌رشه‌کانی (یه‌نجووج و مه‌نجووج) بگه‌ڕیت.

بهلام خودا له ماوه و زهمه نیکێ تردا رینگه به (یهئجوج و مهئجوج) ده داتهوه که بتوانن نهو بهربهسته تیک بدهن و، برپاری تیکدانه کهشی بۆ نووسیون و، ئیدی لهو بهربهستهوه دینه دهرهوه تاکو سهر له نوێ بۆ جاری دووهم و سێیهم و چوارهم دهست به خراپه و تیکدان بکه نهوه.. جا ئه گهر به لێنی خودا ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي﴾ هاته پیشهوه و ته مهنی بهربهسته که کۆتایی هات و، خودا خواستی له سهر تیکدان و ویرانکردنی بوو، نهوا هیچ کهسیک ناتوانیت له بهردهم خواستی خوادا بووه ستیت و ناتوانیت رینگا له به جیهینانی فهرمانیدا بگرییت، چونکه مرۆفه کان بیهیزو لاوزن و، خوداش ههر خۆی به هیزو به توانا و کارایه له سهر ههر کاریک بیهویت.

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي﴾ ئه گهر به لێنی پهروهردگارم هاته پیشهوه نهوا بهربهسته که تهخت دهکات ﴿جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾ (دکاء) واته له گهڵ زهویدا ریکی دهکاتهوه و تهختی دهکات. له وشه (دکاء) دا سه رنجیکی پروون که رهوهی قورئانیش به دیی ده کهین.

بینگومان وشه (دکاء) (مؤنث) ه، (سد) یش (مذکر) ه، داخۆ بۆچی وه سفی ئهم (مذکر) ه به (مؤنث) کراوه، له بنچینه شدا ئه وهیه که (وه سف کراو/ موصوف) له گهڵ سیفه ته که دا له بواری به نیر دانان و به می دانان (التذکیر والتانیث) دا یه کسان بکرین. دوو جوړه خویندنه وهش بۆ ئهم وشهیه ههیه:-

یه که میان/ دکاء: به درێژکردنه وه و هه مزه بۆ دانانه وه:- ئهمه خویندنه وهی (حه مزه) و (عاصم) و (کسائی) یه. لابر دنیشی (واته کردنی بهربهسته که به زهویه کی تهخت)، وشه (دکاء) سیفه تیکیشه بۆ وشهیه کی لابرای به می دانراو (مؤنث) ی وهک (ارض دکاء)، پاشان وشه بۆ زیادو پال خراو (مضاف ی (ارض) ه که لابراره و ته نها له پالدا نراو (مضاف الیه) ه که جیگه ی گرتۆته وه و، بووه به (جعله دکاء). بۆ نمونه ش: عه ره به کان ده لێن (ناقة دکاء) واته حوشریک که سه ره پستی تهخت بیت و (سه نام) ی نه بیت.

خویندنهوهی دووهم/ به (دکاء) واته به (تهنوبن-)ی سهر (کاف)ه که بخوینریتهوه
ئەوا به سیفەتیک بۆ بهربەستە که دادەنریت، ئەمەش هیچ گری و گۆلێکی
تیدا نیه^(۱).

جا دواى ئەوهی پروکاری وەسفی (مذکر)ه که مان به ئاراسته‌ی (مؤنث) داناو،
که له راستیشدا ئەو (مؤنث)ه سیفەتیکه بۆ (مؤنث)یکی لابراو (محذوف) ئەوا
لیڕەدا حیکمەتی وەسفکردنی بهو سیفەته (مؤنث)ه‌ی (دکاء) پروون دەکهینهوه:-

بینگومان ئەو بهربەسته توندو تۆکمەیه، سەردەمیکی تری به‌سەردا دیت که
دەکریتە زەوییه‌کی ته‌خت و هەرچی له ئاسن و مسی تیدایه نامینن، دەگۆریت بۆ
زەوییه‌کی ته‌خته‌لان، بۆ ته‌نها زەوییه‌ک (ارض دکاء).

له باسیکی پیشتری ئەم چیرۆکه‌دا ئەوه‌مان به‌راسترو یه‌کلاکراوه دانا که واده‌ی
به‌لینی خودا له‌مه‌وبەر چەند جارێک له‌و جی‌گایانه‌دا به‌دی هاتوووه، (یه‌ئوجووج
مه‌ئوجووج) به‌خواست و فرمانی خودا توانیویانه که له‌بەر بڤه‌نه به‌ربەسته‌که‌وه و
وێرانیشی بکه‌ن، ئیدی به‌راستی و به‌واقیعی ئەو به‌ربەسته نه‌ماوه و بووه‌ته
زەوییه‌کی ته‌ختکراو.

ئه‌م‌پ‌رۆش هەر که‌سیک بۆ ته‌نگه‌ی (داريال)ی نیو چیاکانی (کافکاس) بروانیت،
به‌واقیعی ده‌بینیت که‌وا به‌ربەسته‌که له‌گه‌ل زه‌ویدا ته‌خت کراوه‌و، له
ئاسنه‌که‌شی ته‌نها چەند برێکی که‌م ده‌بینیت که له‌سەر هه‌ردوو لی‌واری ته‌نگه
(مضیق)ه‌که ماوه‌ته‌وه.

به‌راستی (ذوالقرنین) راستی گوتوووه کاتێک پیشبینی نه‌مانی به‌ربەسته‌که‌ی له
سەردەمیکی تردا کردوووه، وه‌ک گوتووویه‌تی: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ
رَبِّي حَقًّا﴾.

(۱) بروانه / (حجة القراءات)ی (ابن زنجلة)، لاپه‌ره (۴۳۵-۴۳۶).

ئهو په‌ندانە‌ی که (ئیمامی قاسمی) لهم چیرۆکه‌ی ده‌هینان

ئیمامی قاسمی له کتیبه‌که‌یدا (محاسن التأویل) چه‌ند په‌ندو ئامۆژگاری و فه‌رمانیکی شه‌رعی لهم چیرۆکه‌دا ده‌ره‌یناوه‌و، مامۆستا (محمد خیر رمضان یوسف)یش پوخته‌ی ئه‌و په‌ندو ئه‌حکام و ئامۆژگاریانه‌ی له کتیبه‌ی خۆیدا (ذو القرنین) به نه‌ختیک ده‌سکاری و کورتکردنه‌وه‌و خستۆته‌روو. (ئیمه‌ش لی‌ره‌دا له‌و کتیبه (محمد خیر رمضان)ه‌و پوخته‌یه‌کی ئه‌و په‌ندو وانه کورتکراوانه دیاری ده‌که‌ین:-

۱- په‌ند وه‌رگرتن له‌وه‌ی که بێ‌گومان خودا هه‌ندیک خه‌لکی به‌چه‌ند پله‌یه‌ک له هه‌ندیکی تر به‌رزتر داناوه‌و، له‌ پزق و پۆزیشداو به‌ خواستی خۆی سامان و مو‌لک و مائی به هه‌ندیک که‌س به‌بێ‌ حساب و ژماره به‌خشیوه‌.

۲- گرته‌ به‌ری هۆکار و ئامرازه‌کان و که‌وتنه‌ دوا‌ی سوننه‌ت و پێ‌سای خودا له‌ گه‌ردووندا به‌ کاری جیددی و هه‌ول‌دان. دیاره به‌ پێی ئه‌ندازه‌ی هه‌ول و کۆشش، سه‌رکه‌وتن و پزگاریش هه‌یه‌.

۳- به‌گه‌رخستنی وزه‌ و وه‌ر به‌ لابر‌دنی کۆسپ و ته‌گه‌ره‌کان.

۴- پێ‌ویستی ده‌ست پێ‌کردن و هه‌نگاونان بۆ کاروباره‌ گه‌وره‌کان.

۵- هه‌ر که‌سێک به‌سه‌ر دوژمنانی دا زال و سه‌رکه‌وتوو بێ‌ت، بۆی ناشیت که‌ ملکه‌چ و زه‌لیل و کۆیله‌یان کات، به‌لکو ده‌بی‌ت به‌ داد و عه‌داله‌ته‌وه‌ مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکات و، پاداشتی چاکه‌کار له‌سه‌ر چاکه‌که‌ی بداته‌وه‌و، سزای خراپه‌کاریش له‌سه‌ر خراپه‌که‌ی بدات.

۶- پێ‌ویسته‌ پادشاه و سه‌رداری خه‌لکی، هه‌موو هه‌ول و کۆششێکی خۆی له‌پێ‌ناو پاراستنی نیشتمان و دا‌بینکردنی ئاسوده‌یی و ئارامی و هاوولاتیاندا ب‌ج‌خته‌ گه‌ر.

۷- پښوستانه پادشاه سهروردکی ولات خوځی له پاره وپوړولی خه لکي ژير ده سلاستی بياريزيت و خوازياري وه رگرتنی کړی و پاداشت نه بيت له سهر کاریکی که بویان ده کات .

۸- نه گهر له جیگه یه کدا پیوښتو گونجاو ښوو باسی نیعمه ته کانی خودا که په خوږی داون، بکریت، نهوا یا شا ده تواننت باسیان ښکات .

۹- توندکردنی شووره و قه‌لاکان و به‌هیزکردنیاں .

۱۰- پادشا به شداریکاری کریکاران بکات تاکو چالاکیان زیاتر پی‌بدات و بهو به شداریکردنه شی خو‌شالان بکات .

۱۱- باسو پیئاسه‌ی به‌روبومی کارکردن بۆ کهسانی تر بکات تاکو پێزو به‌های بزانن و سوپاسی خوداشی له‌سه‌ر بکه‌ن .

۱۲- رۆژی دوايي و كوٽايي هاتنى ئىم ڙيانى دىيا بهير كه سانى تر بىيٽهوه
تاكو دلانى خەلكى بهرۆڙى دوايييهوه پيهوست بن .

۱۳- پهنډو دهرس وهرگرتن به پازاندنه‌وه و پهره‌پېښدانی ستایشی جوانو هیښتنه‌وه‌ی ناسه‌واری گه‌وره و شکوډار له‌نیو دلاندا، ئه‌مه‌ش له‌رېگه‌ی ره‌وشتی چاک و نه‌ریتی جوانو، نازیه‌تی و مه‌ردایه‌تی و چاو پوښی و دادگه‌ری و چاکه‌کردن له‌گه‌ڼ خه‌لکېدا.

۱۴- ئەو كەسەي كە پادشاو سەردارى چەند گەل و ھۆزىكى ھەمە چەشنە بىت، دەبىت بايەخىكى زۆر بەيەك خەستى گوتارو ھەلۆست بدات) ^(۱).

(۱) کتیبی (ذو القرنین)ی (محمد خیر یوسف)، به‌دهسکاری و کورتکردنه‌وه‌وه، له لاپه‌ره‌کانی (۲۸۱-۲۸۳) ه.ه.

کۆتایی چیرۆکی (ذوالقرنین) به وتهیهکی (سید قطب)

بۆ کۆتایی هینانمان به چیرۆکی (ذوالقرنین) وتهیهکی مامۆستای پێشهوا (سید قطب) دینینهوه، که له تهفسیری (في ظلال القرآن) هکهیهوه وهرمانگرتوهوه، که ئهویش خۆی له تهفسیر و لیکدانهوهی ئهم دوا برگانهی چیرۆکهکدا کردوونی به کۆتاییهک بۆ ئهو بهسهرهاته.. دهبا باری ئاخواتن لهسهر کۆتایی چیرۆکهک بۆ مامۆستای شههید والاکهین و بزانی له مباریهوه چی گوتوه...؟

بهم پهنهگه کۆتایی ئهو ئهلقهیه له ژياننامهی (ذوالقرنین دیت، که غمونهیهکی نایابی حاکی سالحهوه، خودا له زهویدا دهسهلات و پله و پایه ی پێداوه و هۆکارهکانی بۆ ئاسان کردوه، ئهویش به زهویدا گهراوه، پۆژههلات و پۆژشاوی زهوی بهسهر کردۆتهوه.. بهلام لوتبهرزو خۆبهزلزان نهبووه، ستهمکار و بێباک نهبووه، فتوحات و پرزگارکردنی ولاتانی نهکردۆته نامرازیک بۆ دهسکهوتی ماددی و، زهوتکردنی تاک و کۆمهله و نیشتمانهکانی خهڵکی، مامهلهی کۆیلهشی له گهله خهڵکی ولاته فهتحرارهکانیدا نهکردوه. دانیشتوانی ئهو ولاتانهشی بۆ نیاز و تهماعاری خۆی ملکهچ نهکردوه، بهلکو داد و عهدهالهتی لههر شوێنیکدا، که تیایدا دانیشتوه، بلاوکردۆتهوه.. یارمهتی به جێماو و دواکهوتوانی داوه و بهبێ کرێ و پاداشتی که دهستدریژی ناحهزانی لهسهر لاهردوون. ئهو هیزو توانایهش، که خودا پیتی دابوو له ئاوهدانی و چاکسازی و بهرپهرچدانهوهی دوژمنکاری و بهدییهینان و چهسپاندنی ههقدا بهکارهیناوه. پاشان ههر خێرو دهسکهوتیک، که خودا لهسهر دهستی ئهو بهدییهینا بیته، ههر بۆ پهحهت و فزۆلی خودای گهراوندۆتهوه. ئیدی ئهو لهکاتی که له لوتکهی هیزو دهسهلاتیدا بووه، هیزو توانا و گهورهیی خودای لهبیر نهچۆتهوه، ئهوهشی لهبیر نهچۆتهوه، که ههر بۆ لای خودا دهگهڕێتهوه^(۱).

(۱) (في ظلال القرآن) / بهرگی (۴)، لاپههه (۲۲۹۳).

((گۆتایی))

له دوايیدا.. ئەمه هەر چوار چیرۆکهکی نیو سوورپهتی (کهف) بوو،.. واته (چیرۆکی هاوه لانی نیو ئەشکهوته که) و (چیرۆکی کابرای خاوهنی دوو باخه که له گهل هاورێ باوهرداره کهی) و (چیرۆکی موسا و خدر) - سلاویان لی بیّت - و (چیرۆکی - ذو القرنین -).

به راستی چهند ساته وهختیکی شیرین و به سوودمان له گهل ئەم چیرۆکانه دا برده سهرو، چهندین په ندو ئامۆژگاری و ئاماژه ی سودبه خشو وانە ی به سوودی لیوه تیگه یشتین. لەم چیرۆکانه دا سیما گشتیه که ی سوورپهتی (کهف) مان به دیکرد که ململانی نیوان (باوهرداریتی و ماده ده په رستی) یه و، سه رکه وتنی شوینکه وتوانی رێبازی ئیمانداریتی به سه ر شوینکه وتوانی رێبازی بی باوه رپیتی ماده ده په رستی.

ههروه ها کلیلە گشتیه که ی ئەم سوورپه تش، که زیکری (ما شاء الله لا قوة الا بالله) یه مان به دی کردو، بینیمان چۆن ئەم مانایه به دی هاتوه و، ئەم کلیلە ده رگا کردنه وه یی سوورپه ته کانیش به سه ر هه ریه که یاندا پیاده کراوه ..

بینیشمان چۆن خواستی خودا به جی ده گه یه نریت و، چۆن هیزی خودا، هیژیکی کاراو به زینه هری دوژمنانه و، پاشان دیمان که سه رکه وتن له خوداوه و پشتگیریش هەر بۆ سه ربازانی راسته قینه ی خۆیه تی و، که چۆن ئەو سه ربازانه و ئایه ت و نیشانه کانیش هه لده بژیریت، ههروه ک دیمان هەر که سیك هیزی له وه دایه گه ر له خوداوه داوابکات و پشت به خودا به ستیت ئەوا هەر ئەو که سه به هیزو به توانایه و ئاکام و سه ره نجامی باش و له باری ده بیّت.

هەر له و چیرۆکانه شدا زانستی خودایی (العلم الربانی) مان به دی کرد، ئەمه ش له رپی ئەو که سانه ی، که خودا زانستی فیتر کردوون و، له سه ر زه ویش پایه دارو سه ره رزی کردوون.

ئهوه شمان به دیکرد که به ختیاری و خیر و بهرژه و هندی، بۆ هه موو ئه و که سانه یه که خودا په حمی پێ کردوون و، دیارده و پڕواله ته کانی ئه و په هه مت و زانسته شیان پیشانی خه لکی داوه و شوینه واری ئه و زانسته ش که ئاو پته ی په هه متی خودا و گریدرای بووه، بۆ خه لکی ده ر خستوه.

هه ر له و چوار چیرۆکه شه وه زانیان چۆن عه قیده و بیروباوه ری ئیستامان راست بکه ینه وه و، چۆن بنه ماو به ها کانش به ته رازووی عه قیده هه لسه نگین و، چۆن به رنامه ئیمانداریتی یه که ی قورئانیش بۆ تیغ کرین و لیۆرد بوونه وه و لیۆلینه وه و زانین و توژیینه وه به کار بینین!!

به راستی له و چیرۆکانه وه (به فزله و پڕینمایی خودای گه و ره و کار به جی) زۆر شتمان ده سته که وت و زۆر شتی شمان زانی.. سوپاس بۆ خودای په روه ردگاری جیهانیان.. دروود و سلاو بۆ سه ر گیانی پیشه و امان محمد ﷺ و هه موو خانه واده و هاوه لانیشی..

(الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد - وعلى اله وصحبه ..

سبحانك اللهم وبحمدك، نشهد ان لا اله الا انت، نستغفرک و نتوب اليک).

سه‌رچاوه‌کانی ئهم کتێبه

- ١- احکام القرآن - للقاظي ابي بكر بن العربي.. تحقيق علي محمد البجادي..
- ٢- اضواء البيان في تفسير القرآن بالقرآن، لمحمد الامين الشنقيطي. عالم الكتب - بيروت - بدون تاريخ.
- ٣- البداية و النهاية - للامام ابن كثير - مكتبة المعارف - بيروت - الطبعة الاولى/١٩٦٦م
- ٤- تأملات في سورة الكهف (الصراع بين الايمان و المادية) لأبي الحسن علي الحسن الندوي - دار القلم - الكويت - ١٩٧١م.
- ٥- تفسير القرآن العظيم - للامام ابن كثير - المكتبة التجارية - مصر - بدون تاريخ.
- ٦- تهذيب الاسماء و اللغات، للامام النووي - دار الباز للنشر و التوزيع - مكة المكرمة - بدون تاريخ.
- ٧- الجامع لأحكام القرآن - لامام القرطبي - دار الكتاب العربي - مصر - الطبعة الثالثة - ١٩٧٦م.
- ٨- جداول التقويم الميلادي المقابل للتقويم الهجري. لأحمد عادل كمال - دار النفائس - بيروت - الطبعة الاولى - ١٩٨٠م.
- ٩- حجة القراءات - لابن زنجلة - تحقيق سعيد الافغاني. مؤسسة الرسالة - الطبعة الثالثة - ١٩٨٢م.
- ١٠- الدر المنثور في التفسير بالمأثور - لإمام السيوطي - دار الفكر - بيروت - الطبعة الاولى ١٩٨٣
- ١١- ذوالقرنين - لمحمد خير رمضان يوسف - دار القلم - بيروت - الطبعة الاولى ١٩٨٦م.
- ١٢- روح المعاني - للإمام الالوسي - دار إحياء التراث العربي - بيروت - بدون تاريخ.
- ١٣- الروض الانف في شرح سيرة ابن هشام، للإمام السهيلي - تحقيق عبدالرحمن الوكيل، دار الكتب العربية - القاهرة - بدون تاريخ.

- ١٤- الزهر النضر في نبأ الخضر. للإمام ابن حجر العسقلاني، مجموعة الرسائل المنيرية، المجلد الاول - الرسالة السابعة، دار احياء التراث العربي - بدون تاريخ.
- ١٥- سنن ابن ماجة، بعناية فؤاد عبد الباقي، المكتبة العلمية - بيروت - بدون تاريخ.
- ١٦- سنن ابي داود - مراجعة و تحقيق محمد محي الدين عبد الحميد - دار الكتب العلمية - بيروت - بدون تاريخ.
- ١٧- سنن الترمذي - بعناية عبدالرحمن عثمان - دار الفكر - بيروت - الطبعة الثانية - ١٩٨٣.
- ١٨- شرح النووي على صحيح مسلم - المطبعة المصرية و مكتبتها - مصر - بدون تاريخ.
- ١٩- صحيح الامام البخاري - مكتبة و مطبعة محمد علي صبيح - مصر - بدون تاريخ.
- ٢٠- صحيح الامام مسلم. دار الفكر - بيروت - ١٩٨٣م.
- ٢١- فتح الباري شرح صحيح البخاري، للإمام ابن حجر العسقلاني، دار المعرفة - بيروت - بدون تاريخ.
- ٢٢- في ظلال القرآن - سيد قطب - دار الشروق - الطبعة الخامسة - ١٩٧٧م.
- ٢٣- الكامل في التأريخ - لابن الاثير - دار صادر - بيروت ١٩٧٩م.
- ٢٤- المستدرک على الصحيحين، وبهامشه تلخيص المستدرک للذهبي للحاكم النيسابوري - دار الكتاب العربي - بيروت - بدون تاريخ.
- ٢٥- المفردات في غريب القرآن - للراغب الاصفهاني - تحقيق محمد سيد كيلاني، مكتبة المصطفى الحلي - مصر - ١٩٦١م.
- ٢٦- نيل الاوطار - للإمام الشوكاني، دار الجيل - بيروت ١٩٧٣م.

نیوهرۆک

- چیرۆکه‌کانی سوورەتی (کەف)..... ۵
- ﴿ تَخُنْ نَفْصُ عَلَیْكَ نَبَأُهُم بِالْحَقِّ ۝۱۳ ﴾ الکەف..... ۵
- پێشه‌کی..... ۶
- به‌رایه‌ی: ناساندنی سوورەتی "کەف"..... ۱۵
- سوورەتی مەملانی نیوان باوە‌داریتی و مادده‌پەرستی..... ۱۹
- کرۆک و کللی سوورەته‌که..... ۲۰
- پێناسه‌ی مامۆستا سید قطب بۆ سوورەته‌که..... ۲۱
- چیرۆکی یه‌که‌م : چیرۆکی هاوه‌لانی نیو نه‌شکه‌وته‌که**..... ۲۹
- کورتە‌ی چیرۆکه‌که له پێی گیرانه‌وه‌ی قورنانه‌وه..... ۳۶
- هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌کان..... ۴۰
- هه‌ندێک له به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خودا له‌م چیرۆکه‌دا..... ۴۸
- "ژماره‌یان و ماوه‌ی مانه‌وه‌یان"..... ۴۹
- "چیرۆکه‌که‌یان کورت کراوه‌یه‌و پاشان درێژکراوه‌یه"..... ۵۳
- "که‌ی له‌ گه‌له‌که‌یان دا‌پراون؟"..... ۷۸
- "نایا ئیمه‌ش له‌خۆ دا‌پرا‌ندا شوێن پێی ئه‌وان هه‌لگیرین"..... ۷۹
- "جیاوازی یه‌کانی نیوان ئیمه‌و نه‌وان"..... ۷۹
- "له‌نیوان دا‌پرا‌نی جه‌سته‌یی و فیکری دا"..... ۸۲
- "له‌نیوان ته‌نگه‌به‌ری دنیاو، به‌رفراوانی نه‌شکه‌وتدا"..... ۸۲
- کاربگه‌ری ره‌حه‌تی خودا له‌ گوتاری (سید قطب)دا..... ۸۴
- دیاریکردنی ته‌زموونیکی دی له‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ ره‌حه‌تی خودا..... ۸۶
- "جێکه‌وته‌ی نه‌شکه‌وته‌که"..... ۸۷
- ئه‌وه له‌ به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خودا بووه.. (ذلک من آیات الله)..... ۸۹
- سه‌گه‌که‌شیان له‌پیت و به‌ره‌که‌تی ئه‌وان به‌هره‌مه‌ند ده‌ییت..... ۹۴
- "هه‌ل‌سوکه‌وتی لاوه‌کان..... ۹۶

- دوای وه خه بهر هێنانه وه یان له نووستنه که یان " ۹۶
- چیرۆکی دووهم : چیرۆکی "خاوهنی ههردوو باخه که"** ۱۷۳
- "کورتی چیرۆکه که له پیتی گێڕانه وهی قورئانه وه" ۱۷۵
- "نهمه چیرۆکیکی راسته قینه بووه، نهک غایشکاری" ۱۷۹
- "ورده کاری یه کانی ئهم چیرۆکه نه زانراوه" ۱۸۰
- وَأَصْرَبْ لَهُمْ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ ۱۸۲
- "خودا نهمه تی دنیایی به سهر کافردا ده پێژیت" ۱۸۳
- "گێڕانه وهی فه رمانه کان بۆ لای خودا" ۱۸۵
- "هونه ریکی کشتوکالی له رێکخستنی ههردوو باخه کهدا" ۱۸۸
- مانای ﴿وَلَمْ تَطْلُم مِّنْهُ شَيْئًا﴾ و زولمی خاوهنی باخه کان چیه؟ ۱۹۰
- "تێروانی نیکی له خۆبایی یانهی فریوخواردوو" ۱۹۱
- "زیربێژی باوه ردارانه له قسه کردنی پیاوه نیمانداره که" ۱۹۳
- "مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ" ۱۹۶
- "وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ" ۱۹۹
- "به شیمانی و زیانه ندیی ی" ۲۰۱
- "هَٰذَاكَ الْوَلِيُّ لِلَّهِ الْحَقِّ" ۲۰۴
- "مَثَلُ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا" ۲۰۷
- "زِينَةُ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا" ۲۱۱
- وَالْبَقِيَّتُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ ۲۱۴
- پوخته ی گرتگترین وانو ناماژه کانی ئهم چیرۆکه ۲۱۶
- چیرۆکی سێهه م چیرۆکی (مووسا) له گه ل (خدر)دا- سلاوی خودایان لی بیت -** ۲۲۳
- چیرۆکه که له فه رمووده ی پیغه مبه ردا ﷺ ۲۲۵
- "هه ندیک مبه به ست و واتای فه رمووده کان" ۲۳۳
- "خزمه تکاره که ی مووسا (یوشع) ی کورپی (نون)ه" ۲۳۷

- ۲۴۰ نایا (یوشعی کورپی نون) پیغه مبهه بووه ؟
- ۲۴۲ روئی (یوشع) له کۆمه لگای (بنو اسرائیل) دا
- ۲۴۳ "هه لویسته یه که له گه ل (نوف البکالی) دا"
- ۲۴۵ "هاورپیکهی (مووسا) ش (خدر) بووه"
- ۲۴۷ چه ند لایه نیکی نه زانراو له ژیان (خدر) دا
- ۲۴۸ "وتهی راستترین، نه وهیه (خدر) پیغه مبهه"
- ۲۴۹ چه ند به لگه یه که له سه ر پیغه مبهه یه که ی
- ۲۵۲ "نهو که سه ی نکوئی له پیغه مبهه ریتی (خدر) بکات، کافر نیه"
- ۲۵۳ "مشت و مری نه وانه ی گوتوو یانه گوایه (خدر) تانه مرو له ژیان دایه"
- ۲۵۶ پئی راستتر: مردنی خدره پیش هاتنی پیغه مبهه ﷺ
- ۲۶۱ "مه سه له ی زانسته خودایی یه که (العلم اللدنی)"
- ۲۶۲ "برگه یه که له ته فسیری (مه ایمی)"
- ۲۶۷ پووچه ل کرد نه وه ی و ته ی سو فییه کان له باره ی زانستی خودایی یه وه
- ۲۷۲ "چه ند شتیکی نه زانراو له به سه رهاته که ی مووسا و خدر دا"
- ۲۷۴ "چه ند رووداویکی کت و پیری له به سه رهاتی مووسا و خدر دا"
- ۲۷۹ "سه فهر بۆ به ده ست هیئانی زانست"
- ۲۸۲ "فَسَيَاخُوتُهُمَا"
- ۲۸۴ "ءَاٰنَا عَدَاۤءَنَا"
- ۲۸۶ "وَمَا اَنۡسَيْنٰهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ"
- ۲۹۰ "سَرَبًا ، و عَجَبًا"
- ۲۹۱ "ناشتی له کوینی نهم زه وییه ی تو دایه"
- ۲۹۴ "عَبَدًا مِّنۡ عِبَادِنَا"
- ۲۹۵ "له نیوان په همت و عیلم دا"
- ۲۹۹ "په فتاری جوان له خواستنی زانست دا"
- ۳۰۳ "لَنۡ تَسۡطِیْعَ مَعِيَ صَبْرًا"

- ۳۰۵ "وَكَيْفَ نَصَبُ" و لیكدانهوهی دهروونناسی
 ۳۰۷ له پهفتاره جوانهکانی یاوهیری کردن و سهفه رکردن
 ۳۰۹ "خدر" و کهشتیه که
 ۳۱۵ "خدر" و کوشتنی کوپه نهوجه وانه که
 ۳۲۳ (خدر) و (دیواره که) و (گهغینه که)
 ۳۲۸ "رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ"
 ۳۳۱ "وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِی"
 ۳۳۲ "لیكدانهوه له چیرۆکه کهدا"
 ۳۳۵ "تَسْطِيعُ" و "تَسْطِيعُ"
 ۳۳۶ "اردت.. اردنا.. اراد ریک"
 ۳۴۱ **چیرۆکی چوارهم : چیرۆکی ((ذو القرنین))**
 ۳۴۷ چهند تهگهریه که له چیرۆکی ((ذو القرنین)) دا
 ۳۴۸ شیکار و ورده کاری یهکانی چیرۆکی ((ذو القرنین)) مهته لیککی ئالۆزه
 ۳۵۰ ((ذو القرنین)) له فهرمووده راسته کاندانا..
 ۳۵۲ (ابن حجر) و لیكدانهوهی شیوه ریزکردنه کهی ((بحاری))
 ۳۵۴ ((بهربهسته کهی ((ذو القرنین)) له فهرمووده راسته کان دا))
 ۳۵۶ ((له واتا و ناماژهکانی نهم فهرمودانه))
 ۳۵۹ (ههوالی دهرجوونی (یهنجووج) و (مهنجووج) له فهرمووده راسته کان دا)
 ۳۶۷ ((ذو القرنین)) کئی یه ؟
 ۳۶۷ نایا که سیتییه کهی بهوردی دیاری ده کریت؟!
 ۳۶۸ -رای (سید قطب) لهم باره یهوه-
 ۳۷۱ ناسراوترین وته ده باره ی ده سنیشانکردنی که سیتی ((ذو القرنین))
 ۳۷۶ به لگهکانی (ابو الکلام ازاد) له سهر نهوهی که (کۆرشی فارس) بووه
 ۳۷۸ ((ذو القرنین)) ههر نهو (کۆرشی فارس) هیه
 ۳۷۹ جهنگی یه که می (کۆرش) له گهمل رۆمه کان دا

- ۳۸۱ كاری سەربازی (كۆرش) لە بەشى خۆرەلەت دا
 كاری سەربازی (كۆرش) لە بەشى باكووردا و، بنیاتنانی بەرەستەكەى بەردەم (یەنجووج و
 مەنجووج)
 ۳۸۲
 ۳۸۴ ھەر بەرەستەكەى (ذو القرنین) ە كە لەسەر تەنگەى (داريال) بنیاتنراو ە
 ۳۸۵ ھەبوونی كانزا لەو ناوچەیدا
 ۳۹۱ كۆتایی ژيانى (كۆرش) و ئیمپراتۆرئیتییەكەى
 ۳۹۲ پەوشتەكانى (كۆرش) و پەوشتەكانى (ذو القرنین)
 ۳۹۳ (كۆرش) ئیمانى بەخودا ھەبوو
 ۳۹۵ یەنجووج و مەنجووج
 ۳۹۵ ((یەنجووج و مەنجووج)) لە قورئان دا ..
 ۳۹۸ پەگ و پێشەى ھەردوو وشەى (یەنجووج) و (مەنجووج)
 ۴۰۰ -مەنگۆلیا- نیشتمانی (یەنجووج) و (مەنجووج) ە
 ۴۰۱ ھەوت سوورەكەى دەرچوونی (یەنجووج و مەنجووج)
 ۴۰۴ - (جەنگیزخان) و (ھۆلاکۆ) لە (یەنجووج و مەنجووج) -
 ۴۰۴ میژووونوس (ابن الاثیر) لەو سەردەمدا
 ۴۰۶ سەرەتای ھاتنە سەرکاری (جەنگیزخان) و ھێرشى بۆ سەر موسلمانان
 ۴۰۷ ((گیرانی بەغدا و كوژرانی خەلیفە))
 ۴۰۸ (عین جالوت) و زال بوون بەسەر (یەنجووج و مەنجووج) دا
 ۴۱۰ ((لواندەنەوى (ابن الاثیر) بۆ ئیسلام و موسلمانان لە ترسناكى شالاوكان دا))
 ۴۱۴ پای (سید قطب) دەربارەى (جەنگیزخان) و (ھۆلاکۆ)
 ۴۱۶ ((یەنجووج و مەنجووج)) پەگەزە پەنگ زەردەكان
 ۴۱۸ (پیش ھاتنى قیامت دەرەچن)
 ۴۲۰ دەنگۆ و ئەفسانەكانى (یەنجووج و مەنجووج)
 ۴۲۳ (یەنجووج و مەنجووج) لە روانگەى (بەھانى یەكان) ەو ە
 ۴۲۴ (دەقى شریتى بەھانى یەكان)
 ۴۵۰ ((بەدواداچوونىكى كورت لەسەر ئەم وتە پووجەلانە))
 ۴۵۱ ((لەگەڵ ئایەتەكانى ئەم چېرۆكەدا))

- ٤٥٤ ئەو دەسلەڵاتە، که خۆدا به (ذو القرنین)ی داوه
- ٤٥٧ (دەسلەڵات پەخساندن له قورئاندا)
- ٤٥٩ دیاردەکانی ئەو دەسلەڵاتە که خۆدا به (ذو القرنین)ی بهخشیبوو
- ٤٦٢ -ذو القرنین- هۆکارەکانی گرتۆتە بەر
- ٤٦٤ ئاوابوونی خۆر له کانیایکی تیکەڵ له قوری رەش دا
- ٤٦٦ ئایا (ذو القرنین)یش پیغەمبەرێک بوو؟!
- ٤٦٩ دەستووری دادپەرورەنە (ذو القرنین)
- ٤٧١ (پەرورە کردن به پاداشت و سزا)
- ٤٧٥ ((لَتَجْعَلَ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا))
- ٤٧٧ ((وَقَدْ أَحْطَيْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا))
- ٤٧٩ (خُبْر) و (خُبْر) - خەبەر و خوبر -
- ٤٨١ ئەو گەله دواکەوتوو و بێ توانایە که (ذو القرنین) بەرێستە که ی بنیاتنان
- ٤٨٤ ((فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْبًا))
- ٤٨٥ لیبرانی (ذو القرنین) له مال و سامان دا
- ٤٨٩ ((فَاعِثْنِي بِقُوَّةٍ))
- ٤٩١ بەرێستە که له چی دروست کرا؟!
- ٤٩٣ (ذو القرنین) وهك ئەنداز یاریک
- ٤٩٥ شکستی (یەنجوو و مەنجوو) له بەردەم بەرێستە که دا
- ٤٩٦ (أَسْطَعُوا) و (أَسْطَعُوا)
- ٤٩٨ (بنیاتنانی بەرێستە که رهحمەتێک بوو له خۆداوه)
- ٥٠٠ (له بنیاتنانی بەرێستە که دا وانهیک بۆ ئێمەش هیه)
- ٥٠٢ ((به لێنی خودا و تهخت کردنی بەرێستە که))
- ٥٠٥ ئەو پەندانە که (ئیمامی قاسمی) له چیرۆکی دەرھینان
- ٥٠٧ کۆتایی چیرۆکی (ذو القرنین) به وتەیه کی (سید قطب)
- ٥٠٨ ((کۆتایی))

چيروكى پيشينان له قورئاندا بهشى دووهم

۵۱۱ سهراوهكانى نهم كتيببه

۵۱۴ نيوهړوك

قصص السابقين في القرآن

دكتور صلاح عبد الفتاح الخولي

نوسنگه ي تاه قسیر

دور کورن و دیکار

www.al-tafseer.com
E-mail: tafseeroffice@yahoo.com
altafseer@hotmail.com

هه وایز - شه قاس دادگا - زیر کونیشی شهرین باتلی
2230908 - 2221695 - 2518138
موبایل: 07701387291 - 07504605122